

КНИГА ЗА БЪЛГАРИТЕ

ПЕТЪР ДЪНОВ

**ПЪТЯТ
НА
УЧЕНИКА**

съставител

Божидар Миленков

2012 година

Новото Учение

- *Слово и път за*
Българите -

*“Приложите ли това Учение
в живота си,
ще идват хора от всички
страни да се възхищават
на
Духовната Култура
на
Българския Народ.”*

П. ДЪНОВ

*Тази книга е почерпена
от Божественото Слово
на Учителя Беинса Дуно
(Петър Дънов).*

*Тя се роди в резултат на много
страдания, плач, труд и
работа -
с Вера и Любов!*

ВМЕСТО ПРЕДГОВОР

Скъпи братя и сестри, драги любознателен читателю. На вашето внимание и интерес, във вашите ръце е една книга, която представя концентриран, многопластов, есенциален изказ на Новото Учение, семената на което бяха посяти преди 2000 г. чрез живота, делото и саможертвата на Христос. 2000 г. след космичния, епохален и величествен подвиг на Христос, Небето-Разумният свят, изпрати Всемировия Учител — Беинса Дуно (Петър Дънов) в България, който припомни, опресни и доразви Учението, донесено от Христос. И не случайно в 14 глава от Евангелието на Йоана се казва: “Аз ще ви изпратя друг Застъпник, а Застъпникът, Светият Дух, когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви припомни всичко, което съм ви казал”. Застъпникът, това е Учителят Петър Дънов, който въплътен на Земята, посвети целия си смирен и скромен живот на заръката Божия, която той изпълни с неподражаема Любов и преданост. През времето на целия си съзнателен живот Учителят изнася Словото Божие чрез беседи, в които представя формата, съдържанието и смисъла на Новото Учение, като по това време е живият, светъл пример на човек, който е надраснал ограниченията на триизмерното съзнание, и с Любовта си, с Божественото си излъчване, пропито от една неземна аура, омайва учениците си, повдига ги до незрими сияйни духовни висоти. Блажени са тези, които го познаха, приеха и последваха стъпките на Учителя в духовния му път и мисия в България, оставайки му верни до края на престоя му на Земята, и продължиха в този дух до края на живота си. Но както и по времето на Христа, когато много малко хора Го познават и

приемат, и едва векове след това епохално събитие хората, най-вече духовно развиващите се хора, започват да разбират смисъла на станалото събитие, така и сега 2000 г. след Христа, малцина познаха и приеха Учителя (Петър Дънов) — Божия пратеник на Земята. Познаха го най-напредналите и просветлени умове и съзнания на планетата. Айнщайн, когото човечеството избра за личността на 20 век, казва ясно и недвусмислено: “Целият свят се прекланя пред мен, а аз се прекланям пред Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) от България “. Познава Учителя и Кришнамурти, който на събора на теософите от цял свят състоял се в замъка Ерде — Холандия през 1932 г., споделя в частен разговор със Софроний Ников — председател на теософското дружество в България, че сега Учителят в плът и кръв се намира в България. Не случайно Учителят идва тук, защото България още от най-древни времена е духовен център, който генерира и изпраща епохални културни вълни към Европа. Тези духовни вълни в своето проявление стимулират и повдигат съзнанието и духовното развитие на хората и обществото в Европа. Поради тази причина на запад в Европа представителите на изявената духовно просветена културна интелигенция признава че възраждането, духовният и културен възход на Стария континент се дължи най-вече на кълновете на семената, посяти от богомилите, които идват от България. Също така в далечното минало България става център и на още едно културно-мистично учение — Орфизма. Школата на Орфей се е намирала при Маричините езера на Рила. В тази връзка Рила представлява мистичен център-средище, защото отново в началото на 20-то столетие, тя става притегателен фокус за школата на Учителя, където сред дивните природни красоти и изразените енергийни дадености, сред омаята на Рилските езера се осъществяват летните лагери на братството.

В България за сетен път се заражда и тръгва нова културна вълна след Орфизма и Богомилството, породена от светлината на Новото Учение, и тази светлина озарява съзнанията и умовете

на просветените и духовно развиващи се хора от Европа и света, като отново светлинният източник се намира в България, която продължава да се изявява като генератор и духовен кредитор на Европа, а този път и на света, и това в бъдеще ще се разбере и осъзнае много по-ясно. Сега България отново е избран народ, на който по поръка на Бога се даде Новото Учение чрез Учителя Петър Дънов. Това Учение не е наше, то е Божествено, това е Учение на братството и сестринството, на Любовта между хората. Казваме Новото Учение, защото още не е приложено тук на Земята. А когато го приложим, тези, които са го приложили и направили своя плът и кръв, тях по плодовете им ще ги познаем.

Това Учение се гради върху законите на Живата Разумна Природа, на Битието, и аз искам да ви запозная с тях, което досега никой не е правил, казва Учителят. Това Учение, продължава Учителят, българите трябва да го приемат и приложат в живота си и след това да го предадат на другите народи. Само по този начин, по този път България ще подготви своето светло и велико бъдеще. Такава е Волята Божия.

В този момент нека се обърнем за сведение и поука към историята, и проследим хронологията на възникването и развитието на Богомилството в България с езика на достоверните факти. През този исторически период България отчасти изпълнява Божията повеля, като вместо да приеме и приложи в живота богомилското учение, властимающите и църквата започват гонения и подлагат на мъчения богомилите докато ги прогонват от България. Богомилите, които са прокудени от родината си, търсейки спасение намират подслон в редица европейски държави. Заедно със себе си те пренасят и факела на богомилското учение. Новата културна и духовна вълна залива умовете и сърцата на духовно събудените хора от Европа, която по това време е потънала в мрака на средновековието, скована от нечовешката и безпросветна хватка на инквизицията и църквата. Благодарение на светлината на

Богомилското учение, Европа можа да се отърси от оковите на средновековието и да поеме по пътя на Възраждането. По същото време България за своето непослушание и за неизпълнението на Божията Воля е наказана от Небето с петвековно иго.

Днес България е пред същия избор, в същото положение, само че на по-висок еволюционен етап, в по-висока гама на живота. Отново вечният хамлетовски въпрос виси като дамоклев меч над всички ни, над България — да бъдем или да не бъдем. Затова, за нашето благо, за благото на нашите деца, за бъдещето на България и за Славата Божия, ние можем и трябва да приемем това Учение и да го приложим в живота си. Това Учение чрез методите си, а това са методите на Живата Природа, чрез знанието си, а това е знанието на Разумния свят, ще ни помогне да излезем от безизходното положение, в което се намираме, и да заживеем новия живот на Любовта, на братството и разбирателството. След като приемем това Учение и го приложим в живота си, ние трябва да го предадем на другите народи.

В този момент трябва да си припомним и един впечатляващ нарицателен пример, урок за непослушанието и неизпълнението на Божията Воля, като товара на последиците от неизпълнението на Божия Закон се носят вече 2000 г от съответния избран народ по това време. А избран народ е този, който изпълнява Божията Воля. Такъв е законът. Този закон е верен не само по отношение на народите, този закон е верен и за отделния човек, за семейството и за цялото човечество. И Земята е ад, когато не разбираме Божия план и не вървим по Неговите закони. Но разбираме ли Божия план и вървим по Неговите закони, Земята е Рай.

Б.А.Миленков

Скъпи брат, сестра.

*За по-доброто възприемане
и вникване в съдържанието,
смисъла и посланието на
тази книга
направих осем обобщени
тематични извадки,
от всяка глава по една,
които с удоволствие
ви поднасям
в хронологичен порядък
още сега.*

ПРИРОДА И ЖИВОТ

Днес в света меродавна е една философия, според която всичко в Природата е произволно. Но произволът е само в нас, че не искаме доброволно да се подчиняваме на един естествен ред на нещата. Съвременните хора, които имат механически схващания за устройството на света и проявите на живота, не могат да си представят връзката и зависимостта между отделните елементи на човешкия живот, не могат да разберат как бъдещето на човека е обусловено от настоящето и настоящето от миналото му. Вследствие на това механическо схващане на хората за света и живота, което схващане изключва разумността в Природата, като на живота и света се даде простор и предимство на егоизма, който завладя света и стана причина за усилените времена, в които живеем сега. Затова отсъствието на природната разумност в живота на хората е основната причина за днешните усилни времена.

Предоставен на егоизма, човек не може да създаде в живота по-добро положение, защото егоизмът и разумността са несъвместими; егоизмът е лишен от светлина, а разумността е светлина сама за себе си. Днес всеки се грижи само за себе си, как да стане силен, учен, богат, известен... след всичко това хората се запитват защо светът не може да се оправи.

За да се излезе от този хаос на егоизма, ръководно място в живота на човека трябва да вземе разумността на Природата, която има предвид общочовешкото, а не лично благо на единици.

Природата никога не обича използването. Казвам: “Горко на онези, които използват ближните си. Горко на тях. Блажени са, които не използват.” При това положение всеки човек трябва да мисли не само за себе си, но и за своите близки. Светът може да се оправи само тогава, когато всички хора се обединят. Затова, за вашето благо, за благо на вашите близки, започнете да работите върху себе си, за да се освободите от материалистическото разбиране на живота и от личния егоизъм.

Когато прочетете първата глава на Битието, ще видите, че Господ казва на Адам и Ева: “Вие ще ядете от всички плодове, но само от един няма да ядете, и в който ден ядете от този забранен плод, ще умрете.” Забраненият плод, това е съвременния егоизъм, който има много лица. И докато човек не превъзмогне егоизма в себе си и не успее да хармонизира своите интереси с интересите на всички хора, на всички животни и растения, той не може да има голям прогрес. Докато човек поставя по-горе своите интереси от интересите на другите, той все ще живее във фазата на егоизма.

Когато желаеш нещо за себе си, да го желаеш и на другите хора. Както човек желае да постъпват с него, така трябва да постъпва и той с другите. Това е Великият Закон на разумните отношения. Затова не се оплаквай от живота си, нито от света, в който живееш. Светът от който се оплакваш, е твой свят, от тебе създаден. Ако ти жевееш по обикновен начин, хиляди години да живееш още, светът няма да се оправи.

При възпитанието и самовъзпитанието човек трябва да се ръководи от следното правило: Благо, към което той се стреми, да бъде благо и за неговия близък. Тогава, при каквито и трудности да се натъква човек за постигане на известно благо, и другите хора ще имат сила да го следват, защото виждат, че и той сам преминава през изпитания и трудности.

Съвременното възпитание казва: Бъди добър, справедлив, разумен и т.н. Хубави работи. Но как да бъде човек такъв? - Дружи с такива хора, на които искаш да приличаш. Дружи с

хора, които имат развити тези качества, които вие нямате, за да ги подхранвате във вас и да ги развивате. Това е правият път за възпитание и облагородяване на човека.

В какъв свят живеят днес хората?

Хората днес се намират в един свят, в който не са ориентирани. Те мислят, че са ориентирани, но резултатите на техния живот показват, че те не познават законите на Природата. Цялата човешка история ни говори за това неориентирано състояние, в което се намира човечеството. Има нещо, което куца в живота на човечеството, което е обяснявано по различни начини, но и до днес е останало необяснено. А така, както го обясняват хората, не могат го обясни никога. За да се обясни това, необясненото, в живота на хората и да се разрешат противоречията, необходимо е да имаме дълбоко познание на човека и Природата, да разбираме техния строеж и взаимоотношение.

Човек в живота си, като греши и се изправя, сам ще достигне до закона за причини и последствия на нещата. Следователно, не живее ли според законите на разумната Природа, човек е осъден на катастрофи, т.е. ще бъде изложен на големи лишения и страдания.

Сега има голямо отклонение в живота на хората от законите на Природата и затова нито религията им е на място, нито вярването в Бог им е правилно вярване, нито науката им е наука, защото наука, която се мени, не е наука, а представление, нито общественият им живот е живот. Цялата култура на Земята е пълна само с гробища. Земята е култура на всички умрели същества. Сегашното поколение ще остави такава култура на гробища.

Сега някои казват, че причината за трудния живот на хората са лошите икономически условия. Други - че невежеството е причина. Но икономическите условия и невежеството са резултат на човешкия живот, и като такива имат своя цялост. Като резултат лошите икономически условия и невежеството имат

свои причини и тези именно причини трябва да се намерят и премахнат, за да се преодолеят негативните последици.

Един обективен анализ на съвременния и на целия исторически живот на човечеството ни показва, че причината за трудния живот и лошите икономически условия е човешкия егоизъм - стремежът към лично облагодетелстване и осигуряване, без да се държи сметка за общите интереси.

Светът днес има нужда от хора, които да служат от Любов на своите братя и да облекчават техния живот, а не от управници. Управлението трябва да бъде един вътрешен закон. Който иска да управлява, той трябва да дава от себе си, т.е. да служи, а управляваният трябва да взима; а сега е точно обратното и затова е този хаос в обществения живот.

Има нещо, което спъва нашия живот. Това, което спъва нашия живот, е учението за частната собственост. Казвам: Учението за частна собственост е най-голямото изобретение на дявола. От хиляди години човечеството разрешава въпроса за собствеността и този въпрос остава все неразрешен. Единствената собственост, която човек има, това е неговото тяло. Днешният ред на частната собственост е идолопоклонство, но той ще бъде пометен. От днешният човек ще остане само празната му глава, която ще се съхранява в музеите, като остатък от миналата култура. Греда в окото си има този човек, на когото окото е съсредоточено във физическия свят, потънал свършено в материята.

Христос казва: "Извади гредата от своето око!", а греда са ревността, алчността, омразата, егоизма, похотта и пр. На всички тези чувства основата е желанието за частна собственост. Ако ме питат кога ще се оправи света ще отговоря: Когато се извади тази греда от окото ви. А кога ще се извади тази греда? Когато се възцари Божествената Любов между хората.

Какво трябва да направят съвременните хора за да подобрят както своя, така и обществения живот?

Ако сега съвременните хора искат да преобразят живота

си и живота на съвременното общество и да основат един социален строй, в който да цари порядък на разумността, справедливостта и свободата, в който да няма никакви противоречия, необходимо е да бъде построен на онези принципи, на които е построено човешкото тяло , човешкият организъм, защото устройството, организацията и живота на човешкото тяло, човешкият организъм, е идеалният образец, по който трябва да бъде устроено едно общество, един народ, от цялото човечество.

В човешкият организъм всички клетки, всички системи вършат специфична работа, според която заемат, но плодът от дейността на всеки се употребява за благото на целия организъм. В него можем да видим образец за правилно разпределение на всички блага между хората. В човешкият организъм не се гонят частни цели, нито се преследват частни интереси. Тук се гони една обща цел, едно общо благосъстояние, на което човек се радва. Тук е тайната на общия успех. В този организъм няма своеволие, няма произволни действия, в него цари единство. И когато една от съседните клетки заболее и страда, всички други клетки и съчувстват и бързат по някакъв начин да премахнат злото.

Човешкият организъм представлява един модел на Природата за образцов порядък, който днес не функционира съвършено, поради нарушенията, които човек сам внася в него, вследствие на което не закъсняват и съответните последствия - болести, страдания и пр.

Тази идея, която е идея и на самата Природа, трябва да се подеме от всички разумни хора, да им бъде стимул и да работят за нейното осъществяване. Само и единствено по този път те ще излязат от безсмисления и безцелен живот и ще станат съработници на Природата.

БОГ И РЕЛИГИЯ

Когато говоря за Бога, аз разбирам Великата разумност, която прониква живота, която е в самата същност на живота и е вътрешна връзка между всички очевидно отделни явления и процеси. Разбран в този смисъл Бог е в основата на всички жизнени процеси и явления. Той е вътрешният стимул на всички наши идеи и стремежи. Това е идеята за онзи жив Бог, който няма нищо общо с идолите и боговете на хората.

Сега каквото и да ви говоря, повече няма да ви говоря върху това, което толкова пъти съм казвал: Да се обичате, да имате обич един към друг, но трябва да имате отношение първо към Бога, трябва да обичате Господа. Нищо повече! Само ще кажа: Любов към Бога. Решен ли е този въпрос, всички други въпроси се разрешават така естествено, магически се разрешават.

И така задачата на съвременния човек е да придобие, т.е. да разбере и приложи Божествената Любов. Любовта към Бога трябва да бъде мярка. Когато Любовта към Бога влезе в човешкото сърце, човек вече има еднакви отношения към всички живи същества. Ще започне да ви тупти сърцето и за една мравка, и за едно малко животинче. И на мен ми е така жал за цветята и мравките, както и за хората. Това означава живот в царството на Христос - всичко живо да ти е мило и близко както твоят собствен живот. Затова Любовта е в основата на цялото Битие. Но не любовта както вие я разбирате. С любовта, върху която е съграден съвременният свят, не се занимавам. От нея имаме

вече последствията - съвременните отношения и съвременния ред и порядък. Ако вие продължавате тази любов, ще имаме същите досегашни резултати.

Казвам: Ако човек през живота си, не се научи да обича Бога, той нищо не е научил. Ако ние не предадем нашето сърце в служене на Бога, нещо не можем да постигнем. Вие често служите на други същества, които не са направили нищо за вас. Защо тогава да не служите на Бога, който е направил всичко за вас, който всичко ви е дал. Докато Бог не заживее в нашето сърце, ние ще живеем в света на противоречията и няма да разбираме живота.

Това, което сега ви говоря, е проста философия, която трудно се прилага. Обаче, приложите ли я, противоречията ви, сами по себе си, ще изчезнат, живота ви ще влезе в нова форма и вие ще кажете: Животът има смисъл, струва си да се живее, заслужава човек да служи на Бога. Казано е, че Бога никой никога не е видял. При това, знае се, че Христос, Син Божи, е видял Бога. Виждането, за което се говори в Писанието, е вътрешен, а не външен процес. Който е видял Бога, той знае, че причините, които произвеждат противоречията, не са външни, а вътрешни. Само при това положение, човек се освобождава от заблужденията в живота. На същото основание казвам: За човека е важно, каква идея има той сам за Бога, непосредствено съградена в него, а не какво учените и философите казват. Ако човек би приел в себе си идеята за Бога, както философите я развиват, умът му би се разстроил. Кой каквато идея има за Бога, нека я държи в ума си, като извор от който да черпи вървейки в пътя си.

В живота, колкото и да е умен човек, щом влезе в пререкание с Първата Причина на нещата, той изгубва връзката си с нея и от този момент работите му тръгват назад. За да се развива правилно, човек трябва да се подчини на вътрешния закон на Битието - служене на Първата Причина, на Бога.

И всеки човек, всяко семейство, всяко общество, всеки

народ, които не са изпълнили и не изпълняват Великия Закон на Битието, в миналото, както и сега, са изчезнали и изчезват.

Всички се запитват, какво нещо е Бог. Преди да отговорите на този въпрос, отговорете на въпроса, какво представлява човек?

Казвам: Всяко същество, което се движи от тъмнина към светлина, е човек. А всяко същество, което се движи от светлина към тъмнина, не е човек.

Сега на Земята се раждат четири вида души - ангелски, човешки, животински и сатанински. Затова внимавайте с кого си имате работа.

Днес много хора търсят брод и пътища, по които да се предпазят и спасят от страданията. Много от вас се раздвояват и заблуждават относно методите на източните народи, които за своето време са били добри, но сега не могат да се приложат, понеже сме в началото на еволюционния процес, а не в инволюционния, когато са били дадени тези методи. Идването на Христа ознаменува началото на еволюционната епоха, но болшинството от съвременните хора продължават да слизат надолу, т.е. още са в инволюционния път.

Когато говорим за слизането надолу, т.е. за отклоняването на хората от правия път на живота, имаме предвид отклоняването още в самото начало на израилския народ. И съвременните християни са се отклонили то правия път. И те служат на много богове, на всички пишат любовни писма. Обаче, в края на краищата, всички ще се разочароват и ще потърсят Единния, истински Бог.

И днес още той им говори, наблюдава живота им, грижи се за тях, но те не Го виждат, не чуват, какво им говори. Колкото Ева може да Го чуе, толкова и те Го чуват. Когато тя се разговаряше със змията и се убеди от нея да вкуси от забранения плод, Бог беше там. Той наблюдаваше какво прави, помагаше и, но тя беше чужда на Неговите думи. Всичкото и внимание беше насочено към този, който и обещаваще щастлив живот.

Хиляди години минаха от времето на Адам и Ева, но човечеството и до днес яде от забранения плод.

Какво представлява забраненият плод? Всяка горчива дума, всяко лошо чувство, всяка лоша мисъл и постъпка, които човек отправя към ближния си, представляват забранения плод. Днес хората си предлагат по един или няколко от забранените плодове, след което едни-други се обвиняват. Страшно е положението на онзи, който не знае, къде се крие забранения плод и не може да го избегне. Обаче, който го познава, той лесно се отказва от него. Той се ползва от опитността на другите хора и всякога помни думите на Бога, казани на Адам и Ева.

Сега и на вас казвам: Пазете се от плода на забраненото дърво, в каквата и форма да ви се предлага - във форма на пари, на власт, на любов.

Съвременните хора говорят за вяра, без да я прилагат. Те говорят за любов, за изпълнение на Волята Божия, без да я изпълняват. Има смисъл да говори човек за вяра, за любов, за изпълнение на волята на Бога, но ако е готов да приложи всичко това. Няма ли тази готовност и този стремеж, думите му отиват напразно.

Сега съвременните религиозни очакват Христос по различни начини, но Той няма да дойде така, както Го очакват. Понеже не Го приеха навремето, в бъдеще Христос ще дойде само тогава, когато всички хора отворят сърцата си и Го приемат отвътре, а не отвън. Отварянето сърцата на хората и приемането на Христос, означава идването му на Земята. Не Го ли приемат по този начин, ще дойдат бури, земетресения, циклони, сиромашия, глад, болести, кризи и т.н. Докога ще продължават тези неща? Докато хората напуснат стария живот - животът на външните вярвания.

Днес хората обичат жената повече от Бога и вследствие на тази немарливост са дошли нещастия на главите на всички. Казвам: Обичай Твореца повече от това, което е произлязло от Него. Изправете грешката си, и ще се изправи и животът ви. В

този смисъл и религиите трябва да изправят своите греешки. Всички те, без изключение, трябва да се отърсят от праха и заблужденията, натрупани в тях през вековете, и да остане първичното учение, дадено от Великите Учители в различните епохи на човешкото развитие.

Те всички трябва да осъзнаят, че вършат най-голямото престъпление, когато разделят народите в името Божие.

Учението, оставено от Христос преди 2000 години, е Учение на Любовта и братството и е последният метод даден от Него на човечеството. Но хората взеха само името християни, като изоставиха принципите и методите на Христос. Християнството, като влезе, направи една погрешка. Християните възприеха всички форми на езическия свят и се смесиха съдържанието на езическия свят с новото. Така развалиха християнството, т.е. приложиха човешките вместо Божествените закони. Казано е в Писанието: “Ново вино в нови мехове”.

Всички религии са създадени като методи, които да научат хората как да решават проблемите си съгласно законите на живата природа, на Битието, на Бога. Религията като цяло в своята съвкупност е дошла в света като една наука, като един метод за изправяне на органическите чувства. Това е нейната пряка задача, а не да учи хората да вярват в Бога. Религията трябва да даде формите и начините за облагородяване на чувствата, а въпросът за вярата в Бога е въпрос на опит и знание.

Религиите в тези форми, в които сега съществуват, са човешко творение. Формите, на които се покланят религиозните хора, са създадени от хората, а не от Бога. Затова сега, съвременните хора живеят в големи ограничения, които те сами са създали. Когато първите хора излязоха от рая, те създадоха църкви, храмове. Те първи заговориха за религия. Дотогава никаква външна религия не е съществувала. След грехопадението те създадоха закони и правила, по които хората започнаха да живеят.

Когато човек падна, започна да създава църкви, започна да избира владци, свещеници. И така, вместо да гледа Бога, гледа и слуша свещеници и владци. Лъжете се. Господ чрез свещеници, попове, владци не говори. Господ чрез платени съдии, министри не управлява. Всички тези служби в Божествения свят ни помен нямат от отплата, от Любов работят те. И ако ти проповядват за Христа, а поддържат робството ти, това е едно лъжливо и опасно учение за света. От такова учение Господ се гнуши.

Съвременните християнски народи са изопачили Христовото Учение, изопачили са служенето на Бога. Днес на църквите се служи, а не на Бога. Църкви правят, икони позлатяват, и други подобни. И ако аз ви говоря според църквата, аз съм вагабонтин. А аз ви говоря според Христовото Учение - Новото Учение, а то е съгласно с Бога. Казваме Новото Учение, защото то още не е приложено на Земята. А тези които го приложат в живота си, тях по плодовете им ще ги познаем.

Новото Учение, т.е. Христовото Учение, представлява метод за справяне с всички стари навици. Това Учение носи Новата Култура, която ще създаде и новата раса - VI-тата раса, за която съвременното човечество даже няма и представа. Идеалът на новият човек - човекът на шестата раса - ще бъде изучаване езика на Природата. Това е идеалът на бъдещото човечество - носител на новата Любов, на новата светлина и свобода, на новия мир. А религия на шестата раса ще бъде религията на Любовта, в която хората ще се чувстват свободни и ще има един закон, а не много закони както е сега.

Учението, което аз ви проповядвам, преимуществено се състои в това - аз искам да ви запозная със законите на живата Природа, това, което никой досега не е учил. Първото нещо в Новото Учение е всеки да стане служител на Любовта, т.е. на Божествената Любов, а не на човешката. И в своята мисъл, и в своето сърце, и в своите постъпки - да стане един слуга на Божествената Любов. Прави всичко с Любов - това е Новото

Учение.

Приложите ли това Учение в живота си, ще идват хора от всички страни да се възхищават на духовната култура на Българския народ. Тогава ще бъдете достойни членове на Новата Култура, на новата раса. Само така България ще може да се повдигне като народ и държава.

Бъдете уверени, че ако възприемете Божествената Любов, всичко ще се разреши във ваша полза. С България няма да стане нищо лошо, промените ще станам без катастрофи и катаклизми. България ще мине през изпитанията по-леко, защото аз съм взел 9/10 от изпитанията, които и предстоят. Върху 1/10 право има само Бог.

Христос казва: “Любете Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила; любете ближния си като себе си; любете и враговете си!” Това е ваша задача, която в бъдеще ще трябва да разрешите.

ДОБРО, ЗЛО, СТРАДАНИЕ

Днес много хора говорят за доброто. Всички вие търсите доброто, но преди всичко за себе си. Малко са обаче тези, които разбират смисъла на доброто и се ползват от неговите плодове. Доброто в човека е Божественото начало. Божественото за нас е така необходимо, както слънчевата светлина. За да бъде добър, човек трябва да бъде разумен. А в какво се състои разумността на човека? Разумността се състои в това: Към всеки човек ти трябва да бъдеш много внимателен - спрямо неговите мисли, спрямо неговите чувства, спрямо неговите желания. Разумността предполага човек да проявява същото внимание и деликатност и към себе си.

Човек трябва да държи сметка за всяка своя постъпка и да се пита правилна ли е или не, защото всяка постъпка според характера си, ще му донесе като последствие или добро, или зло. Великият Закон на Природата, който регулира нещата, гласи че всяко действие има и противодействие. Законът е абсолютно справедлив, и това добро или зло, което човек направи, ще се върне върху самия него. Затова се пазете от постъпки, за които не можете да си дадете отчет. Ако си намислил да направиш нещо, не бързай: Първо повикай Любовта, Мъдростта и Истината за свидетели на това, което си намислил да правиш, и после го направи. Това е хигиената на живота. И в следствие на немарливостта си по отношение на тази хигиена, хората са останали назад в своето съзнание, назад в развитието си.

Когато правите добро на ближния си, вие го правите на себе си. В този закон няма никакво изключение. Следователно при каквото и положение да се намирате, не отказвайте да направите доброто, което е определено да извършите. Това добро ще ви спаси.

Сега и вие, за да използвате живота си разумно, трябва да се научите всеки ден да правите по едно малко добро. Не се стеснявай да вдигнеш един косъм от земята. Не се срамувай да вдигнеш една сламка. Стори път и на мравката. Услужвай и на сухите листа, и на падналите плодове. Ако искате да се научите да правите най-малкото добро, тогава трябва да насадите добре нивата, която Бог ви е дал - вашият ум, вашето сърце и вашата воля и на тях разчитайте. В тази нива е Божественото. Него разработвайте и на него се надявайте. Ум, населен със светли мисли, сърце, обитавано от светли чувства, и воля, изразител на благородни постъпки, са вечните подтици на Духа на доброто. Това е пътят на доброто. Непрестанно следвайте този път.

Сега не мислете, че хората са лоши, а вие сте добри. Обикнете лошите хора! Най-напред трябва да обичаме лошите хора, защото чрез тях трябва да излизат нечистотиите навън, за да дойдат добрите работи. Когато Христос е казвал: “Любете враговете си!”, Той е подразбирал този Велик вътрешен закон. Не казва мразете ги, бъдете индиферентни, но любете ги. Тези, лошите хора, са най-потребни за вашето развитие. Затова любете лошите хора, любете враговете си! Вие казвате: Как да ги любим, възможно ли е този лош човек да го любим? А този лош човек е нужен заради тебе. Затова да обичаме всичко в света - и добрите и лошите хора, ще гледаме на тях така, както Бог гледа.

Казано е в Писанието: “Целият свят лежи в ръцете на лукавия.” Това означава, че светът се управлява от лошите хора. Казано е още, че Бог е Господарят на света. Как ще разберете това противоречие? Защо Бог позволява лошите да управляват? Обаче Христос, когато дойде на земята, не разреши въпроса защо съществува зло, но каза: “Не се противи на злото.” Защо?

Защото тук то ни управлява. Това което се иска от човека, е да не греша. И вие, ако искате да прогресирате, не се занимавайте с това, което вършат другите, но от всичко, което става в живота ще се учите.

И така, дали вярвате в науката, или в религията, никого не осъждайте. Не осъждайте злото в човека, за да не се осакатите сам. За злото никак не говорете. Казвате, че някой говори зле за вас. Кой тук е авторитет, че говори зле? Кой е авторитет за злото говорене, кой е авторитет за доброто говорене? За доброто говорене авторитет е Бог, за злото говорене авторитет е дяволът. Следователно, когато кажете, че някой говори зле, вие сте при дявола и взимате дявола за мярка, т.е. не мерите с Божията мярка, но мерите с мярка на дявола. Тогава аз правя заключение, че вие сте се учили при дявола и затова сега говорите зле.

Сега вие мислите, че да се живее е мъчна работа. Да, така е, ако се разправяш с лошите хора, при което може да се заразите от тях. Когато се занимавате с недъзите на един човек, те плъзват и към вас. Не се занимавайте с тях, защото ще си създадете нещастие. Затова, не се опитвайте да изправите един лош човек. Оставете да го изправи Господ.

Помнете: Понеже силите на злото са мощни, затова никога не се борете със злото, защото е по-силно от вас и ще ви победи, но дайте път на доброто, на Божественото във вас и то ще се справи със злото. Между злото и себе си поставете Бога на Любовта, за да победите. Дойдете ли в пряк досег със злото, няма да победите, но ще бъдете победени. Христос е казал: "Не се противи на злото." С това Той е разбирал, че злото е по-силно от нас и ако започнем да се борим с него, ще бъдем победени. Всеки, който се е опитал да се бори със злото, той всякога е плащал с живота си!

За Бога добро и зло не съществуват, защото Той е впрегнал на работа и доброто и злото. Злото е бирник, който взима от човека всичко онова, което е придобил по нечестен път. Богатство, знание, сила, придобити по нечестен път, чрез лъжа, измама и насилие, ще ви се отнемат. Не може ли да се освободи

от злото, човек се държи за материалните неща, с което дава възможност на злото да го направи нещастен. Това е една философия, която можете да опитате веднъж, два, три, четири пъти и всякога ще намерите, че това е вярно.

Сега ние страдаме не толкова от липса на любов, колкото от липса на справедливост. Няма ли справедливост, на всяка стъпка ще има жестокосърдечие. И ако ние в света имаме толкова много страдания, това показва колко много сме се отклонили от онези закони, които управляват Битието, в какво голямо безлюбие живеем.

Когато Любовта дойде в света, страданието тя може да го превърне в радост. Без любов, радостите се превръщат в страдание. Всяко нещо в света, което е родено без любов, ще причини страдание, вреда. Всяка мисъл, която е родена без любов, ще причини страдание. Всяка дума, всяка постъпка, всяко действие, каквото и да направите в бъдеще без любов, то създава, то носи ад. Адът не е нищо друго, освен свят на безлюбие. Всички лоши мисли, всички лоши чувства и всички лоши постъпки на цялото човечество са създали ада. А всички хубави мисли, всички хубави чувства и всички хубави постъпки на цялото човечество са създали рая. Това е моето веру. Аз създавам рая, аз създавам пъкъла за себе си. Аз създавам моя рай и моя ад. Вие създавате вашия ад и вашия рай.

Труден е пътят на Земята. Земята е едно училище за исправление. Нашата Земя е изправителен институт. Най-хубавото изправително училище е Земята. В цялата слънчева система няма по-хубаво изправително училище от Земята. И ако някой иска да съкрати пътя на своето развитие, той трябва да приеме страданията с благодарност. Чрез страданията работите стават за една година, а без страдания за хиляди години. Страданието е съкратен път по който Великото се изявява в човека. Искате ли да се развивате без страдания, ще изберете дългия път. Вие имате много лоша представа за страданията, вследствие на което не искате да страдате. Вие трябва да си обяснявате нещата философски.

Христос казва: “Блажени нажалените и наскърбените.” Той разбира смисъла на страданията и не казва, че са блажени щастливите, но нажалените.

Тези ваши деца, които сега ги наричате зло, скръб, страдание, един ден ще видите, че те са ваши учители. И понеже сега сърцето на хората е в плен на тъмните сили, затова злото се шири в човешкия свят. Цялото зло в съвременния живот е в това, че хората не си влизат в положението едни на други. Всички са повече отколкото трябва заети със своята личност и нейните егоистични стремежи и не правят сметка за другите хора. Това е признак, че нашата култура е остаряла, преживява последните си старчески години. Но за утрешният ден, за Новата култура, която се ражда в недрата на старата, се изисква един нов начин на мислене и живеене, една нова философия, която ще ни посочи пътищата и методите, по които да градим новите форми и отношения, а не да се занимаваме с поправяне на старите, които носят в себе си греховете на хиляди поколения.

Страданията като огън ще изгорят всичката нечиста и чужда материя в организма и човек ще дойде до закона на доброто като основа на Новия живот. Но, за да заживее в доброто, всичко старо трябва да изгори, да не остане нито следа от него. Така и човекът, и Земята ще се очистят от всички престъпления. Чрез страданията ще изгори само това, което е негодно да вземе участие в творческия процес на живота, а всичко устойчиво и жизнеспособно ще премине в новите условия на живот.

Христос казва: “Не плачете за мене, но плачете за себе си, понеже идва ден на скръб.” Няма да остане нито един, който да не страда като Христа. Писанието допълва: “Ако ония дни не се съкратяха, нито една плът не би се спасила. Но заради избраните ония дни ще се съкратят. Небе и земя ще преминат, ала думите Ми няма да преминат.” Ще възразите че това са небивалици, приказки от “Хиляда и една нощ”. Прочетете 24 глава от евангелието на Матей и ще видите, че още тогава Той е предсказал това.

Само когато хората преминат през огъня на страданията, в

тях ще се пробуди колективното съзнание и ще разберат, че са едно цяло с общи стремежи и интереси в живота. Само чрез пробуждане на колективното съзнание в човека, отделните индивиди и народи ще извоюват своята свобода. Но докато хората живеят с разбиране на самосъзнанието, те винаги ще очакват да дойде някой месия, учител или държавник да ги спаси и освободи.

Днес животът на Земята е изложен на големи промени. Не разбирайте нещата буквално. Аз имам впредвид изключителните времена в които живеем. Ние сме в епоха на големи изненади. Живеем в един непостоянен, изключителен век. Изключителни явления, изключителни събития идват. Това не трябва да ви плаши, но будни трябва да бъдете. Професорите на светлината искат да наместят умовете на хората, да смекчат сърцата им и да моделират тяхната воля. Тази е една от великите задачи, която трябва да се реализира. Земята трябва да се пречисти. Пречистването и ще стане с огън. Идва огънят в света.

Ако хората не приемат учението на Любовта, огънят ще дойде и ще помете всичко онова, което от хиляди години се е съграждало. Старата култура ще изчезне, помен няма да остане от нея. Греховете, престъпленията на хората ще изгорят. Които издържат на този огън, те ще светнат както свети златото, което е минало през огъня на златаря. Които минат през този огън и издържат, те ще сложат начало на Новата Култура.

МИСЛИ И СЪЗНАНИЕ

Мисълта е най-мощната творческа сила в Битието, която стои в основата на човешкия живот. Тя е един Божествен процес, който организира формите. Ако разбихте това, вие ще да бъдете по-внимателни в мислите, на които давате достъп във вашия мозък. Важното за нас е това, което човек мисли, защото нашата мисъл ще определи нашето бъдеще. Само Новият живот, новата мисъл е в състояние да измени лошото наследство на човека. Ако не можете да измените мисълта си, животът ви ще върви по стария начин. Старият живот е живот на обиди, доказания, съмнения, колебания и т.н.

Новите мисли - Божествените мисли, които сега се проявяват в материалния свят, са всички изопачени. Няма Божествена мисъл в материалния свят, която да не е изопачена. Тя е изопачена по причина на човешките умове, по причина на човешките сърца. Само чисти и благородни души могат да възприемат Божествените мисли, без да накърняват тяхната чистота и сила. Само такива души са в състояние да реализират тези мисли.

Сега не си правете илюзии, че можете да живеете по стария начин и да бъдете носители на новите мисли. Сегашният живот е несъвместим с бъдещия.

Казвам: Съвременният свят на хората е нещастен. Това се дължи на паразитните мисли от влиянието на които човек не може да се освободи с години. Как може да се освободи от тях?

Например, когато дойде омразата в човека, той не трябва да се бори с нея. Човек не трябва да се бори с лошите мисли в себе си. На мястото на омразата поставете Любовта. На мястото на някое лошо чувство поставете едно добро чувство. На мястото на една лоша постъпка поставете една добра постъпка. Безлюбието се лекува с Любовта, безверието с вярата, безнадеждието с надеждата, грубостта с милосърдието. На всичко отрицателно в себе си поставяйте положителното.

Ако мислите и чувствата на човек са положителни, възходящи, те ще възпроизведат съответни резултати. И най-малката отрицателна мисъл или чувство са в състояние да изменят разположението на човека. Мрачните, отрицателните състояния, които човек преживява, са чужди и той трябва да се освободи от тях. Вие всякога сте жертва на чужди мисли. Липсва ви знание.

Лошите мисли може да минават през вашето съзнание, но не ги допускат да станат господари в съзнанието. Допуснете ли ги да станат господари в съзнанието ви, вие сте посели живота си с бодили. А посееш ли живота си с бодили, Бог няма да ти даде пшеница. Съзнавай нещата и бъди ти господар. И ние, съвременните хора, в себе си трябва да се запитаме една мисъл да я приемем или не. Една лоша мисъл може да съществува, но защо ще приемеш тази лоша мисъл като светица да я държиш в ума си? Навън! И вие, ако не можете да се справите с една лоша мисъл, това Учение е безпредметно.

Но какво да правим? Минавай наблизко, покрай тези неща с които си в хармония; край онези неща, с които не си в хармония минавай отдалеч. Слагай настрана отрицателните мисли с които не си в хармония, не ги разглеждай, защото за разглеждането на един въпрос трябва да бъдеш подготвен. Няма да внасяш никакви отрицателни мисли в ума си. Те ще дойдат, но ти ще ги отстраниш, ще ги отделиш както рибаря отделя онези риби, които не му трябват и ги хвърля във водата.

Когато ти дойдат отрицателните мисли, всяка една от тях

прилича на нишка. И когато се съберат много такива нишки, става дебело въже, което не можеш да скъсаш и с което те връзват. А когато късаш всяка нишка, не може да се изплете въжето.

Една отрицателна мисъл може да парализира човека, а положителната може да го освободи. Отрицателните мисли и желания са бомби, които кога да е ще избухнат. Стой далеч от тях!

Всички отрицателни мисли, които допускате във вас, разрушават вашата мозъчна система. А всички горчиви и низши чувства разрушават симпатичната система. За да не разрушавате вашата нервна и симпатична системи, за всичко благодарете - за да не се даде път на отрицателните мисли и чувства, които разрушават човешкия организъм.

Много хора, учени и прости, не разбират какво грамадно влияние имат мислите и чувствата върху вътрешния живот на човека, а оттам и върху неговото здраве.

Питам: Как човек може да бъде добре, когато носи в себе си отрицателни, дисхармонични мисли и чувства. Те са като ръждата, която яде желязото. Изгонете от себе си всяка лоша мисъл, за да не се превърне тя във фантом. Оставете вашите лоши мисли да умрат от глад, за да не тровят живота ви. Отрицателните мисли трябва да минат и заминат през ума ви като неканени пътници. Тогава няма да ви причиняват такава вреда.

В живота възходът на човека се определя от неговата мисъл. Ако мисълта ви е права, ще опитате всичкото нейно благословение. Ако е крива - ще опитате нейните удари върху гърба си. Като знаете това, хранете в себе си само светли и възвишени мисли, които ви повдигат и които обединяват човечеството. От силата на вашата права мисъл зависи реализирането на нещата. Правата мисъл е магическа пръчица в живота. Когато дойде тя и смени всичките отрицателни състояния в положителни, това вече е човекът.

Законът гласи: За каквото мислите с това се свързвате. Ако мислите за добър човек, в ума ви ще се яви светлина, а в сърцето - топлина. Ако мислите за лош човек, в ума ви ще се яви тъмнина, а в сърцето - студ. Сега не мислете, че някои сте добри, други - лоши. Всички трябва разумно да живеете помежду си. Ще кажете, че еди кой си е лош, но започнете ли така да мислите, вие веднага се свързвате с неговите вибрации и ще почувствате едно неразположение - неразположението на всички лоши хора, и ще се свържете с тях. Мислите ли за дявола, всички дяволи ще дойдат около вас. Мислите ли за крадеца, за омразата, за завистта, всичко това ще го привлечете около себе си. Но какво да правим? Ще започнете да мислите за доброто, ще привлечете вибрациите на доброто, на истината, на мъдростта, на милосърдието, на саможертването. Ако мислите така, вие ще си помагате.

Днес в живота хората не само мислят, но и говорят лошо едни за други. Казвам: Не мисли лошо за жена си и за мъжа си, не мисли лошо за приятеля си и за народа си, за отечеството си, не мисли лошо за човечеството. Оставете нещата в живота да стават така, както Природата ги е определила. Тя не е глупава. Тя е взела предпазителни мерки за всичко.

В тази епоха има хора, които копнеят по идеалния братски живот, но при днешните условия и при това съзнание на хората тази Богоугодна идея не може да се реализира. Братският живот е осъществим само при проява на космичното съзнание, а е непонятен за самосъзнанието - степента, до която е достигнало човечеството на Земята в своето развитие. Животът ще си остане такъв, какъвто си е. За в бъдеще всичко това ще се измени, но засега е невъзможно.

И когато ние достигнем в живота до Великите духовни въпроси и до световните тайни, не можем да ги разрешим с нашето съзнание и самосъзнание, те са извън тях. Те са достояние на свръхсъзнанието, в което човек се издига над условията. Такъв човек понася и най-големите страдания с

радост и устоява на идеите си.

В живота всичките ни страдания се дължат на това, че в нашето самосъзнание стои идеята да търсим само нашето щастие, но по този път ще има само разочарования и неуспехи. И днешната световна криза, която раздрусва всички народи, не е нещастие, а има за цел да събуди свръхсъзнанието в хората, което е цел на Битието.

Цялата философия на живота се състои в това да знаеш да изпратиш по една хубава мисъл и благородно желание на своите събратя човеци и да бъдеш винаги готов да споделиш с тях всичко каквото имаш. Така ще се създаде вътрешна връзка между всички хора. Ако не може да се създаде тази вътрешна връзка, каквото и да постигнете, ще бъдете нещастни и ще страдате. Природата е определила нашето щастие и тази вътрешна връзка е пътят, по който можем да го реализираме. Човек не може да бъде щастлив, когато другите хора около него са нещастни. Щастието трябва да бъде достояние на всички. Днес хората са нещастни, не се разбират помежду си, защото не служат на Първата Причина - на Бога. Въпреки това, те очакват Тя да ги обича.

Сега светът се нуждае от работници, служители на Великото Дело, носители на светли мисли и възвишени чувства, носители на щастие за всички живи същества. Следователно, искате ли да бъдете щастливи, спазвайте първата и най-голяма заповед: “Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичката си душа, с всичката си сила, с всичкото си сърце и с всичкия си ум, и ближния си като себе си.”

Съвременните хора трябва да разберат че общественото, политическото и духовното положение на народите зависи именно от спазването на този закон и правилното отношение към него.

ЛЮБОВ

Божествената Любов, т.е. Любовта е новият принцип даден от Бога, върху който ще се изгради Новото Общество, Новата Култура - VI-тата раса.

Когато се говори за Любовта, хората я делят на физическа, духовна и Божествена. Всъщност Любовта е една, обаче има различни прояви: на физическия свят, на духовния и на Божествения. Или любов изразена чрез ума, чрез сърцето и чрез волята на човека. Докато живее повече на физическия свят, човек изразява любовта си по физически начин: да пипне, да прегърне, да целуне. По-далеч от тези прояви той не знае нищо. Духовните прояви изключват тези неща.

За да влезе в целокупния живот, т.е. в трите свята - физическия, духовния и Божествения, човек трябва да мине през трите врати, т.е. през трите степени на Любовта - физическа, духовна и Божествена. Физическата любов разкрива физическия свят на човека, духовната любов разкрива духовния свят, а Божествената - Божествения свят. Без тези три вида любов, светът остава затворен за човека, като скъпоценна, но затворена книга.

Днес съвременните хора гледат особено на Любовта. Те считат, че Любовта е само достойние на младите. Ако чуят, че някой възрастен или стар човек люби, те го вземат за посмешие. Те не правят разлика между любов и влюбване. Докато е жив, човек трябва да люби. Стане ли въпрос за влюбване, това е друга работа. Между влюбването и пиянството има нещо общо. Чувате, че някой се е влюбил, запалил се от четири страни, но след известно време изтрезнял. Любов, която

запалва сърцето на човека и в скоро време този огън изгасва, не е истинска. Запали ли се огънят на човека, той трябва вечно да гори.

Чудя се на съвременната любов, която прилича на една каша. И това е любов, но каква любов? Ако животът се намира в тази любов, аз се отказвам. Ако има нещо, от което мога да се откажа, то е от сегашната любов. Тя е най-голямото лицемерие, което съществува в света, за което светът плаща скъпо. В името на тази любов се правят най-големите користолюбиви неща, от които цялото човечество от хиляди години страда.

Когато говоря за Любовта, аз нямам предвид свободната любов, която хората допускат, и от която само кал може да се прави. Любовта стои по-високо от свободната. Тя произтича от Истината, а същевременно носи в себе си и Истината, и Мъдростта.

Днес повечето хора не разбират Любовта, а говорят за нея, приписват и качества, каквито тя не притежава. Това е любов на насекомите, с която ние не се занимаваме. Самата Любов трябва да се изучава като наука, а не само да се говори за нея.

Питате: Какъв е смисълът на Любовта? Да научи човека правилно да живее. Без любов няма сила, няма здраве, няма живот. Ако има живот извън Любовта, то е живот на смъртта. Човек трябва да живее в Любовта така, както живее в светлината и във въздуха. Постигането на Любовта като основа на живота е основа на всяко възпитание.

Понякога когато говоря за Любовта, казвам: Това е нова врата, която Бог е отворил за хората, и те трябва да я търсят. Христос казва: “Аз съм вратата”. Любовта е новата врата, която Бог е отворил и която ще ви въведе във вечния живот, във вечния порядък на нещата, дето ще се реализират най-хубавите ви желания.

В Писанието е казано: “Нито око е видяло, нито ухо е чуло това, което Бог е приготвил за човека.” Когато Любовта дойде в човека, тя ще отвори очите му да виждат всичко, което е

пригответо за него. Без любов човек е сляп. Слепият, като срещне своя ближен, не намира никакво съдържание в него. Обаче като прогледа, той вижда красиви неща в човека. Когато Любовта се влее в нас, нашите очи ще се отворят. Завесата ще се вдигне в момента, когато възлюбим Бога и всички същества. Като се вдигне завесата, ще видим че зад света, който съзнаваме, се намира друга по-възвишена област, върху която се гради Божествената наука. В тази област може да влезе само този, който живее според законите на абсолютната Любов, Мъдрост и Истина. Това е една свещена област, в която обикновения човешки крак не може да стъпи.

Сега, какво изисква Любовта от човека? Да обича всички, без те да подозират. Кажете ли на човека, че го обичате, вие искате да ви плати за това. Щом даваш и взимаш, то е търговия, не е любов. Любовта е това, което всякога дава, без да очаква нещо.

Когато обичате някого, само Бог и вие трябва да знаете за това. Този, който дава Любовта, не трябва да говори за Любовта си. Може да обичате някого без той да знае. Защото в противен случай Любовта изгубва характера на безкористност. В това е разликата между човешката и Божествената Любов. Мъчно е да се спази закона на незнайната любов. Това е само за напреднали същества.

Искате ли да бъдете щастливи в любовта си, дръжте едно почетно разстояние между вас и възлюбения ви. Измените ли това разстояние, ще изгубите любовта си. Затова обичате ли някого, ще го държите на половин метър разстояние от вас. Ако Земята се приближи към Слънцето, може да изгори, но поставена на това разстояние, на което я виждаме днес, тя се ползва от неговите благотворни лъчи. Обикне ли ни Слънцето повече отколкото трябва и приближи ли се към нас, ние сме осъдени на изгаряне. Като знаете този закон, не се приближавайте до човека по-близо, отколкото е определено. Колкото и да обичате един човек, не се приближавайте близо до

него. Приближете ли се повече отколкото трябва, той ще ви разтопи, нищо няма да остане от вас. И когато се казва да обичаш ближния си като себе си, това означава да го държиш на половин метър разстояние от себе си. Обичаш ли го повече от себе си, ще го носиш на гърба си.

Често слушате хората да се оплакват от Любовта, от живота и казват: Какво мислех, какво излезе! Значи те са се разочаровали в Любовта и в живота. Какво трябва да прави човек, или как трябва да обича, за да не се разочарова? Обичай така, щото сам да не знаеш, че обичаш. И хората да те обичат така, да не разбереш че те обичат. Проявявайте любовта си към хората без да разберат, че ги обичате. Защото ако ви разберат, трябва да им станете роб.

При сегашното разбиране на Любовта, обича ли те някой - това е робство. Такава е идеята. Той като те обича, става ти стражар и започва да върви след тебе. Ако двама те обикнат, двама стражари има; ако трима-четирима те обичат - и толкова стражари има. И всеки наблюдава къде ходиш.

Говорейки за Любовта, аз не я свързвам с брака. Бракът е търговска сделка. А Любовта е един Божествен процес, който е общ за цялата природа. Той е непреривен процес, в цялото космическо битие, във всички същества от най-малките до най-големите. За пример между ангелите брак не съществува. Ако един ангел поиска на небето да се ожени, ще го изпъдят оттам.

Сега се проповядва Новото Учение. В какво се състои Новото Учение? Един човек не може да бъде от Новото Учение, ако в неговото сърце Любовта не господства. Един човек не може да бъде от Новото Учение, ако Мъдростта не господства в неговия ум. Един човек не може да бъде от Новото Учение, ако Истината не господства в неговото тяло. Не само това, ами той накъдето ходи, каквото и да говори, този човек се чувства радостен, весел, силен, няма противоречия заради себе си. Този, който люби, той слугува на всичките. Така както Бог слугува, така да слугувате - то е Любов.

Който има Божествената Любов, не пада в съблазън и изкушения. Никой не може да изкуши този, в чиято душа е Любовта. Който има Божествената Любов е абсолютно неуязвим. И зверовете познават Любовта - като я срещнат отстъпват.

Днес в света парите са подбудителната причина, понеже Любовта я няма. Искате правото, всичките добродетели, всичките мисли, всичките хубави неща без любов да ги приложите. То е невъзможно. Ако приложим всичко в света без любов, ние ще създадем ада. Ние сме създали един свят, който е ад. На Земята е адско положението. Какво е адът? Идете на бойното поле и ще видите какво е ада. Адът - то е свят на безлюбие. Светът на безлюбието е страшен свят, покварява човешкия ум, покварява човешкото сърце, покварява човешката душа.

Сега, при всички постижения, които хората имат - наука, изкуство, техника, обществена уредба, изобилие на стопански блага, едно не им достига - Любовта. Само при Любовта всички тези постижения ще бъдат благословени. Само при Любовта ще се осмислят и използват правилно. Не приемат ли Любовта, хората ще изгубят всичко, всичко сами ще разрушат.

Казвате: И без Любовта мога да бъда силен и да постигна желанията си. Нищо не можете да постигнете! Потърсете в историята поне един велик реформатор или велик Учител, който да е постигнал нещо без любов. Временно може да има някакъв успех, но всичко тава ще се разруши, няма да остане и помен от него. Силата, проявена без любов, е осъдена на крушение.

Тези от вас, които искат да оправят живота си, знайте едно нещо: Без Любов вие нищо не можете да направите. Това мога да го подпиша с двете ръце. Без любов нищо не може да се постигне.

И когато дойде при когото и да е от вас беден човек, постъпете с него така, че той да остане доволен. Постъпете така, както бихте желали да постъпят с вас, ако вие сте на негово място. Ако вие приложите този принцип, ще се създадат братски

и разумни отношения между хората и ще могат да се разрешат всички индивидуални и социални проблеми. Това е една максима, с която може да се сложи начало на Новия живот, на Новото общество, в което ще можете да реализирате всичките си копнежи.

Помнете: Без Любов никаква идея не може да се роди в света. Никакво благородно чувство не може да се роди без Любов. Никакво щастие в света не може да се роди без Любов. Никакъв прогрес, нищо в света не може да дойде без Любов. Тя носи светлина, сила, която трябва да дойде. Това трябва да се запечати!

Следователно, докато в индивидуалния, семейния, в обществения живот съществува общ идеал, живота на всички хора ще бъде хармоничен. Внесе ли се раздвояване в идеала на човека, живота му се обезмисля. Когато животът на хората се обезмисли, те започват да се карат, да спорят помежду си, вследствие на което идват страданията. Затова в Писанието е казано: “Всеки дом или общество, разделено против себе си, не може да устои.” Идеалът на всеки човек, както и на цялото човечество, трябва да бъде Любов към Бога. Тази Любов включва в себе си и Любов към ближния.

Когато се говори за Божията Любов, ние разбираме тази Любов, която свързва нещата и стои в основата на живота. Казано е в Писанието: “Това е живот вечен да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога.” Познаването на Бога подразбира познаване на Божествената Любов. Щом Го познаваш, ти Го любиш, виждаш Неговото присъствие навсякъде и във всичко. Природата оживява в тебе и ти ставаш едно с нея. И тогава, когато се вгълбиш навътре в себе си, ще намериш дълбокия смисъл на живота. Той се състои в това човек да дочака времето, когато ще го посети Бог - Абсолютната Реалност. Това сме чакали цяла вечност, почакайте още малко. Ще чакате докато дойде Любовта.

Сега съвременното човечество трябва да роди онова

възвишено чувство в света. Братство трябва да се роди. Братство и сестринство трябва да се роди. Трябва да се роди новия брат, трябва да се роди новата сестра. То е Любовта в двете фази. Докато новият брат не се роди, докато новата сестра не дойде, Любовта не може да се прояви. Когато дойде този брат, той ще отвори света. Братът ще отвори света на мисълта, ще видим защо е създадено небето. Сестрата, когато дойде, ще отвори света да видим вътрешния смисъл на живота, ще видим защо са били всичките страдания.

Желая на всички ви да имате по един роден брат, който да ви обича. Да имате по една родена сестра, която да ви обича. И с тях да живеете во веки веков. Нека всеки от вас да носи в себе си според своите сили и възможности Божията Любов. И който ви види, да каже: “Останете по-дълго време с нас.”

ЗДРАВЕ

Ще ви говоря за неща, които можете да приложите в живота си.

Сега в света меродавна е една наука, която е съградена върху теории и хипотези, а те са произведение на хората. Но има и една Божествена Наука, която е основана на фактите. Фактът е истина, която нито се опровергава, нито се доказва. Можеш да отричаш колкото си искаш, за нас са важни истините, които нито се доказват, нито се отричат. Върху тях като градите живота си, ще имате отлични резултати. А понеже сега животът е обоснован върху теории и хипотези, затова са тези несполуки, противоречия, злини.

Днес основен закон в света е развитието, еволюцията. А хората със своето статическо положение се намират в разрез със своите висши човешки интереси.

Ако в живота на човека плътта има надмощие върху духа, той всякога ще боледува. Ако духът има надмощие върху плътта, човек всякога ще бъде здрав. Като знаете този основен закон, прилагайте го в живота си. Защото, ако вие разрушавате това, което Бог е създал, другите ще ви разрушават още повече. Ако вие не любите вашия живот, как очаквате другите да го любят. Като не разбират законите и смисъла на живота, хората сами се тровят, подлагайки на риск работата на организма си.

Казвам: Целият човешки организъм е построен върху законите на доброто, справедливостта, красотата и разумността. Това са четири закона, по които е построен целият човешки организъм. Престъпите ли тези закони, то се отразява върху организма ви. Ако престъпите доброто, започват да страдат мускулите и костите. Ако престъпите справедливостта, стомахът

започва да страда. Ако престъпите закона на красотата, дробовете ви страдат, и ако престъпите закона на разумността, главата започва да страда. Искаш ли да си построиш здрав организъм - здраво тяло, трябва да живееш разумно.

Човек е последната и завършена форма на физическия свят. Но той още не е последната форма на Природата. В бъдеще ще има още много форми, по-съвършени от човека. Следователно, за да изучим живота, трябва да го изучаваме така както Природата го е създала, а не както ние го виждаме днес.

Сега както е създаден човек, главата представлява Божествения свят, гърдите представляват духовния свят, а стомахът представлява физическия свят. Когато човек хармонизира силите на тези три свята в себе си, т.е. когато приведе в хармония действието на главата, на дробовете и на стомаха, тогава той ще се постави в най-добрите условия на живота, ще бъде здрав.

Днес всяка болест на човека е причинена от нарушаване на законите на физическия, на духовния и Божествения свят. Какво трябва да направи човек, за да се излекува? Да отстрани преградата, която е поставил пред Божествения Закон. Когато преградата се премахне, енергиите които са свързани с този закон моментално ще започнат да действат.

Голямо невежество съществува сред съвременните хора. Като заболее някой, лекът за дадена болест е много естествен и евтин, но от невежество те така я усложняват, че плащат даже с живота си.

Основно всички възможности се крият в мисълта. Тя регулира функциите на органите в човешкото тяло. Тя регулира всички системи в човека. Когато човек изправи мисълта си, и функциите на неговите системи се оправят. Отрицателната мисъл може да създаде ред болезнени състояния. Хармоничната мисъл пък може да премахне тези състояния. Мощно нещо е човешката мисъл, особено когато е в хармония с чувствата в човека.

На физическото поле човек има потребност преди всичко от хигиена на храненето. Какво може да се зароди от неспазването на хигиенните правила? Целият съвременен живот, цялото

съвременно човечество върви по един нехигиеничен път - нито мисли правилно, нито чувства правилно, нито постъпва правилно. Много малко хора ще срещнете, които мислят правилно. И учени хора, и религиозни хора не спазват хигиенните правила. Много малко постъпват естествено - както Природата ни е писала. Тепърва трябва да се възстанови този естествен ред на нещата.

Помнете: Бъдещето на човек се определя от храната, която употребява. Колкото по-чиста и здравословна храна употребява, толкова по-велико и светло бъдеще си приготвя той.

Днес хората още не разбират, че месото е една неестествена храна за тях. Естествената храна за човека са плодовете, а сега хората се хранят с мърша, която носи физическа и психическа отрова в себе си и причинява много болести и смърт. И грехопадението в света започва с месоядство, а зад месоядството стои личният егоизъм на човека, който пренебрегва интересите на животните, като ги лишава от живот. Затова първата стъпка към победата над смъртта е хората да престанат да се хранят с мърша и да започнат да употребяват плодовете, които са естествената храна за човека. Вълкът докато яде овце, все вълк ще си остане. Искате ли да се измени, той трябва да престане да яде овце. Същото може да се каже и за човека. Човек, който е месоядец, може да си позволи да направи всички други прегрешения.

Живеем в свят, където има хиляди нарушения на законите, които Природата е поставила. Тогава се питаме защо хората страдат. Как няма да има страдания, след като мисълта не е мисъл, както трябва, чувствата не са чувства, както трябва, постъпките не са постъпки, както трябва. Даже при най-хубавите условия, хората не постъпват както трябва.

Ако човек живее в абсолютна чистота на мисли, чувства и действия, той ще бъде съвършено здрав. Ето затова, отправяйте към мозъка си нови и чисти мисли, към сърцето си - благородни и възвишени чувства, и от нищо не се страхувайте.

В човешкия организъм умът и сърцето са свързани с двете кръвоносни системи, умът е артериалната система, а сърцето - венозната система. Венозната кръв носи със себе си всички

нечистотии и утайки от тялото и трябва да се пречиства през белите дробове, за да бъде полезна на организма. Също така и човешките чувства трябва да се пречистят през свещения огън на ума, за да ни ползват. Когато тези процедури в човешкия организъм не протичат правилно, кръвта се замърсява и става нечиста.

Закон е: Добрият живот прави кръвта чиста. В момента, в който човек внесе една нечиста мисъл в ума си и едно нечисто чувство в сърцето си, кръвта му се покваря, т.е. губи чистотата си. А нечистата кръв се пречиства, когато човек диша дълбоко чист въздух, когато се храни с чиста храна и когато не допуска в ума си отрицателни мисли. Но мисълта е преди всичко. Ето защо здравословното състояние на кръвта в човека зависи от три главни фактора - от храната, от въздуха и от мислите с които се занимава нашият ум.

Винаги когато човек приема несъответна храна за своя организъм, той страда. А когато приетата храна не се асимилира от организма на човека както трябва, и се задържа дълго време в стомаха без да се смели, се образуват отровни вещества - токсини, които се разнасят из целия организъм и отравят кръвта. Също така и в сърцето на човека има натрупани непостигнати желания, които вследствие на това че не могат да се асимилират, създават астрални токсини. По същия начин, когато човек задържи в себе си мисли, които не може да реализира, те остават за дълго време в мозъка и понеже не могат да се асимилират от него, образуват ментални токсини. Тези токсини в организма са първото условие за развитие на микробите - носители на различни болести. Казвам: Такова е положението на човека, който не знае и не прилага законите.

Когато говоря за хигиена на храната, подразбирам хигиена на мислите, хигиена на чувствата и хигиена на постъпките, и чак тогава идва хигиената на храненето. За да бъде човек здрав, трябва да поддържа тези четири раздели на хигиена.

Когато човек иска да бъде здрав, не трябва да преяжда и никога на трябва да се храни преди изгрева и след залеза на Слънцето.

Той трябва да се храни само когато е гладен. Когато човек не чувства глад, и обед да е, да не яде. Храни се само когато си гладен, за да ти е сладко. Храни се след като си гладувал за да разбереш, че велико благо се крие в яденето. Гладът води към естествена, съзнателна и разумна обмяна между човека и Природата. Познай глада, за да разбереш смисъла на живота. Само хляб и сол да има, пак трябва да благодариш. Всяко нещо за което човек благодари, се освещава и благославя. С любов и най-простото ядене се благославя. Без любов и най-богатото ядене не се благославя.

Ако хората разбираха каква енергия, какъв живот се крие в храната, те биха се ползвали от нея. Ако те разберат това нещо, то, приемайки храната с любов, щяха да внесат в организма си онази сила, онзи живот, който е скрит в нея.

Всяка ябълка, всяка круша, слива, череша, картоф, крият в себе си такава сила, която може да обнови човека. За да може човек да използва и асимилира максимума от храната която приема, той през време на яденето не трябва да мисли за нищо друго, освен за храната, защото това е най-същественото в дадения момент. Не разберете ли яденето, и живота няма да разберете.

Човек трябва да има любов към храната, която яде, за да се ползва от нея. Няма ли любов към известна храна, той не може да се ползва от нея. Такава храна внася най-големите отрови. Когато дойде Любовта, тогава никаква нечиста храна няма да влезе във вас. Любовта ще ни покаже каква храна трябва да възприемаме.

Начинът, по който човек се храни, определя какъв е той в умствено и в духовно отношение. Процесът на яденето представлява свещен акт - ритуал, към който трябва да се пристъпва с нужната сериозност.

При яденето трябва да присъстват поне две същества. Когато човек започне да се храни, той трябва да се обърне към Бога в себе си, да се хранят заедно. Това, което сега ви говоря, са елементарни работи, които непременно трябва да се знаят! Елементарните работи спъват човека. Апостол Павел казва:

“Ако земните работи не разбирате, как ще разберете небесните.”

Сега, това влиза в стълкновение с вашите сегашни разбирания. При настоящето възпитание ние казваме, че човек трябва да живее добре. Ти не можеш да живееш добре, ако не знаеш да храниш ума си. Да мислиш правилно значи да се храниш. Ти не можеш да бъдеш добър, ако не знаеш да храниш сърцето си. Да чувстваш добре - това е хранене. Ти не можеш да бъдеш добър, ако не постъпваш добре. Добрите постъпки са храна за човешката воля. Твоята воля не може да укрепне, ако не я храниш правилно. Волята ти е като един лост за теб. Ако нямаш възпитана воля, нищо не можеш да постигнеш в живота; ако нямаш възпитано сърце, нищо не можеш да постигнеш; и ако нямаш възпитан ум, също така нищо не можеш да постигнеш. Тези неща са не само важни, но и необходими на човека. Един възпитан ум, едно възпитано сърце, една възпитана воля - това е един завършен процес на едно възпитание, което трябва да почива на един закон.

Много хора очакват всичко да им дойде на готово. Не, те сами трябва да учат, да прилагат ред методи в живота си. Без работа и приложение нищо не може да се постигне.

Който има уши да слуша, нека слуша: Ако човешкото сърце не се храни с храната на Любовта, ако човешкият ум не се храни с храната на Светлината на Любовта, човек не може да се развива. Умът и сърцето на човека трябва да служат на Любовта и да бъдат под ръководството на Божия Дух. Само то е избавлението в света! Тази идея трябва да стане плът и кръв и човек да не го е страх. Христос, който е разбирал този закон, казва: “Да ти бъде според вярата.” Следователно, нашата вяра, нашето вътрешно, дълбоко отношение към Битието, ще определи нашето бъдеще.

МУЗИКА

Всичко в Природата е живо. В създаденото от Бога има велик смисъл. Във всичко има музика и песен. Музиката на Земята е единственото условие, което помага на човека да се развие. Ако хората познаваха естеството на силите, действащи в даден тон и разбираха силата на тяхното влияние върху психиката на човека, щяха да знаят как съзнателно да съчиняват песните си и биха постигали удивителни резултати в живота си.

Хората още не са проучвали философската страна на музиката и не разбират нейната същност и значение. А най-великата, най-дълбоката и най-обширната наука за живота е музиката. Когато хората разкрият и проучат силите и законите на музиката и ги приложат в живота си, тогава ще започне тяхното правилно развитие и усъвършенстване.

Чрез музиката действат най-висшите сили и най-разумните закони на Природата. Всеки отделен тон представлява сбор от множество хармонично действащи сили, които оказват голямо влияние върху мислите, чувствата, стремежите и постъпките на човека.

Сега ние искаме да се прояви Любовта в света, но без музиката тя не може да се прояви. Музиката е музика на цялото, тя не принадлежи на една част. Такова нещо е и Любовта. Тя също не принадлежи на някого. Музиката е нещо Божествено.

Ако ухото на съвременния човек беше развито, той би предпочел да слуша музиката на люлеещите се листа, отколкото най-великите музиканти. Ще кажете, че всичко това е илюзия. Не, ухо е нужно, за да чуете тази песен и да се слееете с нея.

Много хора се запитват на какво се дължи неуспеха в живота им. Отговорът е много прост. Който не обича да пее и да

свири, който не се стреми да развива музикалните си способности, той не може да има успех в живота.

Когато музикалното чувство в човека е развито, то служи за проводник и трансформатор на силите в Природата. Колкото пъти съм се натъквал на мъчнотии, винаги съм се допитвал до цигулката какво трябва да правя, за да ги разреши правилно. Човек среща трудни задачи в живота си, които трябва да разреши. В помощ му идва музиката. В нея се крие голяма сила. Тя прави чудеса. Има музика, която може да повдигне, да възроди - възкреси човека, но има и музика, който съдейства за неговото падение. Бъдещето ще открие в европейската музика причините за упадък на съвременната култура.

Първата раса, която в окултната наука наричат полярна раса, била много музикална, най-хубавите неща в музиката са останали от нея. Хората от тази раса са предците на човечеството. Това са светците и гениевите. Те всичко са вършели с музика. И който иска да стане гений, светия или талантлив, първо трябва да започне с музиката.

За да се развива правилно, човек трябва да бъде музикален. Музикалността се съдържа не само в пеенето или свиренето, но и в говора. Съвременните хора са изгубили своята музикалност, вследствие на което се натъкват на големи противоречия и страдания. Езикът на човека е лишен от музикалност, поради което му създава големи неприятности. Исква да каже една дума, но тя не излиза както трябва - все засяга някого. Понякога говорите на човека за вярата, или за Любовта, но той не ви разбира, не иска да ви слуша. Защо? Защото не говорите музикално.

Не говоря за музиката като изкуство за повдигане на отделния човек, но като проводник на онази велика Божествена сила, която трябва да се прояви по закона на музиката. За да направиш нещо в света така, че всеки да е доволен и благодарен, трябва да го направиш само по музикален начин. Всички неприятности в живота произтичат само от това, че няма музика. Въобще навсякъде, където музиката отсъства, страданията присъстват. Където има музика, там престъпленията и страданията започват да отсъстват.

Музиката е едно възпитателно средство и всеки един от

вас трябва да се упражнява, да се учи да пее, за да се възпита. Трябва да знаеш, трябва да можеш да пееш.

Някои мислят, че от тях се иска права мисъл, прави чувства и действия, без да бъдат добри певци. Те не разбират истината. Преди всичко, човек не може да има прави мисли, чувства и постъпки, ако не знае да пее. И светията трябва да пее. Не е светия онзи, който не пее правилно. И Христос е пял. Не е въпрос музиката и пеенето да станат професия на човека, но да пее от любов към пеенето. Казано е в Писанието: "Ще пеете и ще възхвалявате Господа." Музиката трябва да бъде импулс в живота, да подтиква към работа, а не средство за препитание. Животът без музика е живот без любов, без светлина, без свобода. Живот с музика е живот на Любовта, живот на доброто. Най-възвишеният израз на Любовта е музиката. Без музика, Любовта не може да се прояви в материалния свят.

Музиката е изкуство, дадено за да можем да справим със силите на нашия ум, на нашето сърце, на нашата воля. Тя е спасително средство, което ни е дадено. Трябва да използвате музиката като метод на самовъзпитание. Винаги търсете в себе си тази способност, на която може да разчитате най-много. Аз взимам пеенето, защото то е музикален говор, а повечето неща във физическия свят вие ги създавате чрез говора. Например говориш наляво-надясно и си създаваш неприятности. Когато говорят не е правилен, и чувствата, и мислите, и действията не са правилни. Ето затова музикалността на човека е начин да се изгледят чувствата, мислите и постъпките, да станат хармонични. Когато мислите и чувствата са хармонични, вече имате музикално състояние.

Ти не можеш да бъдеш музикален, докато нямаш хармонични мисли, хармонични чувства и хармонични постъпки. Едва тогава ще бъдеш музикален, и всичко можеш да постигнеш. Това означава умът ти да взима участие, сърцето ти да взима участие и волята ти да взима участие. Там където умът, сърцето и волята взимат участие, музиката вече се проявява като една мощна сила. Затова музиката се препоръчва като едно усилие, което съединява ума, сърцето и волята в един разумен процес. А в обикновената музика често не знаем защо пеем.

Сега запомнете само това: Не можеш да бъдеш музикален, ако нямаш прави мисли, чувства и постъпки. Само хармоничната мисъл, само хармоничните чувства, само хармоничните постъпки създават условия за хубавата музика.

Сега свирите Бетховен, Моцарт. Това, което класиците са написали, е само едно парче. Цялата класическа музика не е написана, тя е много голямо парче. Моцарт е взел само една част. Това мога да го изведа, да ви го превода с музикални термини. Бетховен пък е взел друга част. Бах, който минава за учител, ходел по планините, за да изучава музикалния говор на Природата. Музиката на Бетховен не е като тази на Бах - нещо класическо има в нея, едно равновесие, не еднообразие. Той описва хубостта на самия живот - как човешкият дух се бори с някои препятствия, как ги преодолява. Музика има в човека, който се бори, музика има в учения, в поета, музика има в художника, музика има във всички хора - навсякъде има музика.

Научете се да свирите онова парче на Живота - стремете се не само да станете музиканти, но като засвирите, да измените своето състояние, да измените своята карма.

Ако вие мислите да прекарате един щастлив живот без пеене, лъжете се! И Небето, онзи Божествен свят, е свят само на пеене, на музика. Правилното и добро пеене е истинската препоръка и на този, и на онзи свят.

Един ден прочутата певица Аделина Пати се явила при директора на пощата в Ню Йорк да получи един чек от 5000 долара. Директорът поискал от нея документ, с който да освидетелства самоличността си. Поради липса на такъв, той отказал да и даде сумата. Без да му мисли много, тя застанала в средата на главния салон в пощата и започнала да пее. Всички чиновници оставили перата си настрана и се унесли в пеенето. Като чул песента, директора на пощата казал: "Това е Аделина Пати. Да и се даде сумата, отбелязана в чека". Всеки, който чул гласа на певицата споделил, че освен Аделина Пати, никой друг не може да пее така хубаво.

Някой казва: Да имам няколко милиона в банката! Ако

имаш гласа на Карузо и нямаш пет пари, няма ли да извадиш милиони от банката?

Ако в сегашния век не можете да пеете, ако в сегашния век не можете да свирите, аз ви съжалявам. Ако в сегашния век не можете да сте весели, аз ви съжалявам.

Сега, не разбирайте и не възприемайте музиката само като изкуство. Музиката е път за вярата, за надеждата, за Любовта, мъдростта и път, по който ще работите в този свят. Каквато и работа да върши човек, ако в тази работа не взима участие неговото сърце, неговият ум, неговата душа и неговият дух, нищо няма да излезе от нея. Ако при пеенето или при свиренето умът на човека не взима участие, ако и душата не взима участие и най-накрая, ако и духът не взима участие, ти никакъв музикант не можеш да бъдеш. Ако и в говора на човека не взимат участие умът, сърцето, душата и духът му, той ще бъде един обикновен говор.

Ако твоето пеене може да въздейства на скъперника и той отвори кесията си, то е окултно пеене. Ако твоята музика оздравява болния, тя е окултна, Божествена. С нея ти можеш да работиш, защото тя е сила. Ще опитате силата на музиката. Това е по отношение трептенията на окултната музика. Те са по-силни и с по-къси вибрации. Това са вибрации пригодени за разширение на съзнанието. Аз съм забелязал видни музиканти, тук и в Америка, правят тези трептения при свиренето, но тези музикални вълни са дълги и вследствие на това при тези трептения звукът не е пълен. Някои изключително видни музиканти са постигнали много, стигнали са до границата на окултната музика, но тях можете да ги преброите на пръсти. Това окултно свирене само Паганини го е знаел и той си е местил пръстите по особен начин. Неговото свирене не могат да го възпроизведат, защото той е свирел по особен начин с пръстите си.

Някои хора разделят музиката на светска и духовна. Аз я разделям на музика възходяща и музика низходяща. Първата е която разширява, а низходящата е светска музика, където има тези два момента. Но и едната, и другата са потребни, защото те взаимно се допълват. Съвременната музика, това е предговор

на окултната музика.

Аз съм упражнявал окултната музика рядко и само веднъж съм свирил, във Варна. Ще ви приведа един пример за въздействието на окултната музика. Преди години живях във Варна. Хазяйката ми имаше дюкян в къщата си, който даде под наем на един кръчмар. Всяка вечер се събираха хора в кръчмата, които свиреха и пееха по цели нощи. Невъзможно беше да се работи вечер, но не можеше и да се спи. Мислех си какво да правя. Казах на хазяйката да помоли кръчмаря да не вдигат толкова шум, но той не я послуша. Да изляза от квартирата си, и това не направих. Най-накрая реших да си послужа с музиката. Една вечер, при най-голямата врява и вик в кръчмата, взех цигулката си и започнах да свиря. Свирих 15 минути. По едно време слушам, в кръчмата настана тишина. Един след друг, посетителите напуснаха кръчмата. Не се мина много време и кръчмарят напусна този дюкян, премести се някъде, далеч от нас. Оттогава тази кръчма запустя. Кръчмарят напусна кръчмата, но аз знаех, колко време трябваше да свиря и колко ми костваше това свирене тази вечер, за да въздействам на хората да не пият. Трептенията, които вложих в цигулката, разрушиха трептенията на винопийците. В края на краищата и кръчмарят стана почтен човек, напусна занаята си и започна друга работа. И хазяйката на тази кръчма все казваше: Напусна ме кръчмарят. И не дойде втори кръчмар.

Музиката е една сила. Нали Мойсей превзел онзи град с тръбене и вик? С музика го превзел, съборил Ерихонските стени с музика. Затръбили и всички извикали. Това не е било просто извикване, а музикално извикване. И като извикали, всички стени са рухнали. На съвременните хора им се вижда смешно това.

Именно сега, при условията в които живеем, трябва постоянно тониране, а музиката, това е един от великите Божествени методи за тониране. Изучавайте Божествената музика, която носи живот и всичко друго ще дойде да ви съдейства, за да имате реални придобивки в живота. След време ще имаме и окултна музика и тя ще внесе нещо ново. Бъдете

готови! Има такива музиканти и в тях ще се роди окултната музика. Трябва да проучвате теорията на музиката.

Тези бележки, които сега нахвърлих, те са важни, важни са заради бъдещите ваши схващания, които ще имате. Защото, ако нямате музика в душата си, този океан - животът, знаете ли на какво ще прилича? Виждали ли сте децата, как пишат на пясъка по морето? Пишат, пишат, дойде някоя вълна - заличи написаното, пак отново пишат. Това е животът без музика. Пишеш, той заличава, ти пишеш, той заличава и най-после казваш: животът няма смисъл. Защо? Защото няма музика.

Казвам: Има музика в тази велика реалност, към която се стремим. Затова ние изучаваме Любовта, т.е. възвишената Любов като една велика реалност, а не като нещо отвлечено. Тя е една велика реалност. Инструментите ще ги направим от Любов. С нея ще пеем, ще свирим. И когато влезете в Божествения свят, там ще разберете по-възвишените работи, ще ги изучавате като ученици. Затова, ние взимаме пеенето и музиката само като едно спомагателно средство за постигане на тази Божествена цел. Опитайте се да станете велики певци на себе си. Когато времето е сухо, пейте и вижте дали ще завали. Не постоянно, но пейте веднъж, втори, трети път и вече щом запявате да завалява дъжд. Да допуснем, че имате опитност, при която запявате и завалява; друг път ще пеете, когато времето е кишаво.

Пейте, пейте, докато времето се изясни. Трябва да можете да превръщате вашата суша в реални капки и да превръщате вашата киша в слънчеви лъчи. Това е целта на човешкия живот - да превърнем скръбта на Радост, т.е. да направим обмяна между скръбта и Радостта. Скръбта е оран, а радостта е плодът, който трябва да отгледаме.

УЧЕНИК

Който иска да бъде ученик на Христа, да бъде ученик на Великата Окултна Школа, трябва да обича живота, трябва да обича учението и трябва да обича свободата. Такъв човек дори да заема най-ниското положение, той ще се повдигне. Това, което може да ви повдигне е Любовта, учението и свободата, чрез която може да се прояви животът; Мъдростта, чрез която може да се прояви знанието и Истината, в която да се прояви свободата. Това е път за реализиране на човешкото щастие.

Днес всеки иска да бъде здрав, млад, щастлив. Всеки търси щастие, но щастieto върви по известни закони. Щастieto не се намира нито в окръжаващата среда, нито в парите, нито в знанието, нито в красотата. Щастieto е нещо вътрешно. Щастieto се обуславя от вътрешни закони.

Щастieto представлява първата допирна точка на човека с Бога, или на ученика със своя Учител. Когато ученикът се отрече от своя личен живот и се слее с живота на своя Учител и двамата са щастливи. Когато придобие това щастие, съзнанието на ученика се слива с висшето съзнание на разумната Природа, с Духа Божий, който витае в нея. Това значи да придобие човек единство с Природата. И за да се обичат хората, между тях трябва да има вътрешно сливане. Без това сливане няма любов, няма и щастие.

Сега като говоря за щастieto, аз засягам един закон, който обединява всички явления в Природата. Който е придобил щастieto, той е еднакъв в отношенията си към всички живи същества. Щастieto не може да дойде нито от мъжа, нито от жената, нито от децата, нито от учението. Щастieto идва само

от едно място - от Всемирния, Всесилен Божи Дух. Някой казва, че бил много щастлив. Неговото щастие продължава ден и половина.

Според мен, само този може да бъде щастлив, който живее според ръководството на Божия Дух в себе си. Божият Дух ръководи всички хора, но всички не Го слушат.

В живота всеки духовен човек очаква да намери своя Учител, който да донесе Божествената запалка на щастието. Без Учител, като висша съвременна форма, като образец на живота, никой не може правилно да се развива. Чрез висша форма се предава висша енергия. Възвишените същества представляват две форми, свързани в едно. И Христос представляваше такава душа. Той имаше два центъра: един горе и един долу. Затова, именно Христос казва: “Както ме е Отец научил, така говоря.” Значи, по плът Той живееше на Земята, а по дух се ръководеше отгоре. В това се състои истинското щастие.

Апостол Павел се обръща към своите последователи с думите: “За мене е по-добре да отида при Христа, там да придобия щастието, но за вас е по-добре да остана на Земята.” Апостол Павел можа да понесе всички страдания с радост, защото беше щастлив, учен човек. Той казва: “Не живея вече аз, но Христос живее в мене.” Значи, между Павел и Христос има вътрешно единство. Затова той казваше: “Никой не може да ме отдели от Любовта Христова.”

Като не разбират законите на Любовта, хората търсят щастието по механически начин. Те го търсят в горите и в пустините, но не го намират; търсят го между хората, не го намират; търсят го в женитби, в раждане на деца и там не го намират; стават учители, свещеници, владци, министри, учени, и в това не го намират. Защо? Защото търсят Бога по външен, по механичен начин, а това са само условия за развитие.

Човек живее в един колективен свят, където еднакво го засягат и доброто, и злото. Хората са тясно свързани един с друг, вследствие на което като греши първият от редицата, грехът се предава и на последния. Като вижда погрешките на хората,

човек иска да ги изправи, но не вижда своите погрешки от миналото. Затова първата задача на човека е да изправи своята карма, т.е. да изплати дълговете на своето минало.

Христос дойде на Земята да разплете и оправи чужда карма - кармата на цялото човечество. За да се справи с тази задача, Той трябваше да обърне течението на природните сили. Не беше лесна работата на Христос. Той изпълни задачата, която невидимият свят беше Му възложил, но кръв излезе от порите Му. Че ще минете и вие през мрак и тъмнина, това е неизбежно. В края на краищата светлината ще победи. Носете страданията геройски, с вяра и упование в Божествения Промисъл. Каквото преживеете, всичко е за добро. От страданията и изпитанията вие трябва да се учите, да станете силни. Вие не можете да бъдете силни, не може да преодолявате мъчнотиите в своя живот, ако не сте чисти по мисъл, по чувства и по желания. Това добре да го знаете. След това ще дойде силата.

Сърце смирено и дух кротък се изисква от вас, за да имате Божиите блага. Те са основата на земния живот и крачка напред не може без тях. Затова, никакви тайни, никакво изкуство не може да научите без кротост и смирение - те са капиталът. Казва се: Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат - условия за развитие. Чрез кротостта и смирението идва Божията благодат. В дом, дето имат тези качества, има здраве, сила; дето няма тези качества - няма здраве, няма сила.

Смирен е този, който е изработил такъв морален устой, такъв здрав гръбнак, че никаква земна сила не може да го огъне. А кротък е онзи, който е организиран всички сили в себе си, който е впрегнал всички енергии и е станал господар на своето низше начало.

Казано е, че кротките ще наследят Земята, а не учените и силните. Ако вие поставите кротостта и смирението за основа в живота ви, всичко ще можете да направите. Обновата ще дойде само по този начин. Точката на духовен възход, до която може да достигне един съзнателен човек, зависи от степента на неговото смирение. Човек е пристигнал на Земята да учи закона на

смирението. То е първото условие за създаване на връзка с Бога. Затова при Бога ще отидеш не праведен, не учен, а смирен. Без смирение ще останеш винаги далеч от Бога. Имаме ли смирение, ние сме положили основния камък на връзката ни с Бога. Когато човек положи основния камък на връзката си с Бога, само тогава Небето ще пусне през него тока на Божествената Любов и той ще я прояви. Смирението е първото качество, което се иска от ученика.

Време е вече животът на човека да се преобрази. Това не може да се постигне по друг начин, освен чрез самовъзпитанието. Ако не преобрази живота си, човек не може да се самовъзпитава. Докато човек не започне да се самовъзпитава, Любовта която стои в основата на разумния живот, ще бъде винаги далеч от него.

Съвременните педагози говорят за нов начин на възпитание. Според мен, новото възпитание е свързано с правилното слушане. Само този човек слуша правилно, който е в състояние да прилага това, което е чул. Може ли да прилага, може и да се възпитава. Изобщо, новото подразбира прилагане на нещата. Ето защо, когато някой казва, че слуша Словото Божие и го харесва, за мен е важно дали го прилага. Като ученици, за да си въздействате при самовъзпитанието, вие трябва да изучавате силата на добродетелите, да знаете как и къде да ги прилагате. Съветвам ви да прилагате на физическия свят две главни добродетели.

Първата добродетел гласи: Човек трябва да говори така, че никога да не бодне. Втората добродетел е следната: Като го боднат, никога да не се обижда. Ще кажете, че не е лесно да се живее според дадените добродетели. Наистина не е лесно да страда човек. След като си допуснал да се счупи кракът или ръката ти, това показва че не си много умен, или съзнанието ти не е било будно.

Когато говоря за самовъзпитание, разбирам да владееш онези неестествени сили в себе си, които могат да ти причинят някакво зло. Казваш: Не можах да претърпя. Там е силата на

човека, да може да претърпи. В противен случай, той е слаб. Когато не може да претърпи, човек не мисли, не чувства и не действа правилно, и работите му всякога не вървят.

Помнете: Целият живот е Божествена Школа, а не само тази, която посещавате. Дали сте тук, или вън от тези четири стени, вие можете да бъдете ученик, но може и да не бъдете. Ученичеството не се определя от външното присъствие в Школата, но от вътрешната връзка на човека с Любовта и с готовността му да и служи. Служете на Любовта и от нейно гледище разрешавайте всички въпроси: лични, семейни, обществени, народни и общочовешки.

Сега, вие търсите общество. Вие сте заобиколени с едно общество. Какво по хубаво общество от Луната? Какво по-хубаво общество от всичките растения, които ви заобикалят? Какво по-хубаво общество от реките, които текат? Какво по-хубаво общество от въздуха, който ви лъха? Заобиколени сте с общество. Вярвайте, че във всичко в света е Бог. Бог е и в доброто, и в злото. Ако разбираш Бога, Той се проявява като добро в тебе. Ако не Го разбираш, Той се проявява като зло в тебе.

Който иска да бъде ученик на Божествената Школа, трябва да гледа еднакво и на доброто, и на злото. Трябва от една страна да хармонира силите на своя организъм, а от друга - да се хармонира с окръжаващите. Когато придобиете тази вътрешна толерантност да търпите хората, вие ще се домогнете до знанието, до силата, до Любовта, и ще разрешите задачите на своя живот.

Влезете ли в тази Школа, вие ще се ползвате от пълното доверие на възвишените и разумни братя. Няма по-голямо щастие за човека от това, да се ползва с доверието на възвишените братя, които живеят според Божествените Закони, без никакви заповеди и принуждения. Без писани закони, те живеят в пълен мир и съгласие, в съвършена организация. Достатъчно е да надникне човек между тези бартя, за да види какво представлява животът на Любовта: Там всички са равни, няма пръв и последен, няма господар и слуга между тях. Там

няма катедра, на която да седи учител и чинове за ученици. Кой е учител там и кои са ученици не се познава. Въпреки това там в Разумния свят се преподават Великите истини на живота, които мъчно се пренасят на Земята.

Сега в живота си не се стремете най-първо към външни резултати и големи постижения, защото в Природата има един закон, според който ще трябва да започнете с най-малките величини. И Природата така действа: детето не израства като гъба, а расте малко по малко. Ако пък обърнете внимание, че трябва да бъдете светии, вашето съзнание се спира там.

Някой иска да има опитностите на пророците, на апостолите, даже и на Христа. Искан ли опитностите и знанията на великите хора, човек трябва да мине през техния път. Трънлив и труден е пътят на великите хора. Човек може да достигне този път, но чрез големи страдания и изпитания. За да получи откровение, да възлезе на седмото небе, апостол Павел беше бит 39 пъти. Затова той каза на своите събратя: “Братя, с големи страдания ще влезем в Царството Божие.”

Едно нещо трябва да знаете: Преди да събирате хора около себе си, първо съберете своите мисли, чувства и постъпки, да ги възпитате да се подчиняват на Божественото начало във вас. Ако успеете в това, тогава без да събирате хората около себе си, те сами ще ви търсят. Не спазвате ли това правило, вие ще изпаднете в положението на някои проповедници и учители, които вместо да помогнат на своите ближни, внасят противоречия между тях. Ето защо, бъдете учители първо на себе си.

Казвам: Не може човек да възпитава другите само с думи. Примерът - животът възпитава, а не думите. Днес обикновените хора се борят помежду си, критикуват се и се морализират. Единствен ученикът, абсолютно никого не критикува, нито морализира никого. Той съвсем не се занимава с погрешките на хората. За него те не съществуват. За него съществува само правилният живот - животът на Любовта. Затова ви казвам: Само ученикът учи, а всички други се занимават. Като се казва

“занимават се” това значи развлечение. Всички търсят развлечение, занимават се. А само ученикът се учи. А пък човек, за да учи, трябва да бъде ученик. Следователно, пътят на ученика е индивидуален.

В живота си, ученикът през каквито и изпитания да минава, трябва да служи само на Бог, само на една идея, и ако не се поддаде на изкушенията и изпитанията, ще познае себе си - ще постигне свободата си. За да бъдете свободни - служете на Бога. Аз съм ви привеждал и друг път примера за онзи светия, който търсил 30 години Христа. Той бил един римлянин - патриций, който се оттеглил в едно пусто място и се отдал на пост и молитва, като голям светия. По някое време всичките му дрехи съвсем се скъсали. Той оголял и си казал: Как ще изляза пред света сега? Случило се, че му донесли един хубав костюм - римски, хубава шапка и обувки. Донесли му и хубаво ядене. Но в този ден един млад човек, който искал да се жени, а нямал дрехи, идва той при светията и казва какво му трябва. Светията погледнал себе си, погледнал и новите си дрехи и се замислил какво да направи - себе си ли да облече, или този момък, който иска да се жени? Той му дал дрехите си. А хлябът, който донесли на светията - идва при него една бедна жена с децата си, които нямали хляб, и той дал хляба и яденето. Оставил само едно малко парченце от хляба. Но една мишка излязла от дупката си и той и хвърлил това парченце хляб. Мишката го взела и го занесла в дупката си. Светията отново се замислил и се търкулнали две сълзи от очите му. И казал: Нищо нямам пак. И дрехите отишли, и яденето отишло, и всичко друго отишло. И той нищо не разбрал. Но в този момент се появил Христос. И тогава той, като пожертвал всичко, разбрал смисъла на живота. Разбрал, че тази храна идва отвътре вече.

Ето затова, казвам: Докато в нас двете сълзи не потекат от очите ни, че всичко е изгубено, ние не можем да имаме постижения. Докато ти се държиш за своята къща, за баща си, за майка си, за приятелите си, и за себе си най-последно, ти не можеш да имаш постижения. И като се отречеш от всичко това

и се решиш да служиш на Бога, тогава ти ще разбереш Любовта, която отвътре в тебе ще работи. И сега е времето да вярваме, да се обичаме, с Любов да се възприемем и с Любов да изпълним Божията Воля. Да сторим това, което е за Славата Божия, което е за влизането в Царството Божие и за нашето повдигане. Такава е Волята Божия.

Христос казва: “Иде ден и сега е, когато онези, които чуят Гласа Ми, ще излязат от гробовете си и ще възкръснат.” Тия гробове, това са човешките тела, в които сега хората живеят. Те представляват гъста материя, в която се развиват човешките души, сърца и умове.

Кои ще чуят този глас? - Само учениците. Само те ще се обновят, само те ще възкръснат. Новият Живот, Възкресението, е само за тях. Възкресението не е за старозаветните, не и за праведните. То е само за учениците, за хората на бъдещето, за хората на Новата Култура. Те са работници в Царството Божие, те са хората на Новата раса. Тя няма да бъде многобройна, но всички хора от тази раса ще бъдат могъщи по ум, по сърце, по воля, по душа и по дух. Тези хора ще възстановят Царството Божие на Земята и ще кажат: Възможно е всички да живеем в Любовта, възможно е всички да живеем в Светлината, възможно е всички да живеем в Мира, възможно е всички да живеем във Вечната Радост, която Бог ни е дал.

Природа и Живот

Винаги, когато говоря за Природата, аз разбирам колективното съзнание на безброй същества, които са завършили своята еволюция и сега работят заедно за реализирането на един велик план. Това разбирам под думата природа. Сега обаче хората имат една философия, според която всичко в Природата е произволно. Но произволът седи само в нас, че не искаме доброволно да се подчиняваме на един естествен ред на нещата. А силата на човека е във връзката му с Природата, с всички разумни същества, със света на вечната хармония. Това, което хората днес считат за природа, е само нейната видима част. Съществува една скрита страна на Природата, но ние хората още нямаме органи, за да я възприемем. Видимия свят ние възприемаме чрез нашите пет чувства, а когато влезем в другия свят, трябва да имаме други сетива за неговото възприемане. Всъщност светът е един, но нашите сетива го разделят на видим и невидим. Това са области в Природата, в които има различно отношение на енергиите. Съвременните хора, които имат механически схващания за устройството на света и проявите на живота, не могат да си представят връзката и зависимостта между отделните елементи на човешкия живот, не могат да разберат как бъдещето на човека е обусловено от настоящето и настоящето от миналото му. Вследствие на това механическо схващане на хората за света и живота, което схващане изключва разумността в Природата,

като същност на живота и света, се даде простор и предимство на егоизма, който завладя света и стана причина за усилените времена, в които живеем сега. Затова отсъствието на природната разумност в живота на хората е основната причина за днешните усиленни времена. Предоставен на егоизма, човек не може да създаде в живота по-добро положение от настоящето, защото егоизмът и разумността са несъвместими; егоизмът е лишен от светлина, а разумността е светлина сама за себе си. Днес всеки се грижи само за себе си, всеки мисли само за себе си, как да стане чист, свят, учен. След всичко това хората се запитват, защо светът не може да се оправи. За да се излезе от този хаос на егоизма, ръководно място в живота на човека трябва да вземе разумността на Природата, която има предвид общочовешкото, а не лично благо на единици. Природата никога не обича използването. Казвам: Горко на онези, които използват ближните си. Горко на тях. Блажени са, които не използват. При това положение всеки човек трябва да мисли не само за себе си, но и за своите близни. Светът може да се оправи само тогава, когато всички хора се обединят. Затова, за вашето благо, за благо на вашите близни, започнете да работите върху себе си, за да се освободите от материалистическото разбиране на живота и от личния егоизъм. Този живот наричам материален. В него човек мисли само за осигуряване. От материалния живот човек преминава във втория - духовния живот, в който започва да мисли за осигуряване на душата си. Докато е в материалния и духовния живот, човек още не е ликвидирал с егоизма.

Третият, истинският живот наричам Божествен. Тук вече се свършва с егоизма. Това е живот на съвършената Божия Любов, където човешкият ум и човешкото сърце се развиват правилно. Трите вида живот подразбират три категории хора: оглашени, вярващи и ученици. Оглашените имат отношение към материалния живот. Те вярват в богатството, в материалните блага. В този живот човек дава пет, взима сто. Вярващите са хора на духовния живот, в който човек дава толкова, колкото взима. Учениците имат отношение към Божествения Живот.

Ученикът трябва да знае, че може да изучава само Живата Природа. Единственото достъпно нещо за неговите чувства, за неговия ум, е само Живата Природа. Следователно, като говорим да изучаваме Природата, значи да разбираме живота в неговото първично отношение, а животът в неговото първично проявление подразбира, обхваща всички онези същества, които са излезли от Бога. Те не са се отдалечили от аурата на Бога, те са останали да работят с Бога. Ние ги наричаме светлите, чисти духове, духовете на светлината.

Едни от тези същества са стигнали малко по-далече, отколкото светлината е достигнала и това са духовете на материалния свят. Те са излезли извън светлината и са се превърнали на тъмнина. Като казвам, че са се превърнали на тъмнина, разбирам, че светлината е останала отвън, а тъмнината - отвътре и затова са останали недоволни от живота.

Когато прочетете първата глава на Битието, ще видите, че Господ казва на Адам и Ева: “Вие ще ядете от всички плодове, но само от един няма да ядете, и в който ден ядете от този забранен плод, ще умрете”. Забраненият плод, това е съвременният егоизъм. И докато човек не превъзмогне егоизма в себе си и не успее да хармонизира своите интереси с интересите на всички хора, на всички животни и растения, той не може да има голям прогрес. Докато човек поставя по-горе своите интереси от интересите на другите, той все ще живее във фазата на егоизма. Когато желаеш нещо за себе си, да го желаеш и на другите хора. Както човек желае да постъпват с него, така трябва да постъпва и той с другите. Това е Великият Закон на разумните отношения.

Днес мнозина искат да имат разположението и благоволенieto на света. Знаете ли на кого принадлежи сегашният свят? На Каин. Всички хора, които живеят само за себе си, те са чеда на Каин, който уби брат си Авел. Те са Каиновци. Добри хора са те, но пред нищо не се спират. Те са хора на крайната свобода, не признават друга воля, освен своята. Да им говориш за Божията Воля, това е чуждо за тях. Ще знаете, че сегашният свят, с всичката си слава и величие, е създаден от Каин.

Затова не се оплаквай от живота си, нито от света, в който живееш. Светът, от който се оплакваш, е твой свят, от тебе създаден. Ако ти живееш по обикновен начин, хиляди години да живееш още, светът няма да се оправи. Цялата философия на живота се състои в това, всеки момент да сме благодарни за всичко, което ни е дадено. За пример, човек, който се доближава до едно черешово дърво, яде от черешите му и не благодари на Бога, не е разбрал живота. Благодарете на Бога и тогава, когато срещнете противоречия в живота си. Затова сега всички страдат от неблагодарност. Например, болен си, ще се стараеш да отстраниш болестта, но във всеки момент бъди доволен и благодарен. Някой е недоволен. А Бог му дал толкова дарби, които той не е разработил. Недоволството пречатства за развитието на човека. Ако вие приемете и не благодарите, няма да се ползвате от благата на живота. Човек, който не е доволен от това което има, слиза в подолна форма, проявява животински качества. Имате малка радост. Бъдете доволни и благодарни, че я имате. Не искайте по-голяма радост. Представете си, че имате скъсана шапка, скъсани обувки и дрехи. Пристига някой и ви носи обувки. Благодарете на Бога за обувките и другите работи ще дойдат. Ако не благодарите и обувките ще изчезнат.

Разумността предполага да избягвате отрицателните прояви в живота, в света - страх, зло, недоволство, неразположение и т.н. Защо съществуват тези прояви, не е важно. Човек трябва да си зададе въпроса: Защо съм неразположен? Защо съм недоволен? Слънцето, звездите, добрите хора са разположени и доволни. Защо тогава ти, човекът, си неразположен и недоволен? Неразположението и недоволството в човека са паразити, които трябва да се премахнат с гребен, или извадят с щипци, както се вадят паразитите от човешкото тяло. Когато се извадят паразитите, всички работи се нареждат добре. За да стане това, човек трябва да се освободи от паразитите, т.е. от отрицателните прояви в себе си. Успее ли да се освободи от тях, човек лесно се справя с трудностите и изпитанията си. Отрицателните сили в Природата са подобни на апаши, които по всяко време могат да изненадат този, който се е захласнал. Когато срещне такъв човек,

апашгът бръква в джоба му и изважда кесията му. За да не ви нападат апашите, бъдете винаги будни. Апашите са големи психолози. Те знаят, кога да нападат. Ето защо, от всеки човек се иска будно съзнание, да не губи своето вътрешно разположение и своя мир. Не е ли буден, човек изгубва силата си, богатството си, знанието си, доброто разположение на сърцето си, своята мисъл и т.н. Затова, иска ли да запази своите външни и вътрешни богатства, човек трябва да влезе в закона на правата мисъл. Този закон наричаме “предпазителен закон”. Законът на правата мисъл показва на човека, как трябва да постъпва, да живее, за да не губи и страда; да бъде свободен от всякакво недоволство.

Ние хората искаме големи работи, та тогава да бъдем доволни. Ти бъди доволен от малките работи. Който е доволен от малкото, ще дойде до голямото. Който е доволен от малкото благо, то расте и ще даде изобилен плод. Сега освен недоволството, което проявявате, вие държите на всяка цена нещата да станат по вашата воля. Това е първата погрешка. Бог е създал света, и ние трябва да желаем нещата да стават по Божията Воля. За да изпълнявате Божията Воля, ще са ви необходими и знания. Има една Велика Книга, която съдържа всички знания. Тя ще ви се даде, когато започнете да спазвате и прилагате следното правило: Когато станете сутрин, първо благодарете на Бога за живота, който ви е дал, за милостта, с която ви е обсипал, за хубавите мисли и чувства, които ви е изпратил. Питате : Какъв е смисълът на живота? Аз не разглеждам този въпрос, защото се ограничавам. За мен този въпрос е безпредметен. Ти какво търсиш в живота? Нищо не търся. Живота не търсиш ли? Никакъв живот не търся. Ами щастие? Никакво щастие не търся. Ами добротата? Никаква доброта не търся. Ами Любовта? Никаква любов не търся. Че какво търсиш тогава? Нищо не търся, аз имам всичко.

Има много определения за живота, но според мен има само едно вярно определение: Животът произтича само от Любовта, а Любовта от великата реалност в Битието. Сега човек е ограничен дух затворен във физическата форма. Единствено и само с Любовта духът се освобождава от формата, и става свободен, слива се с великия живот. Извън Божествената Любов, човек е затворник, птица в кафез. Казвам ви: За да придобиете живота,

най-великото благо на Земята, трябва ви Любовта. А за нейното придобиване има само един път, - мекотата. И докато не се стопи твърдината ви, леда ви, нито на сън няма да видите и усетите Любовта. Не само това, но няма да разберете и живота.

Когато говорим за живота, ние имаме предвид всички форми, в които животът се е проявил досега. Най-високата форма, в която животът на Земята се е проявил, е човешката. Всяко живо същество се стреми да премине в по-висока форма от тази, в която днес се намира. Понеже и човек има същия стремеж, това показва, че има по-високи форми от човешката. Докато не влезе в нова форма, никое същество не може да разбере условията на новия живот. Що се отнася до стария живот, всички го познават. Всеки знае, как да яде, как да мисли, да чувства, да постъпва. Формата, в която е поставено живото същество, диктува и начина, по който може да се изяви живота. И най-малките същества знаят, как да хванат жертвата си, как да се хранят и т.н. Затова животът е онзи творчески принцип в Битието, който организира и създава всички форми в Природата.

Днес в света на съзнанието и самосъзнанието, формите са неустановени и преходни и за да се излезе от противоречията на живота, трябва да дойдем в един свят, където формите са установени — това е светът на подсъзнанието и свръхсъзнанието (космичното) съзнание. Сегашният човек е преминал през 400 000 форми, за да стане човек.

Днес задачата на човека не е в оправяне на света, но в оправяне погрешките на минали поколения, с които той е свързан. Преди всичко задачата на човека не седи в обръщането хората към Бога, но в работата върху себе си. И когато стане преврат в човешките умове, сам по себе си светът вече е оправен. Затова оправянето на света е вътрешен процес. Външно, механически светът няма да се оправи, нито се нуждае от оправяне.

Досега все силните оправяха и управляваха света, сложиха по своему ред и порядък, но светът не се оправя, Юлий Цезар, Александър Македонски, Наполеон, не бяха ли все силни хора, които идваха да сложат ред и порядък? Аз се чудя как съвременните хора могат да вярват, че един човек ще оправи света. Това е невъзможно. Силните хора, според

мен , са болни хора. Те изнасят напред идеите на своята личност и заявяват, че те могат да оправят света, но това са само моментни афектации на тяхната мъничка личност, която се е самозаблудила и си мисли, че тя е някакъв фактор в света.

Сега от всички хора се иска съзнателна вътрешна работа, защото никакъв закон не може да измени света. Христос, който знаеше това, дойде в света да покаже на хората пътя, по който животът може да се оправи.

Съвременните хора - хората на петата раса, в пътя на развитието си, минават през всички онези състояния, през които са минавали, докато достигнат до днешното си положение. С това се обясняват престъпленията и грешките, които правят. Те са резултат от атавистически състояния. Попадне ли човек в една по-ниска фаза на развитие от тази, в която се намира, каквото и да говорите на този човек, както и да му проповядвате, той все ще извърши някаква грешка, ще постъпи според своя морал. Намерили ли се пред отворена каса, той веднага ще се изложи на изкушението да бръкне вътре. Без голяма борба и колебание той бърка в касата, изважда една сума и се оправдава с думите: И аз трябва да живея. В това отношение той е подобен на гъсеница. Сложете една копринена буба на черничев лист и кажете и да не яде от него. Без никакво колебание, тя ще се нахвърли на листа и спокойно ще започне да яде. Има ли закон в Природата, който да ограничава постъпката на бубата, или на човека, който се е намерил пред отворена каса? Такъв закон в Природата не съществува. Тя не ограничава нито гъсеницата да яде листа, нито човека, който бърка в чужда каса. Обаче, човешките закони ограничават гъсениците, които нападат листата на дърветата, както и хората, които бъркат в чужди каси. Човешкият живот е следствие на нещо и води след себе си друго последствие. Следователно, докато не се освободи от условията на гъсеницата, човек не може да премине в живота на пеперудата. За тази цел той трябва да работи върху себе си, да превъзмогне една форма и да премине в друга, по-висока от нея. Човек прилага ред възпитателни методи върху себе си, но въпреки това, все още не може да достигне до познаване на Истината.

При възпитанието и самовъзпитанието човек трябва да

се ръководи от правилото: Благото, към което той се стреми, да бъде благо и за неговия ближен. Тогава, при каквито и трудности да се натъква човек за постигане на известно благо, и другите хора ще имат сила да го следват, защото виждат, че и той сам преминава през изпитания и трудности.

В живота всеки човек си има задачи, които трябва да разреши. За да бъдат разрешени правилно тези задачи, животът на човека трябва да започне от морала на плодните дървета- да бъдем готови да се жертваме за другите. А сега страданията и противоречията в живота ни показват само това, че не сме мислили и сме се отклонили от правия разумния път, и сме се оплели в своите погрешки. И какво има да обвиняваме Бога в това. Бог не е създал света, за да ни мори, измъчва. Той го е създал, за да се учим и иска да ни подбуди към трезва и права мисъл. Да мислим правилно, да чувстваме правилно и да постъпваме правилно, това е великата музика в живота, която е необходима за всички. И вие ако искате да се ползвате от живота, никога не си съставяйте план как да живеете, нито определяйте посоката на движението си. Водата сама може да намери своя път, изворът сам намира своя път. Има и един път, който аз наричам свещения път. Този път е, когато вдушата на човека се зароди силно желание да служи на Бога.

Да служим на Бога разбирам да служим на цялото Битие. Само тогава при това положение в човека се явява онзи вътрешен мир, към който се стреми той. По този начин нещата лесно се разрешават. Практически, животът като цяло се разрешава по един начин. И ние, доколкото вярваме в Бога, дотолкова ще се ползваме от Неговата помощ. Не говоря за обикновената вяра, но за дълбокото вътрешно убеждение, че нашият живот е под вещното ръководство на едно висше съзнание, което прониква съзнанието ни.

Винаги когато говоря за Бога, аз разбирам едно свръхсъзнание, което прониква и обгръща целия Космос. И ако ни идват несрети в живота, те се дължат на това, че не слушаме нашепванията на това висше съзнание. Това е , което хората наричат интуиция или шесто чувство. Когато човек е верен на този вътрешен глас, той разбира живота и

превъзмогва с оптимизъм всички препятствия.

В живота всички искате да имате постижения, а затова е необходимо да работите с най-силната си способност и постепенно да развивате всички останали, за да се проявите като истински човек. Дръжте в ума си мисълта, че всичко е възможно. При какви условия? При разумните условия на живота. Разумният живот се проявява само при най-малката съпротива и в най-хармоничната среда. Където е разумността, там са и постиженията. Много хора живеят неразумно, а очакват постижения. След всичко това се разочароват. Който следва пътя на неразумното, той е осъден на разочарования. Затова винаги следвайте пътя на разумността, който води към постижения. Дръжте тази мисъл в ума си, като математическа формула, за да имате успех.

Който иска да успява, първо трябва да се научи да не одумва, да не одумваш. Защото когато одумваш някой човек, ти му правиш услуга. Ти се свързваш с него и се демагнетизираш. А когато говориш добре за хората, половината от това, което говориш, ще остане за тебе. При това положение ти имаш право да говориш стига да можеш да носиш.

В живота вие постоянно се демагнетизирате, гневите се , тревожите се — става изтичане от нервната ви система. Палите свещи, светите си масло и пак нямате благословение — то е защото одумвате. Освен това сте и много честолюбиви, много се засягате, срамувате се да не се изложите пред едни, пред други. А колко пъти на ден се засрамвате пред Бога? Но като не Го виждате, не държите сметка за това. Вложете сега в себе си думите Отец и Син. Искаш да направиш нещо лошо, то кажи си: Какво ще каже Татко, Който е Горе, като ме види в този вид. Или: Какво ще каже по-големият ми брат — Синът? Веднага лошото желание ще се парализира и ще дойде обратното действие. Това е един начин, чрез който можем да се спасим и обновим. Трябва да знаете, че същността на вашето повдигане зависи от самите вас — от изпълнението на Великия Природен Закон на разумността, който прави човека свободен. Разумността на човека се съдържа в това да може да прави подбор на мислите и чувствата си. Когато постигне това, той вече не се сърди, не се нервира. Затова само разумният човек може да бъде

свободен. Това трябва да го имате предвид.

Под свободен човек разбирам не да правиш каквото си искаш, а да бъдеш неуязвим за влиянията на низшата природа, егоизъм, алчност, похот, гордост, тщеславие, лицеприятие и пр.

“Не може да бъде свободен този, който е роб на плътта”.*
Сега всички хора търсят свободата си. Престъпниците вършат лоши неща с цел да забогатеят, да придобият свободата си. Те търсят свободата си по крив път, вследствие на което не я намират. Прилежният човек усърдно работи, но и той не придобива свободата си. Казвам: За да придобие човек свободата си, да бъде свободен, той трябва да се освободи от влиянията на низшата природа, която заробва, и да даде възможност, приоритет на висшата природа, която освобождава, да се развива в него. Природата е оставила човека свободен да прави каквото си иска, но след това ще му даде добър урок.

Грехът на човека е доказателство, че в Битието съществува закон на абсолютната свобода. Когато известни същества не могат разумно да използват тази свобода, те сами се ограничават. За да стане човек свободен, да извоюва свободата си, необходимо му е да има сила, да има знание, да има Мъдрост и да има Любов и Истина в себе си. Казвате: Свободна мисъл, можем да мислим каквото си искаме. Да допускаме каквато и да е мисъл, не е свобода. В чистата вода да допуснем нечиста вода, това не е свобода. Да си оцапаш дрехата, това не е свобода. Да счупиш крака си, това не е свобода. Да пръснеш главата си, това не е свобода. Да смутиш сърцето си, това не е свобода. Казвате: Свободни сме да правим каквото си искаме. Това не е свобода. Свободата носи светлина, носи топлина, носи сила, носи благородство — всичките добродетели носи свободата. Само свободният човек може да мисли, само свободният човек може да бъде добър, само свободният човек може да бъде силен, само свободният човек може да бъде справедлив. За да бъдеш справедлив, трябва да бъдеш свободен.

Казвам: Да бъде човек свободен, означава да не прави никакъв грях. Да бъде човек свободен, означава да не допуска в

*Луций Аней Сенека

себе си никаква лоша мисъл. Да бъде човек свободен, означава да не създава никакво лошо чувство в своята душа. Да бъде човек свободен, означава да не допуска в душата си съмнение. Да бъде човек свободен, означава да има абсолютна Любов към Бога, който го е родил. Това са атрибутите на свободата.

Днес всеки иска правда и свобода само за себе си. А каква правда и свобода е това, че хората избиват непрестанно милиарди животни? А взаимните войни и убийства? Днес в културните страни се вършат престъпления и убийства, както е било някога в дивите страни. Докато съществува това съзнание и тази култура в хората, никаква свобода не може да има. Правдата и свободата са възможни само при Любовта, когато човек разбере, че всички живи същества имат право на живот, че всички имат нужди като него и отдаде на всяко същество правото. Това означава да намериш закона на Любовта. Да намериш закона на Любовта, означава да намериш свободата си. Свободата не предшества Любовта. Там се лъжат всички. Ние искаме да бъдем свободни преди да обичаме. Свободата идва като резултат на Любовта. Само при това съзнание, проникнато от Любовта, когато ти е мил и скъп животът на всички същества, може да се говори за свобода и правда.

Помнете: Знанието и свободата се дават според степените на Любовта. Само този, който придобие Любовта в нейната пълнота, може да има истинско знание и свобода.

Сега има голямо отклонение в живота на хората, от законите на Природата и затова нито религията им е на място, нито вярването в Бог им е правилно вярване, нито науката им е наука, защото наука, която се мени, не е наука, а представление, нито общественият им живот е живот. Цялата култура на Земята е пълна само с гробища. Земята е култура на всички умрели същества. Сегашното поколение ще остави такава култура на гробища. Днес съвременните учени внушават една идея в ума на хората, че Природата трябва да се победи. Започнала се е една борба между Природата и човека и човек иска да излезе победител в тази борба. Това е също така едно заблуждение. Човек не може да победи Природата и няма защо да се бори с нея. Той

е дете на Природата, и ако разбира езика и, всичките и богатства и сили ще му бъдат на разположение. Човек трябва да бъде готов да стане съработник на Природата, да стане неин служител и ще има на разположение всичките и блага. А борбата му с Природата ще бъде само в негова вреда. Затова, запомнете: Никога не коригирайте Божественото. То е абсолютно. При Божественото няма друго мнение. Всеки, който мисли, че може да измени законите на Природата, ще се намери в положението на един откъснат лист, който ще увехне и на мястото му ще се яви друг по-достоеен. Друго едно заблуждение, което се поддържа от древни времена, е положението, че човек трябва да победи себе си. Човек няма право да побеждава нито Природата, нито себе си. Но човек трябва да влезе в хармония с Природата и със себе си и да обикне природата в себе си. Ще кажете, не обичаме ли себе си? Не, съвременните хора не обичат себе си. Да се удоволства човек и да се храни по един неестествен начин, да кара стомаха си от сутрин до вечер да работи, това не е обич. Стомахът, сърцето, дробовете и мозъкът се нуждаят от почивка.

И ако ти искаш да обичаш себе си, това предполага да обичаш Бога в себе си. Да служиш на себе си, това означава да работиш върху себе си, да развиеш образа на Бога в себе си. Да обичаш себе си, означава да не допускаш лоши мисли, чувства и постъпки. Да обичаш себе си, това означава да не си пакостиш, да не създаваш лоши навици. Който не спазва тези правила, той не обича себе си. Да обичаш себе си, това означава да бъдеш свършен. И така, не можеш да обичаш себе си, ако не обичаш Бога. Има един единствен път, по който можем да уредим живота си — индивидуално, семейно, обществено, държавно, а този път изисква да проучваме Природата и нейните закони и да постъпваме така, както тя постъпва.

Сега в живота аномалностите се раждат от неразбирането на следния Велик Закон: От всяко нещо трябва да възприемем толкова, колкото е необходимо в даден момент. И всички престъпления се дължат на това, когато човек взима повече отколкото му трябва. В случая според Великата Наука на Живота, за да може да прогресира човек, преди всичко той трябва да се пази от лакомия във всички области на живота си. Защото тя именно ще му донесе всичките

нешастия. В лакомията човек бърза да придобие известно благо само за себе си, иска да израсне и да стане велик човек, та да го видят всички. Но в Природата има един Велик закон, който регулира растежа и развитието на организмите и когато човек със своята лакомия наруши този закон, причинява си страдания. За да излезе човек от противоречията и съответните последствия в живота си, той трябва да започне да се самовъзпитава, да възпитава себе си. Искан ли човек да се самовъзпита, той трябва да знае как да си помогне, за което е необходимо да има правилни възгледи за нещата и явленията в живота.

За пример, Природата има два метода, с които си служи. Когато тя действа със своите положителни сили, всякога произвежда в нас негативни състояния; когато пък действа със своите негативни сили, тя всякога произвежда в нас положителни състояния. Това трябва да го знаете. Едно негативно състояние във вас се дължи на положителните влияния от действията на Природата. И обратно, когато Природата действа със своите негативни сили, в човека се произвеждат положителни състояния. Как ще примирите минуса с минуса и плюса с плюса? Човекът и Природата могат ли да се примирят? Когато Природата работи, човекът ще възприема, той ще плаща. Когато Природата стои негативна, тогава тя ще плаща. Човекът и Природата ще си въздействат взаимнообразно. Всякога обаче трябва да знаете, че когато дойде едно негативно състояние във вас, Природата действа със своите положителни сили, които са разумни. Това ни най-малко не е признак, че вие сте извън законите на Природата. Така че, когато не сте разположени, Природата действа върху вас със своите положителни сили. Това е за ваше добро. И когато вие сте в най-добро разположение на духа си, то тогава Природата работи със своите негативни сили. Затова и при двата случая, Природата има предвид и работи за вашето добро. Всичко това стои в основата на човешкото развитие, на човеката еволюция.

Днес съвременните хора са по-културни от хората на миналите векове, вследствие на което мъчно можете да съзрете грешките и престъпленията им. Много трудно можете да познаете лошия и престъпен човек. Той е добре облечен, внимателен в отношенията си към хората, знае няколко езика, свършил е два -

три факултета, писал е статии за подобряване на обществото и т.н. Като погледнете този човек, и вие пожелавате да бъдете като него. Обаче, в притчите на Соломон е казано: “Не ревнувай злите хора, нито желай да си с тях”. Затова, за предпочитане е да бъдеш невеж, отколкото да имаш знанието и благата на лошия човек.

Сега съвременните хора говорят за възпитание. Възлагат на възпитанието много неща. Те се заблуждават. Оставете всеки човек да върви по пътя, който Бог му е отредил, само помагайте му той да върви по този път.

Когато хората се карат и морализират едни други, те мислят, че могат да си въздействат, да се възпитават. Не си правете илюзии, никой никого не може да възпита. Всеки човек си остава такъв, какъвто си е. Той проявява това, което е вложено в него. Вълкът всякога ще си бъде вълк, мечката - мечка, тигърът - тигър, змията - змия и т.н. Според мен, да възпитаеш един човек, това означава, да му дадеш възможност, да прояви Божественото, което е вложено в него. Ако чрез възпитанието искате да вложите в човека това, което Природата отначало не го е вложила, нищо няма да постигнете. Задачата на възпитанието е да събуди доброто, което е вложено в човека и на него да се разчита, но не и да се внесе нещо отвън. Човек трябва да се познава, да знае, какво е вложено в него и никога да не се самоосъжда. Сам да се съдиш, това значи, да съдиш Бога в себе си. Ако имате нещо криво в себе си, не търсете виновника вън някъде, но сами се изправете. Вината се крие във вашето минало, в някой ваш дядо или прадядо, който не е живял добре. Изправете погрешката си, за да помогнете и на вашия дядо или прадядо. По естество човек е добър. Ако има нещо лошо в него, това са присадки, които той носи от минали съществувания. Именно тях трябва да възпитава той, а не доброто. Доброто е Божественото начало в човека, което трябва да се проявява.

Хората искаме да имат нашата философия, нашите схващания. Ако всичките хора биха имали същото схващане, то щеше да бъде най-голямото нещастие, което може да сполети света. Да накараш един човек да върви по този път, то е кръчмарска работа. Кръчмарят като сложи винцето в 10 – 20 бъчви, затвори го, поставя канела, затваря и продава тази вода.

Питам: Кой от вас, който е пил от кръчмарската вода, е прокопсал досега. Никой. Божественото е онзи извор, който тече без канела. Вие искате тия правила на канелите да завъртате.

В някой дом, гледам, жената завърта канела, в друг дом мъжът завърта. Някъде децата въртят канелата, другаде слугите въртят, всичките канели въртят. Казвам: Това е човешки порядък. Извадете канелите. Бъчви нас не ни трябват. Хората в света не са по-умни от Природата. Как ще възпитате един човек, когото не сте създали? Как ще поправите една машина, която не знаете как е направена? Как ще оправите един часовник, как ще свирите на цигулка, на която не сте учили, не знаете законите? Такова е различието между Божието и нашето разбиране. Някой казва: Аз разбирам живота. Какво разбира той от живота? Ако е разбрал живота, това е велико нещо! Няма по-хубаво от това, да разбереш живота. Но животът е едно благо. Как ще го задържиш? За да го задържиш, трябва да имаш сила, а пък за да си силен, трябва да си способен, да имаш знание, да имаш мъдрост. Освен това трябва да го подкрепиш с нещо. С какво ще подкрепиш живота? Животът се подкрепя само със закона на Любовта. Ако ти не разбираш Великия Закон на Любовта, ти няма да знаеш как да подкрепиш живота си и ще го изгубиш. Любовта трябва да дойде като средство, за да запазиш живота.

Питам сега: Как ще се възпитае ние, как ще се възпитат хората? Най-първо човешкото сърце трябва да се освободи от всички непотребни човешки желания. На второ място, човешкият ум трябва да се освободи, от всички непотребни човешки мисли. И тогава човек трябва да остане да функционира само с онези Божествени мисли и желания, с които се е родил, а не с тези, които са се натрапили по-късно. Онези от вас, които искате да се самовъзпитате и да разберете живота, така трябва да го разбирате — друго разрешение няма.

Да се самовъзпитава човек, това означава, да се освобождава от своите стари навици. И вие ако не можете да посадите една добра мисъл в ума си и едно светло чувство в сърцето си, и да се грижите за тях, като за плодни дървета, вие никога няма да се самовъзпитате. Всяка мисъл и всяко чувство, които отглеждате в себе си, трябва да

дадат плод. А вие държите някои мисли и чувства в себе си, които не дават никакъв плод, те са безплодни дървета.

Човек не трябва да счита, че нещастията и противоречията, които идват в живота му, са нещо неизбежно. Че това е съдба, карма и пр. - това е полуобяснение на нещата. Всички грешки на човека в един живот могат да се изправят. За тази цел човек не трябва да държи в ума си своите погрешки и недостатъци, или тези на другите, а трябва да държи възвишеното и благородното в ума си. Затова не се спирайте върху отрицателните страни на човешкия живот, понеже там няма какво да се занимавате. Винаги се спирайте върху положителните неща, които човек има, защото от тях може да се ползвате. И когато Писанието казва да възлюбим ближния си, подразбира се, да търсим доброто, което Бог е вложил в нашия ближнен, а не недостатъците. Защото от доброто ще се ползвате, а недостатъците, ако ги намерите, кажи му начин ако знаеш, как да ги изправи.

Да виждаш недъзите на един човек, това не е наука. Едно от опасните положения в живота е да виждате отрицателното в окръжаващите. Всеки трябва да спира вниманието си на неизменното, доброто и възвишеното в човека. Според мен, Велика наука е да виждате доброто в човека и него да извиквате. Какво печелите, ако знаете погрешките на хората. Не дръжте в ума си недостатъците, грешките на хората, защото се цапате и губите. Да говориш лошо за някого, това не е морал. Морал е да не допускате никаква лоша мисъл в ума си. Някой направил погрешка, не се тревожете, но кажете: Не е узрял плодът, ще чакаме да узрее. Докато един плод не е узрял, той е стипчив и горчив. Как ще критикувате пъпката, че не е цъфнала още. Мислите ли, че като се занимавате с погрешките на хората, ще ги изправите? И когато искаме да възпитаваме някои хора, първо ние трябва да се самовъзпитаваме. Затова първо свършете своята работа, а после изправяйте чуждите грешки. Искате ли да имате правилни отношения към човека, трябва да държите в ума си хубавите негови черти, и да не се отклонявате от тях. Тогава доброто в него ще се прояви. И да не обичате някого, търсете в него добрите черти и за тях ще го обикнете.

Казва Христос: “Любете враговете си”. Не казва мразете ги, не казва бъдете индиферентни, но казва: “ Любете ги”. Следователно, имаш един враг, създай в ума си една красива форма за него, не мисли за неговото зло. Искате да изправите един човек. Не се спирайте на грешките му. Докато държите в ума си неговите погрешки, никога няма да го изправите. Държите ли обаче в ума си доброто, възвишеното в него само така ще го изправите. Вярвайте в Божественото във всички хора. Върху този камък ще изградите своето велико бъдеще.

Истинско разрешение задачата на живота не можем да имаме, докато не се постигне едно хармонизиране на ума, сърцето и волята. За да се постигне тази хармония, човек трябва да спазва законите на Природата, според които той трябва да работи три часа физически труд, три часа да работи за своето сърце, три часа да работи за своя ум, три часа да работи за своята душа и три часа да работи за своя дух. А сега повечето от времето на хората е погълнато за изкарване на прехраната. Религиозните хора гък казват, че не трябва да се работи. Те седят и чакат да им дойде от някъде, този да им подари, онзи да им подари, и тогава влиза лъжата и лицеприятието в живота. Когато дойде богатият, ще му направят едно почитание, понеже ще могат да вземат нещо от него; а като дойде сиромасът, понеже няма какво да вземат от него, посрещат го по друг начин. Но според мен, богат е онзи, който има един по-напреднал дух, който има просветен ум, чисто сърце и силна воля. А който ги няма е сиромас.

Днес хората продължават все така да спорят кой има по-право верую. Този спор е излишен. Важният въпрос е кой може да помогне на бедните, страдащите и нуждаещите се. За мен е важно да се свърши тази работа, а кой ще я свърши, това не е важно. В света ние сме само служители, проводници на Бога, а Бог е, който върши всичко в света. Ние сме само условие в дадения случай.

Всичко в живота, в Битието като цяло е обусловено от три велики принципа, които се наричат Любов, Мъдрост и Истина. Това са трите основни сили, които организират ума, сърцето и волята на човека. Любовта е това, без което не може, Мъдростта е това, без което няма никакво движение в света, и Истината е в това, в което няма никакви

граници. Животът е един резултат на Любовта, знанието е резултат на Мъдростта и свободата е резултат на Истината. Живот, знание и свобода — това е резултатът на първичните причини Любов, Мъдрост и Истина. Когато тези сили действат хармонично и правилно, човек има правилно отношение към Битието и ближните си. Тогава той разбира хората и влиза в положението им. Само по този начин човек може да влезе в правилния път, който води към Истината.

Човек докато не постави доброто в сърцето си, докато не постави справедливостта в ума си, докато не постави красотата в душата си и разумността в духа си, той ще бъде далеч от Истината, която търси. В Природата всяко нещо, което е създадено и е в процес на еволюция, ще стигне до Истината. Всяко същество, което ходи, ще дойде до Истината. По нататък не може да отиде. Истината — това е последният предел на Битието, на всяко едно проявление. Когато достигнете до там или ще се съобразявате да живеете според законите на Истината, или на прах ще станете. Тя не търпи да се оспорва, нито да се отрича. Ти, ако решиш да докажеш Истината, ти ще влезеш в ада. Ако ли пък се опиташ да я отречеш, пак ще влезеш в ада. Истината не може да се изкаже, но тя се живее. Тя представлява целокупността на Битието и не може да бъде изяснена в една епоха. Нейното изясняване е един вечен процес на разкриване на света пред нашето съзнание. Истината познава този, който е проследил едно явление в причинния, умствения, астралния и физическия свят, и е вече наясно, защо то се е случило и по какъв начин. Истината носи свободата, а разумността определя границите на човешката свобода.

Страниците на човешката история са пълни с борби, които хората от паметивека водят за своето освобождение. Те не знаят обаче, че истинското освобождение идва само тогава, когато човек познае Истината. Тя е единственият път към свободата. Каквато и да е друга свобода вън от Истината е едно ново робство. Истината включва това, в което Бог се проявява и това, в което всички съвършени същества се проявяват — това, което в ума на човека още го няма. Истината включва цялата

Вечност и не само една Вечност, но хиляди и милиони Вечности. Защото има Вечности, които са пределни, а има и една Вечност, която е безпределна, тя е абсолютна, без никакво ограничение. Тази Вечност, която е безпределна, представлява формата на Бога, а извън Бога няма нищо. Бог е в нас и ние сме в Бога.

Човек докато не даде път на Любовта в себе си, той не може да търси Истината, а още по-малко да я намери. Докато не намери истинското знание и мъдрост, той не може да търси Царството Божие и Неговата Правда. Докато не намери Истината, той не може да изпълнява Волята Божия. Когато човек намери Истината, ще освети името Божие. Това са начините и пътищата, по които могат да се разрешат всички въпроси.

Сега вие като ме слушате не трябва да се лакомите за много знания. Добре е човек да има знания, но трябва да разполага със сила, за да ги носи. Знанието е товар, който само силният може да носи, без да се умори. На човек са нужни толкова знания, колкото може да обработи и приложи. Колкото повече знания придобива, толкова повече ще се обезсърчава. Много знания, но неприложени и необработени, правят човека нещастен. Знанието е в приложението, а не във външния баласт, който човек носи със себе си. Може да имате много знание, но ако сте горделиви, ще бъдете в положението на един от заблудените от тъмните сили. Една клечка кибрит, една светла мисъл, едно добро чувство и една добра постъпка струват повече от най-голямото знание, което обременява човека. Докато мислите, че външните знания само ще ви помогнат, вие сте на крив път. Вслушвайте се в своя вътрешен глас и вярвайте в своя вътрешен Учител, който ви учи как да живеете. Казвате, че искате да станете учен. Това не е достатъчно. Ако станете такъв учен, който пренася знанията на предшествениците си от едно място на друго, това и фурнаджията прави. И той пренася хляба от едно място на друго, но това още не е наука. Има смисъл да станеш учен, но да носиш благото на всички хора. Истински учен е този, който чрез идеите си внася светлина в умовете на хората. Не е наука онази, която отнема светлината от ума на човека. Какво става с човека, когато се отнеме светлината

от ума му? Той обезумява, не знае какво прави. Затова само тези знания имат смисъл, които повдигат човека и го правят лек. С тези знания той може да обиколи цялата вселена.

Не е достатъчно само да бъдете учени, да имате много знания. Любов и доброта се иска от човека. Ако е въпрос на знание, всеки човек, който сега живее на Земята, е минал през четири факултета. Той е учил в Египет, в Сирия, във Вавилон, в Палестина, но сега трябва да завърши четирите факултета на бялата раса. След това ще бъде ученик на шестата раса. Много още има да учи човек, докато се нарече истински учен.

За пример знание, което не може да помогне на човека в мъчнотиите и противоречията, които среща в живота си, не е истинско. Под думата истинско знание, разбирам това, което човек е опитал и приложил и с което може да си служи при всички условия. Знанието трябва да стане плът и кръв на човека, както хлябът естествено се възприема и усвоява от организма. Човек трябва да знае само това, за което е готов, защото има знания, които носят радост, но има и такива, които носят страдания. Затова, искате ли да се развивате правилно, съветвам ви да не се качвате на най-високите върхове.

Когато тръгвате на екскурзия, качвайте се първо на ниски върхове и постепенно вървете към по-високи, докато стигнете най-високите. Качвате ли се изведнъж на най-високите върхове, вие ще пострадате. Там има големи бури и ветрове, на които не можете да издържите. И докато човек се изкачва към върха на планината, той не трябва да се обръща назад. Когато се изкачи на върха, той вече има право да се обърне назад, да гледа тези, които идват след него. Ето защо, право да критикува има само този, който се е качил вече на върха и познава пътищата на възлизане. Спре ли се човек на пътя си и започне да критикува хората, той непременно ще се спъне. Тръгнали ли сте към върха, не мислете за отрицателното в живота, за да не се спънете и изгубите силата си. А силен човек е този, който може да управлява сърцето и ума си, да ги застави разумно да му служат. Сърцето и умът са слуги на човека, но той трябва да бъде просветен, да може да ги управлява. Не е ли просветен, те ще го управляват. Сърцето ще го води към

греха, а умът към престъплението. При това положение, човек ще върви там, където слугите го водят. Ще ви кажа: Не оставяйте сърцето си само да излиза на разходка. Нека умът и волята да го придружават. Умът трябва да управлява човека. Той прави погрешки, но ако сърцето управлява, погрешките ще бъдат два пъти повече. Ако волята управлява, погрешките ще бъдат три пъти повече. Човек трябва да слуша ума и сърцето си дотолкова, доколкото са в съгласие с духа и душата му. Това означава: Нито умът трябва да ходи по пътя на сърцето, нито сърцето по пътя на ума.

За да се справи със слабостите си, човек трябва да уравни силите в своя организъм. Това ще рече, да постави равновесие между ума, сърцето и волята си. Това е пътят, по който човек може да стане господар на своите мисли, чувства и постъпки, на себе си. Същият път е верен и по отношение на човечеството. Следователно за да се изправи човечеството, всеки човек трябва да се откаже от низшия си ум, който върши престъпления, и от неразумното си сърце, което греши. Когато човек живее и върви по стъпките на ума и на сърцето си, той непрекъснато ще пада и ще става, ще скърби и ще се радва. Най-малкото нещо може да наруши равновесието му.

Казвам: Не ходете по пътя на Адам и Ева, нито по пътя на Каин и Авел. Ходете по пътя на Христа. Единственият прав път в живота е Христовият. Само по този път човек може да стане честен и благороден, а честен и благороден е този човек, който не допуска лъжата. Той може да прави различни прегрешения — всички те могат да му се простят. Единственият грях, който Природата не прощава, това е лъжата. Първите хора ги изпъдиха от рая, не заради прегрешението им, но заради лъжата.

Човек за да изправи своите погрешки, трябва да се моли и да работи усърдно. Ако ти имаш в себе си малката хомеопатична идея, да оправиш своя живот е по-полезно и повече истинско, отколкото идеята да оправиш света. Ще ви кажа, че оправянето на света е задача на ангелите на Бога. На човека е дадена задача да оправи своя свят, с което той вече допринася за оправянето на целия свят.

Сега например, ако в къщата ви няма огън и светлина, казваме,

че тя е запустяла, няма обитатели. Както виждате, между физическата къща и тялото на човека има известна аналогия: къща без огнище и прозорци е необитаема. Тяло без сърце, което да го отоплява, и без ум, който да го осветява, също е необитаемо. Такова тяло е подхвърлено на произвола на съдбата, всеки може да си играе с него, както си иска. Сега за човек е по-добре да схваща комичното в живота, отколкото да вижда все драматичната и трагичната страна.

Не съжaliaвайте за сегашния си живот. Не съжaliaвайте за сегашните си погрешки, не съжaliaвайте за сегашните си мисли, чувства, постъпки, за нищо не съжaliaвайте — изправяйте се само! Използвайте всичко, което ви е дадено, защото онова, което вие мислите и чувствате, не е само ваше. То принадлежи на цялото човечество. Във всичко, което става, виждайте добрата страна. Не казвайте, че условията са лоши, че животът е тежък. Ако не можете да се справите с тези условия, никога няма да се подобрете до по-добри. Следователно, изпаднете ли в мъчнотии и противоречия, пазете се да не загасите вътрешната светлина в себе си и кажете: Има условия, при които мога да разреши тази мъчнотия. Кажете ли, че е невъзможно да разрешите мъчнотията си, вие сами се спъвате. Любов към Бога, Любов към ближния и Любов към себе си са три мощни формули, с които можете да разрешавате всички мъчни задачи в живота си. Най-голямата задача на човека в живота е да намери истинския си път. Едва тогава той ще осмисли своето съществуване. И когато човек намери верния си път, той започва да се усъвършенства и да се стреми към съвършенство. Казвам: Има само един единствен път към съвършенство, достъпен за всички същества в цялата вселена — това е пътят на Любовта. По този път най-лесно ще го постигнат, а съвършенството е цел на Битието. Всички останали пътища към него са осеяни с опасности и най-главно — никой друг път, освен този на Любовта не ни предпазва от най-страшната опасност — гордостта.

Напразни, суетни и жалки са всички усилия на живота ни, ако не познаваме Любовта. Знайте само едно, че тя е над всичко, ражда живота и управлява световите от моралите до великите йерархии на

ангелския свят. Вие помнете онова място, където Христос – възплътената в човешки образ Божествена Любов казва: “Аз съм Пътят, Истината и Живота” И всеки, който иска да придобие Любовта – Божествената Любов, за която говорим, трябва да извърши един вътрешен подвиг: Да прости на тези, които не го обичат и му причиняват пакости. Човек може да се прояви в своята пълнота само когато съзнае, че Бог живее едновременно и в неговите ближни. Човек на Земята е това, което всъщност представлява. За да кажете, че някой човек е идеален, трябва да виждате какво представлява в причинния свят. Ако видите един човек във физическия, в астралния и менталния свят, все можете да намерите някакъв недостатък в него. Дойдете ли обаче до причинния свят, там ще видите човешката му душа, в която няма никакъв недостатък. Казано е, че Бог живее в човека. Бог обаче не може да живее в човешкото тяло, но живее в неговата душа. Човешката душа, която сега живее в причинния свят, не може да живее постоянно във физическото му тяло, а само от време на време го посещава за една стотна част от секундата, вследствие на което във физическия свят човек често се усеща изпразнен. Сега човек със своето обикновено съзнание живее във физическия свят. След хиляди години, когато той бъде готов, човешката душа ще остане да живее завинаги в неговото тяло. Това означава истинско възплътяване. Едва тогава човек ще стане господар на положението си, ще стане безсмъртен. На този етап човешкото тяло още не е свършено, затова неговата душа живее извън него. Няма жилище за нея, и за човешкия дух също. Тепърва ще се изгради един храм, в който ще дойде Бог да живее. Затова всеки човек трябва да използва външните условия, при които се намира, и вътрешните възможности които има, за да се повдигне. И след като се повдигне, ще трябва да работи и за повдигането на другите. Работници се искат за повдигането на света. Във всички области се искат работници. Сега ние очакваме един по-добър ред и порядък, но всички тези хора трябва да се превъзпитат и пресъздадат. Тогава ще имаме едно общество такова, каквото ние го желаем. Но ако искаме да създадем едно ново общество с тези чувства и способности, които имаме сега, нищо няма да излезе. За да се създаде едно ново общество, хората трябва да превъзпитат всичките си чувства и способности.

Съвременното възпитание казва: Бъди добър, справедлив, разумен и т.н. Хубави работи. Но как да бъде човек такъв? Дружи с такива хора, на които искаш да приличаш. Дружете с хора, които имат развити тези качества, които вие нямате, за да ги подхранвате у вас и да ги развивате. Това е правият път за възпитание и облагородяване на човека.

Когато всички хора съзнателно се заловят за развитие на всичките си сили и способности и за организирането на мозъка си, те ще навлязат в един нов свят, в който противоречията постепенно ще изчезнат и те ще заживеят Новия живот на братството и сестринството — Новият живот на Любовта. Проявеният живот, който се развива прогресивно, минава през ред фази и форми, всяка от които се отличава с определена степен на съзнание. Всяка по-низша фаза не може да разбере живота на висшите фази. За пример, когато в религиите се говори за възкресение, посветените разбират един по-висок стадий в развитието на живота, т.е. един живот, недостъпен за сегашния човек, защото е извън неговото триизмерно съзнание.

Днешният живот на човека, по отношение живота на възкресението, е затвор и робство. Възкресението подразбира човек да пробие черупката на яйцето и да излезе да живее в широкия свят под прямото въздействие на Божествената светлина. Възкресението означава човек да придобие вечен живот. За да придобие безсмъртие, вечен живот, човек трябва да се роди изново. Да се роди изново, означава човек да преустрои тялото си, да се роди от дух и вода, както казва Христос, или както ви го превеждам сега — да се роди от Доброто и Истината. За да се роди човек изново, няма нужда от баща и майка извън себе си, а в себе си. В живота не може да се придобие безсмъртие без едно правилно разбиране на Любовта, защото тя е път към живота. Само като влезем в този път, можем да дойдем до живота, а придобием ли живота, чрез него ние ще познаем, какво нещо е Любовта, Мъдростта и пр. Влезе ли човек в закона на безсмъртието, той изменя условията на живота си и неговото съзнание е вече във фазата на свръхсъзнанието, което изключва всички противоречия.

Докато човек живее в самосъзнанието, той ще бъде егоист и смъртта ще бъде неизбежния край на живота му на Земята. Затова

истинският идеал за човека е възкресението. Човек трябва да се освободи от смъртта, да не става нужда повече да умира. Когато човек се новороди, придобие безсмъртие, той се свързва с всички по-висши светове, подразбирам същества от по-висши йерархии. На Земята ние сме свързани с по-низши същества, а над нас има по-висши, разумни същества. Тези висши същества взимат в нашия живот такова участие, каквото участие взимаме ние в живота на по-низшите същества от нас. Когато човек постигне възкресение, ще разреши всички противоречия — индивидуални и социални, които го смущават днес. Възкресението, това е новото разбиране на живота, в което съществуват нови отношения между човека и Природата, съществуват и нови отношения между хората, които са отношения на Любов и братство.

Питам: Какъв е смисълът на живота? Към какво трябва да се стреми човек? Ще кажете, че човек трябва да се стреми към доброта. Не. Към правда. Не. Към истина. Не. Към какво трябва да се стреми човек?

Към съвършенство. Любовта, мъдростта, правдата, истината, добротата са качества, сили, способности, присъщи на безсмъртния живот.

Докато човек живее в смъртта, докато тя го следва, всички добродетели за него са без смисъл и съдържание. Следователно, който е изгубил Любовта си, той се намира в свят, където всичко умира. В болния човек има ли здраве? В безумния човек има ли мъдрост? В лъжата има ли истина? В човека на безправието има ли правда? Какъв е смисълът на живот, лишен от добродетели? Трябва ли да се ровим в този безсмислен живот?

Мнозина казват: Ние трябва първо да уредим земния си живот, а после ще мислим за духовния. В какво се състои уреждането на земния живот? Откакто светът съществува, хората все земния живот уреждат, но дали са го уредили? Хиляди и милиони ученици са учили преди нас в земните училища, но какво особено са научили? Който е научил нещо повече от другите, той е преминал в нова област на живота - в живота на безсмъртието. Който влезе в безсмъртието, той

се стреми вече към съвършенство. Не е въпроса, дали може да се постигне съвършенството. Важно е човек да се стреми към него, а що се отнася до Великите Добродетели на Живота - Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Доброта - те постепенно ще дойдат и ще живеят заедно с него.

Такъв трябва да бъде идеалът на всеки човек. Съвършенството представлява идеал, за постигането на който Бог всякога е готов да ни помага. Когато ние се стремим към обикновени работи, Бог ни оставя сами да работим.

Хората сега се намират в един свят, в който не са ориентирани. Те мислят, че са ориентирани, но резултатите на техния живот показват, че те не познават законите на Природата. Цялата човешка история ни говори за това неориентирано състояние, в което се намира човечеството. Има нещо, което куца в живота на човечеството, което е обяснявано по различни начини, но и до днес е останало необяснено. А така както го обясняват хората, не могат го обясни никога. За да се обясни това необясненото в живота на хората и да се разрешат противоречията, необходимо е да имаме дълбоко познание за човека и Природата, да разбирате техния строеж и взаимоотношение.

Казват: Трябва да се борим с недъзите на света. А те са общи, колективни. Ето защо, за да се борите с тях, нужно е разбиране, да знаете законите на общия колективен живот. Ако не разбираш тези закони, ти ще се намериш под центъра на тежестта, дето е най-голямата сила. Всеки недъг има свой център на тежестта. Бъди умен, застани накрая, дето тежестта е по-малка. Иначе ще бъдеш смачкан. Ако се намериш пред една река, застани накрая, дето течението е най-слабо. Ако спреш в средата, при най-силното течение, то ще те завлече.

Човек в живота си, като греши и се изправя, сам ще дойде до закона за причини и последствия на нещата. Следователно, не живее ли според законите на Разумната Природа, човек е осъден на катастрофи. Вследствие на това някои от пластове на неговата земя ще се разместват, теченията на водите му ще се оттеглят, и той

ще бъде изложен на големи лишения и страдания. Не върви ли в правия път, човек неизбежно ще бъде изложен на големи промени в съзнанието си. Тези промени пък разклащат изцяло неговите разбирания. Крайно материалистичните разбирания на много от съвременните хора се дължат, именно, на отклоняването им от правия път. Те са изгубили онова духовно виждане на нещата, поради което свеждат всичко към обикновения земен живот. Не, животът не е само физически, т.е. материален. Животът бива органически и психически. Поради сложността на живота, казваме, че да живее човек правилно, разумно, това е велика наука. Когато говорим за добър, за разумен, за възвишен живот, мнозина се отказват от него, считат го невъзможен. Казано е, обаче, че невъзможните неща за човека са възможни за Бога. Следователно, даде ли човек ход на Божественото начало в себе си, невъзможните неща за него ще станат възможни. За Новия живот невъзможни неща не съществуват. Там всичко е възможно. Защо? Защото човек е проявил всичките си добродетели.

И сега ние, ако искаме да реализираме истинския живот и да разрешим противоречията в живота, необходим ни е един просветен ум, необходимо ни е едно чисто сърце и една силна воля. За пример, сега в живота има две положения — първото положение е човек да заповядва на хората, а второто положение е човек да заповядва на всичките си състояния и мъчнотии. Съвременните хора са избрали първия път — всеки иска да заповядва на другите. Върху тази основа е съградена цялата днешна култура. Но работниците на Новата Култура вървят по втория път — те изучават науката да заповядват на всичките си състояния и сили и да служат на ближните си.

Днес хората са изоставили на заден план добиването на знанието и организирането на мозъка, което е същественото в живота, а са се заели с разрешаването на сложния социален въпрос. Съвременните хора, които са роби на механичното разбиране на живота и са се заели с разрешаването на големия и сложен социален въпрос, трябва да знаят, че разрешаването на този въпрос не е по техните сили. Хората не са компетентни и нямат

нужното знание, сили и методи, за да разрешат този голям въпрос. По него има думата Природата, която е жива и разумна. Хората трябва да се занимават преди всичко с въпросите от тяхната компетентност — да се хранят добре, да работят добре и да мислят добре, а оправянето на света е работа на Природата.

В Природата има един принцип, който винаги образува противоположни реакции. Засега е по-добре да не знаете за него. Всякога принципът на Любовта ще предизвика принципа на омразата; където има вяра, ще се роди реакцията на безверието, където има надежда, ще се роди реакция на отчаянието, където има живот, ще се роди реакция на смъртта. Защо е така, ще го проучвате когато станете по-учени. Има и един друг принцип, който действа в съзнанието на съвременния човек. Това е принципът на личността, който е родил самосъзнанието в човека и който кара човека, повлиян от егоизма си, да мисли само за себе си, да търси само своето благо, само своето щастие. Личността в човека представя живота на плътта. Достигне ли до проявите на личността, човек трябва да знае, че се намира на най-ниското стъпало на живота.

Има нещо, което спъва нашия живот. Това, което спъва нашия живот, е учението за частната собственост. Казвам: Учението за частна собственост е най-голямото изобретение на дявола. От хиляди години човечеството разрешава въпроса за собствеността и този въпрос остава все неразрешен. Единствената собственост, която човек има, това е неговото тяло. Днешният ред на частната собственост е идолопоклонство, но той ще бъде пометен. От днешния човек ще остане само празната му глава, която ще се съхранява в музеите като остатък от миналата култура. Грета в окото си има този човек, на когото окото е съсредоточено във физическия свят, потънал съвършено в материята.

Христос казва: “Извади гретата от своето око”, а грета са ревността, подозрението, омразата, алчността, похотта и пр. На всички тези чувства основата е желанието за частна собственост. Ако ме питат кога ще се оправи светът? Ще отговоря: Когато се

**извади тази греда от окоото ви. А кога ще се извади тази греда?
Когато се възцари Любовта в живота на хората.**

Сега принципът на личността — самосъзнанието и той има своето място в развитието на човека и човечеството, но казвам, че докато той действа в човешкото съзнание, не можем да имаме промяна — нов строй. Разрешаването на този въпрос, промяната на строя може да стане, но ако се измени строят, а хората запазят същото си състояние, ще бъде ли по-добре? Не, ще бъде по-лошо. Затова, преди да се измени строят, трябва да се измени съзнанието на хората, защото отношенията и порядъка, който имаме в съвременното общество, са резултат на естеството на самото съзнание, с което живеят днес хората. Сега за пример, да се спрем върху въпроса за възпитанието. Защо? Защото ако не дойдете до новите възгледи за живота, ако не промените съзнанието си, вие не можете да изправите сегашния си живот.

Днес всички хора са изплашени от кризата, от катастрофите в живота. Вестници ли четете, с хора ли се разговаряте, все ще слушате да разправят различни нещастия и загуби : една кола премазала еди-кого си; толкова къщи изгорели, паднали самолети; толкова атентати с безброй жертви и т.н. Всички се намират под влиянието на страшно внушение и всеки като че очаква да се случи нещо с него и да му четат надгробна реч. Какъв живот е този, всеки ден да очаквате последния си час, като че сте в положението на човек, осъден на обесване, който всеки час очаква да влязат в стаята му, да го извадят вън и да го екзекутират?

Сега някои казват, че причината за човешките страдания и нещастия са лошите икономически условия. Други — че невежеството е причина. Но икономическите условия и невежеството са резултат на човешкия живот, и като такива имат своя цялост. Като резултат лошите икономически условия и невежеството имат свои причини и тези именно причини трябва да се намерят и премахнат, за да се преодолеят резултатите. Един обективен анализ на съвременния и на целия исторически живот на човечеството ни показва, че причината за лошите икономически условия е човешкият егоизъм — стремежът към лично облагодетелстване и осигуряване, без

да се държи сметка за общите интереси. А това е признак на остаряване, на изгубване възможностите в живота, на изгубване на младостта. За да се възвърне човек към младостта и да се подобрят икономическите условия, трябва да се премахне човешкия егоизъм, който се корени в човешкото сърце. Само когато се премахне човешкия егоизъм, може да се очаква подобрене в живота на човечеството, и само тогава ще бъде възможно да се гради щастието.

В днешната епоха на индивидуализъм отделните индивиди и народи са премного откъснати един от друг. Всеки от тях живее за себе си, преследва свои лични цели и интереси. Това показва, че трябва да се влее нова, жива струя, както в индивидуалния, така и в обществения и международния живот. И тази струя се е вляла вече в живота. Тя носи правилни отношения на частите към Цялото. Нима клетките и органите на човешкия организъм биха могли правилно да функционират, ако се изолират и индивидуализират, ако се откъснат от целия организъм? Също така и отделните индивиди, общества и народи, трябва да се осъзнаят като части на едно Велико цяло, като части на човешкия организъм, за да внесат коренна промяна във формите на живота. Всяка част трябва да осъзнае, че преуспяването и благоденствието и се крие в преуспяването и благоденствието на целия организъм. Това е новото разбиране. Това е Слънцето, което изгроява днес в човешкото съзнание. Това е новата вълна, която е започнала да действа в живота и тя се чувства вече все по-мощно във всички области на живота. Тя ще залее всички общества и народи, и ще изгради основите на красивия, разумния, и хармоничен живот на Земята.

Сега човечеството е в завоя между две култури, между две епохи. Идва една нова епоха, в която всички погрешни идеи, с които хората са живели досега, ще бъдат преобразени. От днешните форми на живота ще се родят новата земя и новото небе. Сегашният свят е обречен на преобразование. При новото разбиране на живота, човек вижда, че неговото благо е благо за всички. Новото съзнание, новото разбиране,

ще внесе коренно преобразуване в целия строй на живота. Тогава ще се даде и ново направление и на труда. Подтикът при новите форми на труда ще бъде Любовта. За пример, Раят е място, дето съществата се обичат и живеят едно за друго.

Бъдещето, което идва, е светло. Засега обаче, човечеството минава през една тъмна зона. Новата епоха, която идва, можем да наречем епоха на възкресението. Възкресението не е нищо друго, освен оживяване на съзнанието на всички хора от Божествената Любов.

В бъдеще всички народи ще се побратимят и ще образуват светещата раса на Любовта. Тогава свещеният пламък на истинския живот ще се изяви във всичката си красота. Животът ще се изяви не в своите сенки, а в своята същност. Остава едно: Всеки да прилага така, както разбира, че е най-добре. Това е негово свещено право.

Днешните страдания са родилните мъки на новия човек. С тихи стъпки новото пристъпва към земята, както утринната зора, която показва идването на новия ден в света.

Приближава времето, когато в човешкото съзнание постепенно ще се възцари един нов принцип, който ще стимулира висшата природа на човека, ще събуди и подхрани възвишените чувства и способности в човека. Този нов принцип е принципът на Любовта, която се стреми към общо благоденствие и щастие. На основата на този нов принцип ще се създаде Новият строй, който ще обедини в едно умовете и сърцата на всички хора. И едва тогава хората ще заживеят Новият живот на Любовта на братството и разбирателството. Бог казва: “Ако някой даде някому дори само една чаша вода, но с Любов, Аз ще го благословя”.

Затова, всяко нещо, което направите с Любов, то е за вас. За да придобие човек Новия живот, той трябва да заживее по нов начин — всичко трябва да върши с Любов. С Любов да се храни. С Любов да диша. С Любов да пие вода. С Любов да работи. С Любов да почива. С Любов да се отнася към хората. С Любов да се отнася към Бога. С Любов да живее. С Любов да умира. С Любов да служи на Бога. Само по този начин можете да бъдете носители на

Новия живот, на Новата Култура. За да бъдете носители на Новия живот, освен че трябва да правите всичко с Любов, вие трябва да се научите да прощавате, защото прощението, разумното прощение ще внесе мир в домовете, мир в обществото. Разумно прощение трябва. То е цяла наука. Това изкуство вие ще го научите и то ще образува Новото общество и Новата Култура. Ако ви питат сега в какво се състои вашето общество, какви са принципите му, какъв е уставът му, какво ще кажете? Първият член от устава на новото е, да прощаваме не по старому, а по новому. А какво правят хората днес? Прощават, но по старому си взимат парите, а отгоре на това и по 12% лихва. Защо Христос дойде на Земята? Да научи хората в приложение на тази велика наука, да прощават. Първата фаза на бъдещата култура, аз я наричам, култура на прошката — прошка към всички, Любов към всички, и към малки, и към големи. Защо трябва да простите на своите близни? В този закон за прощаване съществува следната опасност. Ако ти не простиш на своя близен, в тебе ще се образува едно подпушване, едно благо ще се образува, и там ще започнат да се образуват милиарди микроби. И най-първо ти, със своите деца, ще бъдете подложени на тази отрова — нищо повече. Следователно, за твоето благо не само че не трябва да се подпушваш, но ще простиш на своя близен, ще направиш един канал, чрез който изтичането да става медлено, да не се образува никакво благо, да няма никакви условия за тези милиарди микроби.

Казвате, че трябва да се възпитаваме. От осем хиляди години насам хората се възпитават, какви ли не методи са употребени, но тези методи нямат резултат, т.е. имат малки резултати, но онзи истинският метод, който Божествената Любов носи, още не е приложен. За да се възпитат хората, те трябва да се хранят с плодовете на Духа, а те са любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост и въздържание. Някои ми казват: Вие трябва да дадете по-конкретни пояснения за обществения живот, за семейството, за мъжете и жените, за религията, как ще се оправят. Казвам: Това не е моя работа. Домът и общественият живот — това са завършени процеси, това са вече свършени неща и не могат да се поправят.

Нещо ново трябва да дойде. Старото не искам и да го бутам, понеже може да падне и да ме осакати. Аз не искам и праха му да гълтам, като го бутна, затова старото да си седи. Който го е направил, да го разваля — чужди работи аз не оправям. Аз градя новото, за което съм дошъл в света. За старото да отговарят тези, които са го създали.

Ние сега стоим пред вратите на един Велик свят и трябва да бъдем будни. Пред този свят, сегашният живот ще ни се струва като нищожество и ще се чудим как сме живели в този свят. Но въпросът е какво да правим сега? Да обикнем тези, които Бог обича. А Бог обича всички — тази мисъл да стои в ума ви: тогава ще намерите по-голям смисъл в живота си и ще изградите един вътрешен характер и нещо положително.

В живота човек се нуждае от вътрешно преобразуване, от нова, чиста среда. Като влезе в тази среда, там той намира истинската почивка. Тази среда е Божията Любов. В нея човек се чувства свободен, от никого необезпокояван. Какво по-голямо благо от това: Да живееш в Божията среда; да се разговаряш с Бога; да изпълняваш Неговата Воля. Какво по-велико от това: Да живееш с разумни същества; да разбираш разумната Природа, и тя да ти отговаря.

Съвременните хора се нуждаят от ново разбиране на Любовта. Това може да се постигне когато всеки прояви Любовта така, както е в него вложена. Не е въпрос, какво другите хора казват, какво говорят учените и философите. За мен е важно, как аз разбирам Любовта, дълбоко в себе си, според както Бог е определил.

Как трябва да се обичаме? Изявлението на Любовта не се състои в даване на материални блага: пари, храна, къщи и др. От тези блага, именно хората умират. Много хора са умрели от преяждане; много хора са умрели от големи богатства; много хора са умрели от затваряне в къщи. Затворниците живеят в къщи, но от любов към тях ли са направени тези къщи?

Много хора се питат какъв е смисълът на живота? Смисълът на живота се заключава в прекрасните работи, които свършваме; в доброто, което правим; в Любовта, която проявяваме; в знанието и в свободата, които придобиваме. Да живеем в съгласие с живата Природа; да живеем в съгласие с разумните същества;

да живеем в съгласие с Бога на Любовта — ето смисълът на живота. Светът днес има нужда от хора, които да служат от любов на своите братя и да облекчават техния живот, като ги научат на разумния живот, а не от управници. Управлението трябва да бъде един вътрешен закон. Който иска да управлява, той трябва да дава от себе си, т.е. да служи, а управляваният трябва да взима; а сега е точно обратното и затова е този хаос в обществения живот.

Днес за човека със старите разбирания животът е тежък и непоносим; за човека с новите разбирания животът е много приятен. Грехът, страданията и противоречията хората ги създават със своите стари разбирания и по този начин изгубват и разпиляват силата си и животът им става тежък. Сега ни е необходима една наука, която да ни научи как да обичаме. И няма по-мъчна наука от тази, да се научим как да обичаме хората. Така този човек, който има любов, без да ви говори за Бога и за Любовта, когато се приближите при него, ще почувствате любовта му и ще я видите проявена в постъпките му. Когато говоря за Любовта, разбирам творческата сила на света, която тонира човешкия организъм. Любовта в най-ниското свое проявление е това, което хармонизира всички органи и дава подтик на живота. Ти трябва да знаеш как да предадеш своята любов, за да предизвикаш любов и в другите, защото някой път може да предизвикаш омраза със своята любов. А безлюбието е причина за всички противоречия, които съществуват в света и живота. За мен Любовта е най-мощната сила, която действа в света и която може да употребите за своето въздигане и повдигане и в полза на вашите близки. Когато човек запали в себе си огъня на Любовта, Мъдростта и Истината, само тогава ще придобие свободата си, ще придобие знание и сила и ще може всичко да направи.

Пътят сега, по който съвременните хора искат да преобразят живота си и живота на съвременното общество, е път крив. Това е един кърпеж, който нищо няма да допринесе. Каквото и да правят по този път хората, те ще достигнат само до един кърпеж. Каквито и идеали да се внесат между болни хора, ще имате все същият резултат — болните хора имат нужда от слугуване.

Ако съвременните хора искат да основат един социален строй, в който да цари порядък на разумността, справедливостта и свободата, в който да няма никакви противоречия, необходимо е да бъде построен на онези принципи, на които е построено човешкото тяло — човешкият организъм, защото устройството, организацията и животът на човешкото тяло-човешкият организъм е идеалният образец, по който трябва да бъде устроено едно общество, един народ от цялото човечество. В човешкия организъм всички клетки, всички системи вършат специфична работа, според която заемат, но плодът от дейността на всеки се употребява за благо на целия организъм. В него може да видим образец за правилно разпределение на всички блага между хората.

В човешкия организъм не се гонят частни цели, нито се преследват частни интереси. Тук се гони една обща цел, едно общо благосъстояние, на което човек се радва. Тук е тайната на общия успех. В този организъм няма своеволие, няма произволни действия, в него владее единство. И когато една от съседните клетки заболее и страда, всички други клетки и съчувстват и бързат да премахнат по някакъв начин злото. Човешкият организъм представлява един модел на Природата за образцов порядък, който днес не функционира съвършено, поради нарушенията, които човек сам внася в него, вследствие на което не закъсняват и съответните последствия — болести, страдания, и пр. Затова първата работа, която трябва да се направи, е да станат хората здрави, за да нямат нужда да им се слугува, а във всеки да има готовност да служи на другите. Здрав човек наричам този, който може да служи на себе си и на другите доброволно, съзнателно и с Любов. Тази идея, която е идея и на самата Природа, трябва да се подеме от всички разумни хора, да им бъде стимул и да работят за нейното осъществяване. Така разбран животът, придобитите блага ще бъдат блага на всички. Всички ще работят и всички ще се ползват от благата. Това е пътят на свободата, по който

хората ще могат да си помогнат по един разумен начин. Така те ще излязат из сферата на делничния и безцелен живот и ще станат съработници на Природата. Тогава ще се прояви вътрешната връзка, която съществува между хората и те ще могат да живеят без писани закони.

Цялото човечество ще представлява една грамадна свободна комуна, едно общочовешко семейство, член на Всемирната конфедерация на Космоса. Всички ще работят и всички ще се ползват еднакво от богатата. Когато говорим за обичта и Любовта – за нас това е връзката, която е нужна, за да се опознаят хората, и да могат да живеят и работят заедно. И когато двама души се обичат, те трябва да разпределят труда и богатата помежду си и да си помагат. Ако те не си помагат и не разпределят труда си, няма никаква любов помежду им. Любовта когато дойде, тя ще разпредели труда и богатата. Христос казва: “Обичай ближния си като себе си и раздели богатата си с него”. Половината от богатата дай на ближния си, за да влезеш във връзка с него. И другият закон, който Христос изнася, гласи: “Където са двама събрани в Мое име, там съм и Аз”. А където е Бог, там всичко тръгва напред. Това е първият закон, който съвременните хора трябва да научат. Само на тази естествена и здрава основа може да се съгради едно разумно и свободно общество.

Сега, вместо Любовта, хората са сложили закона, парите, мъчението, насилието. Новият строй, за който ви говоря, ще бъде проявление на Божественото Учение, което Христос донесе преди 2000 год. на Земята. Това е Учение за братството и сестринството, за побратимяването на хората и народите. Това Учение носи със себе си знанието и методите, чрез които ще се постигне това в едно обозримо бъдеще. Това е Учението на Любовта, аз съм го опитал и ви го препоръчвам, и за което толкова пъти, и толкова много ви говоря. Не само да го приемете това Учение, но така да го приемете, че то да стане ваша плът и кръв.

Христос казва : “Аз съм Пътят, Истината и Животът” и продължава: “Ако не ядете плътта ми, няма да имате живот в себе си”. И после : “Както Отец ми ме възлюби и както Аз се храня от Любовта на Отца, така и Аз искам да стана за вас една храна, за да влезете и вие във връзка с Бога”. И когато започнем да живеем като Христа, и ние ще бъдем една храна за другите. Когато Христос казва: Ако не ядете плътта ми, подразбира, че чрез яденето ще възприемем Неговата Любов. И ние, когато възприемем Неговото Слово, ще опитае Неговата Любов. Любовта ще бъде първичната мярка, с която ще се мерят всички неща. Това е пътят, който ни посочи и продължава да сочи Христос — пътят към реалността, а всички други пътища, пътеки, пътечки почиват и водят в дебрите на нереалността. Затова всички онези, които искат да вървят по този път и да работят за Новия строй, нека се откажат от личното си щастие и благоденствие, и да работят за общото човешко братство и добруване. Само този е пътят, по който може да се съгради една Нова Култура, в която да няма нито помен от съвременните порядки и противоречия. И този порядък няма сега да го измисляме. Той съществува в Природата, но ние трябва да го реализираме в живота си на Земята. Под думите “Нова Култура” ние разбираме новите схващания, новата философия за живота, чрез която може да се реализира високият идеал на човешката душа.

Сега основното положение, което трябва да пазим в душата си, е Любовта към Бога, към Великото и Вечно Начало, което има предвид благото на всички същества. Тя е основата на всичко. След Любовта ще дойде Истината, а след нея ще дойде Мъдростта. Когато тези три велики сили започнат да действат в съзнанието ви, ще разрешите всички въпроси, които сега ви занимават. Тогава ще дойде Новият строй, за който не сте и сънували. Хората ще живеят в Любов и ще бъдат братя не само на думи, но и фактически. Защото ще осъзнаят, че живеят в Бога, и че Бог живее в тях. Хората

ще обичат всичко живо, защото ще знаят, че във всичко живо живее Бог и в никого няма да има желание да насилва, убива и ограбва брата си, ще знае, че злото, което прави на брата си, го прави и на себе си. Това е, което съвременните хора не знаят и се чудят откъде са им тези противоречия и нещастия.

Когато Христос е пристигнал на Земята, Той е имал за цел да научи хората, как да обичат Бога. Да обичат Бога, това означава да обичат всичко онова, което Той е създал. Ние живеем в Бога, но не съзнаваме това, както не съзнаваме, че и Бог живее в нас. Когато съзнаем, че Бог живее в нас, тогава всичко ще бъде възможно за нас. Тогава човек ще определи своите вечни отношения в Битието и неговите отношения към Бога при всички положения остават неизменни. И целият свят да се обърне против такъв човек, той няма да измени на Бога. Такъв човек не се отказва от убежденията си. Затова казвам, че за предпочитане е смъртта за Истината, отколкото животът на лъжата.

Преди 2000 год. само единици разбраха Христовото Учение, а сега ще бъдат много повече. А тези от вас, които го приложат в живота си, тях по плодовете им ще ги познаете. Всички така трябва да работите, че по плодовете да ви познават, и това ще бъдат плодовете на Новото Учение.

Основните принципи на Новото Учение са: Любавта носи Живот, Мъдростта носи Светлина и Истината носи Свобода. Това са основните принципи на Новото Учение, на Новия Живот, които постепенно ще се приложат. Какво представлява Новото Учение? Метод за справяне с всички стари навици. Божественото Учение се познава: То носи Радост, Мир и Светлина и всички благородни пориви. Това Учение носи Новата Култура, която ще създаде и новата раса – шестата раса, за която съвременното човечество даже няма представа. Идеалът на новия човек – човекът на шестата раса – ще бъде изучаване езика на Природата. Това е идеалът на бъдещото човечество – носител на Новата

Любов, на новата светлина и свобода, на новия мир. А религия на шестата раса ще бъде религията на Любовта, в която хората ще се чувстват свободни и ще има един закон, а не много закони както е сега.

Учението, което аз ви проповядвам, преимуществено се състои в това: Аз искам да ви запозная със законите на живата Природа, това, което до сега никой не е учил. Първото нещо в Новото Учение е всеки да стане служител на Любовта. И в своята мисъл, и в своето сърце, и в своите постъпки — да стане един слуга на Божествената Любов. Прави всичко с Любов — това е Новото Учение. Само така светът може да се оправи и ще се оправи. Божествената Любов казва още : Работи за своето сърце и всаждай в него добри желания, защото всяко добро желание дава хубав плод. Всаждай в ума си добри мисли, защото всяка добра мисъл е едно плодно дърво. Божествената Любов допълва: Не се съмнявай в себе си, защото всяко съмнение е проказа. Божествената Любов довършва : Бъди смел и решителен в живота и борбите, в пътя си. Ако Божествената Любов се внесе във вас, вашият дух ще преобрази ума ви, сърцето ви, тялото ви и живота ви.

Ако възприемем това Учение и го приложим, ще имаме огромни резултати върху целия си живот. Тогава ще бъдете достойни членове на Новата Култура, на Новата Раса. Само така България ще може да се повдигне като народ и държава. Бъдете уверени, че ако възприемете Божествената Любов, всичко ще се разреши във ваша полза. С България няма да стане нищо лошо, промените ще станат без катастрофи и катаклизми. България ще мине през изпитанията по-леко, защото аз съм взел 9/10 от изпитанията, които и предстоят. Върху 1/10 право има само Бог. Казвам: С България ще стане това, което е станало с попа, когато се обърнала двуколката му и той паднал върху меката къртичина.

Вие сте българи, но не знаете какво означава думата “българин”.

Първият елемент в тази дума е буквата “б”, която означава посяване на семето. Вторият елемент е буквата “ъ”, което означава товара, който българинът носи. Третият елемент - “л” означава това, което българинът носи от горния свят. Четвъртият елемент - “г” е вечното начало, за което българинът се е хванал. Петият елемент е буквата “а”, която показва, че българинът е бременен с нещо. Шестият елемент - “р” показва, че като се хване за нещо, българинът не се отказва от него. С девет чифта волове да го теглиш, той не се отказва от идеята си.

В българина е развито силно качеството да руши. Той трябва да превърне тази разрушителна сила в творческа, в съграждаща. И ако българинът съумее да я смегчи, от него велик човек ще стане. Това обаче е едната страна само. Българинът е поставен при известни условия и той трябва да ги разбира, трябва да разбира тези динамически сили, които минават през него. Той трябва да разбира всички течения, които минават през България.

Българският народ трябва да стане мек. Този народ не може да се повдигне с тази грубост. Под думата “мек” не разбирам мекушав, но народ с едно благородно, отзивчиво сърце.

На физическия свят българинът се нуждае от една хомеопатическа доза надежда; в духовния свят той се нуждае от хомеопатическа доза вяра, а в Божествения свят - от Любов.

Засега, първи вкарват в рая българите. Как ги вкарват? С камшик. Щастието на човека се съдържа в това, да стане българин.

Следователно, като знаете, какво може да бъде българинът, трябва ли да се обезсърчавате? Трябва ли да роптаете, че сте се родили българи? Когато духовният свят иска да кали човека, да му предаде повече твърдост, изпраща го на Земята, между българите. Когато иска да предаде на някой велик дух твърдост, той пак го изпраща на Земята, да се роди българин. Който иска да се справя с мъчнотиите, да придобие твърдост, става българин. Българинът е професор по твърдостта. В това отношение, когато се касае за установяване

на някаква Божествена идея, човек трябва да бъде българин.

Сега, коя е причината за неуспеха на българите? Ако българите неустоят, причината за това е тяхната щедрост. В какво отношение са проявили те своята щедрост? В принасяне в жертва своите велики хора. Великите хора на един народ представляват неговите скъпоценности.

Няма народ в света, като е пожертвал своите велики хора, да е придобил някакво благо.

Сега какво мислят в България? Да дадат ли каквото трябва, или ще изпъдят слугите Божии? Може да опитат и едното, и другото. Ако си дадат данта на Бога, ще бъдат велик народ, пък ако постъпят както евреите и това ще опитат.

Българи, отличавайте се с мъжественост, покажете, че сте смели!

Бълг - ари - Българите са бели арийци. Те първи са излезли из рая и първи ще влезат.

България - Бъл - гари - я - Бог дари я.

На едно място е казано: "Написах ви на дланта си". Като погледне към дланта си, Бог вижда, къде е мястото на българина и си спомня за него. Всички могат да тъпчат българина, но като погледне към дланта си, Бог казва: "Тук са те". Заслужава си човек да бъде тъпкан от хората, но името му да бъде написано на Божиата ръка. Това значи, да бъдеш под зоркото око на Любoвта.

Трябва да знаете, че всеки народ има предопределена мисия, която ако не извърши както трябва, той е загубен — нищо не може да го спаси. Всеки индивид също има своя определена мисия.

Бъдещето на един народ зависи от дейността на духовните хора в него. Докато римляните служеха искрено и с любов на своите богове, Рим беше велика империя. Той заповядваше на целия свят. Но когато Рим стана велика държава и започна да избива своите граждани християни, тя се отдалечи от Божието лице и изчезна като държава.

Докато Египет пазеше своите свещени идеали и служеше

вярно на своите богове, той беше велик. Когато наруши светостта на идеалите си и се отдалечи от своите разумни и добри хора, Египет пропадна. Това става и днес с всички народи.

Величието на един народ се дължи на неговите морални сили, на неговите високодуховни, просветени хора.

Величието на един народ се дължи на неговите вътрешни идеали, които се прилагат в обществения и политическия живот.

Добрите, разумните хора в една държава, представляват ядката на нейния вътрешен живот. Те са спасители както на своя народ, така и на цялото човечество.

Защо евреите страдаха? Нямаше пророк, когото да не гонеха да го утрепат. Когато дойде Христос, и Него утрепаха. Христос им казва: Вие като народ няма да ме видите отсега нататък, нямате бъдеще. Това е вярно не само за евреите, но и за всеки народ. Всеки народ, който гони избраниците, които Бог е изпратил, няма успех. Всеки човек, който гони своите хубави мисли, всеки човек, който гони своите хубави чувства, всеки човек, който гони своите хубави постъпки, той няма бъдеще. Досега, колкото хора са се опитвали да внесат Божествената Правда и Божествената Любов в света, всички те са били разпънати. Сега обаче свътът ще бъде разпънат, а Божествената Правда, Божествената Вярa и Любов ще се въдворят.

Казвам: Ако направите от това Учение църква, аз ще я разруша, ако направите религия — пак ще я разруша. Този път Небето е взело всички мерки и няма да допусне втори път да се изопачи това Учение, което се даде на хората за първи път преди 2000 год. и впоследствие беше изопачено. Това Учение е на Живата Разумна Природа. Това Учение е на Бога. А Бог поругаем не бива.

В бъдеще всичко това, което сега виждате, ще се стопи, ще изчезне и няма да намерите нито парченце от сегашния ред и порядък. Не че аз го искам. Но всичко ще се измени. Писанието казва: “Всичко ще мине през огън”. Близко е вече, пред вратата на нашите дни е Новата Култура, която ще бъде много по-висока от днешната. Тя ще представлява велик подем на човешкия дух.

Бог и Религия

Когато говоря за Бога, аз разбирам Великата разумност, която прониква живота, която е в самата същност на живота и е вътрешна връзка между всички очевидно отделни явления и процеси. Разбран в този смисъл Бог е в основата на всички жизнени процеси и явления. Той е вътрешният стимул на всички наши идеи и стремежи. Тази е идеята за онзи жив Бог, който няма нищо общо с идолите и боговете на хората. Той прониква цялото Битие — въздуха, водата, светлината, земята — и когато ядем хляба, когато пием водата, когато възприемаме светлината и когато дишаме въздуха, ние сме в общение с този велик живот. Цялото Битие е едно изявление на Бога. Бог е навсякъде център, а периферия няма никъде. И така под думата Бог се разбира един разумен принцип, който прониква и работи в цялото Битие, във всички същества и ги стимулира към прогрес. И ако всички хора се подчиняваха на този вътрешен принцип, който е същността на самия живот, ако всички хора, както вярват в Бога, така и изпълняваха Неговата Воля, в света нямаше да има никакви противоречия.

Когато хората достигнат до това съзнание, да слушат гласа на този Бог в себе си, те ще разберат, че всички са братя и интересите им са общи. Тогава те ще зачитат и живота на най-дребните животинки и растения като проява на този велик живот. Човек ще обича и помага на всички, които имат нужда от него, и те няма да има за какво да го мразят. Защото

за да ви мразят хората, трябва да сте камък на техния път, а когато им помагате, ще изчезне поводът за омразата.

Сега каквото и да ви говоря, повече няма да ви говоря върху това, което толкова пъти съм казвал: Да се обичате, да имате обич един към друг, но трябва да имате отношение първо към Бога, трябва да обичате Господа. Нищо повече! За нищо друго няма да ви говоря, само ще кажа: Любов към Бога. Решен ли е този въпрос, всички други въпроси се разрешават тъй естествено, магически се разрешават.

Мойсей казва: “Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичкото си сърце и с всичката си сила”. Това е първата заповед, която е дадена на човека. Изпълнението на тази заповед определя пътя на истинското щастие. Друг път за щастие няма. Каквито и теории и философии да ви препоръчват, вън от тази заповед, те не са нищо друго, освен 300-те жени и 900 наложници на Соломон, които го поставиха в големи противоречия. Много жени и наложници може да има човек, много пари може да има, с голяма слава и почести може да се ползва, но всичко това е суета пред мисълта, която човек трябва да има за Бога в душата, в ума, в сърцето и във волята си. Затова само и единствено Любовта към Бога осигурява щастieto на човека.

Сега съвременните хора се стремят към знания, с които да разрешат отвлечените въпроси. Те искат със знания да докажат съществуването на Бога. В това отношение те са на крив път. Каквото и външно знание да има човек, ако той вътрешно не е убеден в съществуването на Бога, външно по никакъв начин не може да го докаже. Ученият доказва съществуването на Бога чрез науката, философът - по пътя на мисълта, но при най-малкото нещастие, което ги сполетява и двамата изпадат в съмнение. И двамата отричат съществуването на Бога. Това показва, че те сами не са убедени в своите твърдения. Това се дължи на факта, че и учени, и прости живеят със старото, а мислят и се стремят към новото. Понеже се намират между два живота, те изпадат в противоречия, в ред заблуждения.

Някои хора стават религиозни, с цел да придобият повече материални блага. Те искат да станат богати, да уредят живота си, да разплетат обърканите си работи. В края на краищата, не

само че не постигат това, но работите им се оплитат повече. Вместо да оправят живота си, те се спъват в него.

Днес всички хора живеят в противоречия, защото старото и новото в тях се преплитат. Въпреки това, те говорят за любов, за братство, за равенство между хората, но не успяват да ги реализират. Защо? За да живее човек в любов със своите братя, от него се иска мекота. Когато човек се стреми да прилага Любовта, той пести време и енергия. Самата любов носи придобивки. Да обичаш някого, това значи да спечелиш една душа. Някой обича един човек, прави жертви за него, но след време съжалява за жертвите, които е правил. Това е неразбиране на нещата. Всичко, което човек прави за другите, един ден ще му се върне. Жертвата, служенето на Бога, в каквато форма и в какъвто смисъл да са изявени, представляват капитал, който един ден ще се върне с лихвите си към този, който го е вложил. Обаче, това може да постигне само този, който работи безкористно и служи с любов на Бога.

Който се обърне към Бога, той трябва да знае, че работите му непременно ще се наредят. Кога? Когато разбере закона на Любовта и го приложи в живота си. Постигнете ли това, всички врати пред вас ще се отворят. Не разберете ли Любовта, каквито и желания да имате, каквито и усилия да правите, всичко ще се разруши. Любовта е сила, пред която нищо не може да устои. Каквито и знания да сте придобили, с каквато и сила да разполагате, щом нямате любов, в края на краищата всичко ще изгубите. Като изгубите всичко, вие ще се намерите в положението на краен сиромах и така ще заминете за онзи свят.

Често някои хора умират, погребват ги без да ги придружи някой до “вечното им жилище”, както хората го наричат. Такова ще бъде положението на всеки, който не е разбрал Любовта и не я е приложил в живота си.

Съвременните хора вече влизат в нова фаза за разбиране на Великия Закон на Любовта. Това, което днес хората наричат любов, е само въведение в Любовта. Те не познават още истинската Любов. Сегашната любов им служи само за забава. Тя е остаряла вече за новото време. Новото време иска ново разбиране, нова мисъл, нова

любов. Новото се крие в Божията Любов. За да се възприеме и разбере Новата Любов, съзнанието на хората трябва да бъде подготвено. Има хора, които познават Новата Любов, имат известни опитности и преживявания от нея, но те не могат да я задържат за дълго време в себе си. Защо? Защото са подложени на постоянни промени. Тези промени се дължат на обстоятелството, че човек непрестанно се оформя, силите в него се организират, докато изработят един съвършен организъм.

Любовта може да живее само в завършени, в съвършени форми. Докато великият художник не предаде на своята картина всичко онова, до което той сам е достигнал, тя не може да представлява съвършен израз на красота, любов и пълнота.

И така, задачата на съвременния човек е да придобие, т.е. да разбере и приложи Божията Любов.

Любовта към Бога трябва да бъде мярка. Когато Любовта към Бога влезе в човешкото сърце, човек вече има еднакви отношения към всички живи същества. Ще започне да ви тупти сърцето и за една мравка, и за едно малко животинче. И на мен ми е така жал за цветята и мравките, както и за хората. Това означава живот в царството на Христос — всичко живо да ти е мило и близко както твоят собствен живот. Затова Любовта е основата на цялото Битие. Но не любовта както вие я разбирате. С любовта, върху която е съграден съвременният свят, не се занимавам. От нея имаме вече последствията — съвременните отношения и съвременния ред и порядък. Ако вие продължавате тази любов, ще имате същите досегашни резултати. Адържите ли в съзнанието си идеята за Любов към Бога, ще имате светлина в ума си и топлина в сърцето си. Човек трябва да счита тази идея основна, свещена идея, с която да работи и върху която да гради. Един закон гласи: Когато любиш Бога с всичкия си ум, сърце, душа и сила, ще си в съзвучие с целия Всемир и ще привличаш енергиите от целия Космос; те ще те подновят и повдигнат. Мисълта за Бога обновява, подмладява и самото физическо тяло, защото енергиите достигат и до него. Когато човек престане да мисли за Бога, той става уязвим и тъмни, изостанали същества го нападат. Затова дръжте Името

Божие свещено в душата си и всякога си спомняйте за благата, които Бог ви е дал. Когато помислите за Бога, вие трябва да станете тих и спокоен, да се освободите от всички противоречия и да застанете в положението на дете, което очаква да получи от майка си прясна пита, намазана с масло и мед, и да благодари за нея. Хлябът представлява Словото Божие, което се дава на всеки човек. И ако вие искате да приемете Словото вътрешно, то трябва да бъдете чисти като детето, когато отива при майка си. Човек трябва да има свещено чувство към Бога. Отива ли при Бога със свещено чувство, скърбите и страданията му моментално ще изчезнат, и той ще преживее дълбока вътрешна радост, вътрешен мир. При това положение човек се чувства силен, смел, всичко може да направи. Отдалечи ли се от Бога, той пак става слаб. Казано е в Писанието: “Горко на онзи, който се надява на човешкото в себе си.”

Връзката с Бога е единственият метод, който хората още не са опитали. Свържете се с Бога и ще постигнете всичко. Новият живот няма да ви покалугери; той няма да ви лиши от благата, но ще осмисли живота ви, където и да се намирате. И най-долната служба да изпълнявате, ако сте свързани с Бога, животът ви ще бъде рай: Където и да стъпите, оттам ще потекат извори, оттам ще дойде благословието. В който дом влезете, вие ще бъдете приети като Якова, на когото Лаван каза: “Откак дойде в моя дом, благословието потече”.

Понякога вие мислите, че сте умни, че всичко можете да направите, но това е въпрос. Човек не трябва да се обезвери, но той първо трябва да намери себе си, да знае кой е и кое е същественото в него, и на него да уповава. Не в какво вярвам, но онова, което прилагам и което излиза от мен, в това хората вярват. Те не знаят в какво вярвам и няма защо да знаят. Идеята за Бога може да се предаде дотолкова, доколкото се прилага. Хората вярват в един извор дотолкова, доколкото извира. Този извор има цена дотолкова, доколкото извира и според чистотата на водата. А като увеличава водата си и подобрява качеството, той придобива по-голяма цена. Дотолкова, доколкото и ние сме

проводници на Божествената Любов, дотолкова и нашата се увеличава. Всичко това означава, че трябва да се учите и да прилагате наученото в живота си. Това е същественото, това е основата, върху която можем да градим нашия живот.

Казвам: Ако човек през живота си, не се научи да обича Бога, той нищо не е научил. Ако ние не предадем нашето сърце в служене на Бога, нищо не можем да постигнем. Вие често служите на други същества, които не са направили нищо за вас. Защо тогава да не служите на Бога, който е направил всичко за вас, който всичко ви е дал. Докато Бог не заживее в нашето сърце, ние ще живеем в света на противоречията и няма да разбираме живота.

Казвате: Божията милост. Каква по-голяма милост от тази! Бог, който се е превърнал на Любов в света и забравил прегрешенията на хората, като минава Той не гледа прегрешенията, но дава и си заминава. Всеки ден Бог минава и дава блага на хората. Тези блага наказват хората. Защото ти, като не живееш по Божия Закон, отслабва твоят стомах и като не смила храната, образуват се горчивини, киселини, започваш да се въртиш. Казваш: Що ли ме е наказал Господ? Като минава Господ казва: Използвай благата. Как да ги използваш? Не може да използваш известни Божествени блага, ако не употребяваш Любовта като закон в живота си. Ти не можеш да имаш благата в света, ако не придобиеш знание в света, ако не спазваш онези закони, на които знанието почива.

Сега, като ви говоря, имам предвид да ви направя съучастници в благата, от които аз се ползвам. Понеже пия чиста планинска вода, аз искам да ви заведа при извора, и вие да пиете от тази вода. Когато ожаднеете, аз ще ви заведа при извора, да пиете от неговата вода и да благодарите за това благо. Всеки човек трябва да се стреми да стане съучастник в Божиите блага. Постигне ли това, той трябва да направи и ближните си съучастници в благата, които му са дадени в живота. Следователно, добро е онова дело или онази постъпка, чрез която вие можете да направите ближните си съучастници в благата, които ви са дадени. От своя страна и те трябва да ви направят съучастници в своите блага.

И така, да проявите доброто в себе си, като направите ближните си съучастници в своите блага, това е втората стъпка в живота, за която Соломон е говорил. Това означава, да възлюбите ближния си като себе си. Ако не можеш да споделиш благата си със своя близък, ти не го обичаш. В противен случай, каквото и да говорите за Любовта, това са празни думи. Когато слезе на Земята, Христос искаше да сподели с хората благата, сред които живееше. От 2000 години Христос работи в това направление, именно, да направи хората съучастници в доброто, в което Той живее, а не да ги обърне към Бога. Обръщането на човека към Бога произтича от отношенията на хората един към друг. Ако отношенията между тях са правилни и всеки е готов да сподели благата си със своя близък, само по себе си, по естествен път, човек ще се обърне към Бога. Ето защо, не мислете, че можете да обърнете човека към Бога, ако не сте готови да го направите съучастник в своето благо, колкото и малко да е то. Обаче, искаме да помислим и за себе си, да си хапнем и пийнем. Ти бъди готов да пожертваш своето благо и не мисли за ядене и пиене. Какво по-сладко и по-богато ядене и пиене можете да имате от това, да направите ближния си съучастник в своите блага? При това положение и двамата ще ядете сладко, с разположение.

Като казвам, че трябва да направите ближните си съучастници в най-малкото благо, с което разполагате, това не означава, че трябва да се отворите безогледно към тях. Споделете със своите близки всичките си блага и не се страхувайте от нищо. Успеете ли в това, вие ще придобиете малка светлинка, която ще внесе новото във вас. Това означава втичане или навлизане на Божествената вълна в човека. Доброто на всеки човек представлява малки изворчета от невидимия свят, чрез които идват Божествените блага и се втичат в душата на човека. Като знаете това, отворете тези изворчета към своите близки, за да потекат Божиите блага и към вас за да опитате изобилието на живота. Колкото повече хора станат съучастници във вашите блага, толкова повече се увеличават те и вие ставате съучастници в общите блага на живота.

Това, което сега ви говоря, е проста философия, която трудно се прилага. Обаче, приложите ли я, противоречията ви, сами по себе си, ще изчезнат, животът ви ще влезе в нова форма и

вие ще кажете: Животът има смисъл, струва си да се живее, заслужава човек да служи на Бога. Само при това положение има смисъл да бъде човек слуга и господар, ученик и учител, майка и баща, съдия, адвокат и лекар. Само при това положение нещата се осмислят, въпросите придобиват вътрешно разрешаване и човек минава от ограничение в свобода, от смърт в живот.

Смъртта е крайното ограничение на живота, а животът - крайното ограничение на смъртта.

Следователно, животът не е нищо друго, освен участието на човека в благата, с които всички хора се ползват. Не можете да се запознаете с човека, ако не споделите с него своите блага. И той не може да се запознае с вас, ако не постъпи по същия начин. Ако Христос не ви направи съучастници в своите блага, ако и вие не Го направите съучастник в своите блага, между Него и вас никаква връзка не може да съществува.

Сега вярвам, че ме разбрахте. Ако сте ме разбрали, говорил съм ви на разбран език. Приложите ли това, което сте разбрали, старият живот ще отmine и ще се замести с нов, здрав и красив. Какво трябва да направи човек, за да смени стария живот с нов? Той трябва да направи ближния си, т.е. Христос, съучастник в своите блага. Само по този начин ще достигнете до Божествените блага, от които ще се ползвате. Това означава, влизане на човека в Новия живот. Кога ще влезем в Новия живот? Когато започнем да постъпваме като Бога. В едно отношение Бог прилича на нас, а в друго отношение не прилича. Когато сме милостиви, Бог е като нас и ние сме като Него. Когато не сме милостиви, Бог не е като нас и ние не сме като Него. Когато мислим право, Бог е като нас; когато не мислим право, Бог не е като нас. Отрицателното в нас не е Бог. Положителното в нас е Бог. Следователно, когато имаш хубави мисли, Бог е като тебе и ти си като Него. Изменили ли отношението си към Бога, ти влизах в област на страдание.

Защо идват страданията? Защото си се отдалечил от Бога. Наистина, след като се отдалечиш от това, което обичаш, ти страдаш. Когато си далеч от светлината, ти изпитваш страдание; когато си далеч от въздуха, ти изпитваш страдание; когато си далеч

от водата и от хляба, ти изпитваш страдание. Защо идват страданията? Защото си далеч от красотата на своите мисли, чувства и постъпки. И когато се приближиш до тази красота, страданията се прекратяват. Има страдания, които се дължат на факта, че си далеч от Бога. Други страдания се дължат на факта, че си далеч от себе си. Какво трябва да се прави, за да не страдам? Да бъдеш близък с Бога, близък със своите ближни и близък със себе си. Това е основата на здравето и на щастливия живот. Друга философия няма. Каквато и друга философия да изучавате, тя не може да ви направи щастливи. Ако някоя философия ви донесе щастие и аз ще я изучавам. И аз търся знанието. Тогава ще се откажа от своето знание и ще приема вашето.

Бог, това същество, което ние не познаваме и не можем да разберем, е така подредило нещата, че е предвидило всичко, от което се нуждаем. И ако ние сме нещастни и недоволни, това се дължи на нашето невежество. Благодарение на това невежество хората не се разбират и си създават нещастия. Но те ще достигнат до все по-дълбоко познание и ще разберат, че Бог представлява смисъла и съдържанието на цялото Битие. Когато човек достигне до това познание, той ще се отнася с дълбока почит и уважение към всички същества, и към храната, водата и всички блага, които ни дава Бог.

Ако човек мисли за Бога и Го вижда само в отделни лица, т.е. само в частите му, той не мисли правилно. Мислете за Бога като за нещо цяло. Мислете за всички части на цялото, а не само за няколко. Всеки човек, добър или лош, е буква от Божествената азбука. И когато не обичате някои хора, вие не обичате някои букви от тази азбука. Какво ще постигне ученикът, който обича само десет букви от азбуката на своя език, а останалите двадесет не обича? Ето защо ние трябва да обичаме всички части на цялото. Бог се проявява и в най-малките същества, като части от Него, но същевременно Той се проявява и в цялото, което наричаме закон за единство, или Велик Закон на Любовта. Когато мисли за цялото, човек трябва да обхваща в себе си всички Негови части. Когато обича цялото, човек пак трябва да обхваща в себе си всички Негови части.

И вие сега ако в Слънцето не можете да видите Бога, ако в ябълката не можете да видите Бога, ако в чистия извор не можете да видите Бога, ако в чистия въздух не можете да видите Бога, ако в чистата роса не можете да видите Бога, не знаей къде можете да го търсите. Ако ти, като вървиш по земята и не можеш да чувстваш, че Господ е в тази Земя, къде ще го намериш. Когато напуснеш Земята ли?

Когато говорим за Бога, много са хората, които искат да имат някакъв реален образ на Него, да си Го представят в някаква форма. Затова слушат някои да казват: Защо не сме били във времето на Христа? Те мислят, че ако днес Христос е на Земята, ще могат да Му се оплачат, да им олекне. Ако видят Христос в човешки образ, какъвто е бил преди две хиляди години, те няма да Го признаят за Син Божи.

Външно Христос беше като всички хора: ядеше, говореше като тях. Понякога си служеше със строг език. Той се обръщаше с думите: “Горко вам, рожби, ехидници”. Друг път взе камшик и би всички търговци в храма. Не се подкупва Христос. Никакви човешки целувки, никакви прегръдки не могат да Го подкупят. Това не е любов, това са относителни човешки прояви, които наричат любов. Можете ли да целунете светлината? Тя ви прегръща и целува, но вие не можете. Вие можете да целувате това, което стои по-ниско от вас. Обаче, това, което стои по-високо от вас, не можете. Христос не можете да целунете, защото Той стои над всички.

За пример, казано е, че Бога никой никога не е виждал. При това, знае се, че Христос, Син Божи, е виждал Бога. Виждането, за което се говори в Писанието е вътрешен, а не външен процес. Да видите Бога, това означава, да изчезнат от ума ви всички противоречия. Който е виждал Бога, той знае, че причините, които произвеждат противоречията, не са външни, а вътрешни. Само при това положение, човек се освобождава от заблужденията в живота. На същото основание казвам: За човека е важно, каква идея има той сам за Бога, непосредствено съградена в него, а не какво учените и философите казват. Ако човек би приел в себе си идеята за Бога, както философите я развиват, умът му би се разстроил. Кой каквато идея има за Бога, нека я държи в ума си,

като извор от който да черпи вървейки в пътя си.

Всички противоречия, които съществуват днес в света, те са незавършена картина. Виждате, един човек не е завършен — не го обвинявайте, работи се върху него. Виждате един вол — едва Господ е започнал да работи върху него. Върху растенията работят ангелите. Върху животните работят архангелите. Върху човешкото сърце работят серафимите, херувимите и нагоре може да се оплете умът ви. Затова сега, не влагайте малкия си ум, т.е. малкия си капитал при разрешаване на големи, велики въпроси или предприятия. Вложите ли го там, целият ви капитал ще пропадне.

Казвам: Не правете опити с големи работи. Големи работи не искате да свършвате. Правете опити с малките работи. Направи един опит, най-малък. Служи на човека, кажи му една добра дума с Любов, така че да започне думата. Една дума така да я произнесете, че той да я запомни.

Някой казва, че е християнин. Какво от това? Какво особено си постигнал? Аз се учех преди епохата на християнството, още преди Адам бях християнин. Какво от това? Ако аз носех вашия ум, нищо нямаше да направя. Не се водех по чужди умове, както и сега не се водя. Пита ме някой, какво намирам в тия будали, че им проповядвам. Аз намирах в тях това, което той никога не би намерил. Какво особено има в тях? Те са най-богатите хора на света, големи банкери са. Всеки от тях, като подпише един чек, чудеса прави. Те не са прости хора, както изглеждат. Ти се шегуваш с мене. Питам: Какво трябва да кажа на този човек. Така гледам на човека. Бог е създал човека и аз виждам в неговото лице Божията Мъдрост. Той, като гледа на хората, като на будали, какво търси между тях? Аз предпочитам да живея с будали, отколкото без тях. Аз се интересувам и от мушицата, като Божие създание.

Веднъж, един човек се отчаял от живота, почувствал се самотен, никой не го обичал, никой не мислел за него. Това било през една мрачна зимна нощ. По някое време една мушица излязла отнякъде и започнала да се върти около него. Обиколила няколко пъти главата му и се скрила. Той почувствал, че нещо топло, приятно го обхванало; разбрал, че не е сам, че има някой да го обича.

Давайте цена и на малките неща. Не казвайте, че хората са будали, смахнати, извезяни. Всички хора, с които се срещате, са еднакво важни и ценни. Ще срещнеш някой човек и ще поговориш с него само пет минути, с друг - десет минути. Колкото и време да сте се срещали, всичко е ценно, смислено. А с тези, с които постоянно се срещате, можете само да благодарите. Но някой говорел много, че дотягал. Ако чешмата няма кран, откъдето да изтича водата, как щеше да се прояви? На какво се дължи величието на големите философи, музиканти, поети, учители? На любовта на хората - все има някой да ги обича и те да обичат някого. Поетът пише, излива сърцето си, но някой го обича и той обича някого. Кой е този, който го обича и когото той обича? Някои го наричат Бог, други - майка, баща, брат, сестра, приятел. Този, именно, който ви обича е подтик за вас, да се проявите. Откъде ще дойде тази сила, този подтик, не знаете. Някой има само един приятел, който го обича, но зад него се крият още хиляди приятели, за които той никога не е помислял. Хилядите приятели влизат в единия приятел, когото виждате и който ви подтиква. Ще видите, че зад един ваш приятел стоят хиляди негови приятели, негови деди и прадеди. Ако се върнете до Адам, ще видите тази нескончаема редица от ваши приятели. Всички души са свързани в едно неразривно цяло.

Да остане в ума ви мисълта, не да напуснете вашите приятели, вашите братя и сестри, но да съзнаете връзката, която съществува между вас като души. Вие сте минали през различни положения, всичко сте опитали: женили сте се и разженвали, яли сте и пили; били сте поети, учени, философи, музиканти, какво ли не сте били. Минали сте през дълъг път на опити. Казвате, че животът ви е дотегнал. Какво искаш да станеш, поет ли? Колко пъти си бил поет! Колко пъти си бит за своята поезия! Пишеш нещо за отечеството си, минаваш за добър патриот. Патриотите одобряват стихотворението ти, хвалят те, но онези, които не са патриоти, те ругаят, бият, че си поощрявал хората към война. Някой добър проповедник поучава хората, учи ги на добро и те са доволни от него. Но други не са доволни от проповедите му, много размеквал сърцата им, трябвало по-корави сърца за суровите условия на живота. Колко проповедници се връщали в домовете си с пукнати глави!

В един малък американски град изпращали всяка година нов проповедник. В града имало един човек, който бил голям безверник и в края на всяка година той набивал проповедника, за да го накара да мисли, какво говори. Казвал му: Няма защо да заблуждаваш хората. Проповедникът бивал принуден да се върне, откъдето е дошъл, или с пукната глава, или със счупена ръка. Никой не искал да отиде в този град да проповядва. Един ден епископът събрал всички проповедници от енорията си, да види, имали ли някой, който е готов да отиде в този град. Никой не се решавал. Епископът отправял молбата си към този, към онзи, но всички отказвали. Най-накрая, един млад, снажен и здрав човек се съгласил да отиде в определения град. Какво направил той? Още с пристигането си, разбрал от гражданите, кой е героят, който биел проповедниците и си казал: Вместо да чакам той да ме бие, аз ще го набия пръв. Причакал го един определен ден на пътя, хванал го, вързал му ръцете и краката и го набил добре. След това го закарал на събранието, сложил го близо до амвона и свободно си проповядвал. Героят слушал проповедта, харесала му и се обърнал към Бога.

Да обърнеш човека към Бога, това означава, да подчиниш плътта на духа в себе си. И вие, като младият проповедник, ще хванете безверника в себе си, ще го набиете, ще го вържете, ще го занесете пред амвона, да слуша Божието Слово. Когато се обърне към Бога, ще го пуснете. Той ще ви стане брат. Това изисква Новото Учение: неприятелите ви да станат ваши приятели. Тогава вашите противоречиви мисли, чувства и постъпки ще ви станат приятели и ще вземат участие във вашия живот. Нищо старо не изхвърляйте, но превърнете го в слуга, с вас заедно да служи на Бога.

Много хора живеят в смущения и противоречия, но се силят да обърнат някого към Бога. Как са го обърнали, когато кесията му е още затворена? В такова обръщане аз не вярвам. Обърне ли се човек към Бога, отваря всичко в себе си: и кесията, и сърцето, и ума си. Остане ли нещо затворено в него, той още не е обърнат. В Божествения Живот всичко е отворено, а в човешкия - всичко е затворено.

Какъв проповедник е този, който обърнал хората към Бога, а кесииите им не обърнал? Един американски проповедник казва:

Аз вярвам в едно обръщане на човека към Бога, а именно - с него заедно да се обърне и кесията му. Какво обръщане е това, при което човек се обръща, а кесията му не се обръща? Аз пък вярвам в такова обръщане, при което заедно с човека, се обръща и целият му дом: и бащата, и майката, и жената, и децата, и братята, и сестрите, и воловете, и овцете му.

Желая ви тази година да се обърнете към Бога така, че заедно с вас да се обърнат и кесиите ви. Вие сте обърнати вече, но кесиите ви още не са обърнати. Под думата “кесии”, разбирам сърцата ви. Значи, сърцата ви трябва да се обърнат, но не чрез насилие, а по закона на Любовта.

Служене се иска от хората - служене по Любов. Каквото давате, давайте го със съзнание, че принадлежи на Бога, а не на вас. Ако имате пари, те не са ваши. Единственото ваше нещо е Любовта, която се излива от сърцето ви. Всичко останало принадлежи на Бога. Когато предложите на някого да хапне заедно с вас, на вашата трапеза, радвайте се, че яде сладко. Не се страхувайте, че ще яде много. Давайте всичко с Любов, да се благослови даването ви.

Когато някой се оплаква, че му е затворено някъде, ще знаете, че той е още в човешкия живот. Искате ли да излезете от този живот, отворете се, приложете още днес това, което сте получили от Бога. За да приложите нещо, т.е. да дадете нещо на човека, дайте му от днешното си знание, от днешната опитност. Днешното е най-важното. Затова Христос казва: “Достатъчно е злото на деня.” Това означава: За утрешния ден не мислете. Положителният смисъл на този стих е: “Достатъчно е доброто на деня”. Към това, което ви е дадено за деня, било то зло, или добро, нищо повече не прибавяйте.

В живота истинско добро е това, за което нищо не е платено. И при положение, когато всичко е платено, хората пак не са готови за услуги, за добри дела. Какво ще правят те, като влязат в Божествения живот, където нищо не се плаща? Не е лесно да храните човек, който ви е направил зло. Обаче, Христос можа да направи това. Той слезе на Земята да покаже на хората, как трябва да живеят, но в края на краищата те Го разпнаха на кръста, откъдето

Той трябваше да се моли за тях, да казва: “Господи, прости им, те не знаят, какво вършат”. След като се моли за тях, Христос се свърза с кармата им. Обаче, като ги прости, Той скъса връзката си с тях и напълно се освободи от учените по онова време - книжници и фарисеи, които постоянно вървяха след Него и Го обвиняваха, че проповядвал против Писанието, против науката и религията.

Съвременните религиозни поддържат религията, учените - науката и всеки, който си позволи да каже нещо, което не е в съгласие с тяхното верую, те го считат за еретик. Кой създаде религията и науката? Със създаването на света, дойде животът, науката и религията. Каква друга наука и религия може да съществуват? Науката и религията са вложени в самия живот, в цялата Природа.

Цялата съвременна цивилизация почива върху възгледите на фарисея - тя е фарисейска цивилизация. Тази цивилизация, където хората се различават по форма, по външност, по етикеция, се е родила в далечното минало на Египет, Индия, Вавилон, Китай, Персия, Юдея, Гърция, Рим. Тя е днес и в Европа, облечена в красива християнска мантия. Не казвам, че тя в своята основа е нещо лошо, но формата всякога трябва да има в себе си известно съдържание. Вън от това, формата си остава една проста черупка, в която могат да живеят само паразити.

Фарисеите са изопачили Божия Закон, като са сложили лицемерието отгоре му за покривало. Те не трябва да се представят за такива, каквито не са, защото Бог не е човек, който може да се излъже от външния им вид. Той гледа на тяхното сърце и според него ги оценява.

И сега ще дойдат проповедници да препоръчват Христовото Учение, да го проповядват на хората. Защо проповядват? Няколко съображения има, които заставят хората да проповядват Христовото Учение. Едно от съображенията им е да печелят души, че като отидат на онзи свят, тези души да светят на главите им като скъпоценни камъни. След това ще кажат: Господи, ние спасихме, ние доведохме тези души. Ако е така, как ще си обяснят тези проповедници Христовите думи: “За да не погине всяка овца, която Ти ми даде”. Значи, сам Христос казва, че е дошъл да спаси онези овце, които Бог

му е дал. А един обикновен проповедник ще каже, че той спасил няколко овце и ги завел при Бога. Той се поставя по-високо от Христа.

Други проповедници казват, че обърнали някого към Христа. Един проповедник срещнал един човек и започнал да му проповядва. В скоро време той успял да го обърне към Бога. След това проповедникът го поканил у дома си. Рано сутринта гостът му изчезнал. Къде отишъл? Оказало се, че бил крадец. Той обрал проповедника и избягал. Проповедникът си казал: Аз го обърнах, но той още по-добре ме обърна.

И сега, не големите работи, не големите предприятия, но малките опитвайте. Едно от великите предприятия в човешкия живот е въпросът за Бога. Всички се запитвате, какво нещо е Бог. Преди да отговорите на този въпрос, отговорете на въпроса, какво представлява човек?

Казвам: Всяко същество, което се движи от тъмнина към светлина, е човек. Всяко същество, което се движи от светлина към тъмнина, не е човек.

Някой човек идва на Земята, за да изкупи своите прегрешения. Друг — за да се усъвършенства. Трети идва, за да помага на другите. За тези три неща идва човек на Земята. Когато те изпратят за изправяне, това не е по твоя воля, по закон си дошъл. Когато те изпратят като ученик, да учиш, да се усъвършенстваш, малко си по-свободен. А когато си дошъл да помагаш, ти си още по-свободен.

Сега на Земята се раждат четири вида души, ангелски, човешки, животински и сатанински. Затова внимавайте с кого си имате работа.

Питате: Кой ще оправи света? Не са хората, които ще оправят света, но те трябва да станат проводници на Божествената Воля, която ще оправи света. Този, който не изпълнява Божествената Воля, ще страда не поради желанието на Бога, но поради това, че нарушава основните закони на живота. Когато хората станат проводници на Божествената Воля, те ще се повдигнат. Това е едно условие за всеки човек да се повдигне в една по-висока степен — и да забогатее в знание и сила. Тогава ще се прояви Божественото, което всеки носи в себе си, и на което трябва да разчита. В момента, когато приемете идеята да

живеете за Бога, Той заличава всичките ви грехове. Сега чрез болестите и страданията вие изплащате задължения. А когато приемете идеята и възплътите в себе си желанието да служите на Бога, Той плаща заради вас. Трябва да знаете, че само по този начин човек може да бъде свободен и здрав. Само при това положение, човек не изпада в изкушение. Когато той изпълнява Волята Божия, никакво изкушение не може да дойде до него. Затова при всички изпитания в живота човек трябва да служи само на Бог, само на една идея и ако не се поддаде на изкушенията и изпитанията, ще познае себе си.

В живота, колкото и да е умен човек, щом влезе в пререкание с Първата Причина на нещата, той изгубва връзката си с нея и от този момент работите му тръгват назад. За да се развива правилно, човек трябва да се подчини на вътрешния закон на Битието - служене на Първата Причина, на Бога.

И всеки човек, всяко семейство, всяко общество, всеки народ, които не са изпълнили и не изпълняват Великия Закон на Битието, в миналото, както и сега, са изчезнали и изчезват.

Същото се отнася и за окултните школи, както в миналото, така и сега, когато срещаме много от техните ученици съвършено окаяни, разнебитени и осакатени. Някои от тях са били учени, държавници, високи духовни лица, но днес нищо не е останало от тяхната наука и култура. Тези хора са се ползвали с власт, с уважение, но сега всякаква власт е изчезнала. Властта е преходно нещо. Днес си на власт, утре ще я изгубиш; днес имаш пари, всички те почитат и уважават, но щом изгубиш парите си, с тях заедно губиш и уважението. Докато човек крепи щастието си върху физически неща, той всякога ще бъде нещастен. Щастието идва от вечни, от постоянни неща. Ето защо, докато изпълнява Волята Божия, човек запазва и властта, и уважението си, и доверието на хората. Престане ли да изпълнява Волята Божия, с това заедно той губи и положението, и здравето си, както и условията за своето развитие.

Днес, съвременните хора преминават през големи разочарования, считат се нещастни, че не са постигнали това, което са желали. Проследете историята на великите хора и вижте, кой от тях е постигнал това, което е очаквал. Докато е бил жив, той е бил

гонен, преследван, хулен, но като умре, поставят паметник на гроба му и пишат: Тук почива еди-кой си велик човек! Като намерят произведенията му, започват да ги издават и да печелят в негово име. Докато е бил жив, Ботев е бил гонен, преследван и най-после в ранната си възраст, бил убит. След смъртта му започват да пишат книги за неговите заслуги към България; и днес още честват памутта му. Какво ще помогне Ботев на България със своето геройство? Или, какво е помогнал пророк Йеремия със своите предсказания към израилския народ? Нищо не са помогнали. Пророкът се обръща към израилския народ с думите: “Пътят, по който вървите, не е прав, не ви очаква добро. Ако искате да се избавите от злото което ви следва, трябва да напуснете греховете си, трябва да водите добър живот.” И Христос казваше на евреите: “Вие трябва да напуснете стария живот и да заживеете по нов, Божествен начин”. За да достигнете до това положение, трябва да се измени старият начин на разбиране, коренно трябва да се измени цялата философска мисъл на човечеството.

Христос казва, че мъжът трябва да напусне жена си; жената да напусне мъжа си; синът да напусне майка си; дъщерята да напусне майка си; слугата да напусне господаря си; богатият да се откаже от имота си; съдията да напусне службата си, а професорът - своята катедра. Какво по-голямо противоречие от това, да напуснеш всичко, да се откажеш от себе си и да тръгнеш след Христа? Какво ще стане? Всеки ще вдигне на гърба си по един дървен кръст и ще тръгне за някъде. Накъде ще тръгне и той сам не знае. Много герои от войната носят по един, или по два кръста за храброст. Много християни носят кръстове по вратовете си. Какво ще допринесат тези кръстове на съвременните хора? Ще надигат кръстовете си и ще заприличат на работници, които носят кръстове на гърба си, но не знаят в коя посока да тръгнат. Христос е казал: “Вдигни кръста си и ела ме последвай!” Обаче, с тези думи Той разбирал съвсем друга истина. Под думата “кръст” Христос разбирал друго нещо. Кръстът е символ на търпение. Който съзнателно носи своя кръст, той гледа спокойно, с търпение на всичко онова, което става в света.

Сега съвременните религиозни очакват Христос по различни начини, но Той няма да дойде така, както Го очакват.

След възкресението на Христос, последователите Му очакваха втори път да дойде Той на Земята, но те Го очакваха отвън. И днес още очакват Христос да дойде отвън някъде. Религиозните се запитват помежду си, кога ще дойде Христос на Земята. Христос няма да дойде по този начин, по който Го очакват. Ще кажете, че като се е родил веднъж, трябва да се роди и втори път. След като се е родил на Земята, хората трябваше да Го приемат. Понеже не Го приеха навремето, в бъдеще Христос ще дойде само тогава, когато всички хора отворят сърцата си и Го приемат отвътре, а не отвън. Отварянето сърцата на хората и приемането на Христос, означава идването Му на Земята. Не Го ли приемат по този начин, ще дойдат бури, земетресения, циклони, сиромашия, глад, болести, кризи и т.н. Докога ще продължават тези неща? Докато хората напуснат стария живот - животът на външните вярвания.

В древността живял един млад цар на 33 години, възраст, която само умните и мъдрите хора имат. Той написал една прочута “Книга за Живота”, която посочвала, как трябва да се живее. В него се влюбили две царски дъщери. Ще кажете: Колко честит бил той!

Първата царска дъщеря, която се влюбила в царския син, изразявала своята любов в това, че носела навсякъде портрета на своя любим, по цял ден го целувала, направила му параклис, да му служат и други хора, палила му кандила и т.н.

Втората царска дъщеря взела “Книгата на Живота”, която написал царският син и от Любов към него, се заела с изучаването и, като се стараела да прилага всички принципи, които били вложени в нея. Започнала да посещава болни, страдащи и по този начин проверявала всичко написано в книгата. С това тя още повече се привързвала към царския син, защото виждала добрите резултати от Неговото Учение. Тези две царски дъщери образували два различни култа:

Култа на едната царска дъщеря ще видите изложен във всички храмове на света; на него служат всички будисти, брамини, жреци, турските ходжи и християнските свещеници.

Другият култ се среща дълбоко в сърцата на някои хора, които само прилагат, без да знаят, че служат на някакъв култ.

Как мислите, коя от двете царски дъщери е разбрала царския син и е изразила по-добре Любовта си към него?

Навремето си, Христос имаше 12 ученика и всеки го разбираше по различен начин. Един ден Христос ги запитва: “За кого ме мислят хората, че съм?” Едни те мислят за пророк Исай, други - за Йеремиа, трети - за Илия. Тогава Той се обърна към Петър и го запитва: “Ти за кого ме мислиш?” Ти си Христос, Син на Бога живаго, отговори Петър. Дълбоко в себе си Петър познаваше Христос. Тогава Христос му отговори: “Това плът и кръв не са ти го открили, а Отец мой, Който живее в мене.” Обаче не се мина много време, същият Петър, който призна Христос за Син Божи, усъмни се и се отказа от Него. Христос предсказа на Петър, че той три пъти ще се откаже от Него, докато петелът пропее. Тогава Петър каза, че това е невъзможно, че е готов да даде и живота си за Христос; готов е да жертва всичко за Него, но Петър не познаваше, какво се крие в човешкото естество. Наистина, когато хванаха Христос, дойдоха и до Петър. Слугинята в преторията го запитва: Да не си и ти от Неговите ученици? Не съм, не Го познавам. Като се отрече три пъти от Христос, петелът пропя. Тогава Петър си спомни думите на Христос, съзна грешката си и горко плака. Така, той видя двойствеността в себе си: Божественото, което вижда и разбира нещата, което е готово на всички жертви и човешкото, което е страховливо, колебливо и неустойчиво.

Такова раздвояване става с всички хора. Виждате някой тръгнал в духовния път, готов е на жертви, но след време се разколебава и казва: Какво направих аз? Предадох се в служене на Бога, проповядвах на хората, а в това време, те си направиха къщи, купиха си имоти и днес разполагат с капитали. Значи, той съжалява, че не си е създал добро материално състояние, а ходил да проповядва на хората.

Всички хора, учени и прости, добри и лоши, са изложени на големи изпитания, при които малко от тях ще издържат, а още по-малко ще запазят равновесието си. Праведният мисли, че страданията ще го пощадят, т.е. няма да го засегнат. Той мисли, че ще избегне смъртта по някакъв начин, но и тук остава излъган - смъртта го взима,

както взима всички обикновени и грешни хора. Като вижда всичко това, в първо време той се разколебава и казва: Къде е Правдата, къде е Любовта? След време разбира, че страданията и смъртта са неизбежен път за всички души. Разликата е само в понасянето: Праведният, светията носят геройски страданията и изпитанията, а грешните и обикновените хора падат, стават, колебаят се. Един ден и те ще станат праведни и светии, но докато дойде това време, ще минат през големи изпитания. Следователно, не се страхувайте от изпитанията, но молете се да не изгубите вярата си.

А сега, какво да се прави със скърбите и страданията на Земята? Не остава нищо друго, освен да се превърнат в радост. Ще кажете, че това е велика наука. За вярващия това е възможно; за невярващия е почти невъзможно.

Каква е целта на страданието и на скръбта? Кой създаде скръбта? Хората колективно създадоха скръбта и страданието. Като не разбират Великите Закони на Живота, те се бият за нищо и никакво. Всеки иска да възстанови честта си, да повдигне името си и отваря война на онези, които са го обидили и огорчили. Така постъпват не само хората, но и напредналите същества. Първо се бият боговете на небето, а след това, като отражение на техния живот, започват да се бият и хората. В края на краищата, войната свършва, но и боговете слизат между хората. Тази е причината, задето има паднали ангели, паднали божества, дошли между хората да се учат, да изправят грешките си.

Например, как може неразбраната скръб да се превърне в разбрана? Ако разбираш разумните закони на Природата и ги прилагаш на място, ти можеш да правиш това превръщане. Това означава, да познаваш буквата А, начало на нещата, начало на разумността. В този случай, ти определяш посоката на своето движение и поемаш път нагоре. Като поеме тази посока, разумният човек образува равностраничен триъгълник, по който се движат неговите мисли, чувства и постъпки. Разумният живот подразбира хармония между мислите, чувствата и постъпките на човека. Като живее, той образува равностраничния триъгълник - форма на разумността. Като чувства, той пълни тази форма, т.е. влага в нея съдържание. Като мисли, той я

одухотворява и осмисля. Ето защо, разумността става разбрана, когато и се даде форма, съдържание и смисъл.

И човек, като разумно същество, има форма, съдържание и смисъл. Формата представлява видимия човек, съдържанието - неговото сърце, което изразява чувствата му, а смисълът - неговия умствен живот. Следователно, ще се пазиш да не изгубиш нито формата, нито съдържанието, нито смисъла си. Ще пазиш всичко, което ти е дадено, за да изпълниш своето предназначение. Не казвай, че са ти дотегнали страданията. Те са благо, чрез което разумният свят иска да те освободи от заблужденията. Така, именно, ще превърнеш скръбта си в радост. Ако си търговец, живеи и работи честно, да не изгубиш не само външното, но и вътрешното си богатство. Не е страшно, когато губиш външното си богатство; страшно е когато губиш вътрешното богатство. Докато си външно ощетен, лесно се възстановява състоянието ти. Дръж съзнанието си будно, да не опетниш ума и сърцето си, да не забравиш душата си. Ще кажеш, че Бог е всеблаг и всемъдър, ще ти помогне. Бог помага, но те предупреждава да не грешиш, да не повтаряш грешките си. Той казва: Давам ти богатство, което сам ще носиш на гърба си, без никаква външна помощ. При това, цялото си богатство ще пренесеш на един път. Не можеш ли да направиш това, ще вземеш от него толкова, колкото сам можеш да носиш. Останалото ще дадеш на своя ближен. Докато богатството ти е малко, лесно го носиш. Колкото по-голяма е лакомията ти, толкова повече се увеличава и богатството ти. Най-накрая стигаш до положение да не можеш сам да носиш товара си и казваш, че няма смисъл да се живее. Тогава ангелите започват да четат присъдата ти: първия път поиска десет хиляди лева - дадох ти се; втория път поиска 20 000 лв. и тях получи. Колкото искаше, толкова ти се даваше. Най-после, дойде до милиони, които вече не можеш да носиш и питаш, какво трябва да правиш. Ще плащаш - нищо повече. Изплащането става насилствено. Искаш, не искаш, ще даваш от себе си, докато се облекчиш. Така ангелите възпитават лакомия човек. Ако започне да се оплаква, че губи богатството си, те го взимат на онзи свят и го пращат в по-долна форма, между конете и воловете, да оре земята. Защо орете земята? Защото досега ядохме и пихме, не слушахме Господа. Сега

носим последствията на своята лакомия. Като изплатим дълговете си, ще приемем първоначалната си форма на човек, създаден по образ и подобие Божие. Само при това положение, човек може да придобие Великата Наука на Живота. Тогава, ти ще си разбрал, че единственото място, където можете да чуете тихия глас на Бога, това е областта на скръбта и страданието. Следователно, като дойде страданието при вас, не го отбягвайте, но вслушайте се в него, да доловите гласа на Този, Когото търсите. Къде ли не търсите Бога? Обаче, не предполагате, че ще Го намерите в страданието. Той не е във външното страдание, което всички виждат, но във вътрешната тъга, която човек изпитва при съзнаване на своите грешки. Това наричаме морално страдание. Тук, именно, ще чуеш тихия глас, който ти нашепва: Не постъпи добре. Като не одобрява твоята постъпка, ти страдаш и си недоволен от себе си. Ако не познаеш Бога в страданието, никъде и никога няма да Го познаеш и ще кажеш като философите, че никой не е виждал Бога и не може да Го види. Не е важно мнението на философите за Бога, не е важно и мнението на хората, важно е всеки да познае себе си. Ще кажеш, че познаваш човека. Знаеш ли, какво представляваш във от тялото си? Ако можеш да излезеш от тялото си и да запазиш съзнанието си, ти ще имаш някаква представа за човека. И тогава, като познаваш себе си, ще познаваш поне отчасти Бога, като свой Създател.

Днес всички хора търсят някакво разрешение на живота, искат по магически начин да разрешат въпросите. Докато живеят само за себе си, никакво човешко разрешение на въпросите не може да им помогне. Те трябва да се свържат с Бога, да се вслушват в Неговия глас, Който им нашепва, кое е право и кое криво, и така да изправят живота си. Докато не разбере смисъла на живота, предназначението на всички живи същества, човек всякога ще греша. На растенията и животните, той гледа като на низши същества, които не заслужават неговото внимание. Това е едно невежествено разбиране. Животните и растенията имат велико предназначение. Те служат като символи, като азбука, чрез която Природата говори. Не случайно, първият адепт, който влезе в райската градина, взе форма на змия, с цел да изкуси Ева. На небето той заемаше високо положение, но като слезе

на Земята, прие една от ниските животински форми, уви се около дървото и започна да се разговаря с Ева на чуден, красив език. За пръв път тя чу змия да говори толкова разумно и убедително. Като постигна целта си, адептът свали змийската кожа от гърба си и застана пред Ева като млад, красив момък, облечен в черни, хубави дрехи. Като го видя, Ева се изненада и си каза: Невъзможно е този човек да си служи с лъжата. Той знае да се преобразява, следователно, владее великата наука на живота. След всичко това, тя беше готова да слуша, каквото той и говореше. Тя се убеди, яде от забранения плод, като даде и на Адам от него. Така и двамата сгрешиха и напуснаха рая.

Ще кажете, че това е приказка, Адам и Ева не са съществували. Как мислите вие, това е ваша работа. Дали вярвате, или не, това е пак ваша работа. Важно е, че същата история става в самия човек. Следователно, всичко което става в човека, е вярно.

Ти стоиш пред един въпрос, искаш да го разрешиш правилно. Отвърте нещо ти нашепва, как да постъпиш, но идва някой отвън и дава криво направление на мисълта ти. Послушаш ли го, виждаш, че си сгрешил. Като знаеш това, давай ухо на вътрешния глас в себе си, а не на своята мисъл или на своето чувство. Те са твоите външни съветници, които лесно могат да те заблудят. Казва ли ти вътрешният глас да не предприемаш нещо, слушай го.

Когато разбере смисъла на живота, човек всякога ще слуша гласа на доброто, на Божественото в себе си. Тогава той ще възлюби Господа, с всичкия си ум, сърце, сила, воля, с всичкия си дух.

Някои от вас имате старата идея, да умрете и да отидете в онзи свят да ви посрещне апостол Петър. Да влезете в рая, да покажете, че сте вярвали. Такива работи няма. То е забавление. Изисква се сериозна работа. Ти докато не обичаш Господа с всичката си душа, с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си сила, твоят крак не може да стъпи в оня свят. Сериозна е тази работа. И ако дойде някой да ви казва нещо друго, различно, то е заблуда. Такива учения няма. Ти ако не обичаш ближния като себе си, в оня свят не можеш да отидеш. Ти ще отидеш в един такъв свят като този и още по-лош. Ще се върнеш там, дето си бил, ще влезеш в 13-та сфера. Ние сме

в 13-та сфера и едва сега излизаме от 13-та сфера на страданията.

Много са хората, които търсят брод и пътища, по които да се спасят и предпазят от страданията. Много от вас се раздвояват и заблуждават относно методите на източните народи, които за своето време са били добри, но сега не могат да се приложат, понеже сме в началото на еволюционния процес, а не в инволюционния, когато са били дадени тези методи.

Идването на Христа ознаменува началото на еволюционната епоха, но болшинството от съвременните хора продължават да слизат надолу, т.е. още са в инволюционния път.

Когато говорим за слизането надолу, т.е. за отклоняването на хората от правия път на живота, имаме предвид отклоняването още в самото начало на израилския народ. И съвременните християни са се отклонили от правия път. И те служат на много богове, на всички пишат любовни писма. Обаче, в края на краищата, всички ще се разочароват и ще потърсят Единия, истинския Бог. И днес още Той им говори, наблюдава живота им, грижи се за тях, но те не Го виждат, не чуват, какво им говори. Колкото Ева можа да Го чуе, толкова и те Го чуват. Когато тя се разговаряше със змията и се убеди от нея да вкуси от забранения плод, Бог беше там. Той наблюдаваше какво прави, помагаше и, но тя беше чужда на Неговите думи. Всичкото и внимание беше насочено към онзи, който и обещаваще щастлив живот. Хиляди години минаха от времето на Адам и Ева, но човечеството и до днес още яде от забранения плод.

Кое е забраненото дърво, от плодовете на което човек не трябва да яде? Човек всеки ден яде от това дърво и не знае, кое е. Това дърво има много наименования: безлюбие, омраза, ненавист, злоба, славолубие и други. Всичко ниско, подло, отрицателно, което разваля и разрушава човека, е свързано с познаване на доброто и на злото. Външно то е облечено с красиви дрехи, а плодовете му са позлатени, на слънце светят. Така позлатени плодовете, безлюбието минава за любов, а злото - за добро. Някой ял от забраненото дърво и ме пита, какво да прави, да се освободи от последствията му. От последствията не можеш

да се освободиш, но трябва да приемеш страданията разумно, да ги понесеш геройски, за да се пречистиш. Щом се пречистиш и обновиш, Любовта отново ще дойде. Ако Любовта те посети, без да си се пречистил, ти не можеш да се освободиш от злото. И в края на краищата, пак ще изгубиш Любовта.

Благодарете за страданията, които ви са дадени, защото ще познаете Божията Любов, която носи в себе си възможности за изправяне и условия за придобиване на Новия Живот. Хората трябва да дойдат до положението, да съзнаят грешките си, да не търсят виновници вън от себе си.

Христос, вторият Адам, показва на човечеството пътя, по който може да се освободи от последствията на непослушанието, от злото в света. За да се изчисти човек, ще мине през страдания, през смъртта и тогава ще възкръсне. Възкресението не е нищо друго, освен влизане в рая. Без страдания няма възкресение. Ще кажете, че за Бога всичко е възможно. И за човека всичко е възможно, докато не е ял от плодовете на забраненото дърво. След като яде, той непременно трябва да мине през страданията и през смъртта.

Какво представлява забраненият плод? Всяка горчива дума, всяко лошо чувство, всяка лоша мисъл и постъпка, които човек отправя към ближния си, представляват забранения плод. Хората си предлагат по един или няколко от забранените плодове, след което едни - други се обвиняват. Страшно е положението на онзи, който не знае, къде се крие забранения плод и не може да го избегне. Обаче, който го познава, той лесно се отказва от него. Той се ползва от опитността на другите хора и всякога помни думите на Бога, казани на Адам и Ева. "От всичките плодове можете да ядете, но само от един няма да ядете." Кой е този плод? Как се нарича неговото дърво? Дърво за познаване на доброто и на злото.

Сега и на вас казвам: Пазете се от плода на забраненото дърво, в каквата и форма да ви се предлага - във форма на пари, на власт, на любов.

Казвате: Как е възможно на едно дърво в Рая да има и добро и зло? Хубаво, как ще си обясните, че едно дърво едновременно

съдържа в себе си и доброто, и злото? Сега, аз виждам - тези дървета ги има. Всеки един човек е едно дърво. Виждам, че този човек при едни условия показва благородство, готов е да спаси живота на някого, жертва живота си, а при други условия изважда ножа си и намушква някого на двадесет места. Казвам: от едната страна на това дърво излиза отрова, а от другата излиза сладчина. Поне вие това го чувствате всеки ден.

Питате: От какво зависи правилното развитие на човека? Отговарям - от сърцето. Ето защо сърцето трябва да се облагороди. Мястото на рая е в сърцето, дето са насадени двете дървета - дървото за познаване на доброто и злото и дър-вото на живота.

Когато ядеш от плодовете на дървото за познаване на доброто и злото, ти мразиш хората. А когато ядеш от плодовете на дървото на живота, ти обичаш хората. Първото дърво води към вратата за излизане от рая. Второто дърво води към вратата за влизане в рая. Като знаеш това, пази се да не вкусиш от плодовете на забраненото дърво. Адам и Ева ядоха от плодовете на забраненото дърво и оголяха. И човек е облечен с такива дрехи, без които не може да се развива. Например, способностите и дарбите са дреха на неговия ум, а добродетелите - дреха на неговото сърце. Изгуби ли тези дрехи, човек оголява и се лишава от условията за живот.

И така, искате ли да се развивате, пазете дрехата на вашите способности и дарби. Пазете и дрехата на вашите добродетели.

Явява се въпросът: Защо Адам и Ева ядоха от забранения плод? Защото змията успя да ги убеди в противното на това, което Бог им каза, именно, че ако ядат от забранения плод, ще умрат. Но змията ги убеди, че ако не ядат, ще умрат, т.е. ще им се случи нещо лошо. Те повярваха в думите на змията, ядоха от забранения плод и с тях стана това, което Бог им беше казал.

Така постъпват днес майките и бащите с децата си. Като се хранят, бащата и майката слагат на трапезата вино или ракия, да пият след ядене. Детето им се храни заедно с тях. Като пият вино, майката казва: Момченце е, да не ни гледа и да не му стане лошо, да му дадем и на него малко винце, да близне поне. Бащата се съгласява с предложението

на майката, и на детето дават малко винце или ракийка, утре пак му дават, докато то обикне пиенето и един ден става пияница. Родителите му давали по малко, от страх, като гледа, да не му стане лошо, а всъщност станало нещо по-лошо от това, което са очаквали. За предпочитане е нищо да не му дават. Няма защо да се страхуват, че ще стане лошо на детето, само от това, че гледа. Ако гледа и не опитва виното и ракията, нищо няма да му стане, но като гледа и опитва, става нещо лошо. И наистина, детето пи от забранения за възрастта му плод и с него стана нещо лошо, то тръгна по лошия път. Когато на сватбата в Кана Галилейска, Христос превърна водата в сладко вино, Той искаше да обърне внимание на човечеството, да не употребява опиващи питиета, а сладки, които не опияняват. В този смисъл, за храна на душата си човек трябва да употребява само такива мисли, чувства и желания, които не опияняват.

И до днес още се проповядва на хората, като на млади моми и момци, да не вкусват от плода, който действа опивателно. Колкото и да ви убеждава майка ви да го опитате, за да не ви стане лошо, кажете: Не искам да вкуся от този плод; нищо няма да ми стане, ако не го опитам. Забраненият плод е за мъдреците, за адептите, за светиите. За тях той е абсолютно безвреден, но за младите е опасен бич. За младите е чистата, кристална вода. Като пият от нея, те ще влязат в добрия, чистия и възвишен живот, към който душата им се стреми.

На Земята, ние сме под ръководството на известни наши братя, които са минали по този път, по който ние сега вървим. Наричат ги старши братя на хората, и те са сложили известни предпазителни мерки в пътя ни. Ще кажете: Какъв е тогава смисълът на идването на Христа на Земята? Христос е един от старшите братя на човечеството. Той е един от най-старшите братя. И Той казва: “ Преди да беше Аврам, Аз бях.” А щом е бил преди Аврам, в Него е имало знание, разбирал е законите и е знаел как да се справи с всички положения в живота. Именно защото разполагаше с най-големи знания, Христос се нае да слезе на Земята да постави началото на една нова епоха в човешкото развитие. Той внесе нова, положителна философия в живота, която може да освободи човека от неговите тревоги и мъчнотии, но тази философия остана неразбрана и на времето си,

остана неразбрана и за сегашните християни. И след това някой ще казва, че е християнин. Не е християнин този, който само носи името на Христа. Християнин в пълния смисъл на думата, може да се нарече Синът Божий, т.е. роденият от Духа. Следователно в бъдещата религия всички хора ще бъдат родени от Бога, ще съставят едно голямо семейство, членовете на което ще бъдат помежду си братя. Всеки ще бъде готов да се жертва за брата си. Тогава няма да срещнете човек, който да се нуждае от нещо. Никой никого няма да използва и да изнудва, защото хората ще живеят в любов помежду си.

Питам: Не може ли това да стане още днес? Кое пречатства на хората да се обичат и да живеят братски? Кой събира хората заедно? Бог, Божията Любов обединява хората. Това е Велика Истина, която се проверява всеки ден. Следователно, тази истина, може да проверите още сега. Роденият от Бога е проверил тази истина и живее според нея. Който влезе в новите условия на живота, той не се нуждае от доказателства за тази истина и за онзи свят. За пример, да се доказва съществуването на другия свят, то е все едно да се доказва съществуването на Любовта. Безпредметно е да се доказва на хората, има ли любов, или не. Където е Любовта, там е животът. Когато Любовта отсъства, животът се изгубва. Идването на Любовта подразбира възкресение на душата. Който придобие Любовта, той възкръсва; който изгуби Любовта, той умира.

Сегашната фаза на живота е фаза на безлюбие. Може ли при безлюбието човек да възкръсне? Безлюбието умъртвява. Аз не говоря за смъртта на черупката. Друга, по-страшна смърт носи безлюбието. Ако изгуби черупката си само, човек ще се облече в нова форма. Обаче, човек трябва да се стреми да си изработи такава форма, която да не се поддава на лошите условия, да не се изменя. Тази нова форма ще носи в себе си безсмъртие. Това е изказал Христос в стиха: “Роденото от плътта, плът е; роденото от Духа, дух е”. Роденият от плътта ще живее по един начин; роденият от Духа - по друг начин. Които са родени вече, те са проверили това; другите пък, за които сега се готвят условия и те ще го проверят. Христос казва на Никодим, един от учениите на времето си. “Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие.” Никодим не разбира тази истина и запита Христа: Как е възможно стар

човек да влезе в утробата на майка си и отново да се роди? Христос му отговори: “Роденото от плътта, плът е; роденото от Духа, дух е”. Роденото от Духа подразбира роденото от Разумното, от Великото начало на живота. Да се роди човек от Духа, това означава да приложи на дело в живота си Новото Учение, т.е. да придобие и приложи тези знания, които ще го доведат до новораждане, до раждане от Духа. Това е и последният метод даден на хората от Бога.

И още от дълбока древност Учителите на човечеството са дали ред методи за възпитание и облагородяване на чувствата и превъзможване на животинското естество. Религията е един от тези методи за облагородяване на човешките чувства. Във всички религии, под различни форми, се съдържа следният принцип: Съществува една вечна Любов, която обгръща всичко; съществува една вечна Мъдрост, едно вечно Знание, което ръководи и направлява всичко и съществува една вечна Истина, която включва свободата на всички същества, според степента на тяхното развитие. Но сегашните религиозни хора са изгубили това дълбоко разбиране за религията, затова считат, че е достатъчно само да вярват в Бога, което е едно неразбиране на живота и затова те не могат да имат никакви постижения. Според моите ръзсъждения, само да вярвам в Слънцето, без да се ползвам от неговата светлина и топлина, то нищо не ме ползва. Ако аз се затворя в една къща и вярвам , че има слънце, какво ме ползва тази вяра? И съвременните хора са се затворили в стаите на своя егоизъм и казват, че вярват в Бога, без да се ползват от Божиите блага. Да вярвам в Слънцето, това означава, да вляза в съприкосновение с лъчите на Слънцето. Следователно вяра, при която не се поставяме в контакт с обекта на нашата вяра, носи само нещастие. Вярата е само път към Бога. А само да знаеш пътя, и да не вървиш по него, нищо не те ползва. За да се ползваш, трябва да тръгнеш в него. И когато тръгнеш в него, трябва да вложиш Божествената Любов, Божественото Знание и Божествената Истина, резултатите от които ще бъдат следните: резултатът от Любовта ще бъде Великият Живот на безсмъртието; резултатът от Мъдростта ще бъде Великото знание, което ще ти разкрие тайните на Битието, а от Истината ще добиете свободата си. Приемете ли и приложете тези неща, всичко ще бъде възможно за вас. И когато

казваме, че у Бога всичко е възможно, трябва да разбираме едновременното действие на тези три велики принципа.

Днес и вярващи и безверници се оплакват от мъчнотиите в живота. Защо имат мъчнотии? Защото не прилагат това, което знаят. Всички хора говорят, какво е казал Сократ, Толстой, Христос, но не правят опити да следват примера на великите хора. Великите и гениалните хора са станали такива, защото ден и нощ са работили върху своя ум и своето сърце, разработвали са ги.

Каква полза имате от житните зрънца, които Христос ви е оставил в наследство? Трябва ли тези зрънца да стоят и до днес още в хамбарите на хората? Щом са житни зрънца, те имат условия да растат. Посейте ги на нивите си и търпеливо очаквайте техния плод. Какъв смисъл има да стоят затворени? От две хиляди години насам тези зрънца стоят в хамбарите и се пазят да не изгният.

Посейте ги на нивите си! Нека изгният. Казано е в Писанието: “Ако житното зърно не се посади в земята и не изгние, не може да даде плод”.

Ако от две хиляди години насам семената на Христовото Учение се посаждаха в земята, целият свят щеше да живее в изобилие и доволство. Следователно, ако със своите мисли, чувства и постъпки, като житните зрънца, човек не може да бъде полезен на себе си, най малко може да бъде полезен на своите близки.

Съвременните хора говорят за вяра, без да я прилагат. Те говорят за любов, за изпълнение на Волята Божия, без да я изпълняват. Има смисъл да говори човек за вяра, за любов, за изпълнение волята на Бога, но ако е готов да приложи всичко това. Няма ли тази готовност и този стремеж, думите му отиват напразно.

Аз имам два много интересни случая. Отива един човек при един български чорбаджия да му иска нещо, а той му казва: Иди да работиш! Казвам на чорбаджията: Знаеш ли, този човек ще стане министър-председател. Брей не думай! Тогава той извика човека в къщата си: Ела бе, момче!

Другият случай: При един свещеник идва един калугер, който ходел окъсан по селата - отивал в Света Гора и знаел няколко езика.

Гледа го попът - бърза да се освободи от калугера. Последният му иска петдесет лева за път, но попът казва: Нямам. Калугерът си отива. Аз се приближавам при свещеника и казвам: Ами този калугер е Христос! Стой не думай, аз имам пари! Ако е Христос, готов съм да дам!... Че това е неразбиране. Много материалистично схващаме нещата.

И Христос казва: “Понеже гладен бях... това бях, онова бях”. Господи, кога? Не те видяхме!... “Понеже не сте го направили на едного от моите малки братя, и на Мен не сте го направили.”

Всякога виждай Божественото в човека, зачитай онова, с което Бог е благоволил да го надари. Виж Божественото в него и направи една услуга - това е добрият начин. Така ще подобрите живота си. Всяко добро, направено по този начин, влиза в системата на скачените съдове. Ако постъпвате така, вашата карма постепенно ще се разтопява, разтопява и във вашата долина на живота тревата ще започне да изниква, ще има за оран и плод ще има. Този е правилният път.

В една американска църква, в която проповядвал знаменитият проповедник Спържен, се събрали най-богатите членове, да търсят начин, как да помогнат на своите бедни братя. Повечето от тях изказали мнение да се обърнат към някои богати хора в града, да поискат от тях помощ. Като изслушал мнението на всички, Спържен казал: Братя, защо трябва да изкушаваме Господа? Защо трябва да Го молим да отваря сърцата на богатите хора в града, когато ние сами сме достатъчно богати. Ето, аз давам една голяма сума. Ако всеки от вас даде по нещо, ние ще задоволим своите бедни членове. Всички присъстващи одобрили съвета на Спържен и в няколко часа имали на разположение една значителна сума.

Сега и на вас казвам: Когато се появи необходимост да помогнете на някого, не търсете помощта отвън. Вижте, дали вие първи не можете да му помогнете. Ако вие можете по някакъв начин да му помогнете, ще му помогнат и другите. Очаквате ли само отвън помощ, нищо няма да получите. Много мъже и жени са взели крив път в живота си, само по причина на безучастието, което близките им проявяват към тях. Покажете, че можете да помагате на ближния си, за да го насърчите, да се убеди, че не е сам в живота си.

Съвременните хора се оплакват от живота, казват, че животът им бил тежък. Защо е тежък животът им? Защото никой не ги обичал, никой не зачитал направеното от тях добро. Според мен, те искат много. Какво добро може да направи човек? Преди всичко правенето на добро е достойние на Бога. Че си дал една дреха на някого, или че си му купил една книга това още не е добро. Да дадеш живот на човека, както и всички условия за живеене, това е добро. Обаче, само Бог може да направи това добро. Въпреки това, Той никога не казва, че хората не са признателни. Защо не се оплаква от хората? Защото не очаква благодарността им, т.е. не очаква да Му се плати. Ако хората са признателни и благодарни, това е за тяхното повдигане и облагородяване. Въпреки големите грижи, с които човек е заобиколен, в края на краищата, той изгубва живота си и се оплаква на Бога, че хората са лоши. Какво искаш сега? - запитва го Бог. Искам да придобия живота си отново. Какво научи на Земята? Разбрах, че най-ценното нещо, което има човек, е животът. Искам пак да се върна на Земята, да изправа грешките си и да живея добре.

Странно е положението на съвременните хора, които се считат за Синове Божи, а очакват на помощта на другите. Те ходят да се молят тук и там, да дойде някой да им помогне. Ако се нуждаят, защо не тръгнат те да помагат на другите? Като чуят, че някой е болен, нека отидат да му попоят и посвирят; ако някой си гради къща и не знае, как да я направи, нека му покажат; ако някой има нива и лозе, а не знае, как да оре и да копае, нека отидат при него и го научат. Който се мисли за Син Божи, трябва да познава всички занаяти. Някой седи на едно място с часове и се моли, дано отнякъде му дойде хляб. Казва, че има много приятели и се надява, да му помогне някой. Той се моли на църквата, на приятелите си, но никакъв отговор не получава на молитвата си. Защо? Сърцата им са затворени за него. Той е сбъркал адреса, моли се там, където не трябва. По-добре да се обърне към Господа, на Него да се моли. Бог ще отвори сърцата на приятелите му и те ще донесат, каквото му е нужно. Покланяй се само на Господа. Той е в сила да отвори сърцата на всички, които могат да ти дадат нещо.

Докато живее, човек все търси нещо, но важно е, какво търси. Пияницата търси виното. Аз ви съветвам: Не търсете виното, но

търсете чистата планинска вода. И на пияницата не казвам да не пие, но казвам му да пие чиста, планинска вода. Не търсете омразата, но търсете Любовта. Не търсете невежеството, но търсете знанието. Не търсете ограничението, но търсете свободата. Търсете Божествената Светлина, която прегръща и облива човека отвсякъде, без да му иска нещо. Търсете Любовта на Божествената Светлина, а не на човешката. Божествената Светлина внася живот в човека и го прави доволен и щастлив. Човешката светлина отнема живота на човека и го прави нещастен. Божественото всякога дава, а човешкото - смущения и противоречия. Когато сте смутени и разочаровани, не търсете разрешение на въпросите между хората. Повдигнете погледа си към Божествения свят. Там е разрешението на всички въпроси.

Една българска поговорка казва: “Преклонената глава остра сабя не сече.” Някои разбират криво тази поговорка и мислят, че като се кланя човек на силния на деня, главата му не пада от тялото. Вярно е това, но кой е силният, който има право да сече глава или да не я сече? Това право принадлежи само на Бога. Следователно, който се покланя на Господа, главата му не пада от раменете; който се покланя на Господа, ръката му никой не може да отсече; който се покланя на Господа, нито ослепява, нито оглушава, никога не се оплаква от болки в този или онзи уд. Докато те боли глава, сърце, дробове или стомах, ще знаеш, че този уд не служи на Господа. След това, колкото лекари и да викаш, никой не може да ти помогне. В края на краищата, ще те изпратят на онзи свят, Господ да те лекува. Защо умират хората? За да отидат при Бога, Той да ги лекува. Като оздравеят, те отново слизат на Земята, за да проявят добротата и чистотата си, да мислят право и да вървят в правия път. Когато човек започне да мисли право и да върви в правия път, само тогава той ще може да изпълнява Волята Божия. Едно се иска от човека: Да възлюби Бога и да му служи с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила. Къде ще Го намерим? Навсякъде. Където и да отидете, в която и държава да влезете, навсякъде ще Го намерите. Всички хора ще ви познават и ще ви приемат като свой брат. Достатъчно е да отворите устата си и да им проговорите, за да

ви разберат. Приятен и сладък е говорът на любещия човек. Той говори на език, познат на всички хора. Много естествено. Който люби Бога, той е добър, чист, право мисли и върви в пътя на Любовта. Вярващият не знае какво нещо е безверието; добрият не знае, какво нещо е злото; който мисли право, не познава заблуждението; който върви в правия път, не познава кривите пътища.

И така, ако искате да знаете, дали сте на правия път, вижте, имате ли страдания и мъчности, с които не можете да се справите. Ако имате такива страдания, не сте още в правия път. Ако се справяте лесно с мъчнотиите и страданията си, вие сте в правия път и изпълнявате Волята Божия.

Можем ли да видим Бога? Щом имате хляб и вода на трапезата, вие Го виждате вече. Щом дишате свободно и възприемате светлината правилно, вие Го виждате. Който изпълнява Волята Божия съзнателно и с любов, той заслужава да яде хляб, да пие вода, да диша чистия въздух и да възприема светлината. Като приема всички блага с благодарност, той вижда красотата на света и душата му се изпълва с радост. Това подразбира връзка с Бога с Първата Причина на нещата. Всеки човек трябва да работи върху себе си, да създаде образа на истинския човек. За образец на истинския човек ни служи Христос. Той казва: “Не дойдох да изпълня своята воля, но волята на Този, Който ме е изпратил”. С живота си Той доказа, че не е дошъл да приложи своята воля. Ако беше приложил своята воля, Той можеше да се помоли да Му дойдат на помощ 12 легиона ангели. Един ангел е в състояние да се справи със 150 000 души. Значи, те можеха в една нощ да се справят с цялото човечество. Целта на Христос не беше тази. Той дойде да изпита любовта на хората и да приложи Божията Любов. Каква е любовта на хората, Той и до днес още я опитва на гърба си. Казва се в Писанието, че Христос срещнал Савел на кон и го ослепил със светлината си. Христос го запитал: “Савле, защо ме гониш?” “Кой си ти Господи?” “Аз съм Исус, Когото разпнаха. Казвам ти да не риташ срещу остен”. От този момент Савел се обърна към Христос и стана един от ревностните Му последователи. Савел разбра, че за жертвата, която Христос даде за цялото човечество, заслужава да се отговори пак с жертва.

Съвременните хора мислят, че като се пожертва за Христос, човек трябва да се откаже от жена си, от децата си и да напусне своя дом. Не е така. Когато мъжът възлюби Христос и Го познае, ще обикне и жена си, и децата си. И жената, като възлюби Христос, ще обича и мъжа, и децата си. Същото се отнася и до децата. Като възлюбят Христос, те ще обичат родителите си. Когато хората възлюбят Христос, ще обичат и отечеството си, ще станат истински патриоти и родолюбци. Това значи познаване на Христос. Когато познаят и възлюбят Христос, хората ще бъдат готови да раздават от своите блага на онези, които нямат, както пощальонът носи писмата на онези, за които са предназначени.

В едно царство в Мала Азия, по времето на Римската империя, имало един светия, който се подвизавал: 20 години живеел като отшелник, самотен. Искал да има някое видение: да му се изяви Христос. Хора отивали при него, Христос не се явявал. Молил се той: Господи, яви ми се по един, или по друг начин, искам да Те видя.

Молил се, плакал; молил се, плакал. И така в плача си се върнал в колибата си и казал: Работих 20 години и Христос не ми се яви. Но вечерта - към залез, идва една мома. Ха, ще кажете вие, виждаме мисълта ви - пак една мома. Мома е, но вие не знаете в каква мома, Христос ще му се изяви. Приближава се тя отдалече, вижда този светия, че идва една женска фигура, че се приближава една жена. Казва си: Ей, Господи, това ли намери да ми изпратиш? Но, като се приближила фигурата, той вижда, че лицето и е само скули, тя страдала от проказа. В него се явява едно колебание: да я приеме ли, или не. Ако беше красива, хубава, стройна, с ония хубави очи - изкушение щеше да бъде - дяволът ще дойде. Ще кажете: Светия и хубава мома на едно място, в една стая да живеят, втасахме я ! А с тази прокажена мома Господ го изпитва. Той може да се зарази. Какво ще кажат хората? Но той казва на себе си: Тази моя сестра, ще я приема. Ела сестро при мене. Взима я той, прегръща я, целува я, въвежда я в колибата си, стопля бързо вода, измива и краката, нагощава я, нахранва я добре, отстъпва и леглото си и цяла нощ бдял и плакал над нея, и си

казвал: Какви мъчнотии е имала тя. На сутринта, като погледнал на нея, видял Христос в тази мома и моментално тя се изгубила.

Сега Христос ще ви се изяви в една отрупана със скули мома. Вие искате да видите Христа с корона и скипър, с ангели. Но тогава сърцето ви ще тупа от страх и за Любов няма да мислите.

Ако ви дойдат мъчнотии, не е ли тази скулеста мома? Нима тази скулеста мома не е Христос? И ако вие имате търпение да издържите една нощ, да измиете краката и, да отстъпите леглото си, на следващия ден вие ще видите Христа. И тогава денят няма да бъде бурен и мрачен, а най-прекрасния ден, който вие сте виждали в живота си. Ден - на какво? Ден на Любовта.

Ние сега се намираме в една епоха, когато всички търсят изходен път. Но благодарение на невежеството, мнозина се поставят на хлъзгава почва в този си стремеж. Много християни има, които разчитат само на добродетелите на Христа и Светиите. Ние сме грешни, казват те, и затова ще се помолим на тях, те ще ни помогнат. Това е хлъзгава почва. Да чакате Христос отвън да ви помогне, това е един механически процес, от който нищо няма да се ползвате. Христос е един вътрешен принцип и трябва да очаквате помощта му отвътре. Той казва: "Аз и Отец ми, едно сме." И още: "Отец живее в мен, и аз живея в Отца". Ако Христос живее във вас, и ако вие сте в Христа, тогава вашият живот ще бъде уреден и всички въпроси ще се разрешават. Тогава всичко ще бъде възможно за вас. Ще кажете: Може ли Христос да живее в мен? Може, Христос е там, където си и ти. Христос е първото ограничение на Бога. Самоограничението и проявлението на Бога в Битието наричаме Христос. Той не е във формата, понеже тя се мени. През всичките векове Христос е един и същ, но понеже съзнанието на хората е различно, затова техните схващания за Него са различни. Мравките имат едно схващане за света; червеите имат друго схващане за света; рибите имат особено схващане. Обаче схващанията на хората за света са съвършено различни от тези на ангелите. Ето защо, когато се говори за Христос, разбирам първата проява на Бога в Космоса като Любов, като Божествен принцип. А когато се говори за човека, разбираме, че в него са преплетени и се проявяват три естества: животинското, човешкото и Божественото, като Христос е

Божественият принцип в нас.

Когато човек проявява животинското естество, той казва: Нали съм свободен? Други са принципите на свободата. Ако човек постъпва несправедливо спрямо хората, той не е свободен. Ако моята мисъл произвежда в мен безпокойство, аз не съм свободен. На свободният човек трябва да бъдат свободни и сърцето, и ума, и волята. Свободният е господар на положението, на условията, на болестите. А сега хората под свобода разбират да нямат ангажменти в живота, да нямат задължения. Но хората са свързани помежду си и нищо не трябва и не може да се разрешава индивидуално. Въпреки това, сега хората се спират върху индивидуалния живот, като че той е всичко. Разбирането само на индивидуалния живот е едно частично разбиране и не може да даде разрешение на дълбокия смисъл на живота. Смисълът на живота е в целокупността. Затова дръжте в ума си всички благородни и умни хора, от цялата Земя, защото те съставляват един Божии народ. Всички сте призвани да станете членове на този избран народ. Евреите едно време като пътуваха през пустинята, носеха скинията. Всяко племе носеше по една част и като се спираха, събираха различните части и построяваха скинията, където всички се молеха на Бога.

Днес, всички народи пътуват през пустинята на живота и всеки носи по нещо от живата скиния. Един ден всеки ще донесе малката част, която носи и ще се построи скинията — Новото Общество — и ще дойде всеки да се поклони на живия Бог. Ето затова всички въпроси трябва да се разрешават с оглед на общочовешките интереси. В едно семейство, ако всеки решава въпросите по своему, какво ще бъде положението на това семейство? От какво зависи щастието на дома? От Любовта, която има между членовете му. От Мъдростта, която ще управлява дома. И от Свободата, която има в дома. Същият принцип е верен и за обществото и човечеството.

Мнозина се запитват, какво е донесъл Христос на света. Христос донесе две важни неща. Той каза на жената да не греши, защото след греха идва лъжата. Като сгреши, човек започва да лъже, за да прикрие греха си.

Един ден евреите доведоха при Христа една жена, хваната в прелюбодеяние и Го запитаха, какво да правят с нея. Според

Мойсеевия закон, такива се убиват с камъни, но те искаха да знаят, какво ще каже Христос. И наведе се Христос и пишеше на земята. Като продължаваха да Го питат, Той вдигна глава и рече: “Който е безгрешен, нека той пръв хвърли камък върху нея”. Като чуха тези думи, всички се разотидоха. Тогава Христос се обърна към жената с думите: “Жено, осъди ли те някой?” Никой, Господи. “Иди тогава у дома си и никога не съгрешавай.”

Значи, за да не изпадне в най-големия порок - лъжата, човек не трябва да греши. На мъжа пък каза, да не се гневи на брата си без причина, нито да му завижда. Който завижда на брата си и се гневи без причина, той е човекоубиец.

Следователно, Христос каза на жената да не греши, а на мъжа - да не убива. Двата въпроса се разрешават чрез Любовта - фундамента на Христовото Учение.

Казано е, че жените ще управляват света. А как ще стане това? Когато всички жени приемат и приложат в живота си Божествената Любов и откажат да раждат крадци, убийци, насилници и всякакви други лоши хора, защото всички те са раждани и отглеждани от майки. Ето тук е проблемът — разковничето. За да се реши този проблем, всички ние и мъже, и жени трябва да заживеем чист, свят и Богоугоден живот. Сега всички тези лоши хора са отражение, резултат на нашите лоши мисли, чувства и постъпки. Не може да се роди едно дете надарено с добродетели, от родители, в които битуват престъпни помисли и преобладава животинското естество. В света няма нищо случайно, по-скоро нищо не става случайно. Да се мисли обратното, то е невежество. В Битието случайни работи няма. Затова, за нашето благо, за нашето бъдеще, за Славата Божия, всяка жена трябва да си постави следната задача: Аз няма да се женя за един мъж, който не обича Бога с всичкото си сърце, ум, душа и дух; няма да се женя за един мъж, който не обича ближния си като себе си; няма да се женя за един мъж, който не обича себе си. И мъжът трябва да приложи същото правило и да си каже: Аз няма да се женя за една жена, която не обича Бога с всичкия си ум, сърце, душа и дух, която не обича ближния си като себе си. Днес хората обичат жената повече от Бога и вследствие на тази немарливост са дошли нещастия на главите на всички.

Казвам: Обичай Твореца повече от това, което е произлязло от Него. Изправете грешката си, и ще се изправи и животът ви. В този смисъл и религиите трябва да изправят своите грешки. Всички религии са от Бога, и са дадени като методи за възпитание на човечеството в различните фази от неговото развитие. Те трябва преди всичко да осъзнаят, че всички те са пратени в света от единия жив Бог, който пребъдва в сърцата и умовете на всички живи същества, и ги стимулира към светли и възвишени мисли и благородни чувства и постъпки. Понеже и днес още хората се намират на различни степени в своето развитие и са необходими различни методи за тяхното възпитание, то всички религии са си на мястото. Но всички те, без изключение, трябва да се отърсят от праха и заблужденията, натрупани в тях през вековете, и да остане първичното учение, дадено от Великите Учители в различните епохи на човешкото развитие. Те всички трябва да осъзнаят, че вършат най-голямото престъпление, като разделят народите в името Божие. Както твърди окултната наука, всички религии в тяхната първоначална чистота са вдъхновени и дадени от Христос, който под различни имена е говорил на основателите на различните религии. Всички тези религии са имали за задача да подготвят човечеството, за да може сам Христос да слезе във физическото тяло на Земята и да даде обрат на цялата еволюция на човечеството.

Учението, оставено от Христа преди 2000 г., което е Учение на Любовта и братството е последният метод, даден от Него на Човечеството. Но хората взимаха само името християни, като изоставиха принципите и методите на Христа. Християнството, като влезе, направи една погрешка. Християните възприеха всички форми на езическия свят и се смесиха съдържанието на езическия свят с новото. Старото и новото се смесиха. Така развалиха Християнството. Казано е в Писанието: “Ново вино в нови мехове”. И религиите в тези форми, в които сега съществуват, са човешко творение. Формите, на които се покланят религиозните хора, са създадени от хората, а не от Бога. Затова сега, съвременните хора живеят в големи ограничения,

които те сами са създали. Когато първите хора излязоха от рая, те създадоха църкви, храмове, подобни на рая. Те първи заговориха за религия. Дотогава никаква външна религия не е съществувала. След грехопадението се създадоха закони и правила, по които хората започнаха да живеят.

Когато човек падна, започна да създава църкви, започна да избира владици, свещеници. И така, вместо да гледа Бога, гледа и слуша свещеници и владици. Лъжете се. Господ чрез свещеници, попове, владици не говори. Господ чрез платени съдии, министри не управлява. Всички тези служби в Божествения свят ни помен нямат от отплата, от Любов работят те.

Съвременните християнски народи са изопачили Христовото учение, изопачили са служенето на Бога. Днес на църквите се служи, а не на Бога. Църкви правят, икони позлатяват, и други подобни, банки отварят. И ако аз ви говоря според църквата, аз съм вагабонтин. А аз ви говоря според Новото Учение — Христовото Учение, а то е съгласно с Бога. Стигне ли се обаче до църквата, пак различни мнения. Православните казват: Повярвай в Христа, ще бъдеш спасен, ти и домът ти. Евангелистите казват: Повярвай в евангелската църква, и ще бъдеш спасен. Мохамеданите казват: Повярвай в Корана, ще бъдеш спасен. Питам, де е истината, по колко начина може да бъде спасен човек? Той може да бъде спасен само по един начин, и то по пътя на Любовта. В Писанието е казано, че религиозните хора с устата си се приближават към Бога, а сърцето им е далеч. Така че, ти можеш да произнасяш името Божие по десет, двадесет пъти на ден, това нищо не означава. И при това положение човек може да бъде безверник. Магарето може да носи много икони на светии на гърба си, но това не означава, че и то е станало светия. Много хора в света носят свети идеи, но си остават като магарето с иконите на света. Религиозният човек, той диша живот от себе си, той не съди никого, той вижда хората, извинява ги, той живее добре и иска всички хора да живеят като него и им дава един добър пример.

Когато дойдат новите служители на Бога, те ще служат по особен начин, а не както сегашните. Те ще се обличат по

съвсем друг начин. Облеклото на съвременните Божии служители не е нищо друго, освен парадиране. Докато човек парадирва с облеклото си, той не може да бъде истински Божии служител. Вземете пример от Христа. Той не се обличаше с цел да парадирва. Той носеше римска тога, а на краката си имаше обуца, подобни на сегашните сандали. Христос имаше ли корона на главата си? Нямаше. Аз не съм против короните, но Истината трябва да бъде корона на главата на човека!

Казвам: Трябва да ме разберете правилно! Някой споделя, че старата религия трябва да се разруши.

Питам: От осем хиляди години насам, кой е причина за разрушаване на религията? Някой отдавна е разрушил религията, но кой е той?

Какво ще кажат патриарсите и владичите, служители на Бога, с корона на глава, обичат ли Господа? Ще отвърнат: ние имаме благословението на Господа, ние сме свързани с Него. Щом е така, нека някой от сегашните владичи и патриарси сложи ръката си върху главите на болни и ги изцери. Ще кажат, че това е било във времето на Христа, Който е имал тази сила и сега това не е техен прерогатив. Кой е вашият прерогатив? Да опопват хората, да ги венчават и развенчават ли?

Като ме слушате да говоря така, ще кажете: Ето колко неблагочестиво говори, уронва името на духовенството.

Аз само се застъпвам за Божието име. Човек не се ражда поп, но човек, да мисли правилно. Щом съм дошъл на земята, трябва да ви говоря Истината. Ако не направя това, аз не съм никакъв проповедник. Който проповядва, трябва не само да славя Бога, но и да освети името Божие. И на владиката ще кажа: Братко, ти си пристигнал на земята като брат на човечеството. Бог не те е направил владика. Като чета в архива на човечеството, никъде не е писано, че Бог е кръстил попове и владичи. Те са кръстени от хората.

Ще каже духовенството, че това е сектанство; дяволи са влезли между хората и ги учат да не почитат духовенството. Не е така. Аз мога да им кажа, кои са причините за това. Ако

си взел пари на заем от сто места и не ги връщаш на хората, кой е виновен, че не те почитат? Вината е в самия тебе.

Вчера дойде при мен един млад българин с Евангелие в ръка. Той започна да ми говори: От няколко години аз чета само Библията и Евангелието, нищо друго не ме интересува. Каквото сам разбера, това ми е достатъчно. Не искам да слушам тълкуванията на други хора. Попитах го, дали има някакъв занаят? Нямам - казва, но влязох в един манастир, искам да стана калугер. Сам ли ще бъдеш? Не, има още двама: единият е игумен, около 50 годишен човек; другият е калугер, на 26 години. Аз съм най-млад. Облякоха ли те с калугерско джубе? Аз не искам да нося джубе, то е доста компрометирано. Какво правиш в манастира? Пращат ме да събирам помощи, но където отида, всички ме ругаят. До сега съм събрал всичко 750 лева. Какво ще правиш с тези пари? Ще ги дам на игумена, той се разправя с тях. Мисля, че работата ти не е добра. Така ще се научиш да просиш, обръщам му внимание. Всъщност, като човек, ти трябва да се научиш да даваш. Мислиш ли, че като просиш пари от хората, изпълняваш волята на Бога? Какво да правя тогава? Ако аз съм на твоето място и съм длъжен да събирам с тефтера пари, така ще постъпвам, че хората да не ме ругаят: ще оставя тефтера при тях и кой колкото иска, да даде. Някой ще запише, че дал известна сума; друг ще даде пари, без да запише името си. Тези пари ще раздам на бедни вдовици и сирачета. Така ще изпълня Божия Закон.

С парите, срещу които има подпис, ще изпълня човешкия закон. Важно е да не насилвам хората - всеки да дава по свобода. После младият човек ме запита: Какво е твоето мнение за иконите? Изглежда, че нещо го мъчи. Казах му, че има нещо добро в иконите, но те имат смисъл, ако могат да те повдигнат. Не могат ли да те повдигнат, те не са на мястото си.

Според мен, сега е време да мислим за живите икони - за бедните и страдащите - тях да спасяваме. Аз съм замислил да направя една църква с живи икони. Всеки ден ще сменявам иконите. Защо ще целувам едно дърво с образа на някой светия? Ако целуващ, по-добре целуни една жива икона, един жив човек. Има икони, които могат да се целуват, но има и икони, които не могат да се целуват.

Целуни страдащия, за да го повдигнеш. Целуни болния, за да го излекуваш.

Един от руските императори писал до всички руски манастири конфиденциални писма, с които молил - в който манастир се намира главата на св. Йоан Кръстител, да му се изпрати. Той получил от всички манастири - 40 глави! Сложил ги в отделни стаи - 40 глави в 40 стаи. След това отива в Руския Синод и запитва: Колко глави има св. Йоан Кръстител? Ваше Императорско Величество - само една глава! Не се казва, че има 40 глави. Взима тогава той тези синодални старци, завежда ги във всички стаи: 40 глави, документално 40 глави!

Ако вземем прераждането, можем да кажем, че Йоан Кръстител имал 40 глави, но императорът им казал: “Не заблуждавайте народа с тия суеверия”. Затова днес страда руската църква, защото Йоан Кръстител имал 40 глави! Един анекдот е това.

Бог поругае не бива. В негово име не трябва да има никаква лъжа. Ако аз, в името Христово, искам да ви заблуждавам, тежка е кармата на този народ. Някой не може да прокопса, ако е лъгал. Някой казва: Струва си да се лъже. Не, никога! Някой път може да икономисаш истината, може да избегнеш отговора, или да премълчиш, но никога да не говориш лъжа. Не можеш да кажеш истината - мълчи; не можеш да кажеш истината - бягай, никой не те заставя да говориш.

Евреите от 2000 години още не са познали Христа. Християните го въздигнаха до седмото небе. Евреите казват: Какви будали са тези християни!

Питам: Кой са по-умни, християните ли, или евреите? Евреите могат да ни съдят, да кажат: Вие, ако вярвате в Христа, ние сме поне по-искрени: не вярваме, но поне не лъжем, казваме си истината: не вярваме в Христа, не искаме да приложим Неговото Учение. А ние, християните - Христос това казал, онова казал, но не прилагаме Неговото Учение. Лъжем, че го прилагаме.

Тогава питам: Какво е това приложение на лъжата? Не е вярно, не е вярно, че сме християни. Нали тук има евангелски проповедници, православни свещеници, владици и други, те нали са поставени от Христа? Но идете само и ги запитайте нещо за мен, какво ще ви кажат? Ще ви кажат, че аз съм демон, сатана, лъжец.

Защо? Аз зная от какво произтича това. Да съм на тяхно място и аз ще говоря така. Но благодаря на Бога, че не съм на тяхното място, при техните изкушения и казвам: Благодаря, че те носят моя багаж.

Вън вие, които продадохте името Христово, идвате да служите за пари, да ги събирате във вашите котлета! Христос не умря за пари, Христос дойде да служи в името на Божията Любов и Мъдрост, за да възкреси хората. Така е не само с нашите свещеници и попове. Когато говоря Истината, в името на Христа я говоря. Горко на онези, които се противят на тези Божествени Истини! В Христовото име, в Божественото, няма никакво заблуждение.

Аз съм готов да дам на българите 100 пъти повече жито и царевица, преизобилно, нека те сеят и свещеникът нека сее, но не с кръста и котлето в ръка. Нищо да няма в църквата: никакви пари, никакво разнасяне на дискусии. Това е безобразие!

Всичко това трябва да се изхвърли, така говори Христос.

Сега, дойде някой, пита ме: Ти свещ палиш ли в църква? Аз казвам: Моята свещ винаги гори, кандилото ми е запалено от паметивека, то никога не е изгасвало. Ами в църквата вярваш ли? В тази, Христовата църква, вярвам, в църквата на Любовта, в нея е Христос, в нея са и всички светии, и всички добри хора. Ами при нас защо не идваш? Идвал съм и при вас, но вашите църкви са затворени. Как? Затворени са те и сега, аз не мога да ги целуна.

Какво разбирам под думата “църква”? Под “църква” разбирам едно живо същество, което мисли и чувства, има воля, а всички тези каменни здания, това са приюти, това не са църкви. А сега свещениците питат: Ходиш ли на църква? Аз бих дошъл при теб, ако ти си отворена врата. Аз виждам, че вратите на сърцата у поповете и владиците са все затворени, нямат и ключ.

Когато някой иска да дойде в моята църква, аз отварям вратите и за богомолците в 4 часа, преди да изгрее Слънцето. Така трябва да бъдат отворени вратите на всички хора, които искат да служат на Бога.

Много хора казват, че са религиозни - вярват в Бога, но са остарели вече, и не се интересуват от живота. След като могат

да остаряят, те могат и да се подмладят. Каква религия е тази, която не може да подмлади човека, нито може да даде подтик на неговите дарби и способности да се развиват? Ако въздухът, който човек диша, не може да внесе живот в него, защо му е той? Ако светлината и топлината, които възприема от Слънцето, не внасят живот в него, защо му са те? Ако православният се кръсти и не може да се освободи от злото, защо трябва да се кръсти?

Сега, в която и църква да влезете, ще видите, че богомолците правят различни движения; някои се кръстят, целуват икони, с което искат да покажат, че са набожни, религиозни, че вярват в Бога. Които са католици, се кръстят с два пръста; православните пък се кръстят с три пръста - трите пръста нагоре, а другите два скриват в ръката. Значи, трите пръста отправят към Бога, а двата задържат за себе си. Други религиозни се кръстят с цялата си ръка. Наистина, защо не се кръсти човек с цялата си ръка, а се кръсти само с два или три пръста?

Има един начин на кръстене, при който човек се магнетизира, т.е. внася магнетизъм в организма си. Така той се лекува. Хората и до днес още не правят кръста, както трябва, и стигат до пълно механизирание. Какво означава кръстът? Когато се кръсти, човек поставя пръстите си първо на главата, което означава, че трябва да мисли. След това той слага ръката си на корема, което означава, че трябва да яде малко. Най-накрая той слага ръката си последователно на дясното и на лявото рамо, което означава, че трябва да работи. Следователно, да се кръстиш, това означава, че трябва да мислиш много, да ядеш малко и да работиш повече. Да мислиш много, това подразбира да имаш чиста мисъл. Каквото предприеме с мисълта си, човек трябва да го очисти от всички примеси. Остане ли нещо нечисто в мисълта му, без да иска той опетнява и себе си и своите ближни. Човек трябва да има чисти мисли и чисти чувства, като вътрешен морал в себе си. Има ли този морал, той ще има предвид благо на ближните си като свое благо. Да яде човек малко, това означава, да не преяжда нито в мисли, нито в чувства. Всяко преяждане във физическия, духовния или умствения свят води към пресищане. Пресищането пък е причина за ред болезнени състояния. Като говорим за кръста, по-добър кръст от страданията няма. Следователно, като страда, човек се кръсти. Някои

страдат, но никой не ги знае, никой не ги вижда. Обаче, някои страдат така, че всички ги виждат. Това те искат да покажат, че много страдат. Страдания, които всички виждат, не са истински, нито са големи. Лесно се говори за страданията, но всеки трябва да се запита, защо страда. Някой завършил университет, знае да свири, да рисува, а се оплаква, че бил гладен, три дни не се е хранил. Какво знание има той, след като гладува? Като свири и рисува, а при това ходи гладен, това показва, че нито свиренето, нито рисуването, нито знанията му са обработени. Те не са станали негова плът и кръв, не може да си служи с тях.

Същото правило, има отношение към кръста и молитвата. Някой пита, къде трябва да влезе, т.е. в кой храм и накъде трябва да се обърне когато се моли на Бога. На този въпрос Христос отговаря: "А ти кога се молиш, влез в скришната си стаичка и сам се помоли. И Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде на яве." Ето защо истинската молитва трябва да става на тайно. Когато човек се моли пред всички хора и се оглежда натук - натам, всички да го видят, все едно, че е в театър или на публично събрание. И така може да се моли човек, но трябва да се вгълби в себе си и нищо да не вижда. Другите могат да го виждат, но той да не вижда. Когато човек достигне до такова състояние на концентрация по време на молитва, само тогава той може да почувства силата на молитвата, да разбере Любовта и величието на Бога. Такъв човек вече разбира, и може да работи за Бога. Когато религиозното чувство в човека е силно развито, а разсъдъкът - слабо развит, той става голям фанатик и започва да обръща внимание повече на формата на нещата, отколкото на тяхното съдържание. Като се моли на Бога, той прави поклони, чете много молитви и държи ръцете си нагоре. Добре е, че се моли, но поклоните, които прави, не показват смирение. Издигането на ръцете не показва, че между ума и сърцето на човека има също такова издигане нагоре. Ако между ума и сърцето на човека няма никаква връзка, молитвата му не е приета. Когато се моли, човек трябва да забрави всички противоречия, да се примири с всички хора, които са му причинили някаква пакост, или на които той е направил някакво зло. Който не е в хармония със себе си и със своите близки, той не може да получи отговор на молитвата си. Молитвите на много хора се разпръсват и като прах падат на земята. За пример, молитвата

на праведният човек всякога се чува. Той е силен човек. Ако в един град има десет души праведни, те са в състояние да го предпазят от всякакви беди и напасти. И ако в Пловдив и Чирпан имаше по десет души праведни, те щяха да запазят града от нещастията, които претърпя при последното земетресение. Понеже в Пловдив и Чирпан нямаше по десет души праведни, по отношение на тях се приложи назрялата вече карма.

Много хора обясняват нещастията в света с това, че такава е била Волята Божия. Не, Бог не благоволи в страданията и нещастията на хората. Като разтърсва умовете на хората, по този начин Той регулира техните енергии, изправя умовете и сърцата им - праведни хора създава. Във всеки град трябва да има поне по десет праведни. Ще кажете, че земетресенията, наводненията, изобщо, изпитанията на хората са предсказани. Обаче и предсказаните, и определените неща могат да се отложат, или отменят. Ако на грешния се каже, че ще бъде наказан за своя лош живот и той се обърне към Бога и изправи живота си, наказанието му ще се отмени. И ако на праведния се каже, че ще получи благословение за добрия си живот, а той се отпусне и започне да греша, благословието му ще се отмени и ще се замени с наказание. От човека зависи да подобри или да влоши съдбата си.

И така, от всички се иска разумност, да бъдете справедливи по ум и по сърце, да прилагате Божията Правда. Вие трябва да бъдете будни, да можете правилно да възприемате и разбирате Волята Божия.

Например, искаш да обърнеш един човек към Бога. За да постигнеш това, ти сам трябва да бъдеш образец. Първо, ти трябва да имаш любов към Бога. Следователно, за да обърнеш един човек към Бога, ти трябва да имаш любов в себе си, но трябва да желаеш и този човек да има любов в душата си. Бог има желание, всички хора да живеят в любов, мир и съгласие; да бъдат радостни и весели, да не насилват никого. Бог не търпи престъпления. Казваш: Обичам Бога, искам да Му служа. Тогава ще постъпваш като Него. Ще се освободиш от всяко недоволство. Ти си недоволен от братята и сестрите си, от дребните си, от старите си, а искаш да служиш на Бога. Как ще Му служиш тогава? Ето защо, изучавайте себе си, за да различавате и

най-тънките си прояви. Колко пъти дяволът майсторски ви нашепва неща, на които вие се поддавате. Цитирате стихове от Евангелието, но това не е достатъчно. Вие се нуждаете от знание, което да ви даде права насока в живота. Казвате: От толкова години вярваме в Христа. Нищо ли не сме постигнали? Не е достатъчно само да вярвате. Ако мислите, че само с вярване ще постигнете всичко, лъжете се. Бих желал да имате онази детинска вяра и невинност; да бъдете чисти като децата.

Казваш: Чудно нещо, аз проповядвам на хората, говоря им за Бога, за Любовта, но вместо да ги примиря, аз ги разединявам. Защо става така? Много просто, не носиш Божията Любов в душата си. В случая, ти проповядваш някакво учение, което не е Божествено. Учението за Бога трябва да се проповядва така, че всички да го разберат.

Казваш: Аз съм от новото учение. Като си в новото учение, правил ли си опит да лекуваш болни, да примиряваш хората? Аз говоря в прав смисъл и разглеждам оздравяването като вътрешен процес в човека. Болният, оздравял в присъствието на Любовта, ще каже: След като дойде този човек при мен, аз напълно оздравях. Истински религиозният човек може всичко да направи, защото той живее в Любовта и Любовта живее в него, т.е. станал е едно с Бога.

Мнозина казват, че са окултисти, че са хора на Новото Учение. В какво се заключава Новото Учение? Хората на Новото Учение освобождават затворниците. Ако някой от Новото Учение влезе в затвора, ще отвори вратите на затворническите килии, ще пусне затворниците на свобода и ще им каже: Отсега нататък не грешете. Идете на работа и поправете грешките си. Ще кажете, че така се нарушава общия ред на нещата. Важно е да се спазва Божествения ред на нещата. Досега хората са служили на човешкия ред, а потъпквали Божествения ред. Досега са изпълнявали човешката воля, а не Божията Воля. На всички казвам: Изпълнете Божията Воля и не мислете за последствията.

Един проповедник говорил на слушателите си в църквата за отварянето очите на слепия. Той се вдъхновил от проповедта си и решил, като излезе от църквата, да направи опит с един от просящите,

сляп от рождение, да му каже: В името на Господа Исуса Христа ще прогледнеш. Като се приближил до слепеца, веднага се разколебал и си казал: Какво ще стане с мене, ако изговоря името на Бога, а слепецът не прогледне? Ще се изложва пред хората, ще изгубя авторитета си. Спрял се за момент, замислил се и продължил пътя си.

Слепият и до днес стои пред църквата. Казвам: Бъди готов да изпълниш Божията Воля, макар и да изгубиш авторитета си. Кажи на слепия: В името на Господа Исуса Христа, в когото вярвам, да се отворят очите ти и да прогледнеш.

Идва Христос на Земята да изпита вярата и любовта на хората. Ще кажеш на слепия: В името на Господа Исуса Христа да прогледнеш! Ще кажеш на болния: В името на Господа Исуса Христа, вдигни одъра си и ходи! Ако кажа и не стане, както мислех? Кажи и не се страхувай. Ако кажеш и стане, вярата ти ще се усили. Ако кажеш и не стане, ще направиш опита втори, трети път, докато думите ти се сбъднат. Ще кажеш и каквото кажеш, ще стане. Да отвориш очите на слепия, това значи, да усилиш вярата си. Не постъпвайте и вие като пророк Йон, на когото Бог заповядал да отиде в Ниневия да проповядва. Обаче, той се качил на един кораб и избягал в Испания. Не изпълнил Божията Воля, но щял да плати с живота си за своето непослушание.

Оставям ви мисълта: Да просите, докато ви се даде; да хлопате, докато ви се отвори и да търсите Истината, докато я намерите. Това е и смисълът, който се съдържа и който обединява всички религии. Затова религиите са създадени като методи, които да научат хората как да решават проблемите си съобразно законите на Живата Природа, на Битието, на Бога, т.е. да научат хората практически как се трансформират енергиите, които функционират в тях. Религията като цяло в своята съвкупност е дошла в света като една наука, като един метод за изправяне на органическите чувства. Това е нейната пряка задача, а не да учи хората да вярват в Бога. Религията трябва да даде формите и начините на облагородяване на чувствата, а въпросът за вярата в Бога е въпрос на опит и знание. Човек трябва да има знанието на законите и методите, по които човек се развива, а не да казва: Каквото Господ даде. Защото Бог обективно е изявен в тези закони

и методи, и ако ние ги знаем, ще имаме това, което Той е определил, а когато не ги знаем, ще действаме както ние сме си определили. И сегашното заблуждение на всички ви, това, което спъва вашия живот, е, че всички казват, какво за Бога, не може да имаме определено понятие. Нашата погрешка е в това, че ние искаме да схванем Бога външно, обективно, като една форма. Това е невъзможно. Вие търсите Бога, но все отвън. Светиите, които са търсили Бога отвън, не са го намерили. Бог не е вън. Всички хора са съгласни с това, защото след като са търсили Бога отвън, най-после са го намерили вътре в себе си. За Бога можем да имаме едно понятие — светлина без сенки; за Бога можем да имаме едно понятие — живот без ограничения; за Бога можем да имаме едно понятие — Любов без промени и измени, знания без погрешки, свобода без ограничения. Така трябва да схващате Бога.

За пример, вие четете книгата на някой философ и се спирате пред неговите разсъждения за Бога. Той казва, че Бог не съществува. Ако приемете тази мисъл буквално, ще се спънете. Обаче, ако я преведете, ще намерите истинския и смисъл. Философът иска да каже, че този Бог, на който хората днес служат, не съществува.

Какъв Бог, наистина е този, когото хората призовават в своя личен и материален живот? Те искат от Него пари, къщи, имоти, да им помага в борбите и в раздорите, да побеждава неприятелите им. При това, под неприятел те разбират всеки, който се изпречи на пътя на техните интереси.

Който иска да се развива правилно, трябва да знае, че преди всичко, той има отношение към Първата Причина и към Разумната Природа. Всичко останало в живота на човека е второстепенно.

Стремете се към този Бог, Който ръководи целокупния живот, Който има предвид нуждите и интересите на всички същества, от най-малките, до най-големите. Дръжте в ума си свещена идеята за Бога. Ще дойдат отвън хора да ви казват да се откажете от убежденията си, да напуснете този път, но вие трябва да устоявате. Много гранати ще се сипят върху

вас, но не се страхувайте. Само пазете връзката си с Бога.

Сега съвременните християни се хвалят с Христос. Какво е направил Христос? Отлично е направил. Ако всички бихте направили това, което Христос е направил, светът ще бъде друг. Казвате: Христос какво направи — пострада. А ние наготово по благодат очакваме да идем в Небето, да пеем и да се радваме. Хубаво : ако синовете очакват, каквото бащата остави, те да ядат, да пият, а нищо да не работят, какъв ще бъде краят. Най-малко това не е християнство. И днес Христос пак говори на света чрез умовете на всички хора и ги подтиква към братство, в което да се разрешат всички наболели въпроси, които тормозят съвременното човечество. Само по този начин на братско разбиращество и единение може да се разреши социалната криза, която съществува в света. Само по този начин могат да си помогнат хората.

Хубави са и временните мерки, които хората употребяват сега, но те ще дадат само временно и частично разрешение на въпросите. На съвременното човечество преди всичко трябва да се създава работа. А работата в света не може да се създаде без Любов. Българската дума работи, има много хубав смисъл, **Ра** значи Бог на Слънцето, **бо** е мястото на Бога, а **ти** значи ти-човека. От този етимологичен разбор следва, че думата работи означава да си едно с живото Слънце, с Живия Бог и със себе си. Това ще рече: Работи, когато Бог работи. И когато Бог се пробуди в човека, той започва да работи. Пробуди ли се Бог в човека, той вече не мисли за себе си, за своето благо, а мисли за благо на другите. Мисли ли така човек, той всякога постъпва по Божественому.

В нашата епоха всички хора трябва да станат проводници и изразители на разумното, на Божественото в себе си, да станат служители на великите общочовешки идеи; идеите на човешината, братството и взаимопомощта; идеите за общочовешкото опознаване. Сега светът се нуждае от хора, които мислят и които имат сърце, които да считат нуждите на всички хора за свои. Може да не можем да помогнем, но трябва да дадем импулс в това направление. В нашата епоха не трябва да се проповядва идеята за вяра в Бога, а идеята за братство и

човештина. Това е новата религия в света — религията на общочовешкото братство. Не е въпрос за вяра в Бога — това е личен въпрос, а въпросът е, че братство трябва между хората, защото в човека сега се води борба между неразумното и разумното, между доброто и злото. Хиляди поколения трябва да работят на страната на разумното, на доброто, за да се организират човешките мозъци, за да станат добра почва за новите идеи. Затова всички носители на новите идеи всеки ден трябва да извършват по нещо за цялото човечество — като изпратят по една светла мисъл, по едно топло чувство и извършат по една благородна постъпка, които ще се разпространят по цялата Природа и ще въздействат на цялото човечество, защото хората са свързани и взаимно си влияят и за добро, и за зло.

Днес съвременните хора са разделени помежду си, всеки има свой възглед в умствено и в религиозно отношение, благодарение на което не се разбират. Сега в света има много християни, но и те са разделени. Един е православен, друг - евангелист, трети - католик, четвърти - методист, баптист и т.н. Колкото повече вярвания се явяват между хората, толкова по-мъчно се разбират. Казват: Светът ще пропадне от сектанти. Злото не е в сектанството, но в отсъствието на Любовта. Ако хората се обичаха, ако имаха любов помежду си, всичко щеше да върви добре. Природата е пълна със сектанти. Всичко, което човек е направил, почива върху сектанството, т.е. върху подразделението. Вижте, какво представлява колелото. То има няколко оси, които излизат от общ център. Благодарение на осите колелото се върти. Осите са сектанти, но вършат работа. Кога? Когато са събрани на едно място. Липсва ли една от осите, колелото спира. Започнат ли осите да излизат навън, всяка свободно да се проявява, колата спира. Ето защо, опасността не е в съществуването на сектите, но в тяхното отделяне от общия център на живота, от колелото на живота - от Любовта.

Когато всички оси заемат своите места и Любовта задвижи колелото на живота само тогава хората и светът ще излязат от безизходицата, в която са затънали, и ще

могат да изпълнят Волята Божия.

И сега, ако християните не се вслушат в гласа на Бога и не изпълнят Неговата Воля, Земята ще се разтърси така, че коренно ще се измени. Ако съвременните хора не се помирят и не си подадат взаимно ръка, очаква ги такава участ, каквато никой не може да си представи. Ако се помирят, Божието благословение ще дойде върху всички народи - Царството Божие ще се въдвори на Земята. Това трябва да знаят всички хора, всички водители. Това ще бъде денят на Господа. Денят Господен е ден за възмездие на престъпленията, които хората са вършили и вършат на Земята.

Денят Господен е ден на Новата Епоха. Мислите ли, че Бог ще ви говори веднага с нежен глас? Най-напред ще дойде бурята, огънят. И след като се пречисти всичко, едва тогава Бог ще проговори на хората с тих, нежен глас.

Този ден идва сега да освободи хората от робството на смъртта, от вечния страх, от вечното недоволство. Както златото минава през огъня на златаря, докато се пречисти напълно, така и хората ще преминат през Божествения огън, за да се пречистят.

Той няма да продължи само един ден. Дълго време ще продължава това горене. Когато светът мине през Божествения огън, неправдата ще изчезне. Огънят, който Господният ден носи, е огънят на Божествената Любов, който ще озари света. Гответе се за Божествения огън, в който света влиза!

Писанието казва: “Гледайте да нямате превратни мисли, че Земята да не може да ви търпи”.

За пример, какво стана, когато Тит превзе Ерусалим? Целият път от Ерусалим до Рим беше постлан само с кръстове. 60 хиляди евреи бяха разпнати на тези кръстове. По колко души се пада на километър? По 6 души евреи. Колко километра има от Рим до Ерусалим? На всеки километър - сложете 10 хил. км. - по 6 души на един километър. Мислите ли, че Христос няма да сложи в действие своето учение?

Аз казвам: Ако сегашният свят не приеме Христовото Учение, ще има 100 млн. християни разпнати на кръст. Разбирате ли добре това? Тогава имаше 60 хил., сега ще има

100 млн. християни. Земята ще бъде опасана няколко пъти само с кръстове. И тогава ангелите ще изнесат всичките Ананиевци и Сапфири, и всички Юдовци, които съществуват; и от този свят, от тази култура, няма да остане ни помен!

Това е великото решение на Небето, на Бога, на ангелите, на светиите, това е решението на всички добри хора, да пометат резултатите от тази култура. От света помен няма да остане. Ново Небе идва и Нова Земя идва!

Събраният от хиляди години грях на земята, трябва да се пречисти. Тази огнена вълна се праща, за да се ликвидира старата карма. Това се нарича ликвидация на старата епоха, ликвидация на всички досегашни престъпления на човечеството. Повече не може да се отлага, защото ще спре развитието ви.

Под земята се готви нещо страшно. Земята ще се отвори. Природата подготвя революция. Тези революции, които сега стават, са нищо пред онази, която Природата подготвя. Тя ще бъде такава, каквато светът не помни, каквато никога не е виждал.

Ще бъдат разпокъсани железници и телеглафи, и сгради сринати. От стария свят нищо няма да остане. От утробата на земята ще израсне нов континент. Казвате: Ще стане ли това?

Ако не приемете Любовта, ще стане! Любовта има страшни последствия, ако човек и противодейства. Пред вратата е това време. Божият ден е страшен!

Бог е решил да оправи света и ще го оправи. Сега влизаме в епохата на архангел Михаил. Той е свързан със слънчевите сили. Затова можем да кажем, че на Земята идва една Слънчева Култура.

Сега е борба между силите на тъмнината и силите на Светлината. Старият свят трябва да си замине. Вече идват напредналите същества, светиите, силните. В миналото те изпращаха своите служители, а сега те сами идват.

До сега светът не е виждал силата на светиите. Сега архангел Михаил воюва. Силите на Светлината са смели и в тази борба те ще победят. Ще бъдете свидетели, че Бог не може да бъде поруган. Казано е: "Виделината свети в

тъмнината и тъмнината я не обвзе”.

Сега силните идват да оправят света. Бог на тях е дал власт. Взел е властта от силите на тъмнината и дава света във властта на светиите.

Човек след грехопадението изгуби живота си. Затова Христос идва да му върне живота, да го възвърне в първоначалното положение.

Светиите идват сега. Това е второ пришествие. Христос идва сега с тях, за да сложи ред и да се изпълнят думите: “Даде ми се всяка власт на небето и земята”.

Христос казва на учениците си: “Идете и проповядвайте това Учение, и Аз ще бъда с вас до скончанието на века”.

Защо отиде Христос на Небето? Да разбере нещо за новата Земя, която сега се устройва. Той искаше да види новата Земя, която Бог създава за своите възлюблени. От 2000 години Христос изследва новата Земя - новият Ерусалим, дето ще се преселят праведните. Това означава стихът: “Дето съм аз, там ще бъдете и вие”.

“Скончанието на века” - това е старият порядък на нещата, който се сменя с нов - ново Небе и нова Земя. Идва порядък, в който ще царува Любовта в света.

Идването на Христос преди 2000 год. беше предисловие. Христос преди две хиляди години подготви пътя, за да дойде новият порядък.

Време е вече християните да се обединят - православни, евангелисти, католици, методисти, баптисти и т.н. да станат проводници на Божията Воля - на Божията Любов. Всички народи трябва да се обединят в един и всички заедно да изпълнят Божията Воля. Тогава ще се сбъдне това, което Бог е казал: “Ще се вселя между хората. Аз ще им бъда Бог, а те ще ми бъдат народ.” Само по този начин Бог ще изпрати благословението си на всички хора и народи.

Винаги, когато някой пророк или Учител дойде между хората, мнозина се съмняват в него и считат, че той внася заблуждения в човешките умове. Който проповядва на хората,

че трябва да се осигурят, че старост ще дойде, че смърт ги чака, той внася заблуждения. Обаче, който проповядва Божественото Учение, той посочва на хората правия път, той ги води в пътя на светлината и на свободата. За пример: Какво направиха евреите с Христос? Разпнаха Го. От любов ли Го разпнаха? От ревност. За да запазят учението на Мойсей, те разпнаха Христос и казваха: Бог е говорил на Мойсей, но на този не е говорил. Откъде знаеха те, че Бог е говорил на Мойсей, а на Христос не е говорил? Като защитаваха Мойсей, те очакваха да получат Божието благословение.

Ако искате да получите Божието благословение, вървете в правия път: Пътя на Любовта. Изкривите ли пътя си, губи се благословието.

Светът днес не се нуждае толкова от материални блага, колкото от духовно общение и любовни чувства, които липсват между хората. Единственото нещо, което спъва съвременните народи, семейства и индивиди, е, че не разбират и не подтикват Любовта: Вместо да работят в тази насока, религиозните хора искат да убедят всички хора да влязат в една религия. А това е невъзможно. Сегашните християни искат да убедят целия свят, че християнското учение е право. Но в какво седи правотата на Християнството? Казват, че правотата на Християнството била в Любовта и братството. Добре. Много хубаво. Но да видим тази Любов и това братство. Тези християни, които вярват в Христа, имат такива далнобойни оръдия, каквито светът не е виждал по-рано. Питам тогава: Каква е тази християнска любов, където хората се избиват едни други? Не съдя християните, но се спирам само върху известни контрасти. Сегашните християни са християни само на думи. И ако ти проповядват за Христа, а поддържат робството ти, това е едно лъжливо и опасно учение за света. От такова учение Господ се гнуши.

Христос казва: “Напразно ме почитат, като учат учения и заповеди човечески”. В бъдеще всички трябва да почитат Бога вътрешно, с онази неизменна, истинска Любов и да Му служат непрестанно. Каквото вършите, помнете, че сте под зоркото око

на Бога. Изпълнявайте Божия Закон. Подчинявайте се на всички закони, които са в съгласие с този закон. Ще попитате, какво да правим със законите, които са в разрез с Божия Закон? Там сте свободни. Длъжни сте да изпълнявате само Божия Закон. И аз се подчинявам само на Божия Закон.

Ако в България имаше десет души, които се подчиняват абсолютно на Божия Закон, мислите ли, че щеше да бъде зле на Българския народ?

“Напразно ме почитат, като учат учения и заповеди човечески.”

Време е да приложим Божия Закон, да отхвърлим всички човешки учения, заповеди и предания. Тогава ще дойде Новата Епоха. Идва вече тази епоха в света! Има хора, които служат на Живия Господ, на Неговия Велик Закон. Този Закон ще донесе мир, разбирателство между народите. Ще стопи омразата и делението, което сега съществува между хората.

Питате сега : Коя е правата религия в света? Всичките религии са едно заблуждение. Религия, която не води по пътя на Истината, религия, която не води по пътя на Любовта, религия, която не води по пътя на знанието, да освети името Божие, да работи за Царството Божие и да изпълнява Волята Божия, това не е религия. Религия без музика, не е религия. Религия без поезия, не е религия. Религия без наука, не е религия.

Религията е отношение на човешката душа към Бога. Религията е връзка между Любовта и Мъдростта. По-добро определение на религията от това няма. Онзи, който е намерил тази връзка — Любовта да действа в душата му и Мъдростта в ума му, - той има религия, той разбира закона и самото безсмъртие. Тази религия ни прави подобни на Бога. И ако човек не знае как да постъпва с Бога, какво знае. Отношение трябва да имаме.

Христос казва: “Любете Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила; любете ближния си като себе си; любете и враговете си!”

Това е ваша задача, която в бъдеще ще трябва да разрешите.

Добро Зло Страдание

Днес много хора говорят за доброто. Всички вие търсите доброто, но преди всичко за себе си. Малко са обаче тези, които разбират смисъла на доброто и се ползват от неговите плодове. Доброто в човека е Божественото начало. Божественото за нас е така необходимо, както слънчевата светлина. Ако човек не расте и не се развива в доброто, животът му се обезсмисля — няма смисъл. За да бъде добър, човек трябва да бъде разумен. А в какво се състои разумността на човека? Разумността се състои в това: Към всеки човек ти трябва да бъдеш много внимателен — спрямо неговите мисли, спрямо неговите чувства, спрямо неговите желания. Аз не говоря за онези неестествени желания, аз говоря за тези красиви, хубави чувства в човека. Разумността предполага човек да проявява същото внимание и деликатност и към себе си.

Съвременните хора приличат на тези банкери, които по цели дни седят пред тефтерите и прелистват: този има да ми дава, онзи има да ми дава; на този дължа толкова, на онзи - толкова и т.н. И вие седите пред книгата на вашето минало и само прелиствате: дядо ми беше нещастен, баба ми - също; дядо ми изгуби всичкото си имане и пропадна, майка ми боледува дълго време, аз също съм болен, нещастен и т.н. Да прелиствате книгата на миналото и да гледате кой къде е пропаднал и какво изгубил, това не е живот. Напуснете старото банкерство и обърнете нов лист. Отворете сърцата и душите си за лъчите, които идват от Бога. Сега аз ви говоря тези неща, за да се освободите от трудностите и препятствията в себе си.

В човека има един груб елемент, от който трябва да се пази. Той съкращава живота му. Болестите се дължат, именно, на този елемент. Той отнема силата му. Ние наричаме този елемент, “низш мъжки принцип”, за отлика от “висшия мъжки принцип”, наречен още принцип на мъдростта. Този принцип се проявява обикновено в хора, които обичат да властват, да господстват, да се налагат над другите. Който прилага този принцип, той го изпитва и върху себе си. Господарят, който малтретира слугата си, трябва да знае, че и слугата му може да го малтретира.

Човек трябва да държи сметка за всяка своя постъпка и да се пита правилна ли е или не, защото всяка постъпка според характера си, ще му донесе като последствие или добро, или зло. Великият Закон на Природата, който регулира нещата, гласи, че всяко действие има и противодействие. Законът е абсолютно справедлив, и това добро или зло, което човек направи, ще се върне върху самия него. Затова се пазете от постъпки, за които не можете да си дадете отчет. Ако си намислил да правиш нещо, не бързай: Първо повикай Любовта, Мъдростта и Истината за свидетели на това, което си намислил да правиш, и после го направи. Това е хигиената на живота. И вследствие на немарливостта си по отношение на тази хигиена, хората са останали назад в своето съзнание, назад в развитието си. За да излезете от това състояние, е необходимо да се научите да мислите, чувствате и да постъпвате правилно. Това ще го постигнете, когато станете справедливи. Докато не станете справедливи, няма да се научите да мислите, да чувствате и да постъпвате правилно. Без справедливостта не могат да се проявяват правилно Любовта, Мъдростта и Свободата. Там, където няма справедливост, няма и любов. Любовта не може да се изяви в човек, в когото няма справедливост. Абсолютната справедливост трябва да бъде идеал за вас, за да могат всички Божествени добродетели да дойдат във вас. Справедливостта усилва дарбите и способностите на човека. Тя носи вътрешен мир и спокойствие. Когато справедливостта се прилага, престъпленията са невъзможни. Справедливостта освобождава човека от всички пороци. Тя е първото стъпало към

съвършенството. По пътя към съвършенството следва и едно изкуство, което мъчно се постига, а то е да бъдеш добър. За да бъдете добри хора, научете се първо да правите добро на себе си. Следователно, искате ли да бъдете добри хора, научете се първо да правите добро на себе си. Правите ли добро на себе си, вие сте на прав път. Ако правите добро на другите хора, но то не е добро за вас, вие сте на крив път. Защо? Защото това добро не е добро за вас. Истинско добро, което води човека в правия път, е това, което преди всичко е добро за него. Не е ли добро за него, а добро за другите хора, то не е добро. Някои правят добро, с цел да бъдат добре на онзи свят. Те искат там да им се плаща за доброто, което са направили. Мислят ли така, те пак са на крив път.

Когато казвам, че човек трябва да мисли първо за себе си, нямам предвид онзи груб, свещен егоизъм. Под думата “себе” аз разбирам Божественото в човека. Първо ще мислите за Божественото в себе си. Като задоволите нуждите на Божественото в себе си, вие едновременно задоволявате нуждите на Божественото и в другите хора. Не прави ли същото изворът? Преди да има вода за себе си, той не може да даде на другите. Изворът дава от изобилието си. Човек трябва да бъде извор, да дава от изобилието на своя живот и на другите. Ако коритото му е празно, какъв ще бъде неговият живот? Ще каже някой, че хората не са добри. Защо не са добри? Защото не са му дали това, което е очаквал. Наистина, като изучавате живота, ще видите, че всички хора, които дават, които работят за другите, минават за добри. Престанат ли да дават и да работят за другите, не са вече добри хора.

Един светия минавал често покрай един беден каменар, който по цял ден чукал камъни. Каменарят се отнасял добре със светията. Щом го виждал, ставал на крака и му поднасял чаша студена вода, да се разхлади. Възхитен от този благочестив каменар, светията често се молел за него, да го освободи Бог от сиромашията. Най-после молитвата му била приета. Каменарят забогатял и започнал да живее нашироко. Така той загубил своето благочестие, изопачил характера си.

Един дин ангелът ръководител на каменаря срещнал светията и му казал: Знаеш ли какво направи с каменаря? С желанието си да го освободиш от сиромашията, ти погуби душата му. Сега ще ти дам един урок, да знаеш втори път как да постъпваш. Той го набил добре и продължил пътя си. След това ангелът поставил забогателия каменар на големи изпитания, за да загуби богатството си. Като осиромашал, каменарят се заел отново със стърня си занаят. Като виждал светията да минава по същия път, казал му: Моля ти се, помогни ми по някакъв начин отново да забогатеея.

Извини ме - отвръщал му светията, но аз не се наемам втори път да правя такова добро. Научих вече урока си, не искам да повторя същата грешка, прозрял светията.

Като ученици, ползвайте се от този пример, да не правите погрешки като тази на светията.

Когато правите добро, бъдете внимателни. Доброто, което правите, трябва да ползва първо душата на човека. Няма по-голямо добро от това, да обърнеш една душа към Бога. Това добро стои над всякаква човешка слава. Хората няма да ви славят, но Бог ще ви слави.

Докато някой ви помага, лекува, вие го считате за добър човек. Особено е добър, ако нищо не ви взима. Много лекари лекуват без пари, но и Природата не търпи това. Тя балансира силите си. За всяко добро, направено от Природата, или от някой приятел, човек непременно трябва да плати. По какъв начин? По какъвто и да е начин, но да стане компенсация между изразходваните и придобити енергии. За да поддържа добротата си, човек трябва да има отношение първо към Бога, т.е. към Божественото съзнание в себе си, след което вече идват отношенията към ближните. Следователно при каквото и положение да се намирате, не отказвайте да направите доброто, което е определено да извършите. Това добро ще ви спаси.

Когато правите добро на ближния си, вие го правите на себе си. В този закон няма никакво изключение. Направил си добро — благодари на Бога. Да благодари на Бога и този, на

когото е направено. Двамата еднакво да благодарите на Бога. Помислете сега, какъв път е доброто: на възлизане или на слизане. Само добрият човек слиза до положението на бедния, на слабия да му помогне. Лошият стои на висотата на положението си и оттам дава заповеди. Следователно срещнете ли човек, който само заповядва, а не работи, той не е добър човек. Мнозина искат да бъдат добри, но стоят на висотата на положението си и оттам говорят и заповядват. Сега в света всички искат само да заповядват. Не, сложете рамото си под гредата, както е направил ген.Георг Вашингтон, когато е помогнал на няколко войници, които не успявали да повдигнат една тежка гредата. Знанието е гредата, която трябва да се повдигне и премести. Знанието не може да се придобие, ако не дойде Любовта и сложи рамото си под гредата.

Когато дойде на Земята, Христос не заповядваше, но сложи рамото си под гредата и я повдигна. Затова нищо в света не може да се постигне без Любов. Соломон, един от великите мъдrecи на древността, след като придобил много знания и мъдрост - без Любов, вместо да бъде щастлив, станал нещастен. Най-накрая той казал: "Начало на мъдростта е страх Господен." Значи, за да стане учен, мъдър, човек трябва да се страхува от Господа.

Защо Соломон е дошъл до това заключение? Защото видял, че за всяка крива постъпка носи отговорност пред Бога. Кога трябва човек да се страхува от Бога? Когато греши. Това означава: Страхувай се от греха! Не изисквайте от Бога да удовлетворява вашите желания. Не Го правете участник във вашия личен живот. Опитате ли се да Го привлечете на своя страна, Той ще пръсне желанието ви върху вас, и вие сами ще се нараните. Желанията на човека са подобни на бомби. Не знае ли как да работи с тях, те ще избухнат пред него и ще го ранят в главата, в очите, в ръцете или краката. Кой каквото прави, добро или зло, пръв ще опита последствията на своите постъпки, а след това другите хора. Ако прави добро, човек пръв ще почувства аромата на постъпката си. Доброто е цвят, който се разцъфтява в ръцете на този, който му дава условия да живее.

Сега и вие, за да използвате живота си разумно, трябва да се научите всеки ден да правите по едно малко добро. Само по този начин ще можете да повдигнете гредата във вашия живот. Където и да сте, при каквито и условия да се намирате, имате възможност да направите поне едно микроскопическо добро. В доброто се крият придобивките на човешкия живот. Грешките на хората се заключават в това, че не мислят за микроскопическото добро, което могат да направят, но искат да оправят света. Този, който е създал света, Той мисли за него. Ти направи най-малкото добро. Не се стеснявай да вдигнеш един косъм от земята. Не се срамувай да вдигнеш една сламка. Стори път и на мравката. Услужвай и на сухите листа, и на падналите плодове. Ако искате да се научите да правите най-малкото добро, то тогава трябва да насадите добре нивата, която Бог ви е дал - вашият ум, вашето сърце и вашата воля и на тях разчитайте. В тази нива е Божественото. Него разработвайте и на него се надявайте. То е най-малкото добро, вложено в душата на всеки човек. Ум, населен със светли мисли, сърце, обитавано от светли чувства, и воля, изразител на благородни постъпки, са вечните подтици на Духа на доброто. Това е пътят на доброто. Непрестанно следвайте този път.

Ти мислиш, че си добър и правиш добро, но ако всички хора разберат какво правиш, това не е истинско добро. Правите ли добро, само Един трябва да знае, какво правите. Вторият, който ще знае, това сте вие. Значи само вие и Бог трябва да знае какво правите. Трето лице не трябва да знае какво правите. Знае ли трето лице, това вече не е добро, не сте в пътя на доброто, т.е. не сте в правия път. Направиш ли добро, забрави го, не мисли за него. Доброто е една мощна сила на органическия свят. Затова вложете във физическия живот доброто за основа като една сила. То е закон за подмладяване, за усиляване на способностите, за укрепване на здравето. Бог е предвидил всичко добро за тези, които вършат добро. Тези, които не действат добре, ги чакат злини. И едните и другите ще опитат последствията на Великия Закон.

В какво се крие доброто на човека? В неговата чистота. Човек е подобен на извор, чиято вода не съдържа никакви примеси.

Това означава да бъдеш добър човек. И който пие от тази вода, всякога да е доволен. Изворът дава на всички от своята чиста вода, не прави никаква разлика. Следователно, доброто е онова начало, което служи за развитието на всяка човешка душа. При доброто човек расте правилно, а при злото неправилно. Посоката на растенето в двата случая е различна. И добрият, и лошият могат да се развиват умствено, обаче, резултатите са различни. Злото води човека в мравешката култура, и той събира само за себе си; доброто води човека в по-висока култура.

В живота не се стремете към най-голямото добро. Защо? Защото то води към голямото зло. Който е доволен от малкото добро, ще получи и голямото добро; който е недоволен от малкото добро, голямото добро никога не ще му се даде. И обратно: Бъди доволен от малкото зло, за да не дойде голямото зло. Такъв е законът. Ако не приемеш малкото добро, голямото няма да дойде; ако не приемеш малкото зло, голямото зло ще дойде. Ето защо, за да се избавиш от голямото зло, приеми малкото зло.

Когато злото се изправи срещу вас, не го нападайте, но само се отбранявайте. За да се запазите от злото, да не ви побеждава, вие трябва да държите в ръцете си мощно оръжие. Кое е мощното оръжие срещу злото? Казано е в Писанието: “Възлюбил си истината в човека”. Това означава, че истината се намира в човека. Ето затова, нападне ли ви зло, кажете си следната формула: “Бог е Любов. Бог е Мъдрост. Аз съм добро. Аз съм истина.” Тази формула ще ви послужи при всички нещастия, противоречия и злини в живота ви.

Какво представят доброто и злото в света? Доброто е една от проявите на Битието, с която можете да се защитавате от всякакво зло. Злото носи в себе си сили противоположни на Любовта, Мъдростта, на Истината и на доброто, вследствие на което става неутрализиране на тези сили. Доброто и злото са два ключа с различни служби. Доброто е ключ, който отваря всички врати към чистия, светъл и възвишен живот. Злото е ключ, който затваря всички врати към възвишения, светъл живот. Доброто внася светлина в човешкото съзнание, а злото води в тъмнина. Следователно, който не ходи в доброто и истината, той

е в тъмнина. Защо? Защото е изгубил ключа на светлината. Където е светлината, там е животът, там е знанието, там е и Любовта.

И така искате ли да се справите с трудностите, нещастията и противоречията в живота си, прилагайте дадената ви формула, било в единствено, било в множествено число. Кажете си: Бог е Любов. Бог е Мъдрост. Ние сме добро. Ние сме истина. Произнасяйте формулата съзнателно и следете какви резултати ще имате. Дали сте гладен, болен, слаб, произнасяйте формулата смело, без колебание. Където минавате, произнасяйте формулата и мислете върху съдържанието и смисъла и. Мисли за Бога, за ближния си и ще намериш своето благо. Мислиш ли първо за своето лично благо, ти ще станеш нещастен. Бог е предвидил твоето благо, няма защо да мислиш за себе си. Когато ви канят на гости, в дома на някой високопоставен, трябва ли вие да носите хляба си? Той е предвидил всичко, което е необходимо за вашето гостуване, при него. Следователно, отидете ли при Бога, ще се облечете с най-хубавите си дрехи, но хляб няма да носите. Бог е предвидил всичко което е необходимо за вас. Докато мисли, какво ще яде, как ще се облича, как ще свърши живота си, човек е роб на условията. Едно се иска от човека - работа, но работа за Бога, т.е. работа за цялото. Работи ли човек, всичко ще му се даде.

Сега, ползвайте се от формулата, която днес ви дадох, при всички трудни случаи в живота си. Произнасяйте я с всичкото уважение и почитание. Дръжте тази формула в ума си като добро оръжие, с което можете да се защитавате. Ако държите оръжието си чисто, каквото желаете, можете да постигнете. Оставете ли го да ръждяса, други ще го вземат от ръцете ви. Ако изгубите оръжието си, с него заедно ще изгубите и свободата си. Човек е дотолкова свободен, доколкото носи в себе си оръжие, на което разчита при всички трудни моменти в живота си. Свободен човек е този, който е приел Бога за Любов, за Мъдрост, а себе си за добро, за истина. Когато човек достигне до това съзнание, той вече е придобил тази свобода, която търси.

Сега не мислете, че хората са лоши, а вие сте добри. Обикнете лошите хора! Най-напред трябва да обичаме лошите хора, защото чрез тях трябва да излизат нечистотиите навън, за да дойдат добрите работи. Когато Христос е казвал: любете враговете си,

Той е подразбирал този Велик вътрешен закон. Тези лошите хора са най-потребни за вашето развитие. Затова любете лошите хора, любете враговете си! Вие казвате: Как да ги любим, възможно ли е този лош човек да го любим? А този лош човек е нужен заради тебе. Затова да обичаме всичко в света и добрите и лошите хора; ще гледаме на тях така, както Бог гледа.

Благославяйте и най-малкото добро дело. Така постъпва и Бог, но Той едновременно дава свобода и на злото. Защо? Защото злото е сила, която едновременно работи и с доброто. В този смисъл, Бог възпира злото, да не се проявява повече, отколкото трябва, но не го спира. Ако злото се спре, в света ще стане нещо по-лошо. Например, циреят е зло, но без него злото е по-голямо.

Когато в организма на човека се съберат много нечистотии, които не могат да излязат по обикновените канали, Природата образува циреи, чрез които нечистотиите излизат навън. Ние наричаме тези циреи “страдания”.

Благодарете, че Природата изхвърля нечистотиите от тялото по пътя на най-малките страдания. Ето защо страданията не са нищо друго, освен пътища, чрез които Природата изхвърля нечистотиите от човешкия организъм. Като знаете това, благодарете за страданията, защото без тях щяхте да се отровите. Благодарете на циреите, които Природата ви отваря. Ако Природата не ви дава страдания, т.е. ако не ви отваря циреи, положението ви щеше да бъде още по-лошо. С циреи е лошо, без циреи е още по-лошо. Със страдания е лошо, без страдания е още по-лошо.

Съвременните хора си задават въпроса, защо е допуснато злото в света. Днес този въпрос не може да се разреши. Защо съществуват доброто и злото заедно, това е философски въпрос, на който разрешението е в далечното бъдеще. Дойдете ли до злото, оставете този въпрос настрана. Започнете ли да разисквате върху него, с това вие предизвиквате всички отрицателни сили в Природата. Не пипайте тези сили. Занимавате ли се с тях, все едно, че им хвърляте камъни. Ако вие хвърлите един камък, злите сили ще хвърлят върху вас хиляди камъни. Ама трябва ли злото да съществува? Оставете този въпрос настрана. Единственият,

Който знае, защо съществуват доброто и злото, е Бог. Всички хора, обаче, могат да предполагат, да търсят причините на злото и доброто, но пак не могат да разрешат въпроса.

Когато изучавате човека, разглеждайте го в момента, в който се проявява и не казвайте за него, че е добър или лош Моментът, в който човек решава да бъде добър или лош, е извън времето и пространството. Причините, от които доброто и злото се раждат, са извън времето и пространството, но резултатите им се явяват във времето и пространството. Например за известно време човек е бил в добро разположение на духа, но изведнъж става някаква промяна и той изгубва разположението си. В кой момент е станала промяната и той сам не знае. Защо не е могъл да схване този момент? Защото съзнанието му не е било будно. Съзнанието на човека трябва да бъде будно, всеки момент да следи отде идва неприятел. Това значи да сложи човек шлема си, т.е. будно съзнание, за да се пази от нажежените стрели на дявола.

За пример, казано е в Писанието: “Целият свят лежи в ръцете на лукавия.” Това означава, че светът се управлява от лошите хора. Казано е още, че Бог е Господарят на света. Как ще разберете това противоречие? От една страна е казано, че Бог е Господарят на света, а от друга страна се казва, че лошите управляват света. Защо Бог позволява лошите да управляват? Някои могат да философстват, че това е допуснато за развитието на Космоса. Възможно е, всичко може да се допусне. Други търсят причините и последствията на това, но и те не разбират същността на въпроса. Обаче, Христос, когато дойде на Земята, не разреши въпроса, защо съществува злото, но каза: “Не се противи на злото.” Защо? Защото тук, то ни управлява. Това, което се иска от човека, е да не греши, но докато трябва да се подчинява на злото, ще се подчинява. Затова няма да си давате мнението, кой какво върши. Кой какво върши, това си е негова работа. Но вие, ако искате да прогресирате, не се занимавайте с това, което вършат другите, но от всичко, каквото става в живота, ще се учите. Човек непрестанно трябва да се учи — това е неговото предназначение.

И така, дали вярвате в науката, или в религията, никого не осъждайте. Не осъждайте злото в човека, за да не се осакатите сам. За злото никак не говорете. Стиснете си устата и мълчете. Всеки един от вас, който мисли, че злото е непотребно в света, той е прост и невежа, който и да е той. На такъв човек казвам, че той не може да очаква никакво добро. А този, който мисли, че всичко е на мястото си, него го очаква велико бъдеще. А всеки, който се бори със злото, той ще слезе в стомаха, ще стане канал за злото. Така е и с всеки, който иска да поддържа доброто. Той пък ще стане една врата за движение на доброто.

Чували сте да казват, че човек трябва да знае, какво да говори. За всичко, каквото говори, каквото мисли и каквото чувства човек, в Невидимия свят му държат сметка, т.е. в Божествения свят държат сметка за всичко, което става. Писанието казва: “Претеглени сте и сте намерени недостатъчни.” Но въпреки, че на теория знае това, на опит човек не го знае. Когато обичаш някого, ти си готов много сладки думи да му кажеш, но щом не го обичаш, думите, които му казваш, няма да бъдат подсладени. Например, когато обичаш някого, ще кажеш: какви очи има - каква дълбочина, какъв ум има! Щом не го обичаш, ще кажеш, че очите му са размътени, умът му е смахнат.

За мен са важни две неща: Каквото аз говоря и каквото хората говорят. Има една реалност, която определя дали това, което аз говоря, е така или не. Казвате, че някой говорил зле за вас. Кой тук е авторитет, че говори зле? Кой е авторитет за злото говорене, кой е авторитет за доброто говорене? За доброто говорене авторитет е Бог, за злото говорене авторитет е дяволът. Следователно, когато кажете, че някой говори зле, вие сте при дявола и взимате дявола за мярка, т.е. не мерите с Божията мярка, но мерите с мярка на дявола. Тогава аз правя заключение, че вие сте се учили при дявола и затова сега говорите зле. Ако питате Господа какво нещо е злото, оставете този въпрос неразрешен. За Бога злото не съществува, съществува за нас. Злото съществува така, както съществува в ума на дявола; Доброто съществува така, както съществува в ума на Бога. Любовта

съществува в нас така, както съществува в ума и сърцето на Бога; безлюбието съществува в нас така, както съществува в сърцето на дявола. Казваш, че не обичаш еди - кой си. Щом не го обичаш, дяволът е проникнал със своята сянка в ума и в сърцето ти: Щом го обичаш, Бог е проникнал в ума и в сърцето ти.

Сега на всеки щастлив ангел на Небето отговаря по един нещастен ангел в ада. Ако по някакъв начин изчезне ангелът от ада, моментално ще изчезне и този в Небето. И обратно: Ако изчезне ангелът от Небето, ще изчезне и този в ада. Те са свързани един с друг. Въз основа на този закон, на всеки добър човек отговаря един лош. И на всеки лош човек отговаря един добър.

И наистина, когато Бог каза на Адам и Ева да не ядат плодове от дървото за познаване на доброто и на злото, с това Той им подсказва: Ако служите на земните богове, на боговете от ада, ще умрете. Ако служите на Бога, ще живеете. Който мисли, че може да служи на дявола и да живее, той е на крив път. Той ще изпита всички нещастия и страдания в живота и в края на краищата, ще умре. Дяволът ще вземе всичките му придобивки, всичките му добрини, а в замяна на това ще му остави злините си. Така постъпва и циганинът с циганката. Той ще я изпрати да проси и тя цял ден ще ходи от къща в къща, ще хлопа ту на тази, ту на онази врата, и каквото събере, ще го занесе у дома си. Циганинът ще и вземе всичко, каквото е донесла, ще я набие, и отгоре на това ще я прати пак да проси. На другия ден, циганката пак взема дисагите на гърба си, една пръчка в ръката си да се пази от кучетата и тръгва да проси. Като и дотегне това положение, тя казва: Не зная какво да правя. Няма какво да мислиш. Хвърли дисагите от гърба си, хвърли пръчката от ръката си и престани да просиш. Започни да работиш, да служиш на Бога, за да живееш.

Дяволът е създал положението на циганите, на разбойниците, на крадците, на лъжците. Как ги е направил такива? Като ги е хранил със съответна храна.

Сега аз ви давам една друга мярка. Досега, според вашите възгледи, вие мислехте, че някой е лош, а дяволът е далеч от вас. Не, дяволът е във вас. Питат къде е Господ. Започни да

говориш добре и Господ ще бъде в доброто, което говориш. Защото доброто излиза от Бога. Ти любиш - Любовта е Бог. А сега ти разглеждаш небето философски, измерваш Вселената и казваш, че Господ го няма там. Мерките, с които хората измерват Вселената, са моралески мерки. Вселената се мери с десет пъти по-големи мерки, отколкото нашите. Това са сравнения. Не искам да се мъчите да вярвате в това, което не е. Щом вярваш, че злото съществува, ти вече си във връзка с дявола; щом вярваш в доброто, ти си във връзка с Господа.

Теоретически казваме, че злото е вътре в нас. Злото може да бъде вътре в мен, без аз да съм зъл; и доброто може да бъде вътре в мен, без аз да съм добър. Тогава и теоретически, и практически злото е в мен. Как практически злото може да бъде в теб? Като семка, като зародиш. Ти може да носиш едно змийско яйце в джоба си и то няма да направи никаква пакост. Но ако го измътиш, ако създадеш условия да се измъти яйцето, например, на една боа, след една година какво мислиш, че ще направи тя с теб? Може да те удуши или, ако е отровна, може да те ухапе. Сега, какво да се прави? Ще ви дам две практически правила: Носете яйцата на дявола в себе си, в чантата си, в къщата си, но не ги измътвайте, т.е. пипайте змийските яйца, дръжте ги, гледайте ги, но не ги слагайте под никаква квачка, в никакъв инкубатор. Второ правило: Измътвайте всичките зародиши на доброто, т.е. точно обратното - откриете ли едно добро, не го дръжте, не го показвайте, а веднага го излюпете. Не се страхувайте, мислете за дявола, без да мислите, че е лош. Мислите ли, че е лош, вие го измътвате. Например, мислите за някого, когото не обичате; не мислете, че е лош, защото по този начин вие му давате сила от себе си. Вие не разбирате закона, че можете да си създадете зло. Не бугайте една бомба! Ако я бугате, трябва да имате знание, защото може да се взриви в ръцете ви и да ви причини голяма пакост.

Това са правила, които трябва да спазвате. Ако не ги прилагате, не може да имате голям прогрес в живота.

Сега вие мислите, че да се живее е мъчна работа. Да така е, ако се разправяш с лошите хора, при което може да

се заразите от тях. Когато се занимавате с недъзите на един човек, те плъзват и към вас. Не се занимавайте с тях, защото ще си създадете нещастие. Ето затова, не се опитвайте да изправите един лош човек. Оставете да го изправи Господ.

Помнете: Понеже силите на злото са мощни, затова никога не се борете със злото, не се стремете да оправите лошите хора; оставете ги настрана; с тях Бог ще се разправя. Също и в себе си не се борете със злото, защото е по-силно от вас и ще ви победи; но дайте път на доброто на Божественото във вас и то ще се справи със злото. Между злото и себе си поставете Бога на Любовта, за да победите. Няма оръжие в света, което да противостои на силата на Любовта. Както високата температура може да стопи всички метали, така и Любовта, проявена към врага, преобразява последния; затова той капитулира, т.е. злото в него се разтопява. Силите на Любовта имат много по-силни трептения, отколкото силите на низшата природа, защото първите идват от света на свръхсъзнанието и са в състояние да организират низшата природа и по този начин да я обезвредят. Врагът, това е една сила в Природата, следователно, и една сила на своята душа. Ти не можеш да я унищожиш, но ти можеш да я използваш за твоето повдигане. Само чрез Любовта може да насочите тези сили да работят за доброто. Когато Христос казва: Обичай враговете си, Той подразбира да обичаш онова Божественото в тях, а не лошото. Ако ти се отнасяш с Любов към врага си, когато се пробуди Божественото в него, той ще ти се отплати десетократно. Ти няма да го обичаш заради него, но заради Божественото.

Казвате: Да се освободим от злото. Няма какво да се освобождавате от злото. Нито от доброто, нито от злото се освобождавай. Може да се освобождаваш само от едно нещо – от греха. То е човешка работа. От греха се освобождавайте, но от злото - не. От греха всички се освободете, защото ние сме си го създали. Греха отхвърлете навън, то е смърт. А злото го оставете, с него не се борете, но го изучете.

Сега съвременният човек, бил той българин, или каква да е друга нация, се намира в свят, поставен между доброто и злото.

За да се справи с този свят, той трябва съзнателно да изучава и доброто, и злото. Доброто и злото представят два вида енергии, необходими за живота на личността. Като енергия, доброто слиза от Слънцето, а злото излиза от земята. Човек живее, докато е свързан с доброто; прекъсне ли се тази връзка, той умира. Прекъсне ли връзката си със злото, животът отново идва. Значи животът се крие в доброто, а смъртта - в злото. Като знаете това, не се стремете да премахнете злото от пътя си, но увеличавайте доброто в себе си, като му давате широк простор. Доброто не се изявява чрез добри постъпки, но чрез Любовта. Доброто е резултат на Любовта. Човек не може да прави добро, докато не обича. Любовта пък произтича от благостта. Който е благ, той има любов в себе си; който не е благ, той няма любов. Следователно, изучавайте Любовта като мирова, космическа сила, която ражда целокупния живот. Дайте път на Любовта в себе си, а това, какво представят доброто и злото, оставете настрана.

Аз не казвам, че може без зло на Земята. Не, където е доброто, там непременно ще бъде и злото. Какво ще кажете за онзи планински поток, който слиза с шум отгоре, кърти дървета и събаря къщи? Трябва ли да го унищожим? Не, той е носител на живота. Следователно, за предпочитане е да направи малки пакости, но да носи живот. Едно се иска от хората - разумност, когато реката приижда, да се справят с нея. Дали сте нависоко, или на ниско, да не попадате на нейното течение. Когато виждате, че някъде става наводнение, бягайте далеч от него. Ако можете да използвате енергията на водата, вие сте постигнали нещо. А когато можете да използвате енергията на гнева, вие сте станали разумни хора.

Един психологически факт е, когато човек се разгневи някой път, 5 милиона / 5 000 000 / кръвни телца се избиват.

Ние казваме: Как се избиват хората! А ние в едно разгневяване 5 милиона малки души избиваме и след това се чувстваме неразположени духом. Едно голямо насилие има в нас. Искामе светът да се оправи. Как ще се оправи светът, когато вършим престъпления в нас? Външният свят е отглас

на това, което става вътре в нас. Сега вие това не го знаете, вие мислите: малко да се поразсърди човек, няма нищо. Малко, като се поразсърди, малко убити има. Много се разсърди, много избити. Войната е или малка, или по-голяма.

Злото и доброто в света са сили, които разклащат човека и го каляват. Злото представлява онези неформени, неорганизирани сили, от които излиза всичко. Те са Божествен склад на енергии, които работят и преобразяват света. Затова енергиите на злото са корени на живота.

Веднъж клоните и листата на дървото се хвалели: Знаете ли какво сме направили ние? Знаете ли, че благодарение на нас, дървото цъфти, връзва и дава плодове. Чули ги корените и им казали: Не забравяйте, че без нас вие нищо не бихте направили. Ако не сме ние, да работим долу, дълбоко заровени в земята, да ви крепим и да вадим и обработваме соковете, вие щяхте да изсъхнете. Сега и аз казвам: Ти си добър човек, по причина на злото. Умен си, по причина на глупостта. Благороден си, по причина на гордостта. Следователно, злото е сила, без която не можете да се справите с мъчнотиите. Горчив елемент е злото, но той е извор на сили. Не питайте, защо е допуснато злото в света, но ползвайте се от онази велика, мощна сила, която се крие зад него. Знае ли, как да пипа злото, човек лесно се справя с него. Той го впряга на работа и се ползва от неговите енергии.

Злото в света е творчески принцип, който Бог е сложил. Този принцип е създал света. Онази инертна материя, първо злото е било в сила да я обърне, да направи един свят. След това пристигнало доброто, което да работи върху света, да го уреди. Злото беше необходимо да се създаде светът. А вие как бихте го създали. Вие, които не знаете, много лесно го създавате, но се страхувате от злото. Няма защо човек да се страхува от злото, а да го използва. Енергиите, които злото носи, могат да бъдат полезни на човека само когато добре се опознае човешката природа и законите, които регулират всички процеси в живота на човека. Тогава ще може да се отстраняват и условията, при които злото се проявява. А сега хората, които нямат това дълбоко знание, макар и да имат добри стремежи, често правят зло и носят последствията му върху себе си.

Ако човек се отдаде дълго време да работи изключително за своя материален живот, той непременно ще извърши едно престъпление, защото цялата енергия ще се събере в центровете около ушите му, където е и центърът на разрушението, и без да иска, ще стане разрушител. Следователно, за да избегне разрушителното действие на злото, човек трябва да има знание, да знае колко часа да работи физически, колко да работи за своите чувства, и колко часа за своите мисли. Освен всичко това, за да се избавите от злото, да се справите с него ще ви трябва и Любовта, ще ви трябва и знание, например да изучите закона за присаждането на енергиите и съответно да го прилагате. Една енергия може да се присади в човешкия организъм така, както може да се присади една череша или една праскова или една слива — или каквото и да е друго растение. Тази енергия може да бъде или добра или лоша, или във възходяща или в низходяща степен, и при своето проявление да ви донесе или добро, или зло. Някои от вас имате тази опитност. За пример, върху теб е присадена една отрицателна енергия. Тогава казвате: Какво да правя? Много просто, ще отчупиш това клонче от твоя ум и от твоето сърце, за да може Божественото в тебе свободно да расте. Така също може да се присадят Божествените енергии и върху лош човек. Казвам : Човешкото е една присадка върху животинското, а Божественото е една присадка върху човешкото.

Днес бащите и майките имат желание, искат да възпитат децата си, но не знаят как, не разбират закона за присаждането. Сега не е въпрос да се освободим от злото от низшия живот, но да го превърнем. Той е потребен както калта на гърнчаря. И в процеса на това превръщане може да се искаме като гърнчаря, но това нищо не значи — важно е да се свърши работата — да се превърне нашият живот, да му се даде възходящо направление.

Човек най-напред трябва да се научи да слуша, да гледа, да се храни, да диша правилно, след това той ще се научи да мисли и едва тогава ще може да се създаде вътрешна връзка между всички хора. Тази вътрешна връзка ще бъде основата, върху която ще се съгради истински братски живот. Докато не се създаде, тази вътрешна братска връзка между хората, вместо нея, ще има съдба. Съдбата, която сега

ни съди, не е съдба Божия, а е наша съдба. Ние създаваме нашата съдба и затова трябва да гледаме сами да ликвидираме с нея. Който не разбира Божиите пътища, той всякога роптае против съдбата си, против Бога, че му е дал страдания, сиромашия, мъчности, а други е облагодетелствал. Всички изпитания в живота са предметно учение.

Съвременните хора живеят в един свят на големи противоречия, в който злото царува, а доброто слугува. Докато злото царува, страданията и нещастията са неизбежни. Сега се създава нов свят, с нов ред и порядък, в който доброто ще царува, а злото ще слугува. Някои очакват този свят да дойде вече. Те го очакват преждевременно. Злото не иска да отстъпи царството си. То има още работа в света. Докато не получи своето си, злото няма да отстъпи. Вижте, какви дълбоки корени е пуснало злото в света.

Едно нещо трябва да знаете: злото царува в самия човек, а не вън от него. Външните условия са причина да се прояви злото навън, да излезе от човека. И най-кроткият човек може да бъде предизвикан, да прояви злото в себе си и да ухапе. В стремежа си да се самозапази, човек може да убие човека.

Какво трябва да се прави, за да се избегне злото? Трябва да се отдалечите от него. Казано е в Писанието: “Отдалечете се от злото”. И единственото нещо, което може да спаси човека и света, е отдалечаване от злото. Човек трябва да застане на такова място от злото, където няма да бъде засегнат, но да се ползва от него.

Засега злото, като мощна сила е потребно. Понеже злото господарства в света, вие трябва да се учите от него. Всички хора казват, че не обичат злото, а всъщност правят зло. Значи, макар и несъзнателно, те го обичат. Може ли човек да прави нещо, което не обича? Човек дава път и на злото, което е вън от него. Той възприема някоя лоша мисъл в ума си, или някое лошо чувство в сърцето си, храни ги известно време и след това ги изнася вън от себе си.

Човек трябва да има будно съзнание, да не допуска злото в себе си, да не дава в услуга на злото нито устата си, нито ума, нито сърцето си.

Като четете Исая, виждате, че и той се е натъкнал на злото

между хората, вследствие на което изпада в противоречие. Исай казва за Господа: “Ето, Ти си се разгневил, защото ние сгрешихме”. Исай се ужасява от злото в човека, което е причина за грешки и престъпления. И тогава предава думите на Господа: “Дръжте злото вън от себе си, да не грешите”.

Иска ли да не греша, човек трябва да държи злото и всички отрицателни прояви на естеството си вън от себе си. Това означава да се очисти от злото. Страшно е положението на човек, който е влязъл в областта на злото. И светията, който стои високо над обикновените хора, изпитва ударите на злото. И той минава през голяма вътрешна борба, докато се освободи от злото и противоречията в живота. При това положение, злото царува в света, а доброто слугува. Не се ли подчинявате на злото, ще се натъкнете на наказания и на закони. Законите в света показват, че злото царува. Не изпълните ли един от законите на злото, ще те осъдят и ще кажат, че Бог е наредил така. А това е въпрос още.

Там, където Бог царува, е рай. Където злото царува, пак е рай, но за силните, за големите. Там силните господарстват, а слабите - слугуват. В рая, където доброто царува, е обратно: слабите господарстват, силните слугуват. Страшно е положението на слабия, когато силният господарства. Какво трябва да прави слабия, за да се освободи от ръцете на силният? Той трябва да се обърне към Бога, да потърси Неговата помощ.

Днес Бог идва в света да се всели между хората, да подкрепи слабите. Само по този начин слабият може да се освободи от силния. Значи Бог трябва да бъде тил на слабия, за да го избави от ръката на силния. Освен Бога, няма друга сила, която може да освободи човека от властта на злото. Колкото и да се бият хората, колкото и да воюват, ако Бог не се всели в тях, никаква свобода не могат да имат. Вън от Бога царува насилието, а в Бога - свободата. Където царува злото, въпросите не се решават правилно.

Съвременните хора живеят в един свят, на който не са господари. Те имат един господар, който ги заставя да правят това, което не искат. Никой не прави зло доброволно. Човек е заставен да прави зло, насила го карат. Благодарение на това, всички хора

пъшкат под тежестта на злото и очакват да дойде някой да ги спаси. Бог ще ги спаси, като се всели в тях. Кога познавате, че Бог се е вселил в човека? Когато човек става господар на своите мисли, чувства и постъпки. Забележете ли, че някой плаче, той е далеч още от вселяването. За пример, светията не плаче.

Днес светът се нуждае от силни хора. Силен е този, в когото Бог живее и който живее в Бога. Ако Бог не живее в човека и ако човек не живее в Бога, той не може да бъде силен. Този човек е роб на злото и прави това, което не иска. Той не е виновен в това, но трябва да признае в себе си, че е слаб. Щом съзнае слабостта си, той трябва да се моли на силния, да дойде при него, да го освободи. Ние не съдим слабите, но им посочваме път към освобождаване. Как ще съдите болния, че е нечист? Той е слаб и без да иска, цапа се. Трябва да дойде някой силен, да го очисти, измие и подкрепи. Затова, обърнете се към Този, Който може да ви подкрепи, очисти и излекува.

Време е вече, който е силен, да приложи закона на Любовта. Силният трябва да приложи силата си, да разтопи злото в себе си и да го пусне да изтече навън. Омразата е злото в човека. Тя е твърдо вещество, което трябва да се разтопи. Как ще разтопиш злото? Ще пуснеш повече топлина в сърцето си. Щом почувстваш вътрешно разположение в себе си, ти си разтопил вече омразата. Разтопиш ли злото, ти си на прав път.

На едно място в Писанието Бог се обръща към народите с думите: “До кога ще ви търпя?” Наистина, докато хората се подчиняват на злото, те не могат да бъдат нито търпими; нито любими на Бога. Щом се откажат от злото и започнат да се подчиняват на доброто, те стават любими на Бога. Какво разбираме под думите “любими на Бога”? Любимият на Бога се ползва от Неговата сила и власт. В този смисъл, човек и днес е любим на Бога, но външно, а не вътрешно. Днес той не се ползва от силата на Бога. Защо? Защото той не е готов още за тази сила. Ако днес има силата на Бога, човек би я употребил само за зло. На сегашния човек е дадена малка сила, та като прави зло, да не бъде голямо. Ако има голяма сила, човек ще се

почувства господар на света и ще прави, каквото иска, а с това, ще увеличи злото, нещастията и страданията.

Каква е задачата на злото в света? Злото приготвя условията за идване на доброто. Злото казва: Днес аз съм господар на света. Аз искам да сложа ред и порядък, та като дойде доброто, нека използва този ред и порядък, както намира за добре. В бъдеще доброто ще се ползва от реда и порядъка, който злото е поставило. Днес, при царуване на злото, благата не са еднакво разпределени между хората. В бъдеще, когато доброто ще царува, благата ще бъдат еднакво разпределени между хората и те ще имат добри отношения помежду си.

И така, докато злото царува, а доброто робува, радости не могат да съществуват. Когато доброто започне да царува, а злото да робува, тогава ще дойдат радостите в света. Очаквайте времето, когато Бог ще се всели между хората и доброто започне да царува, за да дойде и радостта в света. Работете за идването на това време.

За пример, ако човек има някакъв недъг, нека намери в какво седи той и да не се страхува от него, а да го поправи. Така се гради човешкият характер и се дава преднина на разумното, творческо начало в живота ни. Този е пътът на човешкия прогрес. Ако искате да вървите по този път, най-напред внесете хармония във вашия ум да мислите правилно, да имате желание да мислите правилно. След това внесете една хармония в сърцето си, че да чувствате правилно и най-накрая да постъпвате правилно. В дадения случай то е необходимо за самите вас. Това е Велик закон на Битието.

Следователно, ние трябва да изпълним всичко, което Бог ни е възложил още при създаването на света. Той е поставил силите на човешкия мозък в хармония. Затова, човек трябва да се пази от всичко, което нарушава тази хармония. Тщеславието, гордостта, страхът са сили, които нарушават хармонията в мозъка. Те са подобни на червеи, които изядат плодовете на дърветата. Какво означава хармонията в човека? Съгласуване на силите му. Както музикантът настройва инструмента си по даден ключ, така и всеки човек трябва да настрои силите и енергиите си по даден ключ. Кой е този ключ? Любовта. Тя е единствената сила,

която хармонизира, т.е. настройва нещата. В Школата на живота и учителят, и ученикът трябва да си служат с ключа на Любовта. Който не разполага с този ключ, нищо не може да постигне. Всички мисли, чувства и постъпки на човека трябва да се определят от ключа на Любовта. Това означава да се съгласува човек с Великите Божии Закони като единствено неизменни и вечни.

Това Същество, което е създало света, желае всички хора да постъпват правилно. А вследствие нашето противодействие на това Божие желание, ние страдаме — опитваме злото.

Искате да знаете как се е родило злото. Злото вие сте го родили, защото искате да станете като Бога независими. Нищо не сте направили, пък искате да станете господари, каквото кажете да стане. При все това и въпреки това, вие търсите Бога. Но с тази неадекватност в мислите, в чувствата и в постъпките ние никога не можем да разберем Бога, още повече да Го намерим. По този материалистичен начин ние никога не можем да намерим Бога. Ще намерим такъв господ като нас.

Сега в живота ние правим много погрешки, но сред тях има две особено важни: изгонваме злото и не приемаме доброто. Някои изгонват злото, и то се загнездва в тях. Други приемат доброто, и то се загнездва в тях. Злото чрез изгонване се загнездва, а чрез приемане бяга. С доброто е обратното. Ако ти му противодействаш, то се отдалечава. Ако го приемеш, то се загнездва.

Някой път, дойде ли ви лоша мисъл, остави я да влезе в двора. Ти се скрий и следи само нейното движение. Наблюдавай я! Тя ще ходи, ще ходи, ще обикаля, докато си излезе. Ако и обърнеш внимание, или започнеш да я гониш, ти не можеш я изгони. Белята ще си намериш, не можеш да се отървеш от нея. Тя като влезе, ти само я наблюдавай! Пристигне ли доброто, посрещни го, отвори му вратата, нека влезе! По същия закон и двете ще влязат — и доброто, и злото.

При злото ще се скриеш да гледаш, при доброто ще излезеш да го посрещнеш и ще останеш при него. Друг закон гласи: Ако при неприятност човек запази своя мир, тя ще си отиде. Ако прояви ожесточение, тя ще се увеличи. Близък

до този закон е следният : Когато човек е доволен, напредва, понеже привлича положителните сили на Природата към себе си. А когато е недоволен, той се свързва с отрицателните сили на Природата, и е в човешкия порядък.

Недоволството в човека отваря вратата на човешкия ум и на човешкото сърце за всички лоши мисли и чувства. Щом влязат в човека, те започват да цапат.

Следователно, когато човек е недоволен от живота, когато е неразположен духом, той е затворен за горния свят - за Небето, а отворен за долния свят - за злото. Когато е доволен от живота и разположен духом, той е отворен за горния свят - за Небето, а затворен за долния свят - за злото. Доволен ли е човек, той вече е в Божествения порядък.

Питам : Какво ще спечелим ние, ако сме недоволни от живота? Досега никой нищо не е спечелил от недоволството. От учението всички са спечелили по нещо, но от недоволството никой нищо не е спечелил. За пример, обере ви някой човек, вие трябва да сте доволни, да се радвате, че не сте на неговото място и да благодарите на Бога, че друг взел тази служба, че вас не са ви сложили на тази служба, на този занаят. Някой като ви нагруби, наругае, да благодарите на Бога, че друг цапа езика си. Вие се учите. Това е морал в света. Човек, когато благодари на Бога, доброто ще си остане добро, а злото ще се превърне на добро. Това е закон за освобождаване на човека от всички трудности и страдания. Това е закон за превръщане на отрицателното в положително.

И така, благодари ли човек, той всеки ден ще се обновява и получава по нещо ново. В даден случай човек може да даде ход да се проявява злото чрез него, но човек си мисли, че той се проявява и казва : Аз съм свободен, а всъщност той е роб на чужда воля, на чужди интереси: при друг случай човек дава ход да се проявява доброто чрез него, но той пак си мисли, че той е, който прави доброто, но пак действа всъщност под чужда воля, но тази чужда воля има вече предвид неговото благо и неговите интереси. Когато човек прави зло, т.е. дава

ход на злото да се проявява чрез него, той се заробва, а когато даде ход да се проявява чрез него доброто, той се освобождава.

Казвам : Между злото и себе си поставете Бога на Любовта. Само по този начин вие можете да опитате злото, ако искате да се справите с него. Дойдете ли в пряк досег със злото, няма да победите, но ще бъдете победени.

Христос е казал: “Не се противи на злото”. С това Той е разбирал, че злото е по-силно от нас и ако започнем да се борим с него, ще бъдем победени. Всеки, който се е опитал да се бори със злото, той всякога е плащал с живота си. Затова, за да победите, между злото и себе си поставете Бога на Любовта. Но за да не противодействаме на Бога, Който е между нас и злото, ние трябва да имаме знание и будно съзнание, за да придобием великото знание, което ни е необходимо за изпълнението на Волята Божия. И Бог, Който разбира закона, само Той е в сила да се справи със злото. А вие поддържайте доброто.

Ева дойде в прямо общение със злото, но победи ли? Не победи. И тя и Адам пропаднаха. Но когато дойде Христос, Той постъпи по друг начин. Между злото и себе си Той постави Бога и каза: “Да бъде Твоята воля”. На друго място искаха да го направят цар, но Той каза: “Царуването не е за мен”. И си замина. Когато хората искаха да Му отдадат слава, Той им каза: “Аз дойдох да изпълня волята на Отца си, а не своята воля.”

Всички, които ме слушате сега, трябва да имате този дух в себе си, за да издържите на мъчнотиите и противоречията, които ще срещнете в живота си. Сега скърбите и радостите, през които минавате, не са още реален живот, защото в реалния живот няма радости и скърби. Там няма никакви противоречия и промени. Реалният живот е живот на Любовта. Който живее в Любовта, еднакво приема и скърбите и радостите. Той се радва на скръбта така, както и на радостта. Ти, докато не познаваш реалното, ще имаш нужда от всичко, а когато го познаеш, не ще се нуждаеш от нищо и ще даваш всичко, което имаш, защото реални неща са само вечните, а преходните са нереални.

Реалността има три качества: Тя носи живот, светлина

и свобода. Реално е само това, с което в даден момент разполагаме, а не това, с което ще разполагаме в бъдеще, или това, с което сме разполагали в миналото. Реалността, това е настоящето, това, което никой не може да ни го вземе и с което всякога можем да разполагаме. Това е Божествената реалност, с която ние можем да оперираме. Тази реалност е вътре в човека, това е човешкият “Аз”.

Зада си изработят правилна философия за живота, хората трябва да познават своите прояви, да се разбират. Те живеят едновременно на физическия, в сърдечния и в умствения свят, но като не разбират законите на тези светове, понякога разменят нещата от единия в другия свят. Като не могат да поставят всяко нещо на мястото му, те се натъкват на противоречия, вследствие на което страдат.

Едно трябва да знаете: Докато сте във физическия свят, трябва да се храните умерено. Ако сте в астралния свят ще ядете малко. В астралния свят ще бъдете пчели, ще ядете малко, за да не си създадете нещастия. Когато сте на Земята, ще имате стомаха на човека. Като влезете в астралния свят, ще имате стомаха на пчелата. И най-после, като влезете в умствения свят, ще имате стомаха на слона - там много се яде. Значи, това, което е благословение за умствения свят, не е благословение за астралния; благословието за астралния свят пък не е благословение за физическия. Не може ли да се справи със законите на тези светове, човек изпада в противоречие, в каквото се намерили селяните на едно село, които получили един слон от турския паша.

Приказката за този слон е следната. Един турски паша отишъл в едно българско село на гости. Домакините го приели много любезно, нагостили го добре. На заминаване от селото, пашата се обърнал към селяните с думите: Благодаря ви за добрия прием. За благодарност, ще ви подаря един слон, да ви върши работа. Те благодарили на пашата за слона, но не знаели как да го впрягат на работа. Цели пет години слонът прекарал в селото, без да работи, но през това време селяните обеднели. Защо? Слонът изядъл на ден по пет крини ориз. Те го хранили само, без да го използват.

Един ден пашата срещнал един от селяните на това село и го

запитал: Доволни ли сте от слона? Доволни сме. Тогава да ви изпратя още един слон. Благодаря, достатъчно ни е един слон. Вторият слон изпратете на друго някое село. Наистина, страшно е да храниш слон, без да го използваш за работа. Не че слонът е лош, но трябва да знаеш как да го сложиш на работа. Тогава той ще изкарва прехраната си в двоен размер. В Индия, затова му дават работа и слонът се изплаща.

Съвременните хора страдат от неразбиране на живота, който Бог е вложил в тях. Те страдат от това, от което и селяните страдали - не знаят, как да използват слона - това силно, здраво животно. Противоречията в живота на човека показват, че той не разбира нещата. Когато се натъкне на известно страдание, той трябва да се запита, откъде идва това страдание и защо идва. Като разбере, че страданието идва от физическия свят, човек може да се качи в астралния свят и да се освободи от него: ако страданието идва от астралния свят, човек може да се качи в умствения; ако ли пък идва от умствения свят, човек може да се качи в причинния, където работите се нареждат добре.

Ще кажете, че за да нареди работата си добре, човек трябва да мисли. Как трябва да мисли човек? Той трябва да мисли не само по физическия начин, но и по Божествен начин. Като мисли по Божествен начин, ще бъде добре за ума му, ще бъде добре и за неговото сърце; а когато е добре за ума и сърцето му, ще бъде добре и за тялото му. За да постигне това, човек трябва да живее в причинния свят, където няма никакви престъпления. Влезе ли в този свят, човек може да направи зло само на себе си, на никого друго. В този свят човек има възможност да се изправи. Ако всеки може да ви причинява пакост, вие сте в света на злото. За да се освободи от злото, човек трябва да напусне този низш свят и да се издигне в причинния или в Божествения свят. Там никой не може да ви направи зло. Там всеки човек сам може да си причини някакво зло; там всичко е неуязвимо. Опитал ли се някой да причини зло на другите, той сам ще падне в това зло, т.е. сам ще падне в ниските светове. Досега никой човек не е изменил и никой не е в състояние да измени законите на Божествения свят. Всеки, който е влязъл в Божествения свят и се е опитал да направи зло на някого, той веднага се е намерил на Земята,

между тези хора, които обичат да правят зло.

Когато говорим за петте свята - физически, чувствен, умствен, причинен и Божествен, хората се спират пред причинния и Божествения - тях не познават. Първите три свята са им познати, защото се движат повече в тях. Като слушат да им се говори за причинния свят, хората се чудят, как е възможно там да не може човек да прави зло на другите, освен на себе си. Не само зло не могат да правят на другите, но и добро не могат да правят. Направят ли добро на някого, доброто пак се връща към тях. Доброто и злото, което човек прави в причинния свят, в края на краищата се връща към самия него. Човек трябва да държи в ума си мисълта, че никой на никого не може да причини зло или добро, освен той сам на себе си.

Това, което Христос е казал за самоотричането, подразбира, че всеки човек може да бъде господар на себе си, на своята съдба. Ако човек не мисли така, никой не може да му помогне. Бог, Който учи човека отвътре, всякога му нашепва: Ти ще постъпваш с хората така, както Аз постъпвам с тебе. И вие ако искате да не страдате, ходете в Божествения свят. Там и душата и умът, и сърцето, и тялото ви ще бъдат неуязвими, както Бог е неуязвим.

Христос слезе на Земята да научи хората, именно, на този закон. Той им доказа, че макар да е слязъл на Земята, пак живее в Божествения свят, където никой не може да му причини зло. Когато Савел гонеше Христос, сам Христос го свали от коня и му каза: “Знай, че като правиш зло на другите, ти сам правиш зло на себе си”. Като падна на земята и ослепа, Савел започна да мисли върху думите на Христос, обърна се към Него и каза: “Всичко считам за измет, само да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога, Исуса Христа”. От този момент той се нарече Павел, прие Христовото Учение и започна да проповядва.

Наистина, няма по-велико нещо за човека от това, да познае Христос, да разбере, че не може да прави зло, но и на него не могат да правят зло. Осъзнае ли това, той е свободен, щастлив човек. Такива са всички хора, които прилагат законите на Божествения свят.

Като наблюдавам хората, виждам, че някои живеят на

физическия свят, вследствие на което работят много. Други живеят в астралния свят, вследствие на което малко работят, малко ядат и малко мислят. Трети живеят в умствения свят, затова мислят много. Малко са тези, които влизат в причинния или в Божествения свят, най-много за две - три минути, като с експрес, и бързат да слязат на Земята.

И така, разграничавайте добре нещата и поставете всяка работа на своето място: физическата - за физическия свят, астралната - за астралния, умствената - за умствения. След това, качете се в причинния свят, за да видите причините на всичко, което става на Земята. Разберете ли причините на нещата, вие ще се освободите от всички противоречия.

В причинния свят всяко нещо е на мястото си. Обаче, ако разглеждате Божествения свят от физическо гледище, със законите на физическия свят, вие няма да имате ясна представа за него. Моралният свят не може да се разглежда нито чрез законите на физическия свят, нито чрез законите на астралния свят, нито чрез законите на умствения свят. Физическият, астралният и менталният свят са относителни светове - светове на доброто и на злото. За да познае себе си, като човек, за да познае ближния си и да разбере причините на нещата, човек трябва да напусне тези три свята и да влезе в причинния свят. В причинния свят той ще разбере, защо резултатите на физическия свят не са такива, каквито човек ги очаква. Човек иска да бъде богат, учен, щастлив, а въпреки това не успява. Защо? Защото той се стреми към богатство, без да подозира, че богатството е в него. Той иска да бъде щастлив, без да подозира, че щастието е в него. Той иска да стане учен, без да подозира, че науката е в самия него. Той иска да следва университет, да стане учен. Защо не следва университета на Любовта, да се научи правилно да обича? Обаче, на физическия свят това е немислимо, както е невъзможно на физическия свят да имаш здраво тяло, в астралния свят - здраво сърце и в умствения свят - здрав ум.

На физическия свят телата се рарушават, в астралния свят - сърцата се разрушават, а в умствения свят - умовете се разрушават. В кой свят нещата не се разрушават? В света на душата. Душата пък живее в Божествения свят.

Следователно, за да не се разрушава, човек трябва да живее на Земята, но да прилага законите на Божествения свят.

Често хората се запитват, защо са дошли на Земята. Отговорът е прост: Човек е пристигнал на Земята да учи. Той много време е учил и много знания е придобил. Важно е, какво е приложил от тези знания. Човек всеки ден се убеждава, че между знанието и прилагането има голяма разлика. За да прилага законите на Божествения свят, между мислите, чувствата и постъпките на човека трябва да има съответствие. Понеже хората не могат да спазят това съответствие, те постоянно се оплакват едни от други. Те казват: Къде ще отиде краят на този свят? За никакъв край въобще не трябва да се говори. Едно трябва да имате пред вид: Нова философия е нужна на хората. Всички се нуждаят от нова философия. Физическият живот изисква едно нещо, астралният - друго, умственият - трето и т.н. Човек трябва да знае във всеки даден момент, в кой свят се намира и какво трябва да прави. Съвременните хора страдат и се питат, защо идват страданията. Много просто - те страдат, защото не постъпват както трябва, нито във физическия, нито в астралния, нито в умствения, нито в причинния свят. Затова вместо да станат щастливи, хората сами си създават нещастия. Докато живее във физическия, астралния и умствения свят, човек не може да бъде щастлив. Тези светове представляват ровка почва, която постоянно се руши. При тези условия, човек не може и не трябва да търси щастието си в своите мисли, чувства и постъпки. Изобщо, човек живее в неустойчиви светове. В който и свят да влезе, навсякъде ще се намери при трудни условия. Например физическият свят е свят на мъчение. Когато влезе в астралния и в умствения светове като жител, едва тогава човек ще може по-добре да разбере причинния свят. Придобие ли опитностите на трите свята, човек ще влезе да живее в причинния свят. Когато стане жител на причинния свят, тогава той става вече светия.

Днес хората се оплакват от противоречията на живота и се питат, кога ще се оправи този свят. Докато е на Земята, човек всякога ще има противоречия. Единствената възможност на човека да се освободи от противоречията на живота се състои в това, да направи поне една разходка в причинния свят, за да разбере причините на нещата. Като

се върне оттам, той ще се примири с трудностите си и ще бъде годен за работа. Йоан казва: “Чух цялото създание да възхвалява Бога”. Значи, ще дойде ден, когато всички живи същества ще разберат Божиите пътища и закони и ще въздадат хвала на Господа. От този ден никой на никого няма да пакости. А сега хората страдат, едни на други си причиняват страдания от неразбиране на Великите Закони на Битието. Когато човек приложи в живота си Великите Закони на Битието, едва тогава той ще разбере, че смисълът на живота се крие в Божествения свят. Следователно, искате ли да се освободите от противоречията на живота, ходете в Божествения свят, където царува Доброто и Любовта.

И ако вие се оплаквате, че някой ви причинил пакост, ще знаете, че вие живеете още в един от нечистите, нереални светове-физическия, астралния или менталния. Престанете ли да се оплаквате от хората, вие сте се качили в причинния или в Божествения свят. Там никой не може да ви направи зло. Когато в живота ви дойде злото и ви направи пакост, не се борете с него. Сложете доброто на негово място. А вие започвате борба и всякога сте бити. Затова не се противете на злото със зло, а със силата на Любовта. Без Любов, злото в света иде. Без Любов, грехът в света иде. Без Любов в света, престъпната мисъл иде. Без Любов в света, престъпната постъпка иде. Любовта трябва да се постави в основата на всички наши постъпки.

Родиш една мисъл, с Любов да я родиш. Родиш едно желание, с Любов да го родиш. Родиш една постъпка, с Любов да я родиш. Дори и в най-добрия човек можете да предизвикате злото, ако не знаете как да постъпите с него, а и в най-лошия човек, ако знаете как да постъпите с него, можете да предизвикате доброто.

За Бога добро и зло не съществуват, защото Той е впрегнал на работа и доброто, и злото. Доброто и злото съществуват само за хората. Злото е бирник, който взима от човека всичко онова, което е придобил по нечестен път. Богатство, знание, сила, придобити по нечестен път, чрез лъжа и насилие, ще ви се отнемат. Докато човек сам не съзнава злото в себе си и не започне да се самовъзпитава, никой не е в състояние да се справи с него. Когато човек извърши зло — престъпление под влияние на

известни сили в себе си, отговорността пада върху самия човек, него съдят. Злото се ражда, когато се заблъскат интересите на два живота, единият от които е низш, а другият — висш.

Дали ще произведете добро или зло в живота си, това зависи от самите вас. Злото в света, като количество по отношение на доброто представлява една трета. Злото съществува като една трета, а доброто като две трети. А вие имате една крива представа като мислите, че злото в света е повече от доброто, съдейки по това, че на Земята хората са повече лоши. Но в другите слънчеви системи има хора светци и съвършени, и като сравним злото, което съществува на Земята, с тези съвършени същества, виждаме, че то пропорционално представлява една трета. Защото човешката раса не живее само на Земята. И ако човек иска да се освободи от злото и да стане съвършен, да заживее по Божествен начин, той трябва да се обезличи. Само при това положение той може да се спаси от злото. Не може ли да се освободи от злото, човек се държи за материалните неща, с което дава възможност на злото да го направи нещастен. Когато човек ограничава Любовта в себе си, пак дава възможност на злото да го направи нещастен. Това е една философия, която можете да опитате веднъж, два, три, четири пъти и всякога ще намерите, че това е вярно. Злото не е нищо друго освен ограничението на закона на Любовта. Когато ограничаваш Любовта, създаваш злото. Сега ние не страдаме толкова от липса на любов, колкото от липса на справедливост. В съвременния свят няма справедливост. Няма ли справедливост, на всяка стъпка ще има жестокосърдечие. И когато хората не искат да изпълняват онези закони, които управляват Битието, те си създават страдания.

Сега ти страдаш, говориш на един непонятен език на Бога, искаш Той да те разбере. Ние искаме Господ да знае всичките езици, а ние не искаме да знаем Неговия език. Нали едно дете, което се ражда, научава първо езика на майка си. Христос затова слезе на Земята, да ни научи езика на Бога, да ни покаже, че светът ще се оправи с Любов, защото няма същество в света, което да не се подчинява на езика на Любовта. И ако ние в

света имаме толкова много страдания, това показва колко много сме се отклонили, в какво голямо безлюбие живеем.

Когато Любовта дойде в света, страданието тя може да го превърне в радост. Без Любов, радостите се превръщат в страдание. Всяко нещо в света, което е родено без любов, ще причини страдание, вреда. Всяка мисъл, която е родена без любов, ще причини страдание. Всяка дума, всяка постъпка, всяко действие, каквото и да направите за в бъдеще без любов, то създава, то носи ад. Адът не е нищо друго, освен свят на безлюбие. Всички лоши мисли, всички лоши чувства и всички лоши постъпки на цялото човечество са създали ада. А всички хубави мисли, всички хубави чувства и всички хубави постъпки на цялото човечество са създали рая. Това е моето верую. Дали вие вярвате или не в това, вие сте свободни. Аз създавам рая, аз създавам пъкъла за себе си. Аз създавам моя рай и моя ад. Вие създавате вашия ад и вашия рай. Ще кажете, че Господ създал рая. Господ създал своя рай. И Той си има свой рай.

Сега, не питайте, защо сте болни, нещастни, защо страдате, но вижте какво е състоянието на вашите мисли и чувства. Ако теченията им са правилни, ако те не са в противоречие помежду си, вие всякога ще бъдете разположени, здрави и весели. Това ще рече: Ако искате всякога да бъдете разположени, здрави и весели, стремете се само към разумните мисли, чувства и постъпки, които проникват едновременно в ума, в сърцето и волята и стават плът и кръв за вас. Това е, което ще ви ползва.

В живота си често ние се безпокоим. А какво ни допринася безпокойството? Всякога безпокойството произтича от това, че човек иска повече, отколкото му е дадено. Дойде ли безпокойството, идва и страданието. Затова искам толкова, колкото ти е възможно и потребно. Не се стреми към чуждите блага, които в края на краищата ще те заробят. Оценявай своето благо и го прилагай, а към чуждото не се стреми. Докато не прилагаш това, което Бог ти е дал, винаги ще се натъкваш на противоречия. Докато не изпълняваш волята на Бога, винаги ще страдаш и ще търсиш

причината за страданията въвн от себе си.

Днес хората страдат, защото не разбират това, което става вътре в света. Външно те го разбират, но вътрешно още не са го разбрали. Външно светът е добре нареден. Външният ред и порядък е добър: навсякъде има къщи, фабрики, работилници, параходи, самолети. Превозни средства има навсякъде. Външно животът е улеснен, но време е вече да се постави вътрешен ред и порядък, да се оправи и вътрешният живот на хората. Божественото носи вътрешния ред и порядък във всички хора, във всички домове, общества и народи. Вътрешният ред ще направи хората радостни и весели. Всяко лице ще бъде засмяно. И тогава, колкото хляб сложите на трапезата, няма да се извинявате, че е малко, но ще благодарите и за него. Колкото плодове сложите на трапезата, пак ще благодарите. Няма да казвате, че някой ви е дал само една череша, но ще благодарите и за нея. Само една ябълка да имате, благодарете и за нея. Ако не благодарите за малкото, и то ще ви се отнеме.

Учете се да благодарите за всичко. И като ви обидят, и като ви похвалят, еднакво благодарете. Не е въпрос да благодарите механически, но съзнателно, като превръщате горчивината в сладчина. Всеки човек е на фронта, началникът му заповядва, и той трябва да изпълнява. Докога ще продължава това подчинение? Докато човек достигне до онази вътрешна дисциплина в себе си, докато придобие пълно самообладание, и стане господар на себе си.

Един светия тръгнал за небето, да се срещне с Господа, да Му даде отчет за делата си. На пътя си срещнал един богат човек, който го запитал, къде отива. При Господа. Моля ти се, кажи Му, че ми дотегна богатството, искам да се освободя от него. Ако не ме освободи, ще слеза в дъното на ада и ще се погубя. По-нататък светията видял един гол човек, заровен в пясъка. Какво правиш тук? - запитал го светият човек. Какво правя? Лежа и оплаквам положението си. Дотегна ми вече тази сиромашия. Ти си свят човек, кажи, моля ти се, на Господа, да ме освободи от сиромашията и от тази голота. Светията отишъл при Господа, свършил работата си и

на връщане пак минал по същия път. Първо видял сиромаша, а после богатия. Казал на сиромаша: Бог те съветва, да благодариш за сиромашията и за голотата, в които се намираш. Само чрез благодарността ще се освободиш от сиромашията. Това е невъзможно! - отговорил сиромашът. Щом не можеш да благодариш за сиромашията, тя никога няма да те напусне. След това светията минал покрай богатия и му казал: За да се освободиш от богатството, Бог те съветва да роптаеш, да проявиш недоволство, че си богат. Това е невъзможно! - отговорил богатият. Щом е невъзможно, ще носиш богатството си и ще пъшкаш под неговия тормоз.

И така, човек като благодари за всичко, което му е дадено, е богат. Който не може да благодари и постоянно роптае, е сиромаш. Благодарността се крепи върху три неща: доброта, разумност и справедливост. Където са доброто, разумността, там е Любовта. Където отсъстват доброто, разумността и справедливостта, там никаква любов не съществува. Там е човешкият, временният порядък на нещата. Затова е казано в Писанието: “Постоянно благодарете”. Ще кажете, че не е дошло още времето за Божествения порядък. Не само, че е дошло, но повечето хора са закъснели, трябва да усилят темпа на своя ход.

Като не можете да се справите със своя живот, казвате: Да бягаме отук! Да напуснем Земята! Няма защо да я напускате. Светът е лош, животът ни е тежък. Няма защо да бягаш. Животът е велико благо, но хората, със своите криви мисли и желания, сами себе си тровят. Те сами внасят отрова в своя живот. И заемете се, като учените, като химиците, да извадите отровните елементи от вашите желания и да оставите в тях само великото, Божественото, което е в сила да просвети вашите умове за да излезете от човешкия порядък. Всички страдания произтичат от човешкия порядък. А там, където има човешки порядък, в сила е законът, който индусите наричат карма и прераждане. Прераждането е закон за изправление на човешкия порядък в света. В Божествения порядък няма прераждане.

Питате: След колко години се преражда човек? Който върви по закона на Любовта, преражда се след 1500 - 2000 години; който

върви по свой закон, преражда се след 45 години; и най-после, глупавият се преражда веднага. Следователно прераждането е закон за освобождаване на човека от неговите грешки и заблуждения. За пример праведният стои извън обсега на този закон, и никога не умира в този смисъл, който ние разбираме. Той излиза от една къща и влиза в друга, т.е. съзнателно излиза от едно тяло и влиза в друго. Той никога не отива и на небето. Защо? Защото за него небе е мястото, където Бог живее. Където Бог не присъства, там е адът. Земята пък е място на лошите условия, т.е. на гъстата материя и човешкия порядък. Затова сега, страданията помагат на хората, да излязат от човешкия порядък, и да се приближат до Бога, до Божествения порядък.

Сега ще си послужи с една аналогия, за да обясня различието между човешкия порядък и Божествения. Човешкият порядък може да се уподоби на парче въглен, който може да гори, да се превръща във въздухообразно тяло; той може да поглъща нечистотиите, но по никакъв начин не може да пречупва слънчевите лъчи, както диаманта. За да се превърне в диамант, въгленът трябва да се подложи на голямо налягане и висока температура. Колкото по-голямо е налягането и по-висока температурата, толкова диамантът по-добре кристализира. Красив е Божественият порядък. Там става пречупване на лъчи, вследствие на което се явяват разноцветни дъги, различни краски и светлини.

Съществува известна аналогия между законите на физическия свят и тези на Божествения. Следователно, каквито методи се прилагат за превръщане на въглена в диамант, такива се прилагат за преминаване на душата от човешкия в Божествения порядък. Човешката душа трябва да се подложи на висока температура - огънят на Любовта и под голямо налягане - налягането на Мъдростта - за да се превърне в Божествена. Когато душата кристализира и от въглен се превърне в диамант, тогава високата температура и голямото налягане ще се намалят, ще станат лесно поносими.

След като “душата - въглен” кристализира и се превърне в “душа - диамант”, всеки я обича, всеки се спира

пред нея да я погледа, да и се порадва. Нея обичат и Богове, и ангели, и хора, и растения, и животни. Докато душата е въглен, никой не се спира пред нея, никой не я поглежда.

Христос дойде в света, да превърне “душите - въглени” в “души - диаманти”. За да стане това, те трябва да минат през висока температура и голямо налягане, които условия хората наричат страдания, мъчнотии и изпитания. За този огън се говори и в Свещените книги. Това е огънят на Божията Любов и налягането на Божията Мъдрост. Огънят и налягането ще пречистят човешката “душа - въглен”, ще я кристализират. Когато се превърне в Божествена душа, в душа - диамант, тя ще пречупва Божествена светлина и ще образува около себе си аура от светли, нежни цветове. Такава е душата на всеки съвършен. Към това съвършенство се стреми човешката душа.

“И преобрази се пред тях: Лицето Му светна като Слънцето, а дрехите му станаха бели като светлината. Явиха им се Мойсей и Илия, които се разговаряха с Него. Допря се до тях, Христос и рече им: Станете, не бойте се! Никому не съобщавайте за това видение, докле син Человечески не възкръсне от мъртвите.”

И до днес религиозните разглеждат въпроса, за какво са разговаряли Мойсей и Илия с Христа. Те разказваха на Христа за огъня, за голямото налягане, през които ще мине Неговата душа, докато кристализира. Обясняваха Му какви са резултатите на тази кристализация. Като знаете това, трябва ли да се обезсърчавате? Ако съзнавате, че живеете в свят, който се ръководи от Бога, трябва ли да се смущавате? Защо трябва да се страхувате, като знаете, че всички добри, праведни, възвишени и съвършени същества, които са завършили своето развитие, взимат участие в това, което сега се твори?

Съвременните хора се обезсърчават, отчайват, понеже мислят, че никой не се грижи за тях. Да, докато са въглени, никой не мисли за тях така, както Бог мисли. Той мисли, на какъв по-голям огън и на колко по-голямо налягане да ги сложи, да светнат, да кристализират и да се превърнат в диаманти. Той ще ги постави под голям стъклен или

металически капак, ще пусне силен ток и, докато усетят, докато скръцнат веднъж със зъби, всичко ще бъде свършено. Голямо ще бъде напрежението, но кратковременно.

Желая на всички души да кристализират, да се превърнат в диаманти. Това се постига по пътя на Любовта, Мъдростта и Истината.

Любовта е път за кристализиране на човешката душа.

Мъдростта е път за пречупване на Божествената светлина.

Истината е път за реализиране на Божествената светлина, която носи свобода.

Труден е пътят на Земята. Земята е едно училище за изправление. Нашата Земя е изправителен институт. Най-хубавото изправително училище е Земята. В цялата слънчева система няма по-хубаво изправително училище от Земята. И ако някой иска да съкрати пътя на своето учение, на своето развитие, той трябва да приеме страданията с благодарност. Чрез страдания работите стават за една година, а без страдания за хиляди години. Страданието е съкратен път, по който Великото се изявява в човека. Искате ли да се развивате без страдания, ще изберете дългия път. Вие имате много лоша представа за страданията, вследствие на което не искате да страдате. Вие трябва да си обяснявате нещата философски.

Христос казва: “Блажени нажалените и наскърбените”. Той разбира смисъла на страданията и не казва, че са блажени щастливите, но нажалените.

Някой страда и плаче за своята дъщеря, че умряла. Той се заблуждава, че дъщеря му е умряла. Тя нито се е раждала, нито е умирала. Къде е заблудението на този човек? Във вратата му, че човек умира. Може ли това, което излиза от Бога, да умре? Не може. Значи, всичко, което излиза от Бога, нито остарява, нито умира. Всичко, което излиза от Бога, връща се при Него. Божественото само се видоизменя, но нито се създава отново, нито изчезва. Ако този закон е верен за материята, колко повече за духа. Следователно, ще знаеш, че си излязъл от Бога, в Когото смърт не съществува. През страдания ще

минеш, но не и през смърт. Ще страдаш, за да познаеш Истината, да разбереш, че всички живеем и се движим в Бога. Това е новото верую, което Христос е проповядвал. Дръжте и вашето старо верую, да има с какво да сравнявате.

Когато ви нападнат страдания, това показва, че Бог ви обръща внимание, че е дошло време за садене. И както за растенията важи правилото, че всяко семе, за да даде плод, трябва да бъде посято навреме, така и в нашия живот трябва да спазваме времето за реализиране на всяка благородна мисъл, на всяко благородно чувство, и на всяка благородна постъпка, т.е. да знаем кога и как да ги реализираме. Защото мислите, чувствата и постъпките на хората растат и се развиват като семената. Когато се разбере този дълбок закон, хората съзнателно ще си създават онези братски и любовни отношения, които са желани от всички.

Само и единствено по този разумен път може да се реализира Великият идеал, към който се стреми човешкото развитие — **Съвършенството.**

Сега скърбите и радостите на хората не почиват на никаква абсолютна реалност. Че някой изгубил или спечелил някаква сума, това не се отнася до абсолютния свят. Пък и за самия човек те не представляват никаква реалност. Някой е вложил 20 000 лв. в една банка. След няколко дни той чува, че тази банка фалирала. Той започва да пъшка, да страда за вложените пари. На другия ден чете във вестниците, че банката не е фалирала, но спечелила грамадни суми. Той свиква приятелите си на угощение, радва се, че е спечелил. Къде е реалността - в неговата скръб, или в неговата радост? Реални неща са онези, които човек е донесъл със себе си и които ще отнесе със себе си. Разбере ли човек, че банката, в която е вложил парите си, е пропаднала, той трябва да каже: Господи, дойдох с две празни ръце на Земята. В тях са вложени сили, на които разчитам. Благодаря, че ръцете ми не пропаднаха. Банките могат да пропадат и отново да се съвземат, но ръцете ми да не пропадат. Започне ли човек да се поддава на промените, които стават в живота, той навлиза в закона на приливите и на отливите. Няма защо човек да се плаши, че някоя банка пропаднала. Все трябва някога една или друга банка да

пропадне. Това е в реда на нещата.

След земетресението в Пловдив, един човек споделяше своите впечатления и преживявания. Голяма била изненадата на целия град от това земетресение. Всички мечти, всички ламтежи на хората се разрушили. Когато къщите започнали да се люлеят, да скърцат, да се събарят тук - там, а земята отдолу бучи, реве, движи се, умът им се взимал. Всеки се оглеждал безпомощно, мислел, че светът се свършва. В един момент човек е готов да се откаже от всичко земно, от всички свои желания, само животът си да запази. Така казва той, разбрах цената на живота. Разбрах, кое е истинското богатство. Много неща научих. Много неща придобих от това земетресение. Мина земетресението, светът не се свърши, но това, което разбрах и научих, никога няма да забравя. Наистина, светът не се свърши, но много криви идеи, много заблуждения на хората се свършиха, умряха. За сметка на тях, хората започнаха да се стремят към нещо по-възвишено, към нещо трайно. Страданието било урок за всички.

И така, всички хора по лицето на Земята трябва да бъдат готови, да не ги изненада някоя вечер Божиата тояга, т.е. Великият Божи Закон.

Горко на онзи, който не страда. Блажен е този, който страда. Ако житното зърно иска да се прояви, да израсте и плод да даде, трябва да се посади на нивата, да мине през страдания. Ако не иска да мине през страдания, житното зърно ще остане на сухо, в хамбара, но няма да израсте. Без страдания няма растене. Колкото по-големи са страданията, толкова и растенето е по-голямо. Привилегия е за човека да страда. Само добрият човек страда, но не и лошият. Лошият човек се мъчи, но не страда. Страданието е нещо възвишено и благородно. Ако човек страда и се ожесточава, той не е разбрал смисъла на страданието. Истинското страдание повдига и облагородява човека. В средата на това страдание се крие доброто, като ядка, от която израства дървото на Новия живот. От страданията през които е минал човек, определяме пътя, по който е вървял, и мястото, където е стигнал. Колкото повече човек издържа на страдания и

колкото повече ги разбира, толкова по-високо се е издигнал в пътя си. Срещнете ли човек, който се оплаква от страданията, ще знаете, че той не е разбрал смисъла им. Когато човек мине през най-големите страдания, доброто ще го заведе при Бога. Той ще види засмяното Божие лице и ще благодари за всичко, през което е минал. Само този може да види Божието лице, който е минал по пътя на страданията. И Христос не може да види Божието лице, докато не мина през най-големите страдания. След възкресението си, Христос се яви на учениците си и каза: “Не се приближавайте до мене, защото още не съм възлязъл при Отца си”. Това показва, че Христос трябваше да мине през страданията на кръста, за да влезе при Отца си. Следователно само този, който е страдал, може да отиде при Отца си. Ако не страда, вратата към Царството Божие ще бъде затворена за него. Човек ще мине през големи трудности и изпитания и ако издържи, ще влезе в Царството Божие. Изпитанията и страданията са пробният камък за него, както киселините - за златото. Казано е в Писанието: “Който изтърпи докрай, спасен ще бъде.”

И така, страданието е мярка, по която се съди за степента на човешкото развитие. Това не означава, че човек трябва сам да се натъква на страдания. Не означава още, че той трябва съзнателно да се мъчи. Истински страдания са тези, които Разумният свят изпраща на човека. Срещнете ли човек, който може да страда, подайте му ръката си. На този човек може всякога да се разчита. Светът се нуждае от хора, които могат да страдат. На Земята човек минава през страдания, за да се кали за напреженията на доброто.

И един ден, когато се кали в издържане на страданията, последните го напускат. Следователно, дойдат ли страдания в живота ви, използвайте ги разумно, защото в тях се крият скъпоценни камъни. Питам: Когато дойде едно страдание, трябва ли веднага да се противопоставяте на него? Че вие показали ли сте поне най-малкото търпение. Човек, докато

не започне да страда в света, той остава непроявено същество.

Днес, хиляди и милиони хора живеят в долините. Те страдат, мъчат се, чакат някой да им помогне. Ти, който стоиш на върха, трябва да слезеш между тези хора, да работиш рамо до рамо с тях, да им помагаш. Да мисли човек, че от върха на планината може да разреши въпросите на своя живот, това е криво разбиране. Да мисли, че в един момент може да стане ангел, да прехвъркне пространството, да покаже пред хората, че всичко е постигнал, че си е свършил работата на Земята и е готов за рая, това е заблуждение. Един брат от вас ме попита: Как може да се отиде в рая? Много лесно. Освободи се от всички тежести, които имаш, освободи се от своето щеславие, освободи се от своята гордост, освободи се от чувството, че си всесилен, че всичко можеш да направиш. Възприеми светлата мисъл на Любовта, че влез в положението на всички хора, че всички те имат страдания и несгоди. Влез в тяхното положение, после започни да мислиш. Виж защо Господ ги е създал, и веднага ще влезеш в рая.

Ако си тъжен, отправи ума си към Бога. Той казва така: Потърсете ме в ден скръбен, ще ви помогна и ще ме прославите. Когато ти е тъжно на сърцето, имаш недоразумения в себе си, отправи ума си към Господ. Това недоразумение е приятно. Той само като те погледне, ще разбере от какво произтича тази неприятност и ще започне тази неприятност да намалява, тогава ще ти олекне. Имаш отрицателно състояние, страдаш-приложи третия закон на херметичната философия, който гласи: Всичко е трептения. Възвишените мисли имат по-голям брой трептения, отколкото лошите мисли. Затова в случая повиши трептенията си и ще се освободиш от него. Приложи Любовта и ще повишиш трептенията на организма си и ще го направиш способен да издържа на външните влияния и на влиянията на микробите. Когато говоря за Любовта, аз никога нямам предвид онази любов, която ограничава и заробва хората, и от която само кал се прави. Аз имам предвид тази Любов, която освобождава, разкрепостява и подмладява човека,

неговата душа и неговия дух и озарява съзнанието му с Божествена светлина. А това, което съвременните хора наричат любов, не е нищо друго, освен временно удоволствие, каквото е пиенето на спиртни питиета. Днес се напие човек, утре го виждате изтрезнял. Сега вие търсите Любовта, но трябва да знаете, че колкото по-голяма е Любовта на човека, толкова и страданията му ще бъдат по-големи, но по-разбрани. Колкото по-разбрани са страданията, толкова по-лесно се носят. Носи ли човек страданията си леко с радост, той вече е достигнал до Великата Любов в живота. Човек трябва да пази Любовта със свещено благоговейно чувство в себе си. Дори много ангели има, които след като изгубиха Любовта си, потъмняха, станаха черни. Едни от ангелите са черни, други са светли. Когато дойде един от тъмните, усещаш, че умът потъмнява, сърцето потъмнява, усещаш тялото отслабва. Всякога, когато те докосне един дух от тъмнината, губиш своята сила. А винаги, когато те докосне един дух на светлината, усещаш духовен подъем и едно ново разбиране имаш. Хората страдат преди всичко от това, че се занимават с чужди желания и се стремят да ги постигнат, вследствие на което с този си неосъзнат стремеж попадат в тъмнината, в тинята на живота. И ако ти искаш да излезеш от тинята на живота и да не се натъкваш на страдания, стой далеч от желанията на хората. Отиди при Божествения източник и приеми от Него онова желание, което има отношение към твоята душа. А къде е Божественият извор? В съзнанието на човека. Качвайте се в съзнанието си, за да черпите нови и възвишени желания. Искате ли да се избавите от вашата тежка съдба, влезте в закона на прилежанието и веднага ще разрешите мъчнотиите на вашия живот. В момента, когато започнете да работите със закона на прилежанието, вие ще се освободите от ограничителните условия на вашия живот. Свържете ли се със закона на прилежанието, не се страхувайте повече. Спрямо страданията не бъди страхлив, пасивен. Когато почувстваш

страданието, приеме го тихо и спокойно. Така положението ти ще се изясни и ти ще извлечеш полза от него. Същевременно с това ще работиш, за да се справиш с него. Докато то продължава, ти не изгубвай равновесието и мира си. Така ще имаш разумно отношение към него и ще разбираш вътрешния му смисъл и значение. Онова, което има да стане, всичко е предвидено, ти не можеш да се избавиш от него. Аз, който предвиждам всичко, нито веднъж не съм могъл да се избавя от това, което ми идва. Защото, ако се избавя от едно зло, ще ми дойде второ, по-голямо зло. Аз знам, че ако приема едно зло разумно, след него идва някакво добро. Следователно и всяко страдание в света е предвестник на някакво добро, което идва. Това е закон.

Тези ваши деца, които сега ги наричате зло, скръб, страдание, един ден ще видите, че те са ваши учители. Помнете: Няма по-голямо благо в света от страданията. Те са най-голямото благо на Земята. Защо идват страданията? Да ти донесат блага. Затова страданията представляват почва, в която плодовете зреят. Чрез страданията човек от една страна изучава хората, а от друга - възпитава себе си. Чрез страданията се култивират добродетелите. Без страдания не можеш да добиеш нито мекота, нито благородство. Страданието калява човешкия характер, прави човека милосърден, и когато придобие милосърдието, страданието се оттегля. Искате ли да се освободите от страданието, човек трябва да стане милосърден. Единственото средство за освобождаване от страданието е милосърдието. Следователно, пита ли човек, защо страда, трябва да знае, че не е приложил този метод, чрез който страданието се смекчава и бяга. Само милосърдието е в състояние да се справи със страданието. Милостта не подразбира, че трябва да обхвана целия свят с нея. В даден случай, като срещна едно същество, мога да бъда внимателен към него, както Бог е внимателен. Така се гради човешкият характер. А човешкият характер, това е външната страна

на човека, зад която стои онази непреодолима воля, с която човек трябва да работи, за да реализира великия план, който Природата е вложила в него. И съобразно с нашето вътрешно разположение, хората като колективност въздействат на Природата и с това създават или своето щастие, когато живеят с доброто, или своето нещастие, когато живеят със злото. Затова доброто е един естествен природосъобразен метод и съществува само за материалния свят. Човек не може да постигне нищо в материалния свят, ако не е добър. За да бъде добър, човек винаги трябва да поддържа добрата мисъл. А когато се прекъсне добрата мисъл, идват нещастията в живота. Това ми е показала моята опитност. Аз не ви карам да вярвате в това, понеже моята опитност не може да бъде и ваша опитност. Вие по собствен път, чрез лична опитност трябва да дойдете до това положение. Чрез добрата мисъл ние влизаме във връзка с един разумен свят, който обуславя и ръководи нашето развитие на Земята. Ако ние сме в съгласие с този напреднал свят, тогава съществата, които живеят в него, и които са същества на светлината и Любовета и в техните души, умове и сърца няма никаква злоба, като те видят болен или нещо закъсал, ще ти внушат една светла мисъл, която ще те насочи в правия път. Аз не говоря за духовете, но говоря за същества, които са завършили своето развитие, имат знание и сила и могат да вземат каквато форма искат на Земята. Някой път такова същество ще ви се яви като някой учен професор или под ред други форми и като се отдалечи от вас, ще изчезне. Много хора са имали тази опитност. Аз ги наричам гениите на човечеството и те са, които създават всички културни ценности. Всеки човек, всеки дом, общество и народ трябва да имат връзка с тях. И ако хората ги слушаха, биха се освободили много лесно от проблемите и трудностите на живота. Но понеже те пазят свободата на хората, не се налагат, затова хората страдат. И първата стъпка за преодоляване на страданията и към разумния

живот е послушанието към вътрешния глас, който е израз на Великата разумност, на Бога. Тази Велика разумност е създала сърцето в света, за да намали страданието на хората. С ума си ние ще намерим тези начини и методи, чрез които да облекчим положението си и това на другите хора, а сърцето е, което ще те накара да влезеш в положението на другите хора, и да им помогнеш с методите, които умът ти е дал.

Ако човек няма сърце, той не може да влезе в положението на другите хора. И понеже сега сърцето на хората е в плен на тъмните сили, затова злото се шири в човешкия свят. Цялото зло в съвременния живот е в това, че хората не си влизат в положението едни на други. Всички са повече отколкото трябва заети със своята личност и нейните егоистични стремежи и не правят сметка за другите хора. Това е признак, че нашата култура е остаряла, преживява последните си старчески години. Но за утрешния ден, за Новата Култура, която се ражда в недрата на старата, се изисква един нов начин на мислене и живеене, една нова философия, която ще ни посочи пътищата и методите, по които да градим новите форми и отношения, а не да се занимаваме с поправяне на старите, които носят в себе си греховете на хиляди поколения. Страданията като огън ще изгорят всичката нечиста и чужда материя в организма и човек ще дойде до закона на доброто като основа на новия живот. Но, за да заживее в доброто, всичко старо трябва да изгори, да не остане нито следа от него. Така и човекът, и Земята ще се очистят от всички престъпления. Чрез страданията ще изгори само това, което е негодно да вземе участие в творческия процес на живота, а всичко устойчиво жизнеспособно ще премине в новите условия на живот. Христос казва: “Не плачете за мене, но плачете за себе си, понеже идва ден на скръб”. Няма да остане нито един, който да не страда като Христа. Писанието допълва: “Ако ония дни не се съкратяха, нито една плът не би се спасила. Но заради избраните ония дни ще се съкратят. Небе и земя ще преминат, ала думите Ми няма да преминат.” Ще възразите, че това са

небивалици, приказки от “Хиляда и една нощ”. Прочетете 24 глава от евангелието на Матей и ще видите, че още тогава Той е предсказал това. Само когато хората преминат през огъня на страданията, в тях ще се пробуди колективното съзнание и ще разберат, че са едно цяло с общи стремежи и интереси в живота. Само чрез пробуждане на колективното съзнание в човека, отделните индивиди и народи ще извоюват своята свобода. Но докато хората живеят с разбирането на самосъзнанието, те винаги ще очакват да дойде някой месия, учител или държавник да ги спаси и освободи. Един народ не може да бъде свободен и да има условия за развитие, докато всеки индивид от него няма непреодолим стремеж към свобода и не е готов да се жертва заради своята свобода и тази на другите.

Днес животът на Земята е изложен на големи промени. Не разбирайте нещата буквално. Не говоря само за земетресения. Аз имам предвид изключителните времена, в които живеем. Ние сме в епоха на големи изненади. Живеем в един непостоянен, изключителен век. Изключителни явления, изключителни събития идват. Това не трябва да ви плаши, но будни трябва да бъдете. Професорите на светлината искат да наместят умовете на хората, да смекчат сърцата им и да моделират тяхната воля. Тази е една от Великите задачи, която трябва да се реализира. Земята трябва да се пречисти. Пречистването и ще стане с огън. Идва огънят в света.

Ако хората не приемат учението на Любовта, огънят ще дойде и ще помете всичко онова, което от хиляди години се е съграждало. Старата култура ще изчезне, помен няма да остане от нея. Греховете, престъпленията на хората ще изгорят.

Които издържат на този огън, те ще светнат, както свети златото, което е минало през огъня на златаря. Които минат през този огън и издържат, те ще сложат начало на Новата Култура.

Мисли и Съзнание

Мисълта е най-мощната творческа сила в Битието, която стои в основата на човешкия живот. Тя е един Божествен процес, който организира формите. Ако разбихте това, вие щяхте да бъдете по-внимателни в мислите, на които давате достъп във вашия мозък. Важното за нас е това, което човек мисли, защото нашата мисъл ще определи нашето бъдеще. Затова задачата на майките и бащите и на възпитанието въобще, е да научат хората да мислят.

Когато говорим за човека, ние имаме предвид неговото сложно естество, както и пътищата, през които е минал. Сегашното състояние на човека, неговите мисли, чувства и действия се обуславят от миналите му съществувания. Следователно, днешният живот на човека е резултат от редица минали съществувания. И за да се измени негативното в живота на човека и да се справи той с него, мисълта му трябва коренно да се преобрази. Това означава да започне да живее и мисли по нов начин. Само Новият живот, новата мисъл е в състояние да измени лошото наследство на човека. Ако не можете да измените мисълта си, животът ви ще върви по стария начин. Старият живот е живот на обиди, докачения, съмнения, колебания и т.н. Докато човек се сърди и засяга за нищо и никакво, никой не може да му помогне. Каквото и да направите на този човек, както и да му говорите, той все недоволен остава. Никой не може да угоди на този човек. Старият живот е сложил отпечатък върху този човек. Старият

живот е сложил отпечатък и върху неговите мисли. Новите мисли – Божествените мисли, които сега се проявяват в материалния свят, са всички изопачени. Няма Божествена мисъл в материалния свят, която да не е изопачена. Тя е изопачена, по причина на човешките умове, по причина на човешките сърца. Само чисти и благородни души могат да възприемат Божествените мисли, без да накърняват тяхната чистота и сила. Само такива души са в състояние да реализират тези мисли.

Сега не си правете илюзии, че можете да живеете по стар начин и да бъдете носители на новите мисли. Сегашният живот е несъвместим с бъдещия.

Човек трябва да се стреми към положителната философия на живота, която хармонизира всички неща. Той се нуждае от дълбоко разбиране на живота, за да не влиза в стълкновение с Божиите мисли. За да се избави от противоречията на мисълта си, човек трябва да се държи за Божията мисъл, в която няма никакви противоречия. Той трябва да се държи и за чувствата на Бога, в които няма никакво осъждане. Живее ли по този начин, човек ще бъде слеп и глух за грешките и престъпленията на хората.

Казвам: Съвременният свят на хората е нещастен. Това се дължи на паразитните мисли, от влиянието на които човек не може да се освободи с години. Добре е човек да може да ликвидира с паразитните мисли в себе си. Как може да ликвидира с тях? Например, когато дойде омразата в човека, той не трябва да се бори с нея. Човек не трябва да се бори с лошите мисли в себе си. На мястото на омразата поставете Любовта. На мястото на някое лошо чувство поставете едно добро чувство. На мястото на една лоша постъпка поставете една добра постъпка. Безлюбието се лекува с Любовта, безверието с вярата, безнадеждията с надежда, грубостта с милосърдието. На всичко отрицателно в себе си противопоставяйте положителното.

Днес от всички хора навсякъде се изисква учтивост. Ако не сте учтиви с хората, един прост, един невежа човек може да направи голяма пакост, да ви причини голямо зло. Ти си учен човек, но ако не се отнесеш с невежия добре, той може

да извади кобура си и да те убие. Учтиви трябва да бъдете.

В древността един от окултните учители изпратил двама от учениците си в града, да придобият някаква опитност. Като вървели по пътя те срещнали един от езическите жреци и му казали: Сине дяволски, къде си тръгнал? Защо напусна капището си. Жрецът ги погледнал, вдигнал тоягата си, ударил ги с нея и ги повалил на земята. След това той си тръгнал и вървейки по пътя срещнал учителя на двамата ученика. Последният го поздравил с думите: Добър ден братко! Къде отиваш? Не зная, дали мога да се считам твой брат, понеже преди малко ударих по една тояга на двама твои ученици и ги повалих на земята. Нищо, ти си им дал добър урок. Аз ги изпратих затова, именно, да получат добър урок и да придобият една опитност.

В живота учтивостта е едно спасително оръжие и в ръцете на простия, и на учения. Носи това оръжие всякога със себе си. Срещнеш един беден, нещастен човек, кажи му една добра, една сладка дума. Добрата мисъл е оръжие, с което човек постоянно трябва да воюва в света. Тя е сила, с която човек може да се огражда, за да не бъде засегнат от низшите вибрации на злото и дисхармонията. Вие имате големи богатства, но научете се сами да контролирате своите богатства. Контролирайте това богатство в себе си. Вярвайте в това, че всеки човек може да контролира своите мисли и чувства. Тъкмо рече човек да контролира мисълта си, когато нещо в него започне да го човърка: кажи това, кажи онова. По-добре е човек да се въздържа, да страда отвътре, отколкото да страда отвън. Колкото и да те човърка вътре в тебе, ти трябва да мълчиш. Когато хората вършат престъпления в света, мислите ли, че напредналите, възвишени същества не виждат всичко това и не ги човърка нещо отвътре да кажат някоя дума? Да, но те знаят законите, те владеят своята мисъл и нищо не казват. Когато виждат, че не вършиш добро, те само ти нашепват: Не прави това, не е добро, което вършиш. Като ти нашепнат няколко пъти, те те оставят свободен да правиш каквото искаш. Те имат ред възпитателни методи, чрез които помагат на хората. Човек

трябва да се научи да се въздържа. Стрежете се да изработите в себе си този велик закон на самообладанието. И така, владейте своите мисли. Бъдете господари на своите низши мисли. Бъдете слуги на своите висши мисли. Това е законът, който трябва да спазвате, за да опознаете себе си.

Няма по-велико нещо от това, да познава човек себе си. За пример, когато се дразни, той трябва да съзнава, че е слаб човек. Помнете това нещо като закон. Следователно, докато мислите, чувствата и постъпките на хората ви дразнят, вие сте слаб човек. В живота най-големите пакости произтичат от дразненето. Ти вярваш в едно нещо и се дразниш, че и другите хора не вярват като тебе. Ти се дразниш, че нещата не стават, както очакваш. Не се дразнете, вашата мисъл не е меродавна. Ще вярвате, оставете нещата да стават така, както Бог мисли, така както Бог е съзволил в своята Любов, както Бог ще ги възрасти със своята сила. Лекарството на това дразнене е в мисленето. Мислете. Всеки човек, който не мисли, той всякога се дразни. Мислете. Вие не можете да се избавите от дразненето. То е най-мъчното нещо. То е последствие, с което човек има да се бори в света.

Един ден гръцкият философ Диоген решил да се отдалечи малко от хората, да отиде на полето да си почине. Той намерил една круша и се излегнал под нея, спокоен, че никой не знае, къде е. Обаче, отнякъде се задал един селянин и като видял, че философът е свободен, отправил се към него за някакъв съвет. Диоген го приел строго, със сърдито лице, като си казал: Откъде се намери този селянин, тук да ме безпокои? Един ден не мога да си почина. Въпреки всичко, той дал съвет на селянина, но след това сам се изобличил с думите: Диогене, това ли е твоята философия? Нима искаш в един ден да развалиш това, което си съградил в продължение на толкова години? Откъде знае селянинът, че ти имаш нужда от почивка? Трябваше ли от една малка несгода да развалиш разположението си?

Сега и на вас казвам: Вземете поука от Диоген и не разваляйте доброто си разположение за нищо и никакво.

Който иска да бъде ученик, трябва да има будно съзнание, да не се поддава на изкушения, които могат да го изкарат от Божествения порядък.

Ако мислите и чувствата на човек са положителни възходящи, те ще възпроизведат съответни резултати. И най-малката отрицателна мисъл или чувство са в състояние да изменят разположението на човека. Мрачните отрицателните състояния, които човек преживява, са чужди, и той трябва да се освободи от тях. Вие всякога сте жертва на чужди мисли. Липсва ви знание.

Някой път излизаш радостен, но минеш по улицата, по която е минал човек с лоши мисли, и ти станеш неразположен. Когато някой отчаян, обезсърчен човек върви по улицата, той оставя своите мрачни мисли и състояния по пътя, където минава. Ако се случи някой човек да мине по същия път, той ще възприеме тези мрачни мисли, като неканени гости, и ще счита, че са негови. Както силният може да нападне някой слаб човек и да го убие, така и силната мисъл може да нападне някой човек, да му се наложи и да произведе в него цяла пертурбация. Затова никога не допускайте една отрицателна мисъл да вземе връх в ума ви, защото всяка отрицателна мисъл, останала в човешкия ум, действа като киселина — руши. А когато допуснете в ума си една или повече положителни мисли да вземат връх, тогава те градят. Искате ли да градите, допускайте в себе си само положителни мисли и никога не давайте ход на отрицателните мисли в себе си. Оставете лошите мисли да бъдат самостоятелни, не ги ограничавайте. Ограничите ли лошите мисли, те ще избухнат. Ако някоя лоша мисъл минава през ума ви, оставете я свободна, не я ограничавайте. Тя е минала през хиляди умове и през вашия ще мине. Когато ви посети някоя мисъл, или някакво желание, не бързайте да ги реализирате. Чакайте известно време да чуете гласа на доброто в себе си. Този глас ще ви каже какво да правите. Доброто е течение в човека и е свързано с Истината. Злото е второто течение в човека и е свързано с лъжата. Съществата, които са свързани с първото течение, всякога говорят истината. Човек трябва да се вслушва в думите и съветите на тези същества.

Второто течение е свързано със същества, които всякога си служат с лъжата. Не се свързвайте с второто течение, за да не страдате. Всяка една лоша мисъл, която минава, ти я остави да си минава, като че нищо няма. Ти си стой тихо и спокойно и привличай доброто, привличай

всички добри и благородни мисли в себе си. Ще упражнявате волята си. Ако разбирате закона, волята може да се упражнява само при тези две противоположности, които съществуват.

Лошите мисли може да минават през вашето съзнание, но не ги допускат да станат господари в съзнанието. Допуснете ли ги да станат господари в съзнанието ви, вие сте посели живота си с бодили. А посееш ли нивата си с бодили, Бог няма да ти даде пшеница. Съзнавай нещата и бъди ти господар. И ние, съвременните хора, в себе си трябва да се попитаме, една мисъл да я приемем или не. Може да познаеш една мисъл трябва ли да я възприемеш или не. Всяка една мисъл, която произвежда едно раздвояване в ума ви и сърцето ви, тази мисъл я оставете, не я приемайте, вълн от вратата да стои. Всички погрешки на съвременните хора се състоят в това, че една мисъл, която причинява радвояване в сърцето, я слушат и всякога работата не излиза добре. Всеки от вас може да направи опит.

Казвам: Божественото никога не произвежда раздвояване в ума и сърцето, единство произвежда. То е като хубавата храна, чистия въздух, чистата мисъл, чистото желание.

Една лоша мисъл може да съществува, но защо ще приемеш тази лоша мисъл като светица да я държиш в ума си. Навън! И вие, ако не можете да се справите с една лоша мисъл, това Учение е безпредметно.

Сега, да допуснем, че ви дойде една лоша мисъл. Представете си, че срещнете човек, когото мразите - не знаете причината, но имате крайно отвращение към него. Какво трябва да направите за да си въздействате? Когато видите този човек, кажете си: Един ден той може да стане цар, а аз да имам нужда от него. Като го направите цар, отвращението ви към него почти наполовина ще се смекчи. Изведнъж не можете да го обикнете, но поне наполовина можете да смекчите своята крайна неприязън - това е все пак една придобивка. Кажете си, че Господ може да направи този човек цар и от неговия подпис да зависи вашата свобода. И така, посети ли ви една лоша мисъл, трябва да я смекчите. Кажете в себе си: Тази лоша мисъл за добро е

изпратена, има нещо хубаво в нея. Така най-малко наполовина ще смекчите вашето лошо разположение. А когато ви се случи нещо, което никак не обичате, кажете: За добро е. За умния, за добрия човек и доброто, и лошото за добро му действат. А за глупавия и доброто, и лошото все за зло му действат.

Питате, какво да правим? Минавай наблизко покрай тези неща, с които си в хармония; край онези неща, с които не си в хармония, минавай отдалеч. Слагай настрана отрицателните мисли, с които не си в хармония, не ги разглеждай, защото за разглеждането на един въпрос трябва да бъдеш подготвен.

Например, разглеждаш въпроса за омразата; знаеш ли каква опасна отрова съдържа тя? От какво е съставена омразата? Съдържа ли елемента меркурий*? Звукът “р” какъв елемент съдържа? Ако имаш уран, меркурий и азот, можеш ли да направиш съединение? Не можеш, само сол може да се образува. Благодарете, че омразата образува само соли. Ако се доближите до съединението на отвращението, ще видите, че то е много силна киселина. Една дума, ако я разбирате, всякога образува известни органични и психични съединения. В бъдеще химиците ще знаят всяка една дума какви съединения образува в човека. Всяка дума произвежда съединения, които видоизменят не само психиката, но и кръвта на човека.

Казвам сега: Вие, младото поколение, трябва да започнете с една хигиена на речта. Вие нямате статистика с какви думи си служите, и с какви трябва да си служите? Не сте правили опит със себе си. Това са въпроси, които имате да проучвате в бъдеще. Не че ще оправите вие света, но тези неща ги привеждам като полезни лично за вас. Светът ще си върви по същия път, по който сега върви. А ние като хора можем да изменим вътрешния свят, в който сега живеем. Него можем да го изменим и философията е в това.

В живота ви трябва концентриране. Даже когато една мисъл ви безпокои, трябва да можете веднага да се концентрирате и да работите.

* Меркурий (лат.) - живак (бел. ред.)

В концентрирането човек трябва да различава и хармоничните чувства. Концентрацията трябва да отделя организирани мисли, които носят благородни качества, от неорганизираните, защото нас ни пречат неорганизираните мисли, неорганизираните чувства и неорганизираните постъпки. Не само нашите, но и неорганизираните мисли на хиляди поколения преди нас ни пречат. И когато излезем, виждаме се в чудо. Ние сме пратени да организираме нашите мисли и всеки от нас може да направи това. При самовъзпитанието трябва да се организират мислите. И в религията, и в морала трябва организиране на човешките мисли. Всякога концентрирането на ума продължава живота - то е икономия в Природата. Концентрирането е способ да не хабим енергиите си безразборно и това, което Природата ни дава, да употребим навреме, без да пилеем излишно. За пример, в Христа имаше концентриране. Шест хиляди войници се подиграваха, цяла нощ го изтезваха, но какво концентриране имаше Той! Стоеше концентриран, като че нищо не се отнасяше до Него. На следващия ден му сложиха кръста да носи, а той беше пак концентриран. В това състояние стигна до едно място и каза: "Не искам да го нося!" В ума на Христа мина друго нещо. Христос имаше концентрация.

И така, когато човек достигне до изпитанията в живота, той трябва да има концентрация. Ако няма концентрация, тогава ще дойде падението. Всякога падението идва там, където няма концентриране. Когато един ученик се уплаши в училище, той забравя всичко, скъсват го и когато излезе, не знае нищо. Така че концентрирането трябва да се придобие, то не е нещо, с което човек може да се роди. Той се ражда само с възможност да се концентрира и трябва да работи всеки ден за това. Ти трябва да възпитаеш клетките си и да кажеш: Ще ме слушате! Ако ме слушате, и аз ще ви слушам. Трябва всички да насърчиш - краката ще насърчиш, ръцете ще насърчиш, очите, ушите, мозъка, каквото имаш - всичко ще насърчиш. Няма да внасяш никакви отрицателни мисли в ума си. Те ще дойдат, но ти ще ги отстраниш - ще ги отделиш, както рибарят отделя тези риби, които не му трябва, и ги хвърля във водата.

Мислете за концентрирането на човешкия ум, за

концентрирането на човешките чувства и за концентрирането на човешките постъпки. Например, във всяко движение на ръцете, вие можете да концентрирате ума си и да привлечате силите на Природата, за да засилите сърцето и ума си.

Упражнение: Застава се прав. Изправяте двете си ръце напред, като лявата да стои над дясната и кажете така: Моето сърце ще се изпълни с Божествената Любов и ще бъде устойчиво във всяка Правда, и Истина.

След това поставете дясната ръка над лявата и кажете: Моят ум ще се изпълни с Божествена Светлина и аз ще възприема в себе си всички Божествени мисли и ще ги насаждам в света.

Накрая вдигнете двете си ръце нагоре и произнесете три пъти: Амин, така да бъде!

Много хора, учени и прости, не разбират какво грамадно влияние имат мислите и чувствата върху вътрешния живот на човека, а оттам и върху неговото здраве. Вследствие на това неразбиране, съвременните хора търсят щастието си по неестествен път. Те искат да станат богати, да се оженят за красива жена, да придобият много знания, без да подозират, че по този начин те сами си приготвят своето нещастие. Не е лошо човек да придобие знание, сила, красота, богатство, но той трябва да знае как да се справя с тях. Тук мисълта е най-лесният път, който разрешава поне една мъчнотия. Тя може да спаси човека от всякакви непотребни и вредни чувства.

Сега, ние казваме: Това е философска работа. Във философията също има много чувствания. Философите, които разискват върху нещата, нямат много дълбока мисъл и си фантазират неща, които не са верни. Например, говорят за Абсолютното, което е една неразбрана работа. Когато говори за Абсолютното, философът няма мисъл, а само чувства нещата и казва: Абсолютното - онова неизмеримото. Какво означава Абсолютното и можем ли да кажем, че непостижимите неща са неразбрани? Има една максима: Само за неразбраните неща можем да мислим, за разбраните никой не мисли. А според сегашните определения можем да мислим само за разбраните неща, а за неразбраните не можем да мислим. Според вас кой мисли - ситият

или гладният? Гладният, разбира се. Ситият въобще не мисли, той чувства в себе си, че е задоволен. А гладният търси. И животното има една малка мисъл, която идва само когато е гладно; наяде ли се, насити ли се, то си ляга, полага си главата и отива в другия свят, при което с мисълта му се свършва. Моментът на мисълта у животното е кратък - докато е гладно. И вълкът, когато огладнее хубаво, започва да си търси храна и казва: В Драганово има кошара, в Петканово има друга кошара. При това положение вълкът вече мисли, помни и започва да си избира. После, взима предвид има или няма кучета там. Накрая вълкът отива и ако е мислил добре, успява да задигне някоя овца, но ако не е мислил добре, кучетата го завардват.

Сега, да оставим въпроса дали вълкът мисли или не, защото можем да влезем в противоречие. Аз не бих желал да мислите като вълка. Елементарна и толкоз изопачена е неговата мисъл, че щом намери много овце заедно, започва да ги прави на пастърма. Вълкът мисли като касапин и издавя наведнъж десет, петнадесет, двадесет овце. Логично е да вземе една и да я изяде, защото не е търговец, та да търгува с тях. Но вълкът чувства, че овцете ще му служат дълго време за храна, което е негово заблуждение. Понякога и вие мислите като вълка и искате да се осигурите. Едно желание и една мисъл са ви достатъчни. Човек не се нуждае от две неща, а трябва да има едно желание и една мисъл. Другите работи сами по себе си ще дойдат. Ние хората сме желания. А когато започнем да мислим, това вече е човекът. Бог е първата мисъл, която идва в ума и дава разрешение. За мен първата мисъл е Бог. Какво нещо е Бог? Първото Нещо, което осмисля живота ми, разрешава мъчнотиите и показва пътя. Започна ли да мисля, това е Бог. Аз мога да мисля с Бога, а със себе си мога да страдам. Така схващам аз нещата и по този начин въпросите лесно се разрешават. Не ги разрешавам аз - аз само ги чувствам, а Друг ги разрешава. За мен най-лесният път е мисълта за Бога. Така както сега мислим, това е чувстване, предполагане, а не е мисъл. Казвате за нещо: Аз ще ти го докажа. Оставете доказателствата! Защо ще ми доказвате, например, какво нещо е светлината, след като аз имам собствени доказателства още преди да ми излагат други. Светлината е спомагателно средство, а мисълта ръководи целия човешки живот.

Ще ви дам една максима: Вие мислите, че сте мислили, но много малко мислите, а само чувствате. Вие седите и чувствате за себе си, а за Бога още не сте мислили. Той е една светла мисъл и когато тя дойде, веднага показва целия път, по който трябва да вървите. И целият ви живот става сносен и приятен дори при най-големите мъчнотии и несгоди. Тогава, ако сте студент по дадена специалност, приятно ти е да я изучаваш; ако си музикант, приятно ти е да свириш и пееш; навсякъде ти е приятно да работиш.

Сега, това разбиране за мисленето ще го задържите за себе си. Някой може да каже: Тогава, какво сме правили досега? Само сте почивали и сте гледали...

Казвам: Две неща са ви потребни - едно чувство и една мисъл. Чувството е човекът, мисълта е Бог.

Следователно, трябва да имате една ясна представа за себе си.

В живота възходът на човека се определя от неговата мисъл. Ако мисълта ви е права, ще опитате всичкото нейно благословение. Ако е крива, ще опитате нейните удари върху гърба си. Като знаете това, хранете в себе си само светли и възвишени мисли, които ви повдигат, и които обединяват човечеството. От силата на вашата права мисъл зависи реализирането на нещата. Правата мисъл е магическата пръчица в живота. Когато дойде тя и смени всичките отрицателни състояния в положителни, това вече е човекът.

Всяка мисъл, чувство или постъпка - добра или лоша, излязла от човека, извършва един кръг в света и се връща при него с придатък. Добра мисъл, изпратена от човека, като се върне при него, ще го повдигне. А всяка лоша мисъл, изпратена от него, когато се върне, със своето разрушително действие ще го спъне. Една лоша и една добра мисъл могат да уравновесят енергиите си. Следователно, ако една лоша мисъл влезе в ума ви, не се борете с нея, да я изхвърлите навън, но веднага поставете срещу нея една добра мисъл. Ако употребите насилие или зло срещу нея, тя ще удвои енергиите си и ще причини по-големи пакости. На лошото и на злото отговаряйте с добро. Това подразбира стихът, когато Христос е казал: "Не противи се на злото".

Когато в живота ви има нишки, които те свързват, ти ги

късай в началото, когато се появят, не чакай да се умножат, да станат въжета. Това означава: Когато дойде една отрицателна мисъл, например: Ти ще заболееш, веднага сложи положителната мисъл: Ще бъда здрав и т.н.

Когато ти дойдат отрицателни мисли, всяка една от тях прилича на нишка. И когато се съберат много такива нишки, става дебело въже, което не можеш да скъсаш и с което те връзват. А когато късаш всяка нишка, не може да се изplete въжето.

Една отрицателна мисъл може да парализира човека, а положителната може да го освободи. Отрицателните мисли и желания са бомби, които кога да е ще избухнат. Стой далеч от тях.

Всяко едно неправилно желание е една опасна връзка, която свързва душата с материята, а всяка връзка ограничава човека. Желанията, които имате, всякога трябва да бъдат свободни, да не ви връзват. Имайте желания, но не се връзвайте! Никога не се оставяйте да ви връзват други в живота.

Всички отрицателни мисли, които допускате във вас, разрушават вашата мозъчна система. А всички горчиви и низши чувства разрушават симпатичната система. За да не разрушавате вашата нервна и симпатична системи, за всичко благодарете — за да не се даде път на отрицателните мисли и чувства, които разрушават човешкия организъм. Когато човек благодари, той дава път на положителните и светли мисли и благородни чувства, които го свързват със същества по-напреднали от него и с повзвишени творчески сили в Природата.

Желанията и чувствата на човека са течения, които вървят от периферията към центъра, т.е. отвън - навътре. Теченията на мисълта пък са обратни отвътре — навън. Следователно, чувствата и желанията представляват вдишване в живота, а мислите издишване. С други думи казано: Чрез сърцето си човек вдишва а чрез ума си издишва. Ако сърцето и умът в човека действат правилно, процесът на дишането също е правилен. Ето затова, още от най-древни времена дишането се препоръчва като метод за урегулиране на мислите и чувствата в човека. Който не вдишва дълбоко, чувствата и желанията му са слаби. Ако не издишва правилно, то мисълта му е слаба. Всяко вдишване има

предвид урегулиране и пречистване на желанията, а всяко издишване е свързано с пречистване на човешките мисли. Като знаете това, отнасяйте се съзнателно към вдишването и издишването. По този начин можете да пречистите мислите и желанията си.

Понякога искате да подобрите вашата памет, но това зависи от човешката мисъл. Ако имате хубава, хармонична мисъл, непременно паметта ви ще стане сама по себе си по-силна. Ако мисълта ви не е хармонична, паметта ви ще бъде слаба.

Слабата памет означава нахлуване на повече чувства, а магнетизмът внася повече обекти в човешкия ум. Тогава за какво ще мислиш по-напред, след като не мислиш само за едно нещо. Най-правилното е само за едно да мислиш. В определено време ти можеш да мислиш само за едно и също нещо - това е нормално. В един момент за едно нещо ще мислиш, после за друго ще мислиш, но за две неща едновременно няма да мислиш.

Често у вас се заражда някое желание, искате да го реализирате, и то така силно ви стимулира, че вие не можете да намерите покой, искате веднага да пристъпите към реализирането му. Казвам: Не бързайте да го реализирате веднага. Спрете се малко, отложете неговото реализиране за ден, два, и когато всичко у вас утихне, започнете да го реализирате бавно и постепенно. По същия начин ще постъпвате и с вашите мисли. Когато искате да се реализира една мисъл, умът ви трябва да бъде силно концентриран. По този начин вие ще привлечете към вашата мисъл всички умове, които мислят по дадения въпрос. Вие ще бъдете фокусът, в който ще се съсредоточат идеите на хората, които мислят като вас. Така се раждат гениалните мисли. Всяка гениална мисъл, макар че се е родила в ума на един човек, сама по себе си е колективна. Когато мисълта е концентрирана, човек може да се ползва от силите на Природата, защото силите на Природата могат да въздействат върху него само когато мисълта му е концентрирана. Ако влезем в Природата и нашата мисъл е концентрирана, ние можем да използваме нейните енергии, и те всякога могат да се привлекат. Тези енергии са във възходяща степен. Ако човек не придобие способността да концентрира своята

мисъл, да се издига над обикновените условия, той ще се чувства изтощен, измъчен при условията, в които живее сега. Затова от него се иска само положителна мисъл, защото всяка отрицателна мисъл парализира действието на клетките и му пречи да се лекува. В живота всяка мисъл, която подбужда вашия ум към разумна дейтелност, е от Бога, и силата, която подбужда вашите чувства към добродетел, е от Бога, но в даден случай вашата постъпка, която е резултат на вашите мисли и чувства, е от вас. Добра или лоша, постъпката не е от Бога, а постъпката принадлежи на вас — там е човекът. Човек е в постъпката. За всяка своя постъпка човек е отговорен, когато за мислите и чувствата не е отговорен.

Престъплението не стои в нашата мисъл и нашите чувства, престъплението седи в нашите постъпки — затова нас ни държат отговорни за нашите постъпки. Затова, че има някакво гниещо тяло около тебе — ти не си отговорен за това. Но ако вземеш да ядеш от него, ти си отговорен. Лошите мисли и желания се дължат на разлагащи се тела в средата, в която живеете. Ако възприемете тези мисли и заживеете с тях — за постъпките, които ще произлязат от тях, ще ви държат отговорен. Следователно, не се безпокойте за вашите лоши мисли и лоши желания, но се пазете от лошите постъпки. Допуснете ли една неправилна мисъл, непременно ще дойде съответното желание и после съответното действие. Затова се оградете с положителни мисли и чувства. Те са броня срещу злото.

Казвам: Всичко, което става във вас, чрез вас става. Ето защо вие сте в състояние да изправите вашия живот, но само ако знаете как. Човек ако знае, само в един ден може да изправи живота си. А знаенето идва от Разумното Слово - Великата Божествена Мъдрост. Вашият ум и сърце не могат да се развиват без хармонията на Разумното Слово. Хармонични мисли, хармонични чувства и действия, това е най-великото в живота, което човек може да изучава. Затова искам във вас да се появи сила да удържите хармонията, да не мислите какъв е светът. Най-първото нещо е: Ще вложите в ума си мисълта, че хармонията е необходима за вашето развитие. Всички спънки в живота ни се

дължат на липсата на тази Божествена хармония. А хармонията всякога е резултат на разумното в човека, на Божествения дух, който работи, на вашия дух, който ви ръководи във всички действия. Когато работите според закона на хармонията, всичко се удесеторява, а когато работите без закона на хармонията, животът е тежък, непоносим. Храниш се без хармония, спиш без хармония, живееш с хората в дисхармония, тогава животът е тежък. Остави настрана всяка мисъл, чувство и действие, които нарушават хармонията на твоя живот.

Съвременните хора често изпадат в положението на онзи колар, който бил изигран от един млад, 19 годишен момък. Коларят отивал в града. По пътя го настигнал младият момък и го помолил да се качи на колата му, защото имал някаква бърза работа в града. Коларят се съгласил и момъкът се качил на колата. По едно време коларят спрял конете, слязъл от колата и казал на момъка: Дръж юздите на конете! Ще се отбия на това ханче, да свърша една работа. Момъкът взел юздите в ръцете си, ударил конете с камшика и започнал силно да препуска. Като свършил работата си, коларят видял, че колата му не била на мястото си и останал изненадан: пред ханчето нямало нито колата, нито момъка. Няколко часа коларят трябвало да тича, за да стигне колата си.

Какво показва този пример? Младият, но лош момък, представлява лошите мисли, чувства и желания в човека.

Ето защо, не давайте юздите на вашия кон, т.е. на вашия ум, в ръцете на лошите мисли и чувства, защото в момента, когато вие се отбиете от пътя си, те ще ударят коня ви и ще избягат. И след това, дни, месеци, а понякога и години наред трябва да тичате след колата си, да освободите ума си от ръцете на младите злосторници.

Питам: Как човек може да бъде добре, когато носи в себе си отрицателни, дисхармонични мисли и чувства. Те са като ръждата, която яде желязото. Изгонете от себе си всяка лоша мисъл, за да не се превърне тя във фантом. Оставете вашите лоши мисли да умрат от глад, за да не тровят живота ви. Отрицателните мисли трябва да минат и заминат през ума ви

като неканени пътници. Тогава няма да ви причиняват такава вреда. В живота ви отрицателните мисли и желания не са само ваши. Те представляват тор, останала от векове. Вашата задача е да се чистите, без да се самоосъждате. Човек не може да се освободи от един свой навик, от една своя грешка и престъпление, ако в даден случай най-напред не може да измени своята мисъл, след което да измени и своите постъпки. Така че, за да можем да ликвидираме с нашето минало, трябва преди всичко да изменим посоката на нашата мисъл. Законът гласи: За каквото мислите, с това се свързвате. Затова, за който свят мислите, в този свят живеее. Идеята създава формата.

Сега, какво може да се каже за красотата и за добротата. Някога добрият човек може да бъде красив, а някога може и да не е красив. Например, често лошият човек е красив, а добрият - не е красив. Коя е причината за това? Една от причините е следната: лошите хора постоянно мислят за добрите, вследствие на което се свързват с тях и стават красиви; добрите хора пък често мислят за лошите и губят красотата си. Глупавият постоянно мисли за умния човек, за философа, поради което, с течение на времето, той се развива и философ става. Ученият пък постоянно мисли за глупавия, за невежия и след време изгубва учеността си. Когато религиозният се сравнява с другите хора и намира, че те не са като него, той постепенно изгубва своята религиозност. Какво трябва да правите, за да не губите това, което имате? Престанете да мислите за хората около вас, за да не изгубите и това, което имате.

Законът е такъв: Ако мислите за добър човек, в ума ви ще се появи светлина, а в сърцето топлина. Ако мислите за лош човек, в ума ви ще се яви тъмнина, а в сърцето — студ. Сега не мислете, че някои сте добри, други лоши; всички трябва разумно да живеете помежду си. Ще кажете, че еди кой си е лош, но започнете ли така да мислите, вие веднага се свързвате с неговите вибрации и ще почувствате едно неразположение, неразположението на всички лоши хора, и ще се свържете с тях. Мислите ли за дявола, всички дяволи ще дойдат около вас. Мислите ли за крадеца, за омразата, за завистта, всичко това ще го привлечете около себе си. Но какво

да правим? Ще започнете да мислите за доброто, ще привлечете вибрациите на доброто, на истината, на мъдростта, на милосърдието, на самопожертването. Ако мислите така, вие ще си помагате. Допусне ли човек в ума си мисълта, че всичко, което става, е за добро, веднага ще получи светлина. Важното за нас сега е това, което човек мисли, защото нашата мисъл ще определи нашето бъдеще.

Казвам: Освободете ума си! Това означава да отхвърлите от себе си всички отрицателни мисли, енергии и принципи. За да се справите с ума си, вие трябва да прилагате в живота си Волята и Истината. Волята е способността на мисълта да стои над вибрацията и енергията и да ги управлява! Истината е едно изключително мощно средство, с което можете да победите, да се справите с ума. А пък лъжата е средство на ума. Той се защитава чрез нея.

В живота на всеки човек основна сила е неговото съзнание. Разликата между ума и съзнанието е голяма, но в същото време и незабележима. Умът е съвкупност от външни отрицателни влияния, които допуснати до личността, започват да я рушат. Благодарение на външни чужди мисли, заблуди, догми човек се съмнява и живее в постоянни противоречия.

Когато се говори за съзнанието, ние взимаме понятието “съзнание” в широк смисъл. Думата “съзнание” е образувана от предлога “съ” и съществителното “знание”. Да имаш съзнание, това значи да ходиш със знание, да съзнаваш нещата. Съзнанието има повече духовен характер, отколкото материален. Да съзнаваш нещата, това означава, в даден момент да правиш разлика между две състояния, между две посоки - права и крива, между две мисли, чувства и постъпки, да знаеш, кои са прави, и кои - криви.

Но вие, ако искате да берете и да се ползвате от плодовете на съзнанието, а не от тези на ума, необходимо е да се освободите от неистината, от лъжата. Човек, колкото по-висока степен на съзнание е достигнал, толкова по-сладки плодове ще бере и ще се ползва от тях. От степента на човешкото съзнание зависи да се каже някому нещо. Ти можеш да говориш на някой човек, на когото съзнанието е будно. Не е ли будно съзнанието му, ти не можеш да му кажеш нищо.

Днес в живота хората не само мислят, но и говорят лошо едни за други. Казвам: Не мисли лошо за жена си и за мъжа си, не мисли лошо за приятеля си и за народа си, за отечеството си, не мисли лошо за човечеството. Оставете нещата в живота да стават така, както Природата ги е определила. Тя не е глупава. Тя е взела предпазителни мерки за всичко. На Земята хората са одарени и повече отколкото трябва, но като не разбират законите, по които да работят, раждат се противоречията в живота им. За да разбере законите човек, мисълта му трябва да работи. Не да развием само нашия обективен ум, който си е на мястото, но не е достатъчен, а да се придаде една дълбочина на мисълта, за да се разбере живота. Животът в своята пълнота е една велика хармония и в него няма място за дисхармония. А днешният обществен строй е съграден върху ронливата основа на дисхармонията. Докато животът е пълнота и изобилие, в нашата, съвременна култура има хора, които нямат хляб. Днес хората нямат любов или казано по друг начин — скъсали са връзката си с висшето съзнание и не схващат единството на живота и ценността на всички форми. Всеки гледа да осигури себе си, като казва за другите: Такава е съдбата им. Но човекът с висше съзнание, човекът на Любовта е отзивчив към болките и страданията на всички същества. Той, като срещне някой, който страда или се намира в нужда, няма да проповядва за Господа, нито ще му обяснява неговото положение със закона на кармата, а ще го заведе у дома си, ще го нагости, ще му услужи, с това ще му покаже, че го уважава и чувства като брат. Това ще събуди в него едно благородно чувство, ще стимулира мисълта му и той по-лесно ще носи своите страдания.

Да срещнем хора на Земята, с които да се разбираме — това е най-великото благо. А ние сега срещаме мъртви хора и затова страдаме. Трябва да срещнеш живите хора, хората на доброто, на разумността, на благоденствието. Това е най-голямото благо — да срещнеш един човек, който да те разбере и когото да разбереш, да срещнеш един приятел, който да те стимулира и вдъхновява в пътя към великите постижения в живота.

Всеки човек има известни постижения. Има един вътрешен подтик във всички същества, малки и големи. Този подтик е

неразбран за нашето съзнание, но той осмисля всичко. Никой човек не трябва да убива в себе си стремежа към постижения, а да държи като един висок връх в себе си идеала, който иска да постигне.

В живота нашите постижения са в голяма зависимост от космичните условия и влияния. Постиганията са резултат на два фактора — вътрешният импулс и целокупността на външните условия. Постиганията във физическият свят са най-трудни, защото при това съзнание на хората и при днешните условия всички не могат да бъдат материално богати. Но по отношение на вътрешното богатство и придобивки, почти за всеки има условия. Човек трябва да даде ход на новите импулси и идеи, които се внасят сега в света и да не се спира на своето минало. Миналото на цялото човечество е толкова мрачно, че Бог да ни е на помощ. Всички ценности, с които живее днес човечеството, са отпреди Падението. След Падението си човечеството нищо не е създало. Сега трябва да слушаме Божествения глас в себе си и не да се осъждаме, а да изправяме погрешките си, да посаждаме добри мисли и желания в душата си. Слушайте гласа на Любовта във вашата душа, слушайте гласа на разумното във вашата душа. Това са реалните неща в живота и те ще ви повдигнат.

В тази епоха има хора, които копнеят по идеалния братски живот, но при днешните условия и при това съзнание на хората тази Богоугодна идея не може да се реализира. Братският живот е осъществим само при проява на космичното съзнание, а е непонятен за самосъзнанието — степента, до която е достигнало човечеството на Земята в своето развитие. Животът ще си остане такъв, какъвто си е. За в бъдеще всичко това ще се измени, но засега е невъзможно.

Сега човешката раса живее едновременно по всички слънчеви системи — планети, съобразно своите степени на развитие. На всяка планета органическите форми са в зависимост от строежа на планетата и от нейното отстояние от Слънцето. Това, което астролозите казват, че звездите влияят върху човешкия живот, това влияние идва от съществата, които живеят на тези звезди. Влиянието на всяка звезда се определя от степента на развитието на съществата,

които живеят на нея. Човек не е господар на планетните влияния върху себе си, но е господар на положението да използва разумно това, което те му носят. Физиологически човек може да е построен по един или друг начин, но чрез съзнателна работа, чрез самовъзпитание той може да изправи лошите влияния на планетите върху себе си и да усили добрите.

За пример, когато Венера има влияние върху някого, тя събужда в него Любовта; тя може да събуди в него възвишената Любов, а може да събуди и любовта на противоречията, любовта на квадрата. Съществата от всички планети и системи взаимно си влияят. Вие ще бъдете всеки ден под влиянието на различни планети. Човек постепенно попада под техните влияния, вследствие на което състоянието му непрекъснато се мени. Всички хора се движат в различни посоки: едни отиват към Слънцето, други се връщат оттам. Има постоянно движение на хората в различни посоки.

Да допуснем, че сутрин сте под влиянието на Меркурий. След това може да попаднете под влиянието на Венера или на Юпитер и т.н. По времето на целия ден обаче влиянията на всички планети ще минат през вашия организъм. И вечерно време, като заспите, вашият астрален двойник ще бъде пак под влиянието на тези течения, само че в друга форма. Така че и когато сте будни, и когато спите, цялата природа работи върху вас. Законът на развитието поставя човека в хармония с влиянията на слънчевата система. Всяка планета оказва по-голямо или по-малко влияние върху вас. Това са слънчеви течения. И вие сте един фокус, дето всички тези течения от целия Космос се събират във вас. Ако ви погледне някой ясновидец, ще види много кръгове около вас. Това са все различни влияния, различни течения. Вие приличате на мушица, омотана от главата до петите в паяжина с хиляди нишки. И това са все влияния, които дават подтик на вашите чувства и действия. Вие трябва да пазите всичките тези идеи, всичките тези нишки. Ако някой път скъсате една от тези нишки, ще дойдат същества, които ще ви спрат в еволюцията. И вие не ще можете да се развивате, докато не дойдат други същества да съединят скъсаната нишка. Така че, щом някой човек скъса една от тези нишки, той се спира в своето развитие, спира се и цялата раса, и всичко около него е в застой.

Като ви казвам, че трябва да живеете добре, с това подразбирам да не късате тези нишки. След като не знаете тази дълбока наука, когато скъсате една от тези нишки, развитието ви ще спре. Някой казва: Аз мога да скъсам една нишка. Можеш, защо не, но трябва да знаеш, че нишката се къса лесно, а мъчно се връзва. И в този смисъл може да се каже, че човек е изтъкан. Целият Космос тъче. Всички тези течения изтъкават човека. И когато той допусне да се скъсат някои от тези нишки, в него става подпушване и се явяват известни кармически влияния, т.е. последствия.

За пример, ако влиянията на Марс станат господстващи в живота на някой човек, той ще стане военен, ще мисли само за войни и за бой. И тогава какво трябва да направим, за да изменим такъв човек, т.е. да го освободим от тези влияния? Трябва да го поставим под влиянието на друга планета. Когато влиянията на Юпитер започнат да му въздействат, до известно време той ще бъде благоразумен, ще се самовладее, но вземат ли надмощие тези влияния, той става горделив и започва да се смята като главния бог Юпитер - на всички заповядва. За да го освободим от тези влияния, трябва да го поставим на други, по-благоприятни. Някои от планетите действат върху религиозните чувства на човека, но ако прекара дълго време там, неговият ум може да се разшири много, и той ще се зарази от някои ексцентрични религиозни вярвания. Затова ще го изместим и оттам. Човек трябва постоянно да отива към Слънцето и оттам към някоя планета, но винаги ще трябва да прави движения към Слънцето. Но затова се изискват строги правила. Който не знае тези правила, може да влезе в някой трен, който да го закара там, дето не трябва и дето не е мислил. Значи, трябва да знаем правилата, за да пътуваме в разумната посока, а не да вървим произволно. Когато влезеш в тези течения, трябва да бъдеш много точен, защото в противен случай можеш да влезеш в друго някое течение и да останеш там, дето не трябва.

Именно влиянията на всички тези планети образуват слънчевата система. Някои влияят положително, други отрицателно и така съграждат темперамента на човека. Всеки темперамент е лош, когато не е изграден добре. Когато сангвинистичният темперамент е

доброкачествен, по-хубаво нещо от това няма. Когато нервният темперамент е доброкачествен, по-хубаво нещо от това няма. Когато холеричният темперамент е доброкачествен, по-хубаво нещо от това няма. Когато флегматичният темперамент е доброкачествен, по-хубаво нещо от това няма. Следователно те се балансират помежду си. Първите два темперамента отиват с положителните течения, а другите два отиват с отрицателните течения и между тях става едно преплитане, една обмяна на енергия. Всеки темперамент си има известен орган, който е най-силно развит. Тези органи са центрове на сили, които функционират в Живата Природа. Всички вие сте под влияние на тези сили.

Сега вие може да кажете: Не ми трябва астрология, аз няма да се занимавам с нея. Ти можеш да не се занимаваш, но Небето се занимава с тебе. Това е все едно някоя детска топка да каже на детето: Аз нищо не искам да зная за тебе. Детето обаче казва: Аз искам да се занимавам с тебе. Топките трябва да разбират магнетичното влияние на цветовете. Ако една топка е червена, то за да се избави от децата, трябва да смени цвета си. След като не е червена, те ще я захвърлят и тя ще е свободна. Следователно вие трябва да разбирате влиянието на планетите, защото като ви вземат в своя кръг, вие ще бъдете за тях като една топка и ще скачате, но след това ще разберете, че трябва да изучавате астрология и да се ползвате от нея.

Хората се намират под влияние на различните планети, вследствие на което се проявяват различно. Ученият трябва да знае това, да не прави грешки, да не вади криви заключения. Понеже хората се намират под влияние на различни планети, те се различават едни от други. Който се намира под влиянието на Сатурн, е подозрителен. Който се намира под влиянието на Юпитер, има достойнство. По фигура той е широкоплещест. Земният тип пък е малко прегърбен, с погледустреман към земята. С една дума, всички планети са трансформатори на Божествената енергия в различните организми. Всички планети са населени с разумни същества. Кой управлява тези същества? Има кой да ги управлява. Не мислете, че животът се изявява механически. Красив е светът със своето голямо разнообразие! Ако отидете на

Юпитер, ще видите същества с достойнство, със съзнание за себе си. Те мислят, че много знаят. Те не са още съвършени. Горделиви са юпитерианците. Те са огньари на Слънцето. Там те минават за електротехници. Сатурновите типове пък минават за философи. Те са едни от най-старите жители на слънчевата система. Обаче, Уран и Нептун са излезли преди Сатурн. Техните жители са по-стари от тези на Сатурн. Сатурн е философът, т.е. старият човек, който е паднал от отличието на което се е намирал. На мястото на Сатурн днес седи Юпитер - новият човек, който ще господарства. Сатурн представлява света на законите и на насилието, а Юпитер е представител на новия свят - светът на човешкото достойнство. Юпитерианците са хора, които ще служат на Бога, на новото в света.

Сегашните хора и днес още се питат, има ли живи същества на другите планети. Че има и на другите планети живот, това е факт за мене, а за вас - теория. Светът е населен. Където е Бог, там има живот, който се изявява.

Астрологията се занимава с физиологическия процес на човешкото развитие. Вие трябва да знаете тези процеси. Това е едно основно занимание в окултната наука. И всеки, който иска да има нормален ум, едно нормално сърце, трябва да разбира влиянията на планетите.

Знаете ли какво нещо е нормален ум? Аз наричам нормален ум този, който не се стряска от мъчните задачи в живота. Нормално сърце наричам това, което не се дразни от малките работи. Сърцето трябва да чувства. Можеш да чувстваш болка, можеш да страдаш, то е в реда на нещата, но да се стряскаш, това не е позволено. В Природата няма стряскане. Ние произвеждаме стряскането. В Природата има интензивни страдания, но стряскане няма. Стряскането е един опасен процес на отскачане, на прекъсване, а това прекъсване е опасно нещо. Някой седи, стряска се и казва: Какво ще стане с мен. И като се стресне един път, два пъти и т.н., най-накрая нищо не остава от него. Сътресенията, стрясканията са удари за човека. Затова ще избягвате стрясканията, за което е необходимо да имате вяра във Великия закон, който работи в Божествения свят. Всички планети представляват една

разумна система. Те са образувани от разумни същества, затова тези течения са под строгия контрол на тези същества и чрез тях те влияят на хората през пространството. Когато един възвишен дух иска да ви повлияе в една насока, той ще пипне известен бутон и ще изпрати тези течения - чрез тях ще ви помогне; когато пък иска да ви спре в пътя, ще натисне друг бутон и ще ви изпрати противодействащо влияние. Ето затова те си служат с тези течения за да ви подтикнат към добро, или да спрат направлението на вашата мисъл, или на вашето желание.

Така че, ще се съобразявате с този Велик закон на Космоса, който действа хармонично във всички направления.

Днес много хора се занимават с астрология. Редица учени са писали върху астрологията, но повечето от заниманията им са повърхностни. Те са писали повече наизуст, отколкото да са ползвали живата астрология. В това отношение те приличат на онези свещеници, които са написали всички молитви и служби в специален требник. Като им потрябва някоя молитва, те отварят требника си и четат. Това не е наука. Всяка молитва, всяка служба е формула, която трябва да се разгледа, да се разкрива вътрешния и смисъл. Според мен най-добре се изучава астрология по човешката глава. Ако искам да зная качествата на Юпитер, ще го търся горе, на темето. Щом го пипна, той веднага ми проговаря. Аз се разговарям с Юпитер, като с човек. Ако ми трябва Сатурн, намирам го горе, от двете страни на главата. Той е внесъл страха в човека. Чрез страха Сатурн е внесъл ред и порядък в света. Чрез страха той е заставил хората да се подчиняват на законите на Природата. Ако ми трябва Марс, ще го търся над ушите на човека. Достатъчно е да го бутна там, за да извади ножа си и да ми проговори. Той веднага показва, че е марсианец. Ако ми трябва Венера, ще я търся отзад и отпред на главата.

Що се отнася до Земята, вие сами ще намерите мястото и. Вие живеете на земята, трябва да знаете мястото и на вашата глава. Луната пък се намира в предната част на главата, а именно - на челото, където стои като ореол. Тя заема важно място и изпълнява важни служби. Когато мома или момък искат да се влюбят, те отиват при Луната, да я питат, какво да

правят. Когато поет иска да напише някое стихотворение, той отива при Луната, да се съветва с нея. Когато държавникът иска да създаде някакъв закон, той отива при Луната. Когато философът иска да пофилософства малко и той отива при Луната. Когато жената иска да стане майка, а мъжът - баща и двамата отиват при Луната, да се съветват с нея. Няма човек в света, който да не е ходил при Луната, да се съветва с нея.

Следователно, на Луната, която е около 50 пъти по-малка от Земята, е дадена важна служба. Тя показва пътя на човека към доброто. Казано е в Битието, че в четвъртия ден Бог създаде Слънцето и Луната, да светят на Земята. Това не подразбира само физическото, външното Слънце и външната Луна. В човека има по едно вътрешно слънце и вътрешна луна, които осветяват неговия път. Луната е сложена в умствения свят на човека. Тя е студена, но трезва. Луната не обича да лъже. Когато хората научили това изкуство и започнали да го прилагат, Луната престанала да се върти около оста си. Защо? За да не се опорочи. Щом види, че някой лъже, тя започва да се разсипва. Ако продължава още да лъже, тя съвсем се скрива, не се показва пред очите ни. Когато човек започва да се разкайва, да съзнава грешката си, Луната отново се показва на небето и се засмива. Тя се усмива на всеки, който говори истината.

Като знаете това, вглеждайте се в живота си, да видите, през каква фаза минава вашата луна. Ако започне да се празни и във вас става изпразване. Проверете сметките си, да видите, какво трябва да правите. Каквито грешки намерите в себе си, изправете ги. Ще кажете, че сте грешни, че не можете да не грешите. Това са частични разбирания, които нямат нищо общо с целокупния живот. Грешките произтичат от невежеството. Учете се, придобивайте знания, ползвайте се от тях, за да не грешите.

Сега да направим едно малко упражнение: Представете си, че ръцете ви са в Слънцето. Първо ще направите един малък кръг да обхванете първата система - Меркурий. След това ще направите втори кръг, малко по-голям, и ще си представите, че обхващате Венера. Третият кръг ще бъде още по-голям, ще обхванете Земята и т.н.

Кръговете стават все по-големи: Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун. След кръговете изнесете ръцете напред и произнесете думите:

Всичко, което Бог е вложил във Вселената; благото, което е определил за нас, да дойде и да се реализира в нашата душа!

Ще направите няколко кръга с ръцете си и накрая ще кажете: Амин - така да бъде!

Думата “амин” означава: всичко да бъде така, както е написано. Амин е дума, която не може да се преведе; тя е свещена дума, която включва всичко хубаво и Божествено в себе си.

* * *

Днес най-висшите типове от човешката раса живеят на Слънцето. А Земята се намира на най-ниското положение, тя се намира в най-гъстата материя и следователно хората на Земята са най-оплетени в материята. За да излезе човек от гъстата материя и да подобри условията си на живот, той трябва да се учи и да прилага наученото. Човек непрестанно трябва да се учи — това е неговото предназначение. И след като обиколи всички планети в слънчевата система, ще отиде да се учи на Слънцето. А след като завърши учението на Слънцето, ще замине за Сириус; след това ще отиде на друга система, докато обиколи всички системи във видимата вселена. Но това са далечни перспективи.

Човек, колкото по-възвишени стремежи има, толкова по-голяма възможност има да учи и да се свързва с висшите слънчеви енергии. В противен случай той ще се свързва с низшите земни енергии, които ще го завладеят в гъстата материя, откъдето мъчно може да се излезе. Колкото повече човек потъва в гъстата материя, толкова повече става материалист и се свързва с черната ложа. Затова се свързвайте с положителните слънчеви енергии, които помагат за повдигането на човека. Умът на човека трябва да бъде насочен към слънчевата светлина, която единствена може да разсейва тъмнината в живота му и да помага за неговото развитие. Когато човек възприема слънчевата енергия, животът сам по себе си се развива правилно.

Възниква въпросът: Какво е отношението между нашата

представа за света и реално-обективния свят? Около този въпрос се е въртяла човешката мисъл с векове. Но това не е въпрос, който ще се разреши с интелектуални спекулации, а е предмет на жив опит. Под жив опит не разбирам никакви субективни изживявания, а става въпрос за ново ориентиране на човешката мисъл, за да се прояви разумността и интелектуалността. В тази насока духовният човек е образец на живота; той е извор на живот, който носи всички блага със себе си; той е реалист в пълния смисъл на думата, защото изявява живота по възможност най-пълно. За него няма този и онзи свят, а има един велик свят, в който функционира разумният живот, проявен с хиляди форми и степени. И един адепт, един Велик Учител, който прониква със съзнанието си цялата Земя, вижда едновременно всичко. А невежите, които нямат великото знание, разделят света на видим и невидим, на този и онзи. Затова обикновеният човек вижда толкова, колкото е обемът на неговото съзнание. Широтата на погледа, границите и видимостта на света зависят от широтата на нашето съзнание, което обуславя функциите на сетивата. Ако не вярвате в това, влезте мислено в съзнанието на един бръмбар или мравка и вижте какви ще бъдат границите на вашия свят. Ще кажете — нали има един обективен свят? Че светът има обективна страна, да, така е, но коя е гаранцията, че така, както възприемаме света чрез петте си сетива, това е действително обективният свят. Опитът ни показва, че това е нашата представа за света, а какъв е той всъщност не знаем.

Казвате, че искате да отидете на Небето между ангелите, между възвишените същества. Мислите, че ангелите ще се интересуват от вас. Техният ум е зает с толкова велики работи. Ако ви погледне един ангел, той ще хвърли един поглед, както вие разглеждате цветята и ще каже: Хубаво е това същество - и ще продължи пътя си. Вие ще си останете на мястото, без да кажете дума. Ще се намерите в положението на едно бръмбарче. И ти като видиш бръмбарче, погледнеш го и си отминаваш. Не помисляш даже каква идея вълнува това бръмбарче. Какво мислят бръмбара, пеперудата? Те мислят, дали могат да изкарат нещо от цвета. Пеперудата казва, че прави научни изследвания. Тя изучава цветята с цел да извади мед от тях. Животът на всеки

от вас прилича на цвят и всеки се опитва да извади меда. Това са странични въпроси, които вие знаете добре.

И сега, ако обикновеният човек попадне между същества от възвишения свят, той ще се види в чудо. Той няма да разбира нито езика, нито отношенията, нито науката им и ще гледа по-скоро да слезе на Земята.

Бързината, с която възвишените същества се движат е толкова голяма, че те са почти невидими. Като погледнете към тях, вие виждате само светлина, без никакъв образ. Ако човешкият мозък и вибрациите на нервната система на човека са еднакво нагласени с тези на възвишените същества, той би могъл да види техния образ, да се слее с тяхното съзнание.

Значи, ако умът и сърцето на човека са нагласени според ума и сърцето на някой ангел, на някое възвишено същество, той би могъл да влезе в съобщение с него, би могъл да го разгледа добре, да види неговото лице, неговите очи, уши, уста, нос. Само при това положение ангелът би могъл да се спре пред човека. Той ще му се усмихне, ще го поздрави, ще му даде такъв прием, какъвто никой не му е давал.

Не сте ли нагласени в хармония с ангелите, с възвишените същества, те никога няма да се спрат за вас. Никакви молитви, никакви плачове не са в състояние да предизвикат тяхното внимание.

Съвременните хора , които ограничават света само в триизмерното пространство, не могат да проникнат в динамиката на света и живота, а схващат само статиката и механичната страна на движението. Вследствие на това и изводите, и заключенията им са повърхностни. И нашият “реален триизмерен свят” не е нищо друго, освен представата на човешкото самосъзнание за реалността на света.

Казвам: В света всичко е разумно, не е механично. Понеже в нашия ум има едно безверие и човек за да покаже, че е много учен, всичко е отказал. Казва, че няма живот в другите светове. Има ли живот на Земята и на Слънцето, няма какво да ми доказват учените хора за това. И да ми казват, аз имам начин по който съм проверил,

има ли живот на Слънцето. Има, разбира се. По друг начин са устроени тези същества. На Луната има същества. И те са различно устроени. На Юпитер има същества, навсякъде има. Няма свят, дето да няма същества. Има светове, които сега се подготвят и на тях няма още същества. За тях от Земята се подготвят. Когато стане тясно на Земята, там ще ги пренасят. Сега се създават нови светове, където в бъдеще ще ви пренесат.

Съществува един по-обширен и по-оформен свят, който е невидим за човека на самосъзнанието. Този друг свят е много по-реален от нашия триизмерен свят. Този невидим за нас свят е населен с много по-разумни от нас същества, които се организират на съвсем други начала и при други условия. Тези същества в своето развитие стоят много по-високо от човека и влияят до голяма степен върху живота му, който е обусловен от тях.

Има известен родявления, които не се отнасят към триизмерния свят, а към четириизмерния. За пример, от четириизмерното пространство може да се влезе отвсякъде в триизмерното пространство, затворено херметически. Затворените къщи на триизмерното пространство са отворени за четириизмерния посетител. И сега хората питат къде е онзи свят. Онзи свят е тук, но триизмерните същества не го виждат. Онзи свят е четириизмерното пространство. За да се разбере четириизмерното пространство, човек трябва да има едно чувство, наречено интуиция, което той ще развие, когато излезе от областта на съзнанието и самосъзнанието и влезе в областта на свръхсъзнанието - космичното съзнание. Когато човек влезе в тази нова по-висока степен на съзнание, той ще може да вижда тесаракта и невидимите неща. Невидимите неща в света представляват тела от едно по-високо измерение. Разгледан светът от едно по-висше знание, вечността на нашия триизмерен свят съставлява само една малка част от едно четириизмерно състояние. Кубът, който в триизмерния свят е тяло, в четириизмерния свят е само страна на тяло, а за да образуваме тесаракта, необходими са ни осем куба от триизмерния свят. Следователно, една вечност от триизмерния свят, за да я приведем в четвърто измерение, трябва да я увеличим осем пъти.

Сега за да разберам правилно този свят, той трябва да се

разглежда в светлината на онзи свят. Този свят и онзи свят са два полюса на живота. Ако не разбираме връзката между този и онзи свят, няма да можем да разберем и живота. Онзи свят е свят на мисълта, този свят е свят на действията и проявлението. Каквото човек намисли в умствения свят, тук ще го реализира на Земята. Човек трябва да мисли за онзи свят, защото оттам идват енергиите, които са му необходими при градежа: трябва да мисли и за този свят, защото от него ще вземе материали за своя градеж.

Като ученици, вие трябва да знаете, че чрез вашите мисли, чувства и постъпки събирате материал за строежа на вашето бъдещо тяло, на вашето бъдещо сърце и на вашия бъдещ мозък. Какъвто материал съберете, това ще съградите.

Казвате: Трябва да се вярва. Кой човек е истински вярващ? Истински вярващ е този, който заминава за другия свят, без да умира. Когато наближи часът на заминаването му, той свиква приятелите си на угощение. Като се съберат всички около него, той казва: Приятели, събрах ви да си хапнем и поговорим. Аз заминавам за отечеството си. Сбогом, отивам удома си, между своите близки. Той се сбогува с всички и изчезва, без да остави гроб след себе си. Така трябва да заминават всички хора, без да се страхуват от смъртта.

Приятно е, човек да излезе от тялото си съзнателно и да отиде на разходка в широкия свят. Когато спи и сънува различни сънища, човек излиза несъзнателно от тялото си и се разхожда из пространството. Не можете ли да направите това и в будния си живот? Че наистина излизате от тялото си и се разхождате из пространството, се вижда по това, че се връщате освежени и обновени. Ако не сте могли да излезете правилно от тялото си, вие се събуждате неразположени и уморени.

Хората говорят за онзи свят, без да го разбират. Онзи свят е по-уреден от този. Той е по-реален от физическия, който виждате около себе си. Ще кажете, че онзи свят е невидим. За едни хора той е невидим, а за други - видим. И мравките не виждат човешкия свят, но това не означава, че той е невидим. Както за нас онзи свят е невидим и нереален,

така също и нашият свят е нереален за мравките. Значи, по отношение на онзи свят и ние сме като мравките.

Когато Христос влезе в онзи свят, Той възкръсна. Някои мислят, че като умре човек, светът се свършва. Не, след смъртта си човек влиза в по-реален свят от този на Земята.

Бъдещата наука ще докаже на хората, че не трябва да се страхуват от смъртта. Като отиде на онзи свят, човек вече не умира, смъртта не го хваща. Духовното тяло никога не умира. Затова именно, след смъртта си, Христос постоянно се явяваше на учениците си и пак изчезваше.

Вие ще попитате, защо вашият близък не се обажда от онзи свят. Как ще се обади. Докато е бил на Земята, всички са го гонили, измъчвали. Сега, след като се е освободил от мъчнотиите на Земята, той не иска да си спомня за нея. Колкото и да се говори по този въпрос, все пак ще остане неразбран. Ако някое същество от онзи свят слезе на Земята, то може да доведе коефициента на земната светлина до единица. При това състояние светлината претърпява известно пречупване, при което хората стават невидими. Всеки може да стане невидим. Човек може да попадне в средата на невидимите, те да го виждат, а той да не ги вижда.

Когато става въпрос за онзи свят, често го представят такъв, какъвто не е. Този свят, в който живеем, е подобен на онзи свят. Ще попитате тогава: Как живеят там, женят ли се? Има нещо подобно на жененето, но не е както тук на Земята. Там живеят при друга обстановка на нещата и вие мъчно можете да разберете техните отношения. В онзи свят, в царството на съвършените, няма мъже, жени, деца, царе, слуги в този смисъл, който се разбира тук. Други отношения съществуват там.

Женитбата, каквато съществува на Земята, е едно кармическо отношение, и не представя един морален акт. Сега хората мислят, че сродните души се женят. Но сродните души никога не се женят. Отношението на сродните души е нещо вечно. Този, който се оплаква като Адам, че няма жена, която да му бъде другарка, трябва да знае да си избере жената-другарка, защото жената е сърцето на човека. Който

иска да се жени, трябва да знае, че жената е едно сърце, което трябва да съответства на пулса на неговото битие, че като го сложи в себе си, да е в хармония с неговия ум. Докато Бог не създаде Ева, Адам нямаше духовно сърце. И когато Адам я видя за първи път, затупка сърцето му и тя му стана съпруга; тогава му просветна раят и той започна да мисли. Той беше пред прага на събуждане на самосъзнанието. Ще запитате, защо Бог допусна всичко това, за да се дойде до грехопадението. Това ще ви го кажа след 1000 години, когато ви говоря пак, защото сега няма да можете да го разберете.

Що е женитбата? Женитбата е акт, който Бог е допуснал първоначално още, за подобрението на живота на падналите души, да им даде възможност да се върнат отново на Земята, да продължат работата си и да достигнат своето усъвършенстване. Животът на съвременните хора е живот на страдания. Всеки, който се е оженил, знае какво представлява бракът. Да се ожени човек, това значи да мине през най-гъстата материя. Засега обаче, това състояние е необходимо, то представлява преходна фаза в живота на съвременния човек. Ще дойде ден, когато отношенията между мъже и жени ще бъдат отношения между души. Тогава, ако мъжът е на Земята, жената ще бъде на Луната или на Слънцето; ако жената е на Земята, мъжът ще бъде на Луната или на Слънцето и от там ще си телеграфират, ще влизат във взаимни отношения и разбирания. Те могат от време на време само да се срещат заедно или на Земята, или на Луната, или на Слънцето и след това да се разделят. Може ли да има по-хармоничен живот от този? Какво по-идеално съчетание между две души от това? Ще има ли тогава горчиви думи и обиди между мъжа и жената? Те ще трептят, ще очакват момента да се срещнат и да си разменят няколко хубави мисли и чувства. Само при такива отношения може да съществува Любов между мъжа и жената. Този вид съчетание представлява идеал за всяка душа. Ще дойде ден, когато хората ще живеят така, но сега те трябва да преминат през гъстата материя, да преодолеят известни трудности и мъчности, и когато разрешат правилно своите задачи, ще опитат истинската Любов, истинския живот,

към който сега всички се стремят.

Христос обяснява на учениците си, какво означена женитбата. Според Него, женитбата е духовен процес, свързване на духа с душата. Духът и душата от една страна, както умът и сърцето от друга, представляват два полюса на човешкия живот - мъжът и жената, т.е. мъжкият и женският принцип, които трябва да се свържат в едно цяло. Именно в тази връзка е смисълът на живота. Който е направил тази връзка, той по никой начин не трябва да я разкъсва. Скъсали я, той започва да се стреми към физическа женитба.

В окултната наука когато се говори за “женски принцип”, се подразбират случаи, когато пасивността на човека е отвън, а активността отвътре. Когато казваме “мъжки принцип”, разбираме, че активността на човека е отвън, а пасивността му отвътре. Казват, че жената била пасивна. Питам: Ако наистина жената е пасивна, как може да завладява ума на мъжа? Ако умът на едно дете е в сила да те замотае, то не е пасивно. Женският принцип, който бил първоначално в мъжа, в човека, не могъл да бъде завладян от мъжа, понеже този принцип е активен отвътре, а пасивен отвън, а човекът - мъжът, е пасивен отвътре, активен отвън. И понеже човек е двояк по естество, то вторият, женският принцип прозрял, т.е. видял външните неща, и тогава неговата външна пасивност се превърнала на външна активност, а вътрешната активност - на вътрешна пасивност. Вследствие на това този принцип се отделил от човека, напуснал го, излязъл навън. Такова било положението на Адам. Този принцип, който излязъл от мъжа, не се върнал вече. Ето защо и до днес виждаме, че между мъжа и жената не съществува хармония. Между тях има вечно състезание. Когато казват, че между тях не може да съществува любов, това е вярно. Любовта не е нещо външно. Най-първо този принцип трябва да се върне вътре, да стане отвън пасивен, а отвътре активен и да заеме първото си положение. Сега и жената е активна, и мъжът е активен. Затова при сегашното състояние не е възможно никакво възпитание, никаква култура. Това, което ви говоря сега, не се отнася до вас. Вие сте само проявление на принципа, а ние говорим за общия принцип. Това, за което ви говоря, вие ще го намерите в себе си. Тогава

противоречието ще дойде и вие ще кажете: Мен не ми трябва мъж. Не, не е така. Това подразбира, че имаш сърце, имаш и ум, които изразяват две състояния. Ти не можеш да ги отречеш. Ако твоето сърце обикне известен предмет отвън, то не е на прав път. Сърцето трябва да се интересува само от вътрешни работи. Онова сърце, което се интересува от външни неща, е опорочено. И онзи ум, който се интересува от вътрешния живот, и той също е опорочен. Ти не трябва да отричаш своето сърце или своя ум, но трябва да ги напътстваш правилно, всеки да се занимава със своята работа. Тези два принципа, умът и сърцето, могат взаимно да си помагат. Когато умът се намери в противоречие със своята активност, тогава сърцето, което е активно отвътре, ще му дойде на помощ. Умът е опора на сърцето отвън, а сърцето е опора на ума отвътре. Този закон трябва да разберете добре. Когато се намерите в смущение с вашия ум, трябва да търсите вашето спокойствие отвътре. А когато сте неспокойни сърдечно, трябва да търсите спокойствието си в Божествения принцип на ума. Сърцето винаги изисква принцип, на който може да разчита. Излъже ли се веднъж сърцето, в него се заражда чрезмерна активност и подозрителност. Безверието в човека не започва от ума, а от сърцето. Безверието не е родено в мъжа, а в жената. Като казвам “жената” подразбирам сърцето. Разбира се, вие няма да схващате, че тези термини “мъж”, и “жена” се отнасят до вас, но ще боравите с тях като с принципи. “Дева” или “девица” изразява принципа в своята чистота. Когато говорим за жената в нейния първоначален принцип, употребяваме думата “дева”, което значи Божествена чистота, или символ на Любовта. А “мъж” или “човек”, или “манас” означава “Син на Мъдростта”. Той е израз на Божествената Светлина, или на Божествената Мъдрост. Понеже живее в обективния ум, затова сега мъжът е груб. В мъжа дяволът е отвън. Жената, понеже носи дявола в сърцето, най-първо е мазна. В началото, докато се ожени, тя казва: Това ще мислиш за мен, онова ще мислиш. Щом се оженят, тя слага юлар на мъжа и казва: Ти ще храниш тия деца! Понеже в жената дяволът е вътре, а в мъжа е отвън, Господ ги оженва. Така че Господ, който е вътре в мъжа, се хваща с Господ, който е вън от жената, и изпъждат дявола отвътре. Това е дълбокият смисъл на женитбата. Защо

се жени човек? За да изпъди дявола, който е вътре. Това е истинското женене. А дяволът, на когото не харесва това, разединява жената и мъжа, за да не го изпъдят. Политикан е той и казва: Разделете се, вие не трябва да живеете заедно. Това може да се представи по следния начин: Човек трябва да съедини силата на своя ум - Бог, който живее в ума му - със силата на Бога, който живее в сърцето му.

Казвам: Всички трябва да се занимават с вашето сърце, защото всичката спънка на сегашния живот седи в сърцето на човека. По една непредвидена случайност човек е допуснал едно опущение* - някой се е наместил в човешкото сърце без неговото позволение. Следователно, цялото усилие се състои в това да се измести отвътре този, който се е наместил. Всички страдания, всичкото воюване седят в това: онзи, който е влязъл и е завладял човешкото сърце отвътре, да се изгони и човек да добие своята Свобода. Човек сега не е господар на сърцето си, то е заложено. Дотогава, докато не се изкупи сърцето, докато Бог не заживее в него, човек ще се ражда и умира и ще бъде нещастен. Когато изпъдите онзи, който заблуждава човека и го лъже, вие ще бъдете свободни.

Сега, аз не искам да взимате тези неща като абсолютни истини. Това са разсъждения. Вие ще ги проверявате и когато се уверите в тяхната истинност, ще работите с тях. Те са известни математически величини. Ще ги допуснете, ще ги докажете, за да разберете възможни ли са или не, но ще работите върху тях.

Ако някой иска да се жени, казвам: Не бързайте да се жените. Работете 10 години над себе си и тогава се женете. Да се оженят двама души разбирам да си помагат и да се разбират. Това е смисълът на женитбата. Мъжът и жената трябва да разберат своите правилни отношения. Мъжът трябва да разбира, че е едно условие за повдигане на жената, и жената трябва да разбере, че е едно условие за повдигане на мъжа. Това, което жената търси в света, е едно възвишено същество от Божествения свят, което има отношение с тази форма- мъжа. Този мъж трябва да стане проводник на духа.

* Опущение (рус.) - грешка, пропуск от недоглеждане (бел. ред.)

Идеалът на жената е духът, а идеалът на мъжът е душата. Женитбата е една от великите тайни вътре в Природата. Жената е излязла от мъжа и трябва да се върне в мъжа. Човек е излязъл от Бога и трябва да се върне при Бога. Това е Божественото разрешение. Така гледат онези, които живеят в Съвършения свят, който направлява нашия свят.

И когато ние достигнем в живота до Великите духовни въпроси и до световните тайни, не можем да ги разрешим с нашето съзнание и самосъзнание, те са извън тях. Те са достойние на свръхсъзнанието, в което човек се издига над условията. Такъв човек понася и най-големите страдания с радост и устоява на идеите си.

Сега ние очакваме повдигането на човешката душа, освобождаването на човешкия дух и възкресението на човешкото тяло. Значи, физическият човек трябва да възкръсне! На физическия свят възкресението представлява Новия Живот на човека.

В духовния свят възкресението подразбира идването на Любовта на Земята. В Божествения свят възкресението означава слизането на Духа на Земята.

Следователно, човек трябва да възкръсне едновременно и в трите свята: да възкръсне тялото му, да възкръсне душата му, да възкръсне и духа му. Това е истинското възкресение.

Когато човек умира и отново се ражда, това възкресение става само на физическия свят - то се нарича прераждане. Възкресението в духовния свят подразбира влизане на човека в свят, без никакви противоречия. Възкресението в Божествения свят означава придобиване на Вечния Живот, т.е. влизане в Царството Божие.

В живота всичките ни нещастия и несполуки се дължат на това, че ние живеем в съзнанието и самосъзнанието, където са преплетени много интереси и е поле само на борби и противоречия. Докато вие живеете във вашето съзнание и самосъзнание, ще сте изложени на всички противоречия на живота — болести, безпокойства, страдания, сиромашия,

смърт. Съвременните хора търсят смисъла на живота чрез закона на самосъзнанието и затова не могат да го намерят.

В своето съзнание и самосъзнание, ученикът може да се ангажира с обикновения живот, но никога да не си позволи тези, обикновените неща на съзнанието да ги внесе в подсъзнанието и свръх съзнанието! Направи ли едно такова прегрешение, той е осъден на ред страдания.

Ти в съзнанието си можеш да живееш като търговец, като учен човек или както искаш, но опиташ ли се да внесеш в Божествения свят една от тези човешки мисли от своето съзнание, ти ще се спънеш в своето развитие. И когато ние казваме, че по Бога трябва да живеем, ние не разбираме самосъзнанието, а свръхсъзнанието, в което ще се повдигнеш и ще живееш като човек.

Ти може да пуснеш своите клони в Божествения свят и там да живееш. Как ще живееш? Като ученик. Аз взимам думата “ученик” във висш смисъл. И затова казва Христос, че когато дойде подсъзнанието и свръхсъзнанието, ще се отречеш и от баща си, и от майка си. Заради подсъзнанието и свръхсъзнанието ще се отречеш. Защото в Божествения свят други са предметите, други са нещата, които ще ви занимават.

Сега всички хора, даже и тези от окултните школи, страдат от смесването на тези два въпроса: те искат да внесат Божественото в човешкото. То е немислимо. Божественото не може да се вмести в човешкото съзнание и самосъзнание. Когато Соломон искал да съгради храм на Господа, казали му: Ти ли ще Му съградиш храм? Небето не може да побере Бога, че ти в тоя малък храм! Това наше съзнание и самосъзнание не може да вмести Великото Божествено подсъзнание и свръхсъзнание.

Пътят, който ще научите, той е лесен, само ще направите едно разграничение между човешкия живот и Божествения Живот. Човешкият живот е живот на постоянно разрушение, а Божественият Живот е живот на постоянно съграждане. Човешкото разрушава, а Божественото съгражда. Значи тези

два живота вървят паралелно, докато един ден Божественото включи човешкото вътре; тогава ще почувстваме една вътрешна хармония и ще минем от едно състояние в друго, ще минем от смърт в живот. Това може да стане още днес, то не е въпрос на време, то е въпрос на вашата бързина. Вие още днес може да го решите, но може да го отложите за един час, два, три, пет часа и т.н., а може да го решите веднага. Вас като ученици няма какво да ви спъва. Светът може да има какво да го спъва. Вие сте дошли в Окултната Школа, какво ще ви спъва? Ще кажете: Чакай да си помисля. Какво има да мислиш? С хиляди години сте мислили и сериозно сте мислили.

Тази истина няма да я намерите никъде, тя не е написана в никоя книга. Всяка една книга е написана по закона на самосъзнанието и съзнанието, а при Великата Истина, която се крие в подсъзнанието и свръхсъзнанието, там всички учени хора мълчат, всички окултисти мълчат и всички учители мълчат.

Когато учениците на Хермес са го попитали за една дума от Великата Книга на Живота, да им я изясни, той само си стиснал устата и нищо не казал. А ние веднага ще си отворим устата два пъти. И когато Йоан видял отгоре тези работи, казали му: “Това го запечатай”. Той е писал нещо, но това, което е писал Йоан, то е за съзнанието и за самосъзнанието, а онези неща, които се отнасят до чисто Божественото, за тях му казват: “Това го запечатай, то е тайно!”

Сега, в първата заповед - “Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичката си душа, с всичкото си сърце, с всичкия си ум и с всичката си сила”, Христос дава правила и методи, които ние разбираме.

Сърцето, това е съзнателния живот. Умът, това самосъзнателният живот. Душата, това е подсъзнателният живот, а силата на духа, това е свръхсъзнателният живот.

Днес животът не седи в самосъзнанието и свръхсъзнанието; това са преходни етапи, през които душата трябва да мине. Това е движение.

Сега, ти очакваш бъдещото си благо. Можеш да се радваш на неща, които в миналото си преживял, или пък на неща, които в бъдеще ще преживееш, но никога не можеш да се радваш на неща, които преживяваш в настоящия момент. Всичкият ни живот седи или в бъдещето, или в миналото. Следователно, който очаква щастието си в сегашния момент на своето съзнание, той всякога се лъже. В съзнанието всякога има едно жило на горчивини - те са процеси на чистене. В съзнанието и самосъзнанието попада законът на жертвите, защото в тях ние започваме да виждаме своите грешки, т.е. постъпките ни в миналото. И едва тогава в подсъзнанието на нашата душа, която носи всичко от миналото си, в свръхсъзнанието на Духа, който сега слиза и твори, който носи бъдещото знание, т.е. онова, което Бог сега твори в света, ще започне да се проявява между тези два полюса Божествената Любов.

Казвам: Докато търсите смисъла на живота чрез закона на самосъзнанието вие никога не можете го намери. Исус Христос казва: "Аз и Отец Ми ще направим жилище у вас". Новото жилище подразбира ново съзнание. Новото тяло е новото съзнание, с което ще се облече човек. То представлява живота на безсмъртието. Съвременните хора, за да влязат в закона на безсмъртието, трябва да се освободят от закона на самосъзнанието. Пътят на освобождението – възкресението, е път на пробуждане на космичното съзнание. Пътят на пробуждане на космичното съзнание е път за осъществяване на братството и сестринството, на Любовта. Братството и сестринството са осъществими само при проява на космичното съзнание, а са непонятни за самосъзнанието, където Любовта не се проявява. Човек, за да придобие и възприеме Любовта, трябва да работи за преминаване от самосъзнанието в свръхсъзнанието. Страданието е признак, че самосъзнанието се развива, а пък освобождаването от страданието показва преминаване в свръхсъзнанието. Когато реализирате на дело в живота

братството и сестринството, вие ще влезете в закона на свръхсъзнанието и ще намерите смисъла на живота. Това означава влизане в Божествения свят. Когато влезете в свръхсъзнанието, вие ще влезете във връзка с Първичната Причина, с всички разумни същества в света, които споделят и живеят с една обща и основна идея – за единството. Те съзнават себе си като части и органи на Великото Цяло, защото красотата и смисълът на живота е в общото благоденствие и щастие, в придобиване на колективното съзнание, на онзи Живия Бог в нашата душа. Когато тази идея проникне в главата ви, не мислете, че тя е дошла само при вас. Тази идея е проникнала в хиляди глави, защото тя съществува като една космична реалност, а не е продукт на вашия мозък. Нашето съзнание е проникнато и се обгръща от съзнанието на по-висшите от нас същества и така тази зависимост отива от йерархия в йерархия, докато стигнем до Бога, който е едно съзнание, което прониква всички други съзнания и ги обединява, направлява и помага във всяко отношение. Той има предвид нуждите и интересите на всички съзнания и се стреми да ги задоволи. Престъпленията идват тогава, когато някое от тях иска да задоволи своите нужди и стремежи извън Божественото съзнание. А това е невъзможно, защото Бог прониква всичко, няма нищо извън него.

В живота всичките ни страдания се дължат на това, че в нашето самосъзнание стои идеята да търсим само нашето щастие, но по този път ще има само разочарования и неуспехи. И днешната световна криза, която раздрусва всички народи, не е нещастие, а има за цел да събуди свръхсъзнанието в хората, което е цел на Битието.

Цялата философия на живота се състои в това, да знаеш да изпратиш по една хубава мисъл и благородно желание на своите събратя човечи и да бъдеш винаги готов да споделиш с тях всичко, каквото имаш. Така ще се създаде вътрешна връзка между всички хора. Ако не може да се

създаде тази вътрешна връзка, каквото и да постигнете, ще бъдете нещастни и ще страдате. Природата е определила нашето щастие и тази вътрешна връзка е пътят, по който можем да го реализираме. Човек не може да бъде щастлив, когато другите хора около него са нещастни. Щастието трябва да бъде достояние на всички. Природата постоянно насочва нашия ум в тази насока — за да реализираме щастието на всички. Само по този път ще имаме условия да реализираме всичките си копнежи и да се облечем в живота на безсмъртието. Това е Великата Истина, която се внася сега в света, и която е пътят, по който човечеството ще се освободи от безизходното положение, в което се намира, и ще заживее разумния живот на свободните хора. Затова сега, Божествената наука има за задача да покаже пътя, по който може да се постигне истинския живот на щастие тук, на Земята, а не горе на небето. И при този временен живот, можем да имаме щастие, но трябва да бъдем крайно разумни.

Цялото щастие на човека зависи от неговата глава, където са разположени центрове на всички жизнени функции, откъдето излизат разпоредбите на всички действия. От многото факти и данни, учените са стигнали до заключение, че има едно вътрешно, разумно единение в човека, на което централното седалище се намира в главата и клетките в организма. Когато клетките работят в хармония със съзнанието на човека, той има успех и постижения в живота си, но когато те по някаква причина се индивидуализират и не са в хармония със съзнанието на човека, тогава се раждат всички нещастия и болести в човека. В момент на такова раздвоение човек трябва да впрегне мисълта си на работа и тя като един Божествен процес ще приведе нещата в хармония.

Ще каже някой, че от мислене човек може да се побърка. Не, от мислене човек не се побърква. Човек се умопобърква, когато се намесят неговите чувства в ума му и той изпадне в тежко раздвоение. И умопобъркването не засяга предната част на мозъка, а задната, където са локализиран чувствата. Това са

данни, които науката изнася. Смисълът на знанието е да ни даде методи да се справим с негативните енергии, които пораждаат негативните състояния.

В живота всичко, в което човек вярва и което желае, зависи от единството на неговото съзнание. И щастието на човека зависи от единството на неговото съзнание. От единството, от вярата на човека се определя това, което той може да постигне в живота. И ако човек има тази непреодолима Любов към Бога, ако съзнанието му не е раздвоено, той всичко може да постигне.

Сега ние търсим щастието там, дето няма да го намерим, защото никой човек и нищо материално в света не е в състояние да направи човека щастлив. Хората са нещастни по единствената причина, че търсят щастието, както и смисъла на живота, вън от себе си. Щастието и смисълът на живота са в човека вътре, а вън от него са само условията на живота.

За пример, на някой човек всичките му нещастия произтичат от задната част на мозъка. Неговата глава е така направена, че има повече мозък отзад, отколкото отпред. А когато е силно развит този задният — малкият мозък, човек обича много да яде и да пие, обича да се удоволства и да живее на широко и през целия си живот само дългове плаща. Всички беди на хората произтичат от малкия мозък, който не е добре организиран. В малкия мозък се намират центровете на егоистичните чувства и инстинктивните наклонности. Там се намират и половите чувства и когато този мозък не е организиран, човек живее повече с чувствата и инстинктите си и е лишен от светлината на мисълта. Тогава животът му от единия до другия край е пълен с противоречия, макар и човек да има добри стремежи.

Този, който има слабост към жените, слабостта е в малкия мозък. Френеолозите казват, че за да се избавят хората от тази слабост, не трябва да оставят много кръв в малкия мозък. Кръвта трябва да се препраща в предната част на мозъка, където работи мисълта. Когато мислите, вие изпращате кръвта в предната част на мозъка и с това освобождавате задната част на мозъка от

големите и силни напрежения, а с това се избавяте и от много нещастия.

Например, центърът на тщеславието, който се намира в задната част на мозъка, представя крадец, който взима кръвта, която отива към предната част на мозъка. Тази е причината, поради която умът на тщеславните хора не може добре да се развива. Не само центърът на тщеславието представя крадец, а крадци са всички мозъчни центрове, локализирани в задната част на мозъка — малкият мозък, които генерират и обуславят негативните качества на низшата природа.

Когато човек започне да се самовъзпитава, да работи върху себе си, да облагородява своето грубо естество, висшите мозъчни центрове, които са разположени в предната и горната част на главния мозък, постепенно започват да функционират, като същевременно и животът на човека започва да се подобрява и осмисля постепенно. В Природата процесите също са медлени. Когато човек поиска да влезе в правия път на живота, в пътя на постиженията, той трябва да работи с предния си мозък, където са локализирани всички умствени способности, а задният мозък да бъде тил.

Днес в живота повечето хора се ръководят от малкия мозък, а предният мозък се намира почти в латентно състояние. И ако това положение продължи още време, вероятността, по-скоро възможността предният мозък да атрофира, не изглежда съвсем хипотетична. Нарицателен пример за това са човекоподобните маймуни, за които съвременната наука казва, че те са прародители на човека, че човек е произлязъл от маймуната. Това казва съвременната наука, която е огледален образ на нашето съзнание, на нашия еволюционен уровень. Но има и една друга наука, която стои много по-високо от тази наша съвременна наука. Тя е наука от по-високо измерение и не се променя и изменя, остава неизменна във времето и пространството, както и изван него. Тази наука е на разумните същества във Вселената и тя не споделя това становище, по-скоро тази хипотеза на съвременната наука, и казва нещо

друго: **Човекоподобните маймуни са деградирали човешки типове, вследствие на неадекватен и неприродосъобразен начин на живот.**

В живота закон е: Всяко благо, което не се използва по предназначение, се отнема. Предният мозък е едно благо за човека, за живота му, за неговата еволюция, но това благо трябва да се разработва и използва. Питате как? Като започнете да изпращате повече кръв в предния мозък, а това се постига чрез възвишени мисли, светли чувства и благородни постъпки. С това се хранят висшите мозъчни центрове и се облагородява човешката природа. По този начин могат да се пречистят и разумно организират мислите и чувствата в човека, и да се поставят под контрола на разумната воля. Тук е и това е разковничето, водоразделът, където могат да се превръщат низшите енергии във висши, естественият начин човек да се спаси и предпазва от нещастията. Затова единственото нещо, което може да спаси хората и да ги въведе в пътя на тяхното щастие, е да дадат ход на добрите мисли и чувства. Всеки човек, който е дал ход на добрите мисли и чувства, работи за общото благо и е в правия път, а това е пътят към щастието.

Казвам: Щастието на човека е в неговите ръце. Първата стъпка към щастието е да се откажете да търсите отрицателните страни в характера на хората, а да се стремите да намерите някоя добра черта, която да държите в съзнанието си и тя да бъде като една жива динамична творческа сила, която ще съгражда положителното във вас. Тя ще бъде като една здрава и чиста храна, която ще ви послужи като материал за съграждане на вашия организъм. Тя е израз на целокупния Божествен живот, който прониква цялото битие.

Щастието на човека се състои в неговата разумно проявена воля, като действа по законите на живота, а това е пътят за превръщането на силите в себе си. Човек не може да бъде щастлив, докато не превърне своето нещастие в горителен материал на щастието. Човек не може да има

любов, докато не превърне омразата в горлив материал. За да реализира щастието, той трябва да използва всички негативни състояния като горлив материал в лабораторията на живота. Затова е необходимо човек да разбира законите, да превърне енергиите на тези състояния и да ги използва в творческия процес на живота. За да постигне това, той трябва да знае как да постави своя ум спрямо своето сърце и своите чувства спрямо своя ум. Само по този начин човек може да има правилни отношения с външния обективен свят и силите, които действат в него, и ще може да реализира щастието.

Ние живеем в една епоха, когато се изисква знание, за да можем да реализираме щастието и да създадем хармонични отношения между хората. Човек трябва да се издигне над самосъзнанието и да разбере, че щастието на един трябва да бъде щастие за всички и че лично щастие не съществува.

Както в Природата, така и в живота съществува закон на съотношение. Същността на този закон показва, че никой не живее и не работи за себе си. Хората грешат по единствената причина, че искат да бъдат щастливи, без да взимат под внимание живота на другите. Само Бог мисли за всички живи същества. Той не живее за себе си. Всеки момент Бог има предвид нуждите на всички същества и ги задоволява. Не трябва ли ние да следваме Неговия път? Когато нуждите на човека са задоволени, нищо друго не му остава, освен да се съобразява и с живота на своя ближен. Следователно, за да бъде щастлив, човек трябва да е доволен от това, което му е дадено и всякога да държи в ума си мисълта, че не живее само за себе си.

Сега, за да влезете във връзка помежду си, дръжте положителни мисли в ума си и вярвайте на възможностите, с които сте надарени. Дръжете ли отрицателни мисли в ума си, вие приличате на човек, който отправя струя вода нагоре във въздуха. Каквото и да прави, струята неизбежно ще

падне върху него. Значи, отрицателните мисли, чувства и постъпки се връщат към човека, от когото са излезли, а положителните се приемат и задържат от този, към когото се отправят, за да се обработят и дадат добър плод. Когато вържат и плодът узрее, изпращат го пак при този, който е изпратил мислите. Като знаете това, изграждайте разумно бъдещето си. Затова е казано, че човек сам твори съдбата си, сам създава щастието си. От човека зависи да бъде щастлив или нещастен. Обичайте, изпълнявайте Божията Воля, за да бъдете щастливи. Ако не обичате и не изпълнявате Божията Воля, щастието ще бъде далеч от вас.

Когато Бог обича и грешните, както и праведните, с това Той учи хората на своите закони. Бог казва, че като обичаш, любовта ти ще се върне пак при тебе. Нищо в Природата не се губи, но само се видоизменя. Колкото и малка да е любовта ви, щом я изпратите към някое разумно същество, то ще я приеме, ще я обработи и ще ви изпрати от нейните сладки плодове, да ядете и да благодарите.

И така, има два закона в света: Закон на Любовта и закон на безлюбието. В първия закон влизат всички положителни мисли и чувства, във втория - всички отрицателни. Първият закон определя щастието на човека, а вторият - неговото нещастие.

За да намери човек щастието, трябва да се освободи от всички ограничения. Докато човек има слабости към пари, слава, гордост, към жени и към всички удоволствия в живота, той щастлив не може да бъде. Защото всички тези неща могат да му ги вземат и той ще остане нещастен.

Когато става въпрос за щастие, всеки подразбира своето щастие, като игнорира това на другите. Но щастието е един Божествен закон и трябва да бъде за всички.

В живота хората като се стремят към щастието, мислят си, че само те са факторите за това, че са независими от окръжаващата ги природа. Но там е заблудението и нещастieto на съвременния човек. Има същества и над, и

под човека и всяко от тях търси своето щастие. По-низшите същества от човека, човек ги прави нещастни, като ги преследва и им отнема правото на живот, но и той е подчинен на същия закон. Той не е независим, както си мисли. Фактът, че съществува смъртта, ни показва това. В повечето случаи, неговата смърт е причинена от някое по-силно, но враждебно същество, с някаква цел и интерес. При това положение човек не може да бъде щастлив, трябва да бъде извън всяка опасност. Човек ще постигне това, когато научи закона на безсмъртния живот. Затова е необходимо усилие на волята, тя да стане господар на всички сили и елементи в целия организъм и да е едно с космичната воля. Така че, щастието се придобива с усилието на човека, на човешката воля. И щастлив човек може да бъде само този, който е свободен от всички свои желания, или който е господар на всички свои желания. Когато дойде щастието, то ще впрегне всички положителни и отрицателни състояния в човека, ще ги подведе в една стройна система и ще ги примирява. Тогава човек ще бъде щастлив, като примири и хармонизира всички сили на своето битие.

Истинското щастие подразбира да обичаш с незначителната Любов. Ти не можеш да бъдеш щастлив, докато не обичаш някого, без той да знае, че ти го обичаш. Само при такава обич човек може да бъде щастлив. Знае ли той, че го обичаш, ти не можеш да бъдеш щастлив. Когато можеш да обичаш някого, без той да знае, тогава ти ще обичаш всички. И изворът излива водата заради някого и напоява цялата област. И вие като обичате някого и изливате обичта си към него, тя ще протече като жива вода и ще се ползват всички около вас. Не казвайте името на този, заради когото правите нещата. Мнозина казват: Това и това го правя за Бога, и с това пакостят на себе си. Препоръчвам ви едно правило, какво трябва да правите, за да ви обичат. В човека намери една от най-добрите му черти, дръж я постоянно в ума си и той ще те обикне. Ако постъпвате така, няма да се намери

човек в света, който да не ви обича. Който те обича, той никога не може да те разлюби. Човекът, който ви обича, може да ви разлюби само по ваша вина. Ако вие се съмнявате в неговата любов, това ще даде път на негативните сили в него и той без да иска ще ви измени. По този начин ние скъсваме връзката си с Бога, като се съмняваме в него. Затова щастието е резултат на хармоничните ни отношения с Бога и с хората.

В живота щастието е едно Божествено благо и когато искаме да употребим това благо само за себе си, ние го подпушваме, защото не е позволено да градим щастието си върху нещастieto на другите. Затова, в каквото и положение да се намираме, трябва да мислиме за другите така, както мислим за себе си. Докато вие във вашето нещастие, не се постараете да помогнете на нещастieto на другите хора, вие не можете да излезете от безизходното положение. Този закон е верен и за индивида, и за семейството, и за обществото, и за цялото човечество. Ако помогнете на другите, които имат нужда, с това ще помогнете и на себе си. Така че, всичко е възможно, когато постъпваме по Божественому.

Днес хората са нещастни, не се разбират помежду си, защото не служат на Първата Причина. Въпреки това, те очакват Тя да ги обича.

Сега светът се нуждае от работници, служители на Великото Дело, носители на светли мисли и възвишени чувства, носители на щастие за всички живи същества. Следователно, искате ли да бъдете щастливи, спазвайте първата и най-голяма заповед: “Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичката си душа, с всичката си сила, с всичкото си сърце и с всичкия си ум, и ближния си като себе си”.

Съвременните хора трябва да разберат, че общественото, политическото и духовното положение на народите зависи именно от спазването на този закон и правилното отношение към него.

Любов

Божествената Любов, т.е. Любовта е новият принцип даден от Бога, върху който ще се изгради Новото Общество, Новата култура - VI-та раса.

Когато се говори за Любовта, хората я делят на физическа, духовна и Божествена. Всъщност Любовта е една, обаче има различни прояви: на физическия свят, на духовния и на Божествения. Или, любов изразена чрез ума, чрез сърцето и чрез волята на човека. Докато живее повече на физическия свят, човек изразява любовта си по физически начин: да пипне, да прегърне, да целуне. По-далеч от тези прояви той не знае нищо. Духовните прояви на Любовта изключват тези неща. В живота изучавайте себе си и ближните си и вижте, какви са духовните прояви на Любовта. Не може ли да се живее без любов? И без любов може, но животът ви ще бъде като живота на мъртвеца - неосмислен. Единственото нещо, което осмисля живота и дава подтик на човека, това е правилно проявената любов. За да влезе в целокупния живот, т.е. в трите свята - физическият, духовният и Божественият, човек трябва да мине през трите врати, т.е. през трите степени на Любовта - физическа, духовна и Божествена. Физическата любов разкрива физическия свят на човека, духовната любов разкрива духовния свят, а Божествената - Божествения свят. Без тези три вида любов, светът остава затворен за човека, като скъпоценна, но затворена книга.

И така, ние определяме три качества на Любовта, в нейното проявление. Първо, когато Любовта се проявява в сърцето, произвежда най-нежното чувство, чувството което прониква във всички други чувства. Следователно, то господства навсякъде, от него по-нежно чувство няма. То е за сърцето. И тогава, при това

чувство във вас ще се образува ново сърце. Казва се в Писанието: “Ново сърце ще направя”. Там законът е същият. Това чувство, като дойде, то ще създаде сърцето, и умът ни също ще се преобрази. Казва апостол Павел: “Ще се преобразим.” Как ще се преобразим?

Любовта, като дойде в ума, произвежда най-мекия поглед. Погледът има най-меката светлина, която прониква навсякъде и на която зреят най-хубавите плодове; на тази светлина всичко расте и зрее. Това е второто качество на Любовта.

Третото качество: Когато тя се прояви в материалния живот произвежда най-сладката дума. Тази дума няма да бъде нещо особено, тя ще бъде една обикновена дума, но само този, в когото се е проявила тази Любов, може да схване тази дума. Може да бъде обикновена дума: “Къде отиваш”, но тази дума ще бъде така произнесена, така ще зазвучи, че вие през целия си живот ще я помните, винаги ще ви въодушевява. Следователно, най-нежното чувство, най-мекият поглед и най-сладката дума.

Питам: Ако вие сега, можете да кажете най-сладката дума, какво ще бъде за вас? Щяхте да бъдете най-добрите ученици. Следователно, ако вие можете да кажете тази дума, всички ще бъдат на небето. След като се прояви това нежно чувство, то произвежда изящната Любов. Това чувство произвежда и чистота. Само при това положение можем да бъдем чисти. Без това чувство, чистотата е невъзможна. Когато това чувство се прояви в душата ви, тогава може да очаквате тази Божествена чистота във вас. Второ, когато се появи този мек поглед, непременно ще дойде тази светлина в ума ви. И когато дойде сладката дума, непременно ще се прояви свободата в душата ви.

Това са трите качества, които трябва да имате. Вън от тях, колкото и да философствате, колкото и да си слагате каквото и да е друго определение, все ще се поставите на един фалшив път. Тези неща аз съм ги проверил деветдесет и девет пъти и опитите, които съм правил върху тази основа са ми дали отлични резултати, без никакво изключение. Казвате: Не може ли по друг начин? Аз казвам: Абсолютно не може! Аз съм опитал всички системи, разбирате ли? Всичко съм приложил. Тази е системата на Природата, тя е Божествена, тя е система без изключение.

Много хора отричат Любовта, само поради това, че не могат да я обхванат изцяло. А това е невъзможно. Обширна е областта на Любовта и обикновеното човешко съзнание не може да я обхване. В даден момент можеш да разбереш само една проява на Любовта. Милиони са формите и проявите на Любовта. Забележете, човек обича животното по един начин, а подобния си - по друг начин. При това, любовта ви към различните хора е различна. Не можеш да обичаш двама души по един и същ начин. Радвайте се на разнообразието, чрез което Любовта се проявява и стремете се да обичате. Да обичаш, това е твоята задача. Ами да ме обичат? Това е задача на твоя ближен.

Казвате: Как трябва да обичаме? На този въпрос не може да се отговори. Това е все едно да питате, как трябва да бъдем добри. Вие трябва да проявите доброто като път, по който Любовта ще дойде, а как трябва да го проявите, това не е ваша работа. За пример, как ще обясните, какво нещо е вярата? И на този въпрос не може да се отговори. Според някои, вярата е състояние, условие, при което Любовта се проявява. Колкото по-голяма е вярата ви към някого, толкова повече го обичате. Значи, от силата на вярата се определя степента на Любовта. Ако вярата в ближния ти изчезне и любовта изчезва. Любовта не може да расте при съмнението. Тя е нежен цвят, който лесно се попарва. Достатъчно е да срещне най-малкото съмнение на пътя си, за да се попари.

Днес съвременните хора гледат особено на Любовта. Те считат, че Любовта е достояние само на младите. Ако чуят, че някой възрастен или стар човек люби, те го взимат за посмешище. Те не правят разлика между любов и влюбване. Докато е жив, човек трябва да люби. Стане ли въпрос за влюбване, това е друга работа. Между влюбването и пиянството има нещо общо. Чувате, че някой се е влюбил, запалил се от четири страни, но след известно време изтрезнял. Любов, която запалва сърцето на човека и в скоро време този огън изгасва, не е истинска. Запали ли се огънят на човека, той трябва вечно да гори. Срещате един учен, на преклонна възраст вече, но виждате, че огънят на Любовта в него продължава още да гори. Той живо се интересува от науката, работи, прави научни изследвания. Каквото и да говори, каквато работа да върши, той все за науката мисли. Той е влюбен в

науката. Светът се нуждае от влюбени хора, т.е. от хора на Любовта. В обикновения живот хората на Любовта минават за смахнати. Разумната Природа гледа по друг начин на въпроса. Тя счита истински човек този, който люби. Когато обичаш някого, това означава, да го облечеш с дреха, изтъкана от твоите най-хубави мисли и чувства. Да разлюбиш този човек, това означава, да съблечеш тази дреха от него и да я дадеш на друг. Правилно ли е това? Защо не оставиш дрехата на гърба на първия, а трябва да го съблечеш? Обичаш някой друг, облечи и него с нова дреха. Който иска да обича едновременно няколко души, той трябва да има богато сърце, да облича своите възлюбени с дрехи, изтъкани от хубавите му мисли и топлиите му чувства. В колкото хора се влюбиш, толкова нови дрехи трябва да изработиш. А така, да съблечеш един, за да облечеш друг, това е неразбиране на Любовта. Постъпвайки по този начин, съвременните хора развалят отношенията помежду си.

Веднъж една млада, красива и интелигентна жена се оплакваше, че след като идвал един господин няколко пъти в дома им, най-после пожелал да я целуне. Тя искаше да разбере, коя е причината на тази негова проява, Казах и, че той може да изпитва братски чувства към нея, но тя не остана доволна от отговора ми. Пожела да и обясня, как се познава истинският брат от онзи, който само се представя за такъв.

Истинският брат е този, който има еднакъв пулс, еднакво съдържание на кръвта с вашата. Братска, чиста целувка е тази, която е в състояние да лекува всички болести. Ако болният оздравее от вашата целувка, тя е чиста, идеална. Ако здравият се разболее, тя не е на мястото си. Следователно, всяко нещо, което човек прави, трябва да е в съгласие със законите на Разумната Природа. Ако не е в съгласие с нея, няма да даде добри резултати.

Идеалната целувка възкресява мъртвия, а обикновената целувка е в състояние да разболее и здравият. Всичко, което отнема здравето, силата и чистотата на човека, не е целувка. Който целува, трябва да бъде или невидим, като светлината и въздуха, или видим само за момент - целунеш и веднага се скриваш, както водата и хлябът. Получаваш ли целувка от видими същества, ще знаеш, че в нея се крие нещо користоно. А всичко користоно е престъпно. Пазете се от такива целувки, защото те внасят отрова

във физическия и психическия живот на човека.

Три вида целувки има: целувка на ума, т.е. умствена целувка, има физическа целувка, а има и целувка на сърцето. Има целувки, които са начало на живота. Има целувки, които са край на живота. Всяка целувка трябва да бъде начало на нов, Божествен Живот.

Само един пример има, той е действителен пример, разказан ми от един господин.

Един млад брат обичал една млада сестра. Той никога не давал вид, че я обича. Като брат се държи - без никакви целувки. Обаче един ден тя се простудила, ляга болна и е на умиране. Веднъж тя заспала, и той приближавайки се до нея, я целунал по лицето. Допрял си устата до нея, погледнал я и си заминал. Тя не знаела, че той я е целунал. Като се събудила, болестта била изчезнала от нея. На другия ден той вижда, че тя е здрава и се зарадвал. И си казал: Хубаво стана, че я целунах.

Няма случай в живота, когато човек е целунал някого по човешки и да го е повдигнал. И обратно - няма случай в живота, когато човек е целунал някого със света целувка и да не го е повдигнал.

Искам сега хората от Новото Учение да се съвземете и да имаме образци. Аз бих желал вие да бъдете образци.

Чудя се на съвременната любов, която прилича на една каша. И това е любов, но каква любов? Ако животът се намира в тази любов, аз се отказвам. Ако има нещо, от което мога да се откажа, то е от сегашната любов. Тя е най-голямото лицемерие, което съществува в света, за което светът плаща скъпо. В името на тази любов се правят най-големите користолюбиви неща, от които цялото човечество от хиляди години страда.

Всички вярват в това, което не е. Любов, която не носи безсмъртие, не е любов. Любов, която не носи щастие, това не е любов. Любов, която не носи знание, не е любов. Любов, която не носи сила в себе си, свобода, не е любов. Любовта трябва да носи всички богатства, които можеш да имаш. Това е Любовта.

Защо, ако на вас са ви дали една лъжлива монета, защо вие искате да я прокарате на другите хора. Вас ви излъгали и вие искате да не изгубите, искате да я дадете и на другите. Сложете я настрана, не я давайте на никого. Не разваляйте отношенията си с хората.

Коя е причината за разваляне на отношенията между хората? Егоистичната любов. Те говорят за любов, за хармонични отношения, а мислят само за себе си, искат всички да ги обичат. Да обичаш някого, това означава, да го очистиш. Любовта се проявява в абсолютно чиста среда. В нечистата среда тя не се проявява. Достигнете ли до вътрешната любов, първото условие за проявата и е чистотата. Без чистота не можете да получите нито едно от богатата на Любовта. Всички познават външната любов, но вътрешната малко хора я познават. Кой може да напише едно любовно писмо, да отправи един любовен поглед. Само чистият може да възприеме един любовен поглед. Нечистият е сляп за любовния поглед и глух за любовната дума. Чистият не се страхува от нищо - той е смел и решителен.

Казвате по някой път, че Любовта е смисълът на живота. Правете разлика между любов и влюбване. Влюбването е едно статическо положение; Любовта е едно динамическо положение. Влюбеният държи само един предмет в статическо положение, няма движение. Вие сте се установили само на едно място, щом сте се влюбили. Любовта е един динамически процес. Щом се безпокоите, трябва да знаете, че това не е любов, то е влюбване. Влюбването допуска безпокойства. Единствено Любовта, т.е. чистата Любов изключва безпокойствата.

Много от вас искат да знаят, какво нещо е Любовта. Не бързайте, не можете изведнъж да я разберете. Посейте я в земята, както посявате житното зърно и когато израсне, цъфне и даде плод, тогава ще разберете, какво представлява тя. Изучавайте проявите на Любовта съзнателно, спокойно, за да не изпадате в заблуждения. Някой ви обича, и вие се радвате на неговата любов. Тази любов не е негова, тя се дължи на някое възвишено същество, което го посещава периодически. Докато това същество е в него, той ви обича. Когато то се отдалечи от него, и любовта му престава. Като не разбирате проявите на Любовта, вие страдате, мъчите се, недоволни сте от него. Загубването на Любовта е привидно. След известно време възвишеното същество отново ще го посети, и той пак ще прояви любовта си към вас. Затова никога не мислете, че Любовта се прекъсва. Тя е непреривна, минава от един човек на друг, с цел да даде на всеки по нещо, всички да повдигне.

Радвайте се, когато Любовта ви посещава. Радвайте се, когато ви обичат. Някой съжالياва, че го обичали, или че обичал. Когато и да сте обичали, или който и да ви е обичал, не съжالياвайте. Малко или много, Любовта всякога дава нещо от себе си. Ако ви е обичал обикновен човек, и вие сте станали обикновен; ако ви е обичал някой човек, повдигнат в умствено отношение, вие сте станали талантилив; ако ви е обичал някой гений, и вие сте станали гениален. Понеже всички хора имат известни сили, дарби и способности, това показва, че някой ги е обичал. Любовта преобразява, както този, който обича, така и онзи, когото обичаш. Любовта лекува всички болести. Тя не търпи слепи, глухи, неми, сакати, глупави, невежи. Каквито слабости и недостатъци съзре в човека, тя всичко изправя. Едно изисква Любовта - пълно доверие. Съмнявате ли се в нея, тя се затваря за вас и нищо не дава.

Ето защо задачата на Разумния свят се заключава в това, да освободи човека от заблужденията, които носи от миналото, да внесе в живота му нов, велик морал. Защо трябва хората да се съмняват едни в други? Трябва ли мъжът да се съмнява в жена си, да мисли, че тя търси други мъже? Трябва ли жената да се съмнява в мъжа си? Защо мъжът да не гледа на жените като на свои дъщери и сестри и така да ги обича? Защо жената да не гледа на мъжете като на свои синове и братя и така да ги обича? Бащата обича дъщерите си, майката обича синовете си. Има ли нещо престъпно в тази любов? Семейството е създадено именно за това, да регулира отношенията между мъжа и жената, да ги повдигне на по-висока степен. Не мислете, че ако някой мъж обича една жена, той върши престъпление. В Любовта няма престъпления. Невъзможно е да любиш, и да вършиш престъпления; който не люби, върши престъпления. Това се отнася еднакво и за мъжа, и за жената. Радвайте се, когато хората се обичат. Не се ли радвате, когато бащата обича дъщерите си, а майката - синовете си? На Земята няма по-възвишена любов от тази на майката и на бащата. Когато говорим за Любовта, ние нямаме предвид свободната любов, която хората допускат. Любовта стои по-високо от свободата. Тя произтича от Истината, а същевременно носи в себе си и Истината, и Мъдростта.

Днес повечето хора не разбират Любовта, а говорят за нея,

приписват и качества, каквито тя не притежава. Това е любов на насекомите, с която ние не се занимаваме. Едва сега хората влизат в любовта на сърцето. Те четат романи, влюбват се, мислят, че познават тази любов. И нея още не познават. Ако тази любов още не е разбрана, колко по-неразбрана е Великата Божия Любов.

Самата Любов трябва да се изучава като наука, а не само да се говори за нея. За Любовта са писали и пишат поети и философи, но светът не се е оправил, защото Любовта трябва да се прилага, а не само да се възпява. Може да се жените, да раждате деца, да ставате майки и бащи, но ако не приложите Любовта, нищо няма да постигнете. Свещен е пътът на Любовта. Който следва този път, първо ще възлюби Бога, след това своя ближен като себе си.

Питате: Какъв е смисълът на Любовта? Да научи човека правилно да живее. Без Любов няма сила, няма здраве, няма живот. Има живот извън Любовта, то е живот на смъртта. Човек трябва да живее в Любовта така, както живее в светлината и във въздуха. Постановянето на Любовта като основа на живота е основа на всяко възпитание. Никой в света не може да спре нейния творчески устрем, както не трябва и не може да се подпушва Любовта. Може да подпушваме всичко друго, но не и Любовта. Ако се опитате да подпуштите Любовта, ще се случи с вас това, което не сте и сънували. Всичките ни нещастия и кризи се дължат на това, че подпушваме Любовта в живота си. Затова знанията, мъдростта и силата трябва да се употребят, за да може Любовта да стане достояние на всички хора, да могат да живеят заедно, защото животът е по-драгоценен, когато Любовта не се подпушва. И когато осъзнаем, че всяко живо същество на своето място има право да живее като нас, тогава Любовта е започнала да функционира в нас. Каквото и да е това същество, то има право да живее. Да ви е приятно като гледате живота, доброто и Любовта в другите, това означава да не подпушваме Любовта. А сега хората и народите понеже нямат Любов, не могат да се разбират. Без Любов не може да има никакво разбирателство, никаква култура. Когато Любовта влезе в живота ни, той става лек и приятен. Но когато Любовта я няма, по тежко от живота няма. Затова

индусите, които са изучавали живота без Любовта, казват, че човек не си струва да живее. Правилно е, че трябва да се откажем от неразбрения живот, но трябва да се съединим с вечния живот. Авечният живот се съдържа в познанието на Бога, в когото живеем и който живее в нас. Това са великите перспективи на бъдещето, които са цел и смисъл на цялото историческо развитие.

Ние винаги се интересуваме от Любовта, понеже тя разрешава всички въпроси, всички противоречия. Ако имаш любов, ти ще разрешиш всички въпроси. Вложете Любовта в живота си, за да разрешите основно всички въпроси. Приложим ли Любовта, тя може да превърне греховете в скъпоценни камъни. Както въгленът може да се превърне в скъпоценен камък, така и прегрешенията могат да се превърнат в скъпоценни камъни. Не трябва да съжаляваме, че сме грешили, но да съжаляваме, че не сме приложили Любовта, която е в състояние да ни избави от всички противоречия. Не за в бъдеще, но в този свят, сега, Любовта да измени нашите чувства, да измени нашите мисли и нашите постъпки, при тези лошите условия, при които живеем.

В живота докато не дадете път на Любовта в себе си, вие не можете да осветите името Божие. Докато не намерите истинското знание и мъдрост, вие не можете да търсите Царството Божие, и Неговата правда. Докато не намерите Истината, вие не можете да изпълнявате Волята Божия. Това са пътищата, по които могат да се разрешат всички въпроси.

Христовото учение, т.е.учението за Любовта не е за обикновените хора. То е за необикновените, за разумните хора. То не е за болни сърца, за болни умове. Човек трябва да бъде умствено, сърдечно и волево здрав и тогава да изучава това Учение. Първо, той трябва да излезе от болницата, за да прилага това Учение. Болните могат да се ползват от силата на Христа, но те не са готови да приложат Любовта. Болните и до днес не са повикали Христа, т.е.не са пожелали да приложат Любовта. Христос имаше сила в себе си, с която изцеляваше болни. Затова стотникът го молене: “Кажи само реч, и ще оздравее момчето ми”. И ние, съвременните хора, казваме: Само една дума на Христа

може да излекува болния. Да, така е, това е вярно за Христос, защото Той живее в закона на Любовта. Ако живееш в Любовта, и ти само с една дума ще излекуваш болния. Казваш, за мен това е невъзможно. Докато мислиш, че е невъзможно, ще бъде невъзможно. В момента, когато кажеш, че това е възможно, ще бъде наистина възможно, защото няма по-голяма сила от Божията Любов. Когато влезеш в средата на Любовта, ти ще станеш едно с всички живи същества — с растенията, животните и хората. Тогава ще видиш и ще разбереш, че Любовта се проявява и в най-малките частици на материята, защото във всяка частица на материята има живот. Божествената Любов представя плодове на дървото на живота. От корените на майчината любов, от клоните на братската и на сестринската любов произлизат плодовете на Божествената Любов. От тези плодове, именно, бъдещите хора ще се хранят и ще придобият безсмъртие. Тези плодове ще бъдат носители на Новия живот. Понякога, когато говоря за Любовта, казвам: Това е нова врата, която Бог е отворил за хората, и те трябва да я търсят. Христос казва: “Аз съм вратата”. Любовта е новата врата, която Бог е отворил и която ще ви въведе във вечния живот, във вечния порядък на нещата, дето ще се реализират най-хубавите ви желания. Когато влезеш в този порядък, ти няма да искаш да бъдеш богат, няма да искаш да бъдеш много учен, да имаш много книги. В Писанието е казано: “Нито око е видяло, нито ухо е чуло това, което Бог е приготвил за човека”. Когато Любовта дойде в човека, тя ще отвори очите му да вижда всичко, което е приготвено за него. Без любов човек е спял. Слепият, като срещне своя ближен, не намира никакво съдържание в него. Обаче, като прогледа, той вижда красиви неща в човека. Когато Любовта се влее в нас, нашите очи ще се отворят. Завесата ще се вдигне в момента, когато възлюбим Бога и всички същества. Когато се вдигне завесата, ще видим, че зад света, който съзнаваме, се намира друга по-възвишена област, върху която се гради Божествената наука. В тази област може да влезе само този, който живее според законите на абсолютната Любов, Мъдрост и Истина. Това е една свещена област, в която

обикновеният човешки крак не може да стъпи.

Сега, какво изисква Любовта от човека? Да обича всички, без те да подозират. Кажете ли на човека, че го обичате, вие искате да ви плати за това. Когато обичате някого, само Бог и вие трябва да знаете за това. Този, който дава Любовта, не трябва да говори за Любовта си. Може да обичате някого, без той да знае. Защото в противен случай Любовта изгубва характера на безкористие. В това е разликата между човешката и Божествената Любов. Мъчно е да се спазва законът на незначителната любов. Това е само за напреднали същества. Малко са тези, които могат да спазват този закон. Законът е такъв: Кажете ли, че обичате, ще изгубите любовта си, ще изгубите това, което имате. Любовта се скрива. Тя не позволява да я петните. Когато обичате, нищо не говорете за любовта си. Кажете ли някому, че го обичате, ще се явят противоречия. За да задържите в себе си Любовта, пазете следното правило: Обичайте, без да очаквате да ви обичат. Бъдете в това отношение като Бога. Той обича, без да очаква да го обичат. Който има Божиата Любов, той дава, без да очаква нещо. Единственото нещо, което липсва на съвременните хора, е това, че те нямат правилно разбиране на Любовта. Когато някой ви обикне, той иска и вие да го обичате. Той няма право да иска да го обичат. Всеки има право да обича, но той абсолютно няма право да иска другите да го обичат. Докато сте на Земята, никой не трябва да знае за вашата любов. И когато напуснете Земята, хората могат вече да знаят каква е била любовта ви. Знаят ли преди това, вие се излагате на големи спънки и изпитания. Вие се намирате в едно противоречие, понеже любите и искате да взимате. То е обратният закон. Щом даваш и взимаш, то е търговия, не е любов. Любовта е това, което всякога дава, без да очаква нещо. Когато любиш, имаш всичките Божии блага на разположение в цялата вечност. Не служиш ли на Любовта, ти си затворил пътя, по който благата идват. Единственият път, по който Божиите блага идват, то е Любовта.

Сега, като говорим за проява на Любовта, разбираме онзи момент, когато Бог изпраща погледа си към някое същество. Няма по-велик

момент от този. Тогава цялата Земя и цялото небе се отправят към това същество, с готовност да му услужат, да му дадат нещо от себе си. Това значи, да попадне човек под добрите условия на съдбата. Това означава, да бъде човек покровителстван от възвишените и разумни същества. Ето защо, когато ви питат, какво представлява Любовта, ще кажете: Любовта е път, по който Бог изпраща благословието си по цялата Земя. Напредналите и възвишени същества се интересуват от Земята като обект, към който Бог отправя Любовта си. И ангелите, и Боговете искат да бъдат обичани, защото Бог се изявява чрез Любовта. Който не разбира Любовта, казва че тя причинява страдания. Това, което хората наричат страдания, причинени от Любовта, не е нищо друго, освен противодействието на Любовта. Когато Любовта види, че някой човек се лакоми, иска да я обсеби, да я погълне напълно, тя му се противопоставя. Любовта не търпи лакомията и алчността. Тя казва на човека да бъде благодарен и на най-малката любов. От вас се иска да цените Любовта, а не да я обсебвате.

Казано е в Писанието: “Любовта никога не отпада, никога не се изменя”. Слушате някой да казва, че обича или е обикнал някого. Той мисли, че обича този човек от момента, когато го е срещнал. Мисли ли така, неговата любов е временна, преходна. Тази любов наричаме “любов на едnodневката”. Докато живее в любовта на едnodневката, човек всякога ще изпада в комични, драматични и трагични положения. Например, като каже на някого, че го обича, възлюбеният му ще обикне друг. Щом забележи това нещо, той започва да ревнува. Ето едно комично и драматично положение.

Много комедии, драми и трагедии са писани върху Любовта, но и до днес хората не са я приложили, както трябва. Хората се нуждаят от нови комедии, драми и трагедии, в които да не се осмива героят, но да се осмиват кривите прояви в него; да не страда Божественото в героя, но човешкото; да не умира доброто, но злото. Това ще рече нова комедия, нова драма и нова трагедия.

Съвременните хора се обичат едни други, но въпреки това се мъчат. Защо? Защото се съмняват в Любовта. И който обича, и когото обичат, и двамата се съмняват. Щом дойде съмнението, с него заедно идва и мъчението. Съмнението показва, че любовта

не е чиста, има нещо користо в нея. Който обича безкористо, никога не се съмнява. Той е доволен от факта, че обича. Когато обича, той е богат, доволен от всичко.

Чистата, безкористна Любов подразбира Любов към всички. Като обичаш някого, в неговото лице ти обичаш всички. Ако твоята любов събужда любов и в другите хора, радвай се, че си станал причина за проява на Любовта. Любовта Любов събужда. Невъзможно е да обичаш някого и той да не ти отговори. Могат да минат десетки и стотици години, но един ден той ще ти благодари за Любовта, която си имал към него. Любовта е единствената сила, която никога не се губи. Ако някой не обръща внимание на вашата любов, това нищо не значи. Ще дойде ден, когато той ще оцени това, което сте направили и на любовта ви ще отвърне с любов. Той ще плати с лихва, за това, което е получил от вас. Да мисли човек, че като люби, губи нещо, той е в голямо заблуждение. Човек може да губи навсякъде и във всичко, но не и в Любовта.

И така, щом обичаш един, ще обичаш и всички. Това е мярката в Любовта. Когато се грееш на огъня, едновременно с теб могат да се грейт и много хора. Трябва ли да ревнуваш огъня, да искаш само ти да се топлиш на него? Ревността на човека има смисъл дотолкова, доколкото, като се стреми да обича, той може да послужи като подтик на другите хора и те да обичат като него.

Ако обичаш някого, не изисквай от него да обича само тебе. Кажеш ли някой, че само тебе обича, знай, че той лъже и себе си и тебе. Щом не можеш да обичаш повече от един човек, това показва, че си още в първата степен на Любовта. Значи Любовта е на степени.

Искате ли да бъдете щастливи в любовта си, дръжте едно почетно разстояние между вас и възлюбения ви. Изменете ли това разстояние, ще изгубите любовта си. Затова обичате ли някого, ще го дръжите на половин метър разстояние от вас. Ако Земята се приближи към Слънцето, може да изгори, но поставена на това разстояние, на което я виждаме днес, тя се ползва от неговите благотворни лъчи. Обикне ли ни Слънцето повече, отколкото трябва и се приближи към нас, ние сме осъдени на изгаряне.

Като знаете този закон, не се приближавайте до човека по-

близо, отколкото е определено. Колкото и да обичате един човек, не се приближавайте близо до него. Приближете ли се повече, отколкото трябва, той ще ви разтопи, нищо няма да остане от вас.

Ако една планета излезе от орбитата на своето движение, с целда се приближи към Слънцето, тя ще причини катастрофи, освен на себе си, и на целия свят. Една от причините за страданията на хората е, че те изменят разстоянията, на които Бог ги е поставил. Когато изменят разстоянието, на което са поставени, те излизат от орбитата на своето движение. Излязат ли от орбитата на своето движение, те се излагат на страдания. Така че, когато се сподели, че някой страда, ще знаете, че той е нарушил нещо в пътя на своето движение, на своето развитие. Последствията от нарушаване пътя на правото движение в живота, човек нарича страдание. Като не разбират този закон, хората не търсят причината за страданията си, но се спират върху последствията. Човек, не иска ли да страда, нека възстанови правия път на своето движение.

Днес съвременните хора са недоволни. И богати, и учени, и здрави, всички са недоволни. Защо? Липсва им нещо. Всеки се счита онеправдан. Всеки мисли, че не са го оценили, както трябва. За да се оценят, хората трябва да имат любов помежду си. Само Любовта оценява нещата. Хората не са достигнали още до онази широка, необятна Любов, която обхваща всичко. Те живеят повече в личната любов, която оценява само едно лице. Обичаш ли някого, ти оценяваш само него и си готов да направиш всичко, каквото пожелаят от теб. Стигне ли се до другите хора, към тях имаш обикновено отношение. Личната любов, или така наречената “специфична любов” произвежда недоразумения, безпокойство, раздори и смущения между хората. Такова е естеството на тази любов. Където и да се прояви, тя произвежда големи неприятности. Ако мъжът обича жена си специфично, той и създава големи страдания. Който влезе в дома му, той е готов да го подозира. Той мисли, че всеки мъж влиза в неговия дом заради красивата му жена. Той не може да търпи даже бащата и майката на жената. Затова, специфичната любов задържа нещата само за себе си. Като говорим за специфичната любов, ние засягаме един важен социален въпрос - отношенията между мъжа и

жената, отношенията между хората. Всички социолози разглеждат този въпрос, но все не могат да го обяснят. Те казват, че ревността играе важна роля в любовта на хората. Защо съществува ревността, правилно те не могат да си обяснят. Какъв е произходът на ревността, и това не знаят. Каквото и да се говори на хората, ревността идва сама по себе си. Обичаш ли един човек, ревността веднага идва. Много хора са пропадали от ревност. Тя е болест, която мъчно се лекува.

Питам: Каква любов е тази, която е проникната от ревност? Ще кажете, че ревността е необходима, за да запази човек това, което е придобил. Има смисъл човек да пази това, без което абсолютно не може. Човек има тяло, което трябва да пази. Без него той не може да се развива. Обаче, като има тяло, той не се задоволява само с това, но започва да си търси друго същество отвън, което да го обича. Намери ли такова същество, той иска да го задържи само за себе си. Роди ли се това желание в човека, той започва да ревнува, защото не подозира, че всичко, от което се нуждае е вътре в него.

Кога се явява ревността? Когато любовта в човека изгуби това направление, което Бог и е дал. В него става известно пречупване, вследствие на което любовта взима друго направление. Като ревнува, човек се налага на този, когото обича, иска той да мисли само за него. Преди да иска това от другите, човек трябва да се запита, какви са неговите отношения към Бога. Защото, казано е в Писанието: “С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери.”

Следователно, когато изисква нещо от другите хора, човек трябва да се запита: Прави ли са моите отношения към Бога? Ще кажете, че не сте виждали Бога. Този човек, от когото искате любов, виждал ли ви е? Това, което виждате отвън и наричате човек, не е истинският човек. Това е неговата дреха, неговият автомобил. Ако виждате автомобила на човека и казвате, че виждате самия човек, защо, като наблюдавате Слънцето, звездите, цялата природа, не кажете, че виждате Бога? Ако по автомобила на човека, т.е. по неговото тяло отчасти познавате човека, защо от всичко това, което виждате, т.е. което Бог е създал, не повярвате в Него? Някои не вярват в Бога, защото са недоволни от живота, от света. Те се запитват: Ако Бог, наистина съществува, защо е създал свят, пълен със страдания и горчивини? Страданията и горчивините

са резултат на човешкото неразбиране. Ревността, например, не произлиза от Бога. Когато не проявява правилно Любовта, човек се натъква на ревността и преживява горчиви чувства. Ап. Павел казва: “Любовта не завижда, не дири своето, не се превъзнася, не се гневи”. Сега, каже ли някой, че обича и започва да ревнува, това не е любов. Хората мислят за Любовта точно обратното: докато се ревнуват един - друг, те казват, че се обичат. Когато мъжът ревнува жена си, тя търпи всички изтезания, защото е сигурна, че той я обича и не мисли за друга. Престане ли да я ревнува, тя започва да се безпокои, мисли, че друга някоя е влязла в ума му. За колко време може да се задържи такава любов? В живота ревността е едно отклонение от Божествената разумност.

Какво всъщност е ревността? Като запушиш извора си, ти ставаш ревнив. Пълниш шишето си с вода и го държиш само за себе си. В необятния живот никаква ревност не съществува. Докато си при великия извор на живота, никаква ревност не те мъчи. Колкото хора и да пият от този извор, не могат да го изпият. Друг е въпросът, ако имаш едно шише с вода и внамаваш капка от него да не се излее навън. Не е лошо да бъдеш ревнив, но да отправиш това чувство към Бога, да пазиш ревниво Божиите заповеди. Да бъдеш ревнив към хората, това е безсмислено и опасно. Човешката ревност е смешна. Пазиш някого, ревнуваш да не го вземе някой. Майката пази дъщеря си, бащата пази сина си, да не изгубят чистотата си. Как ще ги опазят? Може ли рибката, родена от майка си и оставена да живее в чистата вода, да се окаля? Това е невъзможно. Обаче, ако рибката, син или дъщеря на голямата риба, напусне чистата вода и влезе в някоя мътна, нечиста вода, все ще се окаля малко. Така правят и хората: напускат чистата среда и влизат в нечиста, мътна вода. Как ще ги възпитаваме? Няма защо да ги възпитаваме, но ще им кажете да влязат в чистата вода, да се измият.

Казваш: Грешен съм, не зная вече, какво да правя. Казвам: Излез от мътната вода и влез в чистото езеро; гърбът ти лесно ще се очисти. Живей при Бога и ще бъдеш чист. Ще се възрази, че Бог е огън подяждащ. Наистина, Бог е огън, но същевременно Той е и светлина, и въздух, и вода. Бог се проявява като огън, когато престъпиш Неговия закон. Ако изпълняваш закона Му,

Той е най-чистата вода, най-свежият въздух, най-меката и приятна светлина. По-прекрасен език от езика на Бога никъде не можеш да чуеш, защото езикът на Бога, е езикът на Любовта.

Често слушате хората да се оплакват от Любовта, от живота и казват: Какво мислех, какво излезе! Значи, те са се разочаровали в Любовта и в живота. Какво трябва да прави човек, или как трябва да обича, за да не се разочарова? Обичай така, щото сам да не знаеш, че обичаш. И хората да те обичат така, да не разбереш, че те обичат. Проявявайте любовта си към хората, без да разберат, че ги обичате. Защото ако ви разберат, трябва да им станете роб.

Винаги, влюбените са крайно взискателни - никой не е в състояние да им угоди. Те постоянно се обиждат: единият не погледнал, както трябва, или казал някоя дума не на място. После започва другият: защо мълчиш, че не ми говориш? Или, защо е облякъл днес тези дрехи, а не другите? Докато се спира на външните неща, човек не може да прояви онази неизменна, истинска любов. Обаче, когато достигне до истинската любов, той трябва да мине през школата на влюбения, да се дисциплинира. Само по пътя на влюбените човек намира пътя към Бога. Най-строгите професори в света са влюбените. Попаднеш ли в ръцете им, ще застанеш като войник и ще изпълняваш заповедите. Каквото ти заповядва професорът, това ще правиш. Ако си позволиш да разискваш върху неговите заповеди, да изкажеш мнението си, любовта ще те напусне. Влюбеният не търпи друго мнение, освен своето.

При сегашното разбиране на Любовта, обича ли те някой - това е робство. Такава е идеята. Той като те обича, става ти стражар и започва да върви след тебе. Ако двама те обикнат, двама стражари има; ако трима, четирима те обичат - и толкова стражари има. И всеки наблюдава къде ходиш.

Сега тази съвременна любов трябва да я направим слугиня. Аз не искам да изхвърляме съвременната любов. Ние сме я направили господарка на себе си и каквото тя ни заповядва, ние това вършим. А в бъдеще съвременната любов трябва да я направим слугиня на Божествената Любов. В това е решението

на въпроса. Трябва да ги примирим и като направим съвременната любов слугиня на Божествената, светът ще се оправи.

Аз бих желал всички хора да бъдат влюбени. Лошо е, когато човек не е влюбен, а играе роля на влюбен. Обаче, този, който истински люби, той е всякога весел и доволен, той забравя себе си. Който не е влюбен, мисли постоянно за себе си. Влюбеният е влязъл вече в пътя на Божествената Култура.

Днес пожелавам на всички хора да се влюбят. Които са влюбени, да вървят напред и да не се обръщат назад, да гледат, какво правят другите. Които не са влюбени, да се влюбят. Да се влюбите, това означава, да приемете в себе си не личната, но безличната любов; не човешката, но Божествената Любов. И човешката любов е добра, но тя придобива смисъл, само когато е огрята от лъчите на Божествената Любов. Когато човешката любов се влее в Божествената, тогава душата реализира своя идеал. Божествената Любов осмисля всички прояви на Любовта. Чувства без любов са безпредметни. Мисли без любов са безпредметни. Те са подобни на красиво, но мъртво тяло, от което е излязла душата му, т.е. Любовта. Божията Любов осмисля чувствата, мислите и постъпките на хората. Сложете тази любов дълбоко в душата си и нищо не говорете за нея. За тази любов устата ви трябва да бъде запечатана със седем печата. Запитали един от великите адепти на Египет нещо за Любовта. Той стиснал устата си и нищо не отговорил. За Божията Любов може само да се мълчи. Много съм говорил за Любовта, но не и за същността на Любовта. Аз съм говорил само за проявите на Любовта, но когато стигна до същността на Божията Любов - млъквам. Стигна ли до Божията Любов - свещено мълчание. Няма по-красиво нещо от това мълчание.

Съвременното човечество се е отклонило от правия път на живота, и за да го разбере правилно, трябва да се върне назад, и да поеме истинската посока на движение. Влезе ли човечеството в правия път, всички хора ще разберат живота, а с него заедно ще разберат и Любовта.

Говорейки за Любовта, аз не я свързвам с брака. Бракът

е търговска сделка. А Любовта е един Божествен процес, който е общ за цялата природа. Той е непреривен процес, в цялото космическо битие, във всички същества от най-малките до най-големите. За пример, между ангелите брак не съществува. Ако един ангел поиска на небето да се ожени, ще го изпъдят оттам.

Помнете: В живота никога не ангажирайте Божественото, което Бог ви е дал, даром. Може да стане каквото и да е, но никога не излагайте своята любов за нищо и никакво. Човек никога не трябва да изкарва любовта си на пазар. Предпочитай ти да отидеш сто пъти на пазар, но никога не изкарвай любовта си да отиде на пазар. Отиде ли Любовта на пазар, тя никога няма да се върне. Това е закон, в който няма никакво изключение. Не е било случай в живота, когато един човек или ангел, или някое Божество да е изпратило Любовта си на пазар и да не е изгубило всичко. Когато дойде въпрос до Любовта, ти ще отидеш на топа на устата, но никога няма да изнесеш Любовта на пазара. Тя трябва да остане като нещо свещено. Дойде ли до Любовта, ти трябва да бъдеш готов на всички жертви за нея, и само тогава тя може да се застъпи за тебе. И аз знам, че всички нещастия в света се дължат на това неспазване на закона. Всичкият прогрес и благоденствие в света зависят от правилното разбиране и приложение на Любовта. Когато Любовта проникне в човешкото съзнание, човек ще бъде готов да направи за другите това, което е готов да направи за себе си. Ако хората са готови да направят за другите това, което са готови да направят за себе си, светът ще се оправи. Това е новият морал в света. Да си готов да направиш за другите това, което правиш за себе си. Хората трябва да са готови да жертват нещо от себе си. Без послушание и жертва не можем да разберем Любовта. Те са встъпление към Любовта. Истинската победа в света идва чрез жертвата. Хората на новите идеи трябва да бъдат самопожертвувателни. Не е въпрос за умиране. Човек, който се жертва за благото на другите, не умира. У вас трябва да умре всичко онова, което причинява смърт. Всички онези неща, родени от безлюбието, всички чувства, родени от безлюбието, и всички постъпки, родени от безлюбието, трябва да умрат, нито едно от

тях да не остане. Какво трябва да остане? Трябва да останат само тези деца, които са родени от Божията Любов, от Божията Мъдрост и от Божията Истина. Така стои въпросът. Това е Учението, което Христос проповядва. Ако не приемете това Учение вие няма да възкръснете никога.

Сега се проповядва Новото Учение. В какво се състои Новото Учение? Един човек не може да бъде от Новото Учение, ако в неговото сърце Любовта не господства. Един човек не може да бъде от Новото Учение, ако Мъдростта не господства в неговия ум. Един човек не може да бъде от Новото Учение, ако Истината не господства в неговото тяло. Не само това, ами той накъдето ходи, каквото и да говори, този човек се чувства радостен, весел, силен, няма противоречия заради себе си. Онзи, който люби, той слугува на всичките. Така както Бог слугува, така да слугувате — то е Любов.

В древността някога живели цар и царица. Царицата била много красива, но горда и тщеславна жена. Един ден тя настояла пред мъжа си да и даде царството си, да управлява известно време. Царят се съгласил, дал и власт да управлява царството му три дни. Като поела властта в ръцете си, още на първия ден царицата заповядала да арестуват царя. На третия ден тя заповядала да го освободят и след това предала царството отново на мъжа си.

Така управлява всяко същество, което живее само в плътта, а не в духа. На такива същества власт не се дава. Власт може да има само Духа, само Бог, на когото човек може и трябва да се подчини. Ще кажете, че не искате да бъдете слуги. Ако сте слуга на Господа, вие заемате най-почетното място в света. Ето защо, слугувате ли на някого, знайте, че слугувате на Господа.

Когато всичките хора станат така силни да слугуват, тогава ще се прояви Любовта. А сега всички се сърдят. Жените се сърдят на мъжете, понеже не им слугуват. Мъжете се сърдят на жените, понеже не им слугуват. Децата се сърдят на родителите си, че не им слугуват. Господарите се сърдят на слугите си, че не им слугуват. Слугите се сърдят на господарите си, че не им слугуват. Всички се сърдят, че няма кой да им слугува. Как считате слугуването? То показва степента

на знанието, на мъдростта. Този човек, който слугува, Любовта е с него. Този човек, който слугува, Мъдростта е с него. Този човек, който слугува, Истината е с него. Сега аз не говоря за обикновените слуги, които се ценяват за пари. Според мен, най-учените хора трябва да станат слуги в света. Светът така ще се изправи.

В религиозно отношение, когато се проповядва Христовата Любов, човек се натъква на големи неприятности. Това и аз съм опитал. Когато проповядвам Любовта, аз си създавам големи неприятности. Вместо да се събуди висшият ум в човека, събужда се низшият ум. Когато низшият ум вземе надмощие в човек, той казва: От мене човек няма да излезе. Не, кажи си: От мене човек ще излезе. Аз имам бъдеще, имам добри условия. Кажете ли така на този ум, той ще утихне. Не споделяй своите мисли с низшия си ум. Той всичко разваля. Затова Христос е казал: “Каквото дясната ръка прави, лявата да не знае.” И ако вие искате да стигнете до Любовта, до нея се достига по пътя на най-малките постижения. Божественото винаги започва с малкото и постепенно го разработва. Говорите за Любовта, но кой от вас се ползва от нея? Любовта е сила, която може да оправи всички работи. Въпреки това, нито един от вас не се е занимал с това, което Любовта може да му даде, и да я използва.

Ако вие в любовта си влагате желанието да завладеете това, което обичате, ще си създадете болезнени състояния. Започне ли човек да страда, че не може да обсеби Любовта, да я задържи само за себе си, той е на крив път. Защо човек да не се вдъхнови от Любовта, а трябва да пожелае да я обсеби? Само този е разбрал Любовта, който се вдъхновява от нея и работи за нея. Посети ли го веднъж, тя остава при него завинаги. Затова човек има право да обича, но няма право да обсебва. Има право да яде, но няма право да бъде лаком. Има право да чувства, но няма право да повишава чувствата си. Има право да плаче, но не да вика да го чуят.

И когато се казва да обичаш ближния си като себе си, това означава да го държиш на половин метър разстояние от себе си. Обичаш ли го повече от себе си, ще го носиш на гърба си.

Питате: Как ще обичам целия свят? Всички хора в света образуват един малък фокус. Ще обичаш този фокус на Любовта,

в който всичко се концентрира. Това е най-лесната работа. Всички хора на Земята не можеш да обичаш, ще обичаш фокуса, в който те се събират.

Ако поискате да познаете Любовта на Бога, трябва да се стремите да обичате ближния си. Ближният ви ще бъде пробният камък. Когато казвате, че трябва да обичате хората, ближните си, вие се натъквате на противоречия, защото не прилагате това, което говорите. Казвате, че еди кой си човек не заслужава вашата любов. Не е въпрос до заслуга, но като се казва, че трябва да обичате ближния си като себе си, вие трябва да знаете, кой е ваш ближен. Под “ближен” се разбира този човек в когото Божественото начало е пробудено. Като обичаш ближния си, ти ще научиш един велик урок. Ближният ти представлява цъфнал цвят, който разнася своя аромат далеч някъде. Ти не можеш да не обичаш такъв цвят. Докато цветето не се е разцъфтяло, ти ще полагаш грижи за него, да го освободиш от неблагоприятните условия на живота, но не можеш още да го обичаш. Цъфне ли, ти вече го обичаш. Както постъпвате със себе си и със своя ближен, така трябва да постъпвате и с всяка добра мисъл, и с всяко добро чувство: ще ги поливате, докато израснат, цъфнат и дадат плод. Само по този начин можете да се справите с отрицателното в човека, което представляват неговите неестествени мисли, желания и постъпки.

Винаги бъдете будни и внимателни в мислите и чувствата си, защото лошите мисли и чувства са причина за злото в света. Дръжте в ума си светли мисли, а в сърцето си възвишени чувства, за да привлечете към себе си напреднали същества. Като дойдат при вас, те ще ви донесат своето благословение, ще уредят живота ви.

Когато Христос проповядваше на учениците си да се отрекат от баща си и майка си, от братята и сестрите си, Той имаше предвид именно, да се отрекат от неестествените мисли и желания на родителите си и от тези на братята и сестрите си. Това всеки от вас може да направи, защото стремежът на човешката душа е към красивото и възвишеното, към доброто в света. Постигането на това зависи от хармоничното съчетание между мислите и чувствата на човека, между неговия ум и неговото сърце.

Като ученици на живота, за да успявате, вие трябва взаимно да си помагате, а не да си противодействате. Отвън светът може да ви противодейства, но не и вие. Във взаимните си отношения прилагайте свободата. За пример, някой иска да се изкаже. Оставете го свободен. Ама не говори умни работи. Оставете го свободен. Той сам ще разбере, дали е говорил умно, или не. Ако го изслушате спокойно, вие ще научите от него един урок. Това не означава, че човек няма право да се меси в работата на другите хора. Всеки има право да се меси в живота на своите близни, но той трябва да знае, как да постъпва и в кой момент да се намеси. Разумност се иска от вас.

В живота, за да разберете един човек и да му дадете нещо, най-първо трябва да го обичате. Второ, ти трябва да мислиш за него добре. Дръж всякога в ума си мисълта, че той е умен човек. И най-накрая, ти трябва да му дадеш свобода, никога да не го ограничаваш. Същият закон се отнася и към Бога. Човек не може да си създаде връзка с Бога, докато не Го обича. Имате ли любов към ближния, това показва, че обичате Бога. Ако не люби Бога, човек не може да люби ближния си; ако не люби ближния си, не може да люби и себе си.

Любовта към Бога, към ближния и към себе си е една от живите формули, която човек трябва да приложи в живота си. Не я ли приложи, тя остава за вечни времена неразбрана. Ако човек не обича Бога, ще потърси любовта на подобния си, която ще му причини големи нещастия и страдания. Защо? Защото е попаднал на същество, което не стои по-високо от него. В търсене на Любовта, човек се заблуждава и попада там, където не трябва. Но има и една Любов в света, при която човек се занимава и със своите близни, като им помага и създава красиви връзки с тях. За да достигне до познаване на Любовта, човек трябва да познава себе си, да познава и своя ближен. Чрез тази Любов човек достига до познаване на себе си, на своя ближен и на Бога. Смисълът на живота се заключава, именно, в това да достигнем до познаване на Бога. Да познаваме Бога, това означава да познаваме Любовта. Любовта е едно изявление на Бога. Всички други

философски разисквания и твърдения, това са само залъгалки. Когато дадем път на Любовта в себе си, ние можем да Го познаем. Това означава да поставим Бога на най-високото място в душата си, да обичаме, както Бог обича.

Който има Божествената Любов, не пада в съблазън и изкушения. Никой не може да изкуши този, в чиято душа е Любовта. Който има Божествената Любов, е абсолютно неуязвим. И зверовете познават Любовта — като я срещнат, отстъпват.

Когато достигнете до Любовта, вие трябва да се освободите от всякакво користолюбие; да служите безкористно. На Любовта може да служи само този човек, който е достигнал до пълно самоотричане в живота.

Какво означава да се самоотрече човек? Самоотричането подразбира отказване от всичко онова, което е неестествено в живота: пианицата трябва да се откаже от пианството, скъперникът - от скъперничеството, безверникът - от безверието, крадецът - от желанието си да краде и т.н. Какво трябва да постави човек на мястото на изхвърлените желания в себе си? Той трябва да ги замени с естествени, положителни желания; да възлюбим Бога, ближния си; да придобием Божествената Любов. Затова любете Бога - приложете Божествената Любов, за да се доберете до вътрешния смисъл на нещата и да се освободите от ограничения на живота. Ограничения, от които човек страда, са резултат на човешкия живот. Ето защо, докато не излезе от човешкия живот и влезе в Божествения, той няма да разбере какво представлява идейната - Великата Любов. Едно от качествата на идейната Любов е даването. Придобие ли това качество, вие ще запазите Божественото в себе си. Без него вие всичко ще изгубите, и в края на краищата животът ви ще се обезсмисли.

Когато Божественото посети човека, той трябва да бъде готов да забрави всичко: задължения, омраза, неразположение, недоволство. Сърцето му трябва да се разшири и да приеме всички в себе си. По този начин само той ще разбере, какво представлява идейната Любов. Като се говори на хората за тази любов, те се опасяват да не стане някаква промяна в живота им, да загубят своята личност. Нищо няма

да загубят. Защо? Защото идейната Любов е Божията Любов, и като такава, тя включва всичко в себе си. Направете опит да дадете място на тази Любов в душата си и ще видите, че целият свят ще се открие пред вас. Тогава братът и сестрата няма да бъдат форми, лица за вас, но ще бъдат души, с които всякога ще се разбирате.

В миналото Мойсей каза на евреите да възлюбят Господа, но те не изпълниха този закон, заради което и до днес страдат. И Христос каза на тогавашните вярващи да възлюбят Господа, но и те не изпълниха закона. Сега и на вас се казва да възлюбите Господа. Ако и вие не изпълните този закон, страданията ви ще бъдат по-големи от тези на миналите поколения.

И днес, когато се натъквате на трудности и нещастия, на страдания и болести, ще знаете, че причина за това е отсъствието на Любовта в живота. Дето Любовта отсъства, там владее пълна анархия и безпорядък. Влезе ли Любовта в живота, редът и порядъкът се възстановяват. Докато човек не приложи Любовта, той не може да се ползва от благата на живота. Той ще бъде потопен в тях, без да може разумно да ги използва. Какъв човек е този, който е потопен в блага, а не може да се ползва от тях? Това е човек, който не обича да работи, нито да учи. Ако иска да придобие известни блага, да разреши въпросите си, той трябва да работи, трябва да има любов в себе си. За да разбере Любовта в нейната пълнота, човек трябва да мине през всичките и степени, като започне от първата, най-ниската степен.

Първата степен на Любовта е неразбраната любов, т.е. омразата. Омразата се явява като резултат на неразбраната любов. Неразбирането на нещата внася сянка. Затова любов, която има сенки, е несвършена. Любов без сенки е свършена. Свършената Любов подразбира безгранична светлина. Който влезе в тази среда, чувства се сам, без никакви образи; и той даже няма да има никакъв образ. Може ли при това положение да изпитваш някаква омраза? Ти ще бъдеш тих и спокоен, външно и вътрешно, ще разбереш, какво означава абсолютна свобода. Само при това положение ще изпиташ присъствието на Любовта. Пожелаеш ли да създадеш един образ, веднага ще отвориш пътя на злото в себе си. Следователно, коренът на злото се крие в

желанието на човека за създаване на образи. Стремещт на човека към някакъв образ не е нищо друго, освен скрито желание да впримчи една душа, да я ограничи, като и сложи юлар и я подкара с остен, да му върши работа. Това ограничение или обсебване на образите хората наричат любов. Тя се придружава с ограничения, с измъчвания. Когато двама души се обичат, те трябва да бъдат много внимателни помежду си, да не предизвикват никаква експлозия. Най-малката обида или ограничение между тях произвежда голямо нещастие. Всяка погрешна е барут, който произвежда лоши последствия. Затова и като любиш, и като те любят, ще бъдеш крайно внимателен. Следователно, когато се приближите до някоя форма или до някой образ, ще бъдете крайно внимателни и предпазливи, да не предизвикате някакъв взрив. Затова казваме, че Любовта на физическия свят е любов на образи и форми. В Божествената Любов няма никакви форми, никакво съдържание и смисъл. Ако приемете, че в нея има форми, като естествено последствие на тях, ще пристигнат съдържанието и смисълът. Където са формите, там е и злото. С други думи казано: Когато вечното се ограничи, ражда се злото. Ето защо на Любовта трябва да се гледа като на принцип без форми, без съдържание и без смисъл. Следователно, стремете се към този път на Любовта, където противоречия не съществуват. Докато е вън от Любовта, човек неизбежно ще следва пътя на закона, който включва противоречията, трудностите и страданията.

Как може човек да се освободи от законите на физическия свят? Като приеме закона на Любовта и го изпълни. Някои мислят, че са влезли в Любовта. Питам: Страдаш ли? Страдам. Щом страдаш, ти не си влязъл още в пътя на Любовта. Може да чувстваш Любовта, но още не си свързан с нея. Човек може от време на време да се качва в онзи свят, да зърне, какво става там и пак да слезе, но съзнанието му не е готово още да приложи Любовта. Някой говори за Любовта, а същевременно се безпокои. Защо? Защото е извън нея. Ами ще умра! Щом си вън от Любовта, непременно ще умреш. Ако си в Любовта, няма да умреш. Любовта изключва смъртта от своите предели. Сам съм в живота си. Щом си сам, ти си в пътя на страданието. Радвай се,

че си достигнал до страданието, защото отиваш вече към Любовта. Любовта пресича пътя на страданието.

И така правилното разрешаване на въпросите се заключава в разбиране на закона на страданието. Който разбира закона на страданието, ще придобие благата на живота. Който не разбира страданието, ще се натъква на противоречията в живота. Не е лесно човек да разбере страданията. Това не става изведнъж. Не се пресилвайте да разберете всичко изведнъж. Ако искате преждевременно да разберете нещата, ще изпаднете в заблуждения, от които мъчно можете да се освободите. Вие ще се движите между два свята: Светът на добрите и светът на лошите същества. Добрите същества ще ви внушават добри мисли, лошите същества - лоши мисли и вие ще се движите между контрастни състояния. Някога ще мислите, че от вас може да излезе много нещо, че всичко можете да направите. Друг път ще мислите, че от вас нищо не може да излезе. И едното не е вярно, и другото не е вярно. Вярно е, че като работите, от вас може да излезе нещо. Оставете съществата във вас сами да се борят, докато се споразумеят, без да взимате страната на едните или на другите.

В живота си, когато достигнете до Любовта, ще разберете, че единственият път за влизане на човека в света на Любовта е пътят на страданието. За пример, първата половина от пътя, който посветеният трябва да извърви, е страданието, втората половина на пътя е Любовта. Докато дойде до втората половина на пътя си, само от време на време, посветеният ще вижда един малък проблесък на пътя си, който ще раздира тъмнината, която неизбежно трябва да мине. Този проблесък се дължи на лъчите на Любовта. Светлината ту се явява, ту изчезва, но застава човека да се стреми и да се надява. Той очаква деня, когато Любовта ще се прояви в своята пълнота. Тогава само ще разбере, какво нещо е животът на Любовта. Влезе ли в този живот, всички противоречия ще изчезнат от пътя му. Но, докато достигне до Любовта, противоречията неизбежно ще го следват и той постоянно ще се пита, защо това става така, а не иначе. Докато е на Земята, човек постоянно ще се пита, защо на мене дават по-

малко хляб, по-малко вода, а на други дават повече.

Сега и на вас желая, да се похвалите със страданията си, както се похвалил апостол Павел. Досега, колкото хора съм срещал, всички искат да се освободят от страданията. На много от тях, които се оплакват от страданията, съм казвал, че те още не са страдали, едва започват да страдат. Те мислят, че животът им е пълен със страдания. Досега аз не съм си позволил да се моля на Бога да ми отнеме страданията. След като за себе си не съм се молил и за вас няма да се моля. Защо? Не искам да ви лиша от благото, което страданието носи в себе си. Благодарете за страданията, които разумният свят ви дава, но сами никога не си създавайте излишни и ненужни страдания. Човек се изпитва чрез страданията. Те са пробният камък за изпитване силата и характера на човека. Който издържа на страданията, той е силен човек. Не може ли да издържа, той е слаб, безхарактерен човек. Христос казва: “Който не вдигне кръста си и ме последва, не е достоен за мене”. Кръстът подразбира страданията. Следователно, който не понесе страданията си и не тръгне след мене, той не може да наследи вечния живот. Вдигнете кръста си и благодарете на Бога, че ви е удостоил със страдания. За да станете велики хора, да се наричате чада Божии, вие трябва да минете през страданията, като път към Любовта. Друг път към Любовта, освен страданията, не съществува. Влезете ли в областта на страданията, трябва да вървите докрай. Достигнете ли последната крачка, пред вас се разкрива хоризонта на Любовта и вие влизате в Новия живот, като граждани на новото царство - Царството на Любовта.

Затова любете Бога — приложете Божествената Любов, за да се доберете до вътрешния смисъл на нещата, и да се освободите от ограниченията на живота. Въсщност Любовта е път, който води към истинското познание. Само когато човек обича, той има най-добри условия да прогресираща, тогава неговият ум е най-динамичен. Но Любовта не може да разреши въпросите без пътя на знанието и човек не може да има постижения без пътя на Истината.

Днес в света парите са подбудителната причина, понеже

Любовта я няма. Искате правото, всичките добродетели, всичките мисли, всичките хубави неща без любов да ги приложите. То е невъзможно. Ако приложим всичко в света без любов, ние ще създадем ада. Ние сме създали един свят, който е ад. На Земята е адско положението. Какво е адът? Идете на бойното поле и ще видите какво е адът. Адът – то е свят на безлюбие. Светът на безлюбието е страшен свят, покваря човешкия ум, покваря човешкото сърце, покваря човешката душа.

Ще ви приведа един анекдот. Ще го приведа на български език, като че е станал в България. Един беден човек, който дошъл на Земята, ходел да работи и не му плащали. Трудил се, работил, но никой не му плащал. Тогава решил да пее. Отива той пее, но щом изпее някоя песен, казват му: Да се махаш оттук, крясък не искаме да слушаме! Решава да ходи на църква да се моли, но и там не го огряло. Накрая казва: Тази работа не става нито с работа, нито с пеене, нито с молитва! Дойде ми наум друго нещо - ще купя един револвер. Купува той револвер и тръгва. Среща един богаташ и го пита: Какви са твоите убеждения? Остави се, човек трябва да бъде богат, да му върви работата. Тъй, ами такова нещо като Господ има ли? Няма никакъв Господ, Господ е нещата за човека - уреди си нещата, за какво ти е Господ. Много добре, ами за работата какво ще кажеш? Да работят другите, пък богатите не трябва да работят. Ами да пееш струва ли? И пеенето не струва, да пеят другите. Тогава бедният изважда револвера и казва: Сега дай парите! Твоят господ искам да бъде и мой господ! Оня изважда парите си и казва: Вземи ги, само не ме убивай! Бедният му показва револвера: В това вярваш ли? Вярвам.

Питам сега: От тези двамата кой печели - богатият или сиромасът? Нито единият печели, нито другият. Утре ще се роди друг сиромас като него и той ще му тегли револвера, ще му каже: Дай парите на мен! Така не се разрешава въпросът в света. Според мен, този беден човек е работил без Любов, пъл е без Любов, ходил е на църква без Любов, затова работата му не вървяла. А богатият, който вървял по пътя, е имал богатство без Любов. На съвременните хора - и на сиромаси, и на богати - едно липсва. Както казва Христос на онзи богат младеж: “Едно ти недостига - ти нямаш Любов, ти не си разрешил

въпроса. Иди, раздай всичко и ела подир Мене!” Не чакай да те оберат разбойниците, за да дадеш. В турско време слагали вериги на врата на богатите, за да дадат парите си. Ще дойде време и няма да остане нито един от вас, на когото тази верига да не мине през врата. Това, което не вярвате, ще дойде. В последния час ще дойдат разбойници, няма да дойдат Ангели Божии. Ще дойдат разбойници, ще те хванат за гушата, ще ти вземат всичко, а ти ще викаш. Питам: Къде остана всичко спечелено. Сега, идва една другата лъжа и казвате: Да оставим на децата си да прогресират. И вашите деца ще бъдат обрани.

Вие вървите по крив път. Човек трябва да работи и то да работи с Любов, човек трябва да пее, и то да пее с Любов. Човек трябва да е сиромаш с Любов и да е богат с Любов. Богатият с Любов е човек и сиромашът с Любов е човек. Сиромашът без Любов не е човек и богатият без Любов не е човек. Следователно, това, което на всички ви липсва, е Любовта. Затова ще се раждате и ще умирате, и ще бъдете недоволни от живота. Ако искате да бъдете доволни, внесете Любовта. Живейте, както вие разбирате, не както аз разбирам. Всеки от вас да опита Любовта, както той разбира. Ако тази Любов, за която аз ви говоря, дойде във вас, вие няма да умирате, вие ще възкръснете. Ако оживеете, Любовта е дошла; ако възкръснете, Любовта е дошла. Щом не си готов да се жертваш, Любовта не е дошла и последствието, разочарованието ще дойде в живота. Ако дойде Любовта, ще дойде и Христос. Христос живее в Любовта. Вие никога не можете да отидете при Христа, ако нямате Любов. Всеки, който би ви казал, че можете да отидете на Небето, той ви лъже. Любовта е врата на Небесното Царство. И който мине през тази врата, той ще влезе в Небето. Значи, Любовта е вратата. Следователно, ако нямате Любов, във вас всички условия на живота са затворени и вие ще имате това, което животните и рибите преживяват. Съвременните хора това имат. Вие не можете да имате живота на Небето. Казвате: Когато умрем, ще идем на Небето. Има едно умирање, през което човек трябва да

мине: човек трябва да умре на земята и като умре, да възкръсне. Ако човек, когато го посеят в земята, не може да изникне, то е изгубена работа.

Сега, при всички постижения, които хората имат, наука, изкуство, техника, обществена уредба, изобилие на стопански блага едно не им достига — Любовта. Само при Любовта всички тези постижения ще бъдат благословени. Само при Любовта ще се осмислят и използват правилно. Не приемат ли Любовта, хората ще изгубят всичко, всичко сами ще разрушат.

Казвате: И без Любовта мога да бъда силен и да постигна желанията си. Нищо не можете да постигнете! Потърсете в историята поне един велик реформатор или велик Учител, който да е постигнал нещо без любов. Временно може да има някакъв успех, но всичко това ще се разруши, няма да остане и помен от него. Силата, проявена без любов, е осъдена на крушение.

Човешкият живот прогресира само тогава, когато вършим нещата по любов. Всяко нещо, което е свършено без любов, то е спънка в живота. Най-малката мисъл, която допуснем без любов, то е спънка. Най-малкото чувство без любов, то е спънка. Че законът е все същият: Работи, свършени без любов, спъват. Всяко нещо, което взимаш без любов, е кражба. Всяко нещо, което се приема без любов, е кражба. Всяка работа, свършена без любов, е престъпление. Новото, което идва в света, е работа с любов. Как ще позная Любовта? Когато Божествената Любов посети човека, той ще усети, че целият свят е негов. Който има тази Любов в себе си, горят го за Господа, и той пее. А онзи, който няма любов в себе си, в душата му е цял ад, като че целият свят се събаря наоколо му. Правилната любов трябва да внесе една светла мисъл, едно светло чувство и една светла постъпка. В светлите мисли мозъкът функционира правилно, в светлите чувства сърцето функционира правилно, в светлите постъпки стомахът функционира правилно и всички удове функционират правилно. Затова вложи Любовта в мисълта, вложи Любовта в чувствата, вложи Любовта в постъпките, ако искате хора да бъдете, ако искате да постигнете нещо. Един обикновен художник, който няма любов, много обикновени работи ще постигне. А този,

който има любов, ще постигне това, което е безсмъртно.

Когато човек обича, той става проводник на Любовта, която е творчески принцип на живота. Любещият човек ще стане причина и пример милиони хора да се обичат. Хората като не разбират този велик закон в живота, често си казват: Какво мога да направя аз сам. Всеки човек може много да направи за повдигането на себе си и на човечеството. Всички хора трябва да отворят умовете си и сърцата си като Христа да обичат ближните си, както Той ги обичаше и обича. За да стане Христос в душата ви безсмъртен и силен, трябва да дадете път на Любовта. Тогава ще поставите Христос на най-високото място във вас и ще осветите името му в своето сърце. При това, ако някой пожелае да бъде близо до Христа, трябва да е научил изкуството да се смалява. Казвате, че искате да бъдете като Христа, но от друга страна желаете да заповядвате. А ще познае Христа този, който е научил безкористното служене и е придобил героизма да отговаря на омразата с Любов и на злото — с добро.

Тези от вас, които искат да оправят живота си, знайте едно нещо: Без Любов вие нищо не можете да направите. Това може да го подпиша с двете ръце. Без Любов нищо не може да се постигне. Аз като правя нещо, веднага се питам: Ти това с Любов ли го направи? Много пъти има се оправдавам. Не, не, питам се: ти с Любов ли го направи или без Любов. Никаква философия. Без Любов. Без Любов. Нищо повече. Казвам: Това трябва да се направи с Любов. И когато дойде при когото и да е от вас беден човек, постъпете с него така, че той да остане доволен. Постъпете така, както бихте желали да постъпят с вас, ако вие сте на негово място. Ако вие приложите този принцип, ще се създадат братски и разумни отношения между хората и ще могат да се разрешат всички индивидуални и социални проблеми. Това е една максима, с която може да се сложи начало на Новия Живот, на Новото общество, в което ще можете да реализирате всичките си копнежи.

В живота отношенията на човека към душата му, както и към душите на другите хора, са отношения към Бога. Любовта на човека към хората е пак любов към Бога. Следователно, когато човек изявява любовта си към хората, с това той поставя на изпит любовта си към

Бога. Когато другите хора го обичат, тогава се изпитва тяхната любов към Бога. Ето защо, дали ти обичаш, или тебе обичат, и в двата случая се изпитва любовта на човека към Бога. Любовта на човека, изобщо е мярка, с която се изпитва любовта му към Първата Причина.

Никога не говорете за своята любов. Не казвайте на човека, че го обичате. Кажете ли на някой човек, че го обичате, веднага ще ви поставят на изпит. Като се намерите пред изпитната комисия, ще разберете, Любов ли сте имали към този човек, или някакво временно влечение. Каква любов е тази, която продължава само няколко месеци или години? Когато любовта на човека продължи най-много две години, това показва, че неговото съзнание е било будно само на физическия свят. Когато любовта на човека издържа само до гроба, неговото съзнание е било будно и на физическия и в духовния свят. Обаче, ако Любовта на човека издържа и зад гроба, и той я носи със себе си през цялата вечност, това показва, че неговото съзнание е било будно, освен в първите два свята, още и в Божествения свят.

Човек трябва да се стреми към онази Любов, която никога не се прекъсва, нито изменя. Никакви условия не могат да изменят тази Любов. Любов, която се изменя от външните условия, е човешка. Божията Любов издържа на всички изпитания, на всички условия. Трябва ли богатият човек, като изгуби богатството си, да мисли, че Бог не го обича, че го е изоставил, че хората са жестоки? Когато богатството на човека се отнеме, невидимият свят има някакъв план, чрез който иска да застави този човек да познае Бога. Някои хора познават Бога чрез богатството, а други - чрез сиромашията. Богатството и сиромашията имат смисъл в живота на човека дотолкова, доколкото той може да познае Любовта. Познае ли човек Любовта чрез тях, тогава разбира, че това са блага, които идват на своето време и място. В противен случай, те представляват злото в живота. Следователно, богатството и сиромашията без любов са една от големите злини за човека. С Любов обаче, те представляват едно от големите блага, в които участва не само отделният човек, но и неговите ближни.

Сега човек обича много същества, и то различно, вследствие на което се раждат противоречия. За да избегне противоречията, той трябва да обича само Бога. Обича ли Бога, той обича всички, защото

всички хора живеят в Него. Бог пък обича само Едного, своя Еднороден Син, в когото всички се оглеждат като в огледало. Докато казвате, че днес обичате този, а утре онзи, вие сте в относителната реалност на живота. Относителната реалност не разрешава въпросите. Ако някой обича единия ми пръст повече от другия, вместо радост, той ще ми причини страдание. Той ще започне да стиска пръста и ще ми причини болка. Обича ли целия човек, въпросът е друг. Когато обича цялото, човек не може да го обхване, вследствие на което не може да му причини никаква вреда. Следователно, за да не причинява страдание на ближните си, нито на себе си, човек трябва да живее във великата, необятна Любов. Тази любов няма граници, няма никакъв предел. Искате ли да влезете в нея, вие трябва да познаете Бога. Когато познаете Бога, ще придобиете вечния живот. Познаването на Бога е вечен процес, но в стремежа си да Го познаем, ние ще се доберем до Вечния Живот. Вечният Живот подразбира живот на единство. В стремежа си към Вечния Живот, човек ще достигне до Божествената Любов - Любовта на цялото, която ще осмисли живота му.

Ето защо, ако искате да осмислите живота си, работете с Любовта. Нека тя бъде мярка във вашия живот. Избягвайте всякакви отношения с хората, които нямат нищо общо с Любовта. Не правете връзки с хора на безлюбието. Какво постигна Ева от връзката си с черния адепт? Не само че нищо не придоби, но изгуби щастието и свободата си за хиляди години. Който се свързва с безлюбието, влиза в областта на смъртта; който се свързва с Любовта, влиза в областта на Вечния Живот.

Като хора, като ученици на Великата Школа на Живота, вие трябва да започнете с Любовта, която носи живот, която дава подтици, импулси. Без любов животът сам по себе си се обезсмисля. Не казвайте, че животът няма смисъл, че няма защо да живеете, но стегнете се и започнете да работите.

Как може да придобие човек Любовта? Чрез Словото. Казано е в Писанието: “В началото бе Словото и Словото бе Бог. Всичко чрез него стана”. Следователно, когато Словото влезе в човека, ще пресъздаде неговия живот.

Казано е в Битието: “Земята беше неустроена и пуста и

Дух Божи се носеше над нея”. Докато Словото не беше се появило, “Земята беше неустроена и пуста и Дух Божи се носеше над нея”. Щом Словото се прояви, Земята започна да се преустройва и се оформи в този вид, в който я виждаме днес.

“Ще изпратя Духа си.” Къде? В човека. Значи, когато Духът влезе в човека, животът му ще се измени, както се измени лицето на Земята. Казано е в Писанието: “Вие сте храм Божи и Дух Божи живее във вас”. Да живеете като души помежду си, това е задача, която всеки ученик трябва да разреши. Трудна задача е, но постижима.

Помнете: Без Любов Новото Учение не може да се разбере, а още по-малко, да се приложи.

Сега, пристъпете към първия опит - да любите, без да очаквате други да ви любят. Вие сте любени вече - Бог ви обича. Нищо друго не ви остава, освен да проявите любовта си. Който се осмели да каже, че никой не го обича, той не говори истината. Пръв Бог ви е обичал, а след Него майка ви, баща ви, братята и сестрите ви. Ако майка ви и баща ви не са ви обичали, вие не бихте се родили. Но любовта им не била голяма. Когато се говори за проява на Любовта, важно е, че тя се проявява, а за силата, за големината на Любовта не трябва да се говори. На всяко живо същество се дава толкова любов, колкото му е нужна. Когато някой казва, че не е обичан от никого, той иска да каже, че не е обичан от тези, от които иска любовта им. Значи, той е обичан, но от тези, от които нищо не иска. Важно е човек да бъде обичан и е обичан. От кого е обичан, това не е важно.

Едно трябва да знаете: Любовта е израз на голямата разумност. Тя представлява съвкупност от висши същества, които са завършили развитието си. Те са вкусили от Божията Любов, познават я, прилагат я и затова слизат на Земята. Те са богати, щедро раздават от своите блага и на праведни, и на грешни. Те не обръщат внимание на греховете на хората. Когато види някой лош човек, Любовта го хваща в обятията си, прегръща го и злото веднага го напуска. До когото се докосне, Любовта върши преврати. Когато военният срещне Любовта, той веднага предава сабята си. Като се отдалечи от Любовта, той се чуди, как се е предал толкова лесно. Мощно нещо е Любовта! Докато

Любовта е в човека, той е готов на всички жертви. Замина ли си тя, човек се връща към стария живот. А без любов животът няма смисъл. Който има любов в себе си, той проявява волята си, благодарение на което може да постигне всичко, което желае. Човек е правил и прави най-велики подвизи в Любовта. Изгуби ли любовта си, той нищо не може да постигне. Любовта дава импулс, подтик в живота на човека. Любовта е колективен акт, а не единичен. Цялата природа взема участие в Любовта. Като се влюби, човек мисли, че той изявява любовта си. Той не подозира, че всички живи същества отправят любовта си към неговия възлюбен или към неговата възлюбена.

И така, говорите ли за Любовта ще знаете, че тя е творчески акт, в който цялата природа взема участие. Който истински люби, той излива любовта си в песен и музика. Ако някой люби и плаче, ще знаете, че той не е намерил своята възлюбена. Той е попаднал на слугинята на любовта, вследствие на което е останал много изненадан и огорчен. Слизайки на Земята, човешкият дух иска да намери своята възлюбена, но остава излъган. Защо? Защото се вижда облечен и заробен от материята. Материята го обгръща в себе си, като в дреха, и му казва: Сега ще влезеш в живота да учиш. Изненадан от условията, човек започва да плаче. Тази е причината, поради която при раждането си още детето заплаква. Добре е човек вечно да търси своята възлюбена.

Съвременните хора наричат влюбените смахнати, но те се лъжат. Истински влюбени са светията, мистикът, ученият, богатият. Те са концентрирани в мисълта си и непрекъснато се стремят да постигнат своя възвишен идеал.

Днес хората говорят за Любовта, стремят се към нея, но като я придобият, не могат да я задържат дълго време. Защо? Защото Любовта расте само в чистота. Наруши ли човек чистотата на своите мисли, чувства и действия, Любовта моментално го напуска. И вие, ако не дадете път на Великата Любов в себе си, ще видите че това, което наричате любов, не е нищо друго, освен любовна каша. Любовната каша на хората е старият живот, а Великата Любов е Новият живот. Човек не трябва да прави компромис с новото. Той трябва да остави старото за почва, а с новото да гради. Новият живот

е живот на изобилие. Любовта ражда изобилието. Да живеете в изобилие, това означава, да живеете при Вечния Извор, откъдето можете да черпите, колкото искате.

И така, изучавайте начините на приложение на Любовта в живота. Ако Любовта би се приложила, като метод, при възпитанието на децата, резултатите щяха коренно да се различават от тези, които имаме сега. Хората говорят за любов, за свобода, но като не знаят как да приложат Любовта при възпитанието, получават обратни резултати. Защо? Защото само говорят, без да изпълняват това, което говорят. Любовта, свободата са достойние на всички живи същества. Когато Любовта посети човека, той се превръща в градина, в която всичко започва да расте, да цъфти и да зрее: стремеж, нежност, благоговение, мекота, разсъдителност и т.н. С тези качества ще се появят и някои отрицателни - страх, ревност и др. Това е в реда на нещата. Това показва, че Любовта е сила, под влиянието на която всичко започва да расте и се развива. След като се е родил на Земята, човек не може да бъде ангел. По прояви човек може да бъде ангел, но по същество не може още да бъде ангел.

Сега съвременните хора са достигнали в любовта си до там, че говорят за нея, без да я прилагат. Казват, че обичат някого, но ако този човек им дължи някаква сума, те слагат любовта настрана и настояват да си получат парите. Те казват: Любовта е едно нещо, а дългът - друго, той трябва да се плати. Представете си, че кажа на онези от вас, които имат да взимат пари от някъде, да простят всичкия дълг на своите длъжници. Какво ще направите? Бедните, които дължат и не могат да платят дълга си, ще се зарадват, а богатите, които имат да взимат ще останат недоволни.

Понеже говорим за Любовта, от нейно име казвам: Онези, които обичат Бога, но имат да дават, да платят дълговете си! Тези, които обичат Бога, но имат да взимат, да простят дълговете на ближните си, нищо да не им искат!

Това е едно от правилата на Любовта. Сега става точно обратното. Бедният, който дължи, търси случай да не плаща. Богатият, който има да взима, на всяка цена иска да му се плати. Обаче, Любовта разрешава въпроса по друг начин: бедният трябва да плаща дълга си, а богатият

- да е готов на жертви, да прости дълга на своя ближен. Който говори за любов, той сам трябва да направи това, да не чака отвън да му се казва, какво трябва да прави. Ако доброволно не направите това, един ден ще ви се каже да го направите. Новата Култура иска хора свободни от стари взимания и давания. Да дойдат юбилейни години, да започнете всичко отначало. Които очакват Божието благословение, да започнат отначало, да постъпят според изискванията на Любовта: дълговете си да платят, а на длъжниците си да простят. Като постъпват по този начин, да не се разкайват. Така хората ще се почувстват свободни, разширени по ум, по сърце и по воля. Това изисква от вас Любовта.

Помнете: Без Любов никаква идея не може да се роди в света. Никакво благородно чувство не може да се роди без Любов. Никакво щастие в света не може да се роди без Любов. Никакъв прогрес, нищо в света не може да дойде без Любов. Тя носи светлина, сила, която трябва да дойде. Това трябва да се запечати.

Като не разбират дълбокия смисъл на живота, хората се страхуват, да не се случи нещо лошо с тях. Няма защо да се страхува човек. Като живее, той има една задача в живота си: Да събуди чувството на Любовта в себе си. Събуди ли това чувство, всякакъв страх в живота му изчезва. Любов и страх са две несъвместими неща. Едно се иска от човека: Да не пропусне времето, когато се събужда чувството на Любовта. За всеки човек това време е различно - няма определена възраст. Събуждането на това чувство съвпада с момента на новораждането в човека. Когато чувството на Любовта се пробуди в човека, животът му вече не изгасва. Той влиза в по-висока гама на живота, откъдето разглежда нещата. Светлината на това място е голяма, вследствие на което той вижда нещата ясно. Следователно, светлината на Любовта осмисля, както физическият свят, така и духовният, и умственият. Докато светлината на Любовта не огрее сърцето и ума, т.е. върха и долината, човек не може да бъде буден, вследствие на което не вижда ясно.

Невидимият свят се интересува от всеки човек, в когото чувството на Любовта се е пробудило. Възвишените същества полагат особени грижи за него. Те го поливат, осветяват, както вие постъпвате с цветя, които обичате. Кой градинар не се грижи за своите красиви цветя?

Кой бижутер не се грижи за своите скъпоценни камъни? Кои родители не се грижат за своите добри деца? Родителите треперят за добрите си деца като за скъпоценен камък, защото от тях зависи семейният им живот. Когато децата са добри, и родителите живеят добре. Лоши ли са децата, семейният живот на родителите се разваля. Родителите и децата трябва да имат общ идеал, към който да се стремят.

Следователно, докато в индивидуалния, в семейния, в обществения живот съществува общ идеал, животът на всички хора ще бъде хармоничен. Внесе ли се раздвояване в идеала на човека, животът му се обезсмисля. Когато животът на хората се обезсмисли, те започват да се карат, да спорят помежду си, вследствие на което идват страданията. Затова в Писанието е казано: “Всеки дом или общество, разделено против себе си, не може да устои”. Идеалът, както на отделния човек, така и на цялото човечество, трябва да бъде Любов към Бога. Тази Любов включва в себе си и Любов към ближния.

Често хората говорят за Любовта, но Любовта не е качество на човека. Казано е, че Бог е Любов. Следователно, човек проявява Любовта само тогава, когато Бог присъства в него. И тогава, той трябва да съзнава, че тази Любов не е негова, но на Бога.

Бог в човека любии, а не самият човек. Като знае това, човек не може да изисква да бъде обичан. Любовта насила не се дава. Ако една река минава през двора на някой човек, той няма право да задържи тази вода само за себе си. Той трябва да остави водата свободно да тече, да минава през дворовете на всички негови съседи, да пои градините им. Когато става въпрос за Божията Любов, не се страхувайте, пуснете я свободно да тече през вас. Тя ще напои и вашата градина, ще напои градините и на вашите ближни. Не се мъчете да я ограничите. Никой не може да ограничи Божията Любов. От човека се иска да бъде справедлив, а не да бъде любвеобилен. За Бога е казано, че е Любов, а не за човека. Ако Бог присъства в човека, последният може да любии. Вън от Бога, той не може да прояви никаква любов. Ето защо, хиляди години човек трябва да живее в Любовта, докато се научи, как да я проявява. Казано е за човека, че трябва да възлюби Господа Бога своего. Казано е за Бога, че е възлюбил истината в човека. Следователно, Бог

е Любов, а човек трябва да бъде истинолюбив и справедлив. Човек трябва да се отличава от животните по своята справедливост. Качеството на човека е справедливостта, а на Бога - Любовта.

Когато се говори за Божията Любов, ние разбираме тази Любов, която свързва нещата и стои в основата на живота.

Казано е в Писанието: "Това е живот вечен да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога". Познаването на Бога подразбира познаване на Божествената Любов. Щом Го познаваш, ти Го любиш, виждаш Неговото присъствие навсякъде и във всичко. Природата оживява в тебе и ти ставаш едно с нея.

Любовта е колективен, а не единичен акт. Когато човек люби, с него заедно любят всички хора, всички ангели и архангели - цялото небе. Той се радва, защото е станал проводник на Любовта. Каквото благо приеме от нея, той го предава и на другите същества. Голяма е светлината на Любовта. Голям е огънят и топлината и. Каквито пречки срещне на пътя си, тя ги изгаря и разрушава. Който е ограден с огъня на Любовта, нищо не може да се докосне до него. Той живее в пълна безопасност.

Радвайте се, когато окото на Любовта бди върху вас. Няма същество, за което окото на Любовта да не следи и да не мисли. Който иска да получи нещо повече от другите, той сам си създава нещастия, защото всичко живее и се движи в Любовта. Това, което наричаме Промисъл, не е нищо друго, освен зоркото око на Любовта. Докато дойде до проявите на Великата Любов, човек минава през различни форми, за да изучи и най-малките нейни прояви. Само по този път, човек ще придобие пълна и ясна представа за Цялото и за Неговите прояви в Любовта.

Как ще проявите Любовта си към бедния? Като го нахраните. Към невежия? Като го учите. Към болния? Като му помогнете да оздравее. Как ще проявят Любовта си две възвишени същества, едно към друго? Те нямат нуждите на гладния, на невежия, на болния. Както се преливат водите една в друга, така се преливат душите на възвишените същества, които се любят. Водата от реките отива в моретата и океаните; част от океанската и морска вода се изпарява, отива във въздушното пространство, откъдето пак слиза

на земята, като вода, и отново се връща в океаните. Както между водите става едно кръгообръщение, така и между душите на възвишените същества става едно кръговратно преливане.

Любовта е сила, която се дава свободно, без насилие и принуда. Който я получава, трябва да я разбира и цени. Не може ли човек да оцени Любовта, която му се дава, тя го напуска, без да загуби нещо. Тя веднага отива на друго място, където я ценят и там свършва полезна работа. За да разбере и оцени Великата Любов, човек трябва да достигне до единството на живота, да схваща всички прояви като едно цяло, неразделно Начало. Тогава двама любещи ще обичат трети; тримата ще обичат четвърти; четиримата ще обичат пети и т.н.

Сега идва нова епоха в света, която пресява хората. Това е епохата на Любовта, която внася свободни, разумни отношения между хората. И ако вие обичате някого и в тази любов губите силата си, любовта ви не е на място. Ако в любовта и двамата искат само да печелят, любовта им също не е на място.

В Любовта и който обича печели и когото обичат също печели. Значи, в Любовта и двамата печелят; в безлюбието и двамата губят. Ето защо, достигнете ли до Любовта, ще знаете, че които се обичат, печелят и във физическо, и в сърдечно, и в умствено отношение. Това е новото определение на Любовта.

Задачата на всеки човек е да стигне до вътрешната, мистичната страна на Любовта. Който се докосне до мистичната Любов, той не говори никак за нея, или малко говори, а много работи. Добре е човек да прави всичко в името на Любовта, а малко да говори за нея. Казвате ли на скъпоценния камък, че го обичате? Вие го слагате в кутия, затваряте добре кутията, слагате я на скрито място и на никого не говорите за него. Ако говорите много за скъпоценния камък, скоро ще го изгубите.

Следователно, колкото повече говорите за Любовта, толкова повече я обезценявате. Говорете по-малко за Любовта, за да запазите стойността и.

Ако обичаш някого, дай му нещо ценно, направи нещо добро за него, или изнеси една негова добродетел, без да казваш, че го обичаш. Кажеш ли, че го обичаш, Любовта се скрива. Ако трябва

да кажеш нещо за любовта си към даден човек, говори безлично, принципно. Кажеш ли името му, Любовта изчезва.

Как можете да кажете, че обичате някого, когато и вие сами не знаете, кого обичате? Вие обичате някого в даден човек, но кой е той и вие не знаете. Вие обичате в човека Този, Който го е посетил. Щом Той го напусне, вие не го обичате вече. Ако Той отново го посети, вие пак го обичате. Този, който посещава човека, влиза в него през интервали. Ето защо, когато обичате някого, не говорете, че обичате Иван или Драган, защото всъщност вие обичате онова светло същество, което го е посетило.

Често се говори за сродни, за колективни души. Под понятието “сродни или колективни” души разбираме тези, които са излезли едновременно от Първоизточника на Живота. Където и да се намират, те чувстват нещо близко, сродно помежду си. Срещнат ли се, без да си говорят, те се разбират и обичат. Ако единият си позволи да каже, че обича своята сродна душа, той е внесъл вече известно стеснение, известно ограничение в сърцето си.

Христос казва: “Да възлюбиш ближния си като себе си!” Под думата “себе си” аз разбирам Божествената човешка душа. Всички души, които са излезли първоначално от небитието и са влезли в Битието, са били все двойки. Две души са били те и тези две души сега се търсят.

Всички стремежи на хората, дето се любят, дето се женят, дето деца раждат, подразбира това, че всеки търси своята душа. “Да възлюбиш ближния си”, т.е. да възлюбиш ближната, сродната душа. Имайте предвид, че когато взимам думата “душа”, аз я употребявам като една мярка.

Ако ти не можеш да любиш близката си душа, ако не можеш да любиш душата, с която си излязъл, никого не можеш да любиш. “Като себе си”, казва Христос, а не извън себе си. От думите “като себе си”, от този човек, който може да люби, започва творчеството на Земята.

“Да възлюбиш ближния си като себе си!”

Щом намериш тази сродна душа, ти си разрешил половината от своята задача, намерил си правия път. Тогава твоят Учител ще те намери и Христос ще ти заговори. Само тогава Христовите думи имат смисъл. И тук е Великият Закон: “Дето има двама души, събрани в мое име, там съм и Аз”.

Тези двама, това са тези две сродни души. Само при тези две сродни души Христос ще бъде третият. Това не е обикновен закон, да не си правите никаква илюзия, никаква измама.

Сега, за да бъдете свободни, не изказвайте любовта си. Любовта не се нуждае от изложение, тя се чувства. Обичате ли човека, както трябва, той непременно ще почувства любовта ви. Любовта се чувства, а не се говори за нея. Това е Божествен Закон. Езикът, с който се изказва Любовта, е принципен, красив, поетичен. Само поезията и музиката донякъде могат да изразят Любовта на човека.

Възпявайте Любовта, без да я поставяте на лична основа. Станете певци, музиканти и художници на Любовта. Тя е единственият подтик, който може да застави човека да учи, да пее, да свири, да рисува, да оре и да копае.

Едно се изисква от човека: Да възприеме Любовта чрез ума, чрез сърцето и чрез душата си. Който не възприема така Любовта, не може да я познае. Както познавате въздуха, така трябва да се запознаете и с Любовта. И тогава няма да казвате, че мъжът ви или жена ви не ви обичат, но ще знаете, че като ви е изпратил на Земята, Бог ви е обикнал. Той не ви е изпратил между мъже и жени, но между братя и сестри, да им покажете, какво нещо е Любовта. Сега, не очаквайте да ви обичат, но вие обичайте. Бъдете герои да проявите Любовта, да бъдете носители на новото в света.

Помнете: Без Любов Новото Учение не може да се приложи.

Човечеството едва сега се отправя към Божествената - Космичната Любов. Едва сега то започва да навлиза в реалния живот - в живота на Великата, Космична Любов.

При Любовта трябва да си взел път нагоре, трябва да си свързан с Невидимия свят, с Бога. Любящ човек е този, който е свързан със Силните, които са горе. В противен

случай, при добрината ще ви оберат. Свързани ли сте със Силните горе, с Бога, вие сте вложили богатството си в небесната банка, а тука на Земята носите само книжката си; тогава не могат да ви оберат. Казвате: Какво трябва да направя, за да се избавя от този закон. Вие не можете да се избавите от този закон, но можете да обичате Бога във всеки човек. Обичайте Бога където и да се проявява, за да приличате на Него. Казано е в Писанието: “Бог е Любов”.

Винаги, когато Любовта действа между двама души, само единият люби, а другият приема неговата любов. И двамата едновременно не могат да любят. Единият ще застане на мястото на Бога и ще люби, а другият ще приема Любовта и ще благодари за нея. Единият ще бъде проводник на Божията Любов, а другият ще бъде човекът, когото любят. Когато Любовта посети човека, тя го повдига, дава му подтик да върви напред, възкресява го. Само Божественото възкресява човека. Когато възкръсне, човек трябва да целува ръцете и краката на Божественото, да му благодари. Не благодари ли, той е осъден на смърт. За да живее, човек трябва да благодари. Не благодари ли, той не е човек. Божественото люби, а човек благодари. Така са разпределили ролите си двете начала в човека - Божественото и човешкото. На Божественото не можете да поставите никакви граници, никакви предели. Божественият свят е безграничен. Опитал ли се някой да забие един кол в Божествения свят, като граница на нещата, той веднага се намира в човешкия свят. Колове съществуват само в човешкия свят. Само там се позволява ограждане с колове и плетове.

Казвам: Дайте ход на Божественото в себе си. Дойде ли Божественото в тебе, ти ставаш господар на себе си. Ти можеш вече да обичаш, без да мислиш дали те обичат. Ако искаш непременно да отговарят на любовта ти, ти живееш в човешкото. Ти стани господар на положението. Ти обичай. Ако не те обичат, това показва, че хората около тебе не са проявили още Божественото. Ако наистина, няма кой да те обича, ти обичай. Твой е редът. Сега ти трябва да проявиш любовта си.

Като проявиш Божественото в себе си, хората непременно ще те обикнат. И ако наистина няма кой да те обича, ето, пред тебе стои едно сираче, без майка и без баща, без братя и без сестри. Вземи това сираче и го осинови. Ти си богат човек, разполагаш с милиони. Вземи това сираче при себе си, то ще ти бъде син и слуга; ще ти помага, ще ти услужва във всичко. Ти започваш да мислиш, да се колебаеш, да го вземеш ли при себе си, дали заслужава тази жертва и т.н. Щом мислиш толкова много, ти не можеш да му станеш баща. То ще си намери друг баща, който ще го приеме веднага, без големи разсъждения.

Сега едно се иска от човека. Всяка сутрин, ставайки от леглото си, той трябва да се запитва: Обичал ли съм, т.е. дал ли съм възможност на Божественото в мене да се прояви? Ако си обичал, и тебе ще обичат. Това е закон за цялото Битие. Невъзможно е човек да обича и да не го обичат. Невъзможно е човек да е дал и да не е получил. Това е правило без изключения, защото е валидно за всички светове. Любовта е закон без никакви изключения. Много хора очакват на родителите си, на учителите си, да направят всичко за тях. Значи те очакват да бъдат осиновени. За да бъдеш осиновен от някого, ти трябва да бъдеш готов да му станеш син и слуга. Искаш да станеш син и слуга на някого, а си вирнал глава нагоре, сложил си ръцете си отзад и вървиш гордо. Не, ще сложиш ръцете си напред, а не отзад; ще засилваш умствената, а не животинската си природа. Работа се иска от човека, а не само ядене и пиене.

Съвременният човек се нуждае от една основна идея, която при всички условия на живота му да остане една и съща, да не се променя. Основната идея на парахода е котвата. Ако параходът не е завързан, за котвата, вълните ще го отнесат всред морето, дето бурите ще го разрушат.

Основната идея за човека е вярата му в Божественото. Докато се държи за Божественото, и в ада да влезе, пак жив ще излезе. С Божественото ли си, навсякъде си добре - и в рая и в ада, и в живота и в смъртта.

Представете си, че през една тъмна, студена зимна нощ вие успявате да се скриете в един подслон на завет. Вие сте доволни, че сте на завет, но около вас е студено и тъмно. Случайно намирате една кутия с кибрит. Запалвате първата клечка кибрит и веднага се ориентирате: намирате сухи дървца и запалвате огън. Когато огънят се разгори добре, вие изпитвате голяма приятност, имате вече светлина и топлина. Първата клечка кибрит спаси положението. Каквото представлява клечката кибрит за измръзналия пътник, такова нещо е Божественото във всички трудни моменти на човешкия живот. Ако в трудни моменти на живота си не можете да намерите първата клечка кибрит - Божественото, и да я запалите на огнището, вие сте изгубени. Огнището представя човешкото сърце, на което огънят трябва постоянно да гори, без да загасва. Загасне ли огънят в огнището, вие сте изгубени. Тогава трябва да дойде някой отвън, да запали огъня ви, да ви спаси. Огънят на огнището и свещта на светилника трябва постоянно да горят.

Когато се държиш за Божественото, колкото пъти да падаш, пак ще ставаш; колкото да се обезсърчаваш, пак ще се насърчаваш; колкото да скърбиш, пак радостен ще станеш. Ами ако изгубя любовта си? Любовта никога не се губи. Бог е Любов. Може ли Бог да се изгуби? Той може да се оттегли от тебе, за да те изпита, но никога не може да се изгуби. Човешкото се губи, но Божественото, т.е. Любовта никога не може да се изгуби. Защо? Защото Божествената Любов е израз на Бога към цялото, в което присъства Бог, но и цялото присъства в Бога.

И така, искате ли да изправите живота си, дайте място на Божествената Любов, т.е. на Божествената Душа и на Божествения Дух в себе си. Постигнете ли това, вие влизате в Новия живот, в живота на истинските блага. Този е идеалът, към който всеки трябва да се стреми. Този идеал може да се постигне, когато човек отвори път на Божественото в себе си. Това ще рече, да даде възможност

на душата и на духа да се проявят. Душата и духът трябва да господаруват в човека, а умът и сърцето да им служат.

Време е вече хората да вземат ключа на живота в ръцете си и да изпълняват Волята Божия. Само душата и духът разбират Волята Божия и могат да я изпълняват. Остане ли човек с ума и със сърцето си да изпълнява Волята Божия, той съвсем ще се обърка.

Голямо сеене става сега в света. Които не изпълняват Волята Божия, ще изскочат вън от решетото. Всички хора ще минат през чистене. Които се изчистят и останат на решетото, ще се посадят в земята, да дадат плод. Които падат от решетото, ще отидат в устата на кокошките.

Като слушате да се говори така, всеки иска да знае, към коя категория зрънца се отнася: към тези, които остават на решетото, или към онези, които отскачат навън. Това не е важно. Едно е важно за вас: Да станете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни. Как може да стане човек съвършен? Като даде право на душата и на духа си да господстват в него, т.е. да стане проводник на Божията Любов и Мъдрост. Стане ли проводник на Великите Божии Закони, човек се ползва от всички Негови блага.

Има един стих - някъде в Евангелието ще го намерите, дето Христос казва: “Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл” и “Никой не може да иде при Отца ми, ако аз не му покажа пътя.” Това е един вътрешен процес. То е сложно нещо. Когато Духът Божи влезе да образува една любовна връзка - общение, между Духа и човешката душа, то е най-възвишеното състояние.

При това положение, ти не можеш да обичаш хората, ако Духът, т.е. Бог не е в тебе. Ти никога не може да обичаш един човек, ако той не те обича. Никога един човек не може тебе да те обича, ако ти не го обичаш. Законът е верен. Аз никога не мога да обичам един човек, ако Бог не е в мене. Той никога не може да ме обича, ако Бог не е в него. Ако Бог е в него и в мене, и двамата може да се обичаме и ще познаем,

какво нещо е Любовта. В Божествената Любов се изискват двама за да я познаят, два полюса: единият да възприема, другият да дава. При това положение има обмяна. То е най-простото понятие за Любовта, от дете трябва да започнете. Ще започнете от азбуката на Любовта, за да разберете сложните и форми.

Божествената Любов крие в себе си магическата тояжка, която окултните ученици и в миналото и сега още търсят. Магическата тояжка не е нищо друго, освен силата на Любовта. Мойсей разполагаше с магическата тояжка. Магическата тояжка в човека е неговият език. Сладката дума, която кажеш на другите, ще се каже и на теб; и горчивата дума, която кажеш на другите, ще се върне при теб.

Абсолютният закон в Природата гласи: Всяко нещо се връща при този, от когото е излязло.

Затова учете, работете върху себе си, да владеее тази тояжка. Молете се на Бога да благослови езика ви, че всяка дума, която излезе от него, да бъде балсам за страдащите души. Човешкият език може да превърне всеки метал в злато, а всеки обикновен камък в скъпоценен. Както в езика на човека се крие силата на магическата тояжка, така и в душата му се крие Божествена сила. Само този може да възприеме Божията Любов, който и в ада, и в рая остава един и същ. И не само това, той трябва да вземе последното място в света. И поиска ли човек да люби, той може да люби само Бога. Дали ще Го намерите проявен в човека, в животното или в растението, това не е важно. Когато един човек обича дома си, жена си, както трябва, това показва, че той обича Бога. Ако обича и съседа си, Любовта му е по-голяма. Ако обича и народа си, още по-голяма е Любовта му. И най-после ако обича и човечеството, Любовта му е най-голяма. Ако пък обича всичко, каквото Бог е създал, това е най-красивия път, по който човек може да се движи. Той е станал едно с Бога. Значи малките кръгове постепенно

влизат в големите. Това отдалечаване и разширяване на Любовта ви да не ви смущава. Бъдете верни и на малкото, което имате. Възлюбете Бога и в малкото, и в голямото същество, и не се страхувайте.

Аз не съм виждал по-красиво нещо от очите на човек, който обича. Очи ясни като слънчев ден, като ясно небе обсипано с безброй слънца. Когато дойде Любовта в човека, той се радва, като че цялата вселена да е в него. Той вече възприема и чувства всички същества, разбира, че тяхната любов и неговата е едно и също нещо. Той чува гласа на ангелите, на светците и на всички същества. И тогава, когато се вгълби навътре в себе си, ще намери дълбокия смисъл на живота. Той се състои в това, човек да дочака времето, когато ще го посети Бог — Абсолютната Реалност. Това сте чакали цяла вечност, почакайте още малко. Ще чакате, докато дойде Любовта.

Сега съвременното човечество трябва да роди онова възвишено чувство в света. Братство трябва да се роди. Братство и сестринство трябва да се роди. Трябва да се роди новият брат, трябва да се роди новата сестра. То е Любовта в двете фази.

Докато новият брат не се роди, докато новата сестра не дойде, Любовта не може да се прояви. Когато дойде този брат, той ще отвори света. Братът ще отвори света на мисълта, ще видим защо е създадено небето. Сестрата, когато дойде, ще отвори света да видим вътрешния смисъл на живота, защо са били всичките страдания.

Желая на всички ви да имате по един роден брат, който да ви обича. Да имате по една родена сестра, която да ви обича. И с тях да живеете во веки веков.

Нека всеки от вас да носи в себе си според своите сили и възможности Божията Любов. И който ви види, да каже: Останете по дълго време с нас.

АМИН.

Здраве

Ще ви говоря за неща, които можете да приложите в живота си.

Сега в света меродавна е една наука, която е съградена върху теории и хипотези, а те са произведение на хората. Но има и една Божествена наука, която е основана на фактите. Фактът е истина, която нито се опровергава, нито се доказва. Можеш да отричаш колкото си искаш, за нас са важни истините, които нито се доказват, нито се отричат. Върху тях като градите живота си, ще имате отлични резултати. А понеже сега животът е обоснован върху теории и хипотези, затова са тези несполуки, противоречия, злини.

Основен закон в света е развитието, еволюцията. А хората със своето статическо положение се намират в разрез със своите висши човешки интереси. Където няма прогрес, това показва, че живота го няма там, а е останала само една мъртва форма. За да живеете, трябва да прогресирате. Всеки ден трябва да възприемате по една нова идея в ума си, за да става обнова на енергиите ви, което вече ще ви носи жизнерадост и правилни разбирания за живота.

Ако в живота на човека плътта има надмощие върху духа, той всякога ще боледува. Ако духът има надмощие върху плътта, човек всякога ще бъде здрав. Като знаете този основен закон, прилагайте го в живота си. Защото, ако вие разрушавате това, което Бог е създал, другите ще ви разрушават още повече. Ако вие не любите вашия живот, как очаквате другите да го любят. Като не разбират законите и смисъла на живота, хората сами се тровят, подлагайки на

риск работата на организма си.

Човешкият организъм в своето развитие е минал през всички животински форми, които са оставили известни утайки, известни енергии, които са причина за всички болести и противоречия.

Казвам: Целият човешки организъм е построен върху законите на доброто, справедливостта, красотата и разумността. Това са четири закона, по които е построен целият човешки организъм. Престъпите ли тези закони, то се отразява върху организма ви. Ако престъпите доброто, започват да страдат мускулите и костите. Ако престъпите справедливостта, стомахът започва да страда. Ако престъпите закона на красотата, дробовете ви страдат. И ако престъпите закона на разумността, главата започва да страда. Искаш ли да си построиш здрав организъм — здраво тяло, трябва да живееш разумно. Ако искаш стомахът ти да бъде здрав, трябва да бъдеш справедлив. Не обръщаш ли внимание на красотата, ще ти се разстроят дробовете. И ако не спазваш закона на разумността и правата мисъл, ще разрушиш нервната система. За да има човек разумна обхода към своя организъм, той трябва да изучава процесите на развитието, през които са минали всички форми на физическия свят, докато достигнат до последната. Човек е последната и завършена форма на физическия свят. Но той още не е последната форма на Природата. В бъдеще ще има още много форми, по-съвършени от човека. Следователно, за да изучим живота, трябва да го изучаваме така, както Природата го е създала, а не както ние го виждаме днес.

Сега както е създаден човек, главата представлява Божествения свят, гърдите представляват духовния свят, а стомахът представлява физическия свят. Когато регулирате отношенията си със стомаха, и се отнасяте правилно с всички клетки в него, ще имате естествени и хармонични отношения с целия материален свят. Ако регулирате своето дишане, не само като един механически процес, но като един разумен, съзнателен процес, ще имате хармонични отношения с всички разумни същества от духовния свят. И ако регулирате своята мисъл и

започнете да мислите правилно, ще имате хармонична връзка с Божествения свят. Когато човек хармонира силите на тези три свята в себе си, т.е.когато приведе в хармония действието на главата, на дробовете и на стомаха, тогава той ще се постави в най-добрите условия на живота, ще бъде здрав. Сега всяка болест на човека е причинена от нарушаване на законите на физическия, на духовния и Божествения свят. Хората са проводници на такива природни енергии, които регулират стомаха и цялата пищеварителна система на човека. Ангелите са проводници на такива природни енергии, които регулират дихателната система на човека. Чрез Божествения свят пък се прокарват такива енергии, които регулират цялата нервна система на човека. Така че, обичайте хората, ангелите и Бога, за да бъдат стомашната, дихателната и нервната ви системи в пълна изправност. Искате ли да бъдете съвършен човек, обичайте ангелите, обичайте и Бога. Това е идеалният човек. В него функционират правилно трите вида системи: стомашна, дихателна и нервна, т.е.човек е в хармония с физическия, духовния и Божественият свят.

Физическият свят има известно количество трептения. Духовният свят има още по-високи трептения. Божественият има съвършено силни трептения. Затова, когато говоря за здравето, аз разбирам, че здравето е свързано с тези трептения. Когато човек иска да бъде здрав, трябва да повиши тези трептения. За да повиши тези трептения, той трябва да води разумен и природосъобразен живот. Да повишиш тези трептения това означава да се засили действието на жизнените функции на организма. Само благодарният човек, с чисти мисли, чувства и постъпки може да засили действието на жизнените функции в своя организъм.

Основно всички възможности се крият в мисълта. Тя регулира функциите на органите в човешкото тяло Тя регулира всички системи в човека. Когато човек изправи мисълта си, и функциите на неговите системи се оправят. Затова, когато всички функции на човешкия организъм бъдат в изправно положение, работите му се нареждат моментално. В една година той може да постигне толкова, колкото в 20 години. И обратно:

не са ли в изправно положение функциите на органите в човешкия организъм, в една година, даже и в един момент, той може да изгуби това, което е спечелил в 20 години. Натъквате ли се на известни болести, знайте, че това са задачи, които правилно трябва да разрешите. Отрицателната мисъл може да създаде ред болезнени състояния. Хармоничната мисъл пък може да премахне тези състояния. Мощно нещо е човешката мисъл, особено когато е в хармония с чувствата в човека.

Когато говорим за мисли и чувства, аз разбирам, че те са свързани с дишането. Когато човек мисли правилно, същевременно диша правилно: когато чувства правилно, той пак диша правилно.

Мисълта има отношение към белия дроб, а чувствата към черния дроб. Затова именно казваме, че човек диша едновременно и с белия, и с черния дроб. Ако белият дроб се подпуши, човек се задушава и престава да мисли; ако черният дроб се подпуши, в човека се зараждат много отрицателни чувства, които тровят кръвта. Какво представлява белият дроб в човека? Той е представител на един висш свят и служи за трансформиране на енергиите, които идват от центъра на Земята.

Тези енергии, които идват от центъра на Земята и вървят по гръбначния стълб във вид на едно голямо течение, и нахлуват към централната мозъчна система, именно над тези течения съвременният свят е загубил своята контрола.

Правилното действие на белия дроб определя мисълта на човека. Белият дроб пречиства кръвта, а сърцето я отправя по всички части на тялото. Сърцето е поставено между двете крила на белия дроб, като водоразделна линия за енергиите, които текат в човешкия организъм. То представлява още и възел на електрическата енергия, която се предава на всички клетки, като им дава възможност да участват в целокупния органически живот. Белият и черният дроб представляват два трансформатора на енергии: белият дроб е трансформатор на умствените енергии на човека, затова отправя енергиите на мисълта към мозъка; черният дроб е трансформатор на чувствените енергии, като ги отправя към симпатичната нервна система. Чувствата не могат да се проявят без черен дроб. Колкото по-правилно функционира черният дроб, толкова по-възвишени и благородни чувства има човек.

А каквото е отношението на човека към белия дроб, такова е отношението на жлъчката към черния дроб. Когато жлъчката се излива на време и на място, тя помага при храносмилането. Обаче, когато тя не действа правилно, човек заболява от опасни болести. Когато човек се гневи, дразни, възбужда, жлъчката не действа добре и в резултат на това се явяват различни разстройства в организма. За да трансформира чувствата си и да стимулира правилно сока на жлъчката, човек трябва да се храни с такава храна, която е полезна - главно плодове.

Като знаете значението на сърцето, на белия и на черния дроб и жлъчката за организма, пазете в изправност тези органи. Отправляйте към мозъка си нови и чисти мисли, към сърцето си — благородни и възвишени чувства и от нищо не се страхувайте. Който мисли правилно, той всякога печели; който не мисли правилно, всякога губи. Затова не допускайте в ума си изопачени и обезсърчителни мисли и в сърцето си отрицателни чувства. Защо човек да не си представя красиви картини, които събуждат светли мисли и благородни чувства? За предпочитане е той да храни ума си със светли мисли и желания, макар и да са непостижими, отколкото да се трови от изопачени и обезсърчителни мисли и желания. Дръжте в ума си по една свещена идея и в сърцето си — по едно свещено чувство, които постоянно да ви повдигат. Ако падате, пак не се обезсърчавайте. Какво прави падналият плод? Заравя се в земята и следната година отново израства. В Природата нищо не се губи, а само се видоизменя.

Питате: Защо трябва да мисли човек? За да подобри състоянието на своята мозъчна система. Защо трябва да чувства? За да подобри състоянието на черния си дроб. Без мозъчна система и без черен дроб животът не може да се прояви. Когато човек мисли, силите на главния мозък отиват в симпатичната нервна система; като чувства, силите на симпатичната нервна система отиват в мозъчната система. Когато тези енергии се кръстосват правилно, човек е здрав, мисли и чувства правилно.

Симпатичната нервна система схваща топлинните трептения, а централната нервна система - светлинните трептения. Ако не можеш да различиш трептенията на светлината и на топлината, това е едно аномално състояние. Всички чувства

не са нищо друго, освен възприемане на топлинните трептения. Те носят живот. Там дето има живот, всякога има топлина. Там, дето животът изчезва, и топлината престава.

Сега не мислете, че ще научите нещо ново. Вие още не знаете това, което имате в себе си, още не знаете какво знаете. Кое е същественото, което знаете и на което всякога можете да разчитате? В своята глава и в своята симпатична нервна система се съдържа всичкото богатство. Те са две огнища, откъдето винаги можеш да се учиш.

Засега човешкото сърце е нехигиенично и неорганизирано и всички нещастия произтичат от желанията на хората. Индусите имат една философия, която казва: Убий всяко желание, отхвърли всяка мисъл. Когато отхвърлиш всяка мисъл и убиеш всяко желание, какво ще остане от теб? Нищо няма да остане. Това е една неразбрана идея - онези, които са я превеждали, не са я разбирали.

Винаги, трябва да имате едно правило, което да прилагате. Например, всяка сутрин при ставане човек трябва да запали две клечки - едната клечка е на симпатичната нервна система, която ще образува топлина, а другата клечка е на неговия ум, която ще образува светлина. Без тези две клечки не може, защото процесите в симпатичната нервна система и в ума са необходими през целия ден. Понякога усещате едно неразположение и казвате, че има нещо в симпатичната нервна система. Друг път усещате известна тъмнина във вашия мозък - например, не можете да мислите върху някой философски въпрос. Сега, ако своята симпатична нервна система функционира правилно, крилата на носа ти ще бъдат правилни, т.е. с естествена големана. От друга страна, ако носът ти е добре на дължина, това показва, че мозъкът ти функционира добре. Носът е барометър, който показва какво е състоянието на човека. Някой път носът изтънява, друг път става остър. Когато носът започне да се изостря, е опасно, острите носове не са здравословни. Като ви гледам, носовете ви не ми харесват. Трябва да мислите! Има известни мисли, които могат да изправят гърбавината на носа; има мисли, които могат да поправят ширината на носа. Има обаче, известни мисли и желания, които могат да сплеснат носа. Следователно, има

определени предмети, с които трябва да се занимавате.

И така, винаги се стремете да имате естествени мисли и желания. Никога не допускайте в себе си желание, трептенията на което не съответстват на вашето тяло. Никога не допускайте да влезе в мозъка ви мисъл, трептенията на която не съответстват на неговите трептения. Това трябва да ви бъде норма. Мислите и желанията, които нямат съответстващи трептения, нищо няма да ви допринесат. Всякога, когато допуснете една неестествена мисъл, става потъмняване на ума; всякога, когато допуснете едно неестествено чувство, усещаш едно неразположение да те обзема. За да не изпадате в мрачни състояния, трябва да подобрите дихателната си система и състоянието на черния си дроб. Щом подобрите дишането и чувствата си, подобрява се състоянието на нервната и симпатичната системи.

Сега умът работи чрез мозъка, който се намира в главата. В сравнение с другите системи, мозъчната система е създадена най-късно. Тя е страница, която се пише и до днес. Ето защо, преди да дойде до тази система, човек трябва да изучи симпатичната нервна система - неговото старо отечество. Човек се е преместил вече в новото отечество - в главата, в мозъчната система, която е много по-сложна от симпатичната. Чувствата пък се проявяват чрез стомашния мозък, т.е., чрез слънчевия възел - орган, който работи постоянно. Мястото на чувствата е в симпатичната нервна система. Чувствата имат връзка със стомашната и дихателната системи, а те - със симпатичната нервна система.

Ако чувствата на човека не са хармонични, появява се разстройство и в храносмилателната, и в дихателната системи. Здравето и хармонията в чонешкия живот зависят от главната мозъчна система и от симпатичната нервна система. Докато те са в хармония, животът ни ще бъде хармоничен. Щом се наруши тяхната хармония, човек нищо не може да постигне. И най-малкото смущение в тези системи се отразява на целия организъм.

Днес повечето хора страдат от подпушване на чувствата, което се отразява на черния дроб, а оттам и на мозъчната нервна система. Не задържайте кисели чувства в сърцето си, за да не разстройвате черния

си дроб. Ако мразите някого, дайте си отчет, защо именно го мразите. Като анализирате искрено чувствата си към този човек, виждате, че няма причина да го мразите. Понякога в теб се заражда едно кисело чувство - едно желание. За пример, някой ти говори, а на теб ти се приисква да го ухапеш, да му кажеш, да не мисли, че си прост и незнаещ. И тогава ти ще му кажеш една горчива дума, той ще ти отвърне също с една горчива дума, че втора, трета, четвърта, пета, докато изредите всички епитети. Питам, какво сте спечелили? Той хвърля малко кал - ти му хвърляш малко кал, той взима още повече кал - и ти взимаш повече кал. Така и двамата се окалват и всички минават за праведни. Казваш: Да разбере той! Какво ще разбере? След това и двамата трябва да се чистите. Най-добре беше да не хвърляш кал, нищо повече. В днешния свят всички хвърлят кал - и в умствено, и в сърдечно, и в религиозно отношение. И всеки минава за праведен.

Какво разбрахте сега? Във вас остава старата ви философия, че е лесно да се говори, но е мъчно да се прилага. Сега глупавите прилагат трудно, а умните лесно прилагат. Когато не прилагаш, от глупавите си; прилагаш ли, ти си от умните. Освободите ли се от омразата, вие отпушвате чувствата си и психическото ви състояние се подобрява.

Ще ви дам един метод, чрез който да си въздействате при разстройство на черния дроб. Сложете дясната си ръка отпред, на корема, с длан към него, а лявата на кръста, пак с длан към тялото, и мислено прекарайте енергиите на Слънцето към центъра на Земята. След 10 — 15 мин. състоянието ви ще се подобри и ще станете весели. Ако този метод не ви помогне, обърнете се мислено към Този, който носи хармонията в себе си. Щом се свържете с Него, състоянието ви ще се подобри, дишането ви ще стане правилно.

Съвременното човечество е разглеждало някои въпроси от хиляди години, а други едва сега започва да разглежда. Хората са достигнали практически до някакво разрешение. Вземете един прост пример: при всяко недоволство в човека става един физиологичен процес. Когато някой е недоволен, и вие го наблюдавате (особено в стария или възрастния човек), ще забележите, че в артериалната му система стават известни промени и вените по челото и лицето започват да изпъкват. Значи, при недоволството става натрупване на

човешката кръв - на едно място тя е повече, а на друго е по-малко.

Представете си, че с недоволството се проявява и страхът. Има чисто недоволство, което е като едно цвете; има и смесено недоволство, когато се явява малко страх в човека. И тогава имате друг един процес: при чувството на страх цялото количество артериална кръв се скрива във вътрешните кръвоносни съдове на организма. Тогава човек прежълтява, пребледнява - артериалната му кръв не функционира отвън, а вътре в тялото. За пример, някой от вас прежълтее; причината е, че кръвта функционира повече във вътрешните съдове, а не във външните. На какво се дължи това навлизане на кръвта навътре? То е резултат на голямото съпротивление. Вие се страхувате и сте изгубили донякъде вяра в себе си, понеже не можете да преодолеете външните причини. При преодоляването на тези причини във вас ще се появи една малка боязън. Да ви наведе на една малка ваша опитност: за пример, ученик сте, но веднага във вас се появява малък страх, че ако професорът ви изпита, ще объркате урока. Най-често това става по математика и геометрия: вдигнат те да докажеш нещо и ти се объркваш. От какво се получава това объркване? Физиологично кръвта отива във вътрешните съдове на тялото и тогава идва страхът. А той парализира донякъде и човешката памет - не можеш да помниш, съзнанието ти се раздвоява, объркваш предмета, самият ти се объркваш.

Следователно, човек, за да се контролира, т.е. да се самовъзпита, трябва научно да разглежда нещата. Когато разглеждам казаното от психолозите, физиолозите, анатомите, които изучават човешкото естество, виждам колко малко знаят. Те достигат до някакви факти, но не могат да ги свържат, не могат да намерят основната причина. Даден факт влияе в живота. Културните хора казват: Я ми кажи какво ще бъде моето бъдеще. Друг някой предполага и чувства, че неговото бъдеще е добро. Когато някой предчувства, това вече е от съвсем друг свят - чувстването или предвиждането не процес на физическия свят. В този, който предчувства, се е събудило Астралното тяло.

Сега, аз се спирам на физическото тяло, Астралното тяло, Менталното (умственото) тяло и Причинното тяло - това са четирите тела, които много добре са разпределени и в които сегашното съзнание

на човека функционира. Има други три тела в него, които са в застой. Сега тези четири тела добре функционират. Ще ги изучавате така, както физиологично изучавате физическото тяло. За да разберете другите тела, считайте, че те са подобни на него - всяко едно тяло, което вие не познавате, т.е. не виждате, защото е изградено от по-фина материя съответстваща на по-високото измерение, има органи във физическото тяло, които му съответстват. Например, мозъкът съответства на Умственото тяло; симпатичната нервна или стомашният мозък съответства на Духовното тяло; черният дроб, далакът, стомахът на човека съответстват на нисшите полета на Астралното тяло. Ако тези органи са разстроени, няма да имате разположение. Разстроен ли е малко черният ви дроб, чувствата ви няма да функционират правилно, ще имате неразположение и ще казвате: Не ме закачайте, не съм разположен! Какво ще правите тогава с черния дроб? Ще ви дам едно лекарство, което да ви е приятно: когато си неразположен в най-низшата степен, вземи и отрежи с ножче едно парче лимон, сложи го в устата си и виж какво ще произведе. Това ви предлагам, ако искате да се учите. Вземете след това второ парче, трето, четвърто. Лимонът и неговият цвят ще действат на черния дроб да функционира правилно и тогава неразположението във вас ще се премахне. Не че ще станете идеалист, но ще се сменят нисшите чувства на вашето недоволство. Щом са разстроени нисшите ви чувства, вие ще сте недоволен, ще обичате да се сърдите, светът ще ви се вижда тъмен, ще мислите, че всички хора не ви обичат.

В човешкия организъм, черният дроб спомага, колкото за чувствата, така и за храносмилането - в него има сокове, потребни за смилането на някои храни. Той е много жлъчен - всичките отрови отиват в черния дроб. И ако не влязат в стомаха за храносмилане, тези отрови могат да проникнат в кръвта и тогава произвеждат едно разстройство в Астралното тяло, при което няма съответствие и силите на това тяло не протичат правилно. Когато се разстрои черният дроб, паметта отслабва, умът се раздвоява, идват ред болести и страдания. Тогава се явява неврастенията, понеже косвено този орган влияе и върху симпатичната нервна система. Въобще симпатичната нервна система е в тясна връзка със стомаха,

с храносмилането. Храносмилането пък е свързано с дишането, а дишането е свързано с човешката мисъл, с мозъка. Когато се спъне определена функция на някой орган от една система, той повлиява и на другите. Да допуснем, че вие сте пожълтели; това се дължи на черния ви дроб, но и той не е причината, и той е следствие.

Сега от какво зависи разстройството на черния дроб? От вашата мисъл и вашите чувства. Вашите низши чувства, т.е. най-силните влечения са свързани с черния дроб. Ако вие мислено не сте свързани с вашите чувства и не ги контролирате, те ще разстроят черния ви дроб, а той ще разстрои целия ви организъм. Тогава ще викате един, втори лекар, ще ви пипат пулса и ще ви объркат. Лекарите лекуват така, както те знаят, и са прави като търсят начин да поправят функциите на черния дроб. Някой път ви сплашват: Съвсем се е разстроила вашата нервна система, и ако не вземете мерки, лошо ще бъде!...

Казват: Вие сте неврастеник. Какво означава неврастеник? Едно безразборно харчене. Неврастеникът или нервният човек е разточителен като кокошката - събаря, руши, няма никаква система. И тогава, за да се подобри финансово, той започва да пести.

Вие трябва да научите езика на органите. Например, трябва да научите езика на черния дроб. Когато знаеш езика, ти можеш да внушиш на даден орган, една идея. Като му внушиш, вече ще имаш резултати. Да допуснем, че си се разболял и разграничавайки се мислено като едно отделно същество, казваш: Не се страхувай, ще оздравееш! Кога оздравяват хората? Когато повярват.

Кое е основното при черния дроб? Разбрахте ли какви функции има той? Когато черният дроб не е развит правилно или ако се разстрои и не му дадете нужното възпитание, ще се зароди алчността; а това ще стане причина да се повдигне гордостта.

Когато дойдат алчността и гордостта, идва външното падение на човека, идват всички болести и нещастия.

В така устроения и действащ човешки организъм функционират две основни енергийни течения: електричество и магнетизъм. Магнетизмът носи топлина, а електричеството — хлад. А Любовта образува връзка между тези две течения, и тази връзка носи живот. Когато се образува връзката между електричеството и магнетизма, от

една страна се ражда топлина, а от друга страна се ражда светлина. Така че топлината и светлината са резултат на тази връзка, която се образува между електричеството и магнетизма. Ако не може да се образува връзка между електричеството и магнетизма, не може да се образува топлина и светлина. А светлината е необходима за човешкия ум. Ако тази връзка не става, в ума не може да се произведе никаква светлина, която е потребна за растенето, не може да се произведе и топлина, която също е потребна за растенето. Ако не се образува тази връзка, сърцето не може да бие правилно. Пулсът на сърцето показва момента, при който става тази връзка. Пулсът показва точката, където става връзката между електричеството и магнетизма. Всяка връзка отговаря на един удар на сърцето. Ударите на сърцето са отбелязване на връзките. И така, биенето на сърцето ни показва връзките, които стават ведна минута. Сърцето е един апарат, който хроника връзките, които стават между електричеството и магнетизма в даден случай и при които връзки се образува светлина в ума и топлина в сърцето.

Всички отрицателни състояния, през които човек минава — съмнение, подозрение, обезсърчение, безлюбие — се отразяват на пулса. Като не знае това, човек сам си създава нещастия. Ако пулсът на сърцето не е ритмичен, това показва, че има нещо криво в неговите чувства. Когато сърцето ви бие неправилно, не се страхувайте, но възстановете хармонията между мислите и чувствата. Със своите отрицателни мисли и чувства човек изменя хода на космическия пулс — носител на Божието благословение. От човека зависи да се отворят или затворят пътищата на това благословение. Той сам ги запущва и отпушва.

За пример, когато си неразположен духом, това показва, че е нарушен ходът на космическия пулс и връзката в тебе не става правилно. В такъв случай веднага трябва да усилиш своята мисъл. Нашите мисли и чувства са обусловени от светлината и топлината, а светлината и топлината пък са обусловени от връзката между електричеството и магнетизма, а тази връзка се обуславя от Любовта. Аз наричам светлината артериална кръв, а топлината — венозна. Светлината е процес, който идва от центъра към периферията, а топлината — процес, който идва от периферията

към центъра. Светлината и топлината, т.е.артериалната и венозната кръв в човешкото тяло постоянно се сменят и чрез тези два процеса се съгражда човешкото тяло. Тези две течения, тези два процеса се намират навсякъде в Природата: те се срещат в ума, в сърцето и в душата на всеки човек. Умът и сърцето на човека са свързани с двете кръвоносни системи, умът е артериалната система, а сърцето — венозната система. Венозната кръв носи със себе си всички нечистотии и утайки от тялото и трябва да се пречиства през белите дробове, за да бъде полезна на организма. Също така и човешките чувства трябва да се пречистят през свещения огън на ума, за да ни ползват. Когато тези процеси в човешкия организъм не протичат правилно, кръвта се замърсява и става нечиста. Нечистата кръв помрачава съзнанието. Не е ли ясно съзнанието и мисълта не е правилна. Всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство, и всяка лоша постъпка замърсяват кръвта и стесняват капилярите на кръвоносните съдове като прекъсват теченията на електричеството и магнетизма в човешкия организъм. Затова основната причина за физическите и психическите болести се дължи на нечистата кръв.

Закон е: Добрият живот прави кръвта чиста. В момента, в който човек внесе една нечиста мисъл в ума си и едно нечисто чувство в сърцето си, кръвта му се покваря, т.е.губи чистотата си. А нечистата кръв се пречиства, когато човек диша дълбоко чист въздух, когато се храни с чиста храна и когато не допуска в ума си отрицателни мисли. Но мисълта е преди всичко. Ето защо здравословното състояние на кръвта в човека зависи от три главни фактора - от храната, от въздуха и от мислите, с които се занимава нашият ум. Когато човек приема нечиста храна и тя не се смилва добре, кръвта не може правилно да се пречиства. Тогава в организма на човека, около ставите се натрупва полуорганическа материя, във вид на утайки. Тези неправилности в организма създават неразположение на Духа и човек започва да мисли криво. Когато човек приема несъответна храна за своя организъм, той страда. А когато приетата храна не се асимилира от организма на човека, както трябва и се задържа дълго време в стомаха, без да се смели, се образуват отровни вещества — токсини, които се

разнасят из целия организъм и отравят кръвта. Също така и в сърцето на човека има натрупани непостигнати желания, които, вследствие на това, че не могат да се асимилират, създават астрални токсини. По същия начин, когато човек задържи в себе си мисли, които не може да реализира, те остават за дълго време в мозъка и понеже не могат да се асимилират от него, образуват ментални токсини. Ето защо, съвременните хора страдат от натрупалите се в тях физически, астрални и ментални токсини. Тези токсини в организма са първото условие за развитие на микробите, носители на различни болести. Казвам: Такова е положението на човека, който не знае и не прилага законите.

За пример, вие се безпокоите, че нямате нови обувки за Великден. Или пък вие модерните хора, които имате съвременно разбиране, виждате, че някъде обувките ви са прогледнали. Изведнъж си затваряте очите и казвате: С прогледнали обувки не се ходи! Скъсали се обувките и вас ви е срам да ходите с тях. На какво отдавате срама да се носят скъсани обувки? Когато обувките са нови, човек има особено разположение. Обувките ти са нови, но от кой гръб са снети? Знаеш ли колко ще платиш за едни обувки след няколко поколения? Според временния морал на човека, ти ще помислиш: Този добитък е заклан, а аз не съм отговорен. Човек е отговорен за всичко онова, което той върши! Твоето желание за нови обувки ще се предаде на хиляди хора и ти несъзнателно ще причиниш вреда и страдание на не едно животно. Ще кажеш: То е животно, в него страданието не е така силно. Да, животните не страдат така, както човек страда, но все пак, щом страдат, тяхното страдание ще се пренесе и върху хората. Страданието на животните, ще се предаде така, както в по-висшия живот страдат от по-низшия. Вземете например микробите: един по-низш живот става причина друг по-висш живот да страда. Вземете чумата, холерата; има и други болести, които се дължат на малки същества, които искат да живеят. Когато влязат в човека, тези същества ни най-малко искат да го уморяват, но те са като стадо говеда, които минат ли някъде, опасват и откъпкват тревата. Тези микроби са такива: когато навлязат в човешкия организъм, за двадесет и четири часа стават милиони, оставят своите извержения, отравят човека и той умира, не успял да се справи с тези

нечистотии. Отровата на микробите зависи от техните извержения. Сега учените хора се опитват да спрат процеса на тяхното размножаване и така са достигнали до разбирането, че човек трябва да има чиста кръв и когато дойдат микробите, да не намерят храна и среда за размножаване и да измрат гладни. Някой пита защо микробите трябва да живеят вътре. Ти трябва да имаш чиста кръв, за да не те изядат микробите; щом имаш нечиста кръв, ще ти идват на гости. Най-първо, да кажем, идва хремата. Тя е дама от високо общество, в стомаха не слиза - отива в носа, качва се там, взима първите стаи в апартамента и след това започва да чисти, отваря прозорците. И понеже се е качила в носа, ти не можеш да я изпъдиш... Същото се получава и с погрешките, които вършите: когато дойдат във вас на гости, те ще заемат някой апартамент - ще се качат на очите, на ушите, на устата, на зъбите, на пръстите. Щом погрешката се качи на пръстите, казва: Аз искам видно място! Качва се тя на пръстите, деформира ги или ви излизат такива малки пъпки... Казвам: Трябва да имате начин за вашето самоусъвършенстване. Това е процес.

Сега някои ще кажат: С такива ненаучни работи, с такива небивалици няма да се занимаваме. В света, като ни занимават с болестите, мислите ли, че болестите са нещо реално? Аз на болестите ето как гледам: Според мен хората страдат от животинки, които оставят изверженията си, размножат се, съберат се, милиони от тях, че ядат и пият, и всички оставят изверженията си. Човек заболява от тяхната воня. Това са така наречените токсини. Научно - отровни вещества, проста работа.

Казвам: Навън изгонете всички тези деца да си вървят в широкия път, в широкия свят. Толкова милиони, ще им кажеш: Навън! Като им кажеш, излизат. Не им давай да ядат. След като постят 10 - 15 дни, да не ядат, не се размножават. Няма да пият и няма какво да оставят. Като няма да ядат никак, какво ще оставят?

Казвам: За в бъдеще, всичките лоши болести с пост може да ги лекувате. 10, 15, 20, 40 дни като постиш, нищо няма да остане от тях. Казвате: Как да лекуваме рака? - 40 дни пост. Как да лекуваме проказата? - 40 дни пост, глад. Като постиш, няма

да мислиш дали ще се излекуваш - ще се излекуваш, защо не?

“Все що просите, като вярвате, ще ви бъде”. Какво разбирате? Ще бъде кога? Когато главата ти е на място. Ще бъде кога? Когато сърцето ти е на място. Ще бъде кога? Когато силата ти е на място.

Вие искате да уредите живота си на Земята. За да може да уреди живота си, човек трябва да го разбира, т.е. да знае как трябва да живее. Защото живеенето, постигането на един разумен и добър живот на Земята е едно изкуство. Един цигулар, който иска да се научи да свири, трябва да разбира от музика, от инструмента, който има - как да го държи и как да разполага с него. И животът също е едно голямо благо. Вие искате да живеете но всякога трябва да знаете как да живеете, т.е. как да дадете една правилна посока за да направите живота си добър.

Много хора не могат да бъдат здрави, поради вътрешния страх, на който се поддават. Като се страхува за здравето си, човек се намира под влиянието на умствени микроби и заболява. Пазете се от микробите, били те умствени, сърдечни или органически. Вие трябва да им станете господари, а не те на вас. Съмнението, подозрението са умствени микроби. Трябва ли да се поддавате на такива микроби?

Невъзможно е мислите, чувствата и желанията на човека да не се отразят на организма му. Колкото по-низши са те, толкова по-тъмен, по-черен е цветът на лицето. Черният цвят показва, че човек е навлязъл в гъстата материя. Колкото по-дълбоко е влязъл човек в гъстата материя, толкова по-голямо е отклоняването му от правия път. В това отношение черната раса е остатък от онези времена, когато човечеството се е отклонило от правия път. Чрез непослушание, чрез изпълняване изключително на своята воля, хората се отдалечиха от Бога. Като се натъкнаха на големи страдания, те започнаха да се вслушват в доброто начало в себе си и подобриха малко живота си. Така се създаде червената раса. Колкото повече се подобряваше живота на хората, толкова и цветът на лицето ставаше по-светъл, докато се създаде бялата раса. След нея ще дойде шестата раса, която ще има светли лица.

Сега, за да просветнат и вашите лица, хранете ума си, сърцето си, и тялото си, само с чиста храна.

Когато говоря за хигиена на храната, подразбирам хигиена на мислите, хигиена на чувствата и хигиена на постъпките, и чак тогава идва хигиената на храненето. За да бъде човек здрав, трябва да поддържа тези четири раздели на хигиена.

Има нещо, което отличава здравословното състояние, както се отличават хубавите дрехи. Здравият човек носи една прекрасна дреха, която Природата му е дала. Някои кръщават това състояние с изрази “живот имаш в себе си”, наричат го “магнетично състояние”. Когато носиш животворната дреха, усещаш разширение, подем, а когато я съблечеш, омърлушваш се, нямаш увереност. Уподобявам я на униформата на един полковник - когато я видят, всички войници му отдават чест. Ако полковникът не си облече тази дреха, войниците ще му отдадат ли чест? Следователно, когато човек няма от Природата тази дреха на здравето, ще го посещават разни болести. С други думи, щом си полковник, никой няма да те спира, когато нямаш униформата му, на първия пост ще те спрат и ще те върнат назад.

На физическото поле, човек има потребност преди всичко от хигиена на храненето. Какво може да се зароди от неспазването на хигиенните правила? Целият съвременен живот, цялото съвременно човечество върви по един нехигиеничен път - нито мисли правилно, нито чувства правилно, нито постъпва правилно. Много малко хора ще срещнете, които мислят правилно. И учени хора, и религиозни хора не спазват хигиенните правила. Много малко постъпват естествено - както Природата ни е писала. Тепърва трябва да се възстанови този естествен ред на нещата.

Например, един болен човек не може да го храните с каквото и да е. На малките новородени деца трябва да се дава мляко, защото стомахът им е приспособен за храната, която идва от майката. Магнетичните свойства на тази храна и силите в самото дете са в хармония - детето разбира майка си чрез храната, млякото е стимул за него.

Когато стигнем до птиците, които имат много добри условия за живот, ще забележим, че хигиената при тях е много лоша - твърде нехигиенично се хранят. Майката ще донесе някое щурче или червейче и малкото птиче го глътва цяло. Птиците не живеят

дълго, защото много нечисто се хранят. В едно отношение те са пример, но в друго не са.

Живеем в свят, където има хиляди нарушения на законите, които Природата е поставила. Тогава се питаме защо хората страдат. Как няма да има страдания, след като мисълта не е мисъл, както трябва, чувствата не са чувства, както трябва, постъпките не са постъпки, както трябва. Даже при най-хубавите условия, хората не постъпват както трябва.

Вие имате страдания и не знаете причините. Кои са причините? За мен причината е ясна. Боли ви главата, боли ви стомахът, боли ви кръста, имате сърцебиене, сърцето ви боли, за мен причината е ясна, тя не седи в самото сърце или в главата, а извън тях.

Тази дисхармония показва, че вашият живот не е в съгласие с онези Велики Закони, които регулират Битието, законите, които регулират разумния живот. Щом твоята глава не е в съгласие с теченията на ума, ще имаш главоболие. Когато стомахът ти не е в съгласие с теченията на храносмилането, ще имаш болки в стомаха.

Това показва, че ако те боли сърцето, стомаха, главата и т. н., то те не са в съгласие с онези желания на съзнателния душевен живот и със законите на Живата Природа.

Аз не разбирам под думите “Живата Природа” това, което съвременните естественици разбират. За нас Природата е нещо Велико, не само в своето устройство, но и в онази интелигентност и разумност, която тя проявява. И всички ние днес се намираме под прямото ръководство не на Бога, а на Природата. И всеки ден тя си носи своята пръчица. И тя е толкова внимателна, че като я сложи отгоре ти!... Някой път ще я сложи на ръката ти - ревматизъм ще имаш; друг път ще я сложи на сърцето ти - сърцебиене получиш; сложи я на дробовете ти, на главата ти и т.н. и ти казва:

Тези органи, които аз създадох в тялото ви за ваше добро; онези сили, които вложих във вас, онези чувства, вие не ги употребихте на мястото им. И, следователно, тя правилно

наказва съвременните хора. Тогава идва лекарят и казва: Той има диабет, но не обяснява причината на болестта.

Какво нещо е диабетът? Натрупване на захар в организма. Причината трябва да се знае: защо тази захар се е натрупала в организма. Тази захар трябваше да се даде на други хора. Природата не търпи излишък. Тя казва: Ти имаш диабет. Захарта ще изхвърлиш навън. Затова освободете се от диабета! Добрите, сладките неща не ги желайте само за себе си, но и за другите.

Аз не искам да лекувам, но, за да видите, ако някой има захарна болест, в 10 минути ще го излекувам. Аз няма да му взема много, но не и малко. Ако е богат, ще му кажа: 10-те милиона ще дадеш, живота си свършено ще измениш и ще го посветиш на Бога, много няма да ядеш. И ще му сложа една строга диета, каквато не е виждал. След това ще му кажа: Обикалял си чуждите жени, опропастил си чуждите семейства - всичко това трябва да изправиш, и тогава болестта ще се махне. И когато в християнството се каже: да се покае човек, гръцкото православие разбира да му сложи попът епитрахила, да му прочете няколко молитви и тогава му се прощават греховете! Природата така лесно не прощава. Вие може десет пъти да сложите епитрахила, и пак греховете ви да останат. Природата ви прощава, само когато се съобразявате с Волята Божия, и не само да я имате като прост закон, но да приложите този закон в живота; и този закон да проникне като една Велика Любов във всичките ваши мисли и желания, да станете братя, сестри и майки на Христа.

Когато станете братя, сестри и майки, тогава ще влезете в Новата Наука, която ние сега проповядваме.

Ако ви се даде за опит цяла седмица да живеете естествено, какво ще направите? Аз бих желал да опитате за една седмица да живеете естествено - да мислите както трябва, да чувствате както трябва, да постъпвате както трябва и да се храните, както трябва. Постарайте се за една седмица да направите този опит и да видите доколко ще излезе сполучлив: да си легнете навреме, да станете навреме, да ядете навреме и да не бъдете нито гладни, нито сити. Щом се почувствате сити, е

неестествено; почувствате ли се гладни, пак е неестествено, а да се почувствате нито гладни, нито сити е естественото положение.

Помнете: Бъдещето на човек се определя от храната, която употребява. Колкото по-чиста и здравословна храна употребява, толкова по-велико и светло бъдеще си приготвя той.

Естествена храна за всеки организъм е тази, която има същите трептения, както и самият организъм. Всяка храна, която няма същите трептения, каквито има вашият организъм, не я яжте, тя не е за вас — нищо повече! Тази храна е вредна за вас. Например, ако ядеш едно прасе, то е низша храна. Казваш: много вкусни са свинските кебапи, много вкусно е свинското месо. Някои от вас, нали сте яли на шиш? Но ето какво означава свинското месо. Клетките на свинята са индивидуалисти. В свинята има голямо желание да живее и тя минава за един живот на удоволствия. И следователно, ако тези клетки влязат в тебе, те обичат да ядат и пият, не работят. Ако ядеш свинско месо, трябва да поставиш 10 души стражари да пазят един, който ще работи. Ти ще изхарчиш десет пъти повече отколкото той ще изработи. Защо ти е такъв слуга? Онези, които се хранят със свинско месо, често се разболяват. Разказваше ми един български свещеник: Всеки път като дойде Коледа, като свещеник искам да опитам свинско месо, но не е било изключение една, две седмици да не боледувам след това. Казвам си: попе, научи се да не ядеш свинското месо. Но, как да не бъда и аз с хората заедно. Някои религиозни цитират Писанието и казват, че трябва да се яде месо. Свинското месо е нечисто за един религиозен човек. Освен, ако искаш да помагаш на свинете яж, но ако не искаш да помагаш не яж. Не само да не ядеш, но и на ум да не ти идва. Ако си спомниш, както сега аз ви разказвам, то е опасна работа, заразителна. Ще кажете, че Господ е създал всичко за ядене по света. Това е една философия, която трябва да се провери. Не е създадено всичко за ядене.

В реката Нил има едни малки жабчета, които плават, нилските крокодили отварят си устата, жабчето си свие крачката и попада в устата на крокодила, той го глътне. Казва: Господ така те създаде, аз да те изям. Като влезе това жабче, казва веднага: Ще видиш, как се гълта жабче. Започва да му гризе стомаха. Гледат този крокодил ту

нагоре, ту надолу във водата скача. Жабчето пробие корема му, излезе навън и водата навлезе. Гледаш, крокодилът се обърне на гърба си и свърши. Не всичко е за ядене.

Когато във вас влезе една лоша мисъл, не е ли това едно жабче? Като влезе в твоето сърце едно лошо чувство и цяла нощ се обръщаш на една и друга страна, не можеш да спиш, не е ли това същото жабче? Най-първо, всички трябва да се научите да се владеете. Всяка мисъл, която дойде, ще я разглеждате хубаво под микроскопа. Ако тя е една мисъл като плод, като слива, праскова, череша, възприеми я. Ако ли пък пристигне като животно - като свиня, отхвърли я безвъзвратно.

Днес хората още не разбират, че месото е една неестествена храна за тях. Естествената храна за човека са плодовете, а сега хората се хранят с мърша, която носи отрова в себе си и причинява на хората много болести и смърт. И грехопадението в света започва с месоядство, а зад месоядството стои личният егоизъм на човека, който пренебрегва интересите на животните, като ги лишава от живот. Затова първата стъпка към победата над смъртта е хората да престанат да се хранят с мърша и да започнат да употребяват плодовете, които са естествената храна за човека. Вълкът докато яде овце, все вълк ще си остане. Искате ли да се измени, той трябва да престане да яде овце. Същото може да се каже и за човека. Човек, който е месоядец, може да си позволи да направи всички други престъпления.

Някой пита: Защо не трябва да се яде месо? Това може да се докаже от чисто окултно гледище, пък и от хигиенна гледна точка, и от морална позиция. Хората, които се хранят с растителна храна боледуват по-малко и живеят по-дълго време от тези, които се хранят с месо. Тези животинските клетки, те носят смъртта в себе си. Понеже, като ядете животинските клетки, всяка животинска клетка тя си има стомах, черва, нечистотии, извержения и всичко това го ядете със свинското месо, говеждото, овчето и т.н. Консумирайки месо, вие приемате тези благоухания. Клетките са пълни с извержения, които учените хора наричат токсини. Когато се препоръчва растителната храна, то е защото най-малко токсини има в растителната храна, в плодовете. Това е от чисто

научна страна. Сега аз говоря за онези от вас, които сте готови. Не да се подчинявате, казвате: Условието са такива. Условието в света ние ги създадохме. Човек може да се храни само с жито. Откакто е влязло житото в света, човек живее много по-добре, отколкото е живял в миналото. Но трябва едно разумно убеждение. Сега, за вас е добре да се храните от време на време само със сурово жито.

Ще ви дам един пример да видите какъв е резултатът от житното зърно. Представете си, че вие имате силно възпаление, висока температура и викате един лекар, втори, трети, дано ви помогнат. Те ви правят инжекции, дават ви лекарства, но положението се усложнява. Всички лекари вдигат ръце, не знаят какво да правят и най-накрая казват: Такава е волята Божия! В това време един господин идва при вас, предлага ви едно житно зърно и ви казва: Здъвчи това зрънце добре! То е нещо подобно на екстракт от прана. Вие здъвквате добре житното зрънце, температурата спада, болестта изчезва и вие се чувствате напълно здрави. Питам: Какво ще бъде сега вашето отношение спрямо това малко зрънце? Няма ли да го цените? То не стои ли по-високо от всички лекари, които бяха около вас? В дадения случай, кой извърши по-ценна работа - житното зрънце или лекарите? Житното зрънце. Следователно, житното зрънце свърши най-важната работа. Не е само житното зрънце, което може да извършва такава работа. В Природата има растения, много семена, които могат да се използват за лекуване. За в бъдеще Новата медицина ще си служи с тях. Само че тези лекари, които ще си служат с Новата медицина, сами ще трябва да събират всички тези семена и растения, и то в определени часове, дни и месеци през годината. По този начин тези лекарства ще произвеждат голям преврат в човешкия организъм. Житното зрънце съдържа в себе си потенциална енергия, която влязла веднъж в организма на човека се превръща в кинетическа.

Дребните неща, които сега ви се виждат нищожни, съдържат голяма сила в себе си. В житното зрънце се съдържа скрита енергия, която идва за ваша услуга. Затова, ако искате да се развивате, да вървите напред, трябва да я използвате разумно. Сегашният ви живот се дължи именно на тези малки житни зрънца. Човек трябва да започне живота си от тях. Житото се е появило на Земята преди

човека. Досега житото е преминало през три фази. Настоящата му фаза е третата. За в бъдеще то ще премине още една фаза на подобрене, от което ще се подобри и човешкият организъм.

Ако човек иска да бъде здрав, да запази здравословното си състояние, трябва да яде малко и да дъвче храната си добре. Вземете пример за хранене от млекопитаещите, главно преживните животни. Волът например, след като сдъвче храната и я изпрати в стомаха си, отново я връща в устата си, където я преживя. С това се обяснява голямото му спокойствие и търпение.

Ще ви дам едно правило, което да приложите за една седмица: когато се храниш и изпитваш желание още да ядеш, прекрати яденето. В момента, когато почувстваш това желание, спри и не яж повече. Направете опит и ще видите какви резултати ще имате. Яденето, колкото и да е сладко, има мярка. Там дето дойде раздвояването, спри и нито една хапка не взимай повече! Ако не спреш, ще преядеш. Природата всякога ще ти прати едно желание, но ти не чакай за да вземеш повече. Например, вече си решил да спреш, донасят някой сладкиш и си казваш: Ха да си хапна. Не хапвай повече, нека други да го ядат. Ако ви дам една хубава ябълка, която тежи петдесет грама и хубав хляб и вие ги изядете, а след това ви донесат баница, трябва ли да ядете от нея подир хубавата ябълка и хляба? Няма по-хубаво ядене от ябълката и хляба, баницата е една залъгалка. Ако нямаш ябълка и хляб, яж баница, но когато си ял ябълка и хляб, не я яж.

Сега, вие които изучавате окултната наука, отидете и вижте как живеят хората в света, след това се занимавайте с окултна наука. Вие сега се храните безразборно. Пример е това, което хората правят по Коледа. Не само българите но и най-културните народи се хранят безразборно. Ако отидете в Америка, ще видите, че американците, които минават за най-културни, след като се нахранят на угощение, изпиват едно кафе от двеста и петдесет грама, а накрая ви донасят по сто и петдесет грама сладолед. Когато този сладолед влезе след кафето в стомаха какво ще произведе? Затова сега в Америка се появяват хора, които говорят за неправилното хранене и имат желание да се изправят. Въпреки това, хората трудно могат да се научат на един естествен живот.

Опитайте, вложете в себе си мисълта от утре сутринта да приложите това: седнете ли да се храните, като ви дойде мисълта трябва ли още да продължавам или не, спрете там. Ще кажете: Може да съм изял само десетина хапки. Спри там, нищо повече! Направете този опит за една седмица, за да видите какво ще спечелите и какво ще загубите. Накрая ще направите една равностметка за печалбите и загубите.

Когато човек иска да бъде здрав, не трябва да преяжда и никога не трябва да се храни преди изгрева и след залеза на Слънцето. Той трябва да се храни само когато е гладен. Когато човек не чувства глад, и обед да е, да не яде. Храни се само когато си гладен, за да ти е сладко. Храни се, след като си гладувал, за да разбереш, че велико благо се крие в яденето. Гладът води към естествена, съзнателна и разумна обмяна между човека и Природата. Познай глада, за да разбереш смисъла на живота.

Сега много малко хора се ръководят от глада; повечето хора се ръководят от апетита. Но апетитът не е меродавен в Природата. Меродавен е гладът. Гладът продължава живота, а апетитът го скъсява. Гладът или постът има за цел да освободи човека от страха, че ако не яде няколко дни, ще умре от глад. От друга страна, чрез поста човек се пречиства и калява. Той пречиства тялото, мислите и чувствата. Постът трябва да продължи до тогава, докато човек се чувства бодър, крепък. Какъв смисъл има човек да пости, докато изгуби силата си и започне да губи равновесието си. Ако можеш да постиш така, че да бъдеш весел, с бодър дух и никой да не те познае, този пост има смисъл. Така може човек да пости и десет, и повече дни. Който не може да пости по този начин, да не се заема с голям пост, а да пости един два дни.

Когато постите, трябва да имате поне най-малки резултати в няколко направления: да подобрите здравето си, главно нервната система; да подобрите чувствата си, като внесете в тях малко повече мекота и в ума си да внесете повече светлина. Който е придобил тези неща, той е постил правилно, той е постил съзнателно; който нищо не е придобил, той напразно е изразходвал енергия.

Главната идея в поста е да събужда скритата сила в клетките и да обнови организма.

Ще ми каже някой, еди-кой си автор какво е казал. Всичко това е хубаво, но в дадения момент има една друга, една по-хубава философия: Какво ние можем да направим за Господа. Не че не мога да ви отговоря, но вашият ум трябва да бъде подготвен за по-висшето разбиране. В по-висшето разбиране има по-тънки сили. Казвате: Учителю, кажи нещо! За да ви говоря така, на всички ви трябва да кажа да постите 15 дни и да не ви слугуват. И след това умът ти да бъде свеж. Тялото ти ще стане по-ефирно, ти ще привлечеш тези по-тънки сили и тогава ще може да се разговаряме.

Сега онези от вас, които са постили по 10 дни, привличате от тези сили и после, като свършите поста, някои започват да ядат кисела зелева чорба. С това вие ще направите едно подпушване на тези сили и ще развалите всичко. Затова след поста, колкото се може по-дълго време, употребявайте еднообразна храна, която изисква малко сила за храносмилането, да не се възбужда във вас апетитът, за да може да се развият дробовете и да приемате повече прана от въздуха и от водата, и да извличате повече сокове от храната, отколкото сега. Постът е един от начините за постигане на тези неща.

Когато постът е съзнателен, само за 24 часа, човек може да обнови клетките си. Според мен, 24 часа съзнателен пост се равняват на 10 дни механичен пост. В дадения случай трябва да знаеш какво нещо е да постиш. Няма нещо по-хубаво от поста. Да не окалваш езика си с нечисти думи - това е пост; да не окалваш ума си, мозъка си с лоши мисли - това е пост; да не окалваш сърцето си с лоши чувства - това е пост; да не окалваш волята си с лоши постъпки - ето това е пост. А да се отказваш само от яденето - това не е още истински пост. Как ще разберете думите Христови “Аз съм живия хляб, който е слязъл от небето и който ме яде, има живот.”

Какво е предназначението на поста? Предназначението на поста е да не цапаш ума си, сърцето си, душата си, духа си и тялото си. Има една кал, която се образува от човешките мисли. Ужасна кал е тя. Има една кал, която се образува от човешките чувства; има една кал, която се образува от човешките постъпки. Ужасна

кал е това. От тази кал трябва да се освободи човек. Това е една трудна задача в света и с тази задача само Любовта, само огънят на Любовта е в сила да се справи. Само тя е в сила да ни освободи от калта на човешките мисли, от калта на човешките чувства и от калта на човешката воля. Но тази кал как се образува? Когато човек намали своята любов, калта започва да се образува; увеличи ли своята любов, калта изчезва. Когато забележи в себе си някоя отрицателна черта - отрицателна мисъл, или отрицателно чувство, той може да пости два или три дни, с цел да се освободи от отрицателното в себе си. Важно е обаче, той да избере съответното време за пост. Ако не попадне на това време, той ще изгуби и това, което е придобил. В случая е важно човек да благодари и като яде, и като не яде. Преди ядене и след ядене, той всякога трябва да благодари за всичко, което му се дава. Само хляб и сол да има, пак трябва да благодари. Всяко нещо, за което човек благодари, се освещава и благославя. С Любов и най-простото ядене се благославя. Без Любов и най-богатото ядене не се благославя.

Ако хората разбираха каква енергия, какъв живот се крие в храната, те биха се ползвали от нея. Ако те разбираха това нещо, то, приемайки храната с Любов, щяха да внесат в организма си онази сила, онзи живот, който е скрит в нея. Всяка ябълка, всяка круша, слива, череша, картоф, кривят в себе си такава сила, която може да обнови човека. За да може човек да използва и асимилира максимума от храната, която приема, той през време на яденето не трябва да мисли за нищо друго, освен за храната, защото това е най-същественото в дадения момент. Не разберете ли яденето, и живота няма да разберете. Понеже мислите, чувствата и постъпките ни са в голяма зависимост от храната, въздуха и светлината, които възприемаме, затова човек трябва да започне оттам. Ако човек се храни много добре, но има невъзпитан ум и невъзпитано сърце, той с неестествените си мисли и неестествените си желания ще развали това, което яде, и това, което диша. Човек трябва да доведе в хармония мислите, чувствата, яденето и дишането, защото има зависимост между тях. От това хармонизиране зависи здравето на човека. Затова човек трябва

да внимава не само какво слага в стомаха си, но и в сърцето си и в ума си. Когато човек се храни, в този процес да взимат участие умът, сърцето и волята, и те да ползват толкова от храната, колкото им е необходимо. В човешкия организъм всички мозъчни центрове трябва да се хранят нормално, за да се развива човек правилно и да избегне аномалностите в живота си. Човек трябва да знае с какви мисли трябва да храни ума си, с какви чувства трябва да храни сърцето си, и с каква храна трябва да храни тялото си, за да се развива правилно и да реализира копнежите на душата си към свобода и вечен живот.

Например, с каква храна храните сърцето си, какво меню му давате? Меню на милосърдие, меню на вяра, меню на надежда, на приятелство. Може да му дадете Любов към Бога - това е най-богатото меню. А какво меню ще дадете на вашия ум? Музиката е храна за ума. Ако нямаш музика в себе си, не можеш да се храниш. Наблюденията, които правите в обективния свят, са обикновена храна за човешкия ум. От храната, която ще му дадем, зависи неговият успех и неговата стойност.

Сега, това влиза в стълкновение с вашите сегашни разбирания. При настоящото възпитание ние казваме, че човек трябва да живее добре. Ти не можеш да живееш добре, ако не знаеш да храниш ума си. Да мислиш правилно, значи да се храниш. Ти не можеш да бъдеш добър, ако не знаеш да храниш сърцето си. Да чувстваш добре - това е хранене. Ти не можеш да бъдеш добър, ако не постъпваш добре. Добрите постъпки са храна за човешката воля. Твоята воля не може да укрепне, ако не я храниш правилно. Волята ти е като един лост за теб. Ако нямаш възпитана воля, нищо не можеш да постигнеш в живота; ако нямаш възпитано сърце, нищо не можеш да постигнеш; и ако нямаш възпитан ум, също така нищо не можеш да постигнеш. Тези неща са не само важни, но и потребни на човека. Един възпитан ум, едно възпитано сърце, една възпитана воля - това е един завършен процес на едно възпитание, което трябва да почива на един закон.

Има цяла една наука, как трябва да се храни човек, какви плодове трябва да яде, защото плодовете въздействат различно на

човешкия мозък. Има плодове, които влияят на личните чувства на човека, понеже този център на съвестта трябва да се подхранва. Онзи център на съвестта, който не е хранен добре и съвестта не е добре развита. В такива хора съвестта е слабо развита. Тези хора, които не са хранили добре центъра на вярата, тя също слабо се проявява.

Казвам: Най-първо човек трябва, преди да приеме една храна в стомаха, не само да я здъвче добре, но той трябва да хареса храната с ума си, да я обича със сърцето си и волята съответно също трябва да вземе участие. Ако в яденето умът не взима участие, ако в яденето сърцето не взима участие и ако волята не взима участие, това ядене не е на място, не може да ни ползва. Понеже в яденето и чрез яденето, Бог изпраща своето благословение за всички. Всяко нещо трябва да отиде на своето място.

Досега аз не съм ви казал, сега да ви кажа в какво се състои новото ядене. Като седнеш да се храниш, пет минути ще мислиш, ще се помолиш на Господа, че като ядеш, яденето да отиде точно на това място, дето е определено да иде. В главата да отиде, всички клетки да се хранят. Ти седнеш, не питаш Господа, казваш: да върви където ще. Тогава яденето отива където ще и като резултат - някои от вас куцат, някои коремът ги боли, други стомахът, бърбреците, черният дроб, жлъчката и постоянно се явяват лекари, които ги лекуват. Сега, вие ще кажете, че не е икономично, пет минути да чакаме, бързаме, работа имаме. На три яденета по пет минути ще се бавиш, 3 пъти - 15 минути. Ако ти не можеш 15 минути да мислиш върху яденето, скъпо ще платиш. Тук, вие започвате научно да разглеждате въпросите и така слагате здравето много далеч от себе си.

Основните на здравето са следните: Стомахът трябва добре да смела храната, да я превръща на кръв, да изпраща кръвта в белите дробове, за да се пречисти, след което сърцето да я изпрати в мозъка. Когато мозъкът възприеме кръвта, той трябва да извлече електричеството и магнетизма. След това мозъкът трябва да благодари и чрез нервната система трябва да изпрати тази сила по цялото тяло, за да могат и другите удове да се ползват от неговото производство. По този начин трябва да става една обмяна. Ако няма правилна обмяна между вашите стомах, бял дроб и мозък, вие нямате

основите на здравето. Това са основите на здравето - стомахът да функционира правилно, белият дроб да функционира правилно и мозъкът да функционира правилно. Разбира се, с начина, по който разглеждаме въпроса, ние изпадаме в морализиране.

Казвате: Трябва да живеем добре! Как да живеем добре? За да живеем добре, най-първо, човек не трябва да бъде лаком в яденето, след това не трябва да ни съблазнява яденето на другите, т.е. трябва да бъдем доволни от това, което имаме. Щом имаме ябълчици, щом имаме пресен хляб, трябва да бъдем доволни от това, което Природата ни е дала, и да не искаме неща, които хората са създали.

Човек трябва да има Любов към храната, която яде, за да се ползва от нея. Няма ли Любов към известна храна, той не може да се ползва от нея. Такава храна внася най-големите отрови. Когато дойде Любовта, тогава никаква нечиста храна няма да влезе във вас. Любовта ще ни покаже каква храна трябва да възприемаме.

Кой е най-правилният метод за хранене? Кой е най-правилният метод, който Природата ни представя? Как храни майката своето дете? Детето употребява ли вилица или нож, за да приеме храната от майка си? Не, то слага главата си направо на гърдите и я суче. То не се нуждае нито от вилица, нито от нож, нито от ръце даже, служи си само с устата.

Питам: В кой Божествен кодекс пише, че хлябът трябва да се реже с нож? Писано ли е някъде, че хората трябва да носят ножове? В кой закон от Божествената книга е писано, че житото трябва да се мели на водениците, а полученото брашно да се меси на хлябове, които после да пекат в печи? Камъните, през които минава житото, за да се смели, оставят в полученото брашно своите отрицателни енергии, които се предават на хората. По същия начин и железният нож, с който режат хляба, оставя своите отрицателни влияния в хората, които го ядат. Като изучавате живота на светиите, проследете, дали те са употребявали ножове за рязане на хляб.

Вижте, как птичката храни своите малки. Тя им слага храната направо в устата. Искате ли и ние да приемем храната си по този възвишен, чист начин, достатъчно е да концентрираме

волята си, за да я приемем направо от въздуха. Достигнем ли до това положение, готварството като изкуство ще стане безпредметно, ще изгуби своето обаяние, с което днес се ползва.

Като започнете да се храните, първото условие, което ви се налага, е да изхвърлите от себе си всяко недоволство. И малко хляб да имате, ще трябва да го обикнете, за да може тази енергия, която се съдържа в него, да проникне във вашия организъм, след което вие ще почувствате една приятност.

Първото нещо, което ни предстои, то е да превъзпитае това чувство на недоволство, което съществува в нас. Винаги трябва да се благодари на Бога затова, което е на масата, колкото и малко да е то. Тогава то ще се умножи, защото в живия магнетизъм има една сила, според която всички частици, които имат еднакви вибрации с централния магнетизъм, се привличат. Ако сте доволни от храната, която употребявате, ще можете да съберете отвън толкова елементи, колкото са необходими, за да ви задоволят.

Сега това са само разсъждения. Много години трябва да изминат, докато се реализира идеалният начин на хранене. Това, което ви говоря сега, даже и в шестата раса няма да се реализира. Хората от шестата раса ще се хранят с по-чиста, по-здравословна храна от сегашната, ще изхвърлят от употреба ножовете и вилиците, медните съдове ще се заместят със съдове от по-благороден метал, но до идеалния, до съвършения начин на хранене още няма да дойдат.

Начинът, по който човек се храни, определя, какъв е той в умствено и в духовно отношение. Процесът на яденето представлява свещен акт - ритуал, към който трябва да се пристъпва с нужната сериозност. Затова, когато се храните, вие трябва да отправите ума си към Бога, да благодарите, да почувствате Божията Любов, да се свържете с всички разумни същества, които са взели участие при създаване на хранителните материали. При яденето трябва да присъстват поне две същества. Когато човек започне да се храни, той трябва да се обърне към Бога в себе си, да се хранят заедно. Това, което сега ви говоря, са елементарни работи, които непременно трябва да

се знаят! Елементарните работи спъват човека. Апостол Павел казва: “Ако земните работи не разбирате, как ще разберете небесните”.

Който има уши да слуша, нека слуша: Ако човешкото сърце не се храни с храната на Любовта, ако човешкият ум не се храни с храната на светлината на Любовта, човек не може да се развива. Умът и сърцето на човека трябва да служат на Любовта и да бъдат под ръководството на Божия Дух. Само то е избавлението в света! Тази идея трябва да стане плът и кръв и човек да не го е страх.

Ако човек иска да подобри здравословното си състояние – да бъде здрав, той трябва да започне да диша дълбоко, да упражнява дълбоко съзнателно дишане. Ако не диша дълбоко, никакви лекарства не могат да му помогнат. Затова от каквато и болест да страдате, търсете помощ в дълбокото дишане. Няма болест, която да не може да се лекува с дишане. Здравето е свързано със съзнателното дишане.

Днес всички хора искат да бъдат здрави, но не знаят как да постигнат желанието си. Ако им се каже, че за да бъдат здрави, трябва да дишат дълбоко, те няма да повярват и ще започнат да философстват. Те искат да им се каже друго нещо. Защо? Защото си мислят, че дишането си върви само по себе си. Вярно е, че всеки човек диша, но неправилно. Всички болести, всички неразположения се дължат на неправилното дишане.

Съвременните хора дишат само с горната част на дробовете си, а това е недостатъчно. При дишането трябва да взимат участие умът, сърцето и волята. Ако те не взимат участие при дишането, човек не се ползва, както трябва от въздуха. Той го приема и изпуска механически. С това те много малко използват условията. Човек трябва да диша съзнателно. Дишането има смисъл, когато и мисълта, и чувствата, и волята взимат участие. Затова, дишане без концентрирана мисъл нищо не допринася.

Като дишаш, бавно ще приемаш въздуха и бавно ще го изпускаш. Както влиза въздуха, така трябва и да излиза. Пет минути ще дишаш, но ще мислиш само за Божествени,

за възвишени неща, няма да се смущаваш от обикновени работи. Ще дишаш съзнателно.

Когато диша, човек трябва да благодари за въздуха, който приема, както и за благото, което се крие във въздуха. Това означава съзнателно дишане. То е едновременно физиологичен и психичен процес. Дишането ако не постоянно, то поне в известен интервал от време през денонощието, трябва да бъде съзнателно. И ако някой човек успее да направи дишането си съзнателен процес, то той е решил голяма част от своите задачи. Тогава дишането може да стане метод не само за укрепване на здравето, но и за усилване на ума, на волята, за облагородяване на сърцето, за усилване на паметта, за развитието на дарбите и добродетелите, за подобрене на гласа, за събуждане на висшата човешка природа.

Казано е в Битието: “И вдъхна в ноздрите му дихание на живот, и стана човек жива душа”. Значи, през носа Бог вдъхна в човека въздух и той прие Божествения живот. Ето защо, когато се намери в затруднение, човек трябва да диша. Като диша и приема въздух през носа си, той ще намери Господа. Дишайки, човек започва да мисли. След мисълта идват чувствата.

Който диша съзнателно, само той може да намери Бога. Господ казва на човека: Като дишаш през носа си ще ме намериш и ще слушаш какво ще ти говоря. Въздухът е носител на електричество и на магнетизъм. Тази енергия минава през носа на човека и обновява нервната му система.

Човек може да изработи доброто си разположение от въздуха, чрез носа. Чрез дишането вие можете да заставите мозъка си да мисли право, сърцето - да чувства право и стомаха - да работи нормално. Мнозина се гневят, нервират се, мислят криво. Защо? Защото не дишат правилно.

Неправилното дишане е причина на много болести: главоболие, стомах, сърце, гърди и т.н. Кракът те боли, защото не дишаш правилно. Гръбначният стълб те боли, защото не дишаш правилно. Изобщо, всички болести се дължат на неправилно дишане.

Например, бързото и повърхностно дишане е опасно за

организма. То води към различни болести. Дишайте спокойно, плавно, с определен ритъм. Бъдете внимателни към въздуха, който влиза през носа ви. С него заедно влизат Божествените мисли, които подготвят пътя на човека към Божественото. Божието благословение пък минава в човека през горната част на мозъка, слиза перпендикулярно към физическия му мозък, след това през носа, откъдето излиза навън.

Правете опити сами да се лекувате чрез дишане. Ако ви боли глава, стомах или имате общо неразположение, правете сутрин, преди обед, и преди вечеря по 12-19 упражнения за дишане. Ако не сте упражнени в дишането, правете по шест упражнения. Всяко вдишване, задържане и изпускане на въздуха представлява едно упражнение. Значи шест вдишки, шест задържания и шест издишвания правят шест упражнения. Когато правите тези упражнения, умът ви трябва да бъде концентриран.

Правили ли сте опит, като дишате дълбоко, да четете мислено някоя молитва? Ако не сте правили такъв опит, започнете да дишате и да четете мислено “Отче наш” или “Добрата молитва”. Дишайте, задържайте и изпускайте въздуха спокойно, бавно, за да можете в едно упражнение да прочетете цялата молитва. Като правите упражненията с мислено четене на молитвата, ще усетите приятна топлинка в областта на слънчевия възел. За да се убедите в силата на мисълта, трябва да правите опити.

Някой се помоли набързо и казва, че молитвата му била приета. Не. Молитва, която не е придружена с бавно, спокойно и ритмично дишане и мислене, не се приема. Като се молиш, ще концентрираш мисълта си само към даден предмет и ще поемеш въздух дълбоко и бавно. При всяко вдишване, задържане и издишване на въздуха ще мислиш само за онова, което те интересува. Ако те боли стомах, ще мислиш за стомаха си; ако те боли глава - за главата си.

Човек, ако не диша дълбоко, не може и да се ръкува правилно. Преди да се ръкуваш с някого, поеми дълбоко въздух. Преди да влезеш в стаята си, или в някой салон, пак поеми дълбоко въздух. Преди да говориш, пак поеми въздух. Добрите оратори дишат дълбоко. Които не дишат дълбоко, не дишат добре. Като диша дълбоко чрез носа си, човек възприема Божието благословение в себе си.

И така, искате ли да бъдете здрави, дишайте дълбоко. Като дишате дълбоко, трябва да усещате свиване и разпускане на диафрагмата. Който не диша дълбоко, не може да бъде ученик на Новото Учение.

Като изучавате местата на човешките чувства и способности в мозъка, ще забележите, че в задната част на мозъка се намират няколко чувства: чувството на приятелство, на общителност, на любов към семейството, към децата и любов към жената, и към мъжа, така наречената “любов на младите”. Любовта на младите е особена и се намира в малкия мозък на човека. Опасността от тази любов се заключава в това, че като нахлува повече кръв към този център, тя пречи на кръвообръщението да става правилно.

Като не дишат правилно, младите постоянно се карат. За да избегнат споровете и недоразуменията, те трябва да дишат дълбоко. Ако човек не диша правилно и любовта в него не се проявява правилно. На такъв човек дъхът му мирише лошо, потта му - също.

И така, дишайте дълбоко и вярвайте, че ще постигнете това, което желаете. Като дишате добре, вие ще можете свободно да излизате от тялото си, когато пожелаете. И тогава няма да умирате от задушаване, както днес умират хората, но ще излезете свободно от тялото си.

Който пее, има възможност да подобри дишането си. Ако не диша правилно, човек заминава преждевременно за онзи свят. И на онзи свят не го приемат за ученик, ако не диша правилно. Веднага ще го спрат пред райската врата и ще го накарат да прочете “Добрата молитва” с вдишване, задържане и издишване на въздуха. Ако не може да я прочете плавно, с дълбоко дишане, няма да го пуснат в рая. Онзи свят е добре организиран. Там всички хора са красиви, с отлични линии на лицето и на тялото. Там няма болести, няма страдания, няма и противоречия.

Като знаете това, дишайте правилно. Дишайте съзнателно и с любов. Когато станете от сън, преди да започнете каквато и да е работа, направете няколко дълбоки вдишки. Дишането съдейства за подобряване на човешкия характер. Правилното дишане засилва светлината на ума и топлината на сърцето. Правилното дишане прави лицето красиво. Ако човек не диша правилно, кожата на лицето и на ръцете му преждевременно се

набраздява. Набраздяването се дължи на разстройство на черния дроб и на неправилно дишане. Когато започне да диша правилно, бръчките от лицето и от ръцете на човека постепенно изчезват.

Някои избягват дълбокото дишане, защото се измъчвали. Какво от това? В човека има нещо инертно, което не обича да се измъчва. Нека се мъчи, няма защо да го жалите. Като се мъчи инертното, човек се възпитава.

Съвременните хора дишат бързо и повърхностно, в една минута правят 20 вдишки и издишки. Значи в една минута те взимат 20 въздушни обяда. Това е извънредно много. Като се учи да диша правилно, човек трябва постепенно да намалява вдишките, да дойде до два въздушни обяда в минута. Това се постига постепенно, в продължение на няколко години, а не изведнъж. Има адепти, които правят по една вдишка на час. Приложете дълбокото дишане и при гимнастическите упражнения. Като правите гимнастика, вие клякате на земята и се изправяте. При всяко изправяне на тялото, вие поемате дълбоко въздух и го задържате в дробовете си, докато дойде време за клякане. Щом клякате към земята, издишвате въздуха. При повторно изправяне на тялото, пак поемате въздух. Като правите упражненията с дишане, вие се концентрирате, а с това и упражненията се осмислят. Тогава и резултатът им е по-добър.

Който диша правилно, него го задържат по-дълго на земята. Ако дишате добре, можете да останете и 120 години на земята. Ако не дишате добре, едва ще изкарате 30-40 години. Дългият живот зависи от дълбокото и правилно дишане. Дишането пък зависи от правилното мислене и чувстване.

Дишайте дълбоко и мислете за Божието благословение, което идва върху човека чрез въздуха.

Да знае човек как да диша, това означава да владее законите на дишането. Заслужава си човек да посвети цял живот, за да се научи да диша правилно. Болестите, страданията, неуспехите в човешкия живот се дължат на неправилното дишане.

На физическото поле трябва да дишаш правилно, ако искаш да владееш себе си. Ако много бързо вдишваш и издишваш, то е нездравословно състояние. Защо? Защото, като се приеме въздуха в

дробовете, тези клетки вътре, които имат своята функция, да изваждат жизнената енергия, т.е. да изтеглят праната, която носи живот в себе си, не могат да извадят тази енергия. При бързото дишане не може човек да извади тази енергия. Трябва да задържиш въздуха толкова време, колкото е необходимо, докато извадиш всичката енергия, която е потребна. Щом я извадиш, тогава ще изкараш въздуха, за да приемеш пак наново. Животът влиза и излиза.

Забелязва се: тези хора, които много бързо дишат, са страхливи, кибритлии; онези, които задържат въздуха 4-5 минути, лесно не можеш да ги раздразниш. Например, онези, които дишат бързо, са нервни; тези, които не дишат така бързо и те са нервни, но по-малко, малко са по-търпеливи. На какво се дължи нервността у човека? Нервността у хората по някой път се дължи на чрезмерната енергия, която се натрупва в нервната система. Тогава търсиш начин да я изразходваш. Щом си недоволен, имаш повече, търсиш някого да натовариш. Ще нахокаш някого, казваш: Олекна ми. Тебе ти олекне, но на онзи, на когото си се нахвърлил, на него стане мъчно. Той пък намери някой друг и т.н.

Понякога вие хълцате, но не знаете причините. Как лекувате хълцането? Някой път го лекувате с разтриване на корема, друг път викате лекар, който ви дава лекарство. В този случай, ако изпиете малко вода и поемете дълбоко въздух, вие ще накарате диафрагмата ви да слезе надолу. Понеже тя се е повдигнала и е притиснала белите дробове, затова се образуват тези спастични вълни. Подишайте дълбоко и сложете диафрагмата на мястото и. Диафрагмата е покривът на стомаха, а той всякога иска къщата му да е по-висока. И когато е по-висока стомахът яде повече. От друга страна, диафрагмата е подът на дихателната система, която не обича той да се повдига нагоре. Диафрагмата трябва да бъде на своето място, защото тя разделя два свята. Тя е граница между физическия и Духовния свят. Не премествайте тази граница - преместите ли я ще имате възмущение.

Диафрагмата играе важна роля в дишането. Които искат да изучават науката за дишането, трябва да обръщат внимание на диафрагмата. Когато тя функционира правилно, ще бъдете здрав. Обича ли тя да се качва високо, сърцето ти ще бие учестено, ще

имаш кашлица, ще имаш прозевки и ще кажеш: Откъде дойде този дявол? Дяволът е дошъл и е възгордял своята диафрагма. Смири диафрагмата си, сложи я на работа, кажи и да пази границата, по-нагоре да не се качва, по-надолу да не слиза, а да стои на мястото си.

Сега във вас ще се зароди въпросът: Откъде да знаем, че е така? Добре, тогава защо те посети кашлицата? Когато се закашляш, кажи: Няма да кашлям! Заповядай на кашлицата и и кажи: Няма ли да ме освободиш! И тогава напълни дълбоко белия си дроб с въздух. При това положение, когато се напъваш да кашляш, въздухът наляга надолу и намества диафрагмата. А когато оставиш белия дроб с малко въздух, диафрагмата се качва нагоре. Поеми въздух - това е естественото лекуване, което може навсякъде да прилагаш. Когато се научите да дишате правилно, всичките ви работи ще се наредят добре. Правилното дишане е свързано с правата мисъл. Правилното дишане предполага човек да диша бавно.

И ако вие искате да бъдете силен човек, трябва да дишате много бавно. Да задържате въздуха една секунда, две секунди, десет секунди и постепенно увеличавайте. Човек трябва да задържа поне една минута в дробовите си, за да може да се ползва от онези енергии, които са скрити в него. Индийските йоги задържат въздуха до 20 минути. Дишането в Бога също е медлено (бавно). Той прави в една вечност само една вдишка. Като издиша, създава целия свят. После с едно вдишване поглъща в себе си света. Но това е едно число от единица с 15 цифри след нея.

Когато вдишваш и издишваш, изговаряй една формула или молитва. Това усилва възприемателната способност на човека към по-дълбоките сили, скрити във въздуха. Въздухът е носител на Божествени идеи, които проникват през дихателната система и оттам в мозъка. Значи, човек не може да ги приеме направо, а чрез въздуха. Той е главният носител на мисълта.

Досега в света са дадени много упражнения за дишане. Аз пък ще ви дам едно, което ви препоръчвам. Първо се започва с вдишване през лявата ноздра, в това време дясната е притисната с пръст и е запушена. При вдишването мислено се изговаря: Да се прослави Името Божие в мен. След като дробовите се напълнят добре с въздух,

веднага се запущва и лявата ноздра, след което се изговаря: Да се въздвори Царството Божие и Неговата Правда в мен. През това време въздухът се задържа и двете ноздри са запушени. След това дясната ноздра се отпушва и през нея се изкарва задържания въздух, като мислено се изговаря: Да бъде Волята Божия, след което през същата дясна ноздра се поема отново въздух, като през време на вдишването отново мислено се изговаря: Да се прослави Името Божие в мен, след което и дясната ноздра се запущва, изговаря се и т.н. Процедурата е същата, само че в обратен ред. Правете често това упражнение с разположение, с каквато продължителност искате.

Когато диша човек, съзнанието му трябва да бъде будно. Защото мисълта, след като се приеме от въздуха, се приема от съзнанието. Доколкото съзнанието ви е будно, дотолкова можете да се ползвате от енергиите на въздуха. При дишането трябва да взимат участие и коремните мускули, да дават тласък, напрежение на въздуха, да го изкарват навън. Като диша правилно, човек се обновява и освобождава както от физически, така и от психически болезнени състояния. Ако не обичате въздуха, който дишате, нищо няма да ви даде — само ще влезе и ще излезе. Ако го обичате, ще остави нещо ценно у вас. И ако Любовта не участва при дишането, човек не може да има постижения. Същото се отнася и до възприемане на светлината, водата и храната.

Ще ви дам едно правило: След като приемеш въздух, като вдишваш и издишваш прибави нещо от мисълта си. Кажи: Господи благодаря Ти за хубавия въздух, който ни го даде. Три пъти благодари за въздуха. На обяд благодари три пъти и вечер благодари три пъти. Девет пъти ще благодариш. Ние, когато дишаме, трябва чрез въздуха да изпратим нашите светли мисли в този въздух. Три пъти ще благодариш за въздуха. Всичко девет пъти. Три пъти ще благодариш за яденето. Всичко девет пъти, значи стават осемнадесет пъти. Трябва да благодариш девет пъти за хубавите мисли, които Бог ти е дал. Три по девет стават 27 . Това е здравословно. Ако спазвате това, ревматизъм няма да имате, главоболие, коремоболие, нервоболие, няма да имате тези неща. Ако ние не облечем нашата мисъл с една благодарност, ако ние не облечем нашето сърце с една благодарност, ако ние не облечем нашата душа с една благодарност, ние,

съвременните хора, какво искаме да бъдем?

И така чистата кръв и доброто кръвообращение; чистата храна и доброто храносмилане, правилното мислене, чувстване и дишане са добрите условия, които човек трябва разумно да използва за да бъде запазен от всички болести. Това означава: чиста храна за тялото, светли мисли за ума, възвишени чувства за сърцето, благородни постъпки за волята — всички те създават здрав дух в здраво тяло. Но духът е този, който предхожда. Всичко това ще рече: Мисли добре, чувствай добре и постъпвай добре. Храни се добре, дишай добре и не обременявай мозъка си с ненужни работи, с което можеш да нарушиш вътрешните процеси. В това се състои тайната на здравето, и това, на което трябва да се научите, за да не страдате.

Например неврастенията, от която страда бялата раса, се дължи на голямото користолюбие, което съществува в хората на тази раса. Чрез користолюбието човек обременява мозъка си с излишна материя, която произвежда неврастенията. За да не обременява мозъка си с излишна материя, човек трябва да прави подбор на впечатленията си. Затова стремете се да виждате хубавото навсякъде. Затворете очите си за всичко, което ви се вижда неправилно, било в Природата или в живота. За да бъдете здрави, научете се да не виждате отрицателните и криви прояви на хората. Открийте по една добра черта във всеки човек и нея дръжете в ума си. С това само ще спечелите, понеже ще се свържете с по-възвишени и ефирни енергии, които ще ви послужат да изградите по-устойчиви форми, за да се прояви Божественото. Като държите доброто на хората в ума си, тогава те всякога ще ви се отплатят за това. Това е метод за предпазване от болезнени състояния и метод за лекуване.

Когато човек преживява отрицателни състояния - гняв, съмнение, злоба, омраза, завист, безверие и пр., в астралното му тяло и в етерното му тяло се образуват пропуквания, през които изтича неговият магнетизъм, както и други енергии. При това положение, човек се демагнетизира.

Защо човек не трябва да се гневи? Защо не трябва да се отчайва? Защо не трябва да се озлобява или нервира. За да

не се демагнетизира. Щом се демагнетизира, той вече е податлив към болести, понеже изтича жизнената му сила.

Човек не трябва да допуска в ума и сърцето си отрицателни мисли и чувства, защото те ще го разрушат. Вие се страхувате от бомби, обаче не знаете, че много от вас ги носят. Например, гневът е бомба. Зад ушите има специално място, дето те се натрупват. Ако храните отрицателни мисли и чувства, образуват се бомбите. Затова пазете се от тях. Те преди всичко ще разрушат тялото и ще причинят болести.

Едно горчиво чувство, една горчива мисъл ще причинят физическа болест. Всяко безпокойство пречи на кръвообръщението и човек лесно може да се парализира. Лошите мисли в човека парализират човешкия мозък и вследствие на това, енергиите на последния не вървят нагоре, а надолу.

В горната част на мозъка функционират висшите морални чувства, и когато те не се проявяват, човешките енергии слизат от горната част в по-низша област. Болният ще се излекува, когато низходящите му енергии станат възходящи. Ето защо никога не противодействайте на добрите си желания.

Когато си неразположен, направи следния опит: Отиди на планината и изчисти един извор. Приближи се до едно дърво, разкопай около него и го полей. Или иди и послужи на някой нуждаещ се човек. Така ще се отстрани отрицателното ти състояние. Някой човек мисли, че не е осигурен, че къща няма, това няма, онова няма. Питам, на кого работите са наредени?

Сега гледайте да влезете в света на веселието. Напуснете методите на болните, т.е. съмнението, недоволството, страха. За разумния човек противоречия няма. Има само хармония, симфония, защото той знае, че всичко ще се превърне в добро. Заболи те кракът, радвай се, че всичко нечисто излиза навън. Също така, каквато и друга болест да дойде, ти се радвай и същевременно се лекувай.

Веднъж при мен дойде една хубава, угледна мома, заболяло я зъб. Подула ѝ се страната. Ходила при лекар, който я посъветвал да направят операция. Ако го послуша, лицето и ще се развали от

разреза, който ще направят отвън на лицето. Тя слушала да говорят за мен, че лекувам. И дойде при мен да се посъветва за зъба си.

Тя ме попита: Защо Господ ми даде слаби зъби? Казах и: Ако не беше те заболял зъб, никога нямаше да дойдеш при мен. Сега, като те боли зъбът, аз ще сложа ръката си на болното място, да ти мине болката. Иначе нямаше да те лекувам. Дадох и правилото: Очите никога не трябва да се движат. Ще гледаш човека право в очите. Погледът да бъде чист, съсредоточен, определен, без никакво раздвояване. Пази се от раздвоен поглед. Срещнеш ли човек с нераздвоен поглед, имай пълна вяра в него. Раздвоеният поглед изгаря. Раздвояването на погледа е човешка работа. В Божественото няма раздвояване. Като дойде някой при мен, аз го погледна изпитателно, т.е. с погледа на Любовта. Той е най-правилният поглед, както положението на лъка в ръката на най-големия майстор-цигулар. Погледът трябва да бъде насочен към Бога - нито надясно, нито наляво. В разумният човек погледът не е раздвоен. Раздвоеният поглед говори за някакво болезнено състояние в човека. Ето защо, всеки трябва да внимава, да не попадне в такова състояние. Раздвояването на погледа зависи от проникването на две противоположни мисли в ума на човека.

Казано е в Псанието: “Двоеумният е непостоянен в своите пътища”. Това е така, защото Божественото не е в него. Такъв човек едно говори, друго разбира. Говори за Любовта, а крие в себе си нещо користоно. Любовта подразбира единство в целокупния живот. Единството осмисля живота. То го прави красив.

Днес духът на съвременните хора не е тъй мощен, благодарение на честото раздвояване на съзнанието им. Каквото и да правят, те не могат да избегнат това раздвояване. Засега то е неизбежен закон. Раздвояването на съзнанието отговаря на съществуването на ден и нощ в Природата. Каквото и да правите, съзнанието ви всякога ще се движи между полюсите ден и нощ, светлина и тъмнина. Като минава през тези процеси, съзнанието на човека постепенно се буди. Достигне ли човек, до пълно пробуждане на съзнанието си, ние казваме, че той е възкръснал. Възкресението подразбира придобиване на безсмъртие.

Всеки метод, който съм дал, е метод за изправяне на известна погрешка. Разбиране е нужно на човека!

Сега, сложете далеч от себе си съмнението и тогава работете. Всяко съмнение в мисълта, в чувствата или във волята води към нещастие. Действието на съмнението за човека е подобно на въздух, който лекарят, по невнимание, допуска при преливане на кръв на болния. Влезе ли въздух в кръвта, болният е изложен на големи страдания. На същото основание казвам: Влезе ли съмнението в човека, той е изложен на големи мъчности и страдания.

Съмнението е един от опасните паразити, който се размножава бързо. В 24 часа то е в състояние да отрови кръвта на човека. И след това, той трябва да прави големи усилия, за да пречисти кръвта си отново.

Казано е в Евангелието: “Да се не смуцава сърцето ви”. От какво произтичат смущенията? От безлюбие и от безверие. Съществуват три вида смущения: материални, сърдечни и умствени.

Защо трябва човек да се лекува от смущението? Смущението парализира човешкия организъм. То внася особен род киселина в човешкия организъм, която го разрушава. Много органически болести се дължат на вътрешното смущение в човека.

Често лекарите говорят за кръвно налягане. В зависимост от смущението, в човека съществува сърдечно, умствено и волево налягане. Само по себе си, наляга-нето не е лошо нещо. Въпреки това, хората е страхуват от кръвното налягане. Защо се страхуват? Защото се предизвиква от нечиста, венозна кръв, вследствие на което кръвообръщението не става правилно. Кръвното налягане се лекува лесно, с пиявици. Как се лекуват, обаче, сърдечните и умствените смущения? Те засягат сърцето, дихателната система и кръвоносните съдове. Много хора умират преждевременно, вследствие на кръвното налягане. За това, именно, Христос казва, да се избягват всички видове смущения. Щом имате Любов, смущенията бягат от вас.

За да не се натъквате на излишни смущения, не давайте повод да ви защитава някой слаб човек. Ако слабият ви защитава, вие ще бъдете бити на общо основание. Ако ви

защитава някой, той трябва да бъде силен. Мнозина търсят защита в парите, в дрехите, в къщите си. Обаче, ако изгубят парите, дрехите и къщите си, те се смущават. Защо се смущават? Защото са разчитали на слабо средство.

За да избегнете всякакви смущения и притеснения, т.е. страдания, всякога разчитайте и уповавайте на Божественото, което е трайно и вечно, а не на човешкото, което е временно, и нетрайно, и е причина за злото и целия раздор в света.

И така, човек иска ли да бъде здрав, то трябва да бъде силен в духовно отношение. В това се състои и смисълът на живота.

Заболеете ли, не бързайте да викате лекар. Приложете един, втори, трети метод, концентрирайте мисълта си към болката и няколко пъти си кажете: **Ще оздравея.** Някога може само десет пъти да кажете, че ще оздравеете, и така ще стане, а понякога е необходимо хиляди пъти да кажете, че ще оздравеете. **Колкото пъти и да изговорите тези думи, не се обезсърчавайте. Ще вярвате. Постоянствайте и ще получите добри резултати.**

Винаги, когато изпитвате болка, тя показва, че имате повече влага, отколкото ви трябва. Въобще, по две причини можете да боледувате - или имате много влага, или имате голяма сухота. Когато имате много влага, какво трябва да правите? Сега в света има много повече чувства, отколкото мисъл, вследствие на това и времето е много влажно. Болката може да се обясни и така: когато храносмилането не става както трябва или храната не е смляна добре, някои полуорганични вещества остават под форма на утаени частици около ставите. Когато времето започне да се променя, и да става влажно, започват да се свиват капилярните съдове в организма, които са много деликатни. Тези твърди частици се натрупват в тях, движат се и от триенето помежду им вие чувствате известна болка. Понеже те не могат да преминат през свитите капилярни съдове, на хората им достигнало до ума да слагат съгриващи компреси. На болното място му трябва топлина, за да се лекува. Обратно - върху големи възпалителни процеси се поставят студени компреси, за да не се разширява и премахне възпалението.

Сега, да се върнем към главната мисъл: Вие имате едно усещане - чувствате болка и за да се премахне, вие трябва да започнете да

мислите като същевременно вярвате във вашето излекуване. На болния човек вярата му е намалена. Следователно, болестта е дошла вследствие намалението на нашата вяра. Тогава трябва да засилим вярата. Вярата не е чувство. Дойде ли чувството във вас, ще дойде и болестта. Тя идва, понеже е отслабнала способността ви да мислите, понеже е отслабнала вярата ви. Сега, вие казвате: Аз имам вяра. Каква вяра е тази, която не може да премахне една болка? Болката се дължи на електричеството и магнетизма, които функционират в нервната система и в кръвообращението на човека. Кръвта, която постоянно тече, трябва да премине през капилярните съдове на целия организъм, но някъде става натрупване и задръстване, т.е. пътните съобщения се нарушават. И ти, като разумен човек, трябва да си поправиш пътищата, за да тръгне кръвта. След като има натрупване на едно място, там има вече блъсканица. Представете си, че пристигне една двеста - триста хилядна армия и с грамадния си обоз задръсти пътищата в протежение на няколко километра, каква блъсканица между хора, коне и коли ще настане! А след това, когато пристигне и неприятелят, каква суматоха ще има! Трябва ум, за да се избегне едно нещастие. А болестта показва, че вие не сте организирани, т.е. не сте мислили. След като не сте организирани, не можете и да си помогнете.

Можете да направите един опит и да проверите дали ще бъде сполучлив. Представете си, че прекарвате някаква болест; сложете си двете ръце на главата - от двете страни на темето, където е центърът на надеждата. Или пък направете опит и повикайте ваш приятел, който минава за фаталист. Например, има лековерни хора, на които ако кажеш, че магарето хвърчи, че си намерил диаманти, ще ти повярват. Тези хора имат вяра. Ако имате такъв приятел, отидете при него и му разкажете за вашата болест. Какво ще стане според вас? Когато отидете при този, който вярва, и му разкажете за вашата болест, той ще повярва в болестта и тя ще се усили. Не отивайте да разказвате за болестта си на човек със силна вяра. Намерете човек, който е безверник, и на него разкажете за болестта си. Не че не вярва, но този човек разсъждава и когато му разкажеш, той ще каже: Тази работа не е така, както я представяш. Например, ти казваш: Боли ме главата, ще се пръсне! Ако кажеш, че главата ти ще се пръсне, на този, който има

вяра, той ще повярва в това и болката ще се усили два пъти повече. Не, нищо не му говори за главоболието си. Кажй му, че скоро си ял едно ядене и толкова ти е станало приятно, че си се почувствал добре. Той ще повярва, че ти си здрав, и по този начин повече ще ти помогне. Това значи да се лекувате хомеопатично. Кажй му, че си здрав, и той ще повярва, макар че си болен. Независимо че те боли кракът, ти му кажй: Кракът ми ходи много добре. Ще възразите, че по този начин вие го лъжете. Че като му разказваш за болестта си не го ли лъжеш?

Съвременните хора се нуждаят от положителна наука. Положителна наука е тази, която открива на човека вътрешния смисъл на явленията в живота и Природата. За пример, някой се оплаква, че на окото, на носа, или на ухото му излязла някаква пъпка. Понеже минава за учен, той казва, че тази пъпка се дължи на нечиста кръв. Това обяснение не е достатъчно. Той трябва да знае, защо пъпката е излязла на окото, а не на носа. Или, защо е излязла на носа, а не на ухото. Ако пъпката е излязла на окото, с това Природата му обръща внимание да бъде изправен към Истината; ако пъпката е на носа, той трябва да се научи да мисли право; ако е на ухото, да слуша добре, да бъде мъдър. Пъпката се мести от едно място на друго, движи се по целия организъм, докато човек научи урока си. Не научи ли урока си, Природата го тръшка на леглото, и той започва да вика за помощ. Забележите ли своя ближен в такова положение, притечете му се на помощ. Не чакайте да дойде друг някой да му помогне. Всеки от вас може да стане лекар, да помогне на един страдащ. Нека всеки опита силата си, да разбере, колко знае. В такива случаи, именно, човек може да провери знанията си.

Сега например, искаш да лекуваш някого. Е, как ще го лекуваш? Ще го лекуваш, както онзи българин, който лекувал един болен от треска. Направил му една муска, завързал я на врата му, залял го с един котел вода и той оздравял, но самият лекар след това лежал 6 месеца от треска. Треската минала върху него.

В Природата има един закон, според който трябва внимателно да се постъпва, когато ще лекуваш някого - трябва да се пазите. Ако един човек е болен и Природата по този начин изпрати всичките отрицателни сили да излязат през

него, той в дадения случай е един канал, а ти, като не знаеш това, правиш подпушвания. Тогава тя казва: Откъде да излезе? - хване тебе и те направи канал. Няма избавление.

Преди години ме викаха при една болна млада мома, едно лекарство и дават близо 6 месеца. Казвам: Вие ще отровите тази мома. Сменете това лекарство, не и го давайте, да си почине организмът. Разказвам това на лекаря, той е съгласен и попита, какво може да и се даде, след като тя не иска да взима мляко. Казвам: Дайте и житен сок. Житният сок ще замести млякото. Само житният сок може да бъде толкова полезен, колкото и млякото.

Някой път лекарството вреди. В медицината какви ли лекарства няма. Хубави са тези лекарства. Едно лекарство може да бъде ефикасно, според моите схващания, три пъти като го употребиш и не помогне, не го употребявай четвърти път. Употреби друго лекарство. Най-силното лекарство в живота е въздухът. Най-силното лекарство в живота е светлината. Най-силното лекарство в живота е храната. Затова лекарите трябва да знаят състава на храните и вместо медикаменти, да дават храни. Преди години, когато хората страдаха от така наречената испанска болест*, която задигна 3-4 милиона души, слагаха инжекции. Всички, на които слагаха инжекции, си заминаха. Аз им давам инжекции картофи. Когато хване испанската болест, дай му сварени 2-3 картофа, спадне температурата. Които ядоха картофи, нито един не умря. Пак инжекции са.

Защо идват болестите и изпитанията в живота? За да приложите търпението си. Ако търпението ви е слабо, ще го развивате. Много хора се оплакват от ревматизъм. Ето една възможност да приложите търпението си и постепенно да се лекувате. Считайте, че ревматизмът ви е даден като научна теза, която трябва да разработите. Ще пъшкате, ще страдате, но ще пишете тезата си и ще благодарите, че имате възможност да оставите на света своя научен труд. Това ще рече, да има човек разположение на духа. Като болен и здрав, като сиромас и богат, като прост и учен, той трябва да има разположение на духа си.

*** испанска болест** - остър грип, появил се в България и взел много жертви през 1918 г., когато бил пренесен от Испания

В каквото и положение да се намира човек, той трябва да е доволен.

Понякога вие разглеждате здравословното и болезненото състояние на човека. По какво се различават тези две състояния? Ако се обърнете към съвременните медици, те ще ви дадат ред отличителни качества за болния и за здравия човек, както и ред правила за лекуване на болния и за запазване здравето на здравия.

Обаче окултната наука разглежда този въпрос по друг начин. Тя казва: Болезненото състояние на човека се дължи на неправилното разпределение на жизнените енергии в някои части на организма. Тази енергия е натрупана в някои части на организма повече, а в някои - по-малко, вследствие на което се забелязва известна дисхармония или едно неуравновесено състояние в човека. Изобщо болните хора са много лековерни. Те постоянно викат лекари, приемат лекарства, като се надяват, че състоянието им ще се подобри. После чуват някъде, че еди-коя си баба лекувала болни като тях и те веднага я извикват, искат и от нея лекарства. По този начин от смесването на разни лекарства в организма настанва противодействие, реакция, чиито резултати не могат да бъдат добри. Разните лекарства на лекарите създават цяла каша в организма. В това отношение, ако болният се лекува само от един лекар, той ще оздравее по-бързо. Българинът, който е практичен, по този случай е създал поговорката: “Много баби, хилаво дете”. Когато се говори за здравия човек, това подразбира, че енергиите в неговия организъм са правилно разпределени навсякъде.

Помнете следния закон: Когато слушате много умове или когато пиете вода от много извори, вие нищо няма да постигнете. Под думата “извори” ние не разбираме чешми, водата на които е от един и същ извор, но подразбираме различни качества вода. Има води, от които човек като пие, оздравява; има води, от които човек се разболява. Водата на първите извори е магнетическа; тя се отажява благоприятно върху здравето на човека. Към водите, вредни за организма на човека, спадат блатистите, застоялите, понеже в тях попадат гниещи вещества, които ги развалят. По същия начин и в ума на човека попадат мисли, които се задържат за дълго време и като органическите вещества, така и те започват да се разлагат, вследствие на което покваряват човешкия ум.

Следователно, изхвърлете навън всяка мисъл, която се задържа за дълго време в ума в; тази мисъл е непотребна за вас.

Всяко състояние, през което човек минава е временно. Това е естествено положение на нещата. Превърне ли се в нещо постоянно, то е неестествено. Ако направите една малка грешка, благодарете, че е малка. Ако направите голяма грешка, благодарете, че чрез нея сте избягнали злото, което ви е преследвало. Като направите голяма грешка, окръжаващите спират вниманието си върху тази грешка и се стремят да не попаднат в същото положение. В такъв случай вие трябва да благодарите, че по този начин сте предпазили близките си от същата грешка. Разумният свят всякога компенсира нещата. Той разпределя тежестите на живота върху всички хора: един ден ще постави една грешка, т.е. една тежест върху гърба на някого; на другия ден - върху гърба на друго и т.н. Така че, благодарете на Природата, че ви е удостоила с известно внимание. Тя разчита на вашия гръб, на вашите сили, затова ви товари. Какъв лекар викат при сериозни болести? Най-видният, най-способният. Следователно, ако те сполети голямо зло, знай че ти си един от видните лекари, на когото е дадена задача да се справи с това зло. Казвате, че лесно се говори, но мъчно се правят нещата. Наистина, мъчно се правят някои, но могат да се направят.

За пример, като се храниш не мислиш. Храниш се без Любов и остават такива малки дребни микроскопически частици, които са твърди като камък, и те се наслойват в кръвта, в тъканите. А пък кръвта, като се движи, те трябва да минат през капилярните съдове и тъканите, и тогава се образува известно триене. При това положение се получава възпаление. В кръвта не трябва да има твърди частици, всичко трябва да бъде меко, а капилярните съдове трябва да бъдат разширени, и кръвта преспокойно да минава. Затова трябва да се научим, да внимаваме като ядем, да не оставяме такива твърди частици. Има същества, които действат така в тебе - ще зародят една лакомия, глад, едно бързане - плод на лакомия. Днес ще ядеш бързо, искаш да вземеш много от храната. А при това положение няма да здъвчеш добре храната. И тя няма да се смели хубаво. След 4-5 години ще започне да те боли повече стомахът, бърбреците, очите.

Казвам ви сега: Приложете Любовта. Яжте с Любов,

дишайте с Любов, мислете с Любов, чувствайте с Любов, постъпвайте с Любов, спете с Любов и ставайте с Любов. Пийте с Любов, обличайте се с Любов, окичвайте се с Любов. Каквото правите, правете го с Любов. Ако правите нещо, то правете го с Любов. Тогава всичко ще бъде добре и най-хубаво ще работите. Ако направиш нещо без Любов, то ще бъде престъпление. Навеждаш се към земята. Някой път се навеждаш, за да вдигнеш някоя книжчица от земята. Вдигни я с Любов. Поливаш едно цвете, полей го с Любов. Дадеш един поглед на някого, казваш една дума, с Любов я кажи. Всичко това да бъде смисъл за тебе. Аз искам да ви дам само една идея, за да бъдете винаги здрави и радостни.

Ето как може да се лекува човек: Ако го боли устата, ще вземе три капки от Любовта и болката му ще мине. Ако го болят очите, трябва да вземе четири капки от Истината. Ако го болят ушите, ще вземе десет капки от Мъдростта. За всяка болест има лек. Няма болест в света, която да не може да се лекува. Ще кажете, че това не са реални лекарства. Това са психически лекарства, които действат рационално. Внесете в сърцето си няколко капки от Любовта, в мозъка си - няколко капки от Мъдростта и в тялото си - няколко капки от Истината и ще видите, как ще се излекувате. Много болести се дължат на психически причини. Ето защо, тези болести могат да се лекуват само по психически начин, т.е. с психически лекарства. Ако търсите причината на заболяването на ушите и на очите, ще я намерите в задната част на мозъка. Когато функциите в задната част на мозъка не стават правилно, човек страда от болки в очите и в ушите. Когато слепоочната част на мозъка не функционира правилно, човек се оплаква от болки в устата. Като знаете, че мозъкът е причина на много заболявания, дръжте го в изправност.

Голямо невежество съществува сред съвременните хора. Като заболее някой, лекът за дадена болест е много естествен и евтин, но от невежество те така я усложняват, че плащат даже с живота си. Всяка болест е резултат от нарушаване на някой Божествен закон. Какво трябва да направи човек, за да се излекува? Да отстрани преградата, която е поставил пред Божествения закон. Когато преградата се премахне,

енергиите, които са свързани с този закон, моментално ще започнат да действат. Освободи ли се един човек от тази преграда, с него заедно се освобождават още хиляди хора. В това отношение хората представляват система от скачени съдове, според която, ако един човек се разболее, или страда, хиляди хора боледуват или страдат заедно с него. Умре ли един човек, хиляди хора умират заедно с него. Законът е такъв.

Следователно, опасността от този закон се състои в това, че по невнимание човек може да причини пакост на хиляди хора. Този закон има и добра страна, а именно: Ако един човек забогатее, с него заедно ще забогатее хиляди хора. Този закон може да се формулира по следния начин: Щастието на един носи щастие на хиляди хора. Нещастието на един носи нещастие на хиляди хора.

Питате: Защо ослепява човек? Защото не е живял съобразно законите на Разумната Природа. Когато човек се тревожи много, тревогата произвежда сътресение първо на стомашната му система; от нея сътресението се предава на дробовите; от дробовите на мозъка, а от мозъка - на очния нерв. Когато очният нерв отслабне, човек започва постепенно да губи зрението. За да възстанови зрението си, човек трябва да започне по обратен път да възстановява нормалното състояние на органите си: първо на мозъка, после на дробовите и най-накрая на стомаха, където се е получило първото сътресение. След това трябва да намери причината, която е произвела сътресението и тя да се премахне.

Сътресенията, които човек преживява, всякога произвеждат разширяване или намаляване на пространството между молекулите на живата материя. Когато в междумолекулните пространства на материята се събере повече енергия, която не може да намери изход, там се развива и натрупва магнетична сила. Който не може правилно да използва тази енергия, тя създава напрежение, което предизвиква сътресение в мозъка му и не минава много време, казват, че този човек се е разстроил умствено. Сътресението на мозъка се дължи на разширяване на междумолекулните пространства в мозъчната материя. Оттук молекулите на

нервната система изгубват своята стабилност и пластичност, вследствие на което магнетизмът не може да се предава по нея.

Хората са изложени на сътресения, които разстройват нервната им система, вследствие на което в тях се явяват ред болезнени състояния: припадъци, треперения и др. Гневът в човека също така се дължи на голямо количество енергия, събрана между молекулите, която търси изход да излезе навън. Докато се освободи от тази енергия, човек става, сяда на стола, хваща се за главата, сърди се на този - на онзи. Когато тази енергия се асимилира от лицето, с което разгневеният се обменя, последният се освобождава от гнева си.

Всеки човек в живота си трябва да се обменя с някого. Тези двамата представляват два центъра, които взаимно се обменят: енергията от единия център тече към енергията на другия център. Обмяната може да става между двама души, които се обичат, но може да става и между двама души, които не се обичат. И когато се обичат, и когато се мразят, хората мислят едни за други. Природата не обича да подпушва енергиите си. Този закон съществува в цялата природа, затова, когато един човек се радва, друг скърби. Когато двама души не се разбират, в помощ ще им дойдат други двама, с противоположни на тях енергии, за да се обменят. Събраната енергия в междумолекулното пространство, като по-гъста, преминава междуатомното, където функционира електричеството и по този начин тези енергии се обменят взаимно. Ако човек подпуши в себе си енергиите на едно висше желание, в него става голямо сътресение, голямо земетресение. Ако не отвори път на това желание в себе си, непременно ще го сполети някакво нещастие. За да не става това, той трябва да даде ход на своето желание, да му отвори път. Като му отвори път, събраната се междумолекулна енергия ще премине в междуатомните пространства. Спирането на енергията в междуатомното пространство се придружава с голяма експлозия. Тази е причината за внезапната смърт на хората. Когато една бомба експлодира в човека, тя причинява внезапна смърт.

Мислите на човека проникват в междумолекулното

пространство на мозъчната нервна система, а чувствата - в междуатомното пространство на симпатичната нервна система. В това, именно, се заключава разликата между мислите и чувствата на човека. Ако човек подпуши някоя своя мисъл, т.е. не и даде възможност да се реализира, тя ще предизвика взрив в мозъчната нервна система. Ако пък подпуши някое свое чувство, то ще предизвика взрив в симпатичната нервна система. Ето защо, за да се запази човек от разрушителното действие на силите, които се крият в междуатомните и междумолекулните пространства на нервната му система, окултната наука казва: **Не противодействай на своите добри чувства и желания! Не противодействай на своите възвишени мисли!**

Когато говоря за междумолекулно и междуатомно пространство, подразбирам, че първото е свързано с чувствата, а второто - с мислите. Чувствата се проявяват в гъста материя, в която се образува повече топлина, отколкото светлина. В междуатомното пространство се проявяват мислите на човека, които образуват повече светлина, а по-малко топлина. Затова, именно казват, че хората на мисълта са хладни, студени. Когато четете, когато учите, човек се нуждае от светлина. Когато краката на човека са изстинали, той се нуждае от топлина. За да се ползва правилно от светлината и от топлината, човек трябва да работи върху себе си, да научи законите на светлината и на топлината, да знае, как и кога да ги прилага, за да не си противодейства. Природата не търпи никакви противодействия. Който не я слуша, тя ще го разтърси. Същото научно обяснение се прилага и при земетресенията. Земетресенията се дължат на напрежението, което изпитват силите на Земята в междумолекулните и пространства. Това напрежение предизвиква разширяване на тези пространства, което се изпитва от нас като земетресения. Напрежението върху силите на Природата не е нищо друго, освен космическа енергия, която идва от хората, от всички живи същества на Земята. Живите същества са врати, проводници на енергии. През човека, като през най-висша форма минават най-висши енергии.

Следователно, материята живее и съществува поради космическия човек. Ако той умре, т.е. престане да живее на Земята и Земята ще умре - няма повече да съществува. Ние сме пристигнали на Земята, за да може тя да живее. Значи, недиференцираната материя приема живота, който минава през хората. Когато казваме, че човек е причина за земетресенията, подразбираме онези човешки мисли, които са в състояние да подпушат междумолекулната енергия на Земята. Чрез земетресенията Природата стресва хората, уплашва ги, а по този начин тя трансформира енергиите си. Когато се проповядва на хората да живеят добре, да не изтезават и да не колят животните, целта е да ги заставят чрез молитви, чрез добри дела да преработят недиференцираната материя на Земята, да отпуснат запушените и отвори, за да се избегнат земетресенията и катастрофите, които стават в Природата. В Божествения свят не съществуват никакви сътресения, никакви катастрофи. Там всичко е абсолютна хармония. Дисхармония съществува само на физическия свят, причина за която са хората. Докато със своя живот, човек става причина за подпушване на междумолекулните и междуатомните пространства в своята нервна система, а оттам и на Земята, злото винаги ще го следва, във форма на земетресения, експлозии, нещастия, страдания. Дали разбира причините на тези неща, не е важно. Един ден все ще ги разбере, ще престане да се подпушва.

Знанията, които сега ви давам, са нови. Те се отнасят до шестата раса, а не до петата. Петата раса ще си заминее със своите стари възгледи. Шестата раса има нов морал, който почива върху закона на Любовта. Новият човек ще се разговаря с атомите и молекулите на тялото си като с приятели. Сутрин, когато става от леглото си, ще ги запитва, в какво състояние се намират, имат ли излишна енергия в празните си пространства, за да вземе мерки, да отвори всички пътища, да излезе тази енергия навън. Ако те кажат, че имат излишна енергия в себе си, той веднага ще направи едно добро дело и ще ги освободи от излишния товар. Затова, именно, се препоръчва на хората да правят добро. Когато някой

човек усети в себе си излишна енергия, за да се предпази от експлозия, той трябва да направи едно добро дело. В каквато и форма да е доброто, то непременно трябва да се извърши.

Излишната енергия, била тя електричество или магнетизъм, причинява ред болести. За пример, слабите, сухите хора имат в организма си излишно количество електричество, а пълните - излишно количество магнетизъм. За да се освободят от излишните енергии в себе си, сухите хора трябва да дружат с пълни, да става правилна обмяна между тях. Затова, когато някой пълен човек заболее, в организма му трябва да се внесе електричество: когато някой сух човек заболее, в организма му трябва да се внесе магнетизъм. Как може да стане това? Българите казват: Ако барутът на човека е сух, той трябва да се полее с вода. Това означава: ако човек има много електричество в организма си, той трябва да внесе в него известно количество влага. Организмът се нуждае от известно количество вода. Ако няма това количество вода, той трябва да си я достави по някакъв начин. От една страна водата улеснява смилането на храната; от друга - провежда електричеството. Например, на някои от вас липсва мекота. Те вървят по бащина линия, наследили са повече електричество, отколкото им е нужно. Те трябва да превърнат излишното електричество в магнетизъм.

Много хора очакват всичко да им дойде наготово. Не, те сами трябва да учат, да прилагат ред методи в живота си. Без работа и приложение нищо не може да се постигне.

Днес има толкова болести в света, че лекарите не знаят как да ги кръщават. Например неврастенията, която е продукт на неестествения човешки живот, лишен от Божественото, в различните си видове, е толкова разпространена, че не знаят какви имена да им дадат. Един германски лекар, който изследвал нервните болести в Америка, открил 400 различни вида и, като ги кръщавал не могъл да намери толкова различни имена. Най-накрая той ги нарекъл с общото име “американичи”.

Съществуват няколко начина за лекуване на болните. Единият начин е лекуване от Природата. Оставете болния на въздействието на Природата. Няма да се мине много време, и той ще оздравее.

Този начин е най-добрият. Вторият начин е лекуване от лекар. Обаче има и трети начин на лекуване - Божествен. Чрез него болният оздравява моментално. Ще кажете, че тук действа вярата. В една книга, за лекуване по Божествен начин се разказва следния пример.

Една англичанка боледувала цели дванадесет години и станала почти инвалид. Лекували я видни лекари. Тя изгубила всякаква вяра за излекуване. Отчаяна и обезсърчена, един ден и попаднала една книга за лекуване по Божествен начин. В нея се казвало, че който повярва в Бога и приеме Неговата Любов, може да се излекува от всякаква болест.

Тя си казала: От този момент посвещавам живота си в служене на Бога. Приемам Божията Любов за основа на живота си. Казала, и станала от леглото. Като се върнал мъжът и в къщи, той я заварил здрава и на крака. Веднага той разбрал, че е станало някакво чудо.

Сега, като ви говоря, казвате: Това са приказки от “Хиляда и една нощ”. Не са приказки, това са изключителни случаи в живота. Такива случаи са описани в Стария, и в Новия Завет. Така се лекуват само онези хора, които с голямо търпение са очаквали своето излекуване. Те са били вътрешно подготвени. Трябвало е само един подтик отвън, за да се излекуват. Обаче аз не лекувам хората по новия начин. Защо? Защото те още не са готови. Новият начин е духовно лекуване. Ако излекувам някой човек по Божествен, т.е. по духовен начин, като не е готов да води чист живот, той ще греши още повече, а с това ще си създаде по-големи затруднения в живота. За този, който е готов, духовното лекуване моментално дава резултати. Такъв е случая с жената, която боледувала 12 години от кръвотечение с онзи, който е боледувал 38 години; със сина на тази майка, когото Христос възкресил.

Този ден в Израил били умрели много синове, но Христос възкресил само един. Защо? Той е бил готов. И днес, като дойде Христос, няма да излекува всички хора, но само тези, на които съзнанието е пробудено. Само те могат да приемат моментално Божията Любов.

Сега лекарите ни се сърдят, че не лекуваме по техните методи. Ние се лекуваме, но по методите на Живата Природа. Малко ли болни има в света? Значи, имат достатъчно работа. Трябва ли целият свят, всички хора да боледуват? Ако всички хора боледуват, кой ще ги гледа? Къде ще намерят легла за всички? Да се лекуват хората по болниците, това не е смисълът на лекуването. Това е временен метод за облекчаване страданията на хората. Предназначението на лекарите не е само в обикновения начин на лекуване. Те имат по-високо предназначение: да научат хората да живеят правилно; да прилагат законите на Разумната Природа. В бъдеще на лекарите ще плащат за всеки съвет. Тогава те няма да лекуват болни, а ще посещават здравите поне един път в седмицата и ще ги учат, как да живеят, как да подобрят живота си. Така ще работят и свещениците, и проповедниците, и учителите. Нови методи на възпитание са нужни. Нова наука, нов живот е нужен на хората.

В света религиозните хора казват, че вярват в Бога. Вярват в Бога, но сами не могат да си помогнат — слаба е вярата им. Някой заболее от ревматизъм и търси лекар да му помогне. Дойде лекарят, направи една — две инжекции, но болестта не минава. Месеците вървят, болестта не изчезва. Това показва, че вярата му е слаба. Вярата на човека се изпитва чрез болестите. Ако ръката ви е студена и пръстите лесно изстиват, това показва, че кръвообращението ви не става правилно. Забележите ли това, вземете мерки да подобрите кръвообращението си: ще се движите, ще правите екскурзии, ще се изпотявате, ще разтривате тялото си с кърпа, напоена в топла или хладка вода, ще пиете гореща вода, ще пиете студена вода, но за всяка чаша студена вода ще извървите един километър път, да се изпотите, да излезе водата навън. Това са упражнения, които човек трябва да прави, за да тренира тялото си и да поддържа здравословното състояние на организма си.

За пример, някой се простуди. Появява се хрема, кашлица, дишането се затруднява. Причината за това се крие в свиването на капилярните съдове. В този случай, за да се възстанови правилното кръвообращение, болният трябва да се разтрие

с дървено масло, или с камфоров спирт. Има мисли които действат като студа, свиват капилярните съдове. В този случай, човек трябва да знае начини, чрез които да се лекува. Има мисли, които действат като топлината - разширяват капилярните съдове.

За да се лекува човек физически и психически, трябва да има знание. Физическият живот се управлява от физически закони, а психическият - от психически закони. Нищо не става произволно. Който не познава законите на живота, мисли, че някои неща стават произволно - било студено, имало епидемия и т.н.

За да бъдете здрав, пазете се от страх, омраза, безпокойство, завист, ревност и други отрицателни състояния, които създават отрови и утайки в организма. Съмнението, подозрението, неверието и ред други отрицателни мисли и чувства са причина за повечето болести в човека. Забелязано е, че всяко неразположение на човека се дължи на запушване на порите на неговото физическо, сърдечно — астрално и умствено — ментално тяло. Като знае това, човек трябва да намери начин да се чисти. Нужна е абсолютна чистота за тялото, за сърцето и за ума. Що се отнася до физическата чистота, донякъде хората имат представа, но достигнат ли до сърдечна и умствена чистота, малко я познават.

Седи някой беден, бос и окъсан човек пред каса, пълна с пари, и не му идва на ума мисълта да открадне нещо. Защо? Честен и чист човек е той. Гладен човек влиза в една градина, пълна със зрели, вкусни плодове, но той не се съблазнява, в сърцето му не се поражда никакво желание да си откъсне един плод. Този човек е чист в желанията си. Млад момък среща в гората млада мома, объркала пътя, и той прекарва цяла нощ около нея, пази я, без да смути нейното спокойствие. Чист е този момък и в мислите, и в желанията си.

Малко хора могат да издържат пред пълната каса, пред сладките и вкусни плодове, пред младата и красива мома. Чистотата се проявява отвътре, без никакво разсъждение и въздържание.

Ако човек живее в абсолютна чистота на мисли, чувства и действия, той ще бъде съвършено здрав. За да спазвате хигиената на физическия свят, обърнете внимание на трите елемента,

жилище, храна, облекло. А за да спазвате хигиената на духовния свят, обърнете внимание на другите три елемента, мисли, чувства, постъпки. Абсолютна чистота е необходима, за да се избегнат нещастията на Земята. Трябва да имате чистота в устата, в ума, в сърцето, в душата и в духа. Всички нещастия в живота идват от това, че липсва чистота. Това е един Велик закон. Докато си чист, здрав си. Престанеш ли да бъдеш чист, болестта идва. Без чистота практически нищо не може да се постигне. Това е едно правило. Всякога без чистота резултатите ще бъдат катастрофални. Вследствие на това неспазване на хигиената на тялото, на сърцето и на ума хората остаряват и умират, защото подпушват в себе си известни сили, които остават неоползотворени. Тези сили разрушават формите, които са ги подпушили. Това разрушаване на формите наричаме смърт. Защо остарява човек и какво представлява старостта, от която хората се оплакват? Старостта се дължи, именно на натрупвания в чувствения, в умствения и физическия свят на човека. Натрупването е резултат на обикновените идеи в човешкия живот. Старостта не е нищо друго освен задръстване на кръвоносните съдове — артериалната и венозната системи с кал.

Човек остарява понеже нечистотиите не могат да се изхвърлят и задръстват кръвоносните съдове. И ако човек може отвътре да почисти артериалната и венозната системи от калта, която ги задръства, за да може кръвта да циркулира правилно, той ще се подмлади. За да се почистят отвътре кръвоносните съдове, трябва да се усили движението на кръвта, а за това е необходимо да повишим вибрациите на организма. А за да стане повишение на вибрациите на организма, необходимо е да се възприеме хармонично действаща енергия от Природата, което може да стане чрез възвишена мисъл и чувство, чрез системата на ритмичното дишане или пък ако опрем гърба си до някое здраво вековно дърво в гората. Има много методи за това във Великата Наука на Живота. За да се очисти вашата кръвоносна система, никога не дръжте в ума си болни, нехармонични, деформирани образи; всякога дръжте в ума си най-здравите и

хармонични образи. Когато видиш малкото на някое животно, ще го погалиш и ще му се зарадваш. Колкото и да е малко, то е разумен център, от който ще приемеш нещо хубаво като подарък. Това е Божествен Закон, който трябва да се спазва. Ако не го спазваш, преждевременно ще остарееш. Ние обаче не трябва да остаряваме. Човек остарява когато губи вярата си, а когато има вяра, се запазва млад — Любовта пресъздава в него младенческата му сила и го освежава.

Днес съвременните хора живеят под голям страх: лягат, стават, раждат се, умират - от всичко се страхуват. След всичко това минават за герои. В бъдеще истинските герои ще бъдат хората на Любовта, понеже няма да умират. Сегашните хора умират по единствената причина, че умът им е в стълкновение със сърцето, а сърцето - с Божията Воля. Следователно, те сами се разрушават. В материално отношение човек изразходва повече енергия, а придобива по-малко; в сърдечно отношение изразходва повече, придобива по-малко; и в умствено отношение изразходва повече, придобива по-малко. И когато дойдат старини, човек губи интелигентността си и казваш за него, че е изветрял. Като престане да чувства, както в младините си, той отслабва, губи силата си. А силен човек е този, който е пестил енергиите на тялото си, който е придобивал повече, а изразходвал по-малко. Ето затова, от човека се изисква да прилага икономията в живота, да пести богатата, които му са дадени, да не изразходва повече, отколкото трябва. В това се заключава продължителния живот. Който уравновесява сметките си, който не изразходва повече енергия, отколкото придобива във физическо, духовно и умствено отношение, той може да се радва на дълъг живот.

Когато животът се разглежда от гледището на свръхсъзнанието, тогава на физическото остаряване на човека не би се гледало като на нещастие, както това се схваща от самосъзнанието, а ще се разбере, че остаряването на физическото тяло е подготвяне за по-висш живот.

Също така би се изменило схващането на човека за същността на смъртта. Смъртта не е нищо друго, освен

заминаване за онзи свят за запасяване с енергия. Според Новото Учение, на човека е определено да живее 120 г. и до това време да си служи сам, да не се нуждае от ничия помощ. Човекът на Новото Учение не трябва да боледува. И когато дойде време да замине за онзи свят, той пак трябва да бъде здрав, да не е боледувал. Заминаването на човека за онзи свят трябва да бъде както заминаването от един град в друг или от една държава в друга. От това гледище смъртта е едно посвещение, което учи хората да се отказват от всичко земно и да преминат от самосъзнанието в свръхсъзнанието.

Има хора, които са победили смъртта и старостта, като са се домогнали до жизнения еликсир, който се намира в самия човек. В човека има една жлеза на мисълта, една жлеза на активния живот и една жлеза на човешката воля, които играят много важна роля и когато се събудят, човек постепенно ще се подмлади. Всяка една от тях може да се събуди с подходяща храна. Но това не мога да ви кажа, това е тайна на Природата.

По някой път аз говоря за подмладяването. Пътят, по който вървите, не води към подмладяване. И сто години да живеете, не можете да се подмладите. Подмладяването, тъй както сега живеете, то е невъзможно по никой начин. Дето влиза бялата или черната лъжа, подмладяване по никой начин не може да стане. Дето влиза нетърпението, подмладяване по никой начин не може да стане. Дето няма благосклонност, подмладяването по никой начин не може да стане. Дето има завиждане, подмладяването не може да стане и обнова не може да има. Дето не хващат вяра, подмладяване не може да стане. Всички тези неща трябва да ги изключим от ума си, за да се подмладим. Докато старият човек в тебе не си отиде, ти не можеш да се подмладиш.

Съвременните медици правят особени операции на човешкия организъм, изкуствено присаждат известни жлези, за да го подмладят. Това може да стане по естествен начин, чрез Любовта.

Когато Любовта проникне в сърцето на човека, тя засилва неговите жлези, и той се подмладява. Престане ли да

обича, жлезите започват постепенно да се атрофират. Затова, ако искате да се подмладите, обичайте хората, растенията, животните, и радвайте се на онези, които се обичат.

За да се подмладите, направете следния опит: Ако сте човек на 50-60 годишна възраст, всяка вечер, като си лягате, кажете в себе си, че утре ще бъдете с пет години по-млад, отколкото сте днес. Правете този опит цяла седмица. Ако сте успели да вложите тази мисъл в подсъзнанието си, в края на седмицата наистина ще бъдете с пет години по-млади. Правете това няколко седмици подред, докато толкова се подмладите, че стигнете 25 годишна възраст. Веднага ще запитате, дали е възможно това. За тези, които вярват, е възможно.

Човек може да се подмлади, но ако живее по закона на Любовта. Вие още не разбирате този закон, нямате ясна представа за него. За да излязат хората от това състояние на безлюбие, което носи болести, страдания и смърт и за да разберат и приложат Великия Закон на Любовта, необходима им е една нова система на възпитание и самовъзпитание. Необходимо е да се хармонизират силите в човека. В това отношение музиката има най-голямо значение. Защото чрез музиката човек се тонира и може да възприема и да дава ход на Любовта. Музиката ще имате като един фактор в живота си, за да се махнат тези недоразумения, които сега съществуват между вас. Казвам: В каквото и положение да се намираш, пей! Само така ще се освободиш от дявола. Той бяга от пеенето и от молитвата. Ето защо, като дойде дяволът при вас, пейте и свирете. Пейте песента “Аз ще се подмладя”, през целия ден. Когато миете съдовете, пейте аз ще се подмладя. Когато се храните пейте мислено, аз ще се подмладя. Когато пишете, когато учите, когато посрещате и изпращате гости, пейте аз ще се подмладя. Когато копаете лозето и орете нивата, пак пейте. Когато пеете и работите, ще се подмладите. Когато човек започне да пее, настъпва едно разширение на капилярите, кръвообращението става леко, изхранването на отделните части и органи на тялото е по-пълно и оттам и общото разположение по-добро.

Когато човек свикне да пее и чрез пеенето да си помага, тогава черната ложка няма власт над него. Тъмните сили нападат човека, когато той престане да пее. Не е въпрос само да пееш, но с разположение да пееш.

Пейте, защото песента ще моделира вашето сърце, кръвообращението ще се подобри, песимистичните мисли ще изчезнат, сиромашията ще изчезне, ще се подмладите и по-лесно ще свършите изпитите си. С музика всичко може да се постигне в света. Научи се да пееш хубаво, защото пеенето е норма на здравето! Дотогава, докато си склонен да пееш, ти ще получаващ блага отвън. Когато пеенето присъства в твоята мисъл, когато присъства в твоите чувства, в твоите постъпки, ти си здрав. Щом престанеш да мислиш за музика, ти си болен човек. Щом не ти се пее, ти имаш симптоми на някаква болест. Докато искаш да пееш в мисълта си, ти си здрав; щом изчезне в теб желанието да пееш, няма да се минат ден - два - три, месец и болестта ще се прояви. Не и давай място, попей на твоята болест! Не оставяй цимента да се втвърди около краката ти. Докато е в жидко състояние, изхвърли го навън, освободи си краката, никакъв цимент не оставяй по тях. Никога не оставяйте едно желание или една мисъл, които могат да те циментират. Едно лошо разположение е цимент - освободи се колкото се може по-скоро! Докато е в рядко състояние, освободи се от него! Как ще се освободиш? Ще ви кажа: Наливай вода в цимента, за да се размеква, разрежи го, за да не може да се втвърди - наливай, разбърквай, наливай, разбърквай. Какво ще стане с цимента? Ще изгуби свойството да се втвърдява. Ето една философия: наливай вода и бъркай, не слагай повече цимент! Разбърквай с водата малкото цимент, защото ако добавиш още, работата става още по-лоша. Разбърквай, разбърквай докато се освободиш и желанието изгуби своята сила на сцепление. Лошите мисли и желания имат сила на сцепление, не им позволявай да се втвърдят. Ако позволиш сцеплението да стане, тогава ще трябва да работиш с чукове - да трошиш, да чупиш. Но тогава ще предизвикаш болка, защото докато го отчупиш от мястото, ще удариш и там, дето не трябва.

Когато хората умират, причината за това е по-низшия живот, който ги е нападнал. Той се ползва от техните енергии като свои и постепенно спира развитието им. Като знаете това, не допускайте в ума си нито една нечиста, лоша мисъл, нито в сърцето си нечисто, лошо чувство или желание. Нечистите мисли и желания са паразити, които изяждат човека и го прашат на онзи свят. Затова, не допускайте никакви паразити в себе си, ако искате да бъдете здрави, силни, богати и учени. С други думи казано: Не допускайте нищо отрицателно в себе си - съмнение, подозрение, обезсърчаване и т.н., които отнемат силите и ви лишават от възможността да забогатеете, да станете учени, силни и здрави.

Искате да изучавате велики науки, да се ползвате от силите на Природата, но без музика нищо не можете да постигнете. Вибрациите на природните сили са много по-високи и недостъпни за човешкото ухо. Как ще ги възприемете, ако не можете да различите два музикални тона? Затова, съветвам ви да работите върху музиката. Без музика няма постижения. В Разумната Природа има такава музика, която може да събере пясъчните зрънца на едно място, или да разруши и най-твърдия камък на дребни частички. Тази музика е в състояние да спре течението на реката, а същевременно тя може да застави пресъхналия извор отново да потече. Следователно, ако някой се оплаква, че е изсъхнал, че няма живот в себе си, причината за това се крие във факта, че той е престанал да пее. Казва ли някой, че Бог не го обича, изворът му ще пресъхне. Пейте и възхвалявайте Бога, за да текат изворите на вашия живот. Тъжен съм, не мога да пея. Сега, именно ще пееш. Когато си тъжен, тогава имаш нужда от песен, а не когато си радостен и добре разположен. Затова, когато сте болни, пейте. С песен ще се лекувате. Хората, които са изгубили музиката в себе си, не могат да се лекуват. Докато музиката е в тях, те лесно се справят с болести, с неразположения, с неприятности и т.н. Болен си, имаш 40° температура, пей. Песента ще намали температурата и ти ще се почувстваш по-добре. Пейте при всички условия на живота си, за да почувствате голямото

влияние на музиката върху човека във всяко отношение.

И така, искате ли да бъдете здрави, да се подмладите вървете в правия път, пейте и мислете за Бога. Отправете ума си към Него, като Любов, и уповавайте на Любовта.

Христос казва: “Както ме е Отец възлюбил, така и Аз ви възлюбих”. Отправи ума и сърцето си към тази Любов, като излагаш гърба си на слънце, рано сутрин да възприемаш слънчевата енергия. Всичко каквото може да се вземе и което може да се ползва от Слънцето е преди и при изгрева на Слънцето. През деня каквото се вземе са триците. Наблюдавайте изгрева на Слънцето в продължение на един месец и вижте тогава какво ще почувствате. Ако при изгряването на Слънцето, съзнавате, че възприемате повече от Божията Любов, от Божествения Живот, тогава слънчевата светлина ще има за вас лечебна сила. И ако ти виждаш Бога в Слънцето, ще се ползваш от Неговото благословение. Това означава да имаш отношение към Слънцето. Ако нямаш никакво отношение, все едно че си се грял на огън, който топли, но не лекува.

Когато човек възприема слънчевата светлина, мисълта му трябва да бъде концентрирана, защото който не може да концентрира мисълта си, колкото и да гледа Слънцето, почти нищо няма да постигне. Мисълта на човек трябва да бъде не само концентрирана но и положителна, за да се огражда с нея, защото от Слънцето излизат два вида лъчи — едни, които носят живот и съграждат човешкият организъм и други лъчи, черни лъчи, които носят смърт. Добрите мисли и добрите чувства са една броня срещу черните лъчи на Слънцето. И вие ако не се въоръжите с чисти мисли, чисти желания и чисти постъпки, тези черни лъчи всякога могат да ви поразят.

В човешкият организъм има и две течения, които са свързани със Слънцето и Луната. Тези две течения протичат по гръбначния стълб надолу, едното — слънчево течение, другото — лунно течение. За да бъдете във връзка със слънчевото течение, вие трябва да обичате живота, вие трябва да обичате центъра на този живот, отдето произтича. Да сте във връзка с

лунното течение, вие трябва да обичате Луната. А в какво се състои любовта на Луната? Нейната задача е да лекува хората. Ти си неразположен, не се чувстваш добре, ще обичаш Луната, ще оздравееш по-скоро. Забелязано е, че ако се разболееш, при празненето на Луната, болестта лесно ще мине. Ако се разболееш, когато се пълни Луната, мъчно се лекува. Единственият начин е Любовта. Ако обичаш Луната, лесно се лекуваш, ако не — по 4-5 години може да страдаш от безлюбие. Ще обичаш Луната, но когато е пълнолуние ще внимаваш, и вечер преди да си легнеш ще закриеш така прозорците на стаята си, че в нея да не прониква никаква лунна светлина, защото при пълнолуние тя не е полезна, не е здравословна. Ползвайте се съзнателно и разумно от енергиите на Слънцето и енергиите на Луната, като спазвате правилата, които ви давам. Наблюдавайте често Слънцето и Луната, когато имате разположение и ще получите много, като се свържете с техните положителни енергии. Тези енергии на Слънцето са свързани със златото, а енергиите на Луната със среброто. За да ви действа Слънцето, вие трябва да имате органическо злато в кръвта си. Има хора, които не могат да се лекуват на Слънце. Защо? Те нямат нужното количество органическо злато в кръвта си. Колкото повече органическо сребро има човек в кръвта си, толкова повече ще се ползва от енергиите на Луната. Тези енергии не само лекуват, но и чистят човешкият организъм. В този така построен организъм слънчевите лъчи са създали известен орган, и са храна за него. И ако хората боледуват, това е по единствената причина, че се лишават от храната на слънчевите лъчи. След като болестите са резултат на липсата на известни жизнени елементи, то лекуването е процес на набавяване на тези жизнени елементи. В този смисъл, само Природата може да лекува, а лекарите могат само да ви поставят в подходящи условия, при които Природата ще може да ви излекува. Христос, който е разбирал този закон, казва: “Да ти бъде според вярата.” Следователно, нашата вяра, нашето вътрешно, дълбоко отношение към Битието, ще определи нашето бъдеще.

Музика

Всичко в Природата е живо. В създаденото от Бога има велик смисъл. Във всичко има музика и песен. Музиката на Земята е единственото условие, което помага на човека да се развие. Ако хората познаваха естеството на силите, действащи в даден тон и разбираха силата на тяхното влияние върху психиката на човека, щяха да знаят как съзнателно да съчиняват песните си и биха постигали удивителни резултати в живота си.

Хората още не са проучвали философската страна на музиката и не разбират нейната същност и значение. А най-великата, най-дълбоката и най-обширната наука за живота е музиката. Когато хората разкрият и проучат силите и законите на музиката и ги приложат в живота си, тогава ще започне тяхното правилно развитие и усъвършенстване.

Чрез музиката действат най-висшите сили и най-разумните закони на Природата. Всеки отделен тон представлява сбор от множество хармонично действащи сили, които оказват голямо влияние върху мислите, чувствата, стремежите и постъпките на човека.

Сега ние искаме да се прояви Любовта в света, но без музиката тя не може да се прояви. Музиката е музика на цялото, тя не принадлежи на една част. Такова нещо е и Любовта. Тя също не принадлежи на някого. Музиката е нещо Божествено.

Ако ухото на съвременния човек беше развито, той би предпочел да слуша музиката на люлеещите се листа, отколкото най-великите музиканти. Ще кажете, че всичко това е илюзия. Не, ухо е нужно, за да чуете тази песен и да се слееете с нея.

Много хора се запитват, на какво се дължи неуспеха в живота им. Отговорът е много прост. Който не обича да пее

и да свири, който не се стреми да развива музикалните си способности, той не може да има успех в живота. Музиката е метод, чрез който човек може да повдигне трептенията на своята мисъл. Първото качество на музикалния тон е светлата мисъл; второто качество е възвишеното и благородно чувство, а третото качество - добрата постъпка.

Целият органически свят е създаден върху законите на музиката. Тонът “фа” има отношение към материалния свят. Да взимаш правилно тона “фа”, това означава, да повдигнеш мислите си, да внесеш разширение в чувствата си и движение в постъпките си. Ако изпеете тона “фа” правилно, вие ще внесете известна хармония в живота си. Следователно, когато се обезсърчите, пейте такива песни, в които тонът “фа” се среща няколко пъти. Ако искате да знаете, обичате ли даден човек, изпейте тона “фа” няколко пъти. Ако го изпеете правилно, вие го обичате; не можете ли да го изпеете правилно, нямате любов към него.

Когато музикалното чувство в човека е развито, то служи за проводник и трансформатор на силите в Природата. Колкото пъти съм се натъквал на мъчнотии, винаги съм се допитвал до цигулката, какво трябва да правя, за да ги разреша правилно. Човек среща трудни задачи в живота си, които трябва да разреши. В помощ му идва музиката. В нея се крие голяма сила. Тя прави чудеса. Има музика, която може да повдигне, да възроди - възкреси човека, но има и музика, която съдейства за неговото падение. Бъдещето ще открие в европейската музика причините за упадък на съвременната култура.

Първата раса, която в окултната наука наричат полярна раса, била много музикална, най-хубавите неща в музиката са останали от нея. Хората от тази раса са предците на човечеството. Това са светците и гениите. Те всичко са вършели с музика. И който иска да стане гений, светия и талантлив, първо трябва да започне с музиката.

Изучавайте Божествената музика, която носи живот и всичко друго ще дойде да ви съдейства, за да имате реални придобивки в

живота. Не разбирайте и не възприемайте музиката само като изкуство. Музиката е път за вярата, за надеждата, за Любовта, мъдростта и път, по който ще работите в този свят. Сега, каквато и работа да върши човек, ако в тази работа не взима участие неговото сърце, неговият ум, неговата душа и неговият дух, нищо няма да излезе от нея. Ако при пеенето или при свиренето умът на човека не взима участие, ако и душата не взима участие и най-накрая, ако и духът не взима участие, ти никакъв музикант не можеш да бъдеш. Ако и в говора на човека не взимат участие умът, сърцето, душата и духът му, той ще бъде един обикновен говор. Ако твоето пеене може да въздейства на скъперника и той отвори кесията си, то е окултно пеене. Ако твоята музика оздравява болния, тя е окултна, Божествена. С нея ти можеш да работиш, защото тя е сила.

Един търговец отишъл да слуша Камила Русо, ученичка на Паганини. Тя свирила “Сънят на живота” и той останал толкова доволен от музиката, че бил готов да се примири с всички свои длъжности, да им прости дълговете. Музиката произвела преврат в неговия ум и неговото сърце. Защо? Защото я разбрал. Обаче и самият търговец имал музикален усет. Неговата душа била отворена за музиката. Той могъл да я възприеме вътрешно, затова тя го преобразила.

Сега и на вас казвам: Можете ли да пеете и да свирите така, че да произведете преврат, както в себе си, така и в душите на вашите слушатели? Знаете ли каква сила се крие в песента “Бог е Любов”? Обаче, който пее и който слуша, трябва да има разбиране. Когато се пее хорово, всички гласове трябва да се сливат, като че ли един пее. При това положение и певците, и слушателите ще се забравят. В самозабравата, именно, се крие лечебното действие на музиката.

Някога ще ви изпея една нова песен: “Мене ме майка роди, човек да стана, отлична мисъл в ума си да храня, топло чувство в сърцето си да имам и добра постъпка към ближния си”.

Каквото човек може да изпее, може и да го приложи в живота си. Кое то не можеш да изпееш, то е неприложимо.

Музиката не е нищо друго, освен прилагане на Божествените добродетели. Ако не можеш да изпееш една добродетел, не можеш и да я приложиш. Следователно, когато казвам, че трябва да бъдете музикални, имам предвид музиката като метод за прилагане на Любовта. Ако не сте музикални, не можете да мислите и чувствате добре. Казват: Аз съм музикален, но не обичам хората. Щом не обичаш, не си музикален.

Помнете: Любовта е велико благо за всички. Първото нещо, което Любовта дала на човека, е музиката. Ще говориш музикално, като че пееш. Всяка изговорена дума трябва да отговаря на известен тон. (Учителят пее в разни вариации думите “мога да обичам”). Щом пееш нещо за Любовта, ще пееш тихо, музикално.

Какво нещо е Любовта? Наука за музиката. Сама по себе си Любовта е неуловима. Тя се чувства и възприема само чрез душата. Само музикалният може да разбере Любовта.

Само чрез пеене може да си помогнете. Ако мислите, че светът може да се оправи по друг начин, вие се лъжете. Каквото е действието на топлината в Природата, такова нещо е музиката за човешката душа. Ето затова се иска пеене, да се трансформират състоянията ви. Неразположени сте, започнете да пеете каквато и да е песен, за да въдворите хармония във вас. Така ще помогнете на вашите мисли, на вашите чувства, на вашите действия. Ако сами не можете да пеете, отидете в градината, седнете под някое дърво и ако има вятър, в това огъване на листата ще има такава музика, че ще започнете полека - лека да утихвате, да се унасяте в това шумолене, което аз наричам музика.

За да се развива правилно, човек трябва да бъде музикален. Музикалността се съдържа не само в пеенето или свиренето, но и в говора. Съвременните хора са изгубили своята музикалност, вследствие на което се натъкват на големи противоречия и страдания. Езикът на човека е лишен от музикалност, поради което му създава големи неприятности. Исква да каже една дума, но тя не излиза както трябва - все засяга някого. Понякога говорите на човека за вярата, или за Любовта, но той не ви

разбира, не иска да ви слуша. Защо? Защото не говорите музикално. Всяка дума, която не е музикална, няма съдържание. За да познаете, коя дума е музикална, първо трябва да я изпееете. Ако при пеенето на тази дума се роди друга, която може да се размножава, тази дума е музикална.

Пеенето се отнася към така наречените формативни сили, защото те служат като съединителни нишки между всички други сили. Онези сили пък, които градят, се наричат козативни сили. В това отношение музиката представлява формативна сила. Съвременните певци и музиканти в своите песни не избират думи, съответни на тоновете, вследствие на което те не произвеждат нужния ефект. Често думите не са формативни. За да има хармония между тоновете и думите, композиторите в музиката трябва да се вслушват в своята интуиция, т.е. те трябва да се ползват от разположението на ума и сърцето си. Мнозина ще кажат, че в музиката са необходими техника, такт и ред други правила. В хубавото пеене трябва да има мекота и хармония между думите и тоновете. Когато се поставят думи на някоя песен, трябва да се знае как да се наредят, коя да бъде първа, коя втора и т.н. Думите в някои песни са така наредени, че разрушават. Когато има мекота и хармония в пеенето, техниката и тактът се налагат сами по себе си. Освен това трябва да се знае кои слогове и кои букви са силни или слаби, т.е. да се поставят на места, съответни на тоновете.

Не говоря за музиката като изкуство за повдигане на отделния човек, но като проводник на онази Велика Божествена сила, която трябва да се прояви по закона на музиката. За да направиш нещо в света така, че всеки да е доволен и благодарен, трябва да го направиш само по музикален начин. Всички несгоди в живота произтичат само от това, че няма музика. Въобще навсякъде, където музиката отсъства, страданията присъстват. Където има музика, там престъпленията и страданията започват да отстъпват.

Музиката е едно възпитателно средство и всеки един от вас трябва да се упражнява, да се учи да пее, за да се възпита. Трябва да знаеш, трябва да можеш да пееш.

Един ден дойде при мене една сестра, нещо неразположена. Взех цигулката и започнах да свиря. Като и посвирих, тя се разположи и си отиде весела. Казах си: Колко лесно си свърших тази работа! Накарах цигулката си да говори вместо мене. Ако бях и говорил, нямаше толкова лесно да се свърши работата. Като и посвирих, тя се развесели. Вдадения случай, моята цигулка говори по-добре от мен. След това и аз благодарих на цигулката си, че може да говори така хубаво. След това благодарих и на ръцете си, че могат да управляват лъка и цигулката. Благодарих им, че ме освободиха от една неприятност - да говоря с часове на тази сестра. Постъпвайте и вие като мене. Като дойде при вас някой неразположен, изпейте му една песен или изсвирете му нещо хубаво.

Сега аз искам Изгревът да представлява модел на Новото възпитание, на Новия Живот. Който дойде тук, да разбере какво представлява Новото Учение.

Когато си крайно неразположен, необходимо е дълго време да пееш на себе си. Защото в човека има едно крайно упорито същество, което не иска да пее, а иска да заповядва на света и каквото пожелае, да стане. Ти искаш Ангелите, Господ, цялото Небе да ти се подчиняват. Това не е в разумния порядък на нещата! Това, което искате, трябва да бъде разумно и тогава всички ще бъдат на вашите услуги. Искаш ли разумно, всичко е на твое разположение. Ако искаш глупаво, ще срещнеш противодействие. За да успяваш - искай разумно и пей. Каквото и да правиш - пей.

От кой свят излиза музиката? От умствения. Защо? Защото само интелигентният човек може да пее и да свири. Значи, между музиката и интелекта има известна връзка. Те вървят успоредно. Правата мисъл не е нищо друго, освен музика.

Задача: Заучете основната гама - до възходяща и низходяща степен и когато имате добро разположение, пейте. Които не могат да пеят, трябва да правят усилия, все ще постигнат нещо. Ще се ръководите от пианото или от органа, да започнете от естествения тон, а не произволно. Ако не сте разположени, разгневени сте, пак пейте гамата и наблюдавайте, как ще се отрази върху психиката ви. Ако сте гневен, или изпитвате някакъв страх, пейте гамата,

нагоре и надолу и наблюдавайте в кои тонове се явява дисхармония. Ще забележите, че всяко отрицателно състояние се отразява дисхармонично върху специфичен тон. Като правите тези наблюдения, ще разберете къде е слабото ви място и ще можете сами да си въздействате. Как? Пак чрез музиката. Като пеете известно време, вие ще се тонирате. Някои музиканти не взимат правилно тона “ре”. Защо? Те са крайно активни. Други не взимат правилно тона “до”, трети - “си” или други някои тонове.

Истински певец или музикант е този, който всякога взима тоновете правилно. Най-малката дисхармония в пеенето или свиренето показва, че певецът или музикантът не спазва разумните, природни отношения между тоновете.

Когато говорим за музиката, ние я разглеждаме в широк смисъл, не само като пеене или свирене. В такъв случай и говорът е музика. Колкото по-обработен е човек, толкова по-музикално говори. И той прави акценти на известни думи, но в него всичко е хармонично. Обаче гневният, сърдитият човек нарушава хармонията в говора си. Той говори *му forte*, *му pianissimo*, но където трябва и не трябва, а това прави говора не музикален, неприятен. Понеже хората не са достигнали още до музикално говорене, това показва, че тоналността в тях не е добре развита. Ето защо от всички се изисква да работят върху музиката. Това е особено необходимо, защото музиката продължава живота. Късият живот се дължи на отсъствие на музиката в човека. Престъпността се дължи пак на отсъствие на музикалност. Музиката е стимул в живота. Когато пее и свири, човек привлича кръв в предната част на мозъка, към челото, където е музикалният център. Зада загуби човек стремежа си към музика, това се дължи на черните братя. Като видят, че някой пее, те му нашепват: Какво си запял на стари години? И без твоето пеене, животът се развива. При това, ти днес си неразположен, няма защо да пееш, да губиш силите си. Ти се вслушваш в това нашепване и преставаш да пееш. Днес не пееш, утре не пееш, докато изгубиш мекотата си, започваш да огрубяваш. Кръвта слиза в задната част на мозъка и музикалният център пресъхва.

Пейте при всички условия на живота си, да почувствате голямото влияние на музиката върху човека във всяко

отношение. Това ни интересува нас, а не противодействията в живота. Срещу отрицателното и дисхармоничното ще излизаме с хармония, т.е. с музика и песен. Тази е причината, поради която музиката е навсякъде: в училищата, в църквите, в домовете. Коя майка не е пяла на детето си, за да го приспи и укроти?

И така, ще пеете гамата две седмици поред: сутрин, след ставане от сън, три пъти и вечер, преди лягане, пак три пъти. Същевременно, ще правите наблюденията си, да разберете, какво влияние ще окаже гамата върху вас.

Във връзка с музиката, ние достигаем до разбирането на два пътя в живота: възходящ и низходящ. Възходящият път е правият път, наречен още десният път, който включва всички възходящи сили, с техните форми, с тяхното съдържание и с техния смисъл. Низходящият път наричат още ляв път. Той включва всички низходящи сили, изразени в съответни за тях форми, със съответното им съдържание и смисъл. Какво разбираме под понятието “път”? Пътят включва всички възможности, които животът изисква във всеки даден момент. В този смисъл музиката е едно от средствата, което води човека във възходящия, т.е. в правия път на живота. Затова именно, всеки живот трябва да започва с музика.

Когато пеете гамата, няма да пеете като учениците в обикновените училища, да изредите тоновете един след друг, но ще пеете с мисъл. Като взимате тона “до”, ще мислите, че сега започвате живота, т.е. сега влизате в живота; като пеете “ре”, ще мислите, че трябва да събирате материал за оформяване на живота; при “ми”, ще мислите за разпределянето на материала; при “фа” - за неговото съчетание и приложение в работите ви; при “сол”, ще мислите, как да съградите къщата си; при “ла” - за измазването и, при “си” - за поставяне на врати и прозорци. Когато стигнете до вратите и прозорците, няма да ги разглеждате като механически пособия, но ще имате съзнателно отношение към тях. Прозорецът представя отворстие, през което светлината влиза не само в къщата на човека, но и в неговия ум. Вратата пък е място, през което човек влиза и излиза, т.е. път на движение на човешката душа.

И така, правете опити да пеете гамата, но и душата ви да взима

участие в пеенето. Това означава, не само умът и сърцето ви да взимат участие, но и мозъкът и дихателната система - ларинксът, дробовете, сърцето. С една дума цялото естество на човека да пее, всяка клетка да трепти. Мозъчната система, както и симпатичната нервна система също трябва да взимат участие в пеенето. Само така ще се научите да говорите правилно, т.е. музикално. Всеки ден пейте гамата по няколко пъти поред, докато добиете чистота в пеенето; всеки тон да бъде чист, ясен, определен. За да пее правилно, човек трябва да има здрави, добре развити дробове, да диша дълбоко. За развиването на дробовете благоприятстват екскурзиите, особено изкачването на планините.

Сега трябва една демонстрация, за да видим какво влияние има музиката. Например, на някой от вас, който е крайно неразположен и нервиран, да му изсвирим едно парче, и това негово неразположение да изчезне, да започне сам да се смее на себе си. В бъдеще, когато си неразположен, ще отидеш при някой свой приятел, ще го помолиш да посвири малко, ще го послушаш и състоянието ти ще се смени. Или, ако не разбираш някой предмет, когато послушаш някой, който свири, ще ти дойде някоя идея. В този случай трябва да свирите отвън, за да се хармонирате в светлинните гами. Те са гами на знанието. А топлинните гами са гами на успеха в живота. Не можеш да успееш в живота, ако не пееш на гамите на топлината. Те не са минорни, а са гами на постижение. В съвременната музика мажорните гами са гами на дейтелност, на енергия, на активност, а минорните гами са гами на мекота. Когато искат да изразят някое страдание, слагат минорни гами.

В Природата има гами на топлина и гами на светлина. Минорните гами са гами на топлина, а мажорните гами са гами на светлина. Съществува преплитане на мажорните светлинни гами и на минорните топлинни гами на живота. Някой път, вие трябва да мислите за светлината - за мажорните гами, които съдействат за създаването на мисълта. А когато тези мисли трябва да се изпълнят, необходимо е да влязат минорните топлинни гами. Тези природни гами не съответстват напълно на нашите. Аз ги наричам гами на човешките мисли и на човешките чувства. Когато искате нещо да се изпълни, тогава идват топлинните гами, които творят и създават.

Винаги, когато човек пее с тези гами, чувства че по неговото тяло се разлива малка приятна топлина. А когато пее със светлинните гами, тогава нещо проблясва в мисълта му. Може ли човек при тези светлинни гами да бъде меланхоличен? Минорната гама пък изразява чувствата на човека.

И така, изучавайте и прилагайте светлинните и топлинните гами разумно в живота си, за да се избавите от големите мъчнотии, които срещате. Не е лесна работа да държите своя лък. Колко години ви трябва, за да научите този ритъм? Ако свирите двадесет години по дванадесет часа на ден, може да се научите. Трябва не само да държите своя лък, но когато свирим, Природата да ни разбира. Тогава дори и буря да има, ако засвириш, времето се успокоява и вятърът млъква. Хармония обича Природата. Бурята се е образувала от дисхармония и ако се произведе хармония, тя веднага спира. Някои бури ги създаваме ние. Някой път хората се молят и идва дъжд, и когато спират да се молят, дъждът престава. Ние, хората, предизвикваме много неща в Природата и ние сами можем да ги поправим. Затова е необходимо да изучаваме законите, по които работите да се оправят.

За пример, не е все едно, само да знаете нотите, без да пеете, или да знаете нотите и да пеете. В първия случай нотите представляват мъртви величини, а във втория - живи. Някой казва, че има мажорни и минорни гами и започва да ги изрежда: до мажор, ре мажор, ла минор и т.н. Какво разбира той от тези гами? Нищо особено. Само едно знае, че мажорните гами са възходящи, а минорните - низходящи. Друг пък навлиза по-дълбоко в музиката и казва, че не всички тонове в гамата са еднакво важни. Например, в до мажор тонът "до" е господарят, а останалите - слуги. Като господар, той има повече гласове, а останалите тонове - всички по един глас. Същото е в ре мажор: "ре" е господарят, с повече гласове, а останалите тонове - слуги, с по един глас. Всички гами съществуват и в Природата, където оказват специфично въздействие върху живите същества. За пример, гама до мажор, в която тонът "до" заема първо място, означава импулс, който дава направление в живота. За да разбере този импулс, човек трябва да мине през седем стъпъла: пет с цели тонове, а две - по половин тон. Ще кажете, че не разбирате

гамите в Природата. Възможно е. Не е лесно, да разбере човек музиката в Природата, докато не я превърне в математическо отношение, а след това в геометрически форми. Това са отвлечени понятия, мъчни за разбиране, защото стоят далеч от вашето съзнание.

Да допуснем, че се намирате в една мъчителна ситуация и се питате с какво да започнете? За пример, каква е ролята на терцата в музиката? Основният тон, с който животът вече е започнал да функционира е “до”. Терцата “ми” е появяването на човешката мисъл, т.е. основата на живота. Нали този е бил основният тон в музиката на египтяните. Ако можеш да вземеш тази терца правилно, мисълта, чистата мисъл вече сама по себе си идва. Освен терци, имаме кварта, квинти, но според сегашната теория на музиката, какво е предназначението на терцата? В съвременната музика имате основен тон “до” - това е почивката, после имате “ре” - това е движението, накрая имате “ми” - това е мисълта. Те всички са съединени.

Ако сега ви кажа да ми дадете един чист тон “до”, или чисто “ми”, или чисто “ре”... Вие се занимавате с една музика, която е още само спорт за вас, а няма приложение в живота. Ние сега употребяваме музиката само за развлечение, а с музика можете да се лекувате. Например, имате една скръб и по никакъв начин не успявате да се освободите от нея. Казвате: Счулено е сърцето ми, счулено е сърцето ми! Не, попейте на вашето сърце така: Счуленото ми сърце ще се поправи!

Ако се намираме в трудно положение и имаме неразположение на духа, трябва да изпеем “до - ре - ми”, или да вземем “до” и “ми” в акорд, след което нашето състояние веднага ще се измени. Ако наистина се измени, това ще рече, че ние мислим; ако то не се измени, чистата мисъл не се е появила. Светлата мисъл е най-лесният път, който разрешава поне една мъчнотия.

Каква песен, в коя музикална гама трябва да пеете на яйцето, за да се излюпи? В до мажор, гамата - напрежение. Хубаво. А каква песен трябва да пеете и свирите на един човек, за да го накарате да ходи? Песен на гамата - движение. Сега, най-първо ще сложим правата мисъл. С какво започва гамата - движение? Гамата - напрежение започва с “до”, гамата движение започва с “ре”. Третата

гама, която ще научи човека да мисли, от къде ще започне? Ще започне от “ми”. Може ли да повишите тона “ми”? Не. Значи мисълта е нещо, което слиза, т.е. това, което понижаваш, слиза. Вдо мажор имате “ми” и “си”, които само се понижават. Другите тонове можете да ги повишавате и понижавате. “Ми” и “си” са входни врати на гамата. Понеже са входни врати, през коя се влиза и през коя се излиза? Тонът “си” може ли да го повишите? И него само можете да го понижавате.

Мисълта също има своя гама. За да започне да мисли, човек трябва да използва определена гама. Когато попадне в тази гама, той може да започне да мисли и всичките му мисли вече се нареждат музикално. В тази гама ти вече ще знаеш как са подредени мислите ти и тогава те ще имат външно напрежение.

Да допуснем, че някой от вас пее много тихо, а друг пее много силно. Ако пеете силно, кои са съображенията ви? И ако пеете тихо, какви са съображенията ви? Да вземем един тон - тона “ми”. Сега, от какво произхожда този тон? Той не произхожда от до минор. Когато един тон е много близко, не е ясен. А когато някой тон не е правилен, трябва да го поставите там, дето трябва да бъде. За да е правилен, не трябва да го взимаш по-долу от границите на своя бял дроб. Дори и една мисъл, която излиза оттам хармонично и влиза в гърлото, трябва да бъде съсредоточена, за да чувстваш добре това, което излиза през всичките дихателни пътища. И като говориш, ти чувстваш как то излиза във въздуха и как идва отвън. Въпросът трябва да се разглежда физиологично: когато тоновете на певеца опират в мекото небце, гласът му е плосък и нечист. Когато тоновете излизат от гърлото и се удрят в твърдото небце, гласът става чист и ясен. Гласът трябва да дойде към небцето, после до зъбите и тогава да излизе навън. Щом опре на мекото небце, музика няма. Който иска да пее ясно, а все опира тоновете на мекото небце, не може да постигне ясен глас.

Това, което ви казвам, сега не можете да го приложите. Трябва ви една школа на предметно учение. Трябва да се приложи сегашната музика - могат да се извадят много подходящи парчета. В съвременната музика има богат материал за цяла една школа. Може да се вземе от Бетховен, от Моцарт, от Шопен - да се извадят пасажки. Другото е развита тема, а тези пасажки са основни. Както

в една реч има основна мисъл, така и в музиката има основни пасажии, които са развити. Може да ги свирите. При какви условия? Някой път сте разположени и можете да вземете тона правилно; друг път не сте разположени и тонът не е верен.

Например, кой тон можете да вземете най-вярно? Някои от вас ще вземат вярно “сол”, някои ще вземат “си”, други могат да вземат вярно “до” или “ре”, а пък някои могат да вземат “ми” или “фа”, някои - “ла”. Това са вече, разни състояния. Онзи, който се намира в едно притеснено положение и искрено желае да се освободи от него, много вярно взима “до”. Този, който иска да върви напред, може да взима правилно “ре”. Който мисли правилно и няма крива мисъл, взима правилно “ми”. Този, който иска да забогатее в света, взима вярно “фа”. Който иска да рисува някаква картина, взима “сол”. Който иска да вземе някаква служба, да си почива, взима вярно “ла”. А този, който иска да стане много религиозен, много набожен взима вярно “си”. Това е цяла философия в музиката. Значи, един човек, който иска разумно да се освободи от ограничителните условия, може да взима вярно “до”.

Сега забележете: За да бъде ясен един тон, не трябва да има никакво препятствие в чувствата на човека. В гениалните музиканти винаги има един трепет, едно приятно безпокойство. Започнат ли да свирят, умът и чувствата в тях се сливат и те свирят вдъхновено. В чувствата не трябва да има никакво препятствие, безпокойство, никакво прекъсване на вътрешните чувства.

За пример, от какво се вдъхновяват съвременните певци и музиканти? Те се вдъхновяват или когато се харесат на публиката, или когато им се плаща добре.

От какво трябва да се възхищава бъдещият музикант, или певец. Той трябва да се възхищава от това, дали неговата музика е в сила да направи преврат в душата на падналия човек. Какво по-голямо възнаграждение може да има за музиканта от това, когато той свири в една кръчма с пияници и половината от тях се отказват веднага от пианството? Те ще кажат: Бог да те благослови, задето дойде между нас да ни посвириш! Какво по-голямо морално удовлетворение може да очаква

музикантът, ако със своята музика той е успял да събуди импулс към наука у този, който никога не е пожелавал да учи? Този човек започва да учи, завършва няколко факултета, става професор и казва: Благодарение на един музикант, аз днес не съм прост човек, а професор. На същото основание, когато и ние изречем една дума, тя трябва да произведе същия ефект, какъвто музиканта произвежда върху пияницата, или върху простия човек. Така и този човек да каже: Чух някога една дума, която ме избави от голяма беля и човек ме направи.

Тези са едни от задачите, които ви предстоят, като на ученици. Правилното разрешаване и прилагане на тези задачи, ще определи положението ви, като хора, носители на Новото.

Понякога вие бързате и искате да постигнете всичко. Добре, може ли един певец да изпее наведнъж ария, която продължава няколко минути? Искаме да разбираме всичко. Това е невъзможно, защото Животът е музика и изисква да пееш дълго време. Някои мислят, че може да се отделят от Живота и казват: Аз искам да чувствам всички работи. Тогава пей и свири. Пей с Любов, свири с Любов за да развиеш музикалното си чувство.

Помни: Музиката е истинският път за реализиране на каквато и да е мисъл, чувство или желание. Без музика нищо не се постига. Нещастията на хората се дължат на това, че нямат методи за работа. Условия имат, вътрешна музикалност имат, но методи нямат. Постиженията са резултат на разумни методи. Като не разбират това, хората се стремят към механически постижения.

Като влезе в човешкото царство, човек си служи с различни методи за работа. Един от методите е музиката. Тя внася подтик, импулс в човека. Може да имат заложби, сила в себе си, добри условия, но без музика нищо не се постига.

Какво е музиката? Път за постигане и реализиране на човешките мисли и желания. С музиката можеш да извървиш всички пътища. Двата тона “до - ми” представят терца, в която умът се справя с противодействието и безразличието. Тя е път, който ще те извади от противодействието. С други думи казано, терцата е онова състояние, при което човек решава един от големите въпроси на живота.

Слушаш един виден цигулар. Той свири повече на струната “сол”. Какво представлява “сол” и той не знае. Това е синият цвят - цвят на вярата. Следователно, не можеш да свириш на струната “сол”, ако нямаш вяра - основният тон на живота. От “сол” минаваш на “ми” - жълтият цвят - крайният предел. Жълтият цвят представя разумността. Значи, започваш с вярата, свършваш с разумността. Между струните “сол” и “ми” на цигулката стоят струните “ре” и “ла”. “Ре” представлява оранжевия цвят - цветът на индивидуализирането. Като свириш на струната “ре”, ти искаш да се индивидуализираш, да придобиеш по-голяма смелост. “Ла” представлява тъмносиния цвят. Следователно, като свириш, ще започнеш първо от “сол”, после ще минеш на “ре”, оттам - на “ла” - мелодията и ще свършиш със “ми”. След това ще преплиташ четирите цвята в хармонични съчетания. Това е музикален говор. Ако говориш на човек с развито естетично чувство, той ще те разбере и ще те слуша с удоволствие.

Учете се да говорите музикално. Слушал съм хора, които говорят крайно немусикално. Това се случва и между светски и между религиозни хора. И в пеенето, и в говора има нещо крайно не музикално. Заел се някой да съди хората, че не живеят, както трябва. Няма защо да ги съдиш. Това е най-долната служба на земята. Има кой да съди и да прилага закона. На всяка крачка срещате стражари. Те първи прилагат камшика. Твоята работа е да пееш и свириш, да говориш музикално. Ако критикуваш, ти си стражар, извадил си езика и режеш надясно - наляво. Ти не си ученик, не разбираш смисъла на живота.

Казвате: Какво постигнахме ние в живота? Това не е моя работа. Ако мислите, че пеете много хубаво, ще се спънете; ако мислите, че не можете да пеете, пак ще се спънете. Казваш, че си пял хубаво, но пак питаш другите, как си пял. Ако ти сам не се оцениш, другите не могат да те оценят. Те разбират по-малко от теб.

Като си пристигнал на Земята, ще се движиш между лошите условия и безразличието.

Като се натъкнете на лошите условия, на лошите мисли и желания, започнете да правите преводи. Така ще намерите изходния път и ще се освободите от тях. Това е терцата в живота. Тя

се състои от три тона: начален, среден и краен. Природата работи с терцата. Следователно, превръщайте мъчнотиите си в терца. Освен терцата, като метод за работа, има и други методи - кварта и квинта, но те са по-сложни. Основният метод на Природата е терцата. Големите мислители, маги и мъдреци до днес работят с терцата. Тя разрешава всички мъчнотии. Ако си ученик в музикално училище и се поддаваш на личните си чувства, нищо няма да постигнеш. Ще влезеш в стълкновение с окръжаващите и вместо придобивка, ще изгубиш нещо ценно от себе си. Личните чувства представляват събрана от векове енергия, която трябва да се вложи в работа. Те са бомба, която трябва да се изпразни внимателно и материалът и да се употреби за работа.

Казваш, че ще унищожис личните си чувства, Не ги пипай, но ги сложи на работа. Понеже си голям индивидуалист, ще срещнеш противодействия на пътя си. За да се справиш с личните чувства, започни да работиш с метода на терцата.

Днес, Природата поставя добрите хора между две злини. Те всякога се намират в полюсите на живота - в противодействие и безразличие. Значи, ще излезеш от една точка, ще работиш, за да постигнеш нещо и ще се върнеш към точката, откъдето си излязъл. Ще се движиш постоянно, докато постигнеш нещо. Това е терцата.

И така, всичко, каквото човек мисли, чувства и прави, се постига най-лесно чрез музиката. Аз говоря за вътрешната музика, която се изразява чрез свещения трепет на душата. Трептиш за нещо и ще го постигнеш. Центърът на този трепет, на това вътрешно чувство е на челото, между веждите. На музикален език аз наричам трепета "терца". Защо? Защото терцата разрешава мъчнотиите в живота. Свещения трепет е нещо музикално, не е обикновен трепет, който има най-много 16 трептения. Над 16 трептения може да се говори за музикални тонове от по-висок свят. Броят на трептенията няма нищо общо с трайността на тона. Затова има цели ноти, половини, четвъртини и т.н. Пееш една песен, в която имаш любими места. Като дойдеш до тях, ти продължаваш трайността на някои тонове, да звучат по-дълго време в тебе. То е все едно, когато пътуваш през красиви местности, там се спираш повече, за да се любиш. Щом стигнеш до една

неприятна за тебе местност, веднага забързваш, по-скоро да я преминеш. Неприятните места в музиката се наричат дисонанси. Разумният човек се спира пред дисонансите, с цел да ги изучи.

Много хора гледат на музиката като на професия, да си изкарат прехраната чрез нея. Това е външната страна на музиката. Така музиката се отделя от живота. Но ако гледате на музиката като метод за постигане на вашите мисли и желания, това е друг въпрос. Това е истинската музика, която е тясно свързана с живота. В този смисъл, всеки може да бъде музикант. От това гледище, всеки трябва да се интересува от музиката. Да свириш за прехраната си, или да удовлетвориш желанието на хората, това не е истинска музика. Това е техническа музика, в която ръката има главна роля. Такъв музикант е подобен на готвач, който иска да удовлетвори клиентите си. Той готви, каквото те обичат. И обикновеният музикант се съобразява с вкуса на слушателите си. Ако обичат светска, модерна музика, такава и той свири. Ако обичат класическа музика, пак ги задоволява.

Коя музика е класическа? Това знаят най-добре самите класици. Трябва да дойдат Бетховен, Бах и другите класици, те да обяснят, какво представлява класическата музика. Сега има много музиканти, но малко от тях разбират дълбокия смисъл на музиката. Свириш първа, втора, трета симфония от Бетховен. Коя от тях представя терцата? Той написал девет симфонии. Значи, три пъти повторил терцата, но по различни начини. Във всяка симфония Бетховен разрешава един кардинален въпрос. Музикантът трябва да знае, коя симфония е първа, коя - втора и т.н. Ще кажете, че те са номерирани от Бетховен. Това трябва да се знае. Може би, сегашната номерация не отговаря на онази, която Бетховен е дал на времето. Който знае всичките симфонии на Бетховен и прониква в тяхната дълбочина, той знае, коя е първа, коя - втора и т.н.

Казваш, че не можеш да живееш без музика. Прав си. Музиката е метод, чрез който се разрешават всички въпроси. Тя трябва да влезе в човека.

Още от миналото хората са се отклонили от музикалния път на живота и до днес не могат да се върнат там. Без музика не можеш да постигнеш загубеното. Ако не мислиш, не чувстваш и

не постъпваш музикално, нищо не можеш да постигнеш. Тази музикалност в човека наричаме “вечно добро”. Без музика не можеш да бъдеш добър. Това е изключено. Обръщат се към някого грубо и го питали: Моля, какво искаш? Това е животинско състояние и отношение, така и животните се обръщат едни към други. В това няма никаква музикалност.

Защо страдаме? Защото не давате път на вашата музикалност. Като страдаш, Природата ти казва: Изпей нещо! Или, говори нещо музикално. Кажу си: Мисли право, любии усърдно, постъпвай добре! Ако мисълта ти е лишена от Любов, нищо не се постига. Любовта внася импулс, подтик в човека. Добрата постъпка е краят, завършена проява на разумността.

Ето защо, колкото и да страдате, знайте, че чрез страданията Природата иска да събуди вашата музикалност. През каквито и страдания да минавате, пейте и свирете. Само така ще излезете от кривия път на живота, от меланхолията и от немусикалния живот.

Казваш: Предчувствам, че ще ми се случи нещо лошо. Ако не пейеш, ще ти се случи някакво нещастие. Какво да правиш? Пей! Всеки човек е поставен между две злини: едната е противодействието, а другата - безразличието. Ако можеш да пейеш и говориш музикално, ще се повдигнеш. Ако не можеш, ще ти се случи това, което предчувстваш.

Казваш: Трябва да се живее. Как? Както музиката, така и животът имат свой израз. Всеки момент ще благодариш за приятното и за неприятното. Че някой имал големи успехи, че се повдигнал в живота - ще благодариш. Като влезеш в света на противоречията, пак ще благодариш. Ще страдаш и ще разрешаваш противоречията. Преди тебе някой работил върху известен въпрос и направил грешки. Ти ще благодариш и за погрешките. Много време ще употребиш, но ще ги изправиш.

Сега някой свири тихо, с мекота, а друг - силно, енергично. Природата си служи и с двата метода: и с лекия, и с бурния. Вие искате, Природата да тегли своя лък всякога тихо, меко. Слушали сте, как свири начинаещия. Той взима цигулката и силно натиска лъка. Не е даровит, пък и не е свирил много. Който го чуе, ще запуши ушите си и

ще бяга. Друг е въпросът, ако слушате този, който е завършил вече музикалната академия. Той свири леко, чисто, приятно е да го слушаш. Ще кажете, че той е музикален. Да, той носи терцата в ума си. Като свири, той мисли върху три неща: първо, следи ръката си; второ, вслушва се във всеки тон и трето, каквото свири, вътрешно го пее.

Следователно, който върви по пътя на терцата, непременно ще има постижения. Добрият певец също върви по пътя на терцата. Той първо мисли, после чувства. Наистина, чувствата имат надмощие в живота, но зад всяко чувство се крие известна мисъл. При създаването на света, първо мисълта е взела участие. Ето защо, който мисли, само той може да разбере света. След това идват чувствата, проява на Любовта. Най-накрая идва постъпката. Значи, всеки човек е една постъпка, т.е. завършен резултат.

За да развива своята музикалност, човек се нуждае от някакъв инструмент, поне тъпан или дайре. Няма да ставаме виртуози, казвате. Ако не за другите, поне за себе си, всеки трябва да бъде виртуоз. Който не развива своята музикалност, не може да има успех в живота си. Ще пееш и ще свириш за себе си, на тебе да ти е приятно. Ще пееш и ще мислиш.

Как ще изпееете думата “анзохер”? Думата “анзохер” означава - право мисли и представя терца. Тя има три срички, както терцата - три тона. Средният тон, или средната сричка е най-слаба. Крайните тонове са “до” и “ми”. Тонът “ре” не се чува. Той представлява оранжевия цвят. Началният тон “до” представлява червения цвят - животът, който означава още жената. Тонът “ми” - крайният тон означава разумността. Като извади известна поука от живота, човек поумнява, т.е. прилага разумността. Терца може да се образува от всеки тон. Например “до - ми” е една терца; “ре - фа” - друга терца; “ми - сол” - трета. Всяка терца има свои постижения.

Чрез музиката ще се справите с мъчнотиите си. Ще се пазите да не нарушавате музикалните правила на Природата. Боледуваш - нарушил си тези правила. Неразположен си - нарушил си тези правила. Гневиш се - също. Ще възстановиш музикалните правила на Природата и ще се справиш с мъчнотията си. Срещаш един човек, който причинява неразположение на духа ти. Питаш

се, какво да правиш? Приложи терцата. Ще смениш един тон с друг. Седем тона има в музиката, можеш да вземеш който искаш. Един тон не разрешава въпросите - седем тона имаш на разположение. Ако не можеш да си служиш с цели тонове, ще си служиш с половинки, четвъртинки и др.

Изучавай музиката, като необходим метод на Природата Казваш: Не мога да бъда музикален. Това е твоя работа. Щом не си музикален, ще страдаш. Ще мислиш, чувстваш и постъпваш музикално - нищо повече. Любовта не търпи немусикални хора. Любещият е музикален. Не можеш да обичаш без музика. В музиката “до” е основният тон, а в живота Любовта е основният тон. Без основния тон човек е в мъгла. Споделяш, че обичаш едиково си. Щом обичаш, ти излизаш от основния тон на живота и с него разрешаваш всички въпроси. С основния тон ти разработваш всичко. Тогава и мисълта, и волята ти действат правилно. Където има музика, там всичко върви напред.

Сега няма да философствам, но искам да ви изпитам, да видя, доколко сте музикални, колко знаете да пеете. Кажете ми, какво означава терцата в музиката? Когато два тона заемат мястото на три тона, имаме терца. Например, “до - ми” е терца. Между тях е тонът “ре”, който не се чува. Двата тона се чуват, а третият мълчи. Когато два тона се чуват, а два мълчат, имаме кварта. Средният тон “ре” в терцата определя движението, посоката на песента. Тонът, който мълчи, определя вътрешното съдържание на музиката, или специално на дадена песен. В терцата “до - ми”, първият тон е “до”, крайният - “ми”.

В музиката се говори за малка и голяма терца. Малката терца е “ре - фа”, а голямата - “до - ми”. Ако става въпрос за музикална терца, лесно се говори за нея. Обаче, терцата съществува навсякъде в живота. Започваш една работа и след време я свършваш - ето една терца.

Музиката има приложение в живота. И тогава, тя е толкова по-силна, колкото по-добре се съчетават тоновете с думите. Искаш да пееш и свириш, но ще знаеш, че истинско пеене е това, което внася подтик, импулс в живота. Има тонове, които непрекъснато или дълго време звучат в съзнанието на човека. Изпяваш една песен и забелязваш, че някои тонове звучат още в съзнанието ти. Този тон

е истински. Изобщо, в Природата тоновете звучат непрекъснато.

В музиката има и паузи. Що е паузата? Знак за мълчание. Кога мълчи човек? Когато среща известно препятствие, което трябва да преодолее. Казвате, че в живота има непостижими неща. Те са непостижими по единствената причина, че човек стои на едно място и не може да ги следва. Ако тръгне след тях, те ще станат постижими. Ако вървиш след този, който се качва на планината и пее, гласът му непрекъснато ще звучи. Следователно, докато вървиш след идеята си, тя е постижима. Щом спреш на едно място и престанеш да я следваш, тя е непостижима. Казваш: Глупава е тази идея. Не е глупава, но не можеш да я постигнеш. Ти стоиш, а идеята се движи.

Запишете си изречението: “Всичко в живота е постижимо”. Кога? Когато спазваш времето, което носи всичко. Какво прави грънчарят със своите грънци? Пали пещта и ги пече. Той знае, кога да ги пече и колко време. Времето носи живото щастие. Ти седиш и чакаш, щастието да дойде отвън някъде. Земеделецът очаква щастието си от земята, орачът - от ралото си, а грънчарят - от своята пещ.

Кога е щастлив певецът? Когато пее. Цигуларят? Когато свири. Ученикът? Когато учи. Това са музикални максими, които трябва да се знаят.

Изпейте песента “Всичко в живота е постижимо”. Колко думи има в тази песен? Думите в песента покзват, че има едно препятствие, което трябва да се преодолее. За да го преодолееш, ще тръгнеш и ще пееш, но в коя посока ще тръгнеш и от кое място, и това трябва да знаеш. Не от всяко място можеш да тръгнеш. Ще тръгнеш оттам, откъдето се очаква постижение. Какво представлява животът? Песен. Няма по-хубава песен от живота. На какво можем да уподобим живота: на соната, на ария, или на симфония? Сонатите са елементарни неща, ариите - по-сложни музикални произведения, но стигнете ли до симфонията, там вече има нещо грандиозно, величествено. В източната музика преобладават мелодичните терци, а в западната - повече хармоничните. В мелодичните терци, линиите са повече огънати, а в хармоничните - линиите са прави. В мелодичната музика има огъване, а в хармоничната - широта и простор.

Сега, откъде да започнем? Да започнем от “сол” - тон с ясносин

цвят, който дава простор. При “сол” има по-малко мъчнотии, отколкото при “ла”. При “фа” въпросите имат две разрешения: вътрешно и външно. Вътрешното разрешение дава подтик, импулс, а външното - израз. (Учителят свири на цигулката и пее песента “Всичко в живота е постижимо”. Всички пеят заедно с Учителя). Всички се намираме пред едно препятствие. Как ще се разреши то? От какво зависи разрешаването му? От времето, което носи всички облаги.

Очаквай с търпение това време, което ти носи известни блага. Изпейте още един път песента “Всичко в живота е постижимо, когато човек е разумен и добър”. Разумният човек очаква времето, което носи благата. Ако доброто не е в него, той не може да има постижения. Без доброто и разумността нищо не се постига. И да имаш нещо, скоро ще го загубиш. И тогава ще дойдат скърбите и страданията. Само разумният и добрият може да бъде щастлив.

Като пеете песента, трябва да спазвате ритъма. Изпейте още няколко пъти песента. Финалът на песента е добър. Виждате, че като вървите по естествения път, във вас се създава вътрешен импулс и движение. Това се дължи на тоновете и на съдържанието на песента. Те оставят нещо във вашето съзнание. Досега пяхте песента по терците на хармонията. Изпейте я сега по терците на мелодията. Да изпеете хармонично една песен, това значи отмереност. В мелодията тази отмереност не съществува. Опитайте се да направите втори глас на песента.

В Природата има общи упражнения с общ смисъл. И мисълта на човека може да бъде обща и единична. Всички хора не разрешават едновременно един и същ въпрос, но всички стоят на един и същ път. Според закона на хармонията, едни вървят напред, а други - след тях. Но всеки си разрешава известна задача. Даже само един да разреши задачата си, тя е обща за всички.

В живота на човека се явяват въпроси, които той може да разреши или чрез Закона на Мъдростта, или чрез Закона на Любовта, или чрез Закона на Истината. Значи, съществуват три начина за решаване на въпросите. Ще започнеш от Любовта, като основен тон на живота. Само така ще мислиш и постъпваш правилно. И тогава, каквато дума кажеш, ще има смисъл. Ако думите нямат

съдържание и смисъл, те произвеждат обратни резултати.

Искаш да изпееш една песен. Първо разгледай думите, имат ли съдържание и смисъл, как са наредени. Има песни, които в даден момент не оказват добро влияние върху човека. Ако певецът е голям индивидуалист, трябва да избягва да пее песни, в които има тона “ре”. Нека пее такива песни, които да внасят противоположни елементи на индивидуалността. Ако си малодушен, нямаш самоувереност, пей песни, в които се среща най-много тонът “сол”. Той прави човека смел, самоуверен.

Питате, какво да правим със знанието, което имаме за музиката? Дръжте го в себе си и то е необходимо. Само не го носете на гърба си, за да не се уморите. Ако пееш или свириш нещо от Бетховен, добре е да знаеш, кога се е създала тази песен - сутрин, на обяд или вечер, при какво състояние на планетите. От това зависи, кога да я свирите и вие. Има щастливи и нещастни песни. Като знаете, кога се е създало едно музикално творение, може да му направите хороскоп.

Великото в живота се заключава във правилното съчетание между човешките мисли, чувства и постъпки, и тези на Рзумната Природа.

Когато Бетховен и другите велики музиканти творили, с тях заедно работели музикални същества от невидимия свят. Зад всяка музикална творба се крият възвишени същества. Те вдъхновяват музиканта и направляват неговата мисъл. Добрият музикант или певец се свързва с напреднали музикални същества от другия свят.

Сега, като ме слушате, ще се върнете пак към старото и ще ме питате: Как можем да живеем добре? Пей и свири да станеш музикален. Изпееш нещо, не върви. Изпееш го втори път, пак не върви. След като го изпееш 99 пъти, работата ще тръгне напред. Ще пееш дотогава, докато ти пръв бъдеш доволен от себе си. Също така и Природата трябва да е доволна от тебе. Целта е, като пееш и свириш, да изразиш Божествения Живот, а не своя. Първо ще изявиш Божествения живот, а после своя.

Питаш: Какво да правим, за да постигнем нещо реално? Ами развивайте своята вътрешна музикалност. Тя носи условия за добрия

живот. Да се върнем към въпроса за терцата, която прави нещата красиви. За да бъдеш красив, три неща са важни: да имаш красиво чело, нос и уста. Щом челото, носът и устата са красиви, очите и ушите също ще бъдат красиви. Оттам и ръцете, и краката ще бъдат добре развити и оформени. Ще сложиш ръката на челото си и ще изпиташ свещения трепет на душата. Ще погладиш носа си и ще изпиташ чувство на благодарност за всичко, което Бог ти е дал. Ще сложиш ръката си на устата и от нея ще потече мед, с който ще си пробиеш път навсякъде. Устата прави живота сладък или горчив. Зад челото се крие мисълта, зад носа се крие Любовта, а зад устата - истината. Ако слушаш челото какво мисли, нищо няма да постигнеш. Много мисли вълнуват човека, но той може да реализира само една част от тях. Ако слушаш устата, всичко можеш да постигнеш - сладко и медено говори тя. Всички ще бъдете музикални, това се иска от вас.

Желая ви да се разговаряте музикално. Както в операта. Там е направен вече този опит, но има още какво да се учи. В операта всички пеят, вместо да говорят. Ти казваш, че вятърът вее, реката бучи, а музикантът възприема това, като музика и го предава в песен. В някоя река се чува известен дисонанс. Това се дължи на камъчетата, през които тече водата. Те пречупват течението така, че произвеждат дисонанс. Премести камъчетата на друго място и дисонансът ще изчезне. Една българска пословица казва: “Каквото се провикнало, такова се откликнало”. Ако говориш с Природата музикално и тя ще ти отговори музикално.

Обезсърчиш се. Нямаш музикален метод за работа. Не мога да разреша едно противоречие. Нямаш музикален метод. Докога ще страдам? Докато развиеш своята музикалност. Тя е първият окултен метод за работа!

Сега ще ви дам следното правило: Вървете по пътя на терцата, като музикален път в живота. Този път ще го намерите в красивото чело, в красивия нос и в красивата уста.

От всичко казано досега, искам да остане у вас мисълта: Без музика нищо не се постига. С музика всичко се постига.

Трябва да учите музика! Ще я изучавате много старателно за да преминете от сегашната музика - до мажор - към музиката в

Природата. Как да ви предам това? Когато тоновете са правилни, в Природата има естествен ключ, т.е. ако произведеш правилно този тон, веднага в Природата ще стане промяна. Когато засвири един цигулар и е облачно - времето ще се изясни. Ако пееш определени песни, за половин час цялото небе ще се покрие с облаци; и ако половин час пееш други песни, небето може да се изясни. Вие ще попитате, възможно ли е това? Възможно е, когато работиш съответно на Природата. Аз мога това, когато разбирам нейните закони. Когато постъпя съобразно с нейните закони, ще имам известни последствия. Но кога ще направя това? Например, отивам в едно място, дето два месеца не е валило дъжд. Като ме видят растенията, започват да плачат и казват: “Загиваме!” Сядам при тях и запявам една песен. Тука вече има смисъл моята песен. Ще попея и няма да мине половин час и облаци ще дойдат, т.е. след един, два, три часа ще има вече дъжд. Или да кажем, че някъде има толкова много дъжд, че са се изподавили хора и водата е завлякла нивите. Когато отида там, мога да помогна. Как ще престане дъждът? Защо дойде потопахт? Потопахт дойде заради онези дисхармонични състояния и чувства, дойде, за да даде почивка на Земята.

Питам сега, какво е вашето верую? Вие казвате, че вярвате в Бога, а имате неразположение на духа. Ако обичате Господа, веднага това неразположение ще изчезне, когато помислите за Него. Щом мислите за Него и това състояние не се променя, вашата вяра е слаба. Сега, да кажем, че ти искаш да разбереш дали си добър певец? Когато си неразположен, хвани първата фаланга на показалеца си и я подръж, след това хвани втората фаланга и я подръж, накрая хвани и третата фаланга. Ако състоянието ти се измени, ти си добър певец.

Музиката е изкуство, дадено, за да можем да се справим със силите на нашия ум, на нашето сърце, на нашата воля. То е спасително средство, което ни е дадено. При грехопадението, човекът е изгубил своята музикалност и само няколко хиляди години преди Христа това чувство се е пробудило в една музикална област. Трябва да използвате музиката като метод на самовъзпитание - метод във вашето самосъзнание.

Да допуснем, че сега искате да пеете, но се срамувате. Какво

има да се срамуваш, като пееш в къщи. Първо, пеенето трябва да има връзка с вашето възпитание. Второ, трябва да има едно отражение. Пейте за себе си. Най-първо, пейте за Природата - пейте за хората, пейте за цветята, пейте за реките. Това е за вас - те са благата. Пейте за Природата! Когато погледнеш Природата, тогава пей, тогава свири, тогава има смисъл. Разбира се, кога ще правите това? Не когато сте на работа или да отделяте специално време, а когато сте излезли на екскурзия. На екскурзия ли сте, отделете част от времето си за едно самовъзпитание.

Днес съвременните хора пеят светски песни по-добре от духовните. Стигнат ли до духовните, гласът им се губи. В светските песни те влагат чувство, мисъл, а духовните не разбират. След като не разбират и не чувстват съдържанието на духовните песни, те не могат да ги изпълнят както трябва. В това отношение те приличат на певец, който обича виното. Седне ли пред чаша с вино, той се разполага вътрешно, започва да пее и казва: Винце, винце, червено винце! Сложите ли в същата чаша брашно, той не пее вече. Брашното не му действа, не го вдъхновява. Брашното е по-ценно от виното, но той не може да пее, не се насърчава от него. Намери ли се пред чаша с вино, веднага се настройва. Значи, брашното може да се уподоби на духовните песни, а виното - на светските. Истинският певец пее еднакво и на брашното, и на виното. Той живее в песента, тя го вдъхновява. А какво ще сложат пред него, това е безразлично. Той възпява всичко, понеже музиката е вътре в него.

И така, човек може да пее само тогава, когато песента е близо до сърцето и до ума му. За да пее човек, умът и сърцето му трябва да взимат участие в пеенето. Ако сърцето не подкрепя ума, и ако умът не подкрепя сърцето, никакъв глас не може да излезе. Без вдъхновение човек не може да пее. Вдъхновението идва само при пълно участие на ума и на сърцето в човека. При това положение в него става отпушване на един важен нерв в симпатичната нервна система. Певците работят десетки години върху гласа си, докато раздвижат този нерв. Не се ли отпуши този нерв, да потече енергия през него, певецът остава обикновен певец. Раздвижи ли се този нерв и започне да вибрира музикално, певецът става гениален. Когато този нерв започне да

вибрира музикално, енергията от него се предава на ларинкса, и певецът се вдъхновява. Големи усилия трябва да прави човек, докато раздвижи музикалния нерв в симпатичната нервна система. Когато се учи да пее, човек трябва да научи известна песен точно, т.е. в гамата, в която е дадена, да не минава от една гама в друга. И когато напредне в пеенето, тогава вече може да минава от една гама в друга. За да минава от една гама в друга, човек трябва да бъде майстор - виртуоз.

Пейте, упражнявайте се.

За да развivate гласа си, вие трябва да пеете всеки ден поне по половин час. Ако се предадете на грижите на физическия живот, вие ще престанете да пеете и ще изгубите и този глас, който имате. Като отидете в другия свят, първият изпит, на който ще ви поставят, е пеенето. Ако не можете да пеете, ще ви върнат назад. Който иска да пее добре, той трябва да пее за себе си, да задоволи своя вкус. Ако той сам е доволен от пеенето си, и другите ще бъдат доволни.

Като ученици на Окултна Школа, вие трябва да се свържете с музикалния свят, с музикални същества, които да създават у вас подтик да пеете и да свирите. Пейте, без да се стеснявате и подражавайте само на тези същества, които ви подтикват към пеене. Само те могат да ви послужат като образци на истински певци и музиканти.

Преди да започне да пее, човек трябва да си създаде добро настроение и разположение. Без добро разположение, той не може да пее. Искате ли да успява в пеенето, човек трябва да заеме положението на дете, което сега започва да се учи.

Като ученици, вие трябва да се учите да пеете. Млади и стари, всички трябва да пеят. Обикновено младите пеят повече, понеже имат стимул. Старите, като нямат стимул, престават да пеят. Ако са религиозни и любят Бога, те обичат да пеят. Любовта им към Бога е стимул, който ги заставя да учат, да пеят. Докато е млад, човек има за какво да пее. Когато е религиозен и обича Бога, макар и стар, човек пак има за кого да пее. Загуби ли младостта си, той престава да пее. Загуби ли вярата си, пак престава да пее. За да бъде здрав, радостен, човек трябва да пее, да слави Бога.

Псалмопевецът казва: "Пейте и възхвалявайте Господа."

Например, сега искате да вземете един тон, но не знаете, кой да

вземете и как да го изпеете или изсвирите. Когато взимате отделен тон, той трябва да бъде основният. След това, трябва да го вземете правилно. Всеки тон съдържа още шест тона в себе си. Ако не го изпеете правилно, да се включат и седемте тона в него, той няма да има съдържание. Главният тон е важен, а останалите шест са допълнителни тонове. Когато между отделните тонове има хармония, те изпъкват един след друг. Най-малката дисхармония между тоновете е причина за тяхната неправилност. Достатъчно е един от допълнителните тонове да отслабне, за да се появи известна неяснота и в останалите. Ако всички са в съгласие, между тях има яснота, има чистота.

Ако изучавах музика, за да имам яснота на тона, най-първо ще упражнявам първата фаланга на пръстите. Ако искам да дам съдържание на тона, ще упражнявам втората фаланга на пръстите и ако искам тонът да има изразителност, ще упражнявам третата фаланга на пръстите. Музикант, който не разбира този закон, няма да знае да пее както трябва. Той ще пее, но тонът му няма да има никаква форма, няма да има съдържание и няма да има изразителност. В тона ще има нещо празно.

Каквото и да се говори на хората за тоновете в музиката и за мислите в човешкия живот, малко са тези, които имат ясна представа за тях. Както тонът, така и мисълта са сложни неща. Между тоновете и мислите може да се направи връзка. Правилният тон е подобен на правата мисъл. Малко певци ще срещнете с чист, правилен тон. Правилният тон включва в себе си, сила, съдържание и смисъл. Той има отношение към правите мисли, чувства и действия. С други думи казано: Правилният тон произвежда в човека светлина и топлина. Следователно, само музикалният човек живее правилно. Защо? Защото в музиката има строга отмереност, такт, т.е. мярка на времето. Във физическия свят всички неща стават във време и пространство. Затова под "тактичен" човек разбираме онзи, който употребява всяко нещо навреме и на място. Който не е тактичен, внася дисхармония в живота си, а дисхармонията причинява зло. Ако някой сподели, че не може да живее добре, от това се подразбира, че не може да пее правилно. Който не пее добре, той произвежда шум, скърцане и пр.

В живота Природата обича верните и правилни неща. Следователно, мислите, чувствата и постъпките на човека трябва да

бъдат верни и правилни. Когато пеете, трябва да вложите цялото си сърце и цялата си душа. Работете усилено в това направление, за да се научите да пеете хубаво. Младите трябва да пеят. Не е така. Всички трябва да пеят - и млади, и стари. Който не пее правилно, не може да пристъпи към рая. Дълго ще чака пред райската врата, но няма да му се отвори. Ако мислите, че без пеене ще влезете в рая, вие се лъжете. На Небето приемат само добри певци, с ангелски гласове.

Някои мислят, че от тях се иска права мисъл, прави чувства и действия, без да бъдат добри певци. Те не разбират истината. Преди всичко, човек не може да има прави мисли, чувства и постъпки, ако не знае да пее. И светията трябва да пее. Не е светия онзи, който не пее правилно. И Христос е пял. Не е въпрос, пеенето и музиката да станат професия на човека, но да пее от Любов към пеенето. Казано е в Писанието: “Ще пеете и ще възхвалявате Господа.” Музиката трябва да бъде импулс в живота, да подтиква към работа, а не средство за препитание. Животът без музика е живот без любов, без светлина, без свобода. Живот с музика е живот на Любовта, живот на доброто. В Любовта и в доброто се включва всичко. Най-възвишеният израз на Любовта е музиката. Без музика, Любовта не може да се прояви в материалния свят.

Едно се иска от съвременните хора: Да пеят правилно и с Любов. Ако пеят така, където влязат, те ще внесат мир и радост. Влязат ли между хора, които се бият, боят трябва да спре; ако влязат между крадци и лъжци, кражбата и лъжката трябва да престанат. Злото отстъпва пред музиката, както и пред Любовта. Затова, вложете своята музикалност не само в пеенето, но и в говора. Където има музика, там е Любовта, там е животът. Защо се срамувате от Любовта? Защото не я разбирате. Който не разбира Любовта, нищо не постига. Той ще пее и свири, но няма да стане даровит музикант.

Някой иска да се учи при най-видния професор по музика. Желанието му е добро, но важно е, дали професорът ще го приеме. Той ще опита неговата дарба по музиката и ако не прояви такава, няма да го приеме. На същото основание много хора искат да видят Христос. И това е възможно. Обаче Христос се интересува само от

онези, които имат някаква дарба и са готови да работят върху себе си, да развият своята дарба. Без тази дарба, и да се домогнете до Христос, нито ще Го видите, нито ще Го разберете. Ще каже някой, че люби Христос и желае да Го види. Това не е достатъчно. Можеш да любиш човека и да му дадеш нещо от себе си. Можеш да любиш човека и да вземеш нещо от него. Защо не пожела някой да види Христос, но с цел да се научи да пее правилно? Който пее правилно, лесно може да заеме каквато и да е служба. Тежко е положението на този, който не знае да пее. Каквато и служба да му дадеш, нищо не може да постигне. Правилното и добро пеене е истинската препоръка и на този, и на онзи свят.

Един ден прочутата певица Аделина Пати се явила при директора на пощата в Ню Йорк да получи един чек от 50 000 долара. Директорът поискал от нея документ, с който да освидетелства самоличността си. Поради липса на такъв, той отказал да и даде сумата. Без да му мисли много, тя застанала в средата на главния салон в пощата и започнала да пее. Всички чиновници оставили перата си настрана и се унесли в пеенето. Като чул песента, директорът на пощата казал: Това е Аделина Пати. Да и се даде сумата, отбелязана в чека. Всеки, който чул гласа на певицата споделил, че освен Аделина Пати, никой друг не може да пее така хубаво.

Някой иска да бъде голям човек - например, иска да стане известен художник. Колко картини трябва да нарисува художникът? Трябва да нарисува само една, а не да рисува десет - двадесет картини. Една е достатъчна. Напиши една книга, но на свят - може да е от десет листа (по-малко от десет листа не пиши). И по музика научи една песен, но на свят, че като я засвириш, мъртвите да оживеят. Сега свирите Бетховен, Моцарт. Това е хубаво, но аз сега по друг начин гледам: Това, което класиците са написали, е само едно парче. Цялата класическа музика не е написана, тя е много голямо парче. Моцарт е взел само една част. Това мога да го изведа, да ви го превода с музикални термини. Бетховен пък е взел друга част. Бах, който минава за учител, ходел по планините, за да изучава музикалния говор на Природата. Музиката на Бетховен не е като тази на Бах - нещо класическо има в нея, едно равновесие не

еднообразие. Той описва хубостта на самия живот - как човешкият дух се бори с някои препятствия, как ги преодолява. Музика има в човека, който се бори, музика има в учения, в поета, музика има в художника, музика има във всички хора - навсякъде има музика.

Мислите ли, че преди Бетховен не е имало музиканти - композитори? Достатъчно е да се върнете към предисторическите времена, да видите каква музика, какви композитори са съществували и тогава. Ако чуete симфониите на някои от тези музиканти, ще признаете, че тези на Бетховен остават назад. Тяхната музика е била израз на един възвишен свят, към който и до днес още хората се стремят.

Ето затова, стремете се към единство - в музиката има единство. Научете се да свирите онова парче на Живота - стремете се не само да станете музиканти, но като засвирите, да измените своето състояние, да измените своята карма. Свирете на Живота. На кого да свирим? Свири на Живота. Свири така, че умрелите да оживеят. Кои хора са умрели? Аз наричам “умрели хора” тези, които не мислят. Когато се доближим до един човек, той трябва да започне да мисли. Индусите са изучавали този въпрос и са открили, че всички животни имат своя музика. Те я крият, но когато засвирят, слушат и тигри, и лъвовe и всички идват. Всички животни имат по една песен и когато индусът засвири със своята пищялка, те се събират. Всяко неприятно чувство, също има своя музика. Аз мога да разиграя всяка неприятност, колкото и да е лоша. Щом започне да играе, тя си заминава. Например, идва ти някакво желание, искаш да биеш някого - то е кобра. Засвири една песен и веднага тази кобра ще се надигне, ще се измени, няма вече да те хапе, ще те погледа и ще отмине като котка. Казва някой: Защо ми трябва да свири? Ако не свириш... Трябва не само да бъдеш цигулар, но трябва да учиш. Господ ти е дал музика, за да знаеш как да се лекуваш. Пей, свири! После тропай музикално! Какво е тропането? Музика е това - тъпан. И тъпанът си има свое място в оркестъра. Ще кажете, че това не е класическа музика. Съгласен съм, това е органична, това е психична музика. Вие трябва да проучвате цялата музика, защото тя показва усилията на човешкия дух. Всички улове, свързани в едно, са дошли на Земята да дадат нещо на света. Всички музиканти са дали нещо отлично на света. В бъдеще ще се дадат още по-хубави работи.

Това е началото на нещата - ще дойдат още хиляди хора да работят и в науката, и във философията. Всичко онова, което е създадено в поезията, в музиката е хубаво, но не трябва да мислите, че то е последното в света. Не, то е още началото. Радвайте се на това, което имате. Ако в сегашния век не можете да пеете, ако в сегашния век не можете да свирите, аз ви съжалявам. Ако в сегашния век не можете да сте весели, аз ви съжалявам.

Сега, вие казвате: Да имам няколко милиона в банката! Ако имаш гласа на Карузо* и нямаш пет пари, няма ли да извадиш милиони от банката?

Например, дойде някой, който знае да пее и ти изпълни една песен, ще ти е приятно да го слушаш, но ако дойде друг, който не знае да пее, няма да ти е приятно да го слушаш. Хубаво, колко начина има, за да бъдеш в музиката приятен някому. Има три начина. Един сопран не се нуждае от втори сопран, а има нужда от бас, за да го подкрепи. Басовите звуци се отличават от сопрановите - те са магнетични, трептенията им са по-дълги и по-малко на брой, понеже басът се движи в една много гъста среда. Когато искаш да засегнеш хората дълбоко в живота, трябва басово да им пееш. Умът е сопран, сърцето е бас, а волята е капелмайсторът, който дирижира и дава такт. За пример, сега имаме два баса и два сопрана. Първо имаме сопран на духа - духът е сопран, а душата е бас, сърцето е алт, а умът е тенор. Ако само сърцето и умът играят роля, сопранът не може да слезе по-долу от алта, а басът не може да се качи по-горе от тенора. Тенорът е границата, която пък определя сопрановите трептения. Ако искаме да кажем: Къде си тръгнал бе? Тази фраза може да се изговори или със сопран, или с бас. Във високите тонове трудно могат да се вложат чувствания, там трябва да има яснота. Високият тон трябва да бъде ясен и чист, а басовият трябва да бъде мек и силен. Басовите тонове са силни, понеже са близки.

Всичко, което се изучава, се отразява и върху човешкото лице. Както мислиш, така ще бъдат създадени лицето, носът, ухото. Когато изучавате човешкото ухо, може да разгледате

* Енрико Карузо (1873 - 1921 г.)

как е направено външно, но може да разгледате и неговия строеж и ще разберете какво не ви достига. По ухото на един човек може да познаеш колко е напреднал в музиката. Ако нямаш музикално ухо, не си музикален. Не че от ухото зависи, но по ухото може да познаеш музикалността на човека.

Френолозите най-първо търсят признака на музикалността на челото, и ако ухото ти е развито, ще бъде развит и центърът на челото. За пример, всяка една възможност може да се развие. Ако това, което имаш го упражняваш, ако обичаш да свириш, да пееш, ако се интересуваш от музика, ще развиеш това чувство. Музиката пък ще предизвика развитието на друг център в теб. Когато има музикалност, ще се прояви и ритъм в човека. Музикалността в човешкия характер създава едно нещо, а ритъмът създава друго нещо. Човек, който има ритъм в живота, е разположен, оставя всяко нещо само по себе си да дойде, той разбира ритъма на нещата и не се тревожи. Също така се говори и за такт в музиката. Тактът в музиката е да знаеш да разпределяш. Той може да бъде бърз или бавен. Тактът преминава и в живота. Например, искаш бързо да свършиш една работа; тогава каква е твоята музика? Някой път тя е мудна - това са класически парчета. Как се нарича темпото в музиката, когато се пее бавно? Анданте, адажио... И без тези обяснения може. Съвременната наука и музиката са богати във всички области. Те показват докъде е достигнал човек.

Сега трябва да се учите да употребявате науката за повдигане на вашето съзнание. Например, в теб може да се зароди амбиция. Тя не е лошо нещо, но трябва да знаеш възможността, с която можеш да работиш в даден случай. Трябва да знаеш за десет години напред, какво можеш да постигнеш. Ако се занимаваш, за десет години сравнително много можеш да постигнеш, а ако не се занимаваш, много малко можеш да постигнеш, можеш да изгубиш. Много музиканти са губили, когато са се пресилвали, и след това не са могли да работят. Всяко неестествено безпокойство, на което хората са подложени, ги уврежда. За пример, имаш едно чувство и се безпокоиш какво мислят хората за теб. Ти си студент или си ученик и се безпокоиш каква бележка ще получиш. Безпокоиш се какво място ще заемеш, колко пари ще ти трябват. Хиляди неща

има, които те безпокоят в даден момент. Кое е по-важното?

Вие имате много повърхностно схващане на живота, затова идват страданията. За пример от Невидимия свят те изпращат на Земята, за да свириш на хората. Ти си изпратен затова, подписал си едно задължение с всички документи, имаш всичките възможности, но щом пристигнеш тук, забравяш програмата и казваш: Как така ще свирия? Точно така, ще даваш концерти без пари! Как така без пари? Така ще постъпиш. Я ми докажи! Казвам: Ще видиш, самият живот ще ти докаже. И ако не следваш програмата, която ти е определена отгоре, ще закъсаш. Ще се върнеш и тогава ще видиш. Какво ти струва да свириш на хората?

Как ще свирия на тези невежи хора? Именно защото са невежи, затова ще свириш. Ако всички хора знаеха като теб, нямаше да има нужда от музика.

Защо са музикантите? Аз взимам музиката като едно спасително средство. Може да взема и живописиста - това е само за изяснение. Музиката е важна при всички обстоятелства и във всяко отношение, защото в най-опасните моменти с нея можеш да се спасиш.

Днес много музиканти не учат. Защо. Защото са допуснали чувства в своята музика. Музикалността не е ориентирана към чувствения свят. Когато един музикант допусне чувства в своята музика, той започва да мисли за мнението на хората. Ако си музикант, ще отидеш да свириш на нивата по два пъти в седмицата! Ако свириш както трябва, твоето жито ще бъде най-хубавото. Ще ви приведа примери за това: Има стари българи, които са карали житото на нивата им да расте, а хората се чудели и ги наричали магьосници. Като засее нивата, този човек всяка седмица ходи, обикаля нивата, връща се. След това наново идва, пак я заобиколи и пак се върне. Накрая виждаш едни големи класове на неговата нива! А другите казват: И моята нива е до неговата, но няма такива класове.

Цялата тайна е, че той е свирил на своята нива.

Затова, важно е приложението. За пример, вие имате едно чувство, което искате да развиете, например музикант сте. Ако музикантът не обикаля музиката си, той не може да се развие. Друг музикант казва: Каквото Господ даде. Какво дава Господ на

мързеливите? Ако ти обикаляш нивата си, Господ ще ти даде нещо друго - хубаво. Ако не я обикаляш, пак ще ти даде, но няма да бъдеш доволен от него. При това, между този, който обикаля нивата, и житото се образува една връзка. Ако не можеш да накараш музиката да те възлюби, музикант не можеш да станеш. Музиката трябва да те възлюби. Питате, как ще ни възлюби музиката. Музиката, това са музикални същества от другия свят и ако те не те възлюбят, музикант не можеш да бъдеш. Трябва да разбираш музиката не в звуковете, но в разумните същества. Когато се влюбиш в тях, музикант можеш да станеш. Ще ги възлюбиш и ще ги намериш. Казва някой: Къде да ги намеря? Ще ги търсиш! В Божествения свят има десет видни първостепенни музиканти, в Ангелския свят има сто, а в човешкия свят има хиляда - всичко хиляда сто и десет. Ако имаш един човешки, един ангелски и един Божествен музикант, те се различават - всеки от по-горния свят е десет пъти по-силен, по-способен от другия. Те съзнават това. Когато дойдат тези трима музиканти - един Божествен, един ангелски и един човешки, те предават нещо на човека. Някой път може само един да вземе участие, някъде може и десетте да вземат участие и да предадат нещо.

Когато човек иска да се повдигне, той трябва да обича музиката, да обича онези, които са я създали. Ако искате да прогресирате, трябва да се свържете с Разумните същества. Всеки един клон от науката си има свои Разумни същества, които я поддържат. Здравето се поддържа от Разумни същества. То не е нещо, което принадлежи само на един човек. Затова, ако сам се трудиш да бъдеш добър, това е много трудна работа, но ако живееш между добрите, тогава ще се проявиш. Доброто в дадения случай е само възможност за всички постижения в света. Да бъдеш добър не е нещо механично. То е една възможност за постижение на всички блага, които искате в живота. Това ви казвам за изяснение отчасти. Аз не искам да бъдете светии (това е голяма работа), но искам малко добри да бъдете. То е достатъчно. Малкото добро има всичката сила в себе си. Всеки ден, когато се събуждаш, трябва да съзнаваш и да се радваш, че ставаш малко по-добър. Ти много работи си изучил, но не си толкова добър. Когато станеш и забележиш едно подобрение, трябва да ти трепне

сърцето и да се зарадваш. Радвайте се на малките придобивки, които имате. Това е път за правилно развитие.

Често забелязвам, че в цигулката на най-добрия майстор има известни места върху грифа, които са фатални. Рядко се случва, но когато в цигулка или в пиано се получи скъсване на струна, то се дължи на тях. Понякога при изпълнение на дадена творба става така, че пипнеш точно този тон - на това място и веднага струната се скъсва. И в пътя на живота има много опасни места и ако сте невнимателни, можете да си напакостите. За пример, можете да обидите един човек само с едно движение. Представете си, че пред вас стои един много наблюдателен и много чувствителен човек и вие го погледнете със свити вежди. Той може да се засегне, защото в неговия ум вие сте направили едно престъпление. Кажете ми как трябва да го погледнете. Друг път вие мислите за себе си, че сте неразположени, защото или не сте яли или не сте спали и т.н. Питам дали добрите певци ядат много? Много малко ядат. Добрите свирци пият ли много? Не, въобще не пият, защото започнат ли да пият, не могат да бъдат свирци. И певецът, щом започне много да яде, не може да бъде певец. Ученият, започне ли много да яде, не може да бъде учен човек. Изобщо, ученият човек си има особена мярка, богатият човек си има особена мярка, музикалният човек си има особена мярка, красивият човек си има особена мярка - всички си имат своя мярка, своя форма. Казвам: Трябва да се научите на този велик закон. Понякога вие искате да разберете човешкия живот. Докато не изучите музиката, не може да го разберете. Човек може да разбере живота само музикално. При музиката всички хора се примиряват - и богати, и сиромаси, престават да имат всички тези изкуствени разделения, забравят всичко старо, взимат ново становище и всеки слуша това, което е разбрал.

Сега, на какво прилича тази наша работа? Говорим за богатите хора, но вие сте сиромаси; говорим за учените хора, но вие не сте учени; говорим за музика, но вие не сте такива истински музиканти. Когато се приберете в къщи трябва да нагласите цигулката си, добре да настроите струните и. Трябва всички да имате по една хубава цигулка и да и поставите най-хубавите струни. Тогава ще вземете основните “сол, ре, ла и ми”, ще ги поставите музикално, ще ги нагласите и ще

започнете да свирите. Имате седем тона, но когато дойде гениалният музикант, той съчетава тоновете, вземе шестнайсетини, взема тридесет и втори, след това - шестдесет и четвърти, поставя четвъртини, цели ноти, после - половини, слага и паузи и създава хубава песен. След това поставя и украшения. Колко трудно се свирят украшенията. Казвам: За човешката мисъл се изисква много голяма музика.

Днес вие пишете нотите на пет линии, някои ги пишете над, някои - под, други между линиите. Когато видите, че някоя нота е сложена на една самостоятелна линия, можете ли да определите коя е тя? Можете да предполагате. Ако ви кажа, че е основна, а коя нота е основна? “До”. Най-първо трябва да знаете какво място заема “до” в музиката? Колко е голямото разширение на “до”? Цяла нота. Цяло “до”, половина “до”, четвъртина “до”, осмина “до”, шестнадесетина “до”, тридесетивторина “до” и шестдесетичетвъртина “до”. От последния нагоре как бихте взели този тон? Шестдесетичетвъртина не е пределното времетраене, но засега е последен етап и по-нагоре не можете да отидете. Това е толкова кратко време, че в шестдесетичетвъртината нямаш време да вземеш тона. Всъщност какъв е законът, който определя стойностите в музиката? Това е философска работа, много мъчна за разбиране. И сложността е там, че понякога трябва да свържете и да определите какво отношение има музиката към живота. Защото целият живот не е такава музика, както ние я разбираме. Виждаме, че на младини хората пеят, а на старини мислят. Защо старите не пеят, а младите пеят? Може да уподобим, че младият е този, който слиза отгоре, слиза като поток от планината. Когато слиза, водата пее, шуми, но като стигне до равнината, спира се някъде и престава да пее - значи движението и вече е слабо. На старини човек седи - той е застояла вода, само обикаля и ако дойде вятър, ще се подвижи. Младият върви по известна линия, по свой определен път. Казват, че си млад, но ако нямаш в света идеал, ти не знаеш да пееш “ре”. Трябва “ре” - то да го взимаш и във възходяща, и в низходяща степен. В низходяща степен са бемолите, а пък във възходяща са диезите.

Ако нямаш любов в себе си, ти не можеш да изпееш “до”. “До” дава подтик. То е първият подтик. Той е основният тон на живота.

Най-малката любов, с която човек може да започне в света, това е “до”. То е най-малката любов, при която се пробужда човешкото съзнание. Това е първият Божествен лъч, който показва пътя, по който човешката душа трябва да тръгне. И когато стигне до “ми”, това е границата на физическия свят - “до, ре, ми, фа, сол, ла” - това е духовният свят. А при “си” - една нота имаме от Божествения свят - това е “си”. Оттам нагоре има още два тона, които съвременната музика не ги знае какви са. И понеже тези Божествени тонове не ги знаем, ние пак повтаряме отначало “до”..., т.е. започваме пак оттам, откъдето се започнали. Но и това са хубави работи.

Този музикант, който е разбрал първите три тона, той е станал специалист на физическото поле. Той ще познае всяко изкуство на Земята, ако познава трите тона и тогава всичко може да направи. Всичко ще му бъде ясно като бял ден.

Пеенето представлява съчетание между разните светове: басът представлява физическия свят; алтът - чувствения свят; тенорът - умствения свят, а сопранът - духовния свят. Тенорът представлява най-учените хора, които боравят с фактите; алтът представлява изкуството; басът е материалният свят, който подкрепва нещата. Той трябва да се обажда от време на време, да свързва другите гласове в едно цяло. Сопраните са духовните хора, които служат за основа, върху която се гради. Те трябва да проникват между всички останали гласове. Сопранът идва от високо място, затова вибрациите му са къси и силни.

Засега няма истински музиканти в света. Те ще дойдат, когато инструментите им започнат да говорят. Когато цигулката започне да говори в ръцете на цигуларя, тогава ще дойдат идейните цигулари. В пеенето, както и в свиренето, трябва да има израз. Преди всичко вие трябва да взимате чисти тонове, да пеете така, че ангелите да изпитват удоволствие, като ви слушат. Пеенето не е качество само на духовния човек. Всеки трябва да пее.

Онези, които са създали музиката, са били много умни хора. Откога датира музиката в живота? От създаването на човека. Музиката е една дълбока сфера на Битието. Тези хора са разбирали Божествените закони и са изразили това велико творчество в музиката. Тези закони не може да се изменят. Ако се намалят

вибрациите на тоновете в музиката, ще имаме един вид музика; ако се повишат вибрациите на тоновете в музиката, ще имаме друг вид музика. Музиката се изразява според чувствата. Религиозните хора са взели музиката за израз на техните религиозни чувства. Онези, които искат да изразят своите световни чувства, те са приложили музиката за световна цел. Всеки е използвал музиката за своята цел.

И първото нещо, с което започва черната ложа, когато попаднеш в нея, е огрубяването на гласа ти. Щом започне да загрубява гласът, изменя се ципицата - ларинкса, изменя се и характерът, понеже тези вибрации са много чувствителни. Ще вложиш в ума си мисълта, че си мобилизиран, и ще кажеш: “Аз съм мобилизиран в Божествената музика и не мога да пея друго, освен по всички правила на Божествената музика”. Ще държиш тази мисъл вътре в ума си, то е най-ценното.

Сега и между младите, и между старите - мъже и жени, има отлични гласове, но са огрубели: Ядете лютичко, тревожите се. Всяка тревога се отразява върху ларинкса. А и когато действат низшите чувства, страстите, тези гласни органи загрубяват. И забележете, онези хора, които са груби, и гласът им съответства на техния характер. Музиката се изразява със същите органи, с каквито и говорът, т.е. същата тази ципица на гърлото, която служи за говора, служи и за пеене. Така че, музиката и говорът са брат и сестра, защото излизат от един и същ център. Някой казва: Да имам пиано, или друг някакъв инструмент! Ти имаш най-стария инструмент. Не си ли доволен от него? Кой е този инструмент? Ларинксът. Никакъв инструмент не може да се сравни с човешкия ларинкс. Само едно се иска от вас: Да го развивате правилно.

Винаги търсете в себе си тази способност, на която може да разчитате най-много. Аз взимам пеенето, защото то е музикален говор, а повечето неща във физическия свят вие ги създавате чрез говора. Например, говориш наляво - надясно и си създаваш неприятности. Когато говорът не е правилен, и чувствата и мислите, и действията не са правилни. Ето затова музикалността на човека е начин да се изгладят чувствата, мислите и постъпките, да станат хармонични. Когато мислите

и чувствата са хармонични, вече имате музикално състояние.

Ти не можеш да бъдеш музикален, докато нямаш хармонични мисли, хармонични чувства и хармонични постъпки. Едва тогава ще бъдеш музикален, и всичко можеш да постигнеш. Това означава умът ти да взима участие, сърцето ти да взима участие и волята ти да взима участие. Там, където умът, сърцето и волята взимат участие, музиката вече се проявява като една мощна сила. Затова музиката се препоръчва като едно усилие, което съединява ума, сърцето и волята в един разумен процес. А в обикновената музика често не знаем защо пеем.

Сега запомнете само това: Не можеш да бъдеш музикален, ако нямаш прави мисли, чувства и постъпки.

Само хармоничната мисъл, само хармоничните чувства, само хармоничните постъпки създават условия за хубавата музика.

Музиката, това е съединителното звено между ангелския свят и човешкия свят. Съединителна нишка е музиката. Затова всичките религиозни упражнения, всичките духовни упражнения започват все с музика. Тя е език на духовете. Духовете разбират този език. И когато вие искате да привлечете някой дух, да му въздействате или да ви разбере, трябва да пеете или да свирите. Музиката изисква дълго време работа и не само дълго време работа, но интензивна работа. Това е необходимо, за да разберете окултната музика не само в нейната външна страна, но и вътрешна.

Имайте предвид, че окултната музика много мъчно се поддава на изучаване. Изисква се остър слух и съсредоточено внимание, след което човек трябва да се освободи от всички традиции. Съвременната музика, това е предговор на окултната музика. Така както се е развила технически обикновената музика, тя е подготвителна стъпка към окултната музика. В цялата светска музика има два момента - един момент на радост, вторият на скръб; един на разрушение, вторият на съграждане и в края на краищата тя ви оставя само съграждане и разваляне, няма нищо определено. Поради това светската музика всякога е незавършена. Може да направите един опит. След като сте били някоя вечер на концерт, като се върнете, ще усетите една тъга.

Направете опит! Това показва, че в тази музика има нещо незавършено. А такова състояние не трябва да ни навестява. Музиката трябва да остави едно радостно чувство във възходяща степен, чувство на творчество. Ние трябва да разбираме музиката малко в по-друг смисъл. Някои хора разделят музиката на светска и духовна. Аз я разделям на музика възходяща и музика низходяща. Първата е, която разширява, а низходящата е светска музика, където има тези два момента. Но и едната, и другата са необходими, защото те взаимно се допълват.

Сега в окултната музика ние допускаме известни аномалности. И защо? Ако аз бих ви изсвирил една чисто окултна песен, този салон щеше да хвъркне. Знаете ли това? Следователно, за да не ни споходи това разрушение, ние оставяме известни дисонанси, за да пазят равновесие. Същото е и в човешкия живот - дисонансите, които имате, са необходими. Злото например, от музикално гледище, то е един дисонанс в живота. Ако няма този дисонанс, вашият организъм ще хвъркне. За да ви спънат, поставя се този дисонанс. Следователно, от музикално гледище дисонансът е потребен и след него веднага ще дойде една хармония. И така ние ще направим един музикален опит, да видим какво може да направи музиката. Ще опитаме силата на музиката. Това е по отношение трептенията на окултната музика. Те са по-силни и с по-къси вибрации. Аз съм забелязал видни музиканти, тук и в Америка, правят тези трептения при свиренето, но тези музикални вълни са дълги и вследствие на това при тези трептения звукът не е пълен. Някои изключително видни музиканти са постигнали много, стигнали са до границата на окултната музика, но тях можете да ги преброите на пръсти.

Съвременните музиканти не знаят едно нещо, че от всеки един пръст излизат особени енергии. Например, ако аз взема третата позиция с третия пръст и след това взема басовата струна с втория пръст, ще имате два различни тона по качество и по същество. Този, който се занимава с окултната музика, ще види, че упражненията в нея са малко по-различни, някои позиции съвпадат, но има особено разместване. Това окултно свирене само Паганини го е знаел и той си е местил пръстите по особен начин. Неговото свирене не могат да го възпроизведат, защото той е свирел по особен начин с пръстите си.

Днес в музиката, вие слушате тези класически композитори - Моцарт, Бетховен. Ако някой ви попита: В какво се състои класицизмът на Бетховен? Казваме: Чудно нещо! Той е дивен! Но какво е? Казваш: Еди - кой си, чувствам аз силата му. Какво чувстваш? Там, като видиш нотите, може да покажеш коя нота, кой пасаж ти харесва, защо и за какво. Той може да означава някаква идея. За пример, може ли някой човек да се кара и да ти говори тихо? Той като ти говори любовно, може да ти каже: Ти си благ човек. А когато иска да се кара, ще натърти гласа си. Съобразно тоновете в Природата - дали са силни, или тихи, изразяват известна идея. Така и на някой концерт ще вдигнат една олелия. Казваш: Отлично свири! Казвам: Все се карахте. Има оркестранти, които свирят бурно. То е хубаво, като караница, но трябва да изразят известна идея. В музиката трябва да изразяваме образно всички чувства. Трябва да знаем и начина, по който се изразява едно чувство. И в пеенето е същото. Ние като започнем, че и любов, и всичко, караме ей така, по шопски. Не, не, окултната музика не търпи тези работи. Тя има образи, израз има, идея има в нея. Поезията е скрита вътре в самата музика. И аз искам да помислите върху това. Тя е една широка област.

Преди една седмица в София идва английски хор. Питаха ме, какво впечатление имам от него. Казвам: В хоровата музика англичаните са добре. Също така са добри изпълнители на класическата музика. И българите пеят добре, но им липсва изпълнение. В тази област трябва още да работят. Понеже българите са енергични, като стигнат до военни песни, добре ги изпълняват. Те не могат да пеят тихо, изгубили са нещо в музиката. В пеенето българите са свободни. Макар и в хор, всеки пее така, като че той е диригент та хора. Свободата е необходим елемент в музиката и пеенето. Само така човек може да мисли. Някога ще ви кажа, какво се иска за класическото пеене. Първото условие е дисциплината на тялото. Цялото тяло - всички органи и клетки трябва да трептят музикално. Тогава човек пее и свири естествено, с разположение. Тогава и животът му се осмисля. От всички се иска музикалност, да се свържат с близкия музикален свят около себе си.

Можеш ли да се свържеш с тази, която се движи между 32 и

444 000 трептения? Можеш ли да възприемеш музиката на 300-500 хиляди трептения? Това е ангелска музика. При нея и желязото, и златото се топят. Тази песен е в състояние да излекува и най-неизлечимата болест. Има музика, на която трептенията разрушават. Какво направиха евреите със своите тръби? Като ги надуха, те обикаляха с тях цели седем дни стените на Йерихон и ги събориха. Ако и вие си послужите с тази музика, в седем дни ще можете да съборите стените на вашите мъчнотии и препятствия. Ако сърцето ти е наранено - пей и свири! Няма по-добро средство от музиката. Тя лекува всички болести, всички недъзи. В бъдеще музиката ще се прилага като възпитателен метод.

Тези дни се спрях върху новия начин, по който съм наредил песните. Някъде съм поставил секунда, след това терца, кварта, три терци. Това са елементи. Терцата е мек елемент, а секундата - твърд елемент. Секундата може да бъде повишена или понижена с половин тон. Музикалните тонове са живи същества. Достатъчно е да вземеш един тон - "до", "ми", "ре", за да се свържеш с музикалните същества, които ги управляват. Ако искате цветовете да цъфтят, изпейте тона "сол". Ако искате плодовете да узреят добре, вземете тона "ла". На музикалните същества е лесно да направят, каквото искат. Те помагат на хората.

Отсега нататък, музикалният свят принадлежи на мъдростта. Изпълнението - външната страна на музиката, не може да се прояви без мъдрост. За да поставиш всяка нота на мястото и, нужни са велики добродетели, нужна е мъдрост. Ухото на човека е басовият ключ, носът му - соловият ключ, брадата - ключ "до". На носа се завързват нещата. Велико изкуство е музиката. С нея можеш да изразиш характера, мислите и чувствата на човека. Как ще изразиш трептенията на чувствата? Те са много бързи, подвижни, енергични. Как ще изразиш музикално трептенията на ума и сърцето? Сърцето трепти бързо, а умът - разлято, тържествено. Когато водата тече по наклон, тя се блъска в камъни, в канари. Това е животът на сърцето. Какъв е тактът на буйната река, която носи камъни?

Как може да се изправи човек? Като мисли, чувства и постъпва музикално. Когато музиката влезе в човека във всичката

си пълнота, с нея заедно влизат три цвята: червеният цвят - на Любовта, жълтият цвят - на Мъдростта и синият - на Истината.

Човек е дошъл на Земята да изучава противоречията. В помощ му идва Истината. Значи, тя се проявява на физическия свят. Мъчно се свири с Истината. В нея са най-противоречивите тактове. Години са нужни, за да изсвириш едно парче с Истината. Стигнеш ли до Любовта, там е най-лесно. При Мъдростта е помъчно. Възвишените същества лесно прилагат музиката, но обикновените хора мъчно си служат с нея. Нека се опита един обикновен музикант да изправи една своя грешка чрез музиката. Сегашните музиканти изправят грешките на миналото си. Взимат акорди, но виждат, че сърцето не върви в хармония с ума; умът не върви в хармония с вярата. От всички се изисква музикалност.

Тази сутрин исках да ви посвирия малко, но не можах. И така свирия. Между мисълта и музиката има известно отношение. Ако не знаеш, как да постигнеш нещо, не можеш да свириш, нито да пееш. Днес правя словесен разбор на нещата. Друг път ще направя разбор с цигулката, т.е. чрез музиката. Аз съм посветил на музиката цели десет години, за да постигна само едно разумно движение. Знаете ли, какво представлява едно разумно движение, или един мек тон? Като взема цигулката, правя различни движения - един, два, три, четири пъти, докато стигна до това движение, което произвежда известно действие върху мен. Правил съм опити с часове, докато достигна до онези тонове, които променят състоянието ми. Така съм стигнал до вътрешното познаване на тоновете. Някога свирия тихо, само за себе си; друг път свирия бурно. От начина на свиренето вадя заключение за влиянието на силните и тихи тонове върху човека. Всеки тон - силен или тих, висок или нисък, мек или груб, оказва различно влияние. Те произвеждат различни промени. Това са начини за самовъзпитание, с които разполага музиката. Като ставате сутрин от сън и не сте разположени, пейте основната гама "до". След това взимайте тоновете в терца, в кварта, в квинта, докато се разположите. Пейте и не се страхувайте. Бог е създал ларинкса за пеене, за говор, затова и говорът трябва да бъде музикален. Опитай се да произнесеш думата брат или сестра музикално. Една дума може да се произнесе меко, грубо, тихо,

силно - по разни начини. Кажеш ли на някого “братко”, да му трепне сърцето. Един брат ми казваше: Само веднъж чух да ми се каже “братко”, но толкова музикално, че никога няма да го забравя.

Опитай се, вдълбочи се в себе си и помисли, как ще произнесеш думата “брат” и “сестра” За следващия път, десет души от вас да произнесат думата “сестра”. (Учителят пее 10 пъти думата “сестра” на различни тонове). Ако не можете да я произнесете правилно, ще попеее малко. Ето как ще я произнесете. Ще седнете в стаята си и ще произнесете тихо, с дълбочина думата “сестра”. След това ще я изпеее. Ако не сте доволни, ще се коригирате. Сестрата по-лесно пее думата “братко”, отколкото “сестра”. И братът по-лесно пее думата “сестра”, отколкото “брат”. Това е истината.

Сега ще понапрегнете ума си малко, да мислите, за да се създаде у вас едно желание да пеете. Като си лягате вечер, ще си кажете: Искам да стана музикален, музикален. И бъдете уверени, че щастието ви в света зависи само от музиката.

Всички изгубват, когато изгубят музиката. Тогава ще си неразположен и този - онзи човек ще ги наскърбиш, ще си създадеш неприятност. Пък щом си музикално настроен, ще пееш и ще се отнасяш музикално. Ако ние сме музикални, ще говорим естествено. И затова, бих желал, когато излизате сред Природата, да се вслушвате в нея. Вие не сте се вслушвали в течащите извори. Каква приятна музика има между малките камъчета! Апък в някои местности, в някои гори, когато шумолят там листата, каква особена музика има! Когато влизате в Природата, оттам ще черпите вдъхновение. Не се ли вслушвате в пеенето на Природата, нищо няма да научите. Всичкото изкуство е там! Да се вслушвате как пее изворът, да разбирате гласа на животните, на птичките, особено как започват, какъв концерт има и най-после басовете как идват да пригласят. Цял оркестър е това! Един музикант, който има това ухо, ще чуе това, което никога в живота си не е чул. И ако някой съвременен композитор би написал едно музикално творение как птичките започват своята молитва, той би произвел цял фурор.

Някои се опитват да подражават на гръмотевицата. Мъчат се да

схванат най-грубото, но и това не могат. Впрочем тези, най-грубите гласове донякъде са успели, налучкали са ги, но как пеят птичките, те още не могат да им подражават; само някои цигулари успяват да им подражават. А в окултната музика всичко това е възможно. Някой път вие сте сред Природата и седите при някой извор, до някоя река и не подозирате даже, че в реката има музика, има смисъл. Дори когато имате най-лошото разположение на духа можем да направим едно малко упражнение, може да отидем до Ели - дере и да изберем там някое стръмно място. Там където реката се отбива, ще тръгнем по нея и вие ще наблюдавате течението и. Като излезете от това място, вие ще имате отлично разположение. Тази река ще роди в тебе едно прекрасно настроение и ти, като се изкачваш нагоре и слушаш това шумолене на водата, камъчетата и листата, в тебе ще се зароди веселие, радост. Това е живот! Музика има по тези камъчета, по тези завои!

Някой ще каже: Това не е музика. Хубаво, този шум е произвел едно благотворно влияние върху тебе. Отидете на най-хубавия концерт, слушайте най-големия виртуоз и вижте дали ще ви споходи такова настроение. И не само това: Отидете при някое балканско ручейче, но изберете такова ручейче, което да не е кално, в калните ручейчета музиката е друга. Изберете чисти, бистри ручейчета, където има камъчета големи и малки, и водата се блъска тук и там. Ще слушате една музика и то каква! А когато отидете в гората, в нея ще чуете такива симфонии, арии. Трябва да ви изведа, има особено време през годината когато ще чуете този концерт. Вие не сте наблюдавали Природата. Вашият ум е бил зает с други мисли, вие сте минали, но не сте наблюдавали. Ще отидете сред Природата, ще забравите всичките ваши грижи и ще слушате. Сутрин, като влезете в гората, всичко е тихо, после се долавя едно леко шумолене, един малък шум, който постепенно се усилва, усилва, дойде един вятър, залюлеят се всички тези клони, храсти и след това пак започне да утихва. Ако имате слух, ще доловите, че в това трептене от всеки един лист има особени звукове. В Природата окултните гами са други и по отношение на нашите гами, те са в дисхармония. От наше гледище тази музика е различно настроена. И ако вие се настроите според тази музика на Природата и изпеете нещо от нея, ще ви

попитат: Откъде взехте това парче, от кой автор? По този начин, аз искам вие да се запознаете с окултната музика и да черпите сили и вдъхновение от живота, от Природата и от дърветата особено.

Често се говори за музиката в Природата. Кое е характерното в тази музика? Че тоновете и не се менят. Например, стигнем ли до основния тон “до” в Природата, той никога не се мени. Обаче в човешката музика имаме виенското “до” и парижкото “до”, между които съществува малка разлика. Виенската и парижката музика се приближават една до друга, но на музикантите липсва основния природен тон. Този тон освобождава човека от всички недъзи.

Изпееш ли основния природен тон правилно, какъвто и недъг да имаш, той ще изчезне. В естествените тонове на Природата няма полутонове. Там всички тонове са цели. Освен това, в Природата няма минорни гами. Човек е създал минорните гами, в резултат на своите болезнени и тъжни състояния. Например музиката на Шопен е болезнена. Има смисъл човек да пее тъжни, минорни песни, но когато е здрав. Болният да пее минорни песни, това не е музика, това е израз на болезнено състояние. В Природната музика няма болезнени състояния. В нея съществува една основна, естествена гама, от която всеки човек се ползва.

Давали ли сте си отчет в какво именно се състои красивият живот? Красивият живот е разумният живот! Нищо повече! А този разумен живот в какво ще се изрази? Той има външен израз, има и вътрешен израз. Вътрешният израз сега за нас се проявява чрез музиката. В нас има музика. Всеки човек си пее, когато е весел, разположен, радостен. Когато е радостен, той пее, макар и да не е певец, той вътрешно пее или си пее на глас, или се моли. Що е молитва? То е Божественото пеене. Молитвата е недосегаемо вътрешно изкуство. За молитвата друг инструмент се изисква вече. Следователно ние имаме пеене, звукове и след звуковете трябва да съчетаем Божествената музика с ангелската. И тогава ние, хората на Земята ще дадем само техниката. Досега хората са изработили много хубави инструменти. Обаче от чисто окултно гледище, например цигулката може да претърпи известно видоизменение. Там, докдето днес са достигнали цигулките, повече по никой начин никакво видоизменение не могат да претърпят. От

триста години насам цигулката не се е изменила. Но по окултен начин цигулката може да бъде изменена, обаче трябва да се пробудят в човека онези вътрешни музикални чувства. Когато се събуди това музикално чувство, ще се намери и майстор, който ще приспособи цигулката. Но засега цигулката е достатъчна. С нея може да се взимат не само половини тонове, но и четвъртини. Между един тон и половината тон има други тонове, които може да се взимат с цигулка. Всички тонове, които може да се взимат с цигулката, могат да се взимат и с гласа.

Сега дървените инструменти са направени от нас. Грубата част е човешка, направата на цигулката, струните, лъка; вибрирането на въздуха е от ангелския свят, а смисълът, който музиката може да донесе, то е от Божествения свят. Всички съвременни хора имат вменено понятие, че външният свят е мъртъв и следователно, само ние сме живите хора, разумните същества. Не е така! Вие в даден момент може да бъдете мъртви за някого. В какво отношение? Ни най-малко да не се интересувате от неговия живот. Вие сте приковани във вашите работи и до известен момент даден човек не съществува в ума ви, той като че да е мъртъв за вас, а този човек може да ви заинтересува и да ви стане интересен. Много хора е имало в живота ви, за които първоначално вие нищо не сте искали да знаете, но след време сте се заинтересували за тях.

Ето затова, музиката е един начин да оживее Природата за вас. Камъните ще оживеят, дърветата, изворите и всичко наоколо ще оживее и животът ви ще стане приятен. Навсякъде ще можете да се тонирате.

Музиката не се изразява само чрез инструмента, но и чрез човешката душа! Значи, доколкото човек може да владее инструмента, дотолкова той е негов господар. Цигулката оживява в ръцете на големия майстор. Ако остане мъртва в твоите ръце, ти не си музикант. И цигулката, и лъкът, трябва да оживеят в ръцете на цигуларя. Но и ръцете му трябва да бъдат живи. Не можеш да свириш, ако имаш една лоша мисъл и едно лошо чувство. Технически можеш да свириш, но не и за душата си. И аз съм изпитвал това. Когато говоря за музиката, не мислете, че е лесно да седнеш пред пианото или да вземеш цигулката и да свириш. В човека има един вътрешен инструмент - пиано, орган,

цигулка, китара. Всички инструменти са в човешкия ум. Ако се научите да свирите добре на своя вътрешен инструмент, и на външния ще свирите добре. Не е лесно да вземеш един инструмент от дърво като цигулката и при свирене да накараш хората да заплачат.

В една от лекциите си аз ви говорих за отворен и затворен ритмус. Казах, че ще свиря някога, да ви дам модел от тези ритмуси. Според мен, затвореният ритмус е мелодичен, а отвореният - хармоничен. Когато тоновете вървят един след друг по време - имаме мелодия, а когато няколко тонове звучат едновременно - имаме хармония. По произход мелодията е по-нова от хармонията. Добрият певец или музикант се познава по обертоновете. Много цигулари съм слушал, но особено впечатление ми направи един ученик от Варненската гимназия. Приятно ми беше да го слушам. Той взимаше обертонове. Това беше хармония. Когато пеете или свирите мелодия и хората не искат да ви слушат, причината за това е затвореният ритмус. Значи, отвореният ритмус е хармония, а затвореният - мелодия. Досега вие не знаехте нищо за двата ритмуса. При затворения ритмус се обикаля около едно и също нещо, поради което се отегчаваш и изпитваш неприятност. Обаче трябва да имаш един отворен ритмус, отдето можеш да излезеш. Но и с това не се достига до смисъла на живота. Този ритъм е на веселието, ритъмът на победата или всепобеждаващият ритъм. Той има и спомагателни ритмуси, т.е. има и отглас. Например, когато един човек ви обича, неговата любов трябва да има отглас във вас. Никой никога не може да обича без отглас на неговата любов. Любовта е песен на живота.

Следователно, когато казвате, че хората не ви обичат, подразбирам, че нямате обертонове, т.е. няма хармония във вас. Изкуство е хората да се обичат! Това е велика наука. Трябва да се учите. От кого? От Бога. Защо? Защото Бог е Любов. И ако се вслушвате в Божественото начало, вие можете да се учите. Тогава животът ви ще се превърне на песен. Когато ангелите възвестиха идването на Христа, те пееха. С това те искаха да кажат, че идва Нов Живот на Земята. Те пяха навреме. Значи, музиката и пеенето имат свое време кога да се изявят и начин, как да се изявят. Например, искате да изговорите израза "Мога да кажа". Ако го изговорите бързо,

ще имате едно въздействие; ако го изговорите тихо, бавно, ще имате друго въздействие. В първия случай думите ще прозвучат музикално. В бързото изказване на думите “мога да кажа” няма обертонове, няма широчина. Направете опит да изговорите бързо изразите: “Аз съм добър човек”, “Аз съм учен човек”, “Аз съм справедлив човек” и след това бавно, да видите, къде има по-голяма музикалност. Една от задачите на ученика е да говори музикално. Това се отнася до всички хора.

Сега, като ученици на живота, аз не искам да станете музиканти, но да разбирате окултната музика, да се ползвате от нея. Някои, които са религиозни, ще кажат: Ами онези четива? Всяко едно четиво, като го четеш, ако имаш музикално настроение, ще го разбереш по един начин, а ако нямаш това настроение, ще го разбереш по друг начин. И всякога Божественият Дух работи музикално. Той, когато дойде, никога не говори грубо, музикално говори и даже тъй, отмерено. В Божествения език няма излишни думи. Думите са малко, но съдържателни. Всички думи са определени, не можеш да им дадеш две значения. Има много думи от Библията, които имат няколко значения. Това не е свещен език. Свещеният език е неизменяем! Има такъв език и той е чисто Божествен. И само онзи, който е разбрал музиката, той ще разбере този език, ще разбере Божествената поезия на нещата.

Затова ще започнете от музиката и само така ще се облагородите и ще създадете характер. Без музиката всички усилия, в каквото и направление да са отправени, ще бъдат напразни и парализирани.

Аз бих желал много от вас да свирят, да пеят. Ще имаме свирци и когато се обяви някъде спор, някакво недоразумение, те ще засвирят и всичкият този спор ще утихне. Няма да изпращаме особени комисии. Знаете какво ще направим? Двама братя се скарат, ние ни най-малко няма да говорим за това, че са се скарали, но ще ги извикаме, ще им дадем един концерт от особени песни за тях и те, като слушат, ще кажат: Хайде да се примирим. А сега, ако изпратим една комисия да ги примирим, пак ще има спор. Пък така ще ги извикаме, ще им изсвирим нещо и музиката ще създаде това, което друг не може да направи. От това виждане ние ще проучваме окултната музика в нейното

приложение. Поради това аз съм решил да отделя известно време за окултната музика, няколко урока, и то да ви предам най-елементарните неща. Има неща, които не мога да ги поверявам; има неща, които рядко свиря. Даже аз, който разбирам музиката много добре, когато свиря някои от тези парчета, пулсът на моето сърце се променя. За сърцето има опасност, някой път то може да спре. Опасни са тези парчета, затова много рядко ги свиря. Колкото пъти съм свирил от тези парчета, все ще умре някой, затова, когато стигна до там, не пипам. Защо ще умре? Ако ритъмът на това парче не съответства на неговото сърце, той ще го умъртви, но ако съответства, той ще се въодушеви. Силната музика е опасна, затова окултните упражнения сега не се свирят. Трябва да се подготвите. Аз съм упражнявал окултната музика рядко и само веднъж съм свирил, във Варна. Ще ви приведа един пример за въздействието на окултната музика. Преди години живях във Варна. Хазайката ми имаше дюкян в къщата си, който даде под наем на един кръчмар. Всяка вечер се събираха хора в кръчмата, които свиреха и пееха по цели нощи. Невъзможно беше да се работи вечер, но не можеше и да се спи. Мислех си какво да правя. Казах на хазайката да помоли кръчмаря да не вдигат толкова шум, но той не я послуша. Да изляза от квартирата си, и това не направих. Най-накрая реших да си послужа с музиката. Една вечер, при най-голямата врява и вик в кръчмата, взех цигулката си и започнах да свиря. Свирих 15 минути. По едно време слушам, в кръчмата настана тишина. Един след друг, посетителите напуснаха кръчмата. Не се мина много време и кръчмарят напусна този дюкян, премести се някъде, далеч от нас. Оттогава тази кръчма запуса. Кръчмарят напусна кръчмата, но аз зная, колко време трябваше да свиря и колко ми костваше това свирене тази вечер, за да въздействам на хората да не пият. Трептенията, които вложих в цигулката, разрушиха трептенията на винопийците. В края на краищата и кръчмарят стана почтен човек, напусна занаята си и започна друга работа. И хазайката на тази кръчма все казваше: Напусна ме кръчмарят. И не дойде втори кръчмар.

Музиката е една сила. Нали Мойсей превзел онзи град с тръбене и вик? С музика го превзел, съборил Ерихонските стени с музика. На съвременните хора им се вижда смешно това. Тази година

нали имавте един малък опит - с пеење излязохте от читалището в Търново. Ако пеем окултно, тълпата или ще се разбяга, или ще се присъедини към нас да пее. И страшна артилерия е това!

И виждаме войниците, когато тръгват за бойното поле, всички запяват, стават безстрашни. Но престанат ли да пеят, обърнат гръб и бягат. Дотогава, докато човек пее, той е смел и решителен. Престане ли да пее, той мисли да бяга. И онази жена, която престане да пее в къщи, аз знам какво мисли - ще бяга.

Ще пеете! Първото изкушение е да пеете. Когато станеш сутрин, да си потананикаш, да си посвириш с уста. Ако искаш работите през целия ден да ти вървят добре, да си попееш 15 минути. Едно правило е това. Може да го опитате. Ще станеш сутрин, ще пееш. Жена, която не пее и мъж, който не пее, те не могат да въртят къща и деца не могат да възпитават. Това е много важно. Направете опит!

През тази година правете опити и ще проверите моите думи. Пейте по 15 минути съзнателно всеки ден и след една година ще видим какви ще бъдат резултатите. С помощта на музиката вашето положение ще се подобри най-малко с 50% във всяко едно отношение.

Сега, в музиката има друг един елемент, който е опасен, затова човек трябва да бъде безупречно чист. Може да се вмъкне тщеславието или алчността да печелиш с нея. Започнеш ли да пееш или да свириш за пари, парите да са една от подбудителните причини - свършил си. Музиката трябва да бъде дар! Пееш ли, ни помен да няма в душата ти за пари. Ако някой ти даде пари, да не мислиш, че като ти даде 5 или 10 лева, с това ти е платил. Музиката е нещо, което не може да се плати. Едно парче, изсвилено окултно, с нищо не може да се откупи! На онези, които са готови, и свирят на пиано, китара и цигулка, ще им дадем окултни правила как да си държат лъковете, как да свирят, ще им дадем упражнения за това. След това ще им обърнем внимание как да си държат пръстите, но няма да разказвате това на другите музиканти. Тези упражнения ще ги вмъквате тук - там, но не всякога. Избрани упражнения ще внесем в някои ваши концерти и ще забележите ефекта в публиката. В средата, така между другите неща, ще изпълните едно окултно упражнение, само за да видите ефекта, да видите на опит какво

брожение ще се произведе, като се изгълни това упражнение. Веднага ще забележите едно шумолене в публиката. Най-малкото в тази публика, която е седяла спокойно, ще стане едно брожение. Това показва минаване от едно състояние в друго. Като сменя човек състоянията си, в него става едно движение. Ще направим малки, микроскопически опити и ще видим как действа музиката върху нас. Най-първо ще направим опити със себе си, след това и с външните. И когато излезе, че опитите са успешни, сигурни можете да бъдете в успеха. Първо ще докажем каква сила има музиката. Затова ще приложим тази музика и при възпитанието на малките деца. Ще използваме музиката като едно средство за възпитание на децата, за внасяне на реди порядък. То е едно Божествено средство, но се изисква изучаване на тези окултни закони, които са малко трудни.

Има песни за ума, за сърцето за волята и т.н. Например, песента “Фир-фюр-фен” е песен за ума. “Махар Бену” е песен за сърцето, а пък “Давай, давай” е за тялото. И строежът им е особен. Има особен строеж на песните. Във “Фир-фюр-фен” има прима, има и кварта. След това нагоре отива секунда. Следва пак секунда и терца. Какво означава в музиката една терца? Терцата дава мекота на един тон. Терцата върви по женска линия; квартата върви по мъжка линия. Тя е мощна. Когато някой е болен, дава се кварта. След това имате квинти. Квинтите и терците си приличат. Терцата дава секста. Секундата дава септима, ако се издигне. Философията на музиката е много трудна работа. Защото за да пееш, не само трябва да събудиш твоя музикален център тук на челото, но трябва да събудиш и ред чувства, които са свързани с музиката. Ако чувствата ти не взимат участие, ти не можеш да пееш. И ако събудиш тези чувства отгоре и пееш правилно, веднага ще почувстваш една малка топлина под лъжичката, едно разположение и ставаш весел. “Фир-фюр-фен” започва с “ре”. Но ако можехте да пеете с по-висок глас, ако можехте да приемате две и половина октави, аз бих ви препоръчал да започвате тази песен със “сол”. Тук започва с “ре”. Ако е басист някой, може да пее от долно “сол”. Друг може да пее от средно “сол”. А някой от вас може да пеят от горно “сол”. (Тази песен се изпя, като се започна от средно “сол” ; втори път се започна от долно “сол”, след това се изпя

както е нотирана, от “ре”.) “Ре” е движение.

Когато ставате сутрин, правете си едно музикално упражнение. Пригответе си за сутринта един музикален репертоар. Вземете една дума и по нея си съчинете една мелодия. Тези песни са модели, по които трябва да си композирате песни. Всяка песен си има своето време. Понеже всички не можете да бъдете цигулари, китаристи, органисти, пианисти и флейтисти, то поне всички можете да пеете. И грехота е, ако не пеете. На всеки човек Бог е дал глас. И като не пее, грехота е. Органът на гласа, ларинксът, е най-хубавият инструмент, който човек има. А пък цигулката знаете ли, колко е своенравна? Някой път скрибуца, че и тон не може да издава. (Учителят свири на цигулката и пее: “Сила, усет, мисъл” и всички с него пеят тези думи с разнообразни извивки.)

Не можете да бъдете големи артисти на сцената, но ще се учите да пеете. И като изпеете нещо, втори път по-хубаво ще пеете. В думата “сила”, “ла” е хубава сричка, понеже изразява Божествени енергии, с които си натоварен. “А” означава товар. Имаш товар, но Божествен товар - една идея, която е Божествена, като ти е приятно да носиш тези несгоди на живота. Пейте, но и изучавайте музиката като едно Божествено средство, което трябва да използвате. Именно окултната музика е такова средство.

В окултната музика се изисква голямо присъствие на ума, на сърцето и на волята, равновесие се иска; ще имаш дисциплинирана воля, от нищо няма да се смущаваш, страхуваш, понеже това средство е един Велик Божествен Закон, който царува в целия Космос, в цялата Природа. Ти, като си в съгласие и хармония със себе си, цялата Природа е с тебе и няма кой да ти се противи. С тебе ли е тя, влезеш ли в съгласие с Природата, всичко става.

Онези, които са даровити, с тази окултна музика ще подобрят своята музика в света. Ще започнат да се различават от другите музиканти. Окултната музика не е за света, но тя може да послужи за един подтик на съвременната музика и всеки един музикант може да се ползва, да представи песните в малко по-различна светлина - както свиренето, така и пеенето. Как трябва да пеем? Ще имаме един начин

на пеене, втори начин, трети и на опит ще видите по какво се различава окултното пеене. Щом пееш по окултен начин, където запееш, веднага настанва тишина. Един човек, който пее окултно, то е заразително, ти не можеш да се избавиш, в теб се заражда едно желание да слушаш, ще зарежеш работата си и ще кажеш: Отлично пее! Този, който пее, той го преживява и с ума, и със сърцето си, и с душата си. В ума и сърцето влизат сили, цялото Битие пее, взима участие, това не може да се изрази с думи. И в народа има някои, даже прости хора, които пеят окултно. Но те пеят само по настроение, не пеят всякога.

Сега, за да изучите вие нещата, всеки ден ще ги проверявате. Аз забелязвам и по музика всички вие имате стари възгледи. Често когато свирите и някой от вас вземе неправилно няколко такта, веднага казвате: Еди-кое си парче еди-как трябва да се свири. Аз съм посещавал съвременни музиканти, които също взимат отношение по този начин. Питам: Когато Бетховен е писал своите сонати, те знаеха ли какво е мислил да изрази той и как ги е изпълнявал? Взимам този пример за изяснение само. Може да са близо до истината, но той може да е изразявал съвсем друго нещо. Е, как трябва да се изсвири Бетховен? За да се изсвири Бетховен, този, който ще го свири, трябва да има разположението на Бетховен. Той трябва да предизвика онези условия, при които тази песен е създадена, да се появят в него всички тези вибрации, при които Бетховен е свирил. А сега свирят Бетховен и се напъват, напъват и казват: Отлично свири! Аз виждам - хубаво свири той, техника има, но смисъл няма това свирене. И тогава питам:

Каква е разликата между окултната музика и съвременната светска музика? Ето каква е разликата. Аз не омаловажавам тази музика, но разликата е в резултатите. Ако дойде някой от най-знаменитите виртуози, който е израз на съвременната музика, той може да прикове вниманието на една публика от 10 хиляди души така, че като падне една игла долу, ще се чуе... такова внимание!

Дълбоко уважение и почитание. И след като свърши, ще има ръкопляскане, хвалби, писане по вестниците, но след една неделя всичко ще се забрави. А когато дойде някой виртуоз на окултната музика, ето какъв ще бъде резултатът: Ако той даде

един концерт, всички онези 10 хиляди души, кой как стане, ще каже: **Аз чух една музика чудо! Веднага ще отиде да уреди сметките си. Скарал се с жена си, ще отиде да се примири. Всички тези 10 хиляди души ще уредят работите си. Всичко това ще стане в една вечер, когато свири той. И всички ще заживеят в братство. Такъв ще бъде резултатът на тази музика. Така ще ви нагласи, че ще кажете: Аз разбрах, тази моя глава вече ще просветне, отсега нататък аз не живея вече стария живот! Това прави окултната музика. Това е музиката на ангелите, с която те дойдоха, когато Христос се роди, изпяха една от окултните песни. Казват, че те предали песента: “Слава вишних Богу и на Земята мир”.**

Сега да допуснем, че седите при някой скъперник. Може да направите един музикален опит. Той седи, като че ли, както казват змия влязла в кесията му, седи, държи кесията си, не може да я отвори. Вие започвате да му пеете “любя”, “любя” и не мислите за него. Ако вие с това пеене повлияете на този човек, той както седи, вниманието му за парите ще започне да се отвлеча, отвлеча, изведнъж ще извади кесията си и ще я отвори. Наблюдавайте, има такива музиканти, които владеят този психологически закон. Такъв музикант си седи, нищо не казва, не подава шапка, но като засвири... Майсторът свирач, който разбира окултната наука, не ходи да подава шапката си. Той, като седне и започне да свири, слушателят стане весел, някаква идея го осени и най-после казва: Най-сетне и аз да се проявя като човек, ще му дам един лев. Започне да бърка в кесията, извади един лев, два... Онзи още свири. Той вади 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 20 лева и като ги даде приятно му е. Но ако онзи не свири, този нищо не дава. Тази музика съдържа вибрации, пригодени за разширение на съзнанието. Някой път аз ще ви избира един такъв човек и вие мислено ще му пеете, да видите дали той ще си извади кесията. Аз ще ви опитам дали знаете да пеете. Не е важно само да пееш, но дали можеш да произведеш резултат. Ако въздействаш върху съзнанието на скъперника, то твоята музика е окултна, Божествена, и с нея можеш да работиш. В Америка това го практикуват, но някой път не успяват - не взимат пари. Отиват да пеят и като пеят, богатият, който може да даде и 10 хиляди долара, не само че не изважда кесията си, а я затваря и им дава само 20-30 долара, не

повече. Те много пеят, стараят се, но не могат да засегнат дълбочината на душата. А някои сестри отиват по няколко заедно, изпеят дадена песен и този, последният, отвори кесията си и даде 10, 15, 20 хиляди долара за музиката. И по този начин събират пари. Други пък, цял хор, отиват да пеят и като се върнат, едва ли имат 1/100 от това, което първите няколко имат. Така че, Природата отваря кесията си само за този, който е в хармония с нейните закони. Затова казвам, че ние ще работим съобразно живите закони на Природата, в които няма никакво изключение. И сега, когато се свири, когато се пее, ще внимавате. Най-първо, ако ти не можеш да владееш гласа си, слушай тези, които пеят по-вярно, давай ухо и се учи от тях. И ако всички вие внимавате, по този начин ние ще пеем отлично и в една година все ще знаем повече отколкото сега. Тогава ще се улесни работата на тези братя, които се занимават с ръководене на пеенето. Сега аз предлагам тази теория на вас и ще я поставим на опит в най-елементарните неща.

Тази вечер ще имаме едно упражнение: “Сила жива изворна текуща.” Това ще бъде първото окултно упражнение по тази музика. Ние ще се отклоним от всички музикални правила. Ще кажете: Ами това не е по правилата на музиката. Задръжте си за вас тази ваша музика. Вашата музика я дръжте отвън, а тази вечер ще изпълним едно упражнение по окултна музика. Ако успеем да го усвоим, добре, ако не, за друг път ще отложим. (Учителят нагласява цигулката си). Сега, поразпуснете се малко, ще пеете, нали? Поотпуснете си гърлата. Трябва да се тонираме. Тониране е това. (Учителят свири на цигулката и пее упражнението “Сила жива, изворна, текуща, сила жива, изворна, текуща, зун - мезун, бином ту мето”). (Всички заедно изпяхме няколко пъти упражнението). Половината от песента е неизвестна. Сега с тази песен ще опитаме как се превръщат енергиите. Добре, тези думи могат ли да се пеят в друга тоналност? Може ли да го нотирате? Значението на думите в първата половина от упражнението ги разбирате, но на другата половина - не. Значи, което не знаете, може да го пеете. Следователно, ние можем да направим и това, което не знаем. Ние ще имаме ред окултни упражнения. Отново да изпеем пак упражнението. (Всички го изпяхме). Свършена работа! Още веднъж! (Изпяхме го още веднъж).

Сега думите в това упражнение са нагласени на тонове, които са във възходяща степен. Съответно и вибрациите им са такива. Така че, когато искате да се тонирате, може да пеете това упражнение. Щом пеете, всякога ще се тонирате. Неразположени сте, започнете да пеете. С това упражнение ще направите опит. Имате най-лошото разположение, ще изпеете упражнението, ще видите резултатите, само ако го изпеете вярно. Гледайте да не забравите гласа. Изпейте го още веднъж. (Изпяхме го още веднъж). Думите “зун - мезун” в окултната музика регулират, те са равнодействащи сили, които регулират всичко. “Зун - мезун” те са мярка. “Ту мето” има едно от най-хубавите съдържания, но понеже съдържанието е толкоз хубаво, аз не искам да ви го превода, защото ще се опетни. Така ще го пеете, без да знаете превода. Сега вие може да го тълкувате, както искате, всеки може да му даде какъвто иска превод. Трябва да знаете, че това и някои други упражнения са необходими за вас. Тези упражнения няма да изнасяте навън. За Школата са. Вие ще правите опити с тях и когато сте убедени в силата им, ще ги кажете. Няма да ги изнасяте навън, ще правите опити, ще наблюдавате и един ден, когато вече имате резултати, тогава може да ги поверите. Но вие ще кажете: Нали това е едно благо, защо да не го поверим на света? Какво ще го поверявате, хората в света си имат песни. Я го изпейте пак! (Изпяхме го отново).

Някой път, когато изнасяте концерт, това ще го сложите между другите песни като куриоз, да изненадате публиката, да видите какъв ефект ще произведе. Половината от упражнението е на български, а другата половина - на език, който е непознат. Да го изпеем още веднъж! (Пак го изпяхме).

Сега в ума ми има една мисъл: Да ви поверя ли втория глас или да го задържа за друг път? Защото, щом вземем втори глас, ще се измени настроението ви. Първият е в мажорна гама, а вторият е даден в минорна гама. Хайде, изпейте го още веднъж. (Изпяхме го още веднъж).

Именно сега, при условията, в които живеем, трябва постоянно тонирание, а музиката, това е един от великите Божествени методи за тонирание.

Трябва да пеем, за да се тонираме. Всички трябва да пеем.

Докато пееш, тонираш се, престанеш ли да пееш, отпадаш. Трябва постоянно пеене, пеене, за да се тонираме. Още веднъж го изпейте! (Учителят свири на цигулката и ние всички изпяхме упражнението два пъти). Виж как лесно се усвоява! И какви опитни певци сте всички!

Първото упражнение е много сполучливо, препоръчва ви. Ако така можете да завършите, отлична работа. Още веднъж го изпейте! (Изпяхме го всички още веднъж). Всякога ще спазвате правилата, да не изопачавате. Когато пеете “зун - мезун”, да не стигнете там до протакане. Това е упражнение, не е песен. Аз го наричам окултно упражнение, думите са нагласени на особени гами. Ще минем към окултната музика, за да може да се пробудят някои висши чувства. Тези чувства могат само чрез музика да се пробудят, да дадат нов импулс. Още веднъж! (Изпяхме пак упражнението). Вярвам, че няма да го забравите, нали? Още веднъж! (Всички пеем упражнението). Окултните упражнения по музика, които ще разучим са доста трудни, но те служат отлично за превръщане на енергиите. Например техникът, или човекът на съвременната наука, знае да превърне водата в пара, парата може да я превърне в електричество и да я впрегне на работа. При какви условия? Ще я ограничини, ще я сложи в един котел, ще я нагрее, ще я сгорещи. По същия начин и ние трябва да знаем да превръщаме някои енергии. Една неприятна мисъл, едно неприятно желание или едно неприятно чувство може да го сложиш на огъня, да го нагорещиш и да ти извърши такава приятна работа, както парата, но знание трябва. Ако нямаш знание, нищо не можеш да направиш. Не само да мислим, че знаем, но знание трябва! Това знание е необходимо, защото в окултизма всякога се развиват отрицателни сили.

Тази вечер можех да отложа това упражнение, можех да кажа така: Те не са още готови, трябва да ги събера някой път, да ги подготвя, че тогава. Но казах си: Ще направя опита изведнъж, без всякакво приготвление, да видим, как ще го схванат. Може да излезе съвсем несполучлив, всичко може да стане.

В окултната наука човек трябва да бъде смел. Решиш нещо, не мисли за последствията. Ти го направи, та каквото

излезе. Ти го направи, а от невидимия свят, който взима участие във всичките наши работи, като видят доброто ни желание, те всички се притичват на помощ и половината те ще го извършат. Не мислете, че вие извършвате всичко. Ние трябва да бъдем смели и решителни. Смел и решителен е човекът на Любовта. Без Любовта хората са крайно страхливи. Благородство без Любов няма. И знание, и интелигентност без Любов също няма. Да не се лъжете! Любовта е основа на всяко нещо, тя е основа на абсолютната, безграничната Любов, която движи света. Всяко движение е движение на Любовта. Моята ръка се протяга, това движение не е съзнателно, но то е в зависимост от тази Любов. Аз искам да ви помогна.

Сега запишете си думите на новото окултно упражнение:

**“Изгрява Слънцето,
Праща светлина,
Носи радост за живота тя.”**

(Всички пеем). Ще направим един опит: Един от вас ще изпее соло това упражнение, след което другите ще изпеят “Сила жива, изворна течуща.” Упражнението пак не е завършено. Не бързайте! Аз ви уча как се строят окултните песни. (Учителят изпя сам “Изгрява Слънцето”, а след това всички изпахме “Сила жива, изворна, течуща).” След като разучим добре тези упражнения, ще изнесем един концерт и ще направим опита, като вмъкнем тези упражнения тук - там, и ще следим какви резултати ще даде окултната музика. Запишете си тези думи сега:

**“Венир Бенир,
Бихар Бенум,
Ил биют, Ил безут.”**

Запишете си още и думата “си - му - ту - си”, тя е за упражнение. Сега ще пеем “си - му - ту - си”, а това “Венир Бенир”, то е по-сложно упражнение, но като пеем “си - му - ту - си”, първото ще стане полесно. (Всички пеем “си - му - ту - си”, с постепенно отслабване и

после усилване на гласа. След това изпяхме “Изгрява Слънцето”).

Като гимназисти пеете, нали? Изпейте пак “Изгрява Слънцето”, да видим как сте я запомнили! (Изпяхме “Изгрява Слънцето” заедно с припева “Сила жива, изворна, текуща”).

Сега някои от вас, които не могат да пеят, нека слушат, докато тази песен проникне в тях. Така както са подредени думите, в тях има смисъл, без никакво изключение. Тази светлина носи сила жива, изворна, текуща. Всяка една дума е на мястото си; каквото и да я правите, тя е една сила, сила на светлината. Изпейте тихо “Изгрява Слънцето.” (Всички пеем). В думите “зун - мезун” се съдържа скритият смисъл. В тях е вътрешният смисъл на нещата. Изгрява Слънцето, носи светлина, тези неща са далеч от нас. В думите, сила жива, изворна, текуща, силата ние може да я опитаме вътрешно, а светлината опитваме само чрез очите си.

Първата част на упражнението е приготовление, трябва да се приготви човек, то е дълъг период. И затова упражнението още не е завършено. Аз превеждам окултната музика на наш език. По обратен път вървим. Най-първо преди думите, сила жива, изворна, текуща, ние трябва да поставим други думи, както прави един художник, за да се изпълни цялото упражнение. Първата част е приготовление, втората част е активната, т.е. изразява този, който строи. “Зун - мезун”, това е смисълът вече. Като строиш нещо, какъв е смисълът на нещата? Да видиш какъв резултат ще има този строеж.

Когато превеждах тези думи, времето беше хубаво, но сега е малко влажно. Влажното време не е подходящо за окултна музика, то прави вибрациите малко неблагоприятни. Вие може да ползвате това упражнение “си - му - ту - си”. Може да вземете тези 4 слога и да се упражнявате върху тях. Запомнихте ли ги? Тонове са “sol, si, re, sol”. Ако пеете с обикновените тонове “sol, si, re, sol”, те нямат окултно значение. Сега да изпеем 3 пъти “си - му - ту - си”, като на четвъртия път ще продължим последната гласна. Има песни или упражнения като “си - му - ту - си”, които ако ги пееш еднообразно, ще заспиш. Трябва да се пее с прекъсване и после легато. (Учителят пее стакато). Започнат ли вибрациите да стават еднообразни, това еднообразие произвежда сънно състояние. Всичките състояния трябва да се

изменят. Тонът “си” е мек тон. Когато Господ изпрати Мойсей при Фараона, какво му казва? “Си”, “симу”. Като кажем “му”, този тон е много силен накрая. В него има две движения; “у-то” в окултната наука има двойно движение: едното движение е надолу, а другото - нагоре.

Сега, каква е разликата между “мо” и “му”? Следели ли сте, като изпеете “му”, кой орган на гърлото се засяга и кой орган засяга “мо”? (Учителят пее упражнението “си - му - ту - си” прекъснато, но много тихо). Трябва да пеете отривисто. Наблюдавайте, имате някое душевно неразположение, ще го трансформирате. Извадете часовника си и вземете да повтаряте това упражнение “си - му - ту - си” (Учителят отново пее съвсем тихо) и вижте след колко минути ще се измени това ви настроение.

В пеенето ще бъдете много свободни. Кой какво ще каже, вие не обръщайте внимание. Ти ще седнеш и ще си пееш, дори и всред София. Ще сложиш в ума си мисълта, че си мобилизиран, и ще си кажеш: Аз съм мобилизиран в Божествената музика и не мога да пея по друг начин освен по всички правила на Божествената музика. Ще запечаташ тази мисъл вътре в ума си, то е най-ценното. Ама този ще каже “смахнат”, онзи друго може да каже, ти ще кажеш: Аз пет пари не давам, аз пея по Божественому. Ако вие сте толкова смели да пиете бира, когато седите в кафенетата, аз ще бъда смел да пея по Божественому. Защо аз да съм смахнат, пък вие да не сте смахнати?

Свършена работа! Но ние ще кажем сега: Трябва известно благоприличие. Аз приемам, че в света има известно благоприличие, но ние сме излезли извън рамките на това обикновено благоприличие. Ние правим неща, които са много благоприлични. Поне в себе си ще направите умствен опит. Ще излезете на някое многолюдно място, където имаш приятели, и ще започнеш да пееш. Сега в ума си правиш опит, но може би след 10 години ти ще излезеш и ще направиш това в действителност. Това е едно упражнение, за да станете смели. Вие сте страхливи, този страх трябва да изчезне. И аз ви препоръчвам, като влезете в гората, да се отворите, да пеете, да викате, колкото можете. Дайте ход на чувствата си! Сега, като запеем някъде, казвате: Този какво ще каже, онзи какво ще каже.

Но някой път ние трябва да пеем тихичко. И тихичко може да си пеем. Аз съм за тази вътрешна духовна свобода. Като пеете, не вдигайте много гласа си, а се вслушвайте, обръщайте внимание как взимате тоновете. Аз имам още една цигулка и ще видите какъв хубав глас ще има. Давах я на много цигулари, а те казват: Не можем да свирим. На тази цигулка, с която цигуларите не могат да свирят, аз мога да свиря, но трябва да се внесе нещо в нея. И когато внесе в другата цигулка това нещо, тази не ще може да свири. Разбирате ли? Като извадя това, което е тук, и го сложа в другата, тази цигулка не ще може да свири.

Един виден цигулар отишъл в Италия да изнася концерти. Цигулката му била много хубава - Страдивариус. Като свършил концертите си, случило се нещастие с цигулката - разлепил се горният капак. Той занесъл цигулката си на поправка при голям майстор и останал при него да чака, докато я поправи. Майсторът взел един нож и го прекарал по дължината на цигулката. Щом видял това, цигуларят припаднал, като че ножът минал през неговото тяло. Двойникът му бил в цигулката и като се докоснал ножът до него, цигуларят изгубил съзнание. Той трябвало да извади двойника си от цигулката и тогава да я носи на поправка.

Както в цигулката, така и във всяко нещо ние може да внесем тази жизнена сила. По този начин и цигулката може да живее. Може да внесем нашия двойник в нея и този двойник прониква във всичките пори, прониква в цигулката. И тогава в този глас стават трептения. Великите цигулари и пианисти, те внасят това нещо. Певици, които пеят хубаво, те внасят това трептение в гърлото си, в душата си. Ако това нещо може да влезе в гърлото ти, ти ще имаш отличен глас, всички ще те слушат. Нашата душа трябва да влезе в гърлото. Душата навсякъде трябва да ходи. Ами така! Ще кажем на душата да дойде в гърлото - ще пеем отлично. Ако дойде в главата - ще мислим отлично. Само че трябва да и кажете къде да се качи и тя ще ви слуша. Кажи и: Искам в гърлото! Хубаво. Какво искаш сега? Да влезеш в мозъка, искам да мисля. А ти казваш: Ако обичаш, качи се. Не ако обичаш и моля ти се, определи и точно думите, кажи и: Качи се в гърлото, да ми изпееш една хубава песен, каквато

ти знаеш. Тя ще ти изпее една такава песен и ти ще си я спомниш от миналото. Пее душата. А сега, когато тя горката, иска да пее, вие я спъвате, казвате: Слушай, тебе ти се пее много, но синът ми е болен, ще го смушаваш. Не, ако тя запее, той ще оздравее.

Не спъвайте разумната душа в нейните проявления! Всяко едно желание, всеки един стремеж трябва да бъдат свещени, както са свещени мислите и желанията на Бога. Няма изключение! Защото всичките стремежи на Божествената душа, която живее в нас, са свещени и всеки един порив, какъвто и да е той, е свещен. Всичко в нея е благородно. Ти не можеш да се съмняваш. Всичките нейни пориви са благородни, свещени, чисти и святи. Спрямо всеки свещен порив в света непременно има точно противоположен, обратен порив. Човек има две души. Тя ще те накара да ходиш по обратния път. Това го показва и доказва опитът. Тук поне всички сте имали горе-долу тази опитност. Затова, сега ние ще употребим музиката като едно оръжие, артилерия, картечен огън; не само да пеем за наслада, но ще я употребим за защита на себе си. И псалмопевецът какво казва? “Хвалете Господа с китара и с кимвал.” Пък ако аз бих писал, щях да добавя: и с цигулки, и с тропети, и с цитри, с всички сегашни инструменти.

Ще пеете: “Изгрява Слънцето, праща светлина.” Като пеете така, вашето слънце ще изгрее, не разбирам Слънцето в Природата, друго едно Слънце има, което изгрява, то праща светлина. Ние не пеем на това външно слънце. Когато нашето вътрешно слънце изгрее, то ни изпраща своята светлина, която носи радост в живота ни. Тогава ще дойде сила жива, изворна, течуща. Това са все символи. Това означава, че влизаме в съприкосновение с този реален свят. “Изгрява Слънцето!” - това е един тържествен, идеален и възбуждащ момент. И всякога една дума трябва да изразява един образ. В окултните упражнения навсякъде има образи. Който и европейски език да вземете, всички те куцат в предаване на тези окултни упражнения. Сега във Франция някои музиканти правят опити да преведат обикновената музика в окултна. Започват да пишат окултни песни, но те се нареждат по особен начин.

След време ще имаме и окултна музика и тя ще внесе

нещо ново.

Бъдете готови! Има такива музиканти и в тях ще се роди окултната музика. Трябва да проучвате теорията на музиката.

Сега ще ви предупредя да държите отделно всичките окултни песни. Ще пазите тези упражнения. Окултните упражнения няма да ги смесвате с другата музика. Тези упражнения се пеят при особени времена. Има време, когато ще се пеят тези упражнения, за да имаме резултати. Не може да ги пеете всякога. За окултното пеене се изисква да бъдете сериозни. То не е така, за развлечение. За обикновеното пеене може да пеете, когато искате, но при окултното пеене във вас трябва да се пробуди съзнанието, да няма никакви пукнатини в него, никакво раздвояване. И за една година чрез пеенето може да постигнем много добри резултати. Тези упражнения, които ви давам са само за тониране на организма. Демагнетизиран си, неразположен си, започни да пееш едно окултно упражнение - 5, 10, 15, 20 минути, и ще се тонираш по този начин.

Сега аз забелязвам, някой път песните ги пеете по-добре, а друг път има някаква дрезгавина в гласовете ви. Необходимо е дълго време да пеете, докато се тонирате. Цяла една година ви трябва за да можете да си тонирате чувствата. Не е лесно това. Дълго време трябва да пеете и свирите, защото се намирате в един свят, където има ужасни бури, за да можем да укротим това море.

След това ние ще употребим окултната музика и в друг случай. Понеже ние навлизаме в една обстановка прекомерно активна, където ще срещнем известни невидими същества, които се укротяват само с музика, затова именно там тя е необходима. Нападнат те лоши мисли, те са такива невидими същества. Ще започнеш да им пееш. Например, пристигнат някои същества - военни, с военен дух и ти ставаш и започваш да биеш този - онзи. Как може да ги укротиш? (Учителят свири много тихо, ритмично, с прекъсвания). Всичките духове, колкото ги има наоколо, ще си отидат. (Учителят свири отново и тихо приглася с уста). Сега това са звукове, които съществуват в Природата. (Учителят пее хм - хм - хм - хм - хм...). Това са все окултни упражнения, те са ритмични. И тогава, каквото и да е твоето състояние, с музиката ти можеш да го измениш. Тези упражнения може да ги

употребиш и когато си в едно възбудено състояние за смяна на енергията. Някой път тази енергия може да е толкова много набрана, че да избухне като някоя бомба. (Учителят свири отново).

Запомнете: Всякога ще минавате от силните към тихите песни - от силното към тихото. Музиката е необходима като едно средство за лекуване. В днешния живот сред големите тревоги и тези бързи промени, които минавате като ученици от едно радостно настроение в едно скръбно, във вас остават известни утайки от отрови. Затова музиката се използва като ефикасно средства срещу тези отрови. Има известни чувства, които докато не ги преминете, ако не знаете как да ги преодолявате, ще отровят целия ви организъм, ще навредят на вашия черен дроб, на вашата жлъчка. Затова е важно, ученикът да знае не само да пее, но да знае как да пее. В такъв момент, в такова състояние, ще употребиш волята си, ще пееш. Ама не ми се пее. Ще пееш, защото, ако не пееш, ти задържаш отровата, а тази отрова трябва да излезе навън.

Аз наричам тази отрова психическа, органическа отрова и под нейно влияние ние ставаме толкова жлъчни, че не може да виждаме доброто у хората, а виждаме само злото. Като видим някого, казваме: Той е такъв, такъв, такъв.

Има известни същества, които като ги допуснем в човешкия мозък, влияят вредно.

Сега искам да мислите един за друг добро. Аз правя изследване и откривам като една от най-големите ви спънки е това, че вие не може да мислите добро един за друг.

Вие знаете закона, че ако мислите добро или зло за другите хора, то е все едно да мислите същото и за вас. Такъв е Божественият Закон. Вие с това вредите на себе си. Че тогава защо ви е Окултната Школа? Ако идвате тук само за да се научите да познавате погрешките на хората, а не знаете как да ги изправите, каква е тази наука, която сте научили?

Винаги и навсякъде музиката е един начин за оправяне на нещата. И някой път тези течения са толкова отровни, че на някои от вас съм свирил по 1/2 час, за да ги разруша. И на всичките ви

отровни течения, като тегля лъка на моята цигулка, не остава едно отровно течение, което да не се разруши. Да употребя 1/2 час, то е много работа, за да се разруши едно отровно течение.

И човек омотан в едно такова течение, ще се намери като в един задушлив, отровен газ, ще плати с живота си. Всички тези течения ще ви отровят, ще парализират мисълта ви, волята, чувствата ви, ще останете кости, мъртви кости, ако им се поддадете и се оставите.

В това отношение сега музиката, каквато и да е тя, не само религиозната, която е едностранчива, не само светската музика, която също е едностранчива, изобщо музиката може да лекува. Музика аз наричам появяването на първите слънчеви лъчи. То е музика да изразиш как се усилва слънчевата светлина, как идва до зенита и след това се намалява, и как тази музика минава от една гама в друга. За пример, един окултен цигулар може да ви представи зазоряването и вие може да видите на цигулката му като свири, как идва светлината, как се увеличава, увеличава, как Слънцето изгрява. След това, той ще ви представи как петят птичките и вие, като излезете, нещо ще ви олекне на душата. А сега, след като ви свирят дълго време, казвате: Е, той е класически автор този Бетховен. Но какво искал да каже Бетховен? Той имал сюжет! Ние сега благодарим на тези стари автори, ние признаваме тяхното значение, но за в бъдеще ще дойдат други музиканти, много по-велики от Бетховен! Те ще създадат една музика, за която света даже не може да подозира. И ап. Павел, който видял какво се приготвя за в бъдеще, казал: “И видях, и чух неща, които не може да се изкажат на човешки език.” Той чул такава музика. Духовният свят е свят на музика. Който веднъж е ходил там и е чул тази музика, като се върне, ще се заеме да преведе това на хората. Музикален е другият свят. Ако това хората го знаят и го вземат предвид, светът ще се оправи. Следователно, ние ще се стремим да направим българския народ музикален. И той е музикален. Англичаните, които са толкова материалисти, много малко музика има в тях. Същото е и при американците, но американците съзнават това, чувстват необходимост и канят най-видните музиканти да работят между тях, плащат им скъпо, защото знаят, че ако не е развита музиката, ще пострадат. И ние ще

извикаме такива велики музиканти и ще им платим.

Тези бележки, които сега нахвърлих, те са важни, важни са заради бъдещите ваши схващания, които ще имате. Защото, ако нямате музика в душата си, този океан - животът, знаете ли на какво ще прилича? Виждали ли сте децата, как пишат на пясъка по морето? Пишат, пишат, дойде някоя вълна заличи написаното, пак наново пишат. Това е животът без музика. Пишеш, той заличава, ти пишеш, той заличава и най-после казваш: Животът няма смисъл. Защо? Защото няма музика.

Някои пеят а не се молят, казват: Молитвата е глупаво нещо, не е изкуство. Не! Молитвата е още по-велико изкуство.

Хайде сега да изпеем едно упражнение със слога “ха”. Ще бъдете искрени! Имайте предвид, че аз не ви говоря като на богомолци, говоря ви като на разбрани ученици. (Всички пеем ха, ха, ха, ха, ха, ха, ха). Някой ще каже: Защо да не вземем do, re, mi, fa и т.н.? Ако вземем тези тонове, няма да получим този резултат, не е то do, re, mi... то е “ха”. Да изпеем пак с “ха” цялата гама, но с постепенно усиляване. Сега пак ще го изпеем, но с едно малко спиране на “ха” така: ха, ха, ха. Буквата “х” е пълна буква, а буквата “а” е празна. Произнесеш ли буквата “х” - ще се напълниш, казваш: ха, ха. Сега, ще изпеем по обикновения начин гамата: “do, re, mi, fa, sol, la, si, do”. Забелязахте ли каква е разликата? Така се внесе една малка дисхармония. Когато вие пяхте ха, ха... имаше утихване, утихване. (Учителят пее сам гамата с “ха”). Тихо ще пеете, в себе си. Това, силното пеене по-късно ще дойде. Когато сте неразположени, пейте “ха, ха, ха”... (Учителят пее).

Вземете основните тонове “do, mi, sol, do”. Ще продължим с “ха”, да видим до къде може да стигнем от силно към тихо. (Всички пеем хааааа... към отслабване). Да кажем, някой път сте събрали повече енергия в себе си, чувствате се неразположен духом, седнете и произнесете с пеене слога “ха”, пейте така, с постепенно отслабване. (Учителят пее, показва как, след това пее друга мелодия). Ще кажете: Е, аз ще направя това! Не само да изпеете, но какво ще излезе. Това упражнение със слога “ха” не позволява да се пее как и да е. (Учителят пее ха, ха, ха... с повишение и после с понижение на гласа). Може да ви дам едно упражнение: Сутрин като станете, ще изпеете изведнъж

ха, ха, ха с повишение и после ха, ха, ха с понижение, колкото пъти можете да го вземете с гласа си. С усиляване на тона може да го вземете 10 пъти. Това упражнение е същевременно и за дишането, но тихо пейте. Защото, ако пеете много силно, ще развалите гласа си, вашият гортан* ще се развали - тези грубите движения ще го развалят. Ще имате най-доброто настроение на духа и тогава ще пеете тихичко. Така ще дойдат тези прекрасни магнетически движения. Появят ли се тези движения, вие ще ги предадете на вашия мозък, на вашето тяло, на вашия глас. Чрез гласа си вие може да създадете едно добро настроение. Като ви давам такива упражнения, някои от вас казват: То и без тях може. Не, не може без тях! Без ядене, без пиене, без дишане, без пеене, без мислене, без чувстване, без действие не може. Това са неща необходими и основни. Не може без тях!

Ако вие мислите да прекарате един щастлив живот без пеене, лъжете се! И Небето, онзи Божествен свят, е свят само на пеене, на музика. На наш език казано: Ако всяка работа, която вършим, бихме я правили с песен, щеше да има успех. Успехът не е в много учение, а да се стремим към онова същественото, което трябва да стане в нас. В това отношение искам окултната музика да ви даде един подтик. Пръв опит е този: Искам да приложите музиката като едно средство за лекуване на самите вас, като средство за поход. То не е така лесно, но може да се приложи.

Скоро ние ще завършим своите упражнения, а след това в продължение на 3-4 седмици по двама, по трима ще излизате да пеете, ще видим как ще пеете упражненията. Някои от вас с голяма радост, на драго сърце ще излязат да пеят, но други от вас ще кажат: Това е голямо нещастие, аз да изляза да пея. Но това нещастие ще дойде.

Сега аз искам от Любов да се пее. Музиката не е насилие, никой не ви е вързал. Но понеже ние следваме Окултната Школа, то всичко което се изучава в нея, ще се изучава от Любов. Ако законът на Любовта работи, всичко може да се постигне. Ако е без Любов, нищо не може да се постигне. Музиката е външен израз на Любовта! Следователно, ако ние приложим Любовта като едно силно

*гортан - гръклян

подбуждение, ще възприемем музиката. И ако няма любов, ще гледаме така да мине, а с Любов ще се придобие едно Божествено изкуство и вярвам, че тогава във вас ще се създаде един характер - устойчив. А сега, не че вие не искате да бъдете устойчиви, но външният свят е много неустойчив, и затова неустойчив ще бъде и вашият.

На мен ми разказваха един пример, ще го разкажа и на вас. Той е следният. Двама души, благородници, се влюбват в една много богата и красива мома. И двамата искат да се оженят за нея. Тя им казва: Много добре, аз сега ще избира един от вас. Ще дойдете при мен с вашите велосипеди. Пристигат те с велосипедите си. Завежда ги тя при една стена и казва на единия: Ти ще отидеш на 500 метра разстояние, ще засилиш велосипеда си и ще прескочиш тази стена. Той се качва на велосипеда си и казва: Навярно тя няма да ме остави да се убия, когато се приближа до стената, тя ще ме спре. Той засилва велосипеда си, приближава вече стената и тя го оставя да прескочи. Той обаче спира велосипеда. Тя казва: Твоят изпит се свърши. Обръща се към втория си кандидат: Ще прескочиш тази стена и от другата страна на стената, там ще ме намериш. Той засилва велосипеда си, бухва стената, тя била книжна, и минал отатък.

И вие с вашите велосипеди може да преминете тази стена като втория велосипедист. Сега навсякъде ние имаме все книжни стени и с велосипедите си трябва да пробием тези стени. Там ще намерите вашия идеал - зад стената. На първо място ще сложите диамантена воля, а на второ място - музиката, като едно средство за облагородяване и след това ще говорим за други работи.

Тази хубава вечер, ще развием друга една част от песента "Сила жива, изворна, текуща." С едно допълнение, песента не е още завършена. Това е едно окултно упражнение, ще го продължим, докато най-после го завършим.

Ще ви дам едно малко разяснение върху окултната музика. Окултната музика се отличава от обикновената по следните две качества. В окултната музика се дават най-първо основните черти. Тя е нещо като живописиста: Един художник ще нарисова най-напред носа, веждите, очите, устата, ушите - главните линии, и постепенно картината ще се развива. Ние ще работим по същия този начин,

за да видите как постепенно се развива музиката, защото в Природата нищо не е израснало изведнъж. След това в окултната музика никога не се допускат думи или тонове с две значения. Там всяка една дума трябва да има едно значение. Като пееш една дума с известни вибрации, ти може да имаш една добра идея, но като я произнасяш, в подсъзнанието ти ще влезе идеята, която се съдържа в тези звукове. Вие ще пристъпите сега да учите, няма да критикувате, защото аз нахвърлям най-първо основните черти.

Думите на тазвечерното окултно упражнение могат да ви се видят много смешни, но няма нищо смешно. Аз избирам стари думи. За тази вечер избирам следните звучни думи:

**“Венир Бенир,
Бихар Бенум,
Ил биют, Ил Безут.”**

Тези думи са на окултен език и много мъчно е да се преведат на български. Сега аз взимам следните думи на български език, а именно:

**“Изгрява Слънцето,
Праща светлина,
Носи радост за живота тя.”**

Това са думи с окултно значение. Сега, ако искате обикновена поезия, тук имаме такава. Аз дадох на един наш приятел да преведе тези думи на обикновен език. (Прочете се песента, разработена от дядо Благо). Това е обикновена поезия. На този приятел аз веднага му казах грешките, не граматическите, но тези от окултно гледище: “Сладка дума да оброним”, думата “оброним” е двузначна. След това “трепет нов” по възможност ще ги поставим отвън, няма да ги изпъдим, ние имаме място за тях, но те не са за гостната стая, не са и за приемната. Ще им кажем: Вие нямате тази цена, която се изисква.

Като изучавате окултната музика, вие ще пеете; това е един начин за подмладяване. Под “музика” подразбирам музика и в

мисли, и в желания. Да внесем тази хармония вътре в себе си и да чувстваме, че вътре в нас, в сърцето ни и в ума ни нещо тихо пее, като че някъде дълбоко в себе си слушаме тази хармония.

Това е състояние, което ще успокои сърцето ни и ума ни, и ще даде ново направление на нашата мисъл. В окултната музика трябва да бъдеш спокоен, трябва да имаш някой жив образ, нещо живо, което да възпяваш: някоя река или планина, или Слънцето, или човека, или някоя хубава мома, или някой хубав момък, или някой дом... Хубавото, грандиозното почувстваш ли го, само тогава ще може да го възпяваш; това зависи от гениалността и таланта на онзи, който ще работи.

Засега нас ни спъват, ние имаме толкова спънки. Много големи спънки имаме и тези спънки трябва да ги премахнем по един разумен начин.

Днес, ако пееш много набожни песни - лошо, ако пееш много светски песни - пак лошо. Ще пеем песни, които са близо до Природата. Ще възпяваш някой извор, някоя планина, Слънцето, което изгрява, звездите, реката, ще възпяваш добродетелите на някой човек, който е жив, реален.

За да се ползваме от окултната музика трябва да пеем с чувство. Тази музика не позволява такова е... е... е..., както някои правят, треперене на гласа. Това треперене душата ли го прави? Какво означава това треперене? Ако това треперене означава благородни чувства - трепери тогава, но ако нищо не означава, защо ще трепериш? То е лъжа! Така ще образувате известни отклонения, които ще донесат катастрофални последствия.

Природата не търпи никакви отклонения! Не мислете, че ако някой път тя затвори очите си, не вижда и вие сте я излъгали! Като ви хване и ви постави в лабораторията си, от другия и край ще излезете чисти, но докато преминете през 10-те реторти... Това е общ закон, неизменен, за всички без изключение, за когото и да е. Когато говоря за Природата, аз взимам Природата в смисъл на нейното проявление.

Всички отклонения, които допускаме в нас, като лоши мисли и лоши желания са наслоения, които изменят състава на нашето тяло, изменят вибрациите на космическите течения и като резултат следва потъмняване на чувствата. Ще премахнеш

всички тези прегради пред Светлината. И музиката служи като едно средство за премахването им. Ще пеете съзнателно. Не казвам като правило непременно да пеете, но в окултната музика, ако можете да пеете, от Любов ще пеете, ако не можете да пеете от Любов, няма да пеете. От Любов може ли да играете, ще играете. Но вие ще започнете да мислите дали това е правилно, или не. Играеш ли от Любов, от Бога е, не играеш ли от Любов, не е от Бога. В Любовта има един закон: С Любов ли е всичко, което правиш, то е правилно. Затова, ще пееш с Любов, ще се радваш и в тази музика творчество ще има.

Сега, аз ви обръщам внимание на вътрешните методи на музиката, а не на външната техника. Аз ще засегна малко по-късно и съвременната музика, оперната музика. Както свирят днес, аз виждам усилието на съвременното човечество към напредък. Много автори искат да изразят чувствата на скръб, радост, тъга, на отчаяние, на надежда и всеки един цигулар - и той иска да ги изрази. Ние още нямаме талантиливи музиканти, които да са схванали чувството и съответно да го изразят. Много музиканти не могат да предадат чрез цигулката този вътрешен израз. Много мъчно може да се изрази едно чувство. Затова някои от тези песни са правилни, а други не са правилни. И в окултната наука ние ще пеем само положителни упражнения. Аз ще ви дам едно такова окултно упражнение:

**“Сладко, медено,
От Слънцето изпратено,
От пчелите донесено.”**

Това е едно положително упражнение, което ще пеете. Всеки един образ тук е активен. Затова ще пеем “Сладко медено”. Вие ще вземете да го разчлените, но в самото изречение има музика. Ще забележите окултната страна на упражнението. (Учителят пее “Сладко медено”). Като мислиш за него, веднага ще се подсладиш. Значи всичките киселини, които те спъват, се превръщат, сладко ще дойде, медено ще дойде. Сега ти трябва

малко светлина: “От Слънцето изпратено” - веднага тази светлина прониква. “От пчелите донесено” - веднага ще мислиш за кошера; понеже пчелите са трудолюбиви, в тях има ред и порядък, ти ще мислиш за тях и всичко това ще внесе в теб ред и порядък.

**“Сладко медено,
От Слънцето изпратено,
От пчелите донесено.”**

Всяка една дума си има свой окултен израз. Това са окултни упражнения, не са песни. Ние сме далеч от окултните песни. Това е само приготвяне за песен. После ще дойдем до една окултна песен. И като вземем една окултна песен, знаете ли какво ще стане?

Може да кажете сега: Да имаме една оперна песен! Аз нямам нищо против оперните парчета. Няма нищо лошо в това да пеете оперни парчета. Вие откъде може да пеете колкото искате оперни парчета. Аз не съм против тази музика. Можете да пеете от всички парчета. Песните никога не развъртават. Ако понякога смисълът на песента развъртава, то гласът поправя нещата до известна степен. Който пее, не се развъртава, независимо че има песни, които съблазняват, но музиката изправя. Така че, може да си пеете каквито парчета искате, ни най-малко не ви забранявам. Вие сте ученици, аз ви давам пълно право да пеете каквото искате! Давам ви право, но не ви налагам. Ако имате разположение и можете с Любов да пеете, пейте; ако нямате разположение и не можете да пеете с Любов, не пейте! Спазвайте винаги това правило. Каквато и да е песента, пеете ли я с Любов, вие ще имате едно правило, един метод да превръщате нервната енергия за ваше добро. Няма да ви кажа, че тази музика е свещена, а другата - светска. В нас светската и свещената песен се обуславят само от закона на Любовта. И най-лошата песен, като я обичаш, тя е свещена. А и най-свещената песен, като не я обичаш, в нея няма нищо. Ако аз ти нося шише за сладко - медено, а вътре няма никакво сладко, това няма да те задоволи. Сладкото медено трябва да бъде вътре.

И така ще използвате първото правило от закона за

поляризирането: Ще се поляризирате чрез музиката.

Ще сложите в ума си тихо да пеете, пък когато сте във, в гората, дето няма никой, там можете да отпуснете гласа си, колкото искате и да пеете както искате. И така, с музиката ще се поляризирате.

В окултната музика не се изисква да пеете високо. Много тихо се започва. Тихо, много тихо пеене, на себе си. Защото някои от вас ще отидете в друга крайност, ако пеете много високо. Мъжът ще каже: Защо ме смущаваш? Е, Учителят каза да пея. Не, тихичко ще пееш, че като те слуша той, да каже: Ха, какво пееш, я ми попей! А сега някои, като викнете, че мъжът казва: Какво си се разпяла тази сутрин? Затова сега, понеже в наряда ви има пеене и по някой път може да смущавате вашите съседни, пейте тихичко. Там песните са много тихички. Ще гледате да пеете по възможност колкото можете по-тихо.

Това което спъва нашите домове и нас самите, това са малките, микроскопични причини, които са така естествени. И когато разберем този ход на нещата, ние 75% ще се освободим от ненужни борби, ще ни останат 25% необходими борби и тогава разумно ще се борим. А 75% от борбите днес, това са дребни причини, които трябва да извадим от ума си. Сега 75% от борбите, ще ги снемем и ще оставим само 25%. Когато дойде борба, ще кажеш: Причината не е от мъжа ми, не е и от Бога, причината е от електрическите течения. Ще излезеш от къщата да се поразходиш, да подишаш и да попееш и ще ти мине. И ако мъжът разбира закона, ще даде възможност на жена си и тя да се разходи. Тогава и жената - неразположен ли е мъжът и, ако има пиано или цигулка, нека му попее или посвири 1/2 час "Сладко медено" и ще му мине. След това ще изпее упражнението "Сила жива, изворна, текуща". Ще правите опити с тях, ще опитвате силата им, да видите как действат. Аз ще ви дам ред упражнения, те няма да действат на всички ви еднакво. Ние имаме толкова упражнения, че всеки един от вас ще си избере някои от тях, които да употреби за своето тониране. И още имаме ред ключове как трябва да се започне пеенето. Има си начини за започване на окултното пеене. Сега това са малки бележки за пеенето.

Аз пак ще се върна върху електричеството. Я изпейте

всички “Изгрява Слънцето!” Пейте по-отривисто! (Учителят свири на цигулката си, взима 1/4 тонове). Вие това не може да го направите, това е окултен глас.

(Учителят пак свири нещо весело, игриво). Това е светска музика, не е обикновена; един тон може да стане окултен, може да стане и обикновен. Легатото не е окултно.

Ведн окултен тон трябва да има мекота. Съвременните цигулари всички слагат на цигулката си отгоре сурдинка, за да свирят тихо, когато на един окултен цигулар не му трябва никаква сурдинка. (Учителят свири съвсем тихо). После в позициите има окултна музика. Един тон като се вземе с първия, втория или третия пръст, има разлика. И всякога, когато пеете, трябва някак си да движите и ръцете си. В окултната музика пеенето трябва да бъде картинно. Вие трябва да имате един жив образ. Идеята в ума ви трябва да бъде ясна.

(Учителят свири с цигулката си и пее “Сладко медено.”) Следващият път ще учим “От Слънцето изпратено, от пчелите донесено.”

(Всички пяхме “Сладко медено.”)

Сега тази вечер правим превод. Този глас е съобразно вибрациите ви, т.е. това е гласът, който подхожда на вашите електрически вибрации. Затова всички веднага усвоихте упражнението и усещате една радост в себе си. Гледайте да го не забравите! То е нагласено по всичките възможни форми, в които може да се появи “сладко - медено”. Като го пеете, чувствате едно приятно настроение, а това означава, че гласът и думите хармонират на вашето състояние. С него веднага може да се поляризирате, да излезете бодри и да отидете на работа. Няма да се смущавате, как ще пеете “Сладко медено.” (Всички пяхме отново “Сладко медено.”) Е, добре, това е, за да се възстанови електричеството в нас, да го тонираме. Сега, за да произведем дълбочина, трябва в окултната музика да изменим ключа. “Сладко медено” може да се пее и на друг тон. (Учителят пее нова мелодия, по-провлечена и създава друго настроение).

Така изпята, упражнението ви прави едно приятно впечатление. Когато един човек си изразява чувствата, някой

път и те са медени, приятни са, значи, ти ще пееш по същия начин. Обаче щом нарушиш хармонията, идва киселото, горчивото, тогава различно ще пееш.

Много музиканти искат да изразят чувствата. Тук са представени две крайности в чувствата. Действително в живота това рядко се случва, но тези настроения се срещат повече вътре в нас. От едно тъжно състояние, когато човек е отчаян и не иска да живее, изведнъж в него става една рязка промяна, той става и се разиграва. Тези състояния са верни за самия човек. Такава рязка промяна става в човека. И от състоянието на тази игра, човек веднага може да си измени състоянието, да мине в тъга. Затова, когато ви посетят тези състояния, трябва да ги знаете. Щом е за игра - играйте. Когато е за плач - плачете! Най-първо ние ще учим тези прости упражнения за тонизиране. “Сладко медено” - това са правилно тонизирани, ритмично тонизирани думи. А песента “Венир Бенир” ще я оставим за следния път, да даде по-голяма дълбочина и да накара човека да мисли.

Как вървят нашите упражнения, пеете ли по 15 минути на ден?

Сега ще вземем тона “ре” ще го изпеем тихо, после ще усилим, а след това ще отслабваме тона. (Подир това пяхме “си - му - ту - си” тихо и високо, след което изпяхме звука “и” високо и тихо до изгубване на гласа).

А сега ще ви посвирия малко. Ще кажете: Учителят го прекаля малко. Когато се наложи да говоря за тези неща, създавате ми най-трудното положение - да мисля как да ви говоря. Един от най-деликатните въпроси е този, как да ви говоря. Вие сте с различни темпераменти, с различни разбирания, докачливи и всяка моя дума може да я изтълкувате така, че да произведе друг ефект, отдавате и друго значение. Разбирате ли? И по някой път аз какво правя? Прибера се у дома и изсвирия една песен - и така оправям работите. Но трябва да свиря! Като ви свиря, така оправям всичките ви работи. Свиря, нищо повече!

Сега продължаваме да разглеждаме окултната музика, която се различава от обикновената музика - не се допускат, никакви добавки, никакви завъртания, всяка дума, всеки слог

трябва да се взима ясно. И няма да правите никакви усилия. Ще бъдете много естествени в пеенето, като децата.

Аз бих желал всички да бъдете музиканти, да свирите и пеете и да кажат всички: Тези хора са отлични, пеят и свирят прекрасно! И ще направим така, че никой да не може да се сравнява с вас по пеене.

Да изпеем “Венир Бенир!”

**“Венир Бенир,
Бихар Бенум,
Ил биют, Ил безут,
Ом биют,
Ил безут, Ом биют.
Зун мезун
Бином ту мето.”**

(Пяхме я няколко пъти). Да изпеем сега тази песен:

**“Блага дума на устата
Туй е ключът на сърцата”.**

(Една сестра изпя сама упражнението. Целият клас изпя същото упражнение много пъти).

Сега аз съм взел само част от съдържанието на песента “Блага дума”. Другите 4 реда от песента са оставени, тук имаме само по 2 реда, взети от всеки един куплет, а от тях може да създадете цялата песен, много лесно може да стане това. (Учителят свири “Блага дума”. Всички пеем). Ние не сме завършили още песента. Не се смущавайте, като пеете! Може да направите погрешки, няма нищо, ще се поправите. Вижте колко лесно можем да научим песента. Аз съзнателно не свирих с цигулката, за да може сестрата да пее сама, да изчезне страхът.

Сега да отидем до “милият поглед”.

**“Мили поглед на очите
Туй език е на душите”.**

Продължаваме с третия стих!

**“Нежно чувство проявено
Всяко зло е разтопено”.**

Четвърти стих:

**“Силна воля увенчава
Всяко дело и проява”.**

Последният стих:

**“Любовта с тях съгражда
Тоз живот, що тук се ражда”.**

Когато си обезсърчен кажи: “Силна воля увенчава.”
(Учителят прави движения с ръцете си из въздуха, като че воюва).

Като ги изпеем, ще знаем, че Господ е с нас. Кой е като нас,
когато Господ е с нас?

(Всички пеем).

**“Силна воля увенчава
Всяко дело и проява.
Любовта с тях съгражда
Тоз живот, що тук се ражда”.**

В тези упражнения има смисъл и затова, след като си ги изпееш умът ти ще светне и ти ще се освободиш от лошите мисли. Ако не пееш, умът ти няма да разбира. Така ще се отразят тези упражнения на когото и да е. Като му запееш, той ще разбере и ще си замине.

Упражненията, които ви давам, ще ги пеете с всичките модуляции от силно към тихо и така гласът постепенно да изчезне. Ще забележите разликата. Ще правите опити между тази музика и другата. Това е тониране, то върви по закон. Онова, което ще научите от музиката, това ще ви остане. А което остане ненаучено, друг ще ви учи. Това, което научите от окултната музика, ще го приложите в сегашната музика. Съвременната музика никак не я

засягам. От най-добрата песен на сегашната музика става едно окултно упражнение, но никога не може да стане една окултна песен. Едно окултно упражнение може да стане една много хубава песен, но една окултна песен ти не може да я преведеш по никой начин на една обикновена песен. Това е немислимо!

Например, както и да ви се представя окултната музика, трябва образец, не само да ви се говори за нея. В Европа сега се правят първите опити за окултна музика, но ще измине още дълго време, докато тези опити минат за чиста окултна музика. Това са само елементи, това не са още окултни песни.

Сега да изпеем “Венир Бенир” първо по-силничко, а после по-тихо. Това упражнение има малко източен темп. (Всички пеем “Венир Бенир”). Пейте го много силно, колкото се може по-силно.

Да завършим сега с упражнението. Темите ще останат за следващия път. Който има свободно време, да си препише упражненията, а който няма да ги запомни. Но ще знаете, че няма да ги коригирате. Като излезете от училището може да им сложите качулчета, но тук - няма, ще ги пеете точно така, както са дадени. Постепенно ще ги коригираме. Ще видим какво може да стане с това пеене. “Венир Бенир” е окултен източен мотив, възприет от западните народи. Тези мотиви са необходими, ние ще преминаваме постепенно от единия в другия полюс. Това са две състояния, в които може да се работи. И ще видите как умът ви ще започне да работи. След това музиканти и певци ще се появят, ще се развие гласът ви. Сега гласовете ви са малко дрезгави, но ще започнете да се тонирате. Тази песен “Венир Бенир” е много хубава на един глас, после ще я научите на два гласа и най-накрая ще я пеете в хор. В гласа, в трептенията на тези окултни упражнения има нещо особено. При изпълненията на упражнения или песни в окултната музика знаете ли гласният орган колко клавиши има? В този орган за пеене има 35 хиляди клавиши. На 35 хиляди клавиши като вземеш да свириш или пееш, чудеса може да направиш. Това е музика. Така че, тази музика ще има успех. Ще я изучаваме и ще видите, че тя си има своя теория. Но ако се занимаваме само с теориите, резултати няма да има, постепенно ще вървим.

Някои от съвременните музиканти са налучкали нещо от

окултната музика. По теория те употребяват окултната музика, но по изпълнение са далеч от нея.

От вас искам музиканти, да спазвате всичките правила. Няма да обръщаме такова внимание на техниката. Техниката за нас ще дойде сама по себе си. Ние ще вложим вибрации през съзнанието в мозъка и техниката ще дойде след това; всичко ще се изглади, изглади и ще стане естествено.

Моето желание е всичко у вас да бъде естествено, затова се пазя и не искам нищо да ви налагам: Аз толкова обичам свободата, че искам всичко да става естествено, доброволно, съзнателно, защото, ако употребя насилие, това ще донесе лоши резултати. Най-малкото насилие, което мога да употребя в своите действия, без да знаете вие, то ще донесе лоши последствия. Това са опитали всички учители в света. Няма изключение!

Единственият метод, който не произвежда никакви лоши последствия, това е методът на действието чрез законите на Любовта, Мъдростта и Истината. Само те са чистите методи, по които ние може да действаме.

Когато пишете, ще пишете по този метод. Търгувате ли, ще търгувате по този метод. Лекар, музикант ли сте - всичко ще правите по този метод. Ще имате вътрешна борба, ще дойдат съмнения, но по този метод ще работите. Не е въпрос за вашите съмнения, те ще дойдат, но от всички тези съмнения вие може да се избавите. Въпросът е до нашите отношения към невидимия свят, до този идеален свят. Трябва да възстановим тези връзки и ще ги възстановим. Един брат каза, че сегашните ученици приличат на неузрели ябълки, киселици. И донякъде е прав. За да узреете, трябва да дойдете под тази светлина. Вие стоите, слушате ме и някои от вас казват: Дали това е вярно, или не? Ами ако не е вярно? Може би съм тръгнал по един крив път? Е хубаво, ами онези в църквата - в света, тръгнали ли са в правия път? Кой са доказателствата да мислим, че вървим по правия път? Правият път е естественият път. Кога едно дете се развива правилно? Когато има едно здраво тяло, съразмерно развито, когато дробовете, стомахът действат добре, когато това дете има един бърз ум в своите схващания и може да работи отлично, да е внимателно в обхода си с всички. По

това ние ще познаем. Трябва да бъдем трудолюбиви, да работим. Тази е целта на Школата да ви пригответи за работа, а вие трябва да дадете действието си. Вие оставяте цялата работа на мен и казвате: Нашият Учител ще направи това. Господ ще направи това наполовина. Половината работа ще направи Господ, а другата половина - вие. Тази работа не е много голяма, но работа, която вие трябва да свършите.

Ето затова, упражнявайте се всички в музиката. Без музика в училището не може да бъдете ученици. В Школата музиката е един от необходимите предмети и всички ще упражнявате музикалното си чувство. Ще бъдете музикални, ще пеете, ще свирите. Най-малко трябва да знаете да пеете. Всички може да нямате възможност да се занимавате инструментално, но за пеене всички без изключение можете. Думата “не може” е изключена. Но за инструменталната музика, там може да кажете: Не можем да свирим. А който каже че не може да пее, не му се прощава. Господ е поставил цигулка на всички - гърлото ви. Онази външна цигулка нямаш, но тук вътре цигулка имаш и ще пееш. И за всички и млади, и стари - правило е в нас: ще пеем. После няма да се свеним от хората какво ще кажат. Нашите песни ще бъдат неподражаеми. Ние ще покажем на музикалния свят, че има нещо повече, отколкото те разбират. Ще им дадем един подтик.

И първото нещо, когато дойдете в Школата, трябва да имате онова вътрешно смирение. Често до мен идват вашите изкушения и си казвам: Защо ще ида на тези да им проповядвам окултна музика, да си губя времето, да се разправам с тях, когато мога с други неща да се занимавам? По някой път ми минават тези мисли. Не е ли по-добре да отложа това за едно далечно, далечно бъдеще? И ако аз употребявам окултната музика, то е просто като едно средство. Аз я употребявам заради Истината, за да може да дойде онази Велика Истина, която искам да се всели във вашия ум.

Изпейте упражнението “Вехадн”. Така както го изпяхте, при това настроение, така се пеят и обикновени песни. Когато човек пее духовни песни, той трябва да има вътрешно, духовно настроение. Сега пък аз

ще изпея едно упражнение, което считам свещено. Вие ще слушате, да го запомните и след това ще повторите. Ако не можете веднага да го възпроизведете, не се смущавайте от това. И в живота нещата не стават изведнъж. Това упражнение ще наречем “аумен”, но ще го пазите в себе си свещено; ще го пеете само в дома си или в себе си вътре, а не пред хората. Това упражнение е от една стара свещена песен, която аз превеждам от минорна на мажорна гама. Ако я предам така, както е, в минорна гама, вие не ще можете да издържите на нейните вибрации; те ще изменят пулса на сърцето ви. Когато човек пее свещени песни, той трябва да отвори душата си като цвят пред невидимия свят, да заеме положението и състоянието на чисто, безгрижно дете, без страх от окръжаващите. Дойде ли човек в такова настроение, той ще се слее със същества от Разумния свят и само така ще разбере, какво нещо е музика, какво нещо е пеене и какво - наука. Хората на земята няма с какво да се похвалят. И най-великите музиканти, и най-учените хора на земята не могат да се похвалят нито с музиката си, нито с науката си. В какво отношение е така? Аз правя сравнение между музиката и науката във възвишения Разумен свят и музиката и науката на земята. Повдигне ли се човек малко по-високо от обикновено си състояние, ще види, че между разумните същества той няма с какво да се похвали. Сега вие търсите и очаквате помощ.

Само окултната музика може да ви дойде на помощ. Ако някой може да ви направи ученици, само тя ще може, друг способ няма, защото Духът работи чрез музиката.

И Давид, когато свиреше на Саула, онзи дух се укротяваше. Музиката ни разполага. По някой път мъже и жени не са съгласни помежду си. Някой път мъжът не е съгласен да свири жена му. Какво свириш - казва той. Ако жената започне много да свири, мъжът и я подозира, казва и: Какво си запяла, като че има някой да те слуша отвън? Това е турски характер. Засмяла се някоя жена, очите му се засмели, чудо станало в света! Е, мислите ли, че ако и вие имате такова схващане, не ще кажете: Е, не може ли без окултна музика? Може, разбира се, как не! Както досега сте минавали без окултна музика, така и сега може. Казват: И без петел съмва. Да, ако изколите всички тия петли - съмва, но ако тези петли са живи и не пеят, горко

ви на вас тогава! Непременно петелът ви трябва да пее, тогава ще вървите напред. Не пее ли вашият петел, горко ви! Всичко е свършено.

(Учителят засвири на цигулката, а осем млади братя тихо запяха песента):

**“Духът Божий,
Духът Вечний,
Духът Святый,
Духът Благий,
Кой пълни сърца ни с Любов,
Кой пълни (3),
Кой пълни сърца ни с Любов. (2)
С Любов (3),
Кой пълни сърца ни с Любов.” (2)**

(Втория път братята изпяха песента с Учителя, но без цигулка. Третия път я изпяха пак с Учителя, но съвсем тихо).

Сега всички заедно ще пеем “Духът Божий”, (2 пъти).

Има допирни точки на окултната музика и “Духът Божий” представлява един окултен преход. Ще ви кажа сега къде са окултните допирни точки, къде минава съвременната музика в окултна и защо дава смисъл на пеенето.

(Учителят пее сам:)

**“Духът Божий,
Духът Вечний,
Духът Святый,
Духът Благий,
Кой пълни сърца ни с Любов.”**

Тези думи са окултен преход, т.е. преход в окултен смисъл.

Сега ще пеете с движения, ще пуснете волята си в действие.

При окултното пеене ще внимавате; ще напуснете всички ваши традиции. Искам като ученици да бъдете свободни в пеенето. Когато човек пее, не само умът, не само сърцето му трябва да взимат участие, но и волята му. А за да вземе участие и волята,

ръцете трябва да се движат. В съвременната опера съзнават това. (Учителят пее сам и прави движения):

“Духът Божий” - издига ръцете си бавно и мощно нагоре.

“Духът Вечний” - сваля ръцете си надолу пред лицето, прави кръг и после ги поставя в хоризонтално положение.

“Духът Святий” - ръцете си пак издига във вид на кръг пред лицето, отиват нагоре и след това пуска ръцете си почти отвесно.

“Духът Благий” - същите движения но този път ръцете накрая остават хоризонтално.

“Кой пълни” - ръцете пред гърдите.

“Сърца ни с Любов” - ръцете се разтварят широко настрана. Оттук нататък ръцете правят леки движения като хвъркане. Те са в хоризонтално положение.

(При “сърца ни”, Учителят изнася ръцете си навън).

Напълването е един процес на разширение.

“Кой пълни” - ръцете на гърдите.

“Сърца ни с Любов” - навън ръцете, сърцето се разширява.

(При останалите думи, Учителят прави с ръцете си движения на хвъркане).

Когато се напълни един балон с газ, той започва да се разширява, да се издига нагоре. И когато правите движения на “хвъркане” ще забележите, че в тези движения има хармония, подем.

(Учителят пее сам: Духът Божий... Кой пълни...)

“Кой” има двойко значение. То е и въпрос, и отговор едновременно. Духът Божий, който пълни - отговор. И кой пълни сърца ни с Любов? Духът Божий, Духът Вечний и т.н. Те са атрибути.

Сега, каква е разликата между святия човек и светлия човек? Аз мога да кажа “святий” и “светлий”. Ето каква е разликата. Като ученици трябва да имате точно определени понятия. При святия човек ти ще отидеш, а светлият, той ще дойде при тебе. При извора на водата ти ще отидеш. Святият човек е един извор, ти ще отидеш при него, той пълни, ще подложиш сърцето си. А светлият човек, това е запалена свещ. Тази светлина идва при теб. Ти няма да отиваш, тя ще дойде. Следователно процесът е такъв: При святия ти отиваш, а светлият, той ще дойде. Бог е свят и светъл. Бог като светлина идва

при нас, а като свят ние отиваме при Него. Следователно Святият Дух може да напълни сърцата ни. Значи сърцето отива при Святия Дух. А когато кажем “светъл дух”, подразбираме нашия дух. “Свят” се отнася до сърцето, а умът ни има работа със “светлия”. Следователно това са две живи качества на Бога. С едното живо качество се занимава нашият ум, а с другото - нашето сърце. Когато кажем, “Свят Дух” подразбираме нашето сърце. Благ, вечен, свят, това са думи, които са свързани. Кой пълни сърца ни? Божият Дух.

Тези упражнения ще пеем с движения. В дома си като влезете ще пеете с движения. Ще сложите вашата воля на работа.

(Учителят пее “Духът Божий”, и разтваря ръцете си нагоре).

Винаги когато си с Него, ти ще почувстваш същото разширение. Няма да се смущавате дали сте направили движението правилно, или не. Има един вътрешен закон на движенията. Когато това движение е в хармония с мислите и чувствата ви, усещате една приятност. Когато има разногласие, ще усетите, че това движение не е правилно. Това е по закона на свободата. Ще пеете, ще се движите и ще служите на Бога и с ума, и със сърцето, и с волята, и с цялото си тяло. Всичко трябва да бъде в движение. Всичко трябва да участва в музиката. И така тялото ни ще се хармонира. Само по този начин с пеенето ще хармонираме себе си.

Изпейте пак песента “Духът Божий”. Както изпяхте сега песента, чувства се, че и липсва нещо. Тонът може да бъде правилен, но да му липсва вътрешна мекота, вътрешно осмисляне. Вие изпяхте песента на физическия свят. Изпейте я сега в духовния свят, за сърцето, да видим, какъв тон ще вземете. Сега аз ще ви изпея песента, да видите, каква разлика има между моето и вашето пеене.

Когато пеете, вие можете да предадете песента по три начина: ако я изпеете по първия начин, вие сте още на физическия свят; ако я изпеете по втория начин, ще влезете в духовния свят, ще хванете дръжката, която води за Царството Божие, но няма да ви приемат там. И най-после, като я изпеете по третия начин, ще влезете в Царството Божие. Как ще познаем, по кой начин пеем?

Представи си, че си беден човек, но знаеш да пееш. Отиваш в един дом и започваш да пееш. Всички казват, че пееш хубаво, но

никой не бръква в джоба си, да ти даде нещо. Пееш на втори, на трети, всички те харесват, но никой нищо не ти дава. Това показва, че ти пееш на физическия свят, по първия начин. Ако пееш и всеки ти даде по нещо, ти си в духовния свят; сам си хванал дръжката на вратата към Царството Божие, без да си влязъл вътре. Като пееш по третия начин, ти ще се намериш на път за Царството Божие. Който те слуша, ще бъде доволен от тебе и ще те заведе у дома си, където ще те нагости добре. Така ще станете приятели и ще си помагате.

Най-доброто пеење е това, което води човека в Царството Божие. Третиият начин е недостъпен за вас. Пейте поне по втория начин, с тон 3/10 по-високо от нормалния. Всеки от вас трябва да знае да пее и да свири, да приложи музиката в живота. Музиката има практическо приложение. За да има такт, благоразумие, умение да се приложи, това зависи от музикалността на човека. Добрият човек е музикален, художникът също е музикален. В благородната постъпка има музика. Да направиш всяко нещо навреме, да знаеш как да се отнасяш с хората, пак се изисква музикалност. И на Небето, ако не си музикален, не можеш да пипнеш дръжката на вратата, която води към Царството Божие.

За да бъдеш музикален, трябва да имаш известни качества. Който има тези качества, получава диплом. Ако искаш да се справиш с мъчнотиите на живота, ти трябва да бъдеш музикален, да знаш да пееш и свириш.

Първоначално човек е бил добър певец, но, след грехопадението, той е изгубил способността си да пее. Едва сега той се връща към първото положение.

Сега, ще заучим “Бог е Любов”. Има някои от младите ученици, които ще ни услужат да изпеят “Бог е Любов”.

**“Бог е Любов (3 пъти)
Любов, Любов,
Вечна, безгранична,
Пълна с живот,
Живот на благия Божи Дух.
Дух на благостта,**

**Дух на святостта,
Дух на пълен Мир и Радост,
За всяка душа, за всяка душа!"**

Това е само първата част на упражнението. Ще взимате вярно. Готови ли са тези, които знаят упражнението? Ще започнете първото съвсем тихо, понеже упражнението е картинно. (Учителят свири и някои пеят.) Сега да го изпеем пак, много тихо, а другите внимавайте. Допуснете сега, че мисълта е съсредоточена. Да не сте разсеяни. Като пеете постоянно, силата е в преживяването. Сега, аз сам ще пея (Учителят пее сам).

Някой ще каже: От мене може да пеят по-хубаво. Не, в окултната музика ние искаме да пеем не както пеят хората, а както ангелите пеят. Ние искаме да пеем както ангелите пеят. По този начин ще се оправят гърлата ви. Концентрирайте ума си. Душата ви трябва да дойде да живее един ден във вашето гърло и тогава отлични певци ще бъдете. Вие сега имате идеята, че има само известни хора в света, които са родени да бъдат певци. Не е така. Те са певци, защото те от миналото са научили този закон: тяхната душа живее в гърлото им. Когато научите това изкуство и вие ще бъдете певци. Вие мислите, че то е благодат, специална благодат. За този, който се е научил да разсъждава, специална благодат е, а за онзи, който не се е подчинил на закона, не е специална благодат. Следователно, ние учим един Велик Закон, който не може да бъде друг.

Всички можете да бъдете добри певци. И който пее, знаей, че душата му е в гърлото. Тогава, и като говорим, ако нашата душа би живяла в нашия ларинкс, колко хубави думи биха излизали! Но понеже душата не живее в ума ни, затова не можем да кажем нищо идейно. Главното е, че ние чрез музиката може да привлечем ангелите, те ще се заинтересуват заради нас и ще им кажете: Ние изучаваме вашата музика, искаме да пеем като вас. Те ще отговорят: Много добре. Ние ще ви дадем нашето присъствие и съдействие. И ще пеем като тях. Това няма да стане изведнъж. Ще започнете със смирение, ще слушате как те пеят. Някой път ще чуем много хубави неща. Аз съм чул много сестри, казват: Чух

нещо много хубаво, но като го изразиш навън, изгубва се. То е едно окултно пеене. Ако пеем така, каква благодат, каква хармония ще излезе от нас, ще се излива като една струя, като един извор.

А сега изпейте всички заедно песента “Бог е Любов” (пяхме я). После, ще гледате да си препишете тези упражнения. Те са за вас направени. Те не са за певци отвън. Направете опит, проверете да видите какъв е законът. Ще си служите с едно упражнение, с второ, трето, четвърто ... Едно ще употребите, не може да ви въздейства, второ, трето, четвърто, пето, шесто, ще ги изкарате всичките и ще видите в дадения случай кое от тези упражнения ще ви пасне и ще може да ви помогне. Но когато пеете, ще започнете тихо. (Учителят пее и свири “Бог е Любов” съвсем тихо.) Какво по-хубаво от това, “Дух на пълен мир и радост за всяка душа, за всяка душа?” Този мир, тази радост, която търсите за вас, това е. Трябва да схванете това, няма никакво изключение.

Например, вие сте скръбен, тъжен, в недоумение сте, умът ви не работи, този Дух, благият Дух, Духът на тази висша Божия Интелигентност, за вас е той. За вас е тази радост. Схванете ли това, умът ви ще проработи, сърцето ви ще проработи и вие сте хармонизиран. Вие ще можете да говорите с ангелите, ще ги разбирате, ще бъдете радостни, като тях, всякога ще бъдете радостни, те не знаят какво е скръб. И когато някой ангел иска да знае какво е скръб, те го пращат между хората. И като се върнат горе, казват: Елате, в замяна на това ние ще ви въздадем, да разбирате какво нещо е радост.

Това е първата част на упражнението, а втората част е помъчна. (Учителят пее и свири.)

**“Ний ще ходим в тоя път на светлината,
на светлината, на светлината.
В която царува Божията Любов,
Божията Любов.” (3 пъти)**

Ще пеете с чувство. В този път ще ходим, друг път няма. В този път на Светлината, в която Божията Любов царува. То е велико нещо! И в тези прекъсвания на пеенето е изпълнението. (Учителят

пее тихо и с прекъсвания.) Като научите първата част, ще вземете втората. След това, понеже в упражнението, между двете части има едно малко разграничение, то втората част ще бъде общия хор. Във всички ви трябва да има единодушие, за да може да пеете така. Щом се каже “Бог е Любов”, щом е така, тогава всички ще пеят: “Ние ще ходим в тоя път на светлината”. И тогава, като научим това упражнение хубаво, ще го изпеем на един глас в едно общо събрание, да видите има ли сила. Ще дадем един концерт и ще излезем всички, не само специалният хор. Така както сме ученици, всички заедно и аз ще изляза, и ще свиря сред вас. (Смях.)

Слушайте, когато дойде да проверим един закон, нас не ни е срам. Да не мислят, че аз искам да си играя с цигулката. Ние от музика разбираме, но не искаме да се занимаваме. Вие ще кажете изведнъж: Какво ще каже обществото? Те седят по бирариите и вдигат чашите, нищо не мислят за обществото. Като изпеем една песен окултна - какво ще кажем ние, обществото, това сме ние. Ами че то спада към задачите. Няма да ви изложи вас на присмех. Ние ще изнесем една наука, да видим как работи Божият Закон. Няма да правим глупави работи, няма да ви изложим. Освен, че няма да ви се смеят, но ще искат още веднъж да ви чуят. Така е.

Сега да изпеем “Сила жива”. (Учителят свири, ние пеем.) Всичките неща, които ние ги вършим, ние ги вършим по един Велик Закон на Божествената Мъдрост, нищо глупаво няма да направим, това да го знаете.

“Сила жива” и “Скръбта си ти кажи”, тези две упражнения вървят заедно, понеже едната е отговор на другата.

Да изпеем упражнението “Сладко медено”. (Учителят свири, ние пеем.)

Сега има едно правило, когато пеете, всякога ще си поставяте мисълта: ще изпълня това упражнение по всичките правила. Мога да го изпълня добре. Поставиш ли си тази мисъл, ще го изпълниш. Така ще работите. Но ще се стремите да взимате тоновете ясни. За пример, при “сърцето си отвори”, ако беше развит вашият слух, вие щяхте да слушате такива едни трептения. То е пулсът на сърцето. Сърцето пулсира в ритъм. На някои хора, пулсът бие по-тихо, на

някои по-силно. Има два удара и между тях един промеждутък. И всякога, каквото говорим, каквото вършим трябва да съвпада с ритъма, със силите на нашето сърце. Много от сегашните песни са написани в разрез с пулса на сърцето и вследствие на това ние не ги обичаме. При някои песни, пулсът се усилюва и затова трябва да употребим някои минорни гами, а някъде, където пулсът е слаб, трябва да се усили. (Учителят свири съвсем тихо, с постепенно замиране на звуковете). И ако така ви свиря ? час вие ще започнете да се унасяте и ще заспите всички. Това са еднообразните движения.

И всичките болести идват от понижението на темпа. Затова, повишението темпа на ума и сърцето всякога трябва да стои над общия уровен и тогава болестта не може да ви засегне. Във всички онези, които не разбират този закон, идва едно смущение; след всяко смущение идва болест. Когато двама души се скарат, идва простуда или някаква рана, или инфекция. Когато организъмът е силен, никаква инфекция, никаква болест не може да има. В къщи накарайте болния да пее. И той ще се излекува. “Сладко - медено” го накарайте да пее, след това другите упражнения, така може да се излекува. По някой път, ако не може да пее, вие ще му попеете. Някои хора може да се лекуват с музика, но не всички болести. Има и друга крайност. Ще кажат някои: Имам операция, нека ми попеят. Не, за операцията не може.

Я изпейте сега “Бог е Любов”. Не се смущавайте. Едно от правилата на окултната музика: когато правите една погрешка, не се смущавайте. Поставете си мисълта в ума, ще я поправите. Аз съм слушал тук и в Америка виртуози, казват, че свирят правилно. Не свирят правилно. Колко пъти взимат криви тонове. И колко от тези най-знаменити, които свирят на цигулка, свирят погрешно? Те правят погрешки, камо ли вие няма да правите?! Ще кажат някои и най-големите капацитети правят погрешки: изаяждат от такта 1/8, 1/16. И когато един такъв свири, казват: Много правилно свири на цигулка! Не. Аз зная, слушал съм знаменити цигулари, по-добър цигулар от Паганини не е имало. Единствен той е свирил много хубаво. След него, другите цигулари, които свирят правят погрешки. Като взимат легато, колко погрешки правят! Зада избегнат своите погрешки, правят

легато. Легато да вземеш, изкуство иска. Като свириш с цигулка, а някой пее, да не може да се различи ти ли свириш или той пее. То е изкуство! Да можеш да вложиш душата си в цигулката, тогава можеш да свириш. Не вложиш ли душата си в цигулката, ще правиш погрешки. Пръст е, изплъзва се, после позицията не е вярна. Та, не се обезсърчавайте. Най-видните цигулари, в едно парче, поне на 10 места не взимат вярно, правят погрешки. Понеже вашите погрешки са по-големички и вие не се обезсърчавайте. Така стои самата истина. Направим една погрешка, ще кажем в ума си: ще я поправим. Ще я поправим, ще я поправим, докато най-после се научим да пеем. Така е.

Сега, тези приятели, които имаха добрината да пеят “Духът Божий”, ще пеят ли? (пяха.)

Високите прекъсвания в окултната музика показват височина. (Учителят пее с прекъсвания “Махар бену - аба”.) Като чуят духовете тези думи на стария език, те ви разбират; на новия език те не разбират. Един свещен език е това. Като чуят тези думи, те идват. И мотивът е техен. Източен мотив е, в него умът и сърцето взимат участие. Една свещена песен, едно свещено упражнение е то! Една свещена песен не можем да извадим, но вие може да пеете едно свещено упражнение. Вие се стеснявате. Естествено трябва да пеете. Аз не съм добър певец, но естествено пея, свободно. (Учителят пее “Духът Божий” много естествено и свободно.) Разговор в пеене е това, музикален разговор. Ще бъдеш съвършено свободен да си изкажеш думата. Може, може да пеете.

Сега ще изберете най-малко 10 души, комисия, които ще разглеждат работите, (темите) от класа и ще правят резюмета. Да ги определим още сега, 10 братя и 10 сестри. Казано и свършено! (Избраха се 10 братя и 10 сестри.)

Да изпеем сега “Сила жива, кажи ми где вода извира”. Изпейте първото упражнение: si, mi, do, si. (След това изпяхме същото упражнение една гама по-високо.)

За да може музиката да произведе ефект, или за да може да си въздействате с нея, трябва да имате два противоположни тона по сила. За пример, ако вземете два тихи тона или изсвирилите два пасажа с еднакви по сила тонове (Учителят взима на цигулката два еднакви

силни тона), те няма да произведат никакъв ефект върху вас, върху ухото ви. (Учителят свири една мелодия, при която взима два тона с противоположни сили). При изсвирването на два противоположни тона се забелязва една дълбочина, която не може да се изрази на цигулката. Това е закон на контрастите в музиката. И в музиката, и навсякъде трябва да има силни контрасти, за да си въздействате. Ако в един момент в живота ви за пример вие сте тихи и добри, това са тихите тонове. А някой път, в някои моменти от живота ви вие сте гневни, възбудени, считате, че сте лоши. Това е един контраст, това са силните тонове. Не считайте това състояние на душата си като нещо лошо. Това са контрастите в живота. Между тези контрасти се явява един трети тон, посредством който ще разберете Божественото. Това , третото не се предава на цигулката. Това, което разбирате, което схващате, то не е изразено с цигулката. (Учителят свири същата мелодия с контрастите в тоновете, а после свири нещо като акомпанимент, тихичко). Такова едно тихо душевно състояние има и у вас. Това състояние се подготвя постепенно, но то може да се превърне в караница или от караница може да се превърне в един сладък разговор. Значи, в живота ви трябва музика. И така, за да избегнете караницата, прибягнете към живата музика. (Учителят свири нещо весело, като хоровадно). То е един вид музика в Природата. Като дойде това настроение, казваш: как ми се доигра нещо! Идва ви едно желание да заиграете, а вие подпушвате това желание. След това дойде ви на ума нещо, някоя мисъл и нея я подпушвате. Никога не подпушвайте енергията на вашия мозък! Дойде ви едно желание да поскачате, да си поиграете, не го подпушвайте, дайте му ход! Не се подпушвайте! Природата не обича подпушване. Всеки, който се подпушва, Природата разваля бентовете му. Никакво подпушване! Най-първо, живата енергия трябва да се използва. Не се ли използва тази енергия, тя донася всичките злини в света. Ще я използвате. В това отношение трябва да научите елементарните тонове: силните и тихите тонове. За пример, някой път сте възбудени. Тогава употребете един силен контраст в музиката. Ще кажете: Време за пеење ли е? Ами че как ще се упражнявате вие, как ще си въздействате, как ще калите вашата воля? Време за каляване е, да калите вашата воля, да трансформирате

енергията си, защото вашата енергия от която и да е част на мозъка, се отразява върху музикалните ви центрове. Всички не сте еднакво подготвени за тази музика, но за в бъдеще с нея все така ще може да си въздействате във възпитателно отношение, за да можете да регулирате вашата енергия.

Да изпеем “Сладко медено”. (Изпяхме го няколко пъти). Да го изпеем пак, но много тихо! (Учителят свири едно упражнение, като започва от по-ниски тонове и свършва с по-високи, а ние пеем след него). И това упражнение е за контрастите. (Учителят свири и пее едновременно едно упражнение с контрасти). Това упражнение ще произведе едно вътрешно успокояване. Ще засегне душата ви малко по-дълбоко.

Да изпеем сега тихо “Бог е Любов!” Опитите, които се правят с пеенето и музиката, са дали чудни резултати, особено, когато при това пеене и свирене душата взема участие. Ето защо, знаменити цигулари, никога не дават своите цигулки да ги пипат други. Като пипнеш цигулката на когото и да е, можеш да познаеш какво е неговото естество. Така както е направена цигулката, тя може да приеме и да предаде вибрациите, трептенията на всяка една душа. И цигуларят, като пипне някой път цигулката си, може да познае своето настроене. Пипне цигулката си и я оставя, сложи я настрана, не свири - няма настроение. Цигуларите всякога свирят по вдъхновение. Понеже те не са окултисти, не могат да предадат всякога вибрациите си на своите инструменти. Сега по същия закон вие искате да говорите на някого, искате да го убедите в истинността на нещата, в истинността на вашите преживявания. Но вие като говорите, трябва да предадете трептенията на душата си върху ципицата на гърлото, за да може той да ви слуша. Само то-гава ще бъдете убедителни. Като говорите Истината, най-първо трябва да я прекарате през вашето гърло, през вашия ларинкс и тези отмерени вибрации ще се предадат до ухото. Да знаете да говорите Истината, това е най-голямото изкуство! В говоренето трябва да има музика - ще говориш най-първо на себе си, ще пееш на себе си. Няма по-хубаво нещо от това, да си доволен от себе си и да се радваш, че изпълняваш Волята Божия.

И чрез пеенето ние ще започнем да привличаме онези сили в

Природата, които са хармонични на нас. Това е закон за привличане. Действително сега няма какво да ви уча. Младият момък и младата мома, те знаят това. И птичките защо пеят? Мъжките птички защо пеят? Те отдавна са научили този закон. Пеенето всякога привлича.

Ако ние пеем хармонично, при нас всякога ще се привличат духовете на музиката. Когато се привлекат, те ще донесат нещо много хубаво - обновление. И според степента на нашата песен , според това вдъхновение ще станат съответни промени и в духовния ни свят.

Сега, първото нещо, ще пеете от сърце. Окултната музика не позволява такова пеене само отгоре - отгоре. Тя иска съдържание, иска дълбочина. Ще пееш първо с чувство, а след това ще изглаждаш. Ние ще изглаждаме после. Ние още не можем да пеем окултни песни. Това са малки упражнения, така ги наричам аз. Ако аз ви ги изпея като песен, вие всички ще заспите и няма да бъдете тук. Вие ще заспите и когато ви пробудят, ще кажете: Бях някъде, в един свят, и то в какъв свят! А това сега още не е песен, то е едно упражнение, затова ще бъдете тук, няма да заспите.

Казвате: Не може ли да пеем някоя окултна песен? Не може! При сегашните условия не може да се пее окултна песен. И всичките ни песни, даже и тези, които се пеят в неделя на събранията, и те са упражнения. Тях ги наричат песни, но са упражнения според моето схващане. Някои са по-близо до песните, а някои по-далеч.

Сега да научим това упражнение с движения!

Изпейте сега “Блага дума”...!

(Всички заедно с Учителя пеем, а накрая Учителят свири). Има нещо, което спъва малко. (Учителят пее сам “Блага дума”, а след това - всички заедно).

Сега нека двама души да изпеят “Блага дума на устата, туй е ключът на сърцата”, а всички останали заедно ще изпеете припева. (Учителят и една сестра пеят началото, а всички останали пеем припева).

Сега ще пеем “Венир Бенир”.

(Учителят свири - всички пеем. След това изпахме:

“Изгръва Слънцето”, “Сладко медено”).

А сега да дойдат приятелите, онези, учениците. (8-те млади братя отидоха при масата). Пейте “мълчаливото пеене”. (Учителят свири на цигулката един хубав марш, а братята пеят с гърлата си, без да си отварят устата). (Оригинално пеене). То е едно преходно положение в окултната музика. Може да ви се вижда малко смешно, но хубаво излезе, нали? Ще ги развием. Ще създадем приятни работи в музиката. Забележете, че когато децата си правят своите упражнения, всякога се смеят. Хората, когато се смеят работят. Не се ли смеят, те са болни, волята не взима участие. Здравият човек всякога е весел.

Едно от важните положения е, че всякога трябва да бъдем весели! Това е здравословното състояние. Забележете, когато четем Библията, виждаме, че навсякъде хората са били весели, радостни. Животът е хубав, когато е весел. А скръбните състояния, те са негативни, те не са библейски работи, те са извън Библията. Положителното учение, окултното учение се изразява в радостта, а другото е само сянка. Следователно и в скръб, и в страдания, и в мъчнотии - винаги трябва да се радваме.

Аз ще направя една малка забележка, на вас правя забележка. Такъв е законът. Когато изнесете един болен човек на някой планински връх, какво става с него? Оздравява. Мислите ли, че този, болният, като го изкачите на този планински връх, ще ходи със своите патерици? Не, той ще ги хвърли. Ще диша чистия въздух. Сега и аз искам да ви изведем на този планински връх. Ще си хвърлите всички ваши патерици. Патерици не ни трябва! Без патерици! Гор е широко, простор е там. Това е смисълът. Казват някои, че Земята била долина, сянка на смъртта. Не е така. За човек, който не знае Божиите Закони, Земята е една долина на смъртта. Но за този, който разбира законите, за него Земята е място на радост и веселие.

Аз искам да ви освободя от всички предубеждения, които имате. Защото едно от големите заблуждения, които ви внушава черната ложа, е че не трябва да пеете, не трябва да се веселите, Пеене не трябва, ще мълчиш. Това е едно. После те казват: Много няма да ядеш. Няма да се молиш, не ти трябва молитва.

Без пеене, без ядене, без молитва! Е, какъв е смисълът на живота, като извадиш яденето, пеенето и молитвата? Какво остава? Та това е основата на живота! Да ядеш - ами че това е първото изкуство, с което човек започва. Христос казва: “Който ме яде, има живот в себе си”. Яденето в окултен смисъл, то е цяла Велика наука. Чрез яденето ще дойдем в общение с тази наука, със себе си, с Бога. Тази наука днес е изхвърлена.

Ще се стараем да внесем в себе си всички тези наредени Божествени Окултни Закони, за да станем весели - по Божественому да станете весели. Това изведнъж няма да стане. Не мислете, че е лесна работа човек да стане весел. Има ред преходни състояния. Аз не искам да ви направя изведнъж весели, защото аз зная какъв е законът. Голямата радост носи със себе си голяма скръб. От малкото ще започнем и постепенно, постепенно тази радост ще се увеличи, докато във вас се развие воля, да можете тази радост да я овладявате, да остава постоянно в душата ви. Сега нашата радост се обуславя на нещо материално. Обект на нашата радост е всякога нещо материално. А когато се разруши обектът на нашата радост, тогава и цялата ни радост се разрушава. Обектът не трябва да бъде материален. Понеже Любовта е субстанция на Божествения свят, то всички неща в Божествения свят са направени от Любов, тя е субстанцията там. Това, което за нас на Земята е най-възвишеното, то съставлява полето, почвата, върху която живеят всички същества в Божествения свят. Следователно Любовта е над вас, а там Божествените същества ходят отгоре на Любовта. И затова, казвам: Краката на тези същества мислят повече от нашите глави.

Тези, които ходят на Любовта, техните крака мислят повече, отколкото нашите най-видни философи тук на Земята. Всички тези неща трябва да ги съзнаем от Любов. Субстанция трябва да има. Тогава ще имаме вещи и предмети, които няма да се разрушават. Любовта ще бъде основа, един вечен принцип, и тогава няма да скърбим, винаги ще бъдем радостни. Затова ние изучаваме Любовта като една велика реалност, а не като нещо отвлечено. Тя е една велика реалност.

Има музика в тази велика реалност, към която се стремим. Инструментите ще ги направим от Любов. С нея ще пеем, ще свирим. И когато влезете в Божествения свят, там ще разберете по-възвишените работи, ще ги изучавате като ученици.

Затова, ние вземаме пеенето и музиката само като едно спомагателно средство за постигане на тази Божествена цел.

Опитайте се да станете велики певци на себе си. Когато времето е сухо, пейте и вижте дали ще завали. Не постоянно, но пейте веднъж, втори, трети път и вече щом запявате да завалява дъжд. Да допуснем, че имате опитност, при която запявате и завалява; друг път ще пеете, когато времето е кишаво.

Пейте, пейте, докато времето се изясни. Трябва да можете да превръщате вашата суша в реални капки и да превръщате вашата киша в слънчеви лъчи. Това е целта на човешкия живот - да превърнем скръбта на Радост, т.е. да направим обмяна между скръбта и Радостта. Скръбта е оран, а Радостта е плодът, който сте отгледали. И в учението има скръб. Но след като свърши науките, човек, т.е. ученика, вече може да преподава на другите - това е неговата Радост, че може да бъде полезен. И тогава ще можем постепенно да придобиваме всички неща в живота. Има хиляди работи, които трябва да овладеем и това може да стане само чрез учение. Постоянство се изисква. Не мислете, че сте придобили всичко. Това, което имате сега, е само една микроскопическа част. Трябва учение - и когато спите, и когато станете от сън, трябва да учите. Трябва непрестанно учение в света! В учението е спасението сега.

*Само Светлият Път на Мъдростта,
Води към Истината.
В Истината е скрит Животът.*

Ученик

Когато говоря за ученика, аз взимам думата ученик в тесен, а не в широк смисъл. В тесен смисъл на думата, под ученик се разбира този, който учи тук, на Земята, в този ограничен кръг на живота. Той ще се учи тук и ще постигне толкова, колкото му позволяват условията на този земен живот. Като говоря за ученика в широк смисъл на думата, разбирам идейния ученик, който се учи тук на Земята, в този свят, и горе на Небето, в другия свят. Той никога не напуска Школата - денем се учи в лабораторията на Земята, а вечер отива горе, при своя учител, който му преподава теория. На другия ден се връща пак на Земята, за да продължи своите практически занимания в лабораторията. Този ученик постоянно учи: горе на Небето учи теория, а долу на Земята - практика. Когато говоря за идейните ученици, подразбирам именно тези, които горе учат, а долу прилагат. Като говоря за учениците в тесен смисъл на думата, разбирам онези, които учат на Земята, а като заспят вечер, не ходят горе да се учат. На другия ден, като станат, продължават пак да се учат. Те нямат връзка с невидимия свят и не знаят, дали са ученици, или не. Идейните ученици, или тези, за които говоря в широк смисъл, знаят, че всякога са ученици. И в един живот, и във втори, и в трети, и в четвърти - те знаят, че всякога са били и ще бъдат ученици. И след време, когато нашата Земя, както и цялата слънчева система, завърши своето развитие, те ще преминат като ученици в нова Школа, при нови условия. Бог тогава ще им даде друго име, а не ученици. Думата ученик не е подходяща да изрази дълбоката идея, която е скрита в това понятие.

Този, който иска да бъде ученик на Христа, да бъде ученик на Великата Окултна Школа, трябва да обича живота, трябва да обича учението и трябва да обича свободата. Такъв човек дори да заема най-ниското положение, той ще се повдигне. Това, което може да ви повдигне е Любовта, учението и свободата, чрез която може да се прояви животът; Мъдростта, чрез която може да се прояви знанието и Истината, в която да се прояви свободата. Това е път за реализиране на човешкото щастие.

Днес всеки иска да бъде здрав, млад, щастлив. Всеки търси щастие, но щастieto върви по известни закони. Щастieto не се намира нито в окръжаващата среда, нито в парите, нито в знанието, нито в красотата. Щастieto е нещо вътрешно. Щастieto се обуславя от вътрешни закони. Човек може да бъде красив, само когато е щастлив. Човек може да стане музикален, когато е щастлив. Човек може да стане учен, богат, когато е щастлив. Без щастие човек нищо не може да постигне. Без щастие човек е актьор на сцената.

Щастieto представлява първата допирна точка на човека с Бога, или на ученика със своя Учител. Когато ученикът се отрече от своя личен живот и се слее с живота на своя Учител и двамата са щастливи. Когато придобие това щастие, съзнанието на ученика се слива с висшето съзнание на Разумната Природа, с Духа Божий, който витае в нея. Това значи да придобие човек единство с Природата. Това означава, изобщо единство в Природата. Единство на съзнанието между две души означава дълбоко вътрешно разбиране, вътрешно сливане: когато единият говори, другият го разбира и му отговаря; когато вторият говори, първият го разбира и му отговаря.

Следователно, щастieto е резултат на сливане между две души. Където има сливане, там е щастieto; където няма сливане, там никакво щастие няма. Там има временно, привидно настроение, което моментално изчезва. Истинското щастие никога не изчезва. Щастливият не може да бъде беден, не може да бъде невежа. Той разполага и с богатство, и със знания. Може ли да бъде беден и невежа този, който се е слял с

Духа на Природата? Той ще разполага с богатствата и със знанията на Природата като със свои. Това щастие може да се придобие, само когато човек изпълнява законите на Любовта.

За да се обичат хората, между тях трябва да има вътрешно сливане. Без това сливане няма любов, няма и щастие.

Сега като говоря за щастieto, аз засягам един закон, който обединява всички явления в Природата. Който е придобил щастieto, той е еднакъв в отношенията си към всички живи същества. Щастieto не може да дойде нито от мъжа, нито от жената, нито от децата, нито от учението. Щастieto идва само от едно място - от Всемирния, Всесилен Божия Дух. Някой казва, че бил много щастлив. Неговото щастие продължава ден и половина.

Според мен, само този може да бъде щастлив, който живее според ръководството на Божия Дух в себе си. Божият Дух ръководи всички хора, но всички не Го слушат.

В живота всеки духовен човек очаква да намери своя Учител, който да донесе Божествената запалка на щастieto. Без Учител, като висша свършена форма, като образец на живота, никой не може правилно да се развива. Чрез висша форма се предава висша енергия. Възвишените същества представляват две форми, свързани в едно. И Христос представляваше такава душа. Той имаше два центъра: един горе и един долу. Затова, именно, Христос казва: "Както ме е Отец научил, така говоря." Значи, по плът Той живееше на Земята, а по дух се ръководеше отгоре. В това се състои истинското щастие.

Като ученици, вие трябва да работите за придобиване на щастieto. Някои мислят, че като отидат на онзи свят, там ще придобият щастие. Те се самозалъгват. Каквото придобие човек на Земята, това ще занесе със себе си на онзи свят. Понякога на Земята има по-добри условия за придобиване на щастieto, отколкото на онзи свят. Понякога в онзи свят условията за придобиване на щастieto са по-добри. Апостол Павел се обръща към своите последователи с думите: "За мене е по-добре да отида при Христа, там да придобия щастieto, но за вас е по-добре да остана на Земята." Апостол Павел можа да понесе всички

страдания с радост, защото беше щастлив, учен човек. Той казва: “Не живея вече аз, но Христос живее в мене.” Значи, между Павел и Христос има вътрешно единство. Затова той казваше: “Никой не може да ме отдели от Любовта Христова”.

Които не разбират законите на Любовта, търсят щастието по механически начин. Те го търсят в горите и в пустините, но не го намират; търсят го между хората, не го намират; търсят го в женитби, в раждане на деца и там не го намират; стават учители, свещеници, владци, министри, учени, и в това не го намират. Защо? Защото търсят Бога по външен, по механичен начин, а това са само условия за развитие.

Като ученици, от вас се иска работа, а не само да вярвате в щастливия случай. Добре е човек да вярва в щастието, но то се обуславя от предварителна работа. Човек трябва първо сам да работи, да свърши това, което се иска от него, а след това да остави другите да свършат останалата работа. Това, което зависи от другите, е щастливия случай в живота. Във всяка работа взимат участие много същества - всяко от тези същества има свой специфичен дял и участие. Обаче, ако човек пръв не започне работата, и другите същества няма да работят. Започне ли той пръв да работи, всички останали ще го подкрепят. Работи ли човек върху себе си, всички същества, които са свързани с него, ще му помагат.

Днес съвременните астрономи и учени познават четири точки, по които се ориентират: изток, запад, север и юг. И в духовния свят има четири точки, чиито посоки всеки ученик трябва да знае. Първите три точки са: Посоката на Истината, на доброто и на справедливостта. Четвъртата точка се определя сама по себе си, т.е. от първите три. Знаете ли посоката на Истината, на доброто и на справедливостта, вие никога няма да се заблудите и изгубите. Направите ли най-малкото отклонение встрани от тези посоки, вие се намирате вече в мъгла и обърквате работите си. Върви ли по тези посоки, ученикът е намерил вече щастието си. Пътят на Истината, на доброто и на справедливостта са пътища, които водят човека към щастие.

Придобиването на щастието е в зависимост от миналия живот на човека, от усилията му, от паданията и ставанията, от страданията и изпитанията през които е минал. Сега аз разглеждам щастието в широк смисъл, като първа стъпка, като първа връзка в живота. Постигане на щастието, това е идеалът на човечеството. Щастието представлява първа връзка, сливане на две души. Когато душите започнат да се сливат, нова основа се поставя, нов свят се създава. От този момент нови деца се раждат, нови отношения се поставят, нова култура се възцарява - култура без деление, без програми и налагания - култура на Любовта. От този ред, който днес съществува в държавите, в обществата, в училищата, в семействата, светът не може да се поправи. За да се оправи светът, всички хора, двама по двама, трябва да се слоят с Първичния Дух.

Днес хората не могат да разберат и приложат този закон, поради вътрешно отклоняване, вътрешно заблуждение в тях. Когато достигнете до щастието, вие ще започнете да говорите на понятен език помежду си и всички ще се разбирате. Няма по-велико нещо от щастието! Няма по-велико нещо от сливане на душите с Първичния Дух. Велик момент е придобиването на щастието. За ученика този момент е една от задачите на неговия живот. Не е ученик и не може да бъде ученик този, когото щастието не следва, за когото щастието не е задна стража. Затова щастието казва на човека: Ако ти възлюбиш Истината и свободата, аз всякога ще те следвам, ще ти бъда задна стража. Не ги ли възлюбиш, аз нямам доверие в тебе и не мога да те следвам. Ученик може да бъде само този, който държи в душата си идеята за постигане на щастието, т.е. на Любовта, на новото верую.

Затова, който иска да влезе в пътя на щастието, трябва да напусне старото верую, от което идва злобата и да влезе в новото верую на Любовта, в която човек ще гледа на човека като брат, в когото Бог се проявява. Това е новата идея, която се подема в света. Какъв е бил животът в миналото, не е важно; какъв ще бъде в далечното бъдеще, също не е важно. Важен е настоящият живот. За да го разбере и проучи, човек се нуждае от чиста - права

мисъл, която изключва страха, подозрението, съмнението и т.н.

Като ученици, от вас се иска нова мисъл. Новата мисъл и новите разбирания коренно се различават от старите. Това не означава, че човек изведнъж ще се освободи от старото. Това става постепенно, с време, но все така са нужни опити в това направление. В живота всички отрицателни прояви на човека са остатъци от стария живот. За пример, натъкнели се на съмнението и подозрението, човек е в стария живот. За да се освободи от съмнението, той трябва да му противопостави някаква нова мисъл. Ако искате да не се съмнявате, станете ясновидци. Ясновидецът не се съмнява в никого, нито подозира. Той от дома си още вижда как постъпва даден човек и знае например, дали обича да краде. Така че, той не съди човека само по подозрение. Така постъпва и Разумният свят. Той изпраща човека на Земята, дава му всички условия да се прояви свободно, и след това, като разполага с данни, тогава го съди. В Разумния свят не съдят човека само по предположение или подозрение. Там не съдят човека само за това, че помислил нещо лошо. Човек не е отговорен за лошата мисъл, докато не я е реализирал. Като казвам, че човек трябва да се стреми към нова мисъл, това не означава, че досегашната мисъл нищо не е допринесла. И тя е дала нещо на човечеството, но време е да се замести с нова - права мисъл.

Няма по-велико изкуство в живота на човека от това, да се научи да мисли право. Всичко друго е второстепенно нещо. Ще кажете, че задачата на човека е да живее добре. Как ще живее добре, ако не мисли право! Добрият живот е резултат на правата мисъл. Животът е външен израз на мисълта. Първо се проявява мисълта, след това - чувството и най-накрая - действието, постъпката. Значи, мисълта, чувствата и действията са процеси, чрез които човек се изявява. Затова, първата задача на човека е да придобие права мисъл, след това - прави чувства и най-накрая - прави постъпки. Чиста, права трябва да бъде мисълта на човека, за да разбере той живота във всички негови прояви. Коя мисъл е права? Права мисъл е тази, която е абсолютно свободна, която не се ограничава, която не се влияе от нищо. Всяка мисъл, която

се огъва на една или на друга посока, която се ограничава от някакви желания, влиза в областта на обикновените мисли. Каква мисъл е тази, която се влияе. Идеалът на всеки човек е да придобие правата мисъл. Придобие ли правата мисъл, той е намерил ключа на живота. Който е намерил ключа на живота, той е запалил вече огъня на своето огнище, на което може да се топли всеки измръзнал, отчаян, обезсърчен. Нямате ли огън на огнището си, всеки ще мине и заминете покрай вас, без да се спре.

Като ученици, вие не трябва да се смушавате от мислите и желанията, които минават през вас. Много лоши мисли и желания ще минат през вас, но те трябва да изчезнат. Те са поройна вода, която трябва да мине и заминете, докато намери своето място.

Човек живее в един колективен свят, където еднакво го засягат и доброто, и злото. Хората са тясно свързани един с друг, вследствие на което, като греши първият от редицата, грехът се предава и на последния. Като вижда погрешките на хората, човек иска да ги изправи, но не вижда своите погрешки от миналото. Първата задача на човека е да изправи своята карма, т.е. да изплати дълговете на своето минало. Като изправя своята карма, той неизбежно се натъква на някои чужди погрешки, които не трябва да избягва, но да потърси начин за тяхното изправяне. Така че, човек трябва да се заеме с изправяне на всички неща, които са преплетени с неговата карма.

Христос дойде на Земята да разплете и оправи чужда карма - кармата на цялото човечество. За да се справи с тази задача, Той трябваше да обърне течението на природните сили. Не беше лесна работата на Христос. Той изпълни задачата, която невидимият свят беше Му възложил, но кръв излезе от порите Му.

На всеки човек е дадена една задача, която трябва да разреши. В изпълнение на задачата си, човек не е сам - Бог присъства в него и всеки момент го изпитва. Когато греши, Той го поучава, съветва го втори път да не прави същата погрешка. Като греши и като върши добри дела, човек трябва да се самонаблюдава, да разбере, под чие влияние се намира.

Наблюдавайки се, той идва най-накрая до съзнанието, че не той сам, но други същества, лоши и добри, го подтикват към нещо добро или лошо и той ги слуша. За да не се поддава на лошото влияние на съществата в себе си, човек трябва да има светлина, да вижда нещата ясно. Чрез самонаблюдение, чрез вяра човек ще дойде до положение да се противопоставя на лошите влияния в себе си и да дава предимство на добрите. Уповавайте се на Бога, Който работи във вас. Вярвайте на Словото Му и не се спъвайте от своето минало.

Засега в живота човек още не е господар на себе си, вследствие на което не може да бъде независим. Като знаете това, вие трябва да бъдете будни и разумни, да не се поддавате на влияние. Ако се случи да паднете, пазете се поне да не отидете в пропастта. Ако се окаляте, не се смущавайте - ще се очистите. Ако се намокрите, ще се изсушите. Едно трябва да имате предвид: Да не изгубите живота си. Всичко друго се изправя лесно. Лошите мисли и желания ще минат през вас, ще отнемат мира ви, но това да не ви смущава. Дръжте мисълта си будна, да не прекъсвате връзката си, откъдето идва Божествената светлина. Че ще минете през мрак и тъмнина, това е неизбежно. В края на краищата светлината ще победи. Носете страданията геройски, с вяра и упование в Божествения Промисъл. Каквото преживеете, всичко е за добро. От страданията и изпитанията вие трябва да се учите, да станете силни. Кой човек е силен? Силен човек е този, който носи страданията с радост. Човек придобива силата си от своите мисли и желания. Това трябва да го знаете! Вие не можете да бъдете силни, не може да преодолявате мъчнотиите в своя живот, ако не сте чисти по мисъл, по чувства и по желания. Това добре да го знаете. След това ще дойде силата.

Един ревностен ученик на Индия, който искал да се запознае с учението на йогите, отива при един виден учител и му казва: Аз искам да науча великото на света и да стана силен, искам да бъда твой ученик; търсих много учители, но само ти си, само ти можеш да ми предадеш великото учение, какво да правя?

Обаче учителят мълчал, дълго мълчал - като пън, казват

българите. Така мълчал той и нищо не говорил - един ден, два, три, четири, цяла седмица, най-накрая ученикът казал: Учителю, кажи какво да сторя, само ти си, при тебе идвам аз. Хваща го тогава за ръката този учител и го завежда в една празна стая, дава му един чувал с едра сол и му казва: Ще чукаш тази сол да стане ситна, за всичко може да мислиш, само за думата “носорог” абсолютно нищо да не мислиш, тази дума да не ти идва в главата, и си отишъл. Започнал той да чука, свършил всичката сол, отива при учителя, който го попитал: Ее, какво мисли през това време? Ученикът отвърнал: Учителю, за нищо друго не можах да мисля, освен за думата “носорог”.

Сега аз ще ви дам едно малко обяснение. На този ученик учителят му дал свобода да мисли за всичко, само за думата “носорог” да не мисли, защото е забранено. Това значи - всичко да вършиш и, само за греха да не мислиш, а вие, съвременните хора, само за греха мислите - то е носорогът. И казвам: Докато вие не престанете да мислите за носорога, силата не може да дойде във вашите ръце. Когато вие изключите този носорог, и не мислите за него, тогава силата ще дойде. За индусите носорогът е един символ. И тази сила ще потече през вашето сърце. И вие ще станете силни и мощни!

Моята цел не е да ви осмивам, защото да осмивам вас ще рече да осмивам себе си. Но слабата ви страна не може да не се прояви, понеже вие не можете да спазите това, което Божественият Дух изисква, а ние трябва да бъдем проводници на Божествения Дух.

Сега, най-първо гледайте да спазвате хигиена на вашите сетива, хигиена на вашите чувства и хигиена на вашите мисли, за да развивате вашата интуиция. Тези три неща ще ви въведат в един Разумен Свят населен със Същества, които са минали по вашия път. И трябва да има кой да ви ръководи. Без ръководство никой не може да ви помогне. Някой иска да бъде самостоятелен. Самостоятелност в света няма. Ръководство трябва да има човек. Успяват само онези хора, които имат ръководство. По-учени Същества, които са минали по този път, ще ви кажат: Така не постъпваш добре! Всеки път ще ви напътстват и така вие ще си оправите работите. Работейки, трябва да чакате, не трябва да бързате. Често вие бързате и не слушате какво ви се говори. Бързането е слабата ви страна. Не бързай, какво

има да почакаш половин или един час, за да се срещнеш с някого. Дори отиването до Слънцето не представлява голяма трудност. Ако аз се движа с бързината на светлината и имам три часа на разположение, няма какво да ме смущава, че ще закъснея с половин час, след като ми трябва само осем минути, за да отида до Слънцето и да се върна. Затова работете, но не бързайте, ако искате да станете силни. Силният се познава по това, че като го лишават от известни блага и възможности той пак не се обезсърчава. Кой го лишава от блага и възможности? Страданията. Човек трябва да има силна вяра, която и при най-големите страдания да не се разколебава. Като вярвате и не се разколебавате, към вас ще се присъединят възвишени същества от невидимия свят да ви помагат. Работата, която трябва да свършите на Земята, не е само ваша. Тя е колективна. Затова е казано, че човек не живее само за себе си. Ако някой човек си позволи да извърши една голяма кражба, с него заедно ще държат отговорни всички онези 20 хиляди души, с които е свързан. Той не знае, къде са тези хора, но независимо от това отговорността е обща. За да не страдат тези хора с него заедно, той трябва да бъде внимателен, да не греши. Ако някой печели, с него заедно се ползват и тези 20 хиляди души. Сега след като знаете, че не само работата но и отговорността е обща, колко повече човек трябва да бъде внимателен към мислите и постъпките си.

Каквото човек мисли, това става. То е закон. Ако аз подозирам всеки един човек в престъпление, Иван, Драган, Петко, всички тези 10 - 20 души, аз ги нося в ума си и тези хора ще ме покварят. Затова Христос казва: "Любете враговете си".

Избавлението идва сега чрез Любовта. Любовта е за ученика. Защо? За да го избави от всичките тези души, от всичките тези форми. Чрез Любовта той ще изхвърли всичките тези форми и ще внесе хармония в ума си.

Това е едно учение. Ти няма да критикуваш, но ще констатираш един факт. Някой път констатирай злото и извади поука за себе си, пък и друг нека извади поука, но никога не се занимавай с него, да го държиш като един светия в ума си, да мислиш за всичките негови прегрешения, защото

ти ще се спънеш в своята еволюция. И обратното е вярно. Сега, ако ние мислим добро за хората, с това ние привличаме градивните сили на Природата към нас. Това е и начин за лекуване, като изхвърлим от ума си всички болни хора, и започнем да мислим за здрави хора.

В живота си всякога трябва да търсим онези хора, които мислят здраво. Никога не разсъждавайте, не мислете заедно с един фанатик, оставете го настрана. С един човек, който се съмнява, не разсъждавай. Всички онези, които имат отрицателни качества на ума си, остави ги настрана. Търсете хора, които имат положителна мисъл и които мислят здраво.

Ако вие, учениците на тази Школа, бихте постъпвали по този начин, щяхте да имате по-добри резултати, отколкото сега имате.

Вие живеете в един свят, в който благото и постижението на един е благо и постижение на всички, защото всички хора представляват система от скачени съдове. И един ден по закона на наследствеността, вие ще наследите нещо от благата и постиженията на вашите предшественици.

Първият закон на ученика е: Той трябва да има един широк простор и неговите приятели не трябва да влизат в неговата аура. Вие трябва да си пазите аурите. Да дойдат в съприкосновение, но да не се вплитат. Защото ако духне вятър, ще стане движение. Затова, не вплитайте вашите аури една в друга. Опасно е това. Щом се вплетат, тогава ще започне умствено движение и често става разкъсване.

Сега някои от вас може много да се обикнат. При сегашното положение е опасно да се обичат много. И аз ще ви обусловя това. Когато обикнеш някого, ти се свързваш, свързани сте. Ако единият падне, и другият ще падне, ако единият се дави, и другият ще се дави, ако единият умре, и другият ще умре. Двама души, които се обичат много, ако умре единият, и другият ще умре, той не може да остане на земята.

Има едно несъзнателно спъване. Всеки един от вас трябва да бъде свободен, да може Божественият Дух в него да расте и да се развива. Това ще рече, ако вие се свързвате с някое лице чрезмерно,

то може да спъне вашето развитие. Някой може да спъне ума ви, някой сърцето ви, а друг може да спъне волята ви. Това може да стане несъзнателно. Следователно, окултният ученик трябва да бъде свободен! Нито него да спъват, нито той да спъва.

Има известни правилни отношения. Свързвания не трябва да има, докосвания трябва да има, но когато се стигне до законът на мисълта, всеки един трябва да бъде раздалечен, да има известна дистанция, за да може нашето съзнание свободно да манипулира, т.е. да работи.

Казвате, ние имаме кармически връзки. Как ще се разрешат тези кармически въпроси? Тези въпроси могат да се разрешат само чрез Божията Мъдрост. Любовта при сегашните условия не може да разреши въпроса. Чрез Любовта, галените деца стават развалени деца.

Ако вие при сегашния живот дадете на един човек любов, няма да го ползвате, вие ще го развалите. Вие ще влияете на неговата душа с Божията Мъдрост, и след това с Божията Истина. Любовта, тя ще действа, но по пътя на Божията Мъдрост и Божията Истина.

Като ученици на живота, винаги се стремете към правата и чистата мисъл; постъпвайте разумно, за да проникнете във Великия свят и осмислите живота си във вечността. Затова всеки ден започвайте живота си с правата мисъл, а не с доброто и злото.

Когато станете сутрин, не бързайте да започнете работа! Измийте се, изправете се добре, съсредоточете мисълта си към центъра на Земята, да възприемете нейната енергия. После отправете тази енергия към центъра на Слънцето. След това пак отправете мисълта си към центъра на Земята и т.н. Това упражнение ще ви помогне да се освободите от излишната земна енергия, когато го правите сутрин, и от излишната слънчева енергия, когато го правите вечер, преди лягане. Като направите това упражнение няколко пъти, подвижете се нагоре - надолу. След това застанете тихи и спокойни, и отправете своята благодарствена молитва към Този, който ви е пратил на Земята и ви е дал всички условия за растене и развитие. Свържете се с Неговото съзнание и благодарете Му - не

на думи само, но от дълбочината на душата си. Свържете се след това със съзнанието на добрите и разумни същества в света, които работят за вашето повдигане. Благодарете на тези същества, благодарете на великите сили в света, които покрай своята велика задача да ръководят съдбините на цялото човечество са отделили част от времето си и за вас, за създаване на добри и благоприятни условия за развитието ви. Изчистете ума си от всички нечисти и неправилни мисли; изчистете сърцето си от всички отрицателни и користолюбиви чувства, ако искате да потече през вас Божият живот, Божиите блага и благословения. Затова, ако искате да напредвате като ученици, трябва да изхвърлите всяка лоша мисъл от ума си и всяко лошо чувство от сърцето си. Едно ви е необходимо: Да възлюбите Бога. Казано е, че Бог ще заличи греховете ни и никога няма да ги спомене. Кога ще стане това? Когато ние изчистим умовете и сърцата си и възлюбим Бога. Казвате: Възможно ли е Бог да ни освободи от всички грехове? За Бога няма невъзможни неща. Ако вашите грехове са тежки, като планина, Бог ще ги вдигне с малкия си пръст като перушинки и ще ги разпръсне из пространството. Сърце смирено и дух кротък се изисква от вас, за да имате Божиите блага. Тогава всичко ще се превърне за ваше добро. Говоря ви за кротостта и смирението, защото е немислимо без тези качества. Те са основата на земния живот и крачка напред не може без тях. Затова, никакви тайни, никакво изкуство не може да научите без кротост и смирение - те са капиталът. Казва се: Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат - условия за развитие. Чрез кротостта и смирението идва Божията благодат. В дом, дето имат тези качества, има здраве, сила; дето няма тези качества - няма здраве, няма сила.

Кроткият и смиреният човек никога не изпъква в света, той заема всякога последно място. Добре е човек да заема първо място в Истината, в Любовта, в добродетелта, в Мъдростта, но ако иска да заеме първо място в този свят, ще изгуби изкуството да бъде смирен и кротък.

Смирен е този, който е изработил такъв морален устой, такъв здрав гръбнак, че никаква земна сила не може да го огъне.

А кротък е онзи, който е организирал всички сили в себе си,

който е впрегнал всички енергии и е станал господар на своето низше начало. Казано е, че кротките ще наследят Земята. Значи децата ще наследят Земята, а не учените и силните. Ако вие поставите кротостта и смирението за основа в живота ви, всичко ще можете да направите. Обновата ще дойде само по този начин. Точката на духовен възход, до която може да достигне един съзнателен човек, зависи от степента на неговото смирение. Христос е син Божий, но когато дойде на Земята, трябваше да се учи на смирение. То е закон за запазване на енергиите. С малко енергия смиреният извършва добра работа. Човек е пристигнал на Земята да учи закона на смирението. То е първото условие за създаване на връзка с Бога. Затова при Бога ще отидеш не праведен, не учен, а смирен. Без смирение ще останеш винаги далеч от Бога. Имаме ли смирение, ние сме положили основния камък на връзката ни с Бога. Когато човек положи основния камък на връзката си с Бога, само тогава Небето ще пусне през него тока на Божествената Любов и той ще я прояви. Смирението е първото качество, което се иска от ученика. Това е един от законите на Всемирното Бяло Братство.

Когато говорим за смирението, аз разбирам, че то е качество на душата, а мекушавостта е качество на страха. Смирението не е нископоклонничество, а Велика добродетел. Човек без смирение е като гол планински връх, на който нищо не расте. И така, за да работите правилно, да имате добри резултати, вие трябва да проявите смирението, кротостта си, но и мекота трябва да прилагате в живота си. Лесно може да се провери, дали сте проявили мекотата си, или не. Ако не можете да търпите хората и се дразните от тях, вие не сте проявили още своята мекота. Когато забележите това, потърсете човек с мекота и го поставете между вас. Той ще послужи като трансформатор, ще трансформира енергиите ви, и вие ще започнете да се търпите. Докато човек не прояви мекотата си, той мъчно може да се възпитава. Каквото и да му се каже, колкото и внимателно да се изнесат погрешките му, той се ожесточава, озлобява, обезсърчава и след големи страдания започва да се смекчава и разкайва. И едва тогава човек започва да работи върху себе си - да се самовъзпитава.

Каква е целта на самовъзпитанието? Да подготви човека външно и вътрешно, да създаде рай в себе си. Който е подобрил външните и вътрешните условия на своя живот, той се е освободил от ада, или, както казват, от пъкълта. Адът не е такъв, какъвто си го представят хората. Там живеят различни хора: учени и прости, професори, доктори, музиканти и др. И там се женят, раждат се деца и т.н. Ще кажете, че адът е място на вечен огън. Огънят не е лошо нещо. Огънят е играл важна роля при създаването на света. И до днес още той не е изгубил значението си. Страшно е, когато хората не знаят, как да се ползват от огъня и сами си създават нещастия с него. Страшно е, когато човек не знае, как да употреби храната, водата, въздуха и светлината, които Природата изобилно му дава.

Вие постоянно ядете кисели ябълки. Казваш някому кисела дума - тя придава малко вкус. Можеш да ядеш киселото и горчивото, но ако са по малко. Нали, ако някой го заболи стомах, не яде вече сладки работи, но взима малко горчиво. Горчивите неща са, които оправят работите. Например, искаш да се справиш с някой квартирант в себе си - влязъл вътре, обсебил червата, стомаха ти. Намериш ли се в трудно положение, ще повикаш полиция, ще ги арестуват всичките и - в участъка. Щом препятстват на храносмилането ти, ще ги арестуват. Прати ги в участъка, дето няма да вдигат шум.

Когато една мисъл те безпокои, арестувай я, сложи я на място; когато едно чувство те безпокои, сложи го на място. Че ти си цяла държава - вземи и смени министерския кабинет. Ако министрите, на които е дадена власт, не работят както трябва, направи криза и смени кабинета. Избери нови министри, дай им да разполагат с властта един, два, три, четири месеца, година. Ако не върви, пак направи смяна, сложи други на власт. Вас сега ви е страх да направите една смяна. Сменете всичките ваши министри - на войната, на просветата, на вътрешните работи, министър председателя сменете, навсякъде сложете ред и порядък. Това е самовъзпитание. Никога не разчитайте на кабинет, който вдига шум в теб и прави далавери. Кой прави тези далавери? Министрите в теб. Не си виновен ти, те направиха тези сделки отвън заради теб, а сега целият товар идва върху

теб. В една държава не е виновен самият човек, но той е виновен, че не сменя кабинета. Този кабинет няма вечни права да управлява, той е поставен за малко време. Ако министрите са добри и честни, нека да останат, няма никакво противоречие.

Казвам ви сега: Сменете кабинетите си, нищо повече! В света сега идва един нов кабинет. Някой казва: Да се обърнем към Бога. Ти не можеш да се обърнеш към Бога, ако не смениш този кабинет. Но не е лесна работа да смениш кабинета. Ако не знаеш как да го смъкнеш, ще имаш доста неприятности - ще има интриги, заговори, ще започнат да те заплашват, че ще те бият, че това ще стане, онова ще стане. Няма да се плашиш! Сега кабинетът се сменя отвътре. Никъде няма кабинет, който да иска сам да слезе. В другите държави например, не дават кредит, няма пари отвън и те са принудени да си снемат кабинета, за да им се даде външна помощ.

Казвам: Промяна! Сега е така: Ти ще смъкнеш своя кабинет, защото, ако не го смениш, няма кредит отвън, няма кредит от Небето, от Слънцето, от звездите. Щом кабинетът в теб е лош, всички онези богати, гениални, талантиливи мисли, всичко, което е един прилив отвън, ще престане, ще секне и ти ще осиромашееш. Ще изучавате, как трябва социално да разбирате живота. Трябва да се учи. Сега бързо се сменят кабинетите. Нека се сменят, че да се оправи работата. Не само ти, но и целият народ трябва да вярва в кабинета. Тези министри, които управляват в теб трябва да бъдат полезни за целия народ - да мислят малко за стомаха, да мислят за белия дроб, за червата, да мислят за краката, за ноктите, за космите, да мислят за облеклото, за храната. Това е кабинет. И когато отвори война, пак да има предвид доброто на народа. Не да отваря война не навреме. Често стават такива войни. Как да не стават, и между вас нали стават войни, а искате светът да бъде умирен.

Всички говорят за един свят, дето го няма. Казваш: Човек трябва да живее в един уреден кабинет. Влез в една държава и ще разбереш какво е там, ще почувстваш какво е положението. Когато отидеш в Англия, ще почувстваш ред и порядък, ще усетиш

свобода. Иди в Германия, съвсем другояче ще се почувстваш. Иди в Русия, иди където искаш - навсякъде ще почувстваш какви са законите, ще усетиш една атмосфера. Влез при човек, който държи къщата си чиста, добре подредена - на теб ти е приятно. Влез другаде, където къщата не е чиста; погледнеш - навсякъде е нечисто, чиновниците не си вършат работата.

За мен лошият живот е човек, който не е уреден. Силите в него са като един народ, който не разбира как да живее - нито горните, нито долните разбират как трябва да живеят.

Като работи съзнателно върху самовъзпитанието си, човек идва до положение да се справя правилно с всички блага, които му се дават. Хората говорят за самовъзпитание, но едва сега те започват да разбират, какво в същност е самовъзпитанието. Какво означава думата “самовъзпитание”? Тя е образувана от “сам и питая”. Значи, човек трябва да дойде до положение, да се храни сам, да храни една мисъл, едно чувство или една своя постъпка. Човек не може правилно да се питае, ако няма обич към храната, която употребява във физическия, духовния или в умствения свят. С глагола “питая” е свързан глаголът “питам”. Когато се храни, човек трябва да се запитва, каква храна да употреби и какво количество. Не е лесно човек да се възпита. Сега той живее едновременно в три свята: във физическия, където се раждат постъпките: човек живее едновременно и в умствения свят, където се раждат мислите и идеите; той живее и в духовния свят, където се раждат чувствата. Като знае това, човек трябва да се самовъзпитава едновременно и в трите свята.

Много хора отричат самовъзпитанието, като работа върху себе си, и разчитат само на онези качества и способности, които са наследили. Те не знаят, че наследените неща произтичат, именно от самовъзпитанието. Това, което бащата и майката са придобили чрез самовъзпитание, те го предават на децата си. Това, което синът и дъщерята са придобили чрез самовъзпитание, те го предават на следното поколение и т.н. Хората взаимно си влияят и предават нещо от себе си. Духовният човек предава на окръжаващите нещо от своята духовност, ученият - от своето

знание. Ако дружиш с учен човек, той ще те подтикне към придобиване на знание. Затова е казано, че с какъвто дружиш, такъв ставаш. Някой е търговец и се стреми да стане светия. Това е невъзможно. Колкото е невъзможно търговецът да стане светия, толкова е невъзможно и светията да стане търговец. Невъзможно е светията да остави богатството си и да тръгне да пасе трева.

Ще ви дам едно правило: Никога не угощавайте ситите хора, ако искате да ви е мирна главата. Ако искате да угощавате някого, намерете гладни хора и ги угощавайте. Ще имате Божието благословение. Щом угощавате сития човек, той ще ви направи някаква пакост, ще ви принуди да му платите за това.

Време е вече животът на човека да се преобрази. Това не може да се постигне по друг начин, освен чрез самовъзпитанието. Ако не преобрази живота си, човек не може да се самовъзпитава. Докато човек не започне да се самовъзпитава, Любовта която стои в основата на разумния живот, ще бъде винаги далеч от него. При възпитанието и самовъзпитанието главна роля играят Любовта и обичта. Ако не любиш и не обичаш, не можеш да се самовъзпитааш. Любовта има отношение към мисълта, а обичта към чувствата. Човек люби с ума си, а обича със сърцето си.

И така, ще знаете, че Любовта и обичта подразбират връзка с нещата. Правилните връзки са връзки с разумни същества. В този смисъл, Любовта и обичта съществуват само в Разумния свят. Вън от този свят те не се проявяват, защото там действат механически закони. Когато хората не са възпитани, те живеят в един неразумен свят. Съвременните педагози говорят за нов начин на възпитание. Според мен, новото възпитание е свързано с правилното слушане. Само този човек слуша правилно, който е в състояние да прилага това, което е чул. Може ли да прилага, може и да се възпитава. Ако не може да прилага, не може и да се възпитава, следователно, методът не е дал добри резултати. След като методът на възпитанието не дава добри резултати, той не е нов. Изобщо, новото подразбира прилагане на нещата. Ето защо, когато някой казва, че слуша Словото Божие и го харесва, за мен е важно, дали го прилага. Ако слуша добре и правилно, той може да прилага; ако слуша и не прилага, това показва,

че не разбира. Като ме слушате сега, ще кажете, че религията не е за младите. Съгласен съм и аз с това твърдение, но прибавям: Всяка религия, която ограничава човека, не е за младите. Това не означава, че на младите трябва да се даде безгранична свобода. Какво лошо има в това, ако пуснеш вола си в гората да пасе свободно, от никого неограничаван? По-добре ли е, ако го сложиш в дома и от време на време го водиш на нивата да оре? Стремете се към такава религия, която освобождава човека от хомота. Млади и стари, стремете се към тази религия, която не ограничава, която не казва на човека, това или онова да не прави, но му казва, какво да прави.

Днес старите възпитават младата мома и младия момък, като им забраняват да гледат тук и там, да не се съблзнят. С това възпитание хората приличат на Настрадаин Ходжа, който днес забранявал на магарето си да яде, на другия ден пак му забранявал, докато съвсем го отвикнал да яде. Един ден Настрадаин Ходжа казал: Чудно нещо, тъкмо отвикнах магарето си да яде и то умря.

И така, истинското, Новото Възпитание си служи с положителни методи, а не с отрицателни. Защо да не гледа човек красиви моми? Турците казват: За човека е благословение да гледа красивото в света. Не само, че е благословение, но даже е здравословно. Бог създаде красотата за човека, не да я пожелава и обсебва, но да се учи и да разбере, какво представлява Разумният свят и как работи той. Следователно, гледайте красивите неща, без да ги желавате. Те допринасят нещо към възпитанието на човека. Ако прилагате това правило в живота си, ще придобиете ценни добродетели.

Като ученици, вие трябва да изучавате силата на добродетелите, да знаете, как и къде да ги прилагате. По този начин ще си въздействате при самовъзпитанието. Всяка добродетел съдържа в себе си специфичен вид лъчи, които действат лечебно. Отрицателните чувства, противоречивите мисли също така отделят специфични лъчи, които се отразяват вредно върху организма. Като знаете това, вие трябва да бъдете внимателни, да не се поддавате на вредното влияние на тези лъчи. Попаднете ли под тяхното действие ще си помагате с благотворните лъчи на добродетелите. Съветвам ви да прилагате

на физическия свят две главни добродетели. Първата добродетел гласи: **Човек трябва да говори така, че никога да не боде. Втората добродетел е следната: Като го боднат, никога да не се обижда. Ще кажете, че не е лесно да се живее според дадените добродетели. Наистина, не е лесно да страда човек. След като си допуснал да се счупи кракът или ръката ти, това показва, че не си много умен, или съзнанието ти не е било будно.**

Като ученици на Великия Живот, вие трябва да бъдете здрави, да водите чист и нормален живот, свободен от всякакви противоречия. Многого желания внасят големи противоречия в живота. Това виждаме в живота на Соломон. Той имаше много желания, които прояви външно в събиране на много жени около себе си, вследствие на което се натъкна на големи противоречия. Откъде дойдоха тези противоречия? От ограничаването на жените. Той нямаше право да ги ограничава.

Еднобрачие се изисква днес. Една жена или един мъж трябва да имаш, да можеш да се справяш с положението, в което се намиращ. Мъжът трябва да разбира жената, а жената - мъжа. Жената е извор, от който тече Божието благословение. Чрез това благословение се проявяват всички жени. По-добре е да имате една чешма, която постоянно блика, отколкото да имате хиляди чаши, пълни до горе с вода. Да имаш една жена, това подразбира, да имаш една идея за Бога, като носител на живот, на знание и на светлина, на свобода и простор, отколкото да имаш хиляди жени, т.е. хиляди идеи за Бога, които носят цялото нещастие и зло в човешкия живот. Човек трябва да се освободи от всичко, което се е наслоило в съзнанието му от далечното минало. Това се отнася не само до обикновените хора, но и за светии, за хора, които са посветили живота си на служене. Срещате някой свет, благочестив човек, който служи на Бога от сърце, но се оплаква, че преживява известни изкушения. Моли се, пости, работи, но изкушението го дебне от една и от друга страна. Защо? То идва от съзнанието му, в което се е наслоило миналото.

Задача на ученика е да освободи съзнанието си от мисли и желания, които спъват неговото развитие. За тази цел той трябва да ги анализира, да знае, към коя категория се отнасят: към категорията на низходящите, или към категорията на възходящите. Външно някои

желания представляват градина, пълна с плодни дървета. Човек стои пред тази градина и се пита, да влезе ли вътре, или не; да си откъсне ли един плод или не. Не е лошо да влезеш в градината; не е лошо и да си откъснеш един плод. Лошото е в неизпълнението закона на послушанието. Казано е да не влизаш без позволение, и да не късаш от плодовете на съседа си. Има желания, които се натрапват на съзнанието, като неканени гости. Те не са реални. Аз ги наричам “безобектни желания”. Те идват отвън, а понякога и отвътре, без някаква външна, видима причина. Например, през ума на един отшелник - светия, който прекарал в пустинята цели 20 години в пост и молитва, минава мисълта за някоя красива мома, да си поговори с нея, да и се порадва. Това е мисъл, която внася съблазън, и той започва да се смущава. Той сам се чуди, как е дошла тази мисъл, без да вижда красивата мома отвън. Момата го посещава като астрално същество, което иска да влезе в него и да се учи. Тя му казва, че иска да стане негова ученичка, да се ползва от знанията му. Като не разбира това, отшелникът чувства момата в себе си и изпада в изкушение. Тя е млада, способна за работа и учене, но той не знае, как да и помогне, и се моли да го освободят от изкушението. Понеже няма опитност, не знае, как да се справи с натрапеното желание, светията лесно може да се подхлъзне.

Коя е причината за падението на отшелника? Неблагодарността и егоизмът на хората. Много хора идват при него да ги лекува и като се излекуват, отиват си, без да му благодарят. Почувствал веднъж красивата мома в себе си, като мисъл, той си казва: Ето човек, който влиза в положението ми. Обаче, той и тук се лъже. Ако допусне момата да го обсеби, тя ще отнеме всичкото му богатство и ще го доведе до крайна бедност. И красивата мома е егоистка. За да не я допуска в мисълта си, той трябва да се моли в тайно, никой да не знае, кога се моли и защо се моли.

Той трябва да разбере и ще разбере, че пред Божественото в себе си не трябва да поставя нищо друго, колкото и красиво и привлекателно да изглежда то. Следователно, освен чиста Божествена храна за ума и чиста Божествена храна за сърцето, друга не трябва да се използва. В случая, само то е избавлението.

Сега, какво може да разберете от примера с отшелника? Разбирането е в това, че изкушението си пробива път навсякъде: и в гората, и между хората. При това, ако светията се излага на изкушение, колко повече това се случва на обикновеният човек. Фактът, че и той се поддава на изкушение, показва, че сърцето му не е изпълнено с Любов към Бога. Има някаква празнина в сърцето му, в която изкушението влиза. Където е Любовта, там никакви изкушения и съблазни не съществуват. Любовта изключва страха, съмнението, подозрението, изкушението и гнева вън от себе си. За пример, невъзможно е човек на Любовта да се гневи. Ако се гневи, любовта му не е пълна, липсва и нещо.

Защо трябва отшелникът да се изкушава с мисълта за красивата мома? За да се изпита любовта и вярата му. Красивата мома е неговият професор, изпратен от Разумния свят да го изпита, да види, какво е научил в пустинята. Тя го пита, защо се моли, а той се смуцава, не знае какво да отговори. Моли се на Бога да го освободи от изкушението, но не получава никакъв отговор. Момата го пита, защо не се отговаря на молитвата му, но и той не знае причината за това. Причината е проста: на любовта му липсва нещо; в нея има някаква непълнота, празно място, в което изкушението влиза да свърши някаква работа. Всяко изкушение е професор, който се явява във форма на красива мома или красив момък. Докато не получи задоволителен отговор, професорът няма да си отиде. Той иска отговор на два въпроса: Защо се молиш? И защо, като се молиш, не получаваш отговор на молитвата си? За оправдание, човек казва, че не получава отговор, защото не е завършил развитието си, и че още не е достатъчно напреднал. Така е, има задачи в математиката, които и най-добрият математик не може да реши. Има задачи в живота, които не могат да се решат на физическия свят.

Задачи, които не се решават на физическия свят, лесно се решават в духовния. Задачи, които не се решават в духовния свят, се решават в Божествения. Физическият свят има отношение към материята, духовният има отношение към чувствата, а Божественият свят - към мислите. Физическият

свят работи с елементите на материята, духовният - с елементите на чувствата, а Божественият - с елементите на мислите. Ето защо е казано, че невъзможното за човека е възможно за Бога. Няма задача в света, която да е неразрешима. Къде се решават всички задачи? В Божествения свят. Който живее в този свят, решава задачите си сто на сто.

Все пак казвам: Пазете се от съблазните на живота. Те са огън, който гори и изгаря. И светията се плаши от този огън. Красивата мома е огънят, чрез който изпитват светията. Тя е неговият професор, който ще се върне при Господа и ще Му каже, дали неговият син е способен и може ли да учи, или не.

Съблазните и изкушенията имат велико предназначение в живота. Така е за всеки, който разбира тайните на Битието. Професорът казва, че ученикът не е отговорил на въпросите, както трябва. Ако днес не е отговорил, утре ще отговори. Ще дойде ден, когато ще знае уроците си.

Ще кажете, че младата и красива мома символизира истината. Ако наистина, красотата е символ на истината, защо светията не взе правилно становище към момата? Светията не е млад, но 80-годишен човек. Защо се изкушава? Има нещо тайно в живота, което трябва да се разбере. Това означава, да проникнеш във вътрешния смисъл на нещата.

Праведен и свет човек е този, който не се изкушава. Никакво богатство не може да го изкуси. Той гледа на всичко, както Бог гледа. Той никога не съди, понеже и Бог не съди. Когато съдят някого, той го извинява. Когато не съдят човека, той сам се съди - съвестта го мъчи.

И красивата мома, докато не е срещнала по-красива от себе си, мисли, че няма подобна на нея. Но когато срещне по-красива от себе си, започва да се измъчва. Тя е неразположена вече, защото не и отдават предишното внимание. И светията се смутил от красивата мома, защото почувствал, че тя стои по-високо от него. Той не може вече да се моли, иска да се освободи от нейния образ. Тя иска да му каже, че докато не стане като дева чист и свет, всякога ще се натъква на смущения и съблазни.

Противоречието във вашия живот се дължи на факта, че не сте такива, каквито желаете да бъдете. Всеки момент човек има някакъв идеал - явен или таен, който се стреми да постигне.

Стремете се всеки момент да разтоварвате съзнанието си, за да възприемате възвишените мисли и благородните чувства, които идват отгоре. Не е лошо това, което сега имате, но стремете се към великото в живота. В сравнение с млекопитаещите, вие сте светии, но в сравнение с ангелите, вие сте обикновени хора. Казано е в Писанието: “Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни.”

Казваш: Аз живея чист живот. От колко време? От 20 -30 години. Това не е достатъчно. Огън е нужен, за да изгори нечистото. Идва огънят, който ще пречисти съзнанието на обикновения човек и на праведния. Всеки трябва да бъде готов да издържи на този огън. Защо се мъчи благочестивият човек? Трябва ли да се изкушава той? Съблазънта и изкушенията неизбежно ще дойдат за всички хора - праведни и грешни, но те трябва да знаят, как да се справят с тях. Ако праведният се изкушава с някоя млада, красива мома, той трябва да я отхвърли от ума си като чуждо имане. Чуждото никога не се взима. Не е страшно, че изкушението идва; страшно е, ако му се поддадеш. Затова, щом плодът е лош, ще го сложиш настрана, няма да го ядеш. Ще изгние. Ти не мисли за това. Все ще се намери някой да го изяде, без да му причини някаква вреда. Неговият стомах понася такива плодове. За праведния, обаче, който се е предал в служене на Бога, изкушението е лош плод, който ще разстрои стомаха му. Тогава той ще страда и окръжаващите ще страдат. Човек сам си създава ненужни страдания и изпитания, които впоследствие трябва да изтърпява. В живота на всеки човек има и специфични страдания, които са необходими за неговото развитие. Дойде ли такова страдание, човек трябва да благодари, че го е посетило. Такива страдания идват само по един път в живота на човека. Същото се отнася и до специфичните радости. И те идват само по един път в живота на човека. За да устоява и да се справя с предизвикателствата в живота си, с мъчнотиите и страданията,

човек трябва да се самовъзпитава. Сега съвременното възпитание казва: Да се самовъзпитаваме, но не казва как.

Най-добрият метод за възпитание на човека е да бъдете слепи за погрешките му, да го обичате и да желаете доброто му, без да му правите никакви бележки. Ако на всяка стъпка правите бележки на човека, вие ще си навлечете ред неприятности. Този метод е по-лесен, но последствията му са лоши.

Когато говоря за самовъзпитание, разбирам, да владееш онези неестествени сили в себе си, които могат да ти причинят някакво зло. Казваш: Не можах да претърпя. Там е силата на човека, да може да претърпи. В противен случай, той е слаб. Когато не може да претърпи, човек не мисли, не чувства и не действа правилно, и работите му всякога не вървят. Защо не успява човек в работите си? Защото бърза. Светският човек бърза да свърши училище, да вземе някаква голяма служба. Религиозният бърза час по скоро да се усъвършенства, да стане свет човек. Дали човек е светски, или религиозен, като стане ученик на Великата Школа на Живота, първата година ще изучава мълчанието. Хората около него ще говорят, ще се произнасят върху различни въпроси, а той ще слуша и ще мълчи. Втората година ще изучава търпението. Каквото и да му се случи през това време, той трябва да понася с търпение. Третата година ще изучава закона на вярата. Да вярва човек, това означава, да достигне до убеждението, че всичко което се случва в живота му е за добро. Един ден той ще разбере, че в големите трудности и противоречия се крие нещо добро.

Следователно, като живеете на Земята, вие трябва да мълчите, за да мислите; вие трябва да търпите, за да издържате; след това вие трябва да имате вяра, за да се справяте лесно с противоречията в живота си.

Сега повтарям: Първата година ще учите мълчание, втората - търпение, третата - вяра, четвъртата - надежда, да знаете на кого да се надявате, да знаете как да се обличате, да ходите и да постъпвате. Петата и последна година ще изучавате и прилагате Любовта. Любовта ще приложите последна.

Поставите ли Любовта на първо място, вие ще обърнете света надолу с главата. Докато не приложите мълчанието, търпението, вярата, надеждата, Любовта никога не бихте могли да приложите. В живота човек каквато и работа да започне, каквото и изкуство да изучава, той непременно трябва да приложи тези три важни закона: Закона на мълчанието, на търпението и на вярата. Като не успяват в живота си, и младите, и старите се обезсърчават. Защо? Те очакват резултати, преди да са приложили мълчанието, търпението и вярата.

Помнете: Целият живот е Божествена Школа, а не само тази, която посещавате. Дали сте тук, или вън от тези четири стени, вие можете да бъдете ученик, но може и да не бъдете. Ученичеството не се определя от външното присъствие в Школата, но от вътрешната връзка на човека с Любовта и с готовността му да и служи. Служете на Любовта и от нейно гледище разрешавайте всички въпроси: лични, семейни, обществени, народни и общочовешки. Следователно, с каквато и работа да се заеме, човек трябва да я върши с Любов, с вяра, с вътрешно разположение.

Сега да разгледаме работата, като един от методите на Природата. Различаваме три вида работа: физическа, духовна и умствена, които се отнасят към живота на ученика. Ученикът не може да прави разлика в работата. За него физическата, умствената и духовната работа трябва да бъдат еднакво важни, да бъдат свещени. Физическата работа е един метод, чрез който се възприемат енергиите от земята. При обработването на земята става едновременно обмяна между тялото и енергиите на земята. Тези енергии се възприемат чрез краката. Ето защо, когато човек работи физически, порите на краката му трябва да бъдат отворени, за да могат енергиите правилно да циркулират в тялото. При духовната работа се засягат чувствата, затова неговото сърце трябва да бъде отворено, за да приема енергиите на духовния свят. При умствената работа умът трябва да бъде отворен, т.е. мозъкът да е в състояние да възприема.

От всички ученици се изисква правилно отношение към работата. Това се отнася главно към тези, които имат

желание да работят. Всеки трябва сам, от Любов, да си наложи изпълнение на поетата работа. Започнеш ли някаква работа, дадеш ли обещание да я свършиш, изпълни я. Бъди верен на обещанието си! Нямах право да лъжеш нито себе си, нито другите. Ако не приложите тези правила към себе си, не можете да бъдете ученици на Новото Учение. Който веднъж е пожелал да бъде ученик и обещал да работи, той вече отговаря пред Бога за задължението, което е поел. В Писанието се казва: “Бог е огън всепожиздащ.” Когато си обещал да изпълняваш Божията Воля, а след това правиш каквото си знаеш, тогава Бог се проявява като такъв огън.

Вие сте свободни да приемете или да не приемете известни задължения и да работите в Новото Учение. Само чрез Любовта може да възприемете Божественото Учение и да го прилагате. Ако го прилагате, вие се ползвате и в бъдеще Любовта ще ви ръководи във всичко. Вие влизате в Божествената Школа, дето светлината е толкова голяма, че и най-малкият недостатък изпъква силно. Като види своите недостатъци, човек може да се обезсърчи.

Най-първо ученикът трябва да се прости с тщеславието си, с гордостта си, не изведнъж но постепенно. За света те са потребни, но за ученика в Школата са абсолютно ненужни. Защо? Например, който е тщеславен, той сам се хвали, а горделивият очаква другите да го хвалят. Външно горделивият се представя скромнен, но с вътрешно желание, да покаже, че като него няма друг. Затова горделивият не може да търпи пред него да хвалят друго. Ако искате да го познаете, опитайте се да сложите някого на неговото място. Веднага гордостта му ще излезе на лице. Гордостта се проявява най-много между религиозните хора. По горделиви от тях няма. След религиозните идват учените. Следователно, искате ли да видите гордостта проявена в своите високи върхове, търсете я между религиозните и учените. Опасно чувство е гордостта, особено в Окултната Школа. Затова стремете се към придобиване на знания, но пазете се от тщеславие, гордост, лицемерие, ревност, любопитство, които имат животински

произход и представят остатъци от ниски култури. Тези качества причиняват големи пертурбации в човешкото сърце. Те произвеждат лоши последствия във функциите на човешкия организъм. Достатъчно е да се натъкнете на едно от лошите им последствия, за да се ужасите от тях. Да се пазите от последствията на тщеславието, това не означава да престанете да чувствате. Вие ще мислите и ще чувствате, но ще дадете път на възвишените мисли и чувства в себе си. Ето защо, аз говоря сега не на низшия ум на човека, но на висшия му ум. Който влиза в Школата, трябва да има силно желание да учи. За да се събуди това желание, ученикът трябва да се освободи от знанието, което е придобил от книгите, както и от това, което е чул от някого. Той ще постигне това, само когато прекара това знание през своя висш ум. Там се дава истинска преценка на знанието. Ако го прекара през низшия си ум, той ще има едни разбирания; ако го прекара през висшия ум, ще има други разбирания. Низшият ум подразбира гъстата материя, а висшият - рядката. Всеки знае от физиката, че в гъстата среда светлината се пречупва по един начин, а в рядката - по друг. При това, ще правите малки опити, ще прилагате знанията си, за да видите какви ще бъдат резултатите. Всеки ще прилага знанието си по специален начин. Не е важно, какви ще бъдат методите на приложението; важно е всеки сам да си извади заключение какви са били знанията му и доколко се основават на Истината. Великата Школа на Живота се отличава по това, че тя подлага всяко знание на опит. Тя проверява всичко казано - речено и от резултатите съди за истината на нещата.

Това, което става в материалния живот на човека, става и в духовния му живот. Като срещнат щестлавен човек, който не е научил още закона на различаването, не може да анализира чувствата и мислите си, до него идват същества от духовния свят, които започват да му нашепват, че е способен, даровит, може да заеме високо положение, да оправи света. Постепенно той се увлича от тези нашепвания, и прави всичко възможно в този насока. По този начин, те го свързват с тъмни и отрицателни сили в Природата, докато

съвършено го омотаят. Като знаят слабостите на човека, те го използват, докато отнемат всичкото му богатство и сили.

За да различите Божественото от човешкото и от животинското, вие трябва да сте научили вече закона на различаването, да сте се справили със своите слабости. Докато има слабости, човек всякога ще се поддава на влиянието на низшите същества; докато има слабости, в него всякога ще има условия за паразити. Затова трябва да се пази от тяхното опасно влияние. Това не става като бяга от тях, а с различаване на техните намерения, мисли и чувства. Различаването подразбира вътрешно виждане. Като не владеят този закон, хората се натъкват на недоразумения, спорове и разногласия.

Това не е за упрек, нито за съдене, но за оглеждане. Всеки трябва да преценява постъпките си и да знае под чие влияние действа: под влияние на Божественото в себе си, или под влияние на низши същества, вън и вътре в него.

Следователно, като ученици, след закона на различаването, вие трябва да прилагате закона за вътрешно пресяване: да отделите потребното от непотребното, същественото от несъщественото. Този е един от законите на алхимията.

Днес от всички се иска да пресяват своите мисли и чувства, да ги анализират и задържат от тях само съществените, на които всякога могат да разчитат. Една мисъл да остане в главата ви и едно чувство в сърцето ви, но да са Божествени. Това всеки може да направи, но знание му е нужно. Като знаете Божествените правила, ще ги прилагате, както музикантът прилага правилата на музиката, и художникът - правилата на изкуството. Божествените правила са строго определени, който знае как и кога да ги прилага, всякога ще има резултати, не материални и преходни, но вечни. Ще кажете, че затова е необходимо да се подобрят външните условия. Не е така. Първо трябва да подобрите състоянието или условията на своя ум, след това - да подобрите условията на своето сърце. Постигнете ли това, вие ще подобрите и материалния си живот, а от там и духовния. Човек, който е поставил две здрави основи на живота си - материална и духовна,

Божественият живот сам по себе си ще се прояви.

Съвремените хора не стигат до никакви резултати, защото постъпват точно обратно. Те искат първо да уредят материалния си живот, а след това мислят за уравновесяване силите на ума и на сърцето. Работете върху ума и сърцето си, да усилите вярата си, да придобиете опитности, на които да разчитате. Правете опити.

Който няма разположение към опити, той се излага на отрицателните качества на тщеславието - лицемерието и любопитството. Не е позволено на ученика да търси знание от любопитство. Да бъдеш любознателен е едно нещо, а любопитен - съвсем друго. Любознателният изпитва свещен трепет към знанията и се повдига, а любопитният се спъва и понижава. Има още едно важно условие, което се иска от ученика: Да не обижда и да не се обижда. Който влезе в Школата, трябва да повдигне съзнанието си, да бъде готов да понася обидите и лесно да се справя с тях. Това се постига чрез приложение на волята. Обидата е свързана с честолубието, с личното чувство на човека. То е животинско чувство, което се преодолява само със силна воля. Човек не може изведнъж да се справи с живота си, нито завинаги да се откаже от чувството на обида, но може да направи това поне за един час. Ако днес може за един час да забрави обидата, на другия ден ще я забрави за два часа, после за три, за четири, докато един ден се почувства укрепен със здрава броня срещу всички обиди и огорчения. Ако не може поне един час да не мисли за обидата си, човек нищо не може да постигне. Защо? Той се намира в положението на пълно безволие, и сам се излага на външни, чужди влияния, които го спъват в пътя му. Ето затова ще упражнявате волята си. Ще ме попитате: Как можем да засилим волята си? Ще ви дам един умствен метод за заякване на волята. Например, страх ви е от мечка... За да се калите, не трябва да отивате в гората да ви срещне някоя мечка, че да изгубите и ума, и дума, но ще си представите мислено, че мечката идва в дома ви... Вие ще си представите, че я галите по главата. При този опит страхът, който се поражда естествено във вас, започва постепенно да се възпитава. След това направете друг опит. Страх ви е от

бедност. За да преодолеете този страх, представете си, че сте богат човек, че имате на разположение 10 милиона лева, замък, къща, градина, но започвате постепенно да губите това - онова, докато станете последен голтак, без пет пари в джоба си. При това положение стремете се да бъдете спокойни между хората, да не изгубите равновесие. Ако не можете да правите тези опити, тези маневри мислено в живота си, то когато се сблъскате с действителния живот няма да издържите, ще се уплашите. Военните правят такива маневри преди война, за да бъдат подготвени когато започне. Ето защо и окултният ученик трябва да прави ред маневри, за да кали волята си. Прави такива умствени маневри срещу това, от което най-много те е страх.

Трети опит. Вие се гневите много. Как ще въздействате върху този гняв? Ще си представите мислено, че някой идва в дома ви и ви обижда. Вие сега ще се упражнявате, като се стараете да не се разгневите. Тези упражнения, тези маневри са много приятни. Вие ще ги правите, когато нямате друга работа. След като сте работили или учили днес 2-3 часа и сте се уморили, ще отделите 20 минути или половин час най-много за такова едно упражнение. След това ще се почувствате освежен, като че сте придобили нещо. Препоръчвам ви тези упражнения, защото те са много ефикасни. И без това в живота ви ще се появят много спънки и мъчнотии, а по този начин поне ще ги посрещнете по-спокойно. С помощта на тези маневри ще бъдете подготвени и когато дойдат тези случаи в живота ви, ще знаете как да постъпвате.

На всеки човек е дадена магическа пръчица, но малко хора съзнават това. Магическата пръчица - това е разумната воля на човека. Който може да въздържа езика си от обиди и огорчения; който може да въздържа ръката си от удране; който може да ограда сърцето си от лоши желания и който може да отпрати ума си от низходяща във възходяща посока, той разполага с магическата пръчица, той е посилен от генерала на бойното поле. Той е издържал бляскави победи и може да се нарече герой. Разумният свят възнаграждава щедро всеки, който е придобил въздържанието. За въздържанието именно се говори в Писанието като един от плодовете на Духа. Въздържание

от Любов, а не от страх пред закона. Желая ви да бъдете въздържани и търпеливи не от страх и от срам, но от Любов и съзнание.

Казвам: Вие трябва да се научите да правите разлика между вашето естество и вашето съзнание, т.е. вашето “аз”. В естеството на човека има много неорганизирана материя, т.е. много сили, управлението на които не зависи от вас. Има някои прояви, които са волеви и зависят от вас; има обаче някои действия във вашия организъм, които не са волеви и не зависят от вас. Как се наричат тези действия? Автономни. Например, биенето на сърцето не е волев акт. И когато кажем, че можем да направим някои неща, подразбираме, че те са волеви действия, а когато кажем за други неща, че не можем да ги направим, подразбираме действия, които не са волеви. За пример, ако ви кажа да пренесете Витоша от едно място на друго или да прехвъркнете от Земята на Луната, тези неща са невъзможни за вас. Но в даден случай има неща възможни за вас. При днешните условия, когато говорим за воля, трябва да знаем, че има един кръг на действия, които са възможни. Значи, те са волеви движения. Но има и един външен кръг на действия, които засега са условни и не зависят от нас. Те не са волеви движения.

Така че, когато говорим за волеви действия, разбираме тези, които са под контрола на нашата воля. А тези, които не са волеви действия, те са под контрола на чужда воля, под контрола на други същества, които стоят по-високо от нас. И те от своя страна се подчиняват също така на други същества. Ангелите например, които стоят по-високо от нас, разбират законите на растителното царство, но не разбират живота и законите на животинското царство. Един ангел не може да сътвори една коза например. Това изкуство владеят архангелите. Така че, всички същества имат свой район на действие, според своята разумност, съответно и възможности. Разбира се, дейността на ангелите във връзка с тази на човека е по-обширна, но в сравнение с тази на по-висши от тях същества е ограничена. Следователно, когато завладеем всички волеви действия, всички сили, които са вложени в нашето естество, тогава ще пристъпим и към възможностите на външния кръг. В окултната

наука съществуват ред разумни методи за проява на волевата сила в човека.

Упражнение: Застава се прав. Лявата ръка надолу, дясната ръка настрана. Дясната ръка се поставя върху китката на лявата, след което тя се движи нагоре по същата ръка, над главата, надясно, настрана и надолу.

Когато се прави това упражнение, се произнася следната формула: “Аз мога да направя всичко, което моят ум ми продиктува.”

Същото упражнение се прави и с лявата ръка, като се произнася формулата: “Аз мога да направя всичко, което моето сърце ми продиктува.”

Това упражнение е добро за концентриране, особено ако произнасяте формулите мислено. То е необходимо за владение на мускулите и подобрене на кръвообращението. Ще правите упражнението в продължение на 10 дни. Но законът е: Да не правите едновременно движението с двете ръце.

Ако сте паднали духом, ще употребите първото упражнение - движение с дясната ръка. Понеже това упражнение е активно, ще превърне вашата пасивна енергия в активна.

Когато пък сте много енергични, ще правите второто упражнение - движение с лявата ръка. То ще регулира натрупалите се във вас енергии. Така че, в продължение на 10 дни всеки от вас според състоянието си ще употребява или едното, или другото упражнение. Ще правите тези упражнения, докато ви е приятно. Когато ви станат неприятни, ще спрете. Въобще движенията с дясната ръка са по-ефикасни, по-мощни. Движенията с лявата ръка се използват за възстановяване на силите.

Ако искате да опитате силата на волята си, трябва да правите ред опити. Например, опитайте се да заповядате на всеки косъм от главата ви да улегне хубаво и косата ви да стане по-мека, отколкото е била. Ако по този начин вие заповядате на клетките, откъдето започват космите, те ще ви слушат. Можете да заповядате на тези клетки и така, че космите ви да настръхнат. Това нещо можете да го направите лесно. Когато космите щръкват, т.е. щом се изправят нагоре, това показва, че в човека има повече електричество. За да премахнете

това електричество, трябва често да прекарвате ръцете по главата отгоре надолу и да го отправяте чрез тялото си в земята. Чрез този естествен и разумен начин ще се изразходва тази енергия. От набирането на тази излишна енергия става скъсване или пукане на някои мозъчни нишки. За да се погълне част от тази енергия, Природата ни праща страдания. Някой път, за да не се скъса някоя от мозъчните нишки или да не се пукне някой кръвоносен съд, като вървим по пътя, невидимият мир ни създава известни спънки, за да паднем на улицата някъде, и по този начин да излязат навън част от тези излишни енергии. Преди да си паднал, мислиш нещо да кажеш някому, друго да направиш, ядосваш се, че не си разположен, но след като паднеш, ставаш весел, разположен и повече не се тревожиш. Значи, земята е взела цялата излишна енергия от тебе и ти вече се намиращ в нормално състояние. Тогава благодарете на невидимия свят, който ви помага, защото в противен случай ще трябва да понасяте много по-големи страдания. Обикновено вие мислите, че между малките неща, които стават в живота ви, няма никаква връзка. Не, всичко е свързано едно с друго. Във всичко има смисъл. Дали вие съзнавате това нещо, или не, то е друг въпрос, но всяко нещо си има своята причина и последиствие.

Природата обича реда и порядъка и ако вие създавате някаква малка дисхармония, тя, за да даде ход на нови енергии, ще уравни всички сили във вас, които са причина за тази дисхармония. Ако вие сте умен, оставете всичко на нея, тя ще урегулира всичките ви работи, тя ще подреди живота ви. Че вие ще пострадате малко, това нищо не значи за нея. Някой път тя е много нежна към вас, казва ви: “Не пипай този ключ, защото ще се опариш!” Като ви предаде 10-15 урока и вие пак не я слушате, тогава тя ще ви удари и ще ви разкаже какви са последиствията от вашето непослушание. Тези същества, които действат в Природата, са умни, но ние, като не разбираме езика им, започваме да се съмняваме в тях и от това се пораждат полудяванията.

Цялата опасност идва от непослушанието. След като се съмняваш в своя вътрешен глас, ти се намиращ между човека

в плът и своята душа. При тези две противоположни мисли ти ще бъдеш смазан. Именно при такива състояния хората полудяват. Имаш едно верую, усъмниш се - полудяваш. Затова, всякога считайте, че желанието ви е постигнато. Изгубите ли парите си, считайте, че желанието ви е постигнато. Това ще даде подтик на нови идеи във вас и вие ще познаете живота в една нова форма. Винаги трябва да знаете, че зад всяка неприятност или зад всеки неуспех стои нещо по-велико. Имайте само една основна мисъл в ума си и всичко ще върви хармонично. Внесете ли обаче две противоположни мисли в ума си, непременно ще се разправяте с един голям неприятел.

Ще направя една малка забележка. Тези разсъждения, които правим сега, нека не ви спъват. Не мислете коя енергия да преобладава. Всички вие сте под опекунството на невидимия свят. Там имате наставници, които трябва да слушате. Ще учите от тях и вечерно време ще си давате отчет за всичко. Понякога вие мислите, че сте независими. Това не е така. Всички сте под настояничество. Някой ще пита? Човек не е ли свободен? Свободата ще дойде след време за вас, а сега сте под надзор и контрол. Вашите настояници са възвишени същества, те имат доброто желание към вас да успявате. И вие, ако носите в себе си великата идея за Бога, ще намерите Истината и ще познаете Бога още в този си живот. Вие ще се уверите, че наистина се намирате под разумното ръководство на същества, които са завършили своето развитие. Те имат добрата воля да ви направляват в живота, доколкото това е необходимо за вашето развитие.

От всички тези мисли и разсъждения трябва да изведете основната идея, че сте под живото ръководство на Великия Божествен Дух в света.

В живота вие се нуждаете от светлина и знание, за да придобиете мъдростта. Само при това положение ще знаете как да обработвате сърцето си и да изправите чувствата си. Казано е в Писанието: "Сине мой, дай ми сърцето си". Защо Бог иска сърцето на човека? Защото само Той, като Любов и Мъдрост, знае как да го обработи. Обработването на човешкото сърце е вътрешен процес на Битието, за

който са потребни велики знания. Тази е причината, поради която всички религии в миналото са работили и в настоящето продължават да работят върху сърцето на човека. Като знаят това, проповедниците си служат с такива примери, които въздействат главно върху сърцето. Когато сърцето на човек и неговите чувства не са обработени от Божествената Любов и Мъдрост и този човек е повлиян от желанието си да се представи, че не е като другите хора, че е необикновен, той започва да лицемери. Това виждаме много често в религиозните и учениите хора. Тщеславието ги кара да постъпват така. То е внесло лицемерието в религията. Това означава, че лицемерието е дете на тщеславието. Между учениците често се проявяват тези качества. Някой запитва, успял ли е в учението си, докъде е стигнал и т.н. Това е чисто тщеславие. Дали е успял, винаги може да се провери. Ако е цигулар, с цигулката ще го проверят; ако е художник, с четките му. Друг иска да знае, какво е постигнал в Любовта. И това се проверява лесно. Ще го опиташ, колко може да даде от своите блага и как ги дава. Ако дава без да мисли за себе си и не се страхува за утрешния ден, той е постигнал нещо в Любовта. Започне ли да се безпокои за себе си, че може да обеднее, като дава наляво и надясно, той не е готов още за Любовта. Той е още вън от Школата. Преди да влезе в Школата, ученикът трябва безвъзвратно да се справи и със завистта. Тя е опасно чувство, в което няма даже микроскопическа светлинка или радост. Затова завистливият, няма никаква радост в себе си, благодарение на което и той страда, но иска другите повече да страдат.

За да се справите със завистта, стремете се да превръщате отрицателната и енергия - в положителна. И тогава, вместо да пожелавате на ближния по-голямо зло, пожелайте му по-голямо добро от вашето. Христос изрази този закон чрез стиха: “Онези, които идат след мене, ще правят по-големи чудеса от моите.” Христос не завидя, не мислеше, че след Него не трябва да идват велики хора, но Той пожела да се увеличи силата на доброто в света. Това показва какво благородство се криеше в душата на Христос, Който носел в себе си велика идея. Той разбира, че всички добри и възвишени прояви в живота, са Божии, и затова казва: **“В бъдеще Бог ще се прояви по-силно,**

отколкото днес.” Следвайте Христос и радвайте се на всяка добра проява, на всеки талант, на всяко добро дело. Ако завиждате, вие спъвате ближните си, спъвате и себе си.

В Божествената Школа, трябва да влезете с празни каси, т.е. с празни умове и сърца, за да се напълнят с ново съдържание, с нов живот. Светът търси пълни каси, а Божественото - празни, за да ги напълни и то преизобилно. Така че, ако касите ви са празни, влезте в Школата; ако са пълни, ще знаете, че сте сгрешили пътя си.

Сега на вас ще дам един метод за оправяне на работите ви, който можете да приложите още днес. Вземете си по едно шишенце от сто грама и го напълнете с вода. Всеки ден пийте по един грам от тази вода, сутрин, на обяд и вечер, като си казвате: “Всичките ми работи ще се оправят”. Няма да мине много време, ще видите, че работите ви започват да се оправят. Който вярва, само той да се наеме с опита. Буквално ли да изпълним този опит, или по дух? Буквално - по мисъл, по чувство и по постъпка. Онези от вас, които нямат грамове и не могат да мерят водата, нека броят капките - девет капки сутрин, девет на обяд и девет вечер. Ако мислите, че ще губите много време можете да взимате по три или по шест капки. Ще сипвате най-много по девет капки: три, шест или девет. Повече от девет капки не може. Дали ще ни помогне този опит? Ако го изпълните, ще ви помогне. Ако не го изпълните, пак ще се наредят работите ви, но след сто години. Който мисли правилно, работите му ще се наредят още на младини. Който не мисли правилно, и неговите работи ще се наредят, но на старини и с големи пертурбации. Опитът, който ви давам с водата, има отношение към чувствата ви. Значи, ще вземете една капка вода за чувствата, втора - за мислите, а трета - за вашите постъпки. Ако направите опита с шест капки, тогава ще употребите по две капки за мислите, за чувствата и за постъпките си. Ако пък го правите с девет капки, за всяка област от мисли, чувства и постъпки ще употребявате по три капки. Всеки да направи опита така, както той го е разбрал, без да очаква обяснения от други. Ако опитът ви излезе несполучлив, аз съм готов да ви помогна. Ще видим къде е погрешката, в мен или във вас. Ако погрешката е в мен, аз веднага ще я изправам. Ако е във вас, и вие трябва да имате готовността да я изправите. Обаче, най-малкото разколебаване от ваша страна е в

състояние да ви попречи. Всяко съмнение, всяко колебание, всяко отлагане спира реализирането на нещата. Духовният свят не търпи никакво колебание, никакво отлагане. Имайте вярата на малкото дете. Проникнете се от онази пълна Любов, при която нещата стават моментално.

Без вяра и без Любов нищо не се постига. Дом, общество, държава, съградени без вяра и без Любов, не устояват. Живее ли без вяра и без Любов, човек всякога ще страда, ще става и ще ляга, ще яде и ще пие, но работите му не ще вървят, неуспехът ще го следва. И ако ти искаш да разрешиш въпросите си правилно, внеси Любовта в душата си. Следователно, като ученици, вие трябва да се отнасяте със свещен трепет към Любовта. За да достигнете до това свещено отношение към Любовта, вие трябва да пречистите мисълта си от всички криви разбирания. Благодарение на вашите криви разбирания, Любовта, ту се явява, ту изчезва. Докато гледа чисто и свято на Любовта, човек се ползва от нея. В който момент допусне нещо нечисто в мисълта си, Любовта, го напуска. Където е Любовта, там всичко цъфти и връзва. Който люби, както Бог люби, той е в състояние да възкреси умрелия. Той е в състояние да изправи всичките си грешки. Който изправя грешките си, той има любов. Някой се оплаква, че му дотегнало да изправя грешките си. Той трябва да се радва, че има какво да изправя. Като изправи своите грешки, ще му дадат задача, да изправи грешките на ближните си. Който не е изправил своите грешки, той не може да изправи грешките на другите. Следователно, докато не изправите своите грешки, не се занимавайте с изправяне на чуждите. Само човек, който живее в Любовта може да изправя чуждите грешки. Живееш ли в безлюбие, от ден на ден ще се проваляш. Изгуби ли Любовта си, с нея заедно човек губи и силата си. Искате ли да запазите силата си, не губете Любовта си. Любовта прави човек силен. Силата на човека, с която може да преодолява всичко, се крие в неговата Любов. Като знаете това, помнете следното: Каквото и да се случва в живота ви, през каквито и изпитания, и страдания да минавате, пазете връзката си с Любовта. В живота ви Любовта може да

дойде даром, но търпението трябва да го придобиете, защото търпението е основата на самия физически живот. Без търпение ти нищо не можеш да постигнеш. Търпението е едно от великите качества на Бога, който е дълготърпелив. Търпение с Любов. Търпение с мир. Търпение с радост. Само любещият е търпелив. Само човекът с мир е търпелив. Само радостният е търпелив. Само разумният е търпелив. Казвам: Търпението е Велика наука. За да станете търпеливи, най-първо вие трябва да се научите на онази вътрешна толерантност, да търпите хората.

Каквото виждате в света, добро или зло, взимайте поука. Човек трябва да бъде търпелив, да се научи да слуша, да гледа, без да дава мнението си. Всичко, което става в света, е за изпитание, както на отделния човек, така и на цялото човечество. Ето защо, търпението се изпитва в живота. Можете ли да слушате спокойно и най-големите обвинения върху себе си, без да кажете и една дума за свое оправдание?

Можете ли, и при най-големите хули по ваш адрес, да мълчите и да не се защитавате? Който не може да се въздържа, не е господар на положението. За да слушате спокойно обвиненията, които се сипят върху вас, повдигнете се високо в съзнанието си, т.е. в повисок свят, при което вие се отдалечавате.

Тайната на търпението е, когато човек ви обиди, да намерите в обидата добрата страна и да я използвате. Обидата - това е един много костелив орех, който ви е дал някой; вие трябва да го счупите, да извадите ядката отвътре и да я изядете. И ако можете така да се храните, вие ще станете напълно здрав. Хората, когато говорят лошо за вас, като ви охулват, те ви дават храна и ако умееете да използвате тази храна, ще бъдете предоволни.

За да търпим, трябва да сме заквасени с три основни качества: Мъдрост, Истина и Добродетел. А страданието е един процес, чрез който може да се придобие търпението; този е методът за придобиване на търпението.

Имате ли търпение, можете да придобиете всичко; нямате ли го, нищо няма да постигнете в живота. Казваш: Как да търпя? Обидиха ме. Но, кой се обижда? Според мен,

само който е слаб и нетърпелив се обижда.

Човек с търпение е като кораб с котва; човек без търпение е като кораб без кормило. А знаете ли смисъла на търпението? То е основният стълб на живота. Именно това е отличителното качество на Любовта. Затова е казано: “Бог е Любов”, понеже Той е дълготърпелив. Дълготърпението е признак на Великата Любов, която Бог храни към нас. Ако Той нямаше тази Любов, не би ни изтърпял досега; не би изтърпял нашето невежество, нашите низости и отдавна би очистил света от нас. Затова, с каквато и работа да се заемем, каквито и блага да искаме да придобием в живота, за нас търпението е безусловно необходимо.

Казват: Търпението - това е воля. Не, търпението е Велико качество и в човешкия характер няма по-благородна черта от него.

Сега, само това ще ви кажа: Ако вземете първо да изучите търпението в живота - всякога и всичко да претърпявате със смирение и радост - ще намерите Истината.

И така, само този може да претърпява, който има търпение. Ученикът трябва да бъде търпелив. Какво означава търпението? Някой мисли, че като въздържа гнева си, е търпелив. Да въздържаш гнева си, това не е търпение, но мъчение. Търпеливият не се мъчи. Той е вътрешно богат и готов по всяко време да плаща задълженията си. Той има вътрешна сила, която му дава възможност да понася всичко с радост. Ще кажете, че търпеливият човек е мълчалив. Не всеки, който мълчи е търпелив. Някой мълчи пред кредиторите си, защото не е готов да плати дълговете си, или не иска да ги плати, а не защото е търпелив. Той се мъчи, а не търпи. В Школата мъчението се изключва. Докато сте във Школата, можете да се мъчите, но влезете ли веднъж в Школата, ще търпите, ще бъдете радостни и весели, и ще понасяте всичко, което ви се случва, съзнателно и с Любов.

По какво се отличава търпеливият човек? Търпеливият човек е всякога свеж. Искам да бъда свеж, да се обнова. Влез в закона на търпението. Само търпеливият може да бъде здрав, свеж и силен. Когато сте нетърпеливи, мислете за търпението на

Бога, който е дълготърпелив. Където е дълготърпението, там са и всички добродетели. Знанието, силата, Любовта се придобиват все чрез търпението. Любовта, като влезе някъде, тя първо пита: Къде е търпеливият човек? Като и кажат, тя първо ще посети неговия дом. Когато свърши работата си, тя ще посети и онези, които имат по-малко търпение. Ще ви кажа следното: Ако сте ме разбрали, блажени сте; ако не сте ме разбрали, два пъти сте блажени. Ако прилагате моето учение, блажени сте; ако не го прилагате, два пъти сте блажени. Аз съм последователен: Два пъти сте блажени, защото ще бъдете предметно учение за другите. Ето защо вие трябва да работите върху своите добродетели, да ги развивате. Те се намират в зародишно състояние в душата ви, но трябва да им дадете условия да се развиват. Какво ще направите с търпението, например, което е в зародиш във вас? Нищо не можете да направите. Обаче, ако развивате търпението си, вие ще бъдете силни, ще понасяте разумно изпитанията и ще се учите от тях. Със слаби добродетели нищо не се постига. Много хора правят грешки в живота си, защото без да са развили своите добродетели, се заемат да помагат на болни, на страдащи. За да помага, човек трябва да бъде силен. Няма ли нужната сила, той пакости и на себе си, и на онези, на които помага. Ако не е готов да помага, по-добре да усили работата върху себе си, да развие тези дарби и способности, които ще го направят силен, да може да изтърпява.

Не искам да ви уча, но ще ви дам един съвет. Когато дружите с някой човек, никога не го подпушвайте, оставете го свободно да се изкаже. Не казвайте, че говори много. Той се намира в известна степен на развитие. И вие трябва да бъдете внимателни към него. Оставете всеки човек свободно да се проявява. Някой има желание да прояви една своя добродетел. Не му препятствайте. Ако пък можете да му съдействате, още по-добре. Ако не му препятствате, ще направите едно добро на себе си, защото и другите хора няма да ви препятстват. Следователно, трябва да се научим да не си пречим в живота, да не се подпушваме. След това ще дойдем до другото положение да си помагаме при вътрешното

състояние. Дойдете ли до една своя погрешка, изнесете я първо пред себе си такава, каквато е; същото правете и с добродетелите си. Ученикът трябва да бъде доблестен, да изнася фактите, както са в действителност.

Сега, колко души има между вас, които изкривяват фактите? Аз съм казал, че в Школата ще пазим следното правило: Когато говориш нещо, ще говориш само това, което си видял и констатирал. Някой ти разказал нещо и ти го предаваш, значи ти си под сянката му. Щом ти казват нещо, ти ще го провериш и ще го изнесеш така, както си е. Провери го и толкова. Много пъти се разпространяват такива лъжливи слухове. Един предава, друг предава, трети, четвърти и фактите се изкривяват. Аз съм ви казвал: Аз съм за Истината, нека се изнесе Истината, но така, както си е. Това е правило. Някой път Истината трябва да се изнесе, а някой път може и да не се изнесе, но когато се изнася, трябва да се изнесе така, както е.

Колко от вас говорят Истината така, както е? Не искам да си налагате да говорите Истината, но искам в това отношение да бъдете свободни, да знаете, че ако не употребите закона на свободата, във вас ще се събере излишна енергия, която за в бъдеще, за цял един живот ще ви се наложи да изплащате.

Законите на Природата не се шегуват, с тях не се играе. Не мислете, че някой може лесно да се провре през Божественото сито. То е толкова ситно, че всичко ще пресее много хубаво. Добре, сега това правило е да се предпазвате от лъжата, но колко от вас обичат да казват Истината така, както е, т.е. колко от вас има, които обичат бялата лъжа? Някой път, за да избегнем някои нещастия, прибягваме до нея.

Опасно нещо е лъжата. Пазете се от нея! Опасно е даже да говорите за нея. След това трябва да се чистите. Даже като говоря за недъзите на хората, аз се цапам. Кажа ли за някого, че е лош, аз пак се цапам.

Затова казвам: Стани спял и глух за недъзите на хората. Ако има нещо хубаво в човека, виж го. Дойде ли до лошото, нека той сам да го носи. И аз греша понякога, като се опитвам

да ви обясня, какво нещо е лъжата. Като говоря за нея, трябва да се облека в десет дрехи, да не ме засегне. Тя е по-страшна от радия. С ръце не се пипа. Като говоря за нея, ще си сложа ръкавиците на Истината, защото само Истината може да я пипа. Пипна ли я без ръкавиците на Истината, ръката ми ще изгори. По-добре е само ръката да отиде отколкото целия човек. Не говори за нея, за да не попаднеш в нейната област.

Правило е: Не можеш ли да говориш Истината, по-добре мълчи! Кажете: Не съм разположен, не мога да говоря и нищо повече, да не страдате излишно.

Виждате ли в някого една добродетел, колкото и да е малка, радвайте се. Тя е Божественото в човека. Виждате ли една погрешка, затворете очите си и се помолете на Бога, да помогне на този човек да я изправи. Не е позволено на ученика да напомня на своя ближен за неговите минали погрешки. Който се осмели да направи това, той върши престъпление. Това, което Природата е заличила веднъж, никой няма право отново да го написва. Листа, който Природата е обърнала веднъж, никой няма право да го връща наново. Ако Бог е казал, че ще заличи греховете на хората, кой друг има право да ги напомня? И онези хора, с които сте заобиколени, са поставени нарочно от Бога за вашето възпитание. Всеки човек, с когото достигате в съприкосновение, е необходим за вашето повдигане. Това е, ако го разберете, ако не го разберете, той ще стане причина за вашето падение. Помнете това! Всеки човек, с когото сте в съприкосновение и го разбирате, вие ще се повдигнете; ако не го разбирате, вие сами ще станете причина за вашето падение и ще си навредите.

Някои от вас търсете общество. Вие сте заобиколени с едно общество. Какво по-хубаво общество от Луната? Какво по-хубаво общество от всичките растения, които ви заобикалят? Какво по-хубаво общество от реките, които текат? Какво по-хубаво общество от въздуха, който ви лъха? Заобиколени сте с общество. Вярвайте, че във всичко в света е Бог. Бог е и в доброто, и в злото. Ако разбираш Бога, Той се проявява като добро в тебе. Ако не Го разбираш,

Той се проявява като зло в тебе. Който иска да бъде ученик на Божествената Школа, трябва да гледа еднакво и на доброто, и на злото. Трябва от една страна, да хармонизира силите на своя организъм, а от друга - да се хармонизира с окръжаващите. Когато придобиете тази вътрешна толерантност да търпите хората, вие ще се домогнете до знанието, до силата, до Любовта, и ще разрешите задачите на своя живот.

Казвам: Докато ученикът на Окултната Школа се дразни, сърди, не може да се обуздава, той е слаб. Съмнява ли се ученикът, той пак е слаб. В какво може да се съмнява човек? Ако вярвате, че Бог е създател на цялата Вселена, трябва ли да се съмнявате в нещо? Човек, който вярва в абсолютното, във Великото начало на живота, трябва ли да се страхува от нещо? Сега и най-големият герой се страхува, като минава вечерно време през някоя гъста гора. Защо се страхува? Защото се съмнява. Който се съмнява, той е слаб. Силният човек никога не се страхува. Страхуваш ли се, ще признаеш в себе си, че си слаб. Обърни се тогава към Великото в света, направи връзка с Него и кажи: "Господи, аз съм страхлив човек, помогни ми да се засиля, да не се страхувам. Зная, че всичко лежи в Твоите ръце. Подкрепи и мен!" Кажеш ли така, ти ще изпиташ Божията сила и подкрепа върху себе си. Започнеш ли да философстваш, че Бог няма да ти обърне внимание, ти сам ще се спънеш.

Сега аз говоря на тези от вас, които влизат в Школата с искрено желание да бъдат ученици. Които не искат да бъдат ученици, свободни са от всички задължения - тях нямам предвид. Те ще останат вън, в света, да живеят според своите лични разбирания и сами да носят последствията на своя живот. В Школата се дават правила, по които трябва да живеете. Нарушавате ли правилата, не можете да очаквате големи постижения. Някои влизат с обещание, че ще изпълнят всички правила, ще следват новия път. Тук не се приемат никакви обещания. Каквото обещаеш, трябва да го направиш. Обещаващ, значи правиш. Така постъпва Бог. Той казва нещо и веднага го прави. Така, именно,

Той създаде света. Каза: “Да бъде виделина!” И стана виделина. Не можете ли и вие да вървите по следите на Бога? Можете.

Ще ви разкажа един случай из живота на учениците. Учителят казва на един от най-мързеливите си ученици: Слушай, ти си една гарга, от тебе човек няма да стане. Излез от училището и не си губи времето! Ученикът се замисля. В него се събужда една активна мисъл и си казва: Как, аз да съм гарга! Не, ще докажа на учителя си, че не съм гарга! И той се стяга, казва на учителя си. Ще ми дадете една година срок, през което време ще ви докажа, че аз не съм гарга. Досега бях гарга, но отсега нататък няма да бъда гарга. И наистина, той става един от отличните ученици. Думите на учителя създадоха в ученика един голям стимул. Как ще си обясните това? Събуждане става в него. Той е разсъждавал правилно. Учителят му казва: Ако вървиш по този път, както досега, от тебе нищо няма да излезе! Това не означава, че ученикът е гарга или неспособен, но той трябва да превъзмогне някои пречки в себе си и ако не може да употреби за тази цел благата, които Бог е вложил в него, той ще остане една гарга, т.е. деятелността му ще остане слаба. Този ученик разбрал учителя си правилно и обърнал посоката на своя път. Тези думи на учителя се явяват като динамическа сила за ученика и той изменя своя живот. Много пъти някое противоречие в живота ви може да произведе една динамическа сила, която е в състояние да ви повдигне. Този ученик казва: Не, аз ще докажа противното. И в скоро време го доказва. Такива думи са киселини, които действат в живота. Така че, когато дойдат известни противоречия в живота ви, трябва да знаете, че те са една сила за вас. Те събуждат скритите сили, които са заложили в човешката душа. И вие ще проверите, че това е вярно. Аз ви говоря верни неща, за един закон, който за мен е верен 101 %. Не казвам, че този закон е верен за мен 100%, но даже 101 %. Това може да го опитате и вие сами.

Казвате, че ще направите нещо. Направете го. От вас не се искат никакви обещания. Едно се иска: Да приложите Великия Закон на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Каквото кажете днес, още до вечерта го направете. Обещания без изпълнение нищо не струват. Тук никой няма да ви държи сметка какво сте обещали и какво сте направили. То има отношение към самите вас, към вашия характер.

За да създадете характер в себе си, изпълнявайте обещанията си. Обещават и не изпълняват само онези хора, които нямат любов, нямат мъдрост и не носят истината в себе си.

Едно от отличителните качества на учениците от Божествената Школа е абсолютното доверие. Те имат пълно доверие помежду си и абсолютна вяра в своя Учител. На ученика не е позволено да се съмнява в Учителя си, нито да го критикува. Ако си позволи да наруши този закон, той сам се изключва от Школата. Откакто съществува светът, никой ученик не е излъгвал Учителя си, нито Учителят е позволил на ученика си да го лъже. Не е било случай ученикът да се усъмни в своя Учител. Тази е причината, дето в анализите на Божествената Школа няма случай ученик да влезе вътре и след време да излезе. Който влезе като ученик в тази Школа, той остава завинаги в нея. Докато не свърши учението си и не завърши развитието си, той не излиза вън от Школата.

Защо ученикът на Божествената Школа не излиза от нея, преди да завърши развитието си? Много естествено. Кой напуска Любовта, без да я придобие? Дето Любовта действа като принцип, никакво връщане не може да става. В безлюбието връщане може да става, но в Любовта - никога. Дето отсъстват Истината и Любовта, човешкият ум и човешкото сърце се изопачават. Те са лишени от онази мъдрост, която единствена е в състояние да ги повдигне. Извън Любовта, като принцип в живота, човек става инвалид.

Казано е в Писанието: “Които Бог призва, тях избра”. Следователно, ако и вие сте поканени от Великия Творец на света, от вашите напреднали братя, трябва ли да се откажете? Или, ако сте влезли вече в Школата, трябва ли да се върнете назад? Няма причина, човек да се откаже от великия път на живота, дето го очаква щастието му. Само пътят на Любовта, на Мъдростта и на Истината водят човека към положителното, в което няма никакви изключения. Който влезе в този път, той влиза в Божествената Школа, в която каквото предприеме човек, може да го реализира сто на сто. Затова казваме, че в този път няма никакви изключения. Влезете ли в тази Школа, вие ще се ползвате от пълното доверие на възвишените и разумни братя. Няма по-голямо щастие за човека от това, да се ползва с

доверието на възвишените братя, които живеят според Божествените Закони, без никакви заповеди и принуждения. Без писани закони, те живеят в пълен мир и съгласие, в свършена организация. Достатъчно е да надникне човек между тези братя, за да види, какво представлява животът на Любовта: Там всички са равни, няма пръв и последен, няма господар и слуга между тях. Там няма катедра, на която да седи учител и чинове за ученици. Кой е учител там и кои са ученици не се познава. Въпреки това там в Разумния свят се преподават Великите истини на живота, които мъчно се пренасят на Земята.

Когато се говори за Разумния свят, хората искат да знаят, къде е този свят, какво представлява той. За да имате правилно разбиране на Разумния свят, трябва да го съпоставите със земния свят, където живеят обикновените хора. Ще си послужи с един пример, за да имате ясна представа за Разумния и неразумния свят. Двама господари наели по един работник да копае нивата им. И двамата работници били спазарени по сто лева на ден. Първият работник свършил работата си навреме и добре, но вечерта, вместо да получи уговорената надница, господарят му дал 50 лв., а отгоре на това го наругал и изпъдил, като му казал втори път да не се явява пред очите му. Вторият работник работил усърдно, но заедно с него работил и господарят му. През това време те разговаряли за живота, за лозето и се разделили другарски. Господарят сложил парите в джоба му и го поканил и друг път да му работи. Като погледнал в джоба си, вместо сто лева, работникът намерил 200 лева. Като работил втори път, господарят му дал 400 лева. Отношенията на първия господар към работника представят неразумния свят; отношенията на втория господар, представят Разумния свят. Двата свята, тези светове, които ние наричаме видим и невидим, се намират на Земята. Неразумните хора се водят по законите на неразумния свят, а разумните - по законите на Разумния свят.

Сега, всички вие трябва да отворите сърцата си за разумните същества, да влезете във връзка с тях. Това може да стане, само ако възстановите вярата си в Бога. Направите ли това, вие ще отворите всичките си прозорци, през които ще прониква Божествената светлина. Пристигне ли тази светлина във вас, вие ще се ползвате от

благословието на Божествения свят. Вие ще бъдете в положението на царския син. Може ли царският син да бъде гладен и гол? Докато е свързан с баща си, той има на разположение всичко. Обаче, ако царският син ходи гладен, гол и бос, това показва, че той е скъсал връзката си с баща си, а оттам и с източниците на живота.

Когато човек скъса връзката си с Разумния свят, с Бога, той всякога е ходил гладен, гол и бос. Като ученици, вие трябва да се водите по законите на Разумния свят. Само тогава, при това положение, ще можете да придобиете едно ценно качество във себе си - справедливостта. За да бъдете ученици вие трябва да станете справедливи. Направите ли нещо, трябва да се запитате: Какво допринесе моята постъпка за ума, за сърцето и за тялото ми? Ако постъпката ви едновременно донася нещо добро и за ума, и за сърцето, и за волята ви, тя е справедлива и разумна. Ако за ума е добра, а за сърцето и за тялото не е добра, тя не е разумна и справедлива. Когато е така, учете се от постъпките си и втори път не правете грешки. Не само това, но вие трябва да се запитате: Постъпката, която правя, добра и разумна ли е едновременно и за моите ближни? Това, което е добро за един, трябва да бъде добро за всички.

В древността при един от индуските учители се явил един от неговите ученици да иска някакви правила за живота. Учителят му казал: Ще отидеш на гробищата и ще ходиш от гроб на гроб, ще говориш на умрелите най-хубавите работи, каквито дойдат на ума ти. Каквото ти отговорят, ще дойдеш да ми кажеш. Ученикът отишъл на гробищата и започнал да говори на умрелите най-похвални работи: че са велики хора, светии, че са допринесли много за човечеството, че като тях други няма и т.н. Вслушва се да чуе някакъв отговор - ни глас, ни услишание. Връща се при учителя си, да му разкаже какво е направил. Учителят му казал: Сега пак ще отидеш при умрелите и ще им говориш най-лоши думи, ще ги ругаеш и ще видиш какво ще ти отговорят. Ученикът отишъл при умрелите и им говорил най-лоши думи. Връща се при учителя си и казва: Пак ни глас, ни услишание. Тогава учителят му отговорил: Ако искаш да разбереш смисъла на живота, вземи поука от мъртвите — и когато те хвалят, и когато те корят, и когато си

щастлив, и когато си нещастен — ни глас, ни услишание, ще мълчиш, нито дума по това. Затова работете върху себе си тихо и мълчаливо, без да тръбите какво правите и какво сте постигнали. Всеки един от вас трябва да има вътрешен живот, съкровен, потаен. Всичко не трябва да изнасяте навън. Ще се учите да мълчите. За пример, всяка мисъл е силна дотогава, докато не я изкажеш. В окултната наука има един закон: Когато чакаш нещо, не говори за него. Говориш ли за него, то няма да стане. Затова не говори преди да си свършил една работа. За една работа се говори само когато се свърши. Има някои неща, които според окултните закони по никой начин не се позволяват. То е да говориш за себе си. Това е опасно нещо. Когато се научи човек да мълчи, това е най-голямото благословение. Колкото и да те предизвикват, ще мълчиш и ще се въздържа, няма да се гневиш, ще търпиш, защото разгневил ли се, умират хиляди клетки и цялото тяло се замърсява.

В живота всичко е възможно за тези хора, които изучават и прилагат законите, които Бог е вложил в света: Всичко е възможно за онези, които обичат Истината в света. Някой мисли, че като изобличава хората, говори истината. Изобличаването не е нищо друго, освен несполучливо направена операция. Да говориш Истината, това означава, да бъдеш майстор - лекар, като правиш операция, да не отрежеш от здравето месо нито една клетка. Да кажеш Истината, това означава, да не повредиш нито едно Божествено цвете.

В Божествената Школа не се позволява никакво изобличаване. Истината може да се говори, но който си позволи да изобличава, сам се изключва от Школата. Преди да се решиш да изобличаваш някого, много ще мислиш. И най-после ще си кажеш: Ако е за Истината, мога да я кажа, тя е Божествен принцип, но нямам право да изобличавам брата си. За да не страдате, откажете се от изобличаването. Ако светът можеше да се изправи с изобличаване, досега щеше да бъде оправен. Искате ли да кажете на някого погрешката, посочете му начин, как да я изправи с най-малко разноси. Това означава да му

кажете истината. Казано е в Писанието: “Възлюбил си истината в човека”. Любов към Бога, към знанието и към свободата са подтици, без които ученикът не може да се развива. Ако няма Любов към Бога, той не може да обича хората; ако няма Любов към знанието, винаги ще живее в съмнения; ако няма Любов към свободата, ще живее в робство и ограничения.

Като изучавате законите на живота и неговите прояви, вие се натъквате на известни недъзи, както лично ваши, така и на цялото човечество. Когато ги забележите, пазете се от тях, защото те спъват развитието на човека. Да се пазите от недъзите си, това означава, да ги владееете, да им бъдете господари. Само при това положение вие можете да правите малки опити и наблюдения. Ще работите съзнателно, без да очаквате големи резултати. Големите резултати спъват човека. Те са съблазън за него. Не е позволено учителят и ученикът да се съблазняват. Учителят и ученикът работят без пари. Яви ли се най-малкото желание в тях за пари, тяхната работа е свършена. Те трябва да работят абсолютно безкористно. Отношенията на човека към Бога трябва да бъдат абсолютно безкористни. Давайте, без да очаквате. И Христовите ученици се бореха за първо място; едни искаха да седнат отдясно на Христа, а други - отляво. Това е користолюбие. И днес, 2000 г. след Христа, хората се борят за първенство. Така не се влиза в Царството Божие. Съзнанието на хората трябва да се повдигне, да се проникнат от мисълта да служат безкористно. Само по този начин ще се доберете до Истината. Затова от ученика се иска първо: Пълна безкористност и искреност към себе си. Той няма право да лъже себе си. Кажете ли нещо, то трябва да отговаря на Истината. Направи ли нещо, също трябва да е съгласно с Истината. Който лъже себе си, лъже и другите. Достигнете ли до Истината ще бъдете верни и точни, ще предавате нещата, както са в действителност, без никакво изключение.

Пазете се в едно нещо: Човек трябва да бъде крайно внимателен, когато му се представи случай да обяснява Истината. По адрес на Истината, на светиите, на великите хора трябва да бъдете крайно внимателни, защото в

противен случай резултатите ще бъдат лоши.

Верни на себе си, верни на Истината в себе си! Този е първият закон на Школата, който трябва да приложите. Ако го приложите, и останалите закони можете да прилагате. С този закон се поставя здрава основа на бъдещия градеж на човечеството. Като ученици на живота, вие трябва да имате съзнателно отношение към него, да дадете пример с живота си. Тук не е въпрос в критиката, но в работата. Всеки трябва да работи и живее разумно, като прилага методите на Природата. Вземете семето и го посейте. Първата година ще поникне, втората ще пусне листа и клони, след няколко години ще цъфне, ще върже и ще даде плод. Каквото става в Природата, същото става и в човека. Някой едва сега пониква, друг се разлиства, трети цъфти, а малко са завързали. Радвайте се на всеки естествен процес, който става във вас. Не е нужно изведнъж да завършите развитието си; важно е да запазите състоянието, през което минавате. Ако сте изникнали, пазете издънката, да не я изяде някое астрално същество; ако сте разлистили и цъфнали, пазете цвета си; ако сте завързали, пазете плода си.

Задачата на низшите астрални същества, като паразити, е да черпят готови сокове от висшите същества. Тази е причината, когато човек лесно губи доброто си разположение. Изгуби ли го, трябва отново да прави усилия да го придобие. За да устоявате на нападенията на астралните същества, започнете да работите с вдъхновение - самостоятелно, или по двама - трима, които сте в хармония помежду си, за да създадете една братска, хармонична среда, в която да действа Любовта. Тя е оръжие против всички външни и вътрешни нападения, които получавате в живота си. Само в средата на хармонията, т.е. на Любовта има развитие и възрастват добродетелите.

Много ученици обичат да мечтаят за бъдещето си, но така те губят напразно силите си. С мечтите си те се впускат в различни области и губят времето си напразно. Мечтите се допускат вън от Школата, но не и в Школата, където програмата е запълнена. Който иска да мечтае, нека слезе в ада. Там е място на велики

мечти, проекти и планове. Там е място на всички мечти и планове на човечеството. Когато някой иска да стане велик, Бог го изпраща в ада, да види великите мечти и планове на видни свещеници, учители, майки и бащи. За да не слезете преждевременно долу, ползвайте се от методите на Божествената Школа, която отваря пътя на ученика към малките работи и постепенно го води към по-големите. Затова и на вас казвам: Започвайте и с най-слабите подтици в себе си, с най-малките сили и постепенно вървете напред. Започвате ли с големите подтици, вие сами се спъвате. Който започва с малките величини, той е в състояние да работи и с големите.

В Божествения свят нещата не се ценят по големина. Идеята е вложена в съдържание и форма и тя е, която определя цената на тази идея. А тази идея не заема голямо място, голямо пространство, тя заема малко място и затова Писанието казва: “Бог на горделивите се противи, а на смирените дава лице”. Това означава: На малките форми Бог дава място, а на тези, които искат да обгърнат света, Той ги разрушава. Забележете това!

Божественото винаги започва да работи с малките величини - малките неща. Започнете ли да работите с големите неща, вместо да се развивате и успявате, вие взаимно ще се спъвате; ще ви яхнат нееволуирани самосъзнания и ще ви ръководят. На Земята правило е: Когато се започне реализирането на една Божествена идея или работа, пръв и най-активен е дяволът.

С днешното си съзнание на Земята, човек всякога е жертва на паднали духове. За да не бъдете всякога жертва и да не се спъвате взаимно в пътя си, започнете с малките неща: Малка група братя и сестри, но с Любов и благоговение в обходата помежду си, в една безупречна - хармонична среда, т.е. в средата на Любовта. Засега работете с малките неща, големите ги оставете за в бъдеще, когато бъдете готови. Големите неща, например - голямата среда е желан притегателен фокус за изява на ненапреднали, т.е. изостанали души. Започнете ли с големите неща, ще спънете себе си, тези около вас и работата като цяло. Словото ще се

капсулира - консервира, т.е. ще се прошнурова и номерира, вместо да се прилага. Това е успешно приложен метод на не безизвестни сили преди 2000 г. Ако това се допусне сега и се случи, Словото - Новото Учение ще го поставят в една консервирана форма - свещена крава. Получи ли се това, вашата работа е свършена. В Природата закон е: Всяка форма, всяко нещо, което не е в развитие, постепенно изгубва своето съдържание и се обезсмисля. Ако не спазваме закона на формите, ние може да спрем нашата еволюция. Днес навсякъде в света, където има форма, има и паница...

Казвам: Не правете Словото - свещена крава; прилагайте Го. Когато Го приложите и бъдете готови, едва тогава се изявявайте. В живота никога не се обличайте в други форми, освен тези които съм ви дал. Следователно, като сте намерили чистия извор, не се навеждайте да пиете от локви. За да стигнете до Бога, не са ви необходими патерици.

Помнете: Този път Небето е взело всички мерки и няма да допусне да се повтори това, което стана преди 2000 години, когато старото и новото се смесиха и подмениха Християнството, т.е. приложиха човешките, вместо Божествените Закони.

Всички вие, като души, аз съм ви заключил, но съм ви оставил ключовете. Те са в Словото и когато го приемете и приложите в живота си, т.е. когато плодовете ви узреят, сами ще си отключите и ще дойдете при мен.

А сега изучавайте и прилагайте Словото - Божественото Учение, не за в бъдеще, а сега при тези лошите условия на живота, защото силата на това Учение е в неговото приложение. Само по този начин, по този път вие ще стигнете до Истината в живота. Казано е в Писанието: "Истината ще ви направи свободни."

Ако обичате Истината, вярата ви ще се усили. Вярата е възможна за тези хора, които вярват в Бога и устояват на Божествените идеи в себе си. Следователно, дръжте се за Божествените идеи в себе си, защото в тях е вашето спасение. Те съдържат мощна, велика сила. Откажете ли се от една Божествена идея, вие губите силата си. Когато първите хора сгрешиха, те

изгубиха онази основна идея в себе си, върху която се крепеше техният живот. Основната идея, върху която беше построен живота на първия човек, е абсолютната вяра. Докато не бяха сгрешили, Адам и Ева имаха абсолютна вяра в Бога. Той им каза да не ядат от плодовете на дървото за познаване на доброто и на злото, и те послушаха. Обаче, когато учителят на тъмнината влезе в рая, облечен в черен костюм, с черни гердани и с черен жезъл, и ги запита, защо не ядат от дървото, което е всред рая, те се разколебаха. Те не знаеха, какво да отговорят. Когато новият учител им каза, че ако ядат от забраненото дърво, ще станат като Бога, те се раздвоиха и изгубиха вярата си. С изгубване на вярата си в Бога, те сгрешиха. Те решиха да ядат от плодовете на забраненото дърво. Следователно, яденето на забранения плод се яви като последствие на разколебаване във вярата.

Казвам: Развивайте вяра в себе си. Развивайте положителната вяра, т.е. давайте ход на положителното. Свързвайте вярата с вашия ум. Когато нещо ви блъсне и ви обезсърчи, казвате: Свърши се нашата. Нищо не се е свършило. Училището свършва, когато научите всичко, което се преподава. Вие едва сега сте започнали да учите. Понякога харесвам светските хора - вяра имат те. Ако изгубят нещо или са болни, казват: Ще се оправят работите. А вие, които сте окултисти, съвсем сте загазили. Мислите, че като седите на Изгрева, един ден хората ще ви признаят за големи аристократи.

Казвате: Окултист съм, познания имам. Оставете вашите познания, с тях какво ще допринесете на света? Само човек, който има вяра, може да допринесе нещо на хората. Когато такъв човек вярва и говори на хората, дори и да мълчи, те се повлияват и започват да вярват.

След всичко това някой пита, какво да прави, за да стане истински човек. Ако си загубил вярата си в Бога, ти не можеш да станеш човек. Бог е първият човек в света, а ти - вторият. Ако си изгубил вярата си в първия човек, твоята съдба е подписана вече. Каква вяра е тази, която от най-малкия ветрец се разколебава? Вярата е възможна за тези хора, които вярват в Бога; всичко е

възможно за онези хора, които обичат Бога. Вярата съединява мислите и чувствата в едно; прави човека силен, устойчив, стабилен. Тя поражда единство в организма - концентрира и насочва всички вътрешни сили хаотично насочени и действащи във всеки човек в една цел: Вярата създава онова чудно, оптимално състояние на организма, в което той може да върши чудеса. Ако имавте вяра като едно пшеничено зърно — казва Христос, — планини щяхте да местите. Вярата отключва вратата към огромните енергии на човешката душа. Положителната вяра е една мощна творческа сила. Например, когато искате да постигнете нещо, вечер като си лягате, кажете си искам това и това — с пълна вяра, че ще стане, както го искаш, като само един път го казваш и забравяш. Другата вечер, когато пак си лягаш, кажи го отново. Опитайте и ще се уверите в силата на вярата. Силата на вярата и на мисълта се съдържа в отсъствие на съмнение. Нямах ли съмнение, не се ли съмнявате, всичко можете да постигнете и направите.

Да живееш с вяра, това означава, като нямаш къща, имоти и пари, да не губиш своя вътрешен мир. Ученик, който страда за пари, за богатство, показва, че е още дете, което преждевременно са заставили да учи. Материалните блага, към които хората се стремят, имат значение за ненапредналите още души. И затова ще видите, че на такива хора Бог дава къщи, ниви, богатства, пари, които им служат като средства за забавление. На напредналите души Бог казва: “Вие не се нуждаете от пари, от богатства, от ниви; вие трябва да обърнете погледа си напред, към необятния небосклон и да наблюдавате и проучвате звездите, луната и Слънцето”.

Някой от учениците, който иска да работи за Бога, хваща едно от децата в света, което още се забавлява, и го довежда в Школата да го направи ученик, като му казва, че трябва да се откаже от всички свои кукли и забавления. Мислите ли, че това дете може да се задоволи с работата в Школата? То скоро ще се отегчи и ще излезе вън, в широкия свят. Това дете още не се е наиграло, няма защо да му отнемате игрите преждевременно.

Спорът между учениците днес се свежда именно към това, да придобият повече материални блага и кой от тях да вземе първо място. Достигнете ли до това положение, ще си признаете, че у вас няма никакво смирение, никакъв копнеж за ученичество. Смирението се придобива отвътре, а не отвън.

Като ученици, вие трябва да положите за основа на живота си ключа на вярата. По този начин искам у всички ви да се яви вдъхновение. Без вдъхновение никой не може да работи. Всеки ученик, като влезе в какъвто и да е клас, трябва да има вдъхновение. Нищо друго не трябва да го занимава. Ученик без вдъхновение е мъртъв. Това, че си нямал шапка, обувки, пари, това са второстепенни работи. Това нищо не значи за ученика. Или пък че си бил болен, че си имал сърцебиене, и това нищо не значи. Вдъхновение имаш ли, там е силата на ученика: и обувки ще пристигнат, и дрехи ще пристигнат. Изгубиш ли вдъхновението, ти си мъртъв човек. Тогава всеки може да те погребее. Имаш ли вдъхновение, всичко се разтваря пред теб. В Природата съществува този закон. Виж например как затвореното зърно пробива твърдата земя. Вдъхновение има в него. Това малко зрънце развива по физически и биологически начин своите химически сили. Всички сили в него са съсредоточени към една и съща цел - да покъльне, затова и почвата се разтваря. И погледнеш, не се минава много време и това семенце пробива земята. Ако в него нямаше вдъхновение, то щеше да се изгуби в почвата, да изгние. Когато ученикът има вдъхновение, дето и да го заровите вие, ще покъльне, пак ще излезе отгоре. Затова, този закон трябва да действа във всички вас.

Вдъхновението се придобива от първичната енергия в човека. Окултната наука дава ред методи за придобиване на първичната енергия, чрез която човек може да се прояви в сърдечно и в умствено отношение. Без нея той не може да се прояви. Всеки е имал тази опитност. Иска да напише нещо - не може. Иска да свири - не може. Иска да рисува - не може. Защо? Вдъхновение няма. Тази първична енергия трябва да дойде отвън някъде, чрез някое живо същество. Ще кажете,

че всичко идва от Бога, но Бог се проявява чрез хората.

Следователно, който иска да се прояви, той трябва да се свърже с Първата Причина на нещата, от която излиза вдъхновението и бликат живите сили, които протичат през целия Космос. Когато тези енергии започнат да се вливат в човека, той може вече да пише, да свири, да рисува. За да достигнете до тази опитност, вие се нуждаете от положителни знания, които разумно да приложите.

Какво трябва да правите, за да придобиете положителни знания? За да придобиете тези знания, като ученици, вие трябва да спазвате следното правило: Абсолютно никакво съмнение в Първата Причина на нещата! Стигнете ли до нея, ще изключите всички съмнения, всички противоречия. Противоречията са човешки изобретения и вие сами трябва да се справите с тях. Те имат и добра страна, която вие трябва да намерите. В тях всякога се крие нещо добро, което впоследствие ще научите.

Сега, първото нещо за 10 дни поред, когато ставате сутрин от леглото си, ще кажете “вдъхновение!” (3 пъти). На обед преди ядене пак ще произнесете думата три пъти и тогава ще се храните. И вечер, като си лягате, пак ще я произнесете три пъти. Всичко девет пъти на ден. И така, ще произнасяте думата “вдъхновение” десет дни поред по девет пъти. Ще вземете едно малко тейфтерче и в него ще си отбелязвате опита. От този опит ще спечелите нещо по-малко от просено зърно, но това, което спечелите, е толкова ценно, че с милиони не можете да го купите. За да добиете един грам от първичната материя, от която е създаден сегашният свят, трябва да работят всички фабрики по целия свят в продължение на 3000 години. Тогава колко милиона ще струва един грам? Вие знаете ли какви чудеса може да извърши този грам? От опита ще получите много малко, но то ще бъде истински ценното във вас. То е всесилно. Само чрез него за в бъдеще вие ще си положите здрава основа в живота.

Често ви следя как изпълнявате упражненията, които ви давам. Вие казвате: Може и без това упражнение. Не, не може без него, не се лъжете. Упражненията, които ви давам, вървят

по един определен ред в Природата. Това не са глупави работи, те са умни неща. Когато произнасяте думата “вдъхновение”, ще спуснете силно ръцете си надолу и ще го почувствате издълбоко. След това силно ще отправите тази дума към ума си, да почувствате това вдъхновение. И накрая трети път пак ще произнесете думата с чувство и с мисъл. Трябва да почувствате, че във вас се влива сила. Ще правите упражнението сами, никой да ви не вижда. Ще ви запитам: С какво качество се отличава истинският ученик? Истинският ученик е вдъхновен! Затова той се благославя. Вдъхновението е необходимо за него, както светлината, както животът и както Любовта.

Сега ме разбрахте, нали? Всички ще правите това упражнение. Като станете сутрин, така ще го направите, че атмосферата да се разтърси, дори и аз да почувствам, че действително между учениците има вдъхновение. Ще правите упражнението с вяра. Не се смущавайте от това, дали имате вдъхновение или нямате - всички вие ще придобиете вдъхновение. Само по този начин могат да се образуват красиви чувства, красиви мисли, които са необходими за съграждането на вашия живот. Това е необходимо и за вашето бъдеще. Пред вас се простира едно бурно море, което трябва да преминете. Пред вас е един живот, който е пълен с мъчности. И за да можете да победите и превъзмогнете всички тези препятствия, трябва ви вдъхновение.

И така, когато дойдете до някоя мъчнотия, ще се спрете малко и ще изговорите думата “вдъхновение”. Като вдъхновиш мъчнотията, тя казва: Аз отстъпвам пред вдъхновението. При това положение тя отваря пътя и ти преминаваш напред. Изпречи се някоя друга преграда, ти пак произнасяш в ума си тази дума и препятствието казва: Пред вдъхновението и аз отстъпвам. И ти пак минаваш напред. Нямате ли вдъхновение, всички мъчности, всички прегради казват: Ние не признаваме хора без вдъхновение. Те не ви пускат да минавате и вие се събирате един до друг, седите и плачете. Някои питат: Кои са тези хора там? Отговарят: Тези са плачещите хора, които нямат вдъхновение. Когато се вдъхновят, и те ще тръгнат напред.

Имайте предвид, аз дълго време съм търсил такава дума в българския език. Тя е силна дума. И всяка дума, за да бъде силна, трябва да съдържа три елемента в себе си. Думата “вдъхновение” съдържа тези три елемента. Думата “любов” няма тези елементи. Думата “вяра” има тези три елемента. Тя е силна дума. Думата “надежда” няма всички елементи. Тя е слаба дума, има само два елемента. Думата “обич” има също така само два елемента; думата “благост” е силна дума, съдържа и трите елемента, но такива думи са малко. Думата “вдъхновение” е силна по своите вибрации. Ако можете да схванете тези три елемента, вие ще почувствате нейните трептения. Тази дума ще внесе нещо ново във вас, и то точно това, което искате. Вярвам, че сега ме разбрахте вече. Ще произнасяте тази дума за десет дни. Ще имате едно приятно упражнение.

Сега в живота си не се стремете най-първо към външни резултати и големи постижения, защото в Природата има един закон, според който ще трябва да започнете с най-малките величини. И Природата така действа: детето не израства като гъба, а расте малко по малко. Ако пък обърнете внимание, че трябва да бъдете светии, вашето съзнание се спира там.

Всеки ден може да се молите, но нито един милиметър няма да израстете. Когато престанете да мислите за това, вашата святост ще се увеличи.

Някой иска да има опитностите на пророците, на апостолите, даже и на Христа. Исква ли опитностите и знанията на великите хора, човек трябва да мине през техния път. Трънлив и труден е пътят на великите хора. Човек може да достигне този път, но чрез големи страдания и изпитания. Мисли ли, че без страдания може, той се самозаблуждава. Със заблуждения никой не може да отиде при Бога. Тримата момци в огнената пещ минаха през големи страдания и след това възлязоха нагоре. Апостолите станаха мъченици и след това получиха благодатта Христова.

За да получи откровение, да възлезе на седмото небе, апостол Павел беше бит 39 пъти. За това той каза на своите събратя: “Братя, с големи страдания ще влезем в Царството Божие.”

Някой човек мисли, че без страдания, без сълзи, без бой ще влезе в Царството Божие. Като се натъкне на най-малкото страдание, той казва: Дотегнаха ми вече тези страдания. Че ти още не си страдал, ти никога не си бил бит. Докато Йов роптаеше против Бога и се запитваше, защо му идват страданията, къде е сгрешил, страданията непрестанно се сипеха върху него. Когато съзнанието му се пробуди, той каза: “Господи, познах Те. Разбрах, че всичко, което си определил да стане, е добро. Отсега нататък ще живея както искаш, ще изпълня волята Ти”. От този момент страданията го напуснаха, и той отново придоби всичко, което беше изгубил.

Следователно, човек не може да разбере живота, докато се страхува от страдания, от сиромашия, от невежество, от злото в света. Изчезне ли страхът от него, той разбира вече живота. Казано е в Писанието: “Страхливият няма да наследи Царството Божие.” Който е познал Бога, той живее без страх и понася страданията леко. Ако изгуби някого от своите близки, той казва: Господ дал, Господ взел. Ако изгуби силата, богатството, знанието си, той пак казва: Господ дал, Господ взел. Той се разговаря със страданието като с приятел: разхожда се с него, гощава го. Когато доброволно задоволите изискванията на страданието, то само ще ви напусне.

Страданията не са механически сили, но съзнателни, разумни същества, които са изостанали в развитието си. Те влизат в човека и черпят сила от него. Колкото по-несъзнателно се отнася човек към страданията, толкова повече те го измъчват, докато свършено го изчерпят. Като изгуби и последните си сили, човек заминава за онзи свят, да си приготви условия за нов живот, за ново тяло. Като не разбират този закон, хората питат, защо е допуснато злото и страданието в света. Много естествено. Човек трябва да разбере смисъла на страданието и съзнателно да се справи с него. Не може ли да го разбере, то всякога ще го мъчи. Помнете: Няма живо същество на Земята, което да не страда повече или по-малко. На всеки човек са дадени толкова страдания, колкото може да понесе. Великите хора понасят велики страдания. Ще кажете, че Христос беше велик, носеше

големи страдания, но по едно време не можа да ги издържи и хвърли кръста си на земята. Кога бащата хвърля кръста от гърба си? Когато иска да даде добър урок на децата си. Докато са още малки и несъзнателни, той ги носи на гърба си. Когато пораснат, те започват да мислят свободно, но ядат и пият и продължават да седят на гърба на баща си. Последният спира на пътя и захвърля кръста настрана. Слаб ли е бащата? Не е слаб, но той иска да им покаже, че пътят, по който вървят не е прав. От този урок разумните деца веднага се стряскат, съзнанието им се пробужда и те тръгват в правия път. Неразумните деца, обаче заспиват по-дълбоко, отколкото по-рано и остават на средата на пътя. Те не са готови за съзнателен живот, но и бащата, не е длъжен да ги носи цял живот на гърба си. И Христос, Който се пожертва от Любов за човечеството, не е длъжен да носи на гърба си неразумните хора, които мислят само за ядене и пиене.

Съвременните хора се нуждаят от страдания. Който страда и носи разумно страданията си, той е герой; който не иска да страда и постоянно се оплаква от страданията си, той е страхливец. Който страда, човек става. Защо трябва да се оплаква човек от страданията си? Няма ли страдания, няма развитие. Страданието е път за освобождаване, за спасение. Този път е определен само за човека, но не и за животните. Обаче, като живеят между хората, понякога и животните страдат заедно с тях.

Едно се иска от вас: Да не преувеличавате страданията си, да мислите, че съдбата ви е непоносима, че Провидението е по-жестоко към вас, отколкото към другите.

Като минава през страдания и радости, човек трябва да ги разбира. Страданията продължават живота. Ето защо, без страдания човешкият живот щеше да бъде по-тежък и по-къс, отколкото е в действителност. Следователно, страданията са спасителен път за човека. Без тях той щеше да се намира на такъв опасен път, какъвто не може да си представи. Достигнете ли до страданията, не ги избягвайте, но кажете, както българинът казва: “Ела зло, че без тебе по зло.” Страданията са за предпочитане пред мъчнотиите и нещастията. Те носят нечувани блага за човека.

Ако Христос не пострада и Той, и човечеството щяха да се лишат от благата на живота. Днес голямото страдание е за предпочитане пред малкото мъчение. Страданието е път, който води човека към спасение. Мъчнотията обаче се подчинява на други закони. Мъчението води човека към безсходен път, а страданието - към спасение. Следователно, попаднете ли в безсходния път на мъчението, молете се да ви посети страданието, да ви избави от този път. Как ще гледате тогава на страданието? Като на благо, което освобождава човека. Ще кажете, че страданията ви са големи. Радвайте се и на големите, и на малките страдания. На всеки човек се дават страдания, според степента на неговото развитие. Колкото по-големи са страданията на човека и може да ги издържа, толкова и умът му е по-добре развит. Страданието показва степента на човешката интелигентност. Колкото повече страда човек, толкова по-интелигентен е той. Затова, между интелигентността и страданието има известно съотношение. Страданието се явява като признак на човешката интелигентност. То се увеличава пропорционално с интелигентността, т.е. с развитието на човешкия ум. Днес човечеството страда повече, отколкото в миналото, защото е по-развито в умствено отношение. Колкото повече се развива човечеството, толкова повече се увеличават страданията му. Като минава през страдания, човек развива ума си и започва да разбира смисъла на живота. Каквото и да правите, никой не може да избегне страданията. Като знаете това, не трябва да се обезсърчавате. Пътят на страданията е неизбежен; всеки сам трябва да го извърви и то пеш, без никакви превозни средства. И да ви помогне някой, пак на вас предстои минаването на този път. Както и да ви се помогне, никой не може да влезе в дълбочината на страданията ви. Затова, именно, някой се оплаква, че хората не влизат в положението му. Защо ще влязат, да се удавят ли? Достатъчно е, ако някой ви подаде ръката си, но да изисквате, заедно с вас да влезе в дълбочините на морето, това не е морално. Или пък, как можете да изисквате съчувствие от човек, който спи? Той е заспал дълбоко, за никого и за нищо не мисли. Ето защо, благодарете и

за най-малката помощ, която хората ви дават. Благодарете и за страданията, които ви са дадени, понеже те носят известни блага за душата ви.

Като ученици, вие трябва да се справите със страданието, да не мърморите, но да се разговаряте разумно с него. Всяко роптание, всяко недоволство опетнява човешката душа. Много хора пренебрегват страданието като учител на живота, и започват едни други да се учат. И това не е лошо, но трябва да имате предвид, че учител може да бъде само този, който има положителни, опитани знания. Който има такива знания, той не говори много. Кажете ли нещо, той веднага го прави.

Сега за пример, като влезете в някое религиозно или духовно общество, веднага ще дойде при вас някой брат или сестра да ви учат. Те събират около себе си братя и сестри, стават техни учители и започват да ги учат; ще ги научат толкова, колкото те знаят.

Едно нещо трябва да знаете: Преди да събирате хора около себе си, първо съберете своите мисли, чувства и постъпки, да ги възпитате, да се подчиняват на Божественото начало във вас. Ако успеете в това, тогава, без да събирате хората около себе си, те сами ще ви търсят. Не спазвате ли това правило, вие ще изпаднете в положението на някои проповедници и учители, които, вместо да помогнат на своите близки, внасят противоречия между тях.

Тези дни при мен дойде един млад човек да иска някакъв съвет. Аз му казах: Не се опитвай да палиш сурови дървета. Сухото дърво можеш да запалиш с една клечка, но за суровото се иска силен огън, жарава. Хората грешат именно в това, че искат да запалят сурови дървета на слаб огън.

И вие грешите, като очаквате Царството Божие да дойде първо вън, в света, а после във вас. Законът е точно обратен. Царството Божие трябва да дойде първо в отделния човек и после - в света.

Аз предпочитам да посветя цял живот на един човек, който възприема това, което казвам, отколкото да работя за хиляди хора, които нищо не възприемат. И човек, който проповядва

едно учение, трябва да разбира неговите закони и да ги прилага.

Казвам: Не може човек да възпитава другите само с думи. Примерът, животът възпитават, а не думите. Да говориш само, без да живееш, това което говориш, то е все едно, да поканиш гости в студен, зимен ден около студена печка и да им казваш, че е топло в стаята. Хората седят около печката, но треперят от студ. Който се наема да морализира хората, трябва да бъде запалена печка, да дава нещо от себе си. Без да им говори, без да ги морализира, те ще приемат част от неговата топлина и светлина и ще се възпитат. Затова, бъдете учители първо на себе си.

Един от древните учители на мъдростта изпратил един свой ученик в света, да се учи. Ученикът искал в скоро време да се прослави, и затова решил да лекува болни. На слепи отварял очите, на глухи - ушите; сакати прохождали. Наистина, в скоро време той се прочул, но и на големи изненади се натъкнал. Всички, които излекувал, започнали да го бият, да го гонят, за да напусне царството им. Те си казвали: Този човек ще иска пари, задето ни излекува. За да се освободим от него, трябва да го прогоним. Ученикът се принудил да избяга и се върнал при учителя си да се оплаче, как вместо благодарност, всички му отвръщали с черна неблагодарност. Коя е причината за противоречието, което го сполетяло? Учителят го изслушал и след това му отговорил: Грешката е в тебе. Преди да отваряш очите на слепите, ти трябваше да ги научиш да обичат светлината; преди да отваряш ушите на глухите, трябваше да ги научиш да обичат звука; преди да лекуваш краката на хората, трябваше да ги научиш да обичат движението.

Ако някой ученик пожелае да бъде Учител, той изгубва своето предназначение. Той не разбира основния Божествен Закон в света. Ученикът е бяла книга ненаписана. Учителят е една написана книга, от която хората се учат. Ученикът трябва да бъде учител само на себе си.

Като ученици, вие трябва да се спирате върху малките, микроскопическите си прояви, да се самонаблюдавате, да контролирате волята си, да виждате как постъпвате. От вас се изисква крайна деликатност, от най-малките до най-големите ви

прояви. Сега от всички ви искам най-първо: най-нежното чувство, най-мекия поглед и най-сладката дума, но трябва да имате и самообладание. Не можеш да бъдеш ученик, ако нямаш самообладание. Ученикът трябва да има самообладание, лесно да се справя с гнева, с обидите и униженията. Винаги се стремете към положително знание, което да прилагате в ежедневиия си живот. Какъв смисъл има знанието, ако в момент на изпитание не можеш да запазиш разположението си? Като се разгневиш, ти ще изгубиш всичко, което си придобил. В края на краищата, знанието ще ти бъде товар, а не благо. Истинско знание е това, от което човек може да се ползва по всяко време. Това знание е нужно, за да се справят с малките мъчнотии. Ако можете да се справите с тях, те ще ви покажат път за справяне с големите мъчнотии. Започнете ли от големите мъчнотии и вървите към малките, нищо не можете да постигнете. И светиите, и адептите започват от малките величини и постепенно отиват към големите.

И така, искате ли да бъдете ученици на Великия Живот и да го разберете, започнете с разрешаването на малките задачи. Не работите ли по този начин, вие ще изпаднете в песимизъм. Като ученици, вие трябва да се освободите от старите идеи и заблуждения, от всичко онова, което внася нечистота в съзнанието ви. Чисто трябва да бъде съзнанието на ученика. Докато живее със старите си разбирания, човек мисли как да се осигури, как да нареди живота си. Ако има сто хиляди лева в някоя банка, той иска да ги увеличи, да станат двеста хиляди. Колкото и да се осигурява, той временно само разрешава въпросите. Ние трябва да разрешим въпросите на своя живот във вечността, а не във временното. Не може ли да ги разреши във вечността, човек постоянно се връща назад. Ще кажете, че се движите по права линия. Ако днес се движите по права линия, но живеете със стари разбирания, на другия ден още можете да изкривите пътя си. Правата линия лесно минава в крива. Всички криви линии са образувани от прави. Затова, човек трябва да внимава, да не изкриви пътя на своето движение. Когато съзнанието е чисто, човек е в правия път на

своето движение. Тогава той има вътрешен мир в себе си. Не е ли чисто съзнанието му, каквито и усилия да прави, той не може да придобие вътрешен мир; ако го има, не може да го запази. Човек не може да има чисто съзнание в себе си, ако не държи светли мисли в ума си, топли чувства в сърцето си и красиви образи в душата си. Той трябва да вижда красота навсякъде.

Сега станете прави, за да направим едно упражнение за дишане, според ритъма на сърцето. Ще броите мислено до шест, според пулса на сърцето и ще поемате въздух. След това ще броите до три и ще задържате въздуха в дробовите си. Продължавайте с издишване на задържания въздух, като броите отново пак до шест. Значи, шест вдишки, шест издишки и при задържане на въздуха - всичко 15. Числото 15 означава разклащане на дявола. Не да изхвърлиш дявола, но да разклатиш основите, на които се крепи. Когато поемате въздуха и броите до шест, лявата ръка изнасяте напред и малко нагоре, под ъгъл 45°, а дясната ръка отива назад. Като броите до три и задържате въздуха, свивате пръстите на ръцете, без да променяте положението на ръцете си. А когато издишвате, пак ще броите до шест и изнасяте ръцете отстрани на тялото с отпуснати пръсти. В края на издишването, ръцете заемат изходно положение. При второто поемане на въздух, става смяна на ръцете: дясната ръка излиза напред и малко нагоре, а лявата - назад. Когато броите, тялото не трябва да се движи, само ръцете се движат. Свиването на пръстите, при задържане на въздуха показва, че си взел нещо, което задържаш в себе си за да го използваш. При издишване разтваряш ръцете си настрани - връщаш това, което си получил. Упражнението се прави три пъти на ден.

Когато лявата ръка се изнася напред и вдишваме въздух, вдишваме за сърцето; когато използваме дясната ръка, вдишваме за ума. След всяко задържане на въздуха, ръцете се сменят. Правейки упражнението, няма да мислите за нищо друго, освен за дишането. Ще мислите само за богатството, което поемате от въздуха. Въздухът е склад на Божествени енергии. Животът е складирал там своите енергии. Въздухът е най-големият склад в който животът е складирал енергиите си.

Правете това упражнение за дишането по пет пъти с лявата ръка и

пет пъти с дясната ръка. Ако страдате от ревматизъм, това упражнение ще го изгони навън; ако имате сърцебиене, главоболие, и с тях ще се справите. Това няма да стане изведнъж, но постепенно. Всеки ще брои според пулса на своето сърце. Проверете пулса, ритъма на своето сърце. Това е космически ритъм. Ако ритъмът на сърцето не е правилен, може да го регулирате с правата мисъл. Мислете правилно, за да регулирате неправилния ритъм на сърцето. По този начин ще внесете не само повече разположение и красота в сърцето и ума си, но ще виждате и много повече красота и смисъл навсякъде около вас. Дори и в числата, били те положителни или отрицателни, също има красота. За пример, какво представя числото 167,531? То крие в себе си една кабалистична идея, която трябва да се разбира. Първите две цифри от това число са числото 16 - изхвърляне на дявола, т.е. на злото, вън от ума на човека. Сборът от цифрите му дава числото седем, което е свещено число. То показва, че за да изхвърли дявола от ума си, човек трябва да вложи в себе си двата принципа - мъжкият и женският, и да направи връзка с Божественото Съзнание. Не може ли да направи тази връзка, той всякога ще бъде изкушаван, в будното си съзнание или на сън. Мъжът се изкушава от жената, а жената от мъжа. Докато се изкушава, човек всякога е изложен на падение. Ще дойде ден, когато хората няма да се изкушават. Обаче, до това време те едни други ще си влияят. Ако един човек греши, той непременно ще влияе и на другите. Понеже хората са свързани, те си влияят и в злото, и в доброто. За изясняване на мисълта си ще приведа едно предание, което датира още от времето на Християнската епоха.

Един от окултните ученици по това време решил да се посвети на Бога, в кратко време да стане светия. Според разбиранията, които имал, той се уединил на една планина, където прекарал цели 20 години в молитва и размишление. Един ден, като се разхождал, една мечка излязла срещу него, хвърлила се отгоре му и започнала да го души. Той преживял голям страх. Когато мечката се отдалечила от него, той станал от земята, но от страх ослепял. С пипане едва успял да намери колибата си. Влязъл вътре и започнал да размишлява върху въпроса: Кой му е създал това изпитание - Бог или сатаната? Ако Бог му го е създал, каква цел е имал, какво е искал от него? Ако пък сатаната му е създал това премеждие,

навярно той е имал намерение да го унищожи, да не пръска светлина в тъмния свят. Ако, наистина, сатаната му е устроил това прекеждие, как той не е могъл още отдалеч да забележи мечката и да я избегне. Значи и от него има някаква вина. Дълго време размишлявал върху този въпрос, искал сам да си отговори, да разбере къде е истината.

Един ден, като седял пред колибата си, покрай него минало някакво живо същество - човек, който му проговорил с мек, кротък глас: Братко, защо не се движиш? Не мога да се отдалечавам от колибата си, защото не виждам, отвърнал слепият. А ти искаш ли да прогледнеш? Това би било най-голямото щастие за мен, с трогателен възторг изрекъл незрящият. Непознатият човек веднага сложил ръцете си на очите му и той прогледнал. Колко голямо било учудването на отшелника, когато видял пред себе си една млада мома, красива като ангел. Сърцето му трепнало и тъкмо искал да и проговори, тя му казала: "Сбогом братко, служи на Бога с Любов"!

Като се видял сам, отшелникът отново се почувствал нещастен и си казал: Какво стана с мене? По-рано бях нещастен в тъмнината, а сега съм нещастен в светлината. Кой изпрати тази мома, този ангел, да ми отвори очите? Кой допусна да се влюбя в нея и да страдам? Защо не остана поне малко време при мен, да и целуна ръка и да благодаря, задето отвори очите ми? Докато си задавал тези въпроси, той се запитал: Защо искам да целуна ръка на този ангел - от благодарност към него или по друга някаква причина?

Сега, аз оставям настрана противоречията, които възникнали в душата на отшелника. Важно е, че когато е спял, човек се счита нещастен. Когато прогледне, пак се счита за нещастен. И едното, и другото нещастие показват, че човек не вниква, не разбира дълбокия смисъл на живота. Но с това преданието не се свършва.

Един ден същата мома се явила при отшелника и му казала: Идвам при тебе да ти стана ученичка. Ти ще ме учиш, а аз ще ти слугувам. Наистина, тя вършела работата много добре: мела, чистила колибата му, готвила, но той страдал. По цели дни се молил на Господа и питал: Господи, защо ми изпрати това страдание? Защо ме постави на този огън? Как мога да се справя, и да се избавя от него?

Как може човек да разреши това противоречие? Докато не се откаже от себе си, докато не възлюби Господа с всичката си душа и сила, с всичкия си ум, с всичкото си сърце, човек никога не ще може да разреши това противоречие. Когато възлюби Господа, той ще възлюби и ближния като себе си. Разреши ли това противоречие в живота си, човек придобива истинските, т.е. реалните блага, към които душата му се стреми.

Днес хората трябва да влязат като ученици във Великата Школа на Живота, т.е. в Школата на Царството Божие. В тази Школа никога не се приема за ученик, без да е издържал изпита си. За жената изпитът е един, а за мъжа - друг. Жената ще бъде поставена пак пред дървото за познаване на доброто и на злото, но ако си позволи само да погледне към него, тя пропада. Защо? Енергията, която минава през дървото за познаване на доброто и на злото, е неестествена за човека, вследствие на което събужда в него лоши разположения и наклонности. Затова е било забранено още на първия човек, да не яде от плодовете на това дърво. За да не изпада в такива състояния, на човека се препоръчва да яде от живия хляб, за който Христос е казал: "Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който ме яде, той ще има живот в себе си."

Сега жената трябва да мине и замине край това дърво, без да пожелае да го види. Най-малкото желание от нейна страна - само за момент да погледне към това дърво, решава съдбата и - веднага я връщат назад.

Мъжът пък ще бъде поставен на изпит върху въпроса за жертвоприношението. Ако той си позволи да погледне към жертвеника на своя брат, да съзре, накъде отива димът от неговата жертва, веднага ще бъде върнат назад.

И Христос беше поставен на този изпит. Когато дойде на Земята, Той мина през големи изпитания и страдания, за да се види, кой от двата пътя ще избере: Пътя на човешката слава, или трънливия път на Любовта и Истината. Христос избра втория път, като се отрече от жертвоприношението. Той отрече жертвоприношението като причина за убийства и престъпления в света. Понеже избра трънливия път, Христос беше осъден на смърт. Той предпочете смъртта пред пътя на Каин - път на престъпления и убийства. До

времето на Христос евреите не познаваха друг закон, освен законът на жертвата и като видяха, че димът от жертвата на Христос се възнася нагоре, те Му завидяха и Го разпнаха на кръст. Сега съвременните мъже трябва да бъдат внимателни, да не повтарят погрешките на Адам и Ева, на Каин и на Авел. Мъжът трябва да върви напред, да не проявява никакво любопитство по отношение на своя брат, да гледа, накъде отива димът на неговата жертва. Жената трябва да прояви послушание, като минава покрай дървото за познаване на доброто и на злото, да помни думите, казани и от Господа, и да не се съблазнява от красивите плодове на това дърво. Когато момък срещне някоя красива мома и се увлече по нея заради красивите и хубави очи, вежди, уста, или за бялото и лице, той вече се е отклонил от правия път на живота. Този момък е сгрешил вече, защото в сърцето на момата той не търси любовта, в ума и не търси мъдростта и в душата и не търси истината. Той се спира на външната и красота, която всеки момент може да изчезне. Отклони ли се човек от правия път на живота, страданията никога не закъсняват.

Има нещо в човека, което никога и от никого не може да се задоволи. Това е така наречената “плът”, или змията в човека. Тя е голямата змия в човека, която е умна, будна - никога не спи. Тя живее във всеки човек, още от самото му раждане, но в спящо състояние и постепенно се пробужда. С пробуждането и, между духа и нея, започва борба. Който не знае, как да подчини змията на себе си, нататък се натъква на сериозни бедствия; който може да я подчини, да му служи, той придобива голямо богатство. Някой казва: Да унищожим плътта! Ти не знаеш, че като унищожиш плътта, ще умреш. Докато змията действа в тебе и ти ще живееш; щом тя престане да действа и започне да умира, заедно с нея и ти умираш. В живота на змията е животът на човека. Казваш: Защо Господ не премахне злото? Ако се премахне злото и вие ще се махнете.

Първите хора, Адам и Ева, бяха поставени пред дървото за познаване на доброто и на злото, да научат правилата и законите, чрез които да се справят със змията, за да използват нейната енергия и нейното богатство. Това знание се крие в дървото за

познаване на доброто и на злото. Когато змията дойде до това дърво, Ева не можа да се справи с нея. Тя взе плода, който змията и даде, яде от него и отиде при Адам и той да го опита. Нито жената можа да разреши въпроса за плътта, нито мъжът го разреши. В това положение се намират и съвременните хора. Всички те трябва да се върнат назад, да разрешат този въпрос. Без това разрешение не могат да вървят напред. Този път е неизбежен. Бог няма да го мине заради нас. Той слиза на Земята между нас, учи ни да разберем законите на живота, но няма да ни избави от страданията, от змията. Всички трябва да се учите от нея. Тя крие в себе си великите тайни на живота. Духът се намира в непрестанна борба с нея, докато най-накрая я подчини да му служи. Змията, като реши да служи на духа, захапва опашката си. Ако не захапва опашката си и не умре, заедно с нея и вие ще умрете.

Като четете третата глава от Битието, вие се чудите на Ева, защо се е съгласила да яде от плода на забраненото дърво. Въпреки това, вие всеки ден правите същата погрешка. Както и да разглеждате въпроса, той не е лесно разрешим. Всеки човек се намира под влияние на змията, т.е. на животинското в себе си. Дълго време трябва да работи в съзнанието си, за да се освободи той от това влияние.

Когато и да срещнете днес, мъж или жена, всички носят качествата на змията. Тя постоянно се движи около хората и им нашепва: Без пари не може да се живее. Нямате ли пари, гладни ще умрете. Змията дава съвети на човека, но не му дава и най-малката помощ за реализирането на тези неща. Тя казва: Ти трябва да постигнеш тези неща с всички средства, простени и непростени. Змията препоръчва на човека лесния, широкия път, но този път води след себе си големи страдания и разочарования.

Тази същата змия бе, която изкуси Ева в градината. Тази змия се представи и на Йосиф, във формата на жена и му каза: Ела с мен, но той и каза не. След това дойдоха и страданията, но дойде и издигането.

Вие, като обичате някого, запитайте се, угодно ли е това на Бога, вашата любов принася ли полза на този, когото

обичате, дали не развърщавате неговото сърце и неговия ум.

Неестествения живот, така наречената скрита, незаконна любов, която упражняват някои мъже и жени, действа разрушително и върху човешкото сърце и върху човешкия ум.

Казваш: Не ми се живее вече сред тия страсти, които бушуват в мене. Радвай се, змията се е събудила в тебе. Със събуждането и, животът се е проявил в тебе. Ще служиш на Бога, а с тебе заедно и змията ще служи на Бога. Тя има велико предназначение. Христос - Синът Божи, дойде на Земята заедно със змията - с плътта. Той беше дух, но се облече в плът, прие робски образ и се смири. Понеже разбираше законите, Той подчини змията на Духа и я накара да Му служи. А вие, бъдете свободни и следвайте правия път. Вие ще разрешите този Велик въпрос чрез Любовта, чрез Мъдростта и чрез Истината. Ще приложите Любовта в сърцето си, Мъдростта в ума си и Истината във волята си. Не мислете, че умът ще намери пътя на Истината. Умът е прост слуга, който учи елементарни работи. Той сега събира факти, които го интересуват. Какво знае умът? Какво разбира той? Знае нещо за желязото, за златото; знае нещо за въздуха, за водата, за Слънцето. Той ни най-малко не е посветен в дълбоките тайни на живота. Има неща, които човек възприема вътрешно, не с ума си. Той предчувства неща, които ще станат в бъдеще, след 10-15 години. Значи, има нещо, което стои по-високо от човешкия ум. Бог оставя главата, ума настрана и казва: "Сине мой, дай ми сърцето си!" Онова скритото в човека, то е Божествено. Казва се за сърцето "грешното сърце". Бог не иска от човека грешното сърце, но онова, в което живее заспалата змия. Докато живее в човека, тя крие в себе си половината богатство на Космоса. Всички скъпоценности, които съществуват в света, са на нейно разположение. Ако можеш да и станеш господар, всички нейни богатства и скъпоценности минават в твоите ръце. Не можеш ли да и станеш господар, ще си останеш последен бедняк. От това зависи твоето богатство - господар да и станеш. Среден път няма.

Някой мисли, че ще пуснат колесница от небето и с нея ще възлезе нагоре, както пророк Илия. Знаеш ли, какъв беше

животът на Илия. Той мина през голяма дисциплина. За да го вземат с колесница, животът му не беше обикновен. Приятно и вълнуващо е човек да има такава колесница, да говорят за него, както за пророк Илия. Той мислеше, че е силен човек, но като видя жената, уплаши се и избяга в пустинята. Той не разбираше жената, но Бог му даде добър урок. От ревност към Бога, той изкла 400 пророци. Господ му каза: “Ти изкла моите пророци, но не е този пътът, по който трябва да ми служиш. Сега и твоята глава ще снемат”. Като видя, какво го чака, той избяга в пустинята и каза: “Господи, опасна е тази жена”. Той долови гласа на Бога чрез бурята и чрез огъня и се скри. После чу тихия глас на Бога и се засрами. Така той позна жената, разбра какво представлява тя, но плати с живота си. Когато напускаше пустинята, Илия намери своя заместник - Елисей, земеделец. Като мина край него и го повика, Елисей напусна нивата си, принесе жертва на Бога и тръгна след Илия. Казаха на бащата на Елисей, че синът му напусна нивата и принесе в жертва воловете, но бащата не можа да го спре. Елисей последва Илия и стана един от великите пророци.

Всички имате опитността на Илия, но трябва да чуете тихия глас на Бога и да се засрамите, не само да се зачерви лицето ви, но да се пробуди съзнанието ви. Това няма да стане в един момент, но след като запалите огъня във вас. И огънят няма да се запали изведнъж, да избухне - постепенно ще се разгорява. Вие искате изведнъж да станете радостни - това е невъзможно. Голямата радост не показва още, че сте на правия път. Радостта, която идва и изчезва, не показва, че вече сте на правия път. Тази радост не е естествена. Тя не означава естествено развитие. Радостта ви трябва постепенно да се усилва. Ще има проблясъци, ще има сенки, но радостта не трябва никога да се прекъсва. Ще дойдат и страдания, но те не трябва да прекъсват радостта. Ще дойдат също, скърби, бедност, но и те не трябва да ви лишават от радостта.

Сега съвременните хора изпадат в заблуждение, като мислят, че злото и страданията идват от Бога. Те трябва да изхвърлят тази неправилна мисъл от ума си. Бог не съизволява в смъртта и страданията на човека. Днес страданията са страшни за човека,

защото не ги разбира. Един ден, когато разбере смисъла на страданията, човек ще ги използва разумно. Който разбира страданията, той расте и се развива правилно. И така, ако човек не се развива правилно и не върви напред, причината е в самия него, в неразбирането на живота и на страданията. За да се освободи от страданията, човек трябва да признае, че причина за своите страдания е той сам и да търси начин да се освободи от тях. Колкото по-малко мисли за тях, толкова по-лесно ще се освободи от тежестта им. Ако пък може да си внуши, че няма никакви страдания още по-добре. Няма да мине много време, и страданията му ще изчезнат.

Като слушат да се говори така, съвременните хора търсят начин да изправят живота си. За да изправят живота си, те трябва да видят, къде се крие причината на злото и като я намерят, да я отстранят. Животът трябва да се изучава от три страни: физическа или механическа, органическа и психическа. Коренът на злото и на престъпленията се крие в психическия живот, откъдето трябва да започне изправянето на човечеството. В органическият живот се развиват и обработват условията за престъпленията, а във физическия живот се извършват. За да се справи със злото в психическия си живот, човек трябва да мине през пътя на Христа, т.е. да се роди от Дух и вода, т.е. от доброто и Истината, което означава да се роди “изново”. Не се ли роди “изново” от доброто и Истината, той не може да влезе в Царството Божие. И човечеството, ако върви по стария път, ще си остане в положението, в което го виждаме днес.

Осем хиляди години вече са изминали от времето на първите човечеци, но още осем да минат, ако хората вървят по отъпкания стар път, светът пак няма да се оправи. И така, човечеството никога няма да се оправи, докато жената в човека не се откаже от желанието си да яде от забраненото дърво и докато мъжът в човека не се откаже от пътя на Каин. С други думи казано: За да се изправи човечеството, всеки човек трябва да се откаже от низшия си ум, който върши престъпления, и от неразумното сърце, което греша. Човек сам е излязъл от правия път на живота, и той пак сам може да се върне в него. Затова сега, не си правете и самоизмама да мислите, че друг може да ви даде

добрини, щастие и благо. Вие сами можете да се повдигнете.

Като ученици, всяка сутрин трябва да употребявате по 20 — 30 минути за размишление, да правите упражнения върху самообладанието, да владеете органите си, да укрепвате вашата нервна система. Самообладанието е необходимо за всеки човек, особено много за окултните ученици. Трябва да имате самообладанието на Христа, който казва : “Прости им, Господи, те не знаят какво вършат”. Който може да се владее така, той е постигнал много нещо. Без самообладание ученикът не може да се развива. Като ученици, за да придобиете самообладание, вие трябва да работите върху себе си, да се самовъзпитавате. А самовъзпитанието означава самостоятелно хранене. Да се възпитава човек, ще рече да хармонизира своите мисли, чувства и постъпки. Когато се хармонизира вътрешно, той трябва да се хармонизира и с окръжаващите. За да се постигне това, той не трябва да се спира върху злото. Като космична сила, злото е неизбежно. Затова не се борете със злото. Когато се намерите пред него, поздравете го и си заминете. Не се ли отнасяте добре с него, то ще ви търколи на земята. Защо? Защото и злото работи върху човека, както доброто.

Не се борете със злото, но между вас и злото поставете Бога на Любовта. Само по този начин ученикът може да опита злото. Злото в света е една потребност, то е толкова необходимо, колкото и доброто. Това го запомнете. Затова не тъжете за злото в света. На ученика не е позволено да критикува онези постановления на Природата. Той няма право да се произнася върху нещата. Ученикът трябва само да констатира фактите. Само един Учител, който е завършил своята еволюция, минал по този път, той има право, той може да се произнася. Сега, когато говоря за критиката, имам предвид запазване чистотата на човешката мисъл. За да бъде здрав, човек трябва да пази чистотата на ума и на сърцето си. Който се занимава с възвишената, Божествена мисъл, той трябва да бъде далеч от критиката и обикновените одумвания. Всяко одумване, всяка критика е мътна вода, която нарушава чистотата на планинския извор. Следователно, не пускайте мътна вода в чистия планински извор. И мътната вода има мястото си, но само там, където животът е прекъснат. Ето затова, няма да

критикуваш, за да не станеш канал, защото всички нечистотии ще минат през тебе и ти ще се вкиснеш. Няма да критикуваш нищо в Природата! Няма да критикуваш онези постановления, които Бог е поставил. Ще мислите философски, като ученици.

Упражнение: В продължение на една седмица няма да мислите лошо за никого. Срещнете ли някой човек, намерете в него една добра черта. Казва ли ви някой нещо, било то добро или зло, знайте, че ви изпитват, дали ще издържите и направите упражнението си, както трябва. Може ли да не правим упражнението? Не може. Ученикът е длъжен да прави упражнения. През цялата седмица ще бъдете слепи и глухи за злото. И лоши думи да ви казват, ще знаете, че всичко е за добро. Не може ли Бог да ни помогне, да издържим на изпитанията? Бог помага, но не по механически начин. Той е съвършен, затова оставя човека свободен да се прояви, както разбира и желае. Бог нашепва на човека: Не правиш добре, измени посоката на своето движение. Не може ли по друг начин? Може, но ще сгрешиш и ще носиш последствията на своето непослушание. Искам да опитам по друг начин. Опитай, но ще видиш, че пътят на доброто е само един.

Всяка постъпка, която внася мир и спокойствие в душата ти, е добра. Понякога мислиш, че правиш добро, а си недоволен от себе си. Недоволството е гласът на Бога, който не одобрява постъпката ти. Бог с нищо не се подкупва. Ще кажете, че и Христос не е постъпил добре, като си е послужил с камшик. Чрез камшика Христос изрази гнева на Бога. Следователно, ако имаш ума и Любовта на Христа, и ти можеш да постъпваш като Него. Ако имаш носа на слона, и ти можеш да бъдеш свободен, да правиш каквото искаш. Понеже нямаш ума и сърцето на Христа, нито носа на слона, ще правиш опити, да мислиш само добро за хората и за всичко около тебе. Ще знаеш, че злото ще се превърне на добро, че хората по естество са добри и ще работиш без да се гневиш.

Каква е целта на упражнението, което ви давам? Да придобиете будно съзнание, да въздържате езика си, да чистите ума и сърцето си от лоши мисли и чувства. Ако дойде на езика ви лоша дума, веднага я обърнете на добра. Ако помислите лошо за някого, веднага намерете една добра черта в него и

мислете върху нея. Някой обича да послъгва. Не се спирайте върху тази черта, но вижте, колко е сръчен, колко добре работи. Срещате някой беден, окъсан, не мислете, че той е обеднял от мързела, но кажете си, че това е от щедрост. Когато бил богат, раздавал без сметка на нуждаещите, и днес ходи окъсан и бос. Не търсете лошото в проявите и положението на хората; знайте, че и зад най-лошата проява се крие нещо добро и благородно.

За да вървите в правия път на живота, не се занимавайте с чуждите работи. Не се занимавайте с незавършените картини на хората. Занимавайте се с вашите работи, с вашите картини, с вашите музикални парчета. Не се спирайте да слушате, кой как свири. Ако слушате свиренето на хората с цел да ги критикувате, вие трябва да изправяте погрешките им. За пример, често критикувате някого и така се свързвате с неговите лоши навици. Вземете пример от мъдреца. Той държи отрицателните образи далеч от себе си. В това е неговата сила.

Когато критикувате, вие поставяте отрицателните образи близо до себе си и влизате във връзка с тях. Всяка дисхармония, която сте приели отвън, се налага на вашето ухо и няма да ви освободи, докато не я изправите. Ако не сте готови да се радвате на красивото, което виждате и слушате, винаги можете да сгрешите. В живота всяка погрешка представя трансмисия за злото. Натъкнете ли се на злото, приложете метода, който е посочен в Писанието. Казано е: “Побеждавайте злото с доброто, омразата с Любовта, лъжата с Истината.”

Когато се говори за омразата, много хора питат, не може ли без омраза в света. Засега не може без омраза. Тя е сянка на Любовта. Колкото по-силна е омразата, толкова по-силна е Любовта. По омразата, като сянка на Любовта, съдим за степента и направлението на Любовта. Който мрази, той е активен човек. По какъвто и начин да прояви омразата си към някого, той все взима нещо от този, когото мрази. Затова, който мрази, взима, който люби, дава нещо от себе си. Изучавайте произхода на омразата и на Любовта; изучавайте ги като състояния. Първоначално омразата е била естествено състояние, но днес

минава за неестествена проява в човешкия живот. Това означава, че днес омразата трябва да остане на заден план, като тил на Любовта. За да не се усилва омразата, не и противодействайте. Не спазвате ли този закон, вие я признавате за реалност; когато противодействате на тази реалност, вие признавате нейната сила. За да не давате сила на омразата да се проявява, трябва да мислите само за Любовта. Затова Христос казва: “Не противи се на злото.” Срещнеш ли човек, който те мрази, не му се противи. В противен случай, той черпи сила от тебе. Тази е причината, поради която наричат омразата “законна кражба”.

Когато се противиш на човека, който те мрази, ти сам му даваш сила да черпи от твоята енергия. Ти се изтощаваш, а той придобива сила, става активен. Който мрази, той черпи и физическа, и духовна, и умствена енергия от обекта на своята омраза. Следователно, да се не противиш на злото, това означава, да мислиш за доброто; да се не противиш на омразата, това означава, да мислиш за Любовта. За пример в Бялото Братство са изключени злото и омразата, а в черното - доброто и Любовта. Сега, какво виждаме в живота? Контрасти. Често добрият човек се поддава на лоши внушения в себе си и върши зло, а лошият се поддава на добри внушения и върши добро.

Ученикът трябва да бъде последователен в своите мисли, чувства и постъпки. Това е новото, което трябва да се вложи, както в живота на отделния човек, така и в семействата, обществата и народите.

Ако дадете път на една Божествена мисъл в ума си и на едно Божествено чувство в сърцето си, вие полагате основата на своето велико Бъдеще. Работете съзнателно върху Божествените мисли и чувства и не мислете, кога ще станете велики. Това е въпрос, касаещ времето.

Божествените мисли и чувства могат да се проявят всеки момент, но човек трябва да се освободи от дребнавостите в живота, които играят роля на паразити. Те изияждат възможностите и добрите условия за проявяване на Божественото Начало в човека.

Като ученици, вие трябва да работите върху сърцето си,

да го храните с устойчиви чувства. Това се постига единствено чрез Любовта. Само Любовта прави човешкото сърце устойчиво. За да придобиете Любовта, вие трябва да правите опити, да обичате хората. Кого трябва да обичаме? Да обичате този, който ви обича, това е естествено, то е в реда на нещата.

Христос казва: “Да възлюбиш ближния си, като себе си”. Той казва още, че човек трябва да люби и враговете си, но как, не е казано. Значи, това знание не е достояние за всички хора. Само великите хора могат да любят враговете си. Те разполагат с метод, чрез който проявяват Любов към враговете си. Който не е достигнал до този метод, трябва да прави опити, да си изработи свой специфичен метод.

Защо трябва да любите враговете си? За да станете велики. Като любите враговете си, човек е подобен на Бога, Който изпраща Слънцето, дъжда и вятъра за добрите и за лошите. Когато дарява благата, Бог има предвид всички същества, малки и големи, добри и лоши.

Няма по-велико нещо за човека от това, да любите враговете си и да е готов да прощава. Това е път към новото в живота.

За да достигне до новото в живота, човек трябва да преобрази своя вътрешен свят. Преобрази ли вътрешния си свят, и външният ще го преобрази. Това не може да стане изведнъж. Като изучава проявите си, човек вижда, че в мислите, в чувствата, в тялото си има много наслоявания, остатъци от миналото, от които не може лесно да се освободи. Той трябва да работи усилено върху себе си, за да се освободи от утайките на миналото. Тези утайки не са само лично негови, но и на цялото човечество. Колкото по-духовен е човек, с по-голяма сила и мощ, толкова по-лесно може да се освободи от наслояванията на своето минало и да се повдигне в живота си, като се самовъзпитава.

В какво се състои самовъзпитанието? Винаги да се внушава доброто, винаги да се поддържат внушенията на добрите сили и да се пази връзката с тях. Ще работите със закона на внушението в себе си. Ще казвате: Ще ида, ще ида, ще ида; ще се моля, ще се моля, ще се моля и т.н. Вземайте ред силни думи и ги повтаряйте много пъти.

Ето какво ще направите през следната седмица: Ще си изберете една дума за понеделник. Каква дума ще бъде тя? Понеделник е ден на Луната. Във вторник ще вземете друга дума. В сряда - трета; в четвъртък - четвърта; в петък - пета; в събота - шеста и в неделя ще завършите. Ще повтаряте много пъти тези думи, които вие сами ще си изберете. Аз искам да видя какви думи ще изберете? Ще започнете упражнението от сутринта. Избраната от вас дума ще я произнасяте сутрин 100 пъти, на обед 100 пъти и вечер 100 пъти. Вие още не сте започнали със закона на внушението. Сега, как ще си изберете думата за днес? Ето как: Ще се спрете в себе си тихо и спокойно, без колебание и като се успокоите, в съзнанието ви ще изпъкне една дума. Тази дума е за вас. Тя ще ви се понарава. За пример, ако аз правя упражнението в понеделник, ще повтарям думата, “ще чистя”. На пръсти ще броите 100 пъти. Природата обича точността. Тя не си играе. И ако ти не произнесеш думата точно 100 пъти, а само 99 пъти, тя ще те хване да ухото. Ще броите точно 100 пъти. Всички няма да изберете думата “чистя”, но ще изберете други някои думи, например “ще нареждам”, “ще пълня”, “ще изпразвам”, “ще мия”. По-добре е да употребявате някакъв глагол. Във вторник ще използвате думите “ще воювам”, “ще изправам” и т.н. Може ли думата “ще уча”? Във вторник не се учи. Учениците много добре знаят тази философия. Впрочем през всеки ден има определени няколко часа за учене. За вторник също така подхождат думите “ще побеждавам”, “ще превъзможвам”, “ще напредвам”, “ще ставам” и др. За сряда подхожда думата “ще уча” и други подобни. Сами ще си изберете думите. Тези думи трябва да са силни в съзнанието ви. Ще си ги поясните и ще ги запишете в едно тефтерче. Значи всяка дума ще произнасяте по 300 пъти. Седем дни по 300 пъти прави 2100 пъти.

И така, вие трябва да ликвидирате с всички отрицателни прояви и мисли, които се зараждат в ума ви. Най-малко 50% от тези прояви са наследствени и по закона на внушението вие може да ги изхвърлите. Как? Например някой ден нямате разположение на духа и казвате: Не ми се учи днес. Седни и учи! Настроението ще дойде. Седни пред масата си - нищо повече! Че не ти се учи, това е внушение, закон на повторение. Ти си отлагал много пъти и днес казваш: Нямам

настроение да уча. Не, ще седнеш да учиш, без да чакаш настроение! Срещу това внушение и вие употребете едно ваше внушение. Да допуснем, че нямате разположение да отидете някъде. Какво трябва да направите? Повтаряйте цял час поред: ще отида, ще отида... Като повтаряте тези думи цял час поред, най-накрая ще отидете на това място. След това направете друг опит. Имате силно желание да отидете някъде, но това отиване няма да ви ползва никак. Кажете си тогава: Няма да отида, няма да отида... И ще видите, че няма да отидете. След като повтаряте една дума няколко пъти, ще имате резултат. Колко пъти трябва да се повтори една дума? Има известни числа: 100, 200, 300 и повече пъти. Това повтаряне представлява един цикъл около вас и с това се образува една сила, която дава подтик да бъде движението ви за или против, т.е. или в положителен, или в отрицателен смисъл, което е за ваше добро.

Когато действа законът на внушението, може да се случи следното нещо: Природата действа със своите положителни сили върху вас, но и вие искате да бъдете положителни. Тогава вие влизате в стълкновение с нея и се образува триене, вследствие на което се явяват мозъчни сътресения и хората полудяват. Всеки, който се бори с Природата полудява. И всеки, който се бори с Бога, полудява - нищо повече! Значи, Природата не обича да се борят с нея. Ти ще отстъпиш пред нея, но не от страх, само ще използваш силите и. Когато тя работи, ти ще почиваш; когато тя престане да работи, ти ще започнеш да работиш. Следователно, ние и Природата не трябва да бъдем два положителни знака. Плюс и плюс какво дават? Отблъскват се. Какво означава отблъскването? В какво направление отиват силите тогава?...

И така, най-първо трябва да изучавате закона на внушението. Всички съвременни хора са изложени на закона на внушението. Никой не е свободен. Много пъти вършиш нещо по закона на внушението. Може да хипнотизират един човек и да му внушат да направи след 6 месеца престъпление. И когато дойде това време, той извършва престъпление. Чрез закона на внушението могат да ти внушат, че си болен, че си туберкулозен, че имаш подутина някъде, че няма да свършиш добре, че ще ти се случи нещо и т.н. Казваш: Дали аз ще бъда спасен? И то не невежите, а най-учените,

най-религиозните хора са подложени на това.

Като изучава съзнателно себе си, човек може да си даде отчет за всички свои действия, да разбере произволни ли са те, или не са произволни. Тогава той ще разбере, че много от неговите действия са под влияние на низши същества и ще прави опити да се владее.

Човек не трябва да се поддава на чужди влияния и внушения, на хипнотични състояния. Чрез възпитанието и самовъзпитанието вие можете да си помагате, да не се поддавате на външни влияния, или поне да ги разбирате и да знаете как да си въздействате. И най-силният, и най-ученият човек не може да се освободи от влияние. Малко или много, всеки човек се намира под чужди влияния и внушения. Опасно е, когато влиянието идва от низши същества и светове. Ако влиянието е от възвишения свят, човек се ползва.

Внушението, на което човек се поддава, идва от две страни: от тъмните сили на Природата и от светлите сили. При първото внушение, човек е ограничен, действа като сомнамбул. За такъв човек казват, че е хипнотизиран. При второто внушение той е свободен и постъпва съзнателно, разумно.

За да не попадате под влиянието на тъмните сили, вие трябва да правите опити да съсредоточавате мисълта си, да бъдете господар на мислите и чувствата си. Докато не постигнете това, вие всякога ще бъдете жертва на чужди мисли и желания. Сами ще се чудите, откъде идват известни влияния, но въпреки това, ще изпълните всичко, което ви се внушава.

Най-първо, човек трябва да се огради от влиянието на дисхармоничните съзнания вън от себе си. Това значи, да ограничи, да затвори съзнанието си за външни, низши влияния. В този смисъл, ограничението е не само на място, но даже е благо.

Като ученици, вие трябва да работите, да създавате около себе си здравословна атмосфера. Ако някой от вас заболяе, вие можете вечер, когато той спи, да изпращате към неговото съзнание добри мисли, че той ще оздравее, ще се излекува скоро. Ако някой от вас отпадне духом, или се съсипе материално, вие пак можете да му изпращате насърчителни мисли. Чрез закона на внушението вие можете да помагате на болни, на бедни, на отчаяни хора.

Велик, мощен е законът на внушението. Достатъчно е чрез този закон да внесете една добра мисъл в своето подсъзнание и в подсъзнанието на някой ваш ближен, за да се реализира тя. Ако успеете пък да внесете една добра мисъл в свръхсъзнанието, тя още по-бързо ще се реализира.

Няма мисъл, която вложена в свръхсъзнанието на човека да не се реализира чрез работата на свръхсъзнанието. Всички недъзи могат абсолютно да се изправят, но при условие на абсолютна вяра. В свръхсъзнанието човек може да проектира всичко, каквото пожелае, но при условие - без никакво съмнение.

Благодарение на двете влияния, които идват от двете школи или братства, човек се бори, пада и става, докато един ден реши окончателно да върви в пътя на Белите братя. В живота всеки момент човек е изложен на изкушения да се отклони от правия път и да поеме пътя на черните братя. Когато мрази човек е наляво; когато обича - надясно. Като върви ту наляво, ту надясно, той идва най-после до положение да различава състоянията и лесно се справя с изкушенията. Той вече върви по пътя на своята интуиция. Не се страхувайте от изкушенията, но бъдете будни, да ги познавате. Каквото и да правите, не можете да избягате от изкушенията. Изкушенията и изпитанията неизбежно следват човека, но той трябва да знае как да ги посреща. Те съществуват не само на физическия свят, но и в духовния, и в умствения свят. Има мисли и чувства, които идват от Бялото Братство, но има и такива, които идват от черното братство. Така че, не бягайте от изкушенията, но издържайте на тях. Който издържа на изкушенията, без да им се поддава, силен става; който се поддава на изкушенията, губи силата си. И ако ти, още в началото на пътя си очакваш бързи резултати, големи постижения и плодове, ти си в левия път; ако си работил дълго време и очакваш резултатите и плодовете на своята работа на края на живота си, ти си в десния път.

Като ученици на Божествената Школа, за да устоявате и справяте с изкушенията и изпитанията, вие трябва да правите опити със закона за превръщане на енергиите, да

знаете за колко време можете да превърнете една обидна дума в приятна. Правете изчисления да разберете за колко време можете да превърнете енергиите на обидата от горчиви в сладки, от обикновени в музикални. Колкото по-бързо стане това превръщане, толкова по-силен е характерът ви. Затова силен човек е този, който е опитал и приложил закона. Той върви в пътя си смело и решително. Като прилага закона за превръщане на енергиите, ученикът разбира значението му и не пита защо трябва да си служи с него.

Какво означава закона за превръщане на енергиите? Плащане за отрицателното в живота с нещо положително, на злото - с добро. Ученикът знае, че с прилагането на този закон се пести енергия. Той води човека по пътя на най-малките съпротивления. Вместо да се противопоставя на злото чрез мисълта и чувствата си, той прилага доброто срещу него и запазва силите и вътрешния си мир. Започне ли много да философства, той губи силите си, в края на краищата, злото му става господар.

Когато се натъкнете на злото, не казвайте, че не можете да търпите. Какво ще правите, ако двама души ви налегнат и ви ударят 25 тояги? По необходимост, ще търпите. Ако не търпите, положението ви ще се влоши. Ако по необходимост можете да търпите, защо да не търпите съзнателно и с любов?

Ако страдате, не казвайте, че не можете да понасяте страданията, но кажете: С Любовта всичко мога да понеса.

Ако се натъкнете на някаква глупост, не казвайте, че не можете да понасяте човешките глупости, но кажете си: С Мъдростта всичко мога да понеса.

Натъкнете ли се на лъжата, кажете си: С Истината всичко мога да постигна. Дръжте в ума си положителни мисли и в сърцето си - положителни чувства, за да се развивате правилно. Допуснете ли в себе си отрицателни мисли и отрицателни чувства, вие сами изопачавате живота си, сами се излагате на лошите последствия.

Сега, каквото и да се говори за отрицателните сили в живота, докато живеете по човешки, вие не можете да се освободите от тях. Като говоря, аз искам да ви помогна, да

ви покажа начин, по който можете да се освободите от отрицателното в живота си за да стигнете върха. Има начин, по който можете да се освободите от товара си.

Сега, не се спирайте на дребнавостите в живота. Не се спъвайте от изискванията и разбиранията на вашата личност. Така вие пречите на Господ да работи във вас. Всяка крива мисъл и всяко криво чувство произвеждат реакция в съзнанието на Бога. Някой сгрешил по отношение на теб. Трябва ли да вдигаш, да нарушаваш мира на Божественото съзнание? Постъпи правилно! Кажете си: Ще се уреди работата. Обиден съм наистина, но и аз съм обиждал. Кажете си така и забрави обидата. Кой каквото ви каже, да не ви смущава. Потопете се в Божественото съзнание и забравете всичко, което са ви казали.

Вие искате да работите за човечеството. Как ще работите? Ако не живеете в Любовта и не я прилагате, нищо не може да направите. Без Любов не може да помагате на никого. Живейте помежду си в Любов, за да си помагате взаимно.

Ако се карате и сърдите, вие ще заминете на другия свят неочаквано, както стана с нашия брат на Витоша. Карането и сърденето са тежести, които увеличават теглото на вашите раници. Качвайте се на планината без излишни раници.

Отрицателното в човека е товар, който той носи на гърба си. Докато вървите по равен път, какъвто е човешкият, вие можете да носите товара си. Колкото и да е тежък, все пак можете да го пренесете от едно място на друго. Започнете ли да се изкачвате към върха, хвърлете товара, той не ви е необходим. Носите ли го към върха, по никакъв начин не можете да го изкачите. Казвате, защо еди-кой си не ме обича? Аз съм му направил много добрини, а той не ме обича. Не се занимавай с този въпрос. Това е излишен товар, с който не трябва да се изкачваш към върха. С други думи казано, когато започнете да изкачвате върха, всичко отрицателно хвърлете настрана и не мислете за него.

Като не разбират разумните закони на живота, при всички свои неуспехи, хората се нахвърлят с обидни думи върху дявола. Него държат отговорен за всичко. Благодост се иска от

човека. Видите ли дявола, кажете му: Ти си отличен работник. Както разбираш, така постъпваш.

Когато архангел Михаил отишъл да вземе душата на Мойсей, той видял дявола, който също се готвел да му вземе душата. Архангелът не отправил нито една обидна дума към дявола, но му казал: Господ да ти забрани да сториш това!

Който влезе в Школата, трябва да пази абсолютна хармония в мислите, чувствата и постъпките си. Ученикът няма право да спори в Школата. Спорът е достояние на съществата на тъмнината. Обаче, като влязат в Школата, и те спазват правилата. И те се учат, както братята на светлината, но се различават от тях, че работят само за своите лични интереси. Те нямат предвид общото благо на човечеството. И те са напреднали същества, но си служат с методи, диаметрално противоположни на тези, с които си служат Белите Братя. Вие ще знаете, че всичко, което става в света, е необходимо за цялото развитие на Космоса. За да върви развитието правилно, необходими са два процеса, които се извършват в противоположни посоки.

Казано е в Писанието: “Има съд за почести, има съд за безчестие”. Човек има нужда едновременно от два съда: единият за нечиста вода, а другият - за чиста. Къде е вината в дадения случай: в съдовете, или в човека, който си служи с двата съда? Нито в съдовете, нито в човека. Всеки съд извършва специфична служба, която е на мястото си.

Следователно, дали се разговаряте с брат на светлината, или на тъмнината, вие еднакво можете да се учите. Широки възгледи трябва да имате, да не се спирате от нищо. Докато се нуждае от светлината и тъмнината, човек си служи и с двата съда. Като си свърши работата, слага ги настрана. Така че, при сегашното развитие на човека, понятията за добрите и лоши хора, за светли и тъмни същества, представят идейни схващания. Сам по себе си, човек не е нито добър, нито лош; той не е нито светъл, нито тъмен. Обаче, методите, с които хората си служат, са различни, поради което едните минават за добри и светли, а другите - за лоши и тъмни.

Ученикът на Божествената Школа не трябва да живее в илюзии, да се надценява или подценява. Той трябва да знае какви дарби и способности има, с какви знания и с каква сила разполага. Само при това положение той може да разчита на себе си при всички условия на своя живот. Само при това положение той може да изучава и разбира обективния Божествен свят.

Задачата на ученика е да различава Божествените мисли от човешките. Следователно, за да не изпадате в илюзии, слушайте какво Духът ви говори, а не какво духовете ви нашепват. Когато Духът говори, нещата се изпълняват точно и навреме. Когато духовете ви говорят, нищо не се сбъдва.

Докато не разчита на Божественото в себе си, човек всякога ще се поддава на своите стари мисли, чувства и разбирания, които заличават проявите на доброто в него. Те са подобни на морските вълни, които заличават всичко написано на пясъка. Човек пише на пясъка: Бог е Любов, Мъдрост, Истина, но дойде вълната, всичко заличи. Той пак пише, тя заличава. Човек непрекъснато се бори с вълните, но не може да ги победи. Морето побеждава човека. Не се бори с морето, но научи се да плува. Кратуната, хвърлена в морето, трябва да бъде празна и затворена. Само така ще се носи на повърхността на морето, без да потъне. Ако е пълна с нещо и отворена, тя скоро ще се намери на дъното.

С други думи казано: Който отива при Бога, за да мине благополучно през морето, т.е. през астралния свят, трябва да бъде с празна глава - разбирам свободен от онези стари идеи и разбирания, които могат да го понесат към дъното. Когато излезе на сушата, главата му трябва да бъде пълна. Това е символ, който трябва да държите в ума си. Следователно, като отивате при Бога, ще бъдете празни; като се връщате, ще бъдете пълни. Ако постъпите обратно, т.е. отивате при Бога пълни, ще се върнете празни и ще страдате. Който страда, ще знае, че причината за страданията му се крие в неправилното отиване при Бога. Като спазвате правилото за празнене и пълнене, вие достигате до онези принципи и методи, чрез които можете да превръщате енергиите на своя организъм от положителни в

отрицателни и обратно - от отрицателни в положителни. Много енергия е складирана в човешкия организъм. Който знае правилно и навреме да я използва, той се развива добре. Който не знае как да използва тази енергия, други ще я използват.

Ученикът на Божествената Школа никога не трябва да си служи с отрицателни мисли и чувства. Той няма право да си служи с отрицателните методи. Ако учениците на черното братство прилагат положителните, колко повече ученикът на Бялото Братство трябва да си служи изключително с положителни методи. Ученикът на черното братство минава през Школата на Белите братя, изучава техните методи, започва работата си в тяхно име, но стигне ли до своите лични интереси, той ги използва изключително за себе си, забравя интересите на своя ближен. И добрият, и лошият имат желание да придобият знание, богатство, сила и като реализират желанията си, добрият раздава от богатата си на своите близни, а лошият ги изнасилва и вместо да даде нещо от себе си, той отнема и последните им богатства и сили. Като ученици на доброто, вие трябва усърдно да работите, но каквото научите, трябва разумно да го прилагате. Без приложение, човек не е господар на знанието си. Затова бъдете положителни, стремете се към доброто и го прилагайте навсякъде в живота си. Както и да постъпват с вас, никога не мислете за отмъщение. Не казвайте, че ще отмъстите на своя неприятел, но кажете си: Аз ще му се отплатя с любов, с мъдрост, с истина, с правда, с добро, с милосърдие и т.н. Това означава да прилага човек закона за превръщане на енергиите; това означава, да се свързва той съзнателно с разумните и възвишени същества; това означава да разбира езика на Разумния свят и да си служи с него. Всяка положителна енергия е свързана с едно разумно същество. Да изучавате Божествения Език, с който си служат разумните същества, това е задача на човека. Ако говориш на Божествен език, всички ще те разберат; ако изпълняваш Божиата Воля, ще получиш Божието благословение.

Когато говорим за закона за трансформиране на енергиите,

трябва да разбираме, че той е свързан със закона за необходимостта. Затова, когато прилагате закона за превръщането, първо ще започнете със закона на необходимостта. За пример, гладен сте, изпитвате вътрешно безпокойство. Как ще трансформирате състоянието си? Като приложите закона на необходимостта. Това означава, да концентрирате мисълта си само в едно направление: Да намерите хляб, да задоволите глада си. Успокоите ли организма си, ще започнете да мислите къде ще пренощувате. Като разрешите и този въпрос, постепенно ще задоволите и останалите си потребности, според степента на необходимостта. Когато човек спазва закона на последователността, получава отговор на молитвите си. Поставете ли всичките си желания за реализиране в един момент, нищо няма да постигнете. Всяко желание се реализира на своето време. Първо ще се молите за най-необходимото, без което в дадения момент не можете. Гладният се моли за хляб, жадният - за вода. Като задоволи потребностите си от първа необходимост, тогава човек започва да мисли за втората, за третата и т.н. Божественият Закон работи с математическа точност. Ако поставите второстепенни неща в живота си на пръв план, законът не работи. За да се ползвате от благата на Божествения закон, поставяйте нещата на техните места: първостепенните на първо място, второстепенните - на второ място и т.н. Силния и способен ученик разбира закона и с успех се ползва от него. Затова само на силния и способен ученик се дават мъчни задачи, големи изпитания, а на слабия се дават лесни задачи, малки изпитания. Като знаете това, не казвайте, че изпитанията ви са много големи. На всеки човек са дадени страдания и изпитания според силите му. Бог е задържал най-големите страдания за себе си. Затова казваме, че Той е дълготърпелив, всемоушен, всеблаг и т.н. Нека всеки си каже: Ако Бог е дълготърпелив, защо аз да не бъда поне търпелив? Ако Той е всемоушен, защо аз да не бъда поне силен? Ако Той е всеблаг и всемоушен, защо аз да не бъда поне благ и мъдър?

Като срещнете един брат или една сестра, зарадвайте се. А вие, как се посрещате? Даже не си обръщате внимание. Всеки е зает само със себе си - иска да стане светия. Църквата е пълна с такива светии. Разбирам да станеш светия, но да лекуваш болни, да възкресяваш мъртви. Какъв светия си, ако болният се докосва до

тебе и не оздравява? Има светии, които не са готови да облекат работническа дреха и да слязат между хората, да им служат. Христос слезе на Земята да служи на хората. Той е светия. Сегашните светии седят на мястото си, а окръжаващите им служат. Не носете такава култура! Колкото по-високо стои човек, толкова повече помага на човечеството. Ако си светия, не казвай: Какво направиха моите предшественици? Важно е, какво аз съм направил.

Като се натъкват на противоречия и страдания, хората искат да се освободят, да напуснат земния живот. Те не подозират, че животът, който им е даден, е най-голямата привилегия, с която се ползват. Какъвто и да е животът, за предпочитане е човек да живее, отколкото да не живее. Някой се оплаква, че гладувал, че нямал дом, облекло. Какво от това? Ето, Христос гладува 40 дни, след което ангели от небето Му донесоха най-вкусното ядене в света. След като премина през големи изкушения, Христос каза: “Не само с хляб може да живее човек, но и с всяко Слово, което излиза от устата на Бога.”

Сега вие живеете в неразбраната за вас природа и слушате да ви се говори на неразбран език. Вие влизате през вратата на Природата, но не както трябва. В това отношение, вие приличате на онзи ученик, който отишъл при своя индуски учител да го пита как трябва да живее, за да има успех в своята работа.

Учителят му отговорил: Ще излезеш на пътя и ще срещнеш един офицер, който се готви за бой. Ти ще му удариш една плесница. После ще продължиш пътя си и ще срещнеш един брамин — и на него ще удариш една плесница. Най-после ще срещнеш един адепт. И с него ще постъпиш по същия начин. Ученикът изпълнил всичко, което го посъветвал учителят му. Ударил една плесница на военния, който веднага се обърнал към него, ударил му две плесници и го повалил на земята. По-нататък срещнал брамина, който си правил молитвата. Ударил и на него една плесница. Браминът, по стар навик, вдигнал ръка да го удари, но като се сетил, че живее по новия закон, спуснал си ръката надолу, без да го удари. След това отишъл при адепта, който съзерцавал нещо. Ученикът ударил и на него една плесница, но адептът нищо не усетил, толкова бил

вдълбочен в мисълта си. Ученикът се върнал при учителя си и разказал, как изпълнил съвета му. Тогава учителят отговорил:

За да успяваш в живота си, бъди като адепта. Както и да постъпват с тебе, дръж мисълта високо. Ако бъдеш като военния, ще изразходваш повече енергия, отколкото трябва. Това означава да живееш по Мойсеевия закон. Да бъдеш като брамина, ще рече да мислиш по нов начин, а да живееш по стар. Новото трябва да ви стане плът и кръв. Религиозният, като мръдне само ръката си, изказва своето негодувание; не е нужно да отговаря на плесница с плесница. Бъди като адепта, който стои далеч от дребнавостите и разправиите в живота.

Когато придобием великото смирение на духа, ние ще можем сами да трансформираме своите отрицателни състояния — енергии, да превръщаме злото в добро, понеже Господ живее в нас, в нашето съзнание. И когато една по-низша енергия се превърне в по-висша, човек се спасява. Ще ви дам едно правило: Когато човек се намери в изкушение, когато злото го нападне, да се смири, да стане малък, едно нищо пред Господа. Тогава изкушението минава. Като се смири, той ще почувства, че Бог е всичко, че трябва да изпълни Волята Божия. И ще направи това, което Бог иска. Не мислете, че човек трябва да бъде един светия, той трябва да има оръжие. Ние трябва да бъдем добри по отношение на небето. Добри и честни по отношение на небето, а по отношение на ада, смели и решителни. Докато вие се страхувате, вие сте слаби хора, когато престанете да се страхувате, вие ще станете силни. Аз ви препоръчвам Любовта като едно средство за каляване, дори да правите погрешки. По-добре да направите хиляди погрешки в любовта, отколкото да си един светия в страха.

Според мен, в хилядите погрешки ще извадиш едно знание по-мощно, отколкото да си един светия сам за себе си. Човек, колкото и да се пази от хората, все ще се натъкне на тяхното влияние, но и той ще им влияе. Никой не може да се освободи от закона на влиянието, нито от закона на внушението. Когато човек живее в пълна хармония с окръжаващата среда, той е свободен. Но ако не е достигнал до тази хармония, това не означава да се страхува да влиза в отношение с хората. Човек, страхува ли се, той

привлича отрицателните сили в Природата и става страхлив. Ако не се страхува, той се свързва с положителните сили в Природата.

Сега, коя е отличителната черта на човека? Вътрешното разбиране. В този смисъл, човек е този, който разбира Божиите мисли, чувства и постъпки в даден момент, не в целокупното проявление на Бога. Може ли да използва в даден момент Божиите мисли, чувства и желания, човек може да разреши и най-мъчните си задачи. Не може ли да ги използва, той се натъква на това, което ние наричаме съдба - лоши условия, неустановен живот, страдание. Когато човек разбере Божията мисъл и Божието чувство, вложени в страданието, последното се стопява и само по себе си изчезва. Не разбира ли човек смисъла на страданието, състоянието му се влошава, и той мъчно може да се освободи от ударите на страданието. Този закон се проверява и в отношенията на хората. Когато синът или дъщерята изменят отношението си към майка си, в ума и наставата тъмнина, на слънчевия възел усеща тежест, стягане и докато отношенията не се подобрят, тъгата не напуска не само майката, но и целия дом.

Днес хората търсят живот без страдания. И това е възможно, обаче, от човека се иска чиста и права мисъл, без никаква съблазън, без никакво петно. Остане ли най-малката нечистота в ума или в сърцето на човека, той се излага на духовна проказа. Ще кажете, че светът е пълен със съблазни и изкушения. И това е възможно, но човек трябва да знае от какво може да се съблазни. Има смисъл човек да се изкушава, но от чистия планински въздух, от бистрата планинска вода. Обаче, да се изкушава човек от клоака на живота, от въздух пълен с микроби, това какво означава?

Всеки човек, който е изгубил истинската представа за Бога и е влязъл в света на удоволствията, прилича на червей, който пълзи по нечистотиите. Много време се изисква, докато умът и сърцето на човека се просветят, и той излезе на чист въздух, на Божествената светлина, да води чист и свет живот. Ще кажете, че условията на живота са лоши. Докато червеят пълзи, всякога ще се натъква на нечисти места. Той трябва да напусне лошите условия, да се превърне на какавида, откъдето, след известно време, да изхвъркне навън като пеперуда. Затова когато разумните същества ви показват пътя на издигането, не

се съмнявайте в тях, но веднага напуснете лошите условия и ги последвайте. Това означава, да изхвъркне човек от какавидата, от пелените на стария живот, да се облече в нова премяна и като пеперуда, да каца от цвят на цвят, да събира нектара на Новия живот.

Това подразбира стихът, изказан от Христа: “Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие”. Новораждането има отношение към мислите, чувствата и постъпките. Нова мисъл, нови чувства и нов живот са нужни на човека. Може мислите ти да са стари, но ще живееш по нов начин. У вас е точно обратното: Мислите по нов начин, а живеете по стар начин. Сега съвременните хора се стремят към новото, но живеят по стар начин. Те искат да вложат старото съдържание в нови форми. Това е невъзможно. Новите форми, които се отличават с голяма пластичност, изискват ново съдържание. Новият живот се нуждае от нови разбирания, от нов морал, от нови религиозни системи и убеждения. Не само да кажете, че това е ново, а другото - старо, но трябва да сте ги опитали, да ги различавате добре. Нещата не се определят от имената им, от техните външни форми, но от тяхното съдържание и от техния смисъл. Новото не търпи никакви примеси към себе си. Затова задачата на ученика на Новото Учение е да очисти съзнанието си от всички утайки и наслояванията на миналото. Как се постига това? Чрез работа и молитва. Това означава: Да отправи човек душата си към Бога, към светия Дух, за да просвети съзнанието си. Бог присъства само в чистото съзнание. Там е и Божият Дух, Който, като огън топи всички мъчнотопими елементи, изгаря всичко нечисто. Ще правите усилия да преодолявате всички трудности, за да научите уроците си. Който не се пробуди и не работи, много пъти ще започва отначало, но резултат няма да има. Ще кажете, че Любовта разрешава всички въпроси. Вярно е това, но не е човешката любов, която разрешава въпросите. Да любиш, да бъдеш мъдър, да бъдеш истинолюбив, това не е привилегия, а необходимост. Достигнете ли до необходимостта, ще се подчините. Който не се подчинява на този закон, сам подписва присъдата си. Който не люби, няма живот в себе си; който не се стреми към Мъдростта, няма светлина в ума си; който не се стреми към Истината, сам се ограничава. Като знаете това, всеки трябва да каже в себе си:

Аз трябва да любя, да бъда умен, истинолюбив, правдив, добродетелен. Това изисква Божественият Закон, в който няма никакво изключение. Влезеш ли в стълкновение с този закон, той ще те помете. В това се заключава Божественото Учение: Да се подчиняваш на Великите Закони с пълно съзнание и Любов.

Питате: Какъв трябва да бъде ученикът на Новото Учение? Ученикът на Новото Учение трябва да има сърце чисто като кристал, ум светъл като Слънцето, душа обширна, като цялата вселена, и дух мощен, като Бога и едно с Бога! Като ученик, дойде някоя мъчнотия в сърцето ти, извади правилото за сърцето и кажи: Аз трябва да имам сърце чисто, като кристал, без никаква нечистота. Когато дойде мъчнотия в ума ти, кажи: Аз трябва да имам ум светъл като Слънцето, без никаква тъмнина. Когато дойде мъчнотия в душата ти, кажи: Аз трябва да имам душа благородна, обширна като цялата Вселена, без никакви дребнавости. И най-после дойде ли някаква мъчнотия в духа ти, кажи: Аз трябва да имам дух мощен като Бога и едно с Бога.

Чисто сърце, светъл ум, обширна, необятна душа и мощен дух — това е веригата, с която можете да вържете злото и да бъдете свободни.

А сега, как ще се наложи Новото Учение? То е наложено на света от паметивека. Новото Учение е посято от незапомнени времена. То се нуждае само от поливачи. От вас се иска само да поливате. Вие ще изпълнявате ролята на дъжда. Вие ще поливате, а посетите семена ще никнат и растат. Това е пътят, по който трябва да вървите. За да върви по този път, ученикът на Новото Учение трябва да се научи да владее ума и сърцето си, т.е. своите мисли и чувства, своите сили и способности. Те трябва да бъдат под контрола на разумната воля. Който не може да постигне това, ученик не може да бъде. И да бъде в Школата, нищо няма да научи. Не е лесно да контролира човек силите на мозъка и на сърцето си. Мозъкът е орган на мисълта. Затова ще се научите първо да владеете отделните центрове, като изразители на различните умствени способности. Това знаят посветените. За непосветените обаче, мозъкът представлява една мека маса, която се състои от сиво и бяло вещество, в което кръвта идва периодически,

във вид на приливи и отливи. Това е физиологическата функция на мозъка, но той има и друга функция. Ясновидецът вижда, че от мозъка излизат хиляди нишки в различни направления, по които минават различни течения. От мозъка тези течения отиват по цялото тяло. Те обхващат и мозъка и сърцето. От тук се явява различието между мислите и чувствата в човека. Не само това, но теченията на научната мисъл се различават от обикновената. Колкото по-силни са теченията в един мозъчен център, толкова по-голяма е неговата дейност. Който не разбира направлението на тези течения и не може да ги трансформира, излага се на опасност. За пример, теченията, които минават в задната част на мозъка, събуждат низшите чувства в човека и ако не може да ги владее, той изпада в големи изкушения. Ако ученикът не разбира, че причината е в самия него, той ще я търси вън от себе си. Той не трябва да се заблуждава, но да знае, че седалището на низшите чувства е в задната част на мозъка. Там живеят цели племена от низши същества, които влияят на човешката мисъл.

И така, за да владее човек силите на мозъка си, има различни методи, които трябва да се прилагат правилно. Това не означава още, че в няколко дни или месеци могат да се постигнат големи резултати. Ако след няколкогодишна усилена работа имате микроскопически резултати, това е голямо постижение. Радвайте се и на най-малките резултати. Няма по-голямо благо за човека от това, да владее силите на своя мозък, да регулира своите състояния и да пренася енергиите на мозъка от един център в друг. Това означава да има човек самообладание. От ученика се изисква да разполага със своите мозъчни центрове, да знае кои от тях да слага в действие и как да ги заставя да работят. Успехът тук е в зависимост от степента на разумност, проявена от ученика, по отношение на двете основни влияния в света: Влияние на Божествените Закони, което идва от възвишения свят; влияние на земните закони и сили, като електричество, магнетизъм и други от низш характер. Тук се отнася влиянието на низшите същества върху човека. За да избегне влиянието на земните закони, човек трябва доброволно и съзнателно да се подчини на влиянието на разумните, Божествени Закони. Затова, при влизане в

Божествената Школа, ученикът трябва да се пази от низши, животински влияния. Като чувствителен, той лесно се поддава и на добрите, и на лошите влияния. Докато не разбира още силите на своя мозък, той не може да регулира теченията, които идват от центъра на Слънцето и от центъра на Земята; не може да ги различава, поради което лесно се поддава на низшите сили и изпада в трудни положения. Следователно, за да не изпадате в трудни положения, винаги дръжте съзнанието си будно, да не се поддавате на низшите животински влияния. Поддавате ли се на низшето, без да искате, можете да вършите престъпления. Ще кажете, че от Бога е наредено да има низши и висши светове. Наистина, светът, с всички свои прояви, е създаден от Бога, но всяко живо същество според степента на развитието си, се движи в своята област на сили и енергии. Като разумно същество човек трябва да се намира под влияние на разумните сили в Битието. Задачата на Великите Учители се свежда именно към това, да определят посоката, в която човечеството трябва да се движи.

Като изучава посоката на своето движение, човек се домогва до Истината, която е толкова необходима за човешкия ум, колкото светлината за неговите очи. Както слънчевата светлина и нейните лъчи са необходими за физическия свят, така Истината и нейните лъчи са необходими за умствения и за духовния свят. Истината, както светлината има два вида лъчи: Бели и черни. Белите лъчи отговарят на положителната страна на Истината, а черните - на отрицателната и страна. Който не е готов да възприеме и разбере Истината, може да попадне под черните и лъчи, с които си служат черните братя. Черните братя следват пътя на черното слънце, а белите братя - пътя на бялото слънце. Черните и белите лъчи на светлината се сливат, но въпреки това, запазват поотделно свойствата си. Те се различават по вибрациите си: черните имат груби вибрации, а белите - нежни, меки. Достатъчно е човек да даде ход на някое отрицателно качество в себе си - съмнение, гняв, безверие, завист, за да попадне под влиянието на черните лъчи.

Помнете: Двете течения, двата вида лъчи минават, както

през Слънцето, така и през човешкия мозък. Човек трябва да знае през кои области на мозъка минават белите лъчи и през кои - черните, за да може да се справя с тях, да ги трансформира. За пример, ако в мозъка ви напират научни мисли, те ще обхванат специфични центрове в предната част на мозъка; ако напират религиозни мисли, ще обхванат горната част на мозъка. Ако се разгневите, ще се събуди енергията около ушите - център на разрушителните способности в човека. Ако гордостта се прояви повече, отколкото трябва, в задната част на мозъка ще се яви едно болезнено напрежение. Всичко това е излишно. Силите, които минават през мозъка, имат своето велико предназначение. Според това, какви сили минават през мозъка, центрите биват положителни, които възприемат положителните белите лъчи на Истината, и отрицателни, които възприемат черните лъчи на Истината. В първия случай човек има възходящо, повдигнато състояние - стремеж към Бога, а във втория случай - нисходящо състояние, т.е. отдалечаване от Бога. И при това положение човек може да има стремеж към Бога, но несъзнателен, неразумен. Той се проявява като фанатик, човек на форми и обреди. Ако днес ходи от една черква в друга, пали свещи, прави поклони, на другия ден ще го видите, че извършил някакво престъпление. Божественото Учение изключва всички престъпления. За да не изпада във фанатизъм и в отрицателни състояния, човек трябва да разпределя мозъчните си енергии правилно, да не допуска да се натрупва в някой център повече енергия за сметка на други центрове. Проявите на физическия мозък имат отражение в астралния и в умствения мозък. Следователно, ако физическият мозък не функционира правилно, това се отразява в мозъка на другите два свята, където човек преживява нещата по обратен път. Затова е казано, че човек не живее само за себе си. Това, което става на физическия свят, има отражение и в останалите светове.

Един ден, когато изучите и разберете строежа на вашия мозък, вие ще стигнете до положителната наука на живота. Тогава ще гледате на мозъка като на динамо, в което се срещат и преплитат енергии от целия Космос. Енергиите, които минават през мозъка и

през сърцето, са радиоактивни сили на Космоса, които вие някога съзнавате, а понякога не съзнавате. Тези енергии минават през съзнанието ви като особен живот, като нещо, което постепенно изучавате. От вас не се иска нищо друго, освен да бъдете в хармония с целия Космос. При днешните условия това се постига трудно. Защо? Средата, в която живеете, е крайно развълнувана, вследствие на което не можете правилно да възприемате космичните енергии.

Ако човек е в пасивно състояние, той лесно може да възприема висшите космични енергии и да се ползва от тях.

Ако един високо морален човек постави ръката си върху главата на човек, в когото личните чувства са силно развити, последният ще почувства голямо спокойствие, дълбок вътрешен мир. Личните чувства са необходимост, както за Космоса, така и за човека специално. Чрез тях той се застъпва за своите права. Лошо е, обаче, когато той преувеличава правата си и иска повече, отколкото му се пада. Когато личните чувства в човека са силно развити, той става горд. Гордият човек върви изправен, с голямо достойнство и съзнание за себе си, че подобен на него няма. Той иска всички хора и божества да му се подчиняват и да мислят само за него. Колкото и да мисли човек, че като него друг няма, все ще се намери някой по-силен, по-умен, по-достоеен, който ще го свали от височината, на която се е качил.

Когато двама души, със силно развити лични чувства, се срещнат, те ще се отблъснат. Между тях ще се яви антагонизъм, който не ще им позволи да съхранят добрите си отношения. Според окултистите грехът се дължи на личните чувства в човека. Значи, личните чувства представляват особен род космическа енергия, която, ако не се трансформира и разпредели между всички мозъчни центрове, причинява експлозия. Близко до личните чувства на човека се намира центъра на съвестта, през който те трябва да минават. Когато личните чувства минават през съвестта на човека, тези енергии се трансформират и по този начин всякаква експлозия може да се избегне.

Като ученици, от вас се иска да научите и да прилагате закона за трансформиране на енергиите, да отпратите енергията от един мозъчен център в друг. Вие трябва да работите по същия начин, както

Природата работи. За всяко нещо, тя има точно определено време. Точно определено е времето, когато трябва да се работи за развиване, било то на личните, на религиозните чувства, на разсъдъка и т.н. По естество човек трябва да бъде философ. Изобщо, той може правилно да развива всички свои центрове, като се съобразява с програмата, която Природата е наредила. Разбере ли живота, човек съблюдава всички закони и правила на Природата. Днес това не става, защото той е разместил нещата. Той мисли, когато трябва да се моли; или се моли, когато е време за мислене. Когато трябва да мисли за своето повдигане, тогава човек са занимава със съвършено различни неща. В живота на всички хора съществува разместване на енергиите, вследствие на което те не могат да приложат това, което са научили.

Например, някой астролог прави хороскоп на известен човек, определя точно, кога и по кое време ще прекара някаква криза, но той не може да му даде метод, чрез който да избегне тази криза. Друг астролог предсказва на един момък, че на 29-годишна възраст ще се влюби в бедна, но красива мома, която в скоро време ще му изневери. Тя ще срещне един богат търговец и ще се ожени за него, пренебрегвайки любовта на момъка. Той ще се озлоби и ще и направи някаква пакост, за което ще лежи няколко години в затвор. Всичко това астрологът може да предскаже, но той не знае, какъв метод да препоръча на младия момък, за да избегне затвора. Срещата на момъка с момата е неизбежна. Тя се дължи на известни кармични връзки в тяхното минало. Влюбването на момъка в момата и изневеряването на момата е също така неизбежно, благодарение на силите, които действат във всеки един от тях поотделно. Когато момата изневери на момъка, в малкия му мозък - отзад се натрупва излишна енергия, която причинява ред експлозии. Под напора на тези сили в себе си, той може да извърши някакво престъпление, за което да лежи в затвор.

Обаче, ако това нещо се случи с окултен ученик, той може да избегне тази катастрофа. Как ще я избегне? Като впрегне излишната енергия на работа и я отправи към клоните на своя живот. Това означава да познава той закона за трансформиране на енергиите. Влюби ли се в някоя мома, той предварително трябва да остави свободна врата в себе си, през която момата

може да излезе, т.е. да бъде свободна, дори да се влюби в друг момък. Човек се освобождава от своите лични чувства чрез закона на смаляването. Те представляват змията, която го е обхванала и здраво го държи.

Когато Буда слязъл на Земята, той се влюбил в една красива мома. Буда възлюбил в нея Божественото начало, Божествения принцип. Един ден той отишъл при нея и толкова се увлякъл в красотата и, че неусетно заспал. Понеже красивата мома имала работа, тя го напуснала. Значи, Божественото в нея заминало, а останало само човешкото, преходното, така наречената “астрална жена”, която се увила около него като змия и не го пустила да си отиде. Буда разполагал със знание, с голяма философия, но единственото нещо, което му помогнало да се освободи от нея, било смирението - изкуството да се смалява. До това време той знаел да расте и да се увеличава, но не и да се смалява. Ето защо, за да се освободи от змията, Буда трябвало или да се смали, или да умре. Той започнал постепенно да се смалява, докато станал невидим. По този начин само, той успял да се освободи от връзките на змията.

Винаги когато говоря за изправност на мозъка, аз имам предвид мислите, които минават през него. Ето защо, за здравословното състояние на мозъка трябва да държим отговорни мислите, а за здравословното състояние на сърцето са отговорни чувствата. Всяка мисъл носи за човека или благо или отрова. Същото се отнася и до чувствата и желанията на човека. При това има мисли и чувства, които оказват своето въздействие върху организма веднага, а други - след време. Ако човек не върви в пътя на Божията Любов, ще попадне в областта на своето изопачено сърце и ще носи последствията на своя живот. Ако не върви в пътя на Божията Мъдрост, той ще попадне в кръга на своя изопачен ум и ще носи лошите последствия на своя живот.

И така първото нещо, което се изисква от ученика, е да владее силите на своя мозък. За да постигне това, той трябва да се справи със своите стари навици. Ако прилагате методи, те трябва да бъдат не само от другите, но и от самите вас.

Всеки народ, всеки човек трябва да си служи с методи,

които отговарят на самите тях. Това са методите на Природата. Те са естествени и безопасни. Вън от мисълта за Бога, като най-разумно същество, което има предвид всички живи същества и им помага, не търсете друг метод за регулиране силите на своя мозък. Следователно, сутрин като станете от сън, помолете се на Бога и започнете да мислите за Него, като вечна Любов, вечна Мъдрост и вечна Истина. Мислете за Него, че е благ, не се гневи, не отмъщава, не прави погрешки. Каквито погрешки виждате в света, те са човешки. Всичко, което Бог е създал, е добро. Като държите тази мисъл в главата си, вие регулирате силите на своя мозък. Това означава правилна връзка на човека с Бога. Свържеш ли се с Бога, ти можеш вече да владееш силите на ума и на сърцето си. Това подразбира поговорката: “С каквото дружиш, такъв ставаш.”

Да се свържеш с Бога, това не означава, че изведнъж ще потекат енергиите от Него към тебе. Ти само ще предизвикаш да започнат да текат енергиите от Бога, но те ще минат през същества от по-високо развитие и постепенно ще слизат надолу, докато стигнат до твоя ум. Като възприемеш теченията, които слизат от възвишения свят, ти се свързваш с тях и започваш да живееш според Божиите Закони. Това означава регулиране и владеење на силите на човешкия мозък. Приложете този метод като един от най-добрите, най-безопасните и най-леките. Той е наречен “Метод за свързване с Бога” или “Метод за възстановяване на хармонията между човешките души”.

Който иска да бъде ученик на Божествената Школа, трябва от една страна, да хармонизира силите на своя организъм, а от друга - да се хармонизира с окръжаващите. Да възстановите хармонията помежду си, това означава, да имате взаимно почитание едни към други, да знаете, че сте разумни души, в които Бог е вложил ум и сърце, с които да работите. Това ще рече, че който иска да бъде ученик, трябва да се повдигне над обикновения уровень и да забрави, че е мъж или жена. В Школата се приемат души, които имат братски отношения помежду си, а не отношения на мъже и жени. Ученикът трябва да бъде образец във всяко

отношение. Че някой имал недостатък, това не трябва да ви интересува, не трябва и да го виждате. В Школата всеки ще носи “любовни очила”, през които ще вижда само добрата, светлата и положителна страна на нещата. Хубавите, чистите и светли мисли привличат такива енергии, които са необходими за тониране на мозъка. Затова, колкото по-добре са тонирани силите на вашия мозък, толкова по-ясно ще виждате през “любовните очила”.

Сега мнозина търсят лесен начин за тониране силите на своя мозък, но по-лесен метод от свързването с Бога няма. След него има още много методи, които постепенно ще изучавате. Те са специални методи, които ще ви се дадат така, както ангелът дойде при Корнеил, хвърли светлина в ума му и каза: “Повикай Петър, той ще те научи на същественото.” Когато човек възприеме същественото, тогава ще дойде неговият Учител да му даде нужните правила за живота.

Някои от вас мислят, че като влязат в Школата, работите им ще се наредят, но излиза обратното - работите им се объркват повече. Те се обезсърчават и искат да напуснат Школата. Те не знаят, че ако в Школата работите им се объркват, всъщност ще бъде по-лошо. Затова, каквито и трудности да имате, не се обезсърчавайте. Те са в реда на нещата. Те крият в себе си известни блага. Човешкият характер се изпитва чрез мъчнотиите и страданията. Благодарете, че сте тук, където възможността да научите законите на живота, е по-голяма, отколкото другаде. Тук поне сте под покрив, на сухо. Не мислете, че целта на Школата е да урежда вашите материални работи. Тя има Велико предназначение. Дръжте в ума си стиха, който Христос е казал: “Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда, и всичко друго ще ви се приложи”. Ако разберете дълбокия смисъл на този стих, лесно ще се справите с трудностите и противоречията. От вас се иска прилежание и работа. Учителят обича прилежните ученици.

Сега вие, окултните ученици, за да може да работите, непременно трябва да имате абсолютна вяра и да бъдете безстрашни. Знаете ли какво значи абсолютна вяра? Знаете

ли какво е безстрашие?

Искам да не мислите, че трябва да бъдете миролюбиви хора. Не, окултният ученик трябва да е толкова смел, че да се застъпва всякога за Истината. Смел трябва да бъде, юнак трябва да бъде! А не - този да не обидим, онзи да не обидим. Не, не, щом се дойде до Истината, по всичките правила ще се застъпим заради нея!

Щом дойде за Мъдростта, по всички правила ще се застъпим заради нея!

Щом дойде за Любовта, по всички правила ще се застъпим заради нея!

За всяко друго нещо може да отстъпим, но стигнем ли до тези три позиции, ние ще бъдем твърди като диамант, непристъпни! Това е окултен ученик.

Вие сте влезли в Школата много лесно, всички сте влезли без никакви изпити и мислите, че сте в Окултната Школа. Не! Вие сте в преддверието на Окултната Школа, и сега, който ще влезе в Окултната Школа, ще мине през един изпит; през 9 огъня ще ви прекарат. Не мислете, че то е лесно. Аз още не съм ви взел на разходка в другия свят. Тук в Школата много лесно влизате, но един ден ще ви взема в Школата горе, да видите как стои всъщност работата.

Ние не съжаляваме, че сте влезли в Школата с погрешки; че имате погрешки, ни най-малко аз не съжалявам за това, но аз съжалявам, че вие не можете да използвате вашите погрешки. И когато някой направи каквато и да е погрешка, голяма или малка, аз казвам: Ето един отличен случай за този ученик да се повдигне. Аз виждам в това един добър случай, а той казва: От мене човек няма да стане.

Казвам: Сега е време да се повдигнеш, защото в света има падане, има и слизане. Не смесвайте вашето слизане с падането. В падането има чупене на крака и ръце, а в слизането има само една умора. Следователно, когато слизате, ще се качвате. Някой път ще дойдат мрачни настроения на духа.

Имаше една сестра, която искаше да повдигне целия свят, така беше вдъхновена, но после, като се върнах от

Търново, намерих я клюмнала надолу, казва: Аз съм голяма грешница. Как така, едно време искаше да спасиш света, а сега си грешница? Казвам: Самозаблуждаваш се, ти не си това, което мислиш. Онзи, който спасява света, е Бог! Голям грешник е този, който не изпълнява Волята Божия.

Грехът, като зараза, минава през всичките хора, има дълбоко произхождение. И в своето космическо произхождение няма да го премахнем ние. Грехът в сегашното състояние представлява една велика задача за Окултната Школа, за Великото Бяло Братство, което работи хиляди години в своите лаборатории, за да намери един цяр против него. И Христос идвайки на Земята, Той е давал на своите ученици този цяр, т.е. начини за лекуване. И в Евангелието, ако четете внимателно, ще намерите как да се лекувате. Всички проповядват този цяр.

Но преди всичко ни трябва една Божествена Мъдрост - да владеем най-малките недостатъци в себе си. И в какво се състои недостатъкът? Да допуснем сега двама приятели сте, скарате се, нали? Той ви казва някои горчиви думи и вие му казвате, и се разделяте двамата. И започвате тогава: Той не е прав. Другият: Ти не си прав. Как ще се примирите? Ти може да отидеш при приятеля си и да кажеш: Извини ме, аз те обидих. Но той не прощава. И в своята душа ще остане нещо, но и в неговата душа остава нещо. Не може да се примирите по този начин.

Истинското примирение е следното: ти ще се спреш в себе си, дълбоко в съзнанието си и ще кажеш: Господи, аз огорчих Твоя Дух, огорчих Теб. Аз не можах да устоя на добродетелта Ти, аз Те огорчих, не можах да устоя на висотата. Огорчих Те много. И ще се обърнеш, ще се молиш, ще чакаш, докато дойде това обновление. Нашите грехове са против Бога! Като направите грях в Школата, вие огорчавате Бога. Няма да огорчавате Бога. Тогава ще приемем този вътрешен мир, ще дойде примирението, радостни ще бъдем. Този е пътът за повдигане на ученика.

И всеки окултен ученик трябва да бъде свободен от всички недъзи, да може да учи правилно. То е необходимо, за да дойде Божествената Мъдрост. За да може да се развие онази

диамантена воля. При сегашните условия, непременно трябва да имате тези задачи, тези разсъждения. Те са трудни, но може да правите малки опити. По този начин вие ще се и подмладите.

Знаете ли какво нещо е, когато човек се обърне към Бога? Леко ти е, приятно ти е, усещаш една приятност, нещо нежно, което се усмива. Хората може да говорят всичко, каквото искат, но ти усещаш в себе си нещо хубаво, възвишено, благородно, един порив имаш и след време ти ще израснеш като едно мощно дърво.

Христос казва: “Ако ме любите, ще опазите моите заповеди.” Ще учите, ще прилагате Божиите Закони, за да познаят всички, че сте ученици на Божественото Учение. По делата ви ще познаят, че учението, което следвате, е Божествено. Ако говорите само и не прилагате, никакъв плод няма да имате. Много от вас говорят за Любовта, но плод нямат; говорят за Мъдростта, плод нямат; говорят за Истината, плод нямат. Думите им са безплодни. Те цъфтят, цветовете им са ароматни, но плод не дават. Много пчели има около тях, но оплодяването не става правилно. Време е вече Божествените дървета да дават плод. Следователно, като сте влезли в Школата, ще учите. Който влезе в Школата и мисли, че с малко труд ще постигне големи резултати, по-добре да си остане вън - и там има много занятия, няма да се отегчи. Които не искат да учат, да излязат вън. Тук се приемат само ученици, които имат обич към знанието и искат да учат. Който няма обич към знанието, да не си губи времето тук и после да изпада в лицемерие, да се показва, че учи. Които са дошли да критикуват, да напуснат Школата. Тук не се приемат критици. Нека останат десет ученика, но които искат да учат. Ако и те не покажат Любов към работата си, ще излязат вън, в света, там да учат. Които искат да учат, трябва да станат като малките деца. Христос казва: “Ако не станете като децата, не можете да влезете в Царството Божие”. Царството Божие не търпи невежество, критики, престъпления, зло. То е живот на вечна хармония и Любов. Царството Божие е за тези, които искат да изучават основните закони на живота и да ги прилагат. Целта на Школата е именно тази - да научи човека да живее според основните закони на Битието, за да разбере къде се

е спянал и как да подобри живота си. В друг смисъл съществуването на Школата е безпредметно. Да ви се говори за Небето, за ангелите, за живота им, без да познавате Земята и законите, които управляват вашия живот, това е неразумно. Какъв смисъл има да говорите на болния за своите пътешествия, за красотата на Природата, когато той е скован от болки в корема? Той ще ви погледне и ще каже: Кажете ми някакво лекарство, да се премахнат болките ми, след това ще ми говориш за пътешествията си. Затова, Божествената Школа има дотолкова значение за човека, доколкото може да му даде знания и методи, да се освободи от недъзите си, които е наследил от миналите култури. Той се нуждае от знания, чрез които може да се спаси. Затова трябва да научи и приложи трите основни закона на Битието:

Първият основен закон подразбира приложение на Истината. Царството Божие не търпи никаква измама, от какъвто и да е характер. Ще кажете, че в естеството на човека е да греши. Що се отнася до лъжата, тя е изключена от Царството Божие. Не е позволено на човека да лъже, нито да греши. Който се опита да ви убеждава, че лъжата, грехът и престъпленията лежат в естеството на човека, той не разбира живота, а още по-малко - човека. Под думата “човек” разбираме живата Божествена душа, която е излязла от Бога. Следователно, не е в естеството на душата да греши. И ако някой си позволява да греши, причината е вън от него, а не в неговата душа. Ако някой падне и се удари лошо, причината не е в неговото естество да пада, но вън от него. Ако не можете да разрешавате задачите си, причината не е във вас, а вън от вас.

Вторият основен закон е приложението на Мъдростта и на Знанието. Разумният свят изисква от всички хора да учат с постоянство и любов. Човек живее, докато учи. Животът не е нищо друго, освен непрекъснат стремеж към придобиване на знание, което идва от Висшето, Божествено начало. Това означава, че човек трябва да се стреми към Божествената Мъдрост, която дава знание; към Истината, която дава свобода; към Любовта, която дава живот; към живота, който дава радост; към знанието, което дава сила и към свободата, която дава простор на човешката душа.

Третият основен закон е Любовта, която ражда Живота. Този закон подразбира служене на Любовта. Не можеш да служиш на Любовта, т.е. на Бога, ако не си приложил закона на Мъдростта, ако нямаш знание и светлина. Затова, прилагайте закона на Мъдростта, за да придобиете светлина и знание и закона на Истината, за да бъдете свободни. Ще кажете, че разбирате тези закони. Ако разбиряхте закона на Любовта, щяхте да бъдете безсмъртни; ако разбиряхте Мъдростта щяхте да имате светлина и знание, да живеете във вечна хармония; ако разбиряхте Истината, щяхте да бъдете свободни, да се движите в широкия свят, в простора на Живота. Който разбира тези закони и ги прилага, той се движи с голяма бързина и може да пътува безпрепятствено от една планета на друга. Докато го видиш на Луната, той отишъл на Слънцето, оттам на Алфаценториус. И като се върне на Земята, ще разказва чудеса: как живеят жителите на Луната, на Слънцето, на Алфаценториус. Приятни са пътешествията по планетите, но така както са устроени днешните хора, подобни разходки са невъзможни. Съвременният човек трябва да работи, да се приготви за бъдещите условия. Той трябва много пъти да слиза на Земята, за да изработи Новия човек. Тогава той ще може от Земята да пътува за планетите. Ако е в астралния свят, там ще прави други пътешествия. Като влезе в умствения свят, там пък се предвиждат друг род пътувания. Всеки свят предвижда специфични условия и възможности. Това, което човек може да направи на Земята, в другите светове не може да го направи. Затова, като ученици, докато сте на Земята, използвайте разумно условията и възможностите, които тя ви дава. Като ученици, вие трябва да си изработите правилна философия на живота, да се откажете от философията на Соломон. Следвате ли неговата философия ще видите, че каквото имате, ще го изгубите. Ако днес сте християнин, като умрете, ще изгубите християнството си. Ако сте българин, ще изгубите българщината; ако сте богат, учен, силен, ще изгубите и богатството, и учеността, и силата си. Защо? Защото на онзи свят няма никакви българи, французи, германци, англичани и т.н. На онзи свят има души, които служат на Бога от Любов. Там няма християни, будисти, мохамедани, брамини. Там няма богати и бедни, учени и прости, силни и слаби. Там учените хора се различават коренно

от учените на Земята. Те носят в себе си положителната наука на Любовта. Там няма богати хора, както на Земята, да разполагат с пари, къщи, имоти, с файтони и автомобили. На онзи свят богат е само този, който е вътрешно богат и разполага с добродетели и дарби. Отидете ли на онзи свят, всякакъв спор престава. Вие не можете да спорите, да протестирате, защо еди - кой си има на разположение пари, къщи, имоти, облича се и се храни добре, а вие живеете като последен бедняк. Това е философията на Соломон. Който живее според тази философия, в края на краищата ще оголее, ще остарее и ще каже: Суета на суетите, всичко е суета. И затова, докато дойде този ден, той си казва: Щом съм дошъл на Земята, ще ям и ще пия, да зная поне, че се наживях. Така е казал и Соломон, но това показва, че и той не е разбрал дълбокия смисъл на яденето. Христос казва: “Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който ме яде, има живот в себе си”. Следователно, яденето има смисъл за човека дотолкова, доколкото внася в него живота. Вън от това разбиране, яденето става причина за престъпленията в света. Затова, хранете се със “живия хляб” - Словото Божие, за да си изработите правилна философия и да вървите в правия път.

Веднъж влезли в Школата, задачата ви е да се справите правилно с кармата си. Затова, пътят на ученика е индивидуален. Ученикът има лична задача — своето изправяне. Колективното изправяне е задача на ангелите, на Бога. В живота си, пазете се от грешките на хората. Ползвайте се от чуждите грешки, но не се занимавайте с тях. Хората на новите идеи не се занимават с тях. Не мислете, че можете да изправите грешките на хората. Всеки сам може да изправи грешките си. Да се занимава човек със своите или с чуждите погрешки, това означава, да цапа ръцете си, ума и сърцето си. Ученикът на Новото Учение не се цапа нито със своите грешки, нито с чуждите. Да се занимавате с чуждите грешки, това означава, да се свързвате с дявола, т.е. със злото в света.

Казвам: Не се свързвайте със злото и с дявола в света. Който греша, той сам ще оправи грешките си. Ще кажете, че от любов към работата си вие се бъркате в чуждите грешки, да внесете ред и порядък в света. Сам човек това не може да направи. Задача на всеки човек е да изправи своите грешки

и своя живот. Ако не спазва това правило, човек се свързва с дявола и по неволя започва да му служи.

Днес хората не успяват в живота си, защото служат на дявола с любов, а на Бога - от страх.

За да се освободят от страданията, те трябва да изменят начина си на живот: Да служат на Бога с Любов, а с дявола да не стават съдружници. Станете ли съдружници с него, ще ви сполетят най-големите страдания, нещастия и болести. Че има дявол в света, се доказва от греха, който съществува. Сега, аз не искам да говоря за дявола. Считам го за търговец, който е купил стока и иска да я продаде. Защо дяволът те изкушава? Не те изкушава, но иска да ти продаде стоката си. Понякога дяволът ти нашепва, че не трябва да говориш истината, че било в твой интерес да позаблуждаваш, да казваш наполовина истина - наполовина лъжа, да позамазваш това - онова, че да си продадеш стоката. Дяволът е майстор да разрушава, а не да гради. Той е майстор да внася заблуждения в хората. Затова, именно, той живее в тъмнина и увелича хората в тъмнина.

Какво представлява дяволът? Той е един от главните членове на изпитната комисия, пред която се явяват всички хора. Помнете, че всеки момент и вие се намирате пред тази изпитна комисия. Следователно, не говорете лошо по адрес на дявола. Какви са неговите качества, това не е ваша работа. Негова задача е да ви изпита, да ви прекара през сериозни изпити, и тогава да ви пусне готови за Живота.

И така, ученикът няма право да осъжда дявола. Дяволът е един отличен работник. Той е учен човек и учен дух, разбира законите - отдалеч пипа, така че никога не можеш да го хванеш. 8 000 години лъже хората, и до сега още лъжата му не е хваната. И хората не вярват на Бога, но на него вярват. И всеки ден на дявола се кланят. А това, дето хората казват, че на Бога вярват - то е бошлаф. Всички са поклонници на дявола.

Някои се опълчват против дявола, но съвременното общество не знае колко то дължи на него. Вие трябва да благодарите на дявола. Ако той би изчезнал само за един ден от света, би настанал голям смут: парите щяха да се обезценят, свещениците нямаше на кого да

проповядват, майките нямаше да раждат, нямаше да има ядене, стомахът, дробовете, мозъкът щяха да се откажат да работят, всички щяха да бъдат свободни и т.н. А днес всички говорят за дявола, че бил много лош. Когато имате кола, която изнася вашата смет, както и тази на вашите познати, вие всички казвате: Ех, колко лошо мирише този боклук! Не, благодарете на тази кола, която ви изнася сметта, иначе вие бихте се разболели, ако сметта остане между вас. Ето защо и вие днес трябва да благодарите на този велик дух, който носи греховете на хората. Който и да сгреши днес - попът, владиката, царят, майката, бащата - все дяволът е виновен. А пък аз ви казвам: този дявол е отличен учител. Някой път го срещам, поздравявам го и го питам: Къде си ходил? Живея между тези културни хора, които само ме бият, избиват се; аз ги уча на едно, те вършат друго, а после се оплакват на Баща си, че все аз съм бил виновен за техните грешки.

Един ден наблюдавах как няколко деца си играеха с един паток. Те нанизали царевични зърна на един канап и дали на патока да кълве. Без да забележи, че зърната са нанизани, патокът ги нагълтал заедно с канапа, крайт на който бил в ръцете на децата. Искане да се дръпне настрана, не може - децата го държат с канапа. Стои патокът в това положение и се чуди какво става с него. Приближих се към децата и им казвам: Добра шега сте измислили. Патокът нагълтал царевицата без да ви плати и вие го държите отговорен за това. Сметнете колко струва царевицата - аз съм готов да платя и за нея, и за патока, да го освободя. Купих от децата патока и го пуснах на свобода.

Често и вие нагълтате царевицата на дявола и без да искате му се подчинявате. Той ви води дето иска. Трябва да се намери някой да плати за вас и да ви освободи. Достатъчно е да глътнеш само едно зрънце от дявола, за да те държи вързан около себе си.

Страшно е, когато реката се отбие от своя път. Страшно е, когато Любовта напусне човешката душа. Страшно е, когато Бог напусне човека. Страшно е, когато човек се откаже от Бога. Където отсъства Любовта, там нещастieto и страданието присъстват.

Затова, искате ли да се освободите от дявола, потърсете светлината на живота. Когато човек излезе на светло и слънце го огрее, дяволът бяга. Сега, като знаете това, не се старайте изведнъж

да бъдете духовни, докато не се оформите на физическия свят, докато нямате здраво тяло, здрав стомах, бели дробове и мозък, та като им заповядате, да слушат. Така постъпват адептите. За да има постижения, човек трябва да познава себе си, условията и средата, при която се развива. Най-първо, той трябва детайлно да разбира устройството на своето тяло и да знае всеки орган каква служба изпълнява, какви са законите на неговата дейност; да познава всички функции основно, защото те съставляват много важна част от неговия живот. Като ученици, вие трябва да изучавате свойствата на всички неща, с които оперирате. Вие трябва да изучавате свойствата на храната, на въздуха, на водата, на светлината, на мислите и на чувствата си. Като изучавате тези елементи, заедно с тях изучавайте и системите, с които те са свързани. С храната заедно ще изучавате стомашната система, с въздуха - дихателната система, с мислите - нервната система, с чувствата - сърцето и кръвообращението. Съвременните учени и физиолози говорят за сърцето, но не познават тези вътрешни сили, които го карат да се свива и разпуска, да тласка кръвта из целия организъм. Да познаваш един орган, това означава, да си свързан със силите, които го управляват, и да бъдеш господар на тези сили. Учените говорят за дробовите, без да са свързани със силите, които ги управляват.

Човек трябва да бъде господар на своето знание. Той трябва да влезе в хармония с всички сили, за които говори. За пример, говорите ли за въздуха, вие трябва да влезете в хармония с него. За това е необходимо да спазвате следното правило: Дишайте всякога чист въздух. Само при това положение може да бъдете физически, сърдечно и умствено здрави. Ако влезете в стая, където въздухът не е чист, веднага отворете прозорците, да влезе чист въздух. Ако влезете в едно религиозно общество и почувствате, че въздухът не е чист, веднага отворете прозореца на своето сърце и проветрете своята стая. Ако влезете в някое научно общество и почувствате, че въздухът не е чист, веднага отворете прозореца на своя ум. Но другите щели да бъдат недоволни - това не е важно.

Проветрявайте стаите, в които живеете. Проветрявайте мислите и чувствата, с които се храните. Когато видят, че

проветрявате стаите си, за да влезе отвън чист въздух, разумните същества казват: Ето един човек, който знае да живее. Въздухът, който влиза в човешките дробове, в човешкия ум и в човешкото сърце, трябва да бъде чист, да внася в човека радост и веселие, да повдига мисълта му, да облагородява чувствата му.

Следователно, влезете ли в клас, т.е. започнете ли да работите върху себе си, веднага отваряйте прозорците. Отваряйте широко прозорците на вашия ум, на вашето сърце и на вашето тяло, да влезе чиста, нова струя въздух, да ви преобрази. Само чистият въздух е в състояние да произведе коренен преврат в човека. Когато окултният ученик не спазва тези правила, той всякога може да заболее. Ако един окултен ученик заболее, той не трябва да прибягва до лекар. Защо? Защото тази болест му е дадена като задача за разрешаване, в която да приложи своя ум и своето сърце. Зада се излекува, ученикът трябва да приложи следната формула: $L^2 M^4 P^5$. Тази формула подразбира, че той трябва да вземе две части Любов, четири части милосърдие и пет части разумност, да ги смеси заедно и да образува от тях разтвор, с който да се лекува. Сместта ще направите по следния начин: Ще вземете един чист стъклен съд и ще налеете в него половин килограм чиста вода. След това ще потопите във водата трите си пръста - палец, показалец и среден, ще ги държите десет секунди и ще вложите в нея две части от Любовта. След известно време ще потопите четирите си пръста във водата, ще ги държите 15 секунди и ще вложите четири части от милосърдието. Най-после ще потопите и петте пръста във водата, ще ги държите 20 секунди и ще вложите пет части от разумността. Когато пригответе тази рецепта, благодарете на Бога, че ви е дадена, за да се ползвате от нея.

Когато сте неразположени духом, или страдате от някаква болест, взимайте от тази вода по три пъти на ден - сутрин, на обяд и вечер, по една супена лъжица. Като правите този опит, никой не трябва да ви вижда, особено външни хора. Тя е дадена само за учениците. Изнесете ли я навън, тя няма да даде никакви резултати. Ако от първия път не получите никакъв резултат, направете опита още два - три пъти, докато придобиете известен резултат. Без опити нищо няма да придобиете. Опитът играе важна роля във всички области на живота и на науката.

И в Новата наука опитът е на първо място.

Какво значение има потопяването на пръстите във водата? От всеки пръст тече известен род енергия, която се променя всеки момент. В този смисъл пръстите представляват проводници на енергии. Всяко вдигане на ръцете означава изтичане на енергия. Когато благославяше, Христос вдигаше ръцете си. Така и Яков благослови синовете си. Всеки човек е опитал и знае, че от пръстите на човешката ръка изтичат енергии, които той може да използва съзнателно за лекуване. Като знаете това, направете опита с водата. Водата трябва предварително да бъде приготвена, та когато ви потребава, да бъде на разположение. И така, изучавайте законите на Божествената светлина, чрез която идва знанието. Това знание, ще ви даде възможност, да изучите основно всички функции на вашите органи и на организма ви, защото те съставляват много важна част от вашия живот.

А сега, казват, душата е, която управлява тези функции. Ако душата е нещо определено за вас и ако душата управлява, ти кой си? Не, човек е самата душа, а тялото е обективен израз на самата душа. Така че, когато говорим за човека, разбираме една целокупност, а не отделяме и не противопоставяме душата и тялото и техните функции, не предпочитаме единия живот пред другия. Животът е един, но за да имаме постижения, трябва да разбираме конкретното, което имаме като дадено и с което разполагаме — тялото — физическото тяло. А другото тяло на човека — духовното тяло, още не е организирано. По тази причина, човек още не е господар на своя вътрешен, душевен живот. При една пречка, при една неприятност той изгубва равновесието си, своя вътрешен мир. Когато духовното тяло на човека се организира, той вече ще запазва равновесието си, своя вътрешен мир.

Правата Божествена мисъл, молитвата, медитацията, Любовта и служенето на Бога организират духовното тяло на човека, но само при единство на неговото съзнание. Организиращи духовното си тяло, човек ще запазва мира си при всички условия на живота. Отвън той може да се вълнува, но неговото вътрешно равновесие не се нарушава. С организирането на духовното си тяло човек се събужда в духовния свят и излиза от

ограниченията на средата, в която живее. Да организира човек духовното си тяло, това означава да се роди “изново”. А Бог е проектирал своята сила в духовното тяло на човека. Когато човек организира духовното си тяло, той ще надрасне влиянието на Земята. В окултната наука е установено, че когато надраснем влиянието на Земята, ще възприемаме не чрез Земята, а направо от Слънцето. Там ще бъде свободата ни. Например светията и другите напреднали същества приемат направо от Слънцето. Геният, светията или посветеният и да залезе Слънцето, той го вижда и черпи от него.

Когато човек организира духовното си тяло, той се събужда в духовния свят, т.е. в онзи свят.

Много хора се интересуват от онзи свят, искат да знаят, какво представлява той. Както и да се описва онзи свят, не може да си го представим напълно. Естеството на този свят е такова, че не се поддава на описание. Който влезе в духовния свят, той ще разбере, какво всъщност представлява той. Да се говори за този и за онзи свят, това означава, да имаме предвид различните степени на съзнанието. Колкото по-високо е съзнанието на човека, толкова по-ясна е представата му за онзи свят. Само този, който има пробудено съзнание, живее едновременно и в двата свята. Съществата, които живеят в онзи свят, са високо организирани. Те живеят помежду си в Любов и съгласие. Къщите им са добре планирани, с всички удобства. Те са толкова чувствителни, че без никаква външна връзка, влизат в общение със съществата на Луната, на Земята, а даже и с тези на най-отдалечените звезди и планети. Те разполагат с възможности, да пътуват, където искат. Не познават бедността, болестите, лишенията и т.н. В духовния свят всички същества са богати. Кой каквото има, внася го в общата каса, на разположение на всички. Те помагат и на хората, не само помежду си. Когато видят, че някой човек страда и се намира в лишение, те веднага му изпращат помощта си. Ето защо, благословението, което хората получават на Земята, идва от духовния свят. Там има голямо изобилие, вследствие на което и хората се ползват от изобилието на духовния свят.

Следователно, за да разберете духовния свят, трябва да

имате пробудено съзнание. Това означава, че разбирането на нещата е въпрос, който има отношение до съзнанието на човека. Ето защо, вън от съзнанието, никакво описание на нещата не може да даде ясна представа за тях.

Като ученици, вие трябва да изучавате физическия, духовния и Божествения свят и да ги различавате. Физическият свят обхваща формите. Това означава, че той е свят на формите. Що се отнася до съдържанието на тези форми, казваме, че то е променливо, непостоянно. Много животи трябва да прекара човек на физическия свят, за да изработи едно ценно качество, което да внесе в духовния свят, като основа на неговото съдържание, да се стабилизира. Затова казваме, че духовният свят подразбира съдържанието на нещата, което е нещо устойчиво, но лишено от друго качество - смисъл. Това качество е в основата на Божествения свят, който наричаме още причинен, т.е. свят на причини и последствия, на съотношение и хармония между мислите, чувствата и постъпките.

Дълго време трябва да живее човек в духовния свят, за да изработи едно ценно качество за Божествения свят, а именно: да осмисли съдържанието. Това се постига чрез правата мисъл. Ето защо, човек е пристигнал на Земята с единствената и съществена задача да се научи да мисли право, т.е. правилно. Ще кажете, че човек е мислещо същество и каквото прави, непременно се дължи на мисълта. Дали се храни, дали се облича, той все мисли. Наистина и това е мисъл, но не тази права, чиста, възвишена мисъл, която твори и съгражда. Докато човек не достигне до безличния живот, той постоянно ще се натъква на съблазни и изкушения. Мисъл, която не може да освободи човека от съблазните и изкушенията, не е права, не е истинска. Каква мисъл има котката или друго някое животно? Котката с часове се глади, маже, мие се, мисли, че като нейната красота друга не съществува. Това е заблуждение, това не е мисъл. Всяка мисъл, в която има някакво заблуждение, не е права. Заблуждението пък е свързано с личния живот.

Когато успеете да се освободите от заблужденията си и от личния си живот, тогава вече ще можете съзнателно да

прекратите прага на духовния свят.

Когато Христос беше в пустинята, сатана дойде при Него да го изкушава. Казваше Му: Ако си Син Божи, хвърли се от този храм. Писано е, че няма да препънеш о камък ногата си. Христос му отговори: “Не изкушавай Господа моего! Камъни, на които можеш да се качваш, не са камъни на храм Божи. Храмът е вътре в човека и на този храм никой не може да се качва.” Някой казва, че бил на църква, в мястото на светлината. Не, човек не може да бъде в светлината, но светлината може да бъде в човека.

Казвате, че сте в Бялото Братство. И това е невъзможно. Бялото Братство може да бъде в човека, но човек не може да бъде в Бялото Братство. Бялото Братство може да влезе и да излезе от човека, но човек не може да влезе и да излезе от Бялото Братство. Ако Бялото Братство влезе в човека, той придобива истинско разбиране за живота. Ако някой мисли, че може да влезе в Бялото Братство, той е на крив път. Духът трябва да влезе в човека, а не човек в Духа.

Сега вие слушате да се говори за Бяло Братство, казвате, че сте ученици на Бялото Братство. Но кой от вас е срещал някого от Белите Братя? Я ми кажете, има ли някой от вас, който да се е запознал с Белите Братя? Казвате: Ние сме членове на Бялото Братство. Срещали ли сте някой член на Бялото Братство? Ако вие сте Бялото Братство...? Влезли ли сте в контакт със съзнанието на тези същества на Бялото Братство, които са завършили своята еволюция и които ръководят съдбините на човечеството? Или вие мислите, че като присъствате в окултния клас, някой от тези Братя ще обърне внимание на вас. Не, законът е такъв: Учителят обръща внимание на способния ученик. Така е, защото на него му е приятно да предаде нещо на такъв ученик.

Когато някой казва, че е член на Всемирното Бяло Братство, той трябва да си зададе въпроса, какво представлява това Братство и какво ще използва от него?

Бялото Братство съществува от незапомнени времена. То съществува, откакто Вселената съществува. Бялото Братство е взело участие още при създаването на света, на целия Космос.

Всеки член на това Братство е проява на Бога. Следователно, като ученици на Бялото Братство, вие трябва да вървите по неговия път, да следвате живота на Белите Братя. Изучавали ли сте техния живот, да знаете, как са стигнали до това знание, до тази Любов? Те са придобили всичко това чрез усилена работа, а не по наследство. Ако изучавате живота на тези Братя, ще видите, каква жертва са дали те на света. Затова Белите Братя са много възискателни към всеки един, когото те приемат за член, защото той ще разполага с тяхната сила. Приемат ли го веднъж помежду си, те всякога ще му помагат. Това показва, че велика перспектива, велико бъдеще, велики постижения стоят пред вас. Като говоря по този начин, вие се обезсърчавате и казвате: Колко работа ни предстои, а къде се намираме сега? Не забравяйте, колко същества се намират зад вас! Достатъчно е да погледнете на стълбата, по която съществата се възкачват, да съзрете, колко много същества се намират зад вас. По отношение на тях, вие сте много напреднали. А това трябва само да ви насърчава, да ви дава подтик да вървите напред.

Сега много хора се интересуват от духовния свят и търсят окултни сили.

Казвам: Напразно търсят окултни сили тези, които не са изградили в себе си духовно-нравствения човек. Тогава формулите ще имат обратен ефект върху вас. Това да го знаете много добре.

Някой мисли, че като разговаря с духове, вече е в духовния свят. Зависи с какви духове се разговаря. Има духове от ниските светове, които повече заблуждават, отколкото да учат човека. Важно е да ти говори Духът, а не духовете. Това, което са говорили духовете, нищо не се е сбъднало. Следователно, за де не попадате в илюзии, слушайте какво Духът ви говори, а не какво духовете ви нашепват.

Няма по-големи майстори на лъжата от духовете. Няма по-големи майстори от тях за интриги и скандали. Понякога духовете се разделят на два лагера, но всички са от една банда. Едни от тях

създават изкушения за младите моми, други - за младите момци.

Те търсят начин да оберат човека. На младият момък ще намерят една мома, да му казва, че го обича, че не може да живее без него. В това време ще изпратят друга мома, да внесе в него съмнение, че първата не го обичала, че замотавала главите на други момци. Всъщност, нито втората му желае доброто, нито първата му е изневерила - интриги са това. Най-накрая ще дойде трета мома със задача да съветва и примирява. И момъкът ще се лъже ту в едната, ту в другата, ту в третата, докато го накарат да извърши някакво престъпление. Той се чуди какво да прави. Не само никога не е готова да се жертва за него, но става още причина той да умре.

Сега не мислете, че учението, че знанието може да се придобие в един живот - нито в един, нито в два, нито в десет, нито в дващест живота. Това е един дълъг процес. Затова ви казвам, че при сегашното състояние, в което сте, ще се появят много съмнения във вас. Например тези съмнения често се зараждат и в теософите, и в спиритистите. Последните често извикват духове и се разговарят с тях.

В Англия, в една теософска ложа се явява един махатма в плът и казва на теософите: Тук в Англия аз бих ви открил много тайни, но условията не спомагат, затова вие трябва да си продадете имането и да отидете в Мадагаскар, там ще ви открия големи работи. Това е един действителен случай. И наистина, около десетина души видни теософи продават имотите си.

Явява се - казват те - в нашето общество един махатма, който ще ни разкрие велики работи. Ние сега отиваме в Мадагаскар, а след това ще реформираме Англия. Отиват там, хващат ги болести и един след друг всички измират, остава само един и той се връща в Англия.

Сега и в България може да се явят много махатми, които ще ви кажат: При тези условия ние не можем да ви открием великите тайни, но отидете в Америка и в Индия при индусите, които с хиляди години са развивали своите способности, та дано ви разкрият много неща.

И първото нещо, искам от вас да развиете вашата воля, защото в окултната наука има опасност чрез слабата воля да привлечате противоположни влияния и да си объркате сами пътя. Смел трябва да бъде окултния ученик! Защото всеки страх,

всяко съмнение, всяка слаба воля ще привлече от онези неканени гости и те , като дойдат в къщи, ще бъде много зле. Това са изкушения, които идват от така наречената зона на изостаналите души, или черната зона, която опасва Земята.

Човек в своя духовен път ще мине през тази тъмна зона. Това е най-опасното място, в което може да се намирате. За този, който знае, няма нищо опасно, но за онзи, който не знае, това е огън. Ще се намерите сред същества хитри, лукави, злобни, от най-различен калибър. Те ще открият и най-малката слабост в теб, ще искат да те разрушат. Всеки ден ще влагат в ума и сърцето ти по някой взрив и ти загубваш равновесие. Казваш: Аз познавам Бога, Христа. Но онези духове ще отвърнат: Ние познаваме Бога, Христа, но ти кой си?

Има хиляди и милиони души, които са изостанали, и те са първокласни клюкари. И те не искат никакъв прогрес, никаква светлина, никакви знания. Техният стремеж е да спънат цялото човечество. И каквото сте спечелили, те да го спрат и задигнат. Те казват: Не ви трябва нагоре, защо ще ходите при Господа, дайте тук насам ние да ядем и пием, ние сме нещо реално. Тук е всичко на земята. А “тук”, това значи да може съвсем да те използват и оберат.

Вие да не мислите, че като тръгнете в Божествения път, той ще бъде послан само с рози, ще ви посрещнат с финикови вейки и ще кажат: Като вас ученици няма! Не е така. Така е, но като минем от другата страна на тази зона. А докато я преминем, трябва да имате диамантена воля. Борба трябва с тези неканени гости, да се избавим от една голяма напасть. Затова ще развивате волята - диамантена воля ви трябва. Защо? Защото като влезе в един дом, виждам около домакинята десетина лемурийци, духове, изостанали в развитието си, с изопачени лица. Те я обикалят, нашепват и нещо. И като я надуют, тя чака само да дойде мъжът и, да се кара са него. Тя му казва: Не знаеш ли, че жена има тука? Аз не съм толкова глупава, както мислиш.

Глупава е тази жена. Тя е надута като гайда и очаква само да писне. Тя е готова цял ден да се кара са мъжа си. И той, като не разбира причината на това, нещо го надува отвътре и му казва: Защо седиш и я слушаш? Ти мъж ли си? Я вземи едно дърво да я набиеш, да знае, че мъж има пред себе си. На мъж така ли се говори? Аз

виждам, около мъжа седят пет лемурийци и му нашепват нещо. Десет лемурийци около жената и пет около мъжа, и вие виждате само резултата от тяхното нашепване. След това и двамата пристигат при мене и започват да се разправят. Единият казва: Нямам ли право аз? И другият казва: Ами аз нямам ли право? Обръщам се към жената и към мъжа и казвам: Това е резултат от съветите на вашите професори.

Всички хора са играчка на тези същества. Виждам, че салонът е пълен с лемурийци, които минават и заминават. След всичко това, вие минавате за християни, за ученици, но вършите ред грешки и престъпления. Защо? Защото съзнанието ви не е будно, то не взима участие. Като свършат своята работа, лемурийците се отдалечават. Те не са отговорни за това, което става.

Цялото човечество е жертва на тези същества. Това са същества, които са изостанали в развитието си. Те са живели в една далечна епоха, но и досега още се проявяват. Всички раздори, престъпления, убийства, пианство се дължат на тази изостанала раса.

Казват, че човек има пороци. Не, това е лошото влияние на лемурийците. Те са черни духове. Лошото и опасното не е в черния цвят, а в тяхната мисъл. Лемурийците са стигнали до известно развитие, но сърцето им не е обработено. Така се е създал черният цвят у тях, причина за грехопадението. Когато човешкият ум се е изопачил, тогава са се появили нощта и тъмнината. Тогава се създала черната раса, чрез която човечеството е достигнало до най-голямото падение. Човек постепенно се повдига, но не се е освободил напълно от черния цвят. Някога казвах: Имам черни мисли и черни чувства. Те са остатък от лемурийската раса. Трябва да се убедите в съществуването на лемурийците. Аз ви навеждам на тези мисли за да си помогнете чрез тях, да дойдете до философията на самоотричането.

Сега, колкото и да ви говоря, колкото и да ви ги описвам, няма да повярвате. Трябва да ви отворя очите, вие сами да видите. От вас зависи да се справите, да се справите с лемурийците. Ще живеете така, че да не ги привличате. С мисълта и чувствата си, вие сами ги привличате, след това търсите някой отвън, да ви освободи от тях. Те се привличат от човека, както пчелите от меда. Достатъчно е да капнете малко мед на дрехата си, за да ви накачат пчелите. Те са

постоянно около вас. Има нещо, с което ги привличате.

Казвате: Е, Бог да ни освободи. Не, като дойде един лемуриец при тебе, не слушай, какво ти говори, но пей и работи: вземи брадвата да насечеш дърва. След това отиди на лозето да го прекопаеш. Като се върнеш, омеси прясна питка, опечи я и започни да ядеш. Той ще ти говори, а ти ще пееш. Като дойде мъжът ти, ще му кажеш: Днес десет лемурийци се опитваха да говорят против тебе. А мен пет лемурийци ме настройваха против тебе. И двамата издържали изпита си. Казват си: Да благодарим на Бога, че ни даде Светлина, да се справим с тях. Ако бяхме се поддали на думите им, щяхме да направим много пакости. След това мъжът, жената, децата сядат около трапезата да се нахранят, като благодарят на Бога, че не са послушали съветите на своите професори.

За оправдание на своите грешки, някои казват, че се дължат на слабостите им. Няма слабости в света. Слабостите са в това, че слушате съветите на вашите професори.

Човек се учи и от заблужденията си, но по отрицателен път. Правилно е човек да се развива по пътя на положителното знание за да води чист духовен живот.

Помнете: Във всяка една окултна школа най-първо се развиват отрицателните сили в такъв грамаден размер, че ако не се вземат мерки, много пъти учениците пострадват. Християните, като изгубиха правилата от Христа, вследствие на това се набраха много отрицателни сили и като не знаеха какво да ги правят, как да ги трансформират, повдигна се голямо гонение против тях, докато се намери проход. И ако и вие изгубите методите, които ще ви дам, ще дойде същият закон. Той не може да се промени. Законът е същият. Ако една благородна мисъл дойде, ако едно мероприятие се дава вътре в живота като условие да го приложите и не го използвате, ще дойде гонението, непременно ще дойдат нещастията. Това е като две и две четири.

Казвам: За да не дойде гонението, започнете да работите съзнателно, с ограничаване, а не с измъчване.

Освободете се от всичко онова, което ви спъва в живота. Работете за придобиване на това, което ви липсва.

В духовния живот, ако всеки ден не правиш усилия да се качваш, ще започнеш да слизаш. Има едно течение в Природата, което слиза надолу. То ще те завлече. Тук важи следното правило: Всеки ден трябва да превземаш Царството Божие. Ако имаш Любов, мир и радост, всеки ден трябва да ги извоюваш отново с усилие. Защото в противен случай те постепенно и незабелязано ще се отдалечат от тебе.

Работете непрекъснато, за да успявате в живота и борбите, но не забравяйте и за необходимостта от молитвата, защото няма по-велико нещо в живота от молитвата, от общението с Бога. Нито знанието, нито Любовта, нито мъдростта на Земята са в състояние да се сравнят с молитвата, с общението на човека с Първата Причина. Молитвата е най-силният акт в човешкия живот. Тя концентрира в едно мислите, чувствата и волята на човека.

Такава била молитвата на пророк Илия, когато искал да докаже на езичниците, че съществува един Бог в света, Който слуша молитвите на хората и им отговаря. Всяка дума в неговата молитва съдържала мекота, сила, интонация. Като отговор на молитвата му, огън слязъл от небето и запалил жертвата, която той поставил на своя жертвеник. Езичниците също се молили на своите богове, но ни глас, ни услишание. Те викали, биели се в гърдите, пробождали се с ножове, но боговете им оставали глухи на техните молитви. За молитвата на пророк Илия се казва, че е излизала от дълбочината на неговата душа. И затова казваме, че молитвата на човека трябва да бъде от душа.

Кога се моли човек от душа? Когато се намира на кладата, където ще го горят. В този момент той забравя всичко около себе си, нищо не вижда и не чува. Съзнанието му е заето изключително с мисълта за Бога. Между Бога и неговата душа не съществува никаква преграда. В такъв момент човек има пряко отношение към съзнанието на Бога. Изправите ли се на молитва пред Бога, вие трябва за заемете положението на дете,

което е готово да се изповяда, да признае всичките си грешки, всичките си грехове, без никакво оправдание пред себе си. Защо човек е грешил, това не е важно. От него се иска да се изповяда. Що се отнася до прошката, до оправданието, това е работа на Бога. Той знае, че човек не може всякога да разбира нещата с такава яснота, че да не прави никакви грешки. Като се натъкват на греховете си, някои се оправдават с това, че човек е слабо същество и не може да не греши. Това не спасява положението. Като греши, човек трябва да поправи грешките си. Грешите ли, не се крийте в шубраците, както Адам направи, но бъдете смели да се явите пред лицето на Бога и да се изповядате. И ако някой мисли, че може да реши проблемите си и без молитва, съзерцание и размишление, той е на крив път. Когато човек се моли от душа, идва прилив на умствена енергия и с това се улеснява работата на съзнателния човешки живот.

Законът на молитвата е същият, както законът на храненето. Когато се лишава от храна, човек усеща някаква липса. Когато душата се лишава от молитва, също усеща липса, защото молитвата е храна за душата. Молитвата и съзерцанието са усилия на душата, за да се изкачи на високо място, затова молитвата е съзнателна работа на човешката душа. Това, което в даден момент дава сила на ума, сърцето, душата и духа, е нещо реално. Сама по себе си молитвата е реалност, а не сянка. Когато човек разбере Великия закон на молитвата, ще стане истински човек, ще стане един от великите адепти. Светията получава своето знание чрез молитва, съзерцание, размишление и наблюдение. Той се моли дълго време, докато се вдъхнови и тогава получава нови мисли. Вие виждали ли сте как ангел се моли. По-културни същества от ангелите няма.

Следващата фаза, в която човечеството ще влезе, е фазата на ангелите. Тогава нашите груби тела ще бъдат променени в динамически. Те ще бъдат съставени от по-фина материя. Как ще се създаде последната? Чрез молитва, съзерцание, размишление. Или казано направо, молитвата е метод за организиране на духовното тяло — новото тяло, в което човек ще живее. Тя е метод за разрешаване на най-трудните задачи.

Молитвата повишава вибрациите на човешката аура. С това човек става неуязвим за по-низшите околни влияния. Чрез молитвата той се огражда от тревогите и страховете на света, и те не могат да проникнат в него. Ако бих се молил сега, щях да искам от Бога сила, знание, мъдрост, Любов, истина и свобода. Някой застава на молитва, но не знае, къде да сложи ръцете си. Най-естественото положение е ръцете да бъдат спуснати надолу, в почивателно състояние. Преди да започне да се моли, човек трябва да се изправи, със спуснати надолу ръце, и така да прекара десетина минути в съзерцание, свободен от всякакви вълнения и грижи. Това положение на ръцете помага и за правилното кръвообращение. Когато човек се моли, трябва да иска най-малкото, но същевременно и най-необходимото.

Три неща има, на които Бог отговаря, на нищо друго. Той отговаря на зова на Любовта, Той отговаря на един зов на Мъдростта, Той отговаря на един зов на Истината. Вън от това на всичко друго не отговаря. За да те послуша Господ, трябва да имаш в душата си този зов. В живота през каквито и изпитания да минавате, молете се, непрекъснато се молете. Животът ви трябва да стане една молитва.

Следователно, човек може да разчита само на Божественото в себе си, като на нещо устойчиво, неизменно. Може да се разчита на обещанието само на този човек, в когото Божественото се е пробудило. Той е готов на всякакви услуги, на всички жертви. Молитвата на този човек всякога се чува. Някой казва, че с часове се моли на Бога, но не получава отговор на молитвата си. Истинската молитва не се заключава в много молитви и в много часове. Важно е, какво е съдържанието на молитвата. Каква молитва е тази, която е пълна с оплаквания и роптания срещу съдбата? Когато се моли, човек се свързва с общество на светли, възвишени същества, които го слушат и хроникират всяка негова дума. Той е изложен като пред фотографски апарат. И когато види портрета си, той лесно се коригира. Не може ли да види своя портрет, човек е съпък още и трябва да прогледне. Слепият трябва да се моли, да дойде Христос при него и да отвори очите му. Когато Христос, т.е. Любовта дойде при човека и се докосне до очите на неговото съзнание, на неговия дух, на неговата душа, той

моментално ще прогледне и ще започне да слави Бога. Който иска да прогледне, трябва да приложи Новото Учение в своя живот. Той трябва да започне от малкото и постепенно да върви към голямото. Малките добродетели са за предпочитане пред големите. Никой Учител, никой светия, никой адепт не се е повдигнал с желанието си да придобие големи добродетели. Малките добродетели повдигат човека, а не големите. Малките добродетели правят човека велик.

Като ученици, вие трябва да знаете, какво нещо е молитвата и как да се молите. Когато говорите, трябва да знаете какво говорите. Изобщо, каквото правите, всичко трябва да минава през вашия ум и сърце едновременно, защото в човека има хубави работи, но има и лоши, от които сам трябва да се пази. Лошото трябва да се изкорени и да се изхвърли навън. Човешката душа трябва съвършено да се изчисти, да се освободи от всички плевели. Големи са страданията ни. Колкото и да са големи страданията ви, не са по-големи от Христовите. След като Христос страда и вие ще страдате. Когато преминете веднъж през страданията, втори път няма да минавате. Щом веднъж сте минали или минавате през сиромашията, невежеството, безсмислието, втори път няма да минете. Нещата в Природата никога не се повтарят. Излезете ли веднъж от мъчнотиите на живота, ще влезете в Новия Живот - живот на радост, веселие, щастие, блаженство. Тогава, като ученици ще се ползвате от плодовете на Новия Живот.

Като ученици, вие трябва да е стремите към Новия Живот, който идва сега и да ликвидирате със старото. И ако търсите Бога, ще Го намерите в Новия Живот, а не в стария. Казано е в Писанието, че Бог твори нова земя и ново небе. Значи, старият човек трябва да си замине, да отвори път на новия. Бъдещето е в ръцете на новия човек. Ако искате да познаете кой е стар и кой - нов човек, вижте каква храна употребяват, с какви мисли и чувства се хранят. Старият човек се храни с отрицателни мисли и чувства - завист, користолюбие, страх, съмнение и т.н. Новият човек се храни с положителни мисли и чувства. Новият и старият човек се различават един от друг и по методите, с които си служат: Новият човек си служи с методите на светлината, а старият - с методите на тъмнината.

Много от вас се считате за ученици на Божественото Учение. Помислете върху отличителните качества на ученика. Следователно, и ученикът на новото се отличава с някои специфични качества. Мислете по този въпрос, за да си съставите ясна представа за себе си, за да знаете доколко, всъщност, сте Божествени ученици.

Сега на вас, като ученици ви трябва едно основно правило. Без това правило вие не може да постигнете никакъв успех. То е следното:

Вие трябва да се познавате добре, добре да се познавате! Но това познаване не може да стане чрез научно изучаване. Вие трябва да употребите Любовта, като едно средство, вие трябва да залюбите един човек, за да го познаете. Бога ние чрез Любов трябва да го познаем, за да достигнем Вечния Живот. И същият закон трябва да се приложи в Школата. Вие трябва да вложите Любовта един към друг, като един Велик Закон, за да се познавате. Само ако се познаваме, може да работим. В Любовта, ти познаваш човека в неговата основа, дето не може да има лъжа. И като го опознаваш, ще постъпваш съобразно неговото естество. Защото това естество, което се съдържа в подсъзнанието и свръхсъзнанието, то е Божествено естество, и с този човек ще постъпваш така, както постъпваш с Бога. Ти ще го обичаш.

И ако в една школа, каквато и да е тя, не се вложи Любовта като основен закон за опознаване, никакви резултати не могат да се постигнат. Следователно, когато аз говоря за Любовта, подразбирам този Велик Принцип, който сега трябва да вложите за да познавате окръжаващите ви хора. Така ще се избегнат много от сегашните неприятности и нещастия.

Даже и най-обикновеният човек, ако вие го познаете с Любовта, вие ще се учудите на голямото богатство, което се крие в неговата душа. Един велик свят се крие във всяка една душа!

Да познаеш една душа със Закона на Любовта, то значи да познаваш Бога. Да познаем Бога, значи, да Го познаем в Неговото единство. И да познаваме Бога в Любовта, означава да Го познаваме в Неговото множество.

Питате: По какво се отличава ученикът на Новото Учение? Ученикът на Новото Учение проявява Божественото и в мислите, и в чувствата, и в постъпките си.

Ако проявявате Божествени чувства, а мислите и постъпките ви не са Божествени, вие сте ученици на старото учение. Новото Учение подразбира хармония между мислите, чувствата и постъпките на хората. Божественото се проявява в малки неща, а не в големи. Някога едно малко движение, изпълнено с Божествена енергия, струва повече, отколкото богатството на цялата Земя.

Веднъж един езичник отишъл при Елисея да се лекува. Той очаквал Елисея да вдигне ръцете си нагоре и по някакъв особен начин да го освободи от проказата. Когато пристигнал при Елисея, с големи подаръци, последният му казал: Никакви подаръци не искам, вземи си ги обратно, но за да се излекуваш, трябва да се потопиш седем пъти в р. Йордан. Когато тръгнал да си отива, езичникът, който бил много богат, останал недоволен от съвета на Елисея и казал на слугата си: Малко ли реки и извори имаме при нас, че трябваше да дойда тук, да се потопя в реката Йордан? Слугата му отговорил: Господарю, в толкова реки си се потопявал, но не са ти помогнали. Потопи се и в тази река, може да ти помогне. Той послушал слугата си, потопил се седем пъти в р. Йордан и проказата му изчезнала. След като езичникът заминал, слугата на Елисея го настигнал и поискал някои от подаръците, под предлог, че ще ги даде на бедни. Обаче, с тях заедно той приел и проказата.

Ученикът на Новото Учение трябва да върви по пътя на своя Учител. Този път изключва користолюбието. От ученика се иска абсолютна безкористност. Той не трябва да държи в съзнанието си нито една користолюбива мисъл. Не е въпрос до дребнавостите на нещата, но до Великите принципи, които съставят основата на живота.

Освободи ли се веднъж от користолюбието си, човек придобива разположение на духа, а от там и разположение към хората. Причината за упадъка на духовния живот между хората се дължи на користолюбието. Когато сте обзети от

някаква користолюбива мисъл, погледнете се в огледалото, да видите какъв е цветът на лицето ви. Очистите ли съзнанието си от користолюбието, ще придобиете светлина в ума, мекота в сърцето и подем на духа си. И тогава в съзнанието ви ще останат само Божиите мисли, вложени във вашия първичен живот. Да се очистите от користолюбието, това е една от Великите задачи, която трябва да разрешите. Само по този начин ще прогресирате правилно и ще достигнете до положителната наука, в която има растене и подем.

Чиста мисъл - свободна от всякакви заблуждения и благородно сърце - без никакви човешки ограничения - това се иска от ученика. Външно може да има известна дисхармония, но вътрешно, между ума и сърцето на човека трябва да има единство, хармония. Съмнението може да дойде отвън, но вие не трябва да го пускате вътре. Външното съмнение е опит на същества вън от вас, които искат да ви спънат в пътя. За пример, те ви нашепват, че пътят, по който вървите не е прав и не води в Царството Божие. Това са външни изпитания, с които ученикът трябва да се справя. Докато връзката между ума и сърцето му е здрава, той лесно се справя със съмнението. Сега, да оставим въпроса за съмнението незавършен. Бог завършва работите, а разумното начало в човека ги разработва.

Днес ще ви дам една задача за седем дни. Всяка сутрин, от шест до десет часа ще живеете според изискванията на Новото Учение. След това, от десет часа нататък до шест часа след обед ще бъдете свободни, ще постъпвате, както намирате за добре. От шест часа нататък до десет часа вечерта пак ще живеете по методите на Новото Учение. Който не желае да изпълни задачата, той може да бъде свободен, но невежа ще остане. Защо? Защото всяка задача, която давам, ви свързва с разумни същества в Природата, които ви помагат. За да решите задачата правилно, не внасяйте в ума си никаква отрицателна мисъл, че не можете, или че нямате свободно време. Тази задача не изисква специално време. Тя е свързана с живота, който тече и се проявява всеки момент.

В живота си, ученикът, през каквито и изпитания да минава, трябва да служи само на Бог, само на една идея, и ако не се поддаде на изкушенията и изпитанията, ще познае себе си — ще постигне свободата си. А свободен е този, който служи на Бога. Който служи на хората, не е свободен. За да бъдете свободни — служете на Бога.

Време е вече всички хора да служат на Бога. Христос казва за себе си: “Син човечески не дойде да Му служат, но да служи”. Ако е въпрос за господаруване, Христос щеше да остане горе, да Му служат, но Той дойде на Земята да приложи изкуството на служене. Да слугуваш, това е единствения път, по който можеш да проявиш своята любов. Без служене Любовта остава неразбрана. Всяка любов вън от служенето е любов на теория, външна любов. Външната любов е кратковременна. Вечната Любов се основава на служенето. Тази Любов наричаме Божествена. В майчината любов има елемент на Божествената Любов. Защото майката служи на детето си. Любовта на майката е толкова по-велика, колкото е по-безкористна.

Малко хора днес мислят на първо място за служене на Бога. На Бога може да се служи идеално, а не материално. Да служиш на Бога, това подразбира да обхванеш в ъзнанието си благото на всички живи същества: на хората, на животните и на растенията. Обаче като човек ти не можеш да помогнеш на всички същества материално, но можеш да им помогнеш идеално, като поддържаш в душата си най-добри мисли и чувства за тях.

Питам: В какво седи служенето на Бога? Служенето на Бога се изразява в следното: гладният да нахраниш, голият да облечеш, болният да посетиш; наскърбеният да утетиш; невежият да просветиш; спорещите страни да примириш и т.н.

Аз съм ви привеждал и друг път примера за онзи светия, който търсил 30 години Христа. Той бил един римлянин - патриций, който се оттеглил в едно пусто място и се отдал на пост и молитва, като голям светия. По някое време всичките му дрехи съвсем се скъсали. Той оголял и си казал: Как ще изляза пред света сега? Случило се, че му донесли един хубав костюм - римски, хубава

шапка и обувки. Донесли му и хубаво ядене. Но в този ден един млад човек, който искал да се жени, а нямал дрехи, идва той при светията и казва какво му трябва. Светията погледнал себе си, погледнал и новите си дрехи и се замислил какво да направи - себе си ли да облече, или този момък, който иска да се жени? Той му дал дрехите си. А хлябът, който донесли на светията - идва при него една бедна жена с децата си, които нямали хляб, и той дал хляба и яденето. Оставил само едно малко парченце от хляба. Но една мишка излязла от дупката си и той и хвърлил това парченце хляб. Мишката го взела и го занесла в дупката си. Светията отново се замислил и се търкулнали две сълзи от очите му. И казал: Нищо нямам пак. И дрехите отишли, и яденето отишло, и всичко друго отишло. И той нищо не разбрал. Но в този момент се появил Христос и тогава Той, като пожертвал всичко, разбрал смисъла на живота. Разбрал, че тази храна идва отвътре вече.

Ето затова, казвам: Докато в нас двете сълзи не потекат от очите ни, че всичко е изгубено, ние не можем да имаме постижения. Докато ти се държиш за своята къща, за баща си, за майка си, за приятелите си, за народа си, и за себе си най-последно, ти не можеш да имаш постижения. И като се отречеш от всичко това и се решиш да служиш на Бога, тогава ти ще разбереш Любовта, която отвътре в тебе ще работи. Писанието казва: “Бог е Дух и които Му се кланят, в Дух и Истина да Му се кланят”. Това е най-хубавото служене. Служенето е най-високата точка, до която може да достигне човек. И тук, и горе няма по-високо нещо от служенето. Да служим на Бога разбирам да служим на цялото Битие. Само по пътя на служенето човек може да се добере до Великата наука за Любовта. Как се изразява служенето? Каквото правиш, прави го за Господа. “Бог е Дух, и които Му служат, да Му служат с дух и истина”. Във всяко нещо, търсете духа и смисъла, а не буквата. Това е служене на Бога. Който служи, който се жертва, пръв се ползва. Да проявиш Любовта, това е служене на Бога. Служенето на Бога означава да приложиш Неговите закони. И ако хората говорят за Божествените закони, а прилагат своите, животът им няма да се подобри.

Тези идеи, които излагам в беседите и лекциите, вие сами можете да намерите. Но за всяка идея трябва да работите 25 000 години , за да я намерите. С тези беседи и лекции се съкращава извънредно много времето за вашето развитие. От всички вас най-близо до мене е този, който чете беседите и прилага прочетеното. Така той се свързва с Божествения Дух, който е говорил чрез мен.

Днес всеки слуша моите проповеди, но всеки трябва да се запита, какво е придобил от тях. Ако ме слушате и не се подмладявате, нищо не сте придобили. Който чуе поне една от моите проповеди, трябва да се подмлади поне с една година. Ако чуе 52 проповеди в годината, трябва да се подмлади с 52 години. Така ли е в същност? Както виждам, вие не сте се подмладили и аз търся причината за това. Казвам: За да не се подмладят тези хора, или аз не проповядвам, както трябва, или те не ме разбират.

Кое подмладява човека? Три неща могат да подмладят човека: Любовта, която носи живот; Мъдростта, която носи знание и светлина, и Истината, която носи свобода.

Любов, която не носи живот, не може да подмладява; мъдрост, която не носи знание и светлина, не подмладява; истина, която не носи свобода, не подмладява. Като знаете това, живеете в тази Любов, Мъдрост и Истина, които постоянно подмладяват и обновяват.

Някои ме критикуват, че в беседите ми нямало логика. За себе си, аз разсъждавам логически както никой човек в света, но не мога да разсъждавам и заради вас. Моята цел е да се научите сами да мислите, а не само да възприемате мисълта на другите, без да разбирате. И когато се научите да разсъждавате правилно, там, където нещата не са свързани, вие ще ги свържете. Някои от вас казват: Аз познавам Учителя. Определено е какво нещо е познанието. “Това е живот вечен да позная Тебе, Единаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил”. Ако ти така не познаваш, само че си видял някого, това не е познаване. Един е Великият Учител в света. Той има много ученици, но малко от тях Го познават. Те мислят, че като им говори, познали са Го вече.

Лъжат се. Учителят е толкова видим, колкото и невидим. Той е навсякъде: в светлината, във водата, във въздуха, в земята, в Слънцето, в камъните, в растенията, в животните и в хората. Това е на Земята. Същевременно Той е и в другите светове. Да познаваш Учителя означава да пееш, както Той пее. Да свириш като Него. Не мо-та-мо, но да поддържаеш известен принцип. Като вземеш четката, да рисуваеш както Той рисува. Да рисуваеш неща верни. Някои мислят да копират. Копирането не е познаването на Учителя. Истината, която Учителят каже, ти не може да повториш. Ти никога не може да повториш онова, което Учителят е казал. Природата два пъти не повтаря нещата. Каквото Христос го е казал, Той го е казал веднъж. Казвате, че Христос е казал това, но то е заблудение. Ако Учителят, Който е запалил първата клечка, запалил е огъня, какво ще идеш и ти да палиш този огън? От този огън всичките хора могат да си вземат. Огънят е запален, а ние казваме, че наново трябва да запалим огъня. Запален е вече този огън. За запаления огън да не си слагаме идеята, че сега ние трябва да го палим наново. Казвате да обърнем някого към Бога. Няма какво да обръщаме към Бога. Онзи огън, който Бог е запалил във вас, дайте ход да се развие. Отворете прозорците и всичко в къщи да бъде чисто. Вашата мисъл, вашето сърце да е чисто, то е важното. Не е лошо човек да цитира нещата, но онова, което в даден момент не излиза от нас, то не е валидно за нас.

Българинът много добре казва: “Чуждото и на Великден се взима”. Всичките неща, които са чужди, ще се върнат към онзи източник, откъдето са излезли. И тогава ще остане само това, за което ти си работил. Две неща трябва да останат в ума ви : Ако не станете проводници на Божествените добродетели и не изпълните Волята Божия, вие не сте разбрали нищо. При изпълнението Волята Божия трябва да влезеш в положението на всички хора: и на богати, и на сиромаси, и на детето, и на малката бубулечка. Ти влизаш в положението на всички живи същества и разглеждаш нещата от тяхно гледище, а не от свое. Това значи да изпълниш Волята Божия. Да изпълниш Божията

Воля, разбирам да изпълниш Волята на Любовта. Тази Воля аз я наричам Божествена. Само Божествената Воля на Любовта е в състояние да оправи нашата воля. Докато Волята на Любовта, т.е. Божията Воля не дойде да господарува на човешката воля, един произвол ще има в света и светът не може да се поправи.

Казвам: Новото Учение е, което ни свързва с Волята на Божията Любов, чрез която да изпълним Божията Воля. Само по този начин можем да се избавим от противоречията на света, от смъртта и от всичко лошо да се избавим. Тогава вече ще бъдем чада Божии. Всеки един в душата на когото не господарува Волята на Любовта, всяка друга воля и ангелска да е, дори да е на един светия, каквато и да е друга воля, тя не може да произведе това, което Волята на Любовта може да даде. Само една воля има на света, Божията Воля на Любовта, тя е, която може да ви избави от всичките противоречия, които се раждат в ума ви, в душата ви, в сърцето ви.

Христос казва: “Който намери Волята Божия, ще намери живота си; който не намери Волята на Любовта, и това което има, ще го изгуби”. Стихът тук е: “Който намери живота си, ще го изгуби; който изгуби живота си заради мене, ще го намери. Който намери Волята на Божията Любов, той ще намери живота си. Който вас приема, мене приема; който приема мене, приема Този, който ме е проводил.”

Казвам: Сега е времето да вярваме, да се обичаме, с Любов да възприемем и с Любов да изпълним Божията Воля. Да сторим това, което е за Славата Божия, което е за влизането в Царството Божие и за нашето повдигане. Такава е Волята Божия.

Ако Христос се беше отказал преди две хиляди години да иде на кръста да го разпънат, какво щеше да стане със света? Ако не приемем и ние този път, какво ще постигнем? Този е пътът, по който идва Волята Божия. Това е пътът, по който трябва да върви ученика и да не го е страх.

Ако мислите сега да се освободите от трудностите в живота си и да станете съвършени - всички, които са идвали на Земята,

все са се намирали в това противоречие. И Христос, когато беше на Земята и Той се намери в същото противоречие. Макар че имаше сила и знание, имаше големи противоречия. Ако започнем да обясняваме нещата, те ще станат още по-неясни. Понякога вие искате да живеете по-щастливо, отколкото Христос е живял. Да живеете външно щастливо, това още не означава вътрешно щастие. Човек, ако живее външно щастливо, ще бъде вътрешно нещастен. Ако живее вътрешно щастливо, външно ще бъде нещастен. Това не можем да го избегнем. И ако някой намери някого на Земята, който е външно и вътрешно щастлив, то нека да ми го покаже. Аз не съм срещал някой щастлив на Земята и външно, и вътрешно. Това е невъзможно. То е така невъзможно, както е невъзможно да събереш в една чаша океана. Океанът ще си бъде на своето място и чашата - на своето място. Щастие отвън и щастие отвътре - те са две неща несъвместими.

Сега, ние не сме пратени на Земята, за да бъдем щастливи. Изпратени сме да подготвим нещата. Ако си старозаветен, ще подготвиш пътя на новозаветния. Ако си новозаветен, ще подготвиш пътя на праведния. Ако си праведен, ще подготвиш пътя на ученика. Ако си ученик, ще подготвиш пътя за Царството Божие на Земята.

Днес всичките противоречия, които съществуват в света, произтичат от тези четири вида живот, от тези четири колективни течения, които действат в света. Отнесени към човешкия организъм, те показват следните съответствия: старозаветният живот тече в стомаха и червата, новозаветният живот тече в дробовите и симпатичната нервна система, животът на праведния тече в долните слоеве на мозъка, а животът на ученика тече в горните му слоеве. Той заема най-хубавото място. Затова животът на ученика представлява идеалното в човека. Мнозина са се мъчили да примирят тези течения в живота, да отстранят противоречията, които възникват като естествена последица от тях. Обаче резултатите от тези четири живота са сами по себе си непримирими. Тези течения не могат да се изолират изведнъж. Тяхното изолиране или по-скоро тяхното пълно овладяване става

постепенно. То се постига едва когато животът на ученика достигне своя завършек и постигне своите високи цели. Животът на ученика включва ценностите на тези четири живота. Защото това са фази, през които човек по необходимост преминава. По този начин се създава онази вътрешна връзка между всички хора, онова вътрешно единение - отвъд и свръх всички противоречия, които са присъщи на тези четири вида живот. Различни са изворите на тези четири живота и различни условията, при които те се развиват.

Ето защо сега съществуват три вида посвещения. Първото е на обикновения човек. Той минава през страдания, докато прояви доброто в себе си. Талантливият човек преминава през второто посвещение, докато развие силата си. Гениалният минава през третото и най-тежко посвещение, докато развие висшата разумност в себе си. Като се съединят трите придобивки - доброто, силата и разумността, се получава истинският човек. Докато мине тези посвещения, той ще бъде оскубан като пуяк, ще забрави своето величие и ще се смири. Колко пъти човек ще пада и ще става, колко пъти ще бъде неразположен, докато най-после се изправи на краката си. Това са изпити, през които неизбежно трябва да се мине. Всеки изпит представя едно посвещение.

Докато човек стигне до четвъртото посвещение, съвършено ще му смачкат фасона. Христос беше разпнат на кръста, но след като слезе от него, възкръсна и тогава научи нещо. Кога? Когато слезе в ада. Там Той научи една от великите тайни на живота. И Христос не беше сам, двама бяха. Този, Който Го учеше, Учителят Му, Го заведе там, долу в ада, да научи първите уроци. Христос, като слезе долу на Земята, каза: "Не дойдох да изпълня моята воля, но волята на Отца си, Който ме изпрати долу в ада". Той слезе долу в ада и Неговият Учител Му предаде първия урок. По какво? Първият урок на абсолютна забрава, а то значи, да дадеш живота си напълно в ръцете на Бога и да не се роди в душата ти никакво съмнение. Господ да постъпва с тебе така, както иска. Ни капка съмнение, т.е. да се самоотречеш.

Ако Учителят ти те заведе в ада и ти се усъмниш, ти си

затворен там и там ще останеш. За да се качим на Небето, необходимо е да слезем долу, да оставим там своите съмнения. Мястото на съмненията е адът, там ще ги оставим.

С вашите съмнения по някой път вие косвено въздействате и на Христовото тяло, понеже сте удове на това тяло. И Павел казва на едно място така: “На мъки съм аз още, докато се образува у мене Христос”.

Как ще се образува Христос? Когато Любовта вземе надмощие, понеже Любовта е Първият Божествен образ. Щом Любовта вземе надмощие, тя остава като един господстващ закон над вас и всяко съмнение ще се изхвърли навън.

Дойде ли Любовта, идва и Светлината, и тогава ние познаваме нещата така, както са. Труден е пътят на ученика.

Ученикът, след като премине през всички школи на тези четири живота, като през подготвителни училища, навлиза в съвсем нови условия и черпи вече живот и сила от един съвсем нов извор. За този извор загатва Христос, когато казва: “Когато дойде Духът на Истината, Той ще ви научи на всичко.” Духът идва само в учениците. Влязъл в пътя на ученика, човек има вече други схващания и възгледи за живота, съвсем различни от схващанията на старозаветни, новозаветни и праведни. Всички тези категории хора живеят все още в сферата на личния живот - те не живеят още за цялото.

Старозаветните търсят богатство и имот. От негодите на живота те се озлобяват.

Новозаветните търсят съчувствие и симпатия. От страданията и проблемите те се разколебават, обезсърчават и съблазняват.

Праведните търсят почит и уважение. Противоречията ги наскърбяват и накърняват тяхното достойнство. Те са се издигнали до най-високия връх на личния живот и затова така болезнено изживяват всяко накърняване на тяхното лично достойнство. За всичко, което вършат, те търсят признание, почит и уважение.

Единствен ученикът не търси нито външно богатство, нито съчувствие и подкрепа, нито почит и уважение. Единствен

ученикът не се озлобява, не се наскърбява и не се съблазнява. Той се радва на противоречията, които среща в живота си, защото знае, че те неизбежно произтичат от четирите колективни течения, които циркулират в живота. Той счита всяко противоречие за една велика задача, която трябва да разреши.

Той мисли и постъпва така, защото е минал през самоотричането. Той е влязъл в пътя на ученика, след като се е отрекъл от живота на старозаветните, от живота на новозаветните и от живота на праведните.

Затова ви казвам: Само ученикът учи, а всички други се занимават. Като се казва “занимават се” това значи развлечение. Всички търсят развлечение, занимават се. А само ученикът се учи. А пък човек, за да учи, трябва да бъде ученик.

Обикновените хора се борят помежду си, критикуват се и се морализират. Ученикът абсолютно никого не критикува, нито морализира някого. Той съвсем не се занимава с погрешките на хората. За него те не съществуват. За него съществува само правилният живот - Животът на Любовта. За Ученика, Бог не е старозаветният Йехова, който съди и наказва хората. За него Бог е Бог на Любовта, на Светлината, на Мира и Радостта. Това са качества и на ученика.

И ако ме питате какъв е идеалът на ученика, ще ви кажа:

Любов, светлина, мир и радост за душите! Това не е един идеал за вечността. Той може да се постигне още сега. Не ви говоря за Мъдростта и Истината - за тях ще дойде друга епоха. Те не са за днешните времена. Сега на учениците им трябва Любов, но не без светлина; светлина, но не без мир; мир, но не без радост. Всички тези неща са свързани в едно.

Любовта, светлината, мирът и радостта, за които аз говоря, в сегашния живот, в живота на обикновените хора, не се проявяват. Те са достояние само на учениците. Учениците са единствените проводници на техните сили, единствени техни изразители в живота. Разбира се, аз само загатвам за тези велики области, в които ученикът навлиза. Те представляват една велика и обширна наука, за чието

изучаване са необходими усилията на векове.

Любовта - това е един красив, необятен свят. Велико нещо е да опита човек Любовта в нейния развой и непрекъсната проява, като се започне от физическия свят, мине се през духовния и се стигне до Божествения свят.

Велико нещо е човек да опита светлината във всичките форми, които тя създава.

Велико нещо е да се опита мирът, да се опита радостта. Това са области, които ученикът трябва да премине, да опита и проучи по своя път, докато стигне крайния предел на своя живот като ученик, след което той ще започне да изучава великия път на Учителя.

Едва тогава той ще достигне до онова дълбоко разбиране на Любовта, която действа в света, до разбиране на причините, които заставят Великите Учители да идват да работят между хората.

Любовта, светлината, мирът и радостта са плодове на Божествения Дух. Ученикът трябва да се храни с тези плодове. Първият плод, който той вкухва, е Любовта. Ученикът трябва непременно да вкуси от този плод, защото той носи Вечния живот. И който иска да намери Вечния живот - живота, който произтича от Любовта, трябва отново да се върне към дървото на живота. Той трябва да напусне пътя на старозаветни, новозаветни и праведни и да поеме по пътя на ученика.

Знаете думите на Христа: “Иди продай всичко, раздай го на сиромасите и ела ме последвай.” Някой пита: Какво трябва да раздам? Аз ви казвам сега: Идете и раздайте живота на старозаветните, раздайте живота на новозаветните, раздайте и живота на праведните и тогава отидете при вашия Учител! Той ще ви посрещне.

Помнете: Един е Великият Учител, Който е във връзка с всички учители вън от вас. Един е вашият Бог, Който е във връзка със всички богове вън от вас. Ако не познавате Учителя си вътре във вас, Който ви е дал светлина, да виждате и разбирате нещата ясно, вие не можете да разбирате и външните учители. Ако не познавате Бога, Който е вътре във вас, Който ви е дал живот, вие

не можете да познаете и да разберете окръжаващите неща.

Ако разберете това, което сега говоря, всички ще се подмладите, ще станете на 33 години. Които са преминали тази възраст, ще се върнат назад. Всички ще станете млади, без никакви бръчки по лицата.

Учителят има четирима ученици в света, които обича. И ако тези четирима ученици ви препоръчат на него, той ще ви приеме в Школата. Ако Любовта ви препоръча на вашия учител, ако светлината ви препоръча, ако ви препоръчат мирът и радостта, той ще ви приеме. Ще отвори вратите на Школата, ще ви даде свободен вход, ще ви благослови, ще ви запознае с други ученици и от този момент вие ще бъдете ученик на своя учител.

Но пазете се да отидете при своя учител, преди да сте раздали вашите богатства като старозаветни, като новозаветни и като праведни. Ако отидете при него с всичките труфила и накити на тези три живота, ако отидете с всичкото си достойнство на праведник, Великият Учител само ще се усмихне и ще ви затвори вратата на Школата.

Ученикът трябва да има за живота само едно разбиране. Който иска да бъде ученик, трябва да има само едно схващане за нещата.

Ученикът може да има само един учител в живота.

Помнете една Велика Истина:

В света има само един Учител, и всички учители са произлезли от него.

В света има само един Ученик, и всички ученици са произлезли от него.

Ученикът трябва да знае едно: Може да го обича само този, който го учи - неговият Учител. И ученикът може да обича само този, който го учи. Обича се само това, което е безсмъртно, което не губи своята красота, своята интелигентност, своята благост, своята доброта.

Питате, кои са първите стъпки на ученика?

Правило е - ученикът трябва да започне с Любовта. След което ще премине към светлината, а след това към мира и най-

накрая към радостта. Ученикът ще носи радостта в живота си като разрешение на своите задачи. Аз не говоря за радостта, която се мени, а за радостта на ученика, която нищо в света не може да засенчи, която от нищо не отпада. Тя е най-високият връх в материалния свят. Никакви бури няма на този връх - там царува Любов, там царува светлина, там царува мир.

Този е естественият път на ученика - Любов, светлина, мир и радост. Човек може да обиколи целия свят, може да похлопа на вратите на всички школи, може да потърси всички велики учители, които носят Божието Слово - те всички ще му покажат този път. Те всички имат само една определена, Божествена идея за пътя на ученика, който не може да се измени. Навсякъде ще му кажат, че първата стъпка в живота на ученика, това е Любовта. Като започне да прилага Любовта, дверите на неговия ум ще се отворят, неговото съзнание ще се пробуди и знанието на миналите векове, както и знанието на настоящето и бъдещето ще започне да се втича в него по един естествен начин.

Наистина, има и по-велик път от този на ученика, но само след като човек извърви този път, пред него ще се открие Великия път на Учителите. Това е пътят на Мъдростта, който е най-трудният.

Животът на ученика след пробуждане на неговото съзнание е живот на творчество, на работа - не живот на благодат. Благодатта се отнася само до пособията на ученика. От него обаче се изисква труд, усилия, работа. Дълго време ще изпитват и претеглят ученика, докато го пуснат в Царството Божие. За най-малкия недостиг веднага ще го върнат назад. Влизането в Царството Божие зависи от знанието и мъдростта на ученика, а не от неговата любов. В Царството Божие по благодат не се влиза.

Христос определя в един стих какво трябва да придобие ученикът, за да влезе в Царството Божие и във Вечния живот: "Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго Истиннаго Бога и пратения от Тебе Исуса Христа". Познаването на Бога и Христа е условие за придобиване на Вечния Живот. Само чрез него се придобива животът. Но за да достигне това, ученикът

трябва да се научи да твори така, както Бог твори.

Как? В първата глава на Битието е дадена една символична картина на оня процес на творчество, който започва в ученика след пробуждане на неговото съзнание.

Ала преди да настъпи това, ученикът ще влезе във великото безмълвие: Там няма ни звук, ни светлина. И тогава от дълбините на своята душа ще призове той Невидимия, Незнайния Бог на Вечността, Създателя на всичко. Ще Го призове с всичката си душа, с всичкия си дух, с всичкия си ум и с всичкото си сърце, и ще каже: “Господи, искам да Те опитам. Един си Ти, Създателят на всичко, и освен Тебе няма други Бог!” И ако ученикът може да призове Бога с тази пълнота, нейде в пространството ще блесне една малка, микроскопическа светлина, която ще му причини такава радост, че той изведнъж ще забрави всички скърби и страдания. Отдалеч някъде той ще чуе гласът на Бога, на своя Учител, който ще му каже: “Ти искаш да ме познаеш и опиташ. Пригответи се тогава за работа. Настана първият ден на твоя живот. Твоята земя е неустроена и пуста, тъмнина е върху бездната. Отдели тъмнината от светлината и пристъпи да устроиш своята земя.”

Изречи: “Да бъде виделина!”

И ако ученикът е от избраните ученици, той ще произнесе “Да бъде виделина!” И в него ще настане виделина.

“Да бъде виделина!” Това е великият стремеж в душата на ученика да учи.

И тогава ще се заредят в битието на ученика великите дни на творението, и той ще започне да строи своята вселена под въщото ръководство на своя Учител.

Сега четете и слушате да се говори за живота на пророците и апостолите. Как са живели те? Всеки може да живее като пророците и апостолите, ако е готов да изпълнява Волята Божия. Само този може да изпълнява Волята Божия, който обича, който има знания и който е свободен. Когато Любовта, знанията и свободата се проявяват в човека едновременно, той може да изпълни Волята Божия. Липсва ли само един от

тези принципи, той не е готов да изпълни Волята Божия. И да има готовност, условия няма. Затова, когато Любовта, Мъдростта и Истината доброволно дойдат в помощ на човека, той може да изпълни Волята Божия. А в изпълнение Волята Божия е силата на човешката душа. Преди 2 000 години Христос даде пример за изпълнение Волята Божия на Земята.

Следователно, приложете търпението на Христос и кажете като Него: “Не дойдох да изпълня моята воля, но волята на Онзи, Който ме е проводил.”

Ще дойде ден, когато ще се намерите пред изкушение и ще кажете: Господи, ако е възможно, да ме отмине тази чаша. Ще се молите, но отговор няма да получите. Тогава пак ще кажете: Да бъде Твоята Воля, Господи! След това ще ви поведат към Голгота, където ще ви сложат на кръста. Тук ще ви подиграват и ще чувате гласове: Слез от кръста, покажи, че вярата ти е силна. Вие ще слушате всичко това и ще кажете: Да бъде Волята Божия! Най-после ще ви сложат в гроба, и след три дни ще възкръснете. Тогава ще разберете, какво представлява Великата Любов, към която всеки човек се стреми. Вие не сте достигнали още до Възкресението. Дълъг път ви очаква. За да стигнете до Възкресението, вие трябва да завършите 48 факултета на бялата раса, и още много факултети на шестата раса. Учението на шестата раса е Учение на братство и Любов. Когато преминете през това Учение, само тогава ще разберете, защо е трябвало да страдате. Тогава вече ще гледате съвършено еднакво: и на доброто, и на злото.

Съвременните хора се намират в края на една епоха и трябва да държат изпит за завършено образование. Дните до този изпит са преброени. Още малко време остава, докато пристигне изпитната комисия. Строга и крайно взискателна е тази комисия. Много ученици ще бъдат скъсани на изпита си. Издържите ли изпита си, веднага ще ви дадат диплом. Всички знаете, какви дипломи се дават на земята, но какви дипломи се дават в духовния свят, не знаете. Там се дава ново тяло на човека, изтъкано от фина, съвършена материя, с

добре развити органи и сетива. Какъв по-добър диплом можете да очаквате? Който не издържи изпита си, той не може да получи ново тяло, т.е. не може да се облече в нови дрехи.

Да издържиш изпита си благополучно и да се облечеш в нови дрехи, в това се състои смисъла на човешкия живот. Обличането с нови дрехи е вътрешен, а не външен процес. Лесно е външното обличане, но мъчно е вътрешно да се облече човек.

Когато Адам и Ева сгрешиха, те се почувстваха вътрешно голи, а не външно. Защо сгрешиха Адам и Ева? Защото не учиха добре. Те пропаднаха на матура. Те се занимаваха с работи, които не влизаха в изпита им и не можаха да се подготвят както трябва.

Сега ученикът трябва да има предвид съграждането на своето ново тяло. Никаква друга задача не трябва да ангажира неговото висше съзнание.

Тялото на бъдещия човек ще бъде по-фино от сегашното, и той ще живее в етера. Тогава той ще пътува свободно от Земята до Луната, защото пространството между тези планети е изпълнено с етер, към който човек ще бъде пригоден да живее. Обаче сегашният човек не може да отиде на Луната, не е годен за там - дробовите му не могат да възприемат етера. Който си е изработил дробове, пригодни към етера, свободно може да пътува до Луната.

Според окултистите, има такива хора на Земята. Те пътуват не само до Луната, но и до други планети. Обаче, как става това, научно не може да се докаже. За Истината това не е важно. Тя не се нуждае от доказателства.

Всички трябва да бъдете герои, да не се плашите от смъртта. Каквото и да правите, не можете да избегнете смъртта. Ще запитате: Как ли ще умрем? Много лесно. Ще отворите вратата на къщата си, ще се поклоните и ще излезете вън. Пред вас ще се разкрие широк, красив свят и вие ще влезете в друга къща, която апостол Павел нарича "дом неръкотворен". Това показва, че като напусне тленното си тяло, човек влиза в друго тяло, което не гние и не се разваля. Някой пита, със старото тяло ли ще възкръсне, или с друго някое?

Ако волът умре и възкръсне пак с рогата и копитата си, това не е никакво възкресение. Това е пак робство. Възкресението

изключва раждането. Който е възкръснал, той не се ражда вече по стария начин. Казано е в Писанието: “Който се сподобят с този век, нито умират, нито се раждат, нито се женят”.

Затова идва Христос сега, да ви изведе от този затвор на вашия егоизъм, да ви заведе във Великата Природа, дето ще играете и ще скачате при изворите. За вас е това! Това е Новият Живот, който идва сега. Това е Възкресението! И то ще бъде пак на Земята, но не в тази материя. Тази материя ще претърпи едно видоизменение. Вие ще получите духовни тела, ще влезете в астралния свят, в една материя по-рядка. И там има твърда земя, и там има вода и въздух; само едно нещо е, че тази твърда земя се различава много от нашата земя. Вие ще кажете: Какво е това нещо? Аз ще ви цитирам думите на апостол Павел: “Това, което око не е видяло и ухо не е чуло”.

Днес има хиляди очи, които са видяли това - и в Англия, и в Германия, и в Америка хиляди хора има, които са ходили в рая и са се върнали, и това те разказват от своята опитност.

И вие един ден, когато се съедините с Бога, ще отидете там. Ще дойде този ден и ще кажете - какво ще кажете? Да, така да бъде!

А сега, желая ви да учите добре, да свършите благополучно изпитите си, да получите диплом. Професорите са добри. Те ще ви дадат правилна преценка. Ще преминете през големи страдания и плач, но благополучно ще свършите. След това ще зърнете Христос отдалеч. Но, докато дойде това време, предстои ви дълъг път. Бъдете смели и решителни, да минете този път и да достигнете до Възкресението.

Христос казва: “Иде ден и сега е, когато онези, които чуят Гласа Ми, ще излязат от гробовете си и ще възкръснат”.

Тия гробове, това са човешките тела, в които сега хората живеят. Те представляват гъста материя, в която се развиват човешките души, сърца и умове.

“Иде ден и сега е, когато онези, които чуят Гласа Ми, ще излязат от гробовете си и ще възкръснат”.

Кои ще чуят този глас? — Само учениците. Само те ще

се обновят, само те ще възкръснат. Новият Живот, Възкресението, е само за тях. Възкресението не е за старозаветните, не и за праведните. То е само за учениците, за хората на бъдещето, за хората на Новата Култура. Те са работници в Царството Божие, те са хората на Новата раса. Тя няма да бъде многобройна, но всички хора от тази раса ще бъдат могъщи по ум, по сърце, по воля, по душа и по дух. Тези хора ще възстановят Царството Божие на Земята и ще кажат: Възможно е всички да живеем в Любовта, възможно е всички да живеем в Светлината, възможно е всички да живеем в Мира, възможно е всички да живеем във Вечната Радост, която Бог ни е дал.

АМИН.

ЗАДАЧА

В продължение на две седмици всеки ден отделяйте по пет минути за размишление. Когато се събудите от сън, веднага станете и, докато сте още бодри, с необременен ум и сърце, оставете се свободно на Божията Мисъл, тя да ви обладава, да се изсипе върху вас и да се почувствате като новородено дете, което не мисли за нищо, което е свободно от всякакви грижи и безпокойства. Каквато мисъл влезе в ума ви през петте минути на размишление, това е вашата придобивка през деня. Колкото и малка да е мисълта, която сте възприели, тя ще внесе известно разширение в съзнанието и ще развие вашата самоувереност. Човек всякога се колебае между две състояния, може ли да свърши една работа, или не може. Когато ученикът се намери пред някаква трудност, изпитание или изкушение, той трябва да бъде уверен в себе си и да спряга глагола, “мога” и да си каже: Всичко мога да направя в името на Христос и на Бога. Така е казал някога апостол Павел: “Всичко мога да направя чрез Господа Исуса Христа.” Христос казва: “Всичко, каквото попросите в мое име, ще ви бъде, и аз ще ви се изиявя”. Като размишлявате всяка сутрин по пет минути, изговаряйте в себе си формулата: “Желая, Господи, със силата на Твоята Любов и Мъдрост, да възрастнат в мен добродетелите, които отначало още си вложил в моята душа. И аз ще приложа всичките си сили на Твоето лозе, за изпълнение на Твоята Воля.”

МОЛИТВА ЗА ВСЕКИ ДЕН

Господи, просвети ума ми, благослови сърцето ми,
усили волята ми, паметта ми, вярата ми,
да оправдая своето съществуване
и да реша задачата, за която съм дошъл.
Господи, моля Ти се, изпрати ми Твоя Дух,
да внесе в моето сърце, в моя ум, в моята душа
плода на Любавта, благого на Радостта и Мира -
основата на Твоето търпение и милосърдие.

А М И Н.

КРАТКА МОЛИТВА

Преблагий Господи,
влей светлината на Божествената Мъдрост
в ума ми, за да разумея Твоите закони;
потопи сърцето ми в топлината на Твоята Любов,
за да направя най-малкото добро
и освети пътя ми към Тебе
с виделината на Божествената Истина,
за да изпълня Волята Ти
и да се върна в Лоното Ти.

А М И Н.

МОЛИТВА НА УЧЕНИКА - ДОБРИЯТ ПЪТ

Господи на светлината, на всичката пълнота и благодат, за която моят Учител ми е говорил и говори за Тебе, изяви ми се тъй, както Ти благоволиш, както на Тебе е угодно.

Аз съм готов да изпълня Твоята Воля без никакво отклонение, без никакво двоумение, без никакво съмнение.

Аз ще бъда тъй верен и истинен, Господи, както Ти Си верен и истинен.

Заради името на моя Учител, чрез когото Ти Си ми говорил да се радвам винаги в присъствието на Твоето Слово, в изявлението на Твоя Велик Светъл Дух, да бъда винаги като малките деца на Твоето Царство - послушен, прилежен, постоянен, търпелив, доволен в безграничната Твоя Любов, която Ти показваш към всички слаби, немощни, които търсят пътя на Твоята Вечна Светлина, в която Ти обитаваш.

Моля Ти се, Господи, озарявай ме. Да се не отдалечава присъствието на Благия Ти Дух от моята душа, от моя ум, от моята воля, да правя всякога това, което на Тебе е угодно, което Ти искаш.

Да се всели Твоя Дух в моята душа, да се радвам аз в присъствието на Твоята Светлина, заради Името на моя Учител, с което име Ти Си знаен в Света.

АМИН .

МОЛИТВА КЪМ ВЕЛИКОТО СЪЗНАНИЕ

О, безкрайно Велико Съзнание, моля Те, позволи ми да се приближа до Тебе и да бъда най-близо, безкрайно близко, за да се почувствам като главна част от Битието, и да се осъзная като цяло, което е излязло от Тебе.

Освободи ме от всяка неправа мисъл, чувство, желание, съмнение, критика и самоосъждане. И нека да бъда най-смирен, както Ти би ме създал.

Нека да Те усещам тъй близо до себе си, като най-близък приятел, с когото да не се разделям никога. Да ми бъдеш светлина в ума и да Те виждам в нея. Да ми бъдеш живот в сърцето и да Те виждам в него, както виждам извън себе си.

Да познавам само Твоите вечни закони в Природата и в цялата вселена, Твоята непреривна Любов да ме свърже с Тебе за всички времена.

АМИН .

МОЛИТВА ЗА БЪЛГАРИЯ

Господи, Боже наш. Ти Който бдиш над света, чуй нашата утринна молитва, озари ни с лъча на Могъщия Си Дух и разпали в сърцата ни искрата, която си вложил в нас. Укрепи в гърдите ни пламъка на свободата и правдата. Просвети ни да бъдем смели и доблестни българи, достойни за своя славен род, за Твоята Велика Милост.

Ти, Който Си вдъхновил за светли дела нашите духовни първенци, Ти, Който Си благославял меча на нашия воин и Си го водил към подвизи и величия, Господи, Ти няма да забравиш и нас.

Простри десницата Си над нас, да вървим по Твоя път с нашия избран народ и нашите братя - Твои верни, заседнали в своята земя по Твоя воля.

Дай ни сила да живеем, да работим за доброто и величието на Отечеството. Дай на нашата скъпа родина - твърдост в изпитанията, воля за живот и вяра в нейния успех, за да летим през вековете, водени от своя мъдър Създател към победа и възход, към могъщество и вечност, за Твоя Слава.

АМИН.

МОЛИТВА ЗА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

Господи, благослови Българския народ, укрепи го, дай му мъжество, окрили духа му. Дай му вяра и упование, надежда в Тебе, да се съвземе и да Те слави през всичките векове на бъдещето.

Стори Господи Боже наш, това заради великото Си Име, с което Си знаен през всичките векове.

Направи да се освети Името Ти пред всичките народи и да знаят, че Ти Си само Един, в когото няма измама и Който Си всякога силен да помагаш и избавяш.

Разпръсни враговете ни, Господи, отпред лицето Си и ние ще Те славим с чисто сърце, когато ни помогнеш да превъзмогнем лукавите духове на ада, които искат да развалят Твоето свято дело. Ти Господи, действай сега с крепката си ръка.

Стори го това заради Господа нашего Иисуса Христа, чрез което Име Си благоволил да Те призоваваме.

АМИН.

ПРАВИЛО

*Люби, Учи, Мълчи,
Прощавай
и пътя си продължавай.*

ЗАПОВЕДТА
НА
УЧИТЕЛЯ

*Обичай съвършения път
на Истината и Живота.
Постави Доброто
за основа на дома си,
Правдата за мерило,
Любовта за украшение,
Мъдростта за ограда
и Истината за Светило.
Само тогава ще Ме познаеш
и Аз ще ти се изявя.*

*Успехът на този народ,
Зависи от това,
Как вие ще работите.*

П. ДЪНОВ

ФОРМУЛА

*Да се прослави Бог
в Бялото Братство
и да се прославят
Белите Братя
в Божията Любов.*

АМИН.

*Скъпи братя и сестри,
Желая Ви много Светлина.
Бог да Ви Благослови.*

СЪДЪРЖАНИЕ

- Вместо Предговор	5
- Природа и Живот	10
- Бог и Религия	15
- Добро Зло Страдание	22
- Мисли и Съзнание	28
- Любов	33
- Здраве	40
- Музика	46
- Ученик	53
1. Природа и живот	61
2. Бог и Религия	103
3. Добро Зло Страдание	161
4. Мисли и Съзнание	207
5. Любов	255
6. Здраве	304
7. Музика	369
8. Ученик	467
9. Задача	612
10. Молитви	613
11. Заповедта на Учителя	617

Петър Дънов

ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА

Съставител - Божидар Миленков

